

මජ්ඣිමනිකායෙ

මජ්ඣිමපණ්ණාස-අට්ඨකථා

1. ගභපතිවග්ගො

1. කන්දරකසුත්තවණ්ණනා

1. එවං මෙ සුතන්ති කන්දරකසුත්තං. තත්ථ වම්පායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තස්ස හි නගරස්ස ආරාමපොක්කරණිආදීසු තෙසු තෙසු යානෙසු වම්පකරුක්ඛාව උස්සන්තා අහෙසුං, තස්මා වම්පාති සඬ්ඛමගමාසී. ගග්ගරාය පොක්කරණියා තීරෙති තස්ස වම්පානගරස්ස අවිදුරෙ ගග්ගරාය නාම රාජමහෙසියා ඛණිකත්තා ගග්ගරාති ලද්ධවොහාරා පොක්කරණි අත්ථි. තස්සා තීරෙ සමන්තතො නිලාදිපඤ්චවණ්ණකුසුමපට්මණ්ඩිතං මහන්තං වම්පකවනං. තස්මිං භගවා කුසුමගන්ධසුගන්ධෙ වම්පකවනෙ විහරති. තං සන්ධාය “ගග්ගරාය පොක්කරණියා තීරෙ”ති චුත්තං. මහතා භික්ඛුසඬ්ඛිසෙන සද්ධිත්ති අදස්සිතපරිච්ඡේදෙන මහන්තෙන භික්ඛුසඬ්ඛිසෙන සද්ධිං. පෙස්සොති තස්ස නාමං. භත්ථාරොහපුත්තොති භත්ථාවරියස්ස පුත්තො. කන්දරකො ව පරිබ්බාජකොති කන්දරකොති එවංනාමො ඡන්තපරිබ්බාජකො. අභිවාදෙත්වාති ඡබ්බණ්ණානං සනබුද්ධරස්මිතං අන්තරං පවිසිත්වා පසන්තලාබාරසෙ නිමුජ්ජමානො විය, සිඬ්ඨිසුවණ්ණවණ්ණං දුස්සවරං පසාරෙත්වා සසීසං පාරුපමානො විය, වණ්ණගන්ධසම්පන්නවම්පකපුප්ථාති සිරසා සම්පට්ඨිතත්තො විය, සිනෙරුපාදං උපගච්ඡන්තො පුණ්ණවන්දො විය භගවතො වක්කලක්ඛණපට්මණ්ඩිතෙ අලක්කවණ්ණපුළ්ලපදුමසස්සිරිකෙ පාදෙ වන්දිත්වාති අත්ථො. එකමන්තං නිසීදිති ඡනිසජ්ජදොසවිරහිතෙ එකස්මිං ඔකාසෙ නිසීදි.

තුණ්හිභු තං තුණ්හිභුතන්ති යතො යතො අනුච්චලොකෙති, තතො තතො තුණ්හිභුතමෙවාති අත්ථො. තත්ථ හි එකභික්ඛුස්සාපි භත්ථකුක්කුච්චං වා පාදකුක්කුච්චං වා නත්ථි, සබ්බෙ භගවතො වෙව ගාරවෙන අත්තනො ව සික්ඛිතසික්ඛිතාය අඤ්ඤමඤ්ඤං විගහසල්ලාපා අන්තමයො උක්කාසිතසද්දම්පි අකරොන්තා සුනිබ්බාදනිදම්පි විය නිවාතට්ඨානෙ සන්තිසිත්තං මහාසමුද්දඋදකං විය කායෙනපි නිව්චලා මනසාපි අවික්ඛිත්තා රත්තවලාහකා විය සිනෙරුකුටං භගවන්තං පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු. පරිබ්බාජකස්ස එවං සන්තිසිත්තං පරිසං දිස්වා මහන්තං පිතිසොමනස්සං උජ්ජපජ්ජි. උජ්ජපන්නං පන අන්තොහදයස්මිංයෙව සන්තිදහිතුං අසක්කොන්තො පියසමුදාහාරං සමුට්ඨාපෙසි. තස්මා අච්ඡරියං හොතිආදිමාහ.

තත්ථ අන්ධස්ස පබ්බතාරොහනං විය නිව්චං න හොතිති අච්ඡරියං. අයං තාව සද්දනායො. අයං පන අට්ඨකථානායො, අච්ඡරායොග්ගන්ති අච්ඡරියං. අච්ඡරං පහරිතුං යුත්තන්ති අත්ථො. අභුතපුබ්බං භුතන්ති අබ්භුතං. උභයම්පෙතං විම්භයස්සෙවාධිවචනං. තං පනෙතං ගරහඅච්ඡරියං, පසංසාඅච්ඡරියන්ති දුට්ඨං හොති. තත්ථ අච්ඡරියං මොග්ගල්ලාන අබ්භුතං මොග්ගල්ලාන, යාව බාහාගහණාපි නාම සො මොසපුරිසො ආගමෙස්සන්ති (චූළව. 383; අ. නි. 8.20), ඉදං ගරහඅච්ඡරියං නාම. “අච්ඡරියං නන්දමානෙ අබ්භුතං නන්දමානෙ, යනු හි නාම චිත්තප්පාදම්පි පරිසොධෙස්සන්ති (අ. නි. 7.53) ඉදං පසංසාඅච්ඡරියං නාම. ඉධාපි ඉදමෙව අධිජ්ජෙතං” අයඤ්ඤි තං පසංසන්තො එවමාහ.

යාවඤ්ඤිත්ති එත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං. යාවාති පමාණපරිච්ඡේදො, යාව සම්මා පටිපාදිතො, යත්තකෙන පමාණෙන සම්මා පටිපාදිතො, න සක්කා තස්ස වණ්ණෙ වන්තුං, අථ බො අච්ඡරියමෙවෙනං අබ්භුතමෙවෙනන්ති චුත්තං හොති. එතපරමංයෙවාති එවං සම්මා පටිපාදිතො එසො භික්ඛුසඬ්ඛිසො තස්සාපි භික්ඛුසඬ්ඛිසස්ස පරමොති එතපරමො, තං එතපරමං යථා අයං පටිපාදිතො, එවං පටිපාදිතං කත්වා පටිපාදෙසුං, න ඉතො භියොයාති අත්ථො. දුතියනායෙ එවං පටිපාදෙස්සන්ති, න ඉතො භියොයාති යොජේතබ්බං. තත්ථ පටිපාදිතොති ආභිසමාලාරිකවත්තං ආදිං කත්වා සම්මා අපච්චනිකපටිපත්තියං යොජිතො. අථ කස්මා අයං පරිබ්බාජකො අතීතානාගතෙ බුද්ධෙ දස්සෙති, කිම්ස්ස තියද්ධපානනඤ්ඤාණං අත්ථිති. නත්ථි, නයග්ගාහෙ පන ධත්වා “යෙනාකාරෙන අයං භික්ඛුසඬ්ඛිසො සන්තිසිත්තො දන්තො විනිතො උපසන්තො, අතීතබුද්ධාපි එතපරමංයෙව කත්වා පටිපජ්ජාපෙසුං, අනාගතබුද්ධාපි පටිපජ්ජාපෙස්සන්ති, නත්ථි ඉතො උත්තරි පටිපාදනා”ති මඤ්ඤමානො අනුබුද්ධියා එවමාහ.

2. එවමෙතං කන්දරකාති පාටිච්ඤ්ඤා අනුසන්ධි. භගවා කිර තං සුත්වා “කන්දරක ත්ථං භික්ඛුසඬ්ඛිසං උපසන්තොති වදසී, ඉමස්ස පන භික්ඛුසඬ්ඛිසස්ස උපසන්තකාරණං තුය්හං අපාකටං, න හි ත්ථං සමතිංස පාරමියා පුරෙත්වා කුසලමූලං පරිපාවෙත්වා බොධිපල්ලධිකෙ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පටිවිජ්ඣි, මයා පන පාරමියො පුරෙත්වා

ඥාතත්වරියං ලොකත්වරියං බුද්ධත්වරියංඤ්ච කොටිං පාපෙන්වා බොධිපල්ලඛකෙ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පටිවිද්ධං, මය්හං එතෙසං උපසන්නකාරණං පාකට්ඨන්ති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි.

සන්නි හි කන්දරකානි අයම්පි පාටිඵක්කො අනුසන්ධි. භගවතො කිර එතදහොසි – “අයං පරිබ්බාජකො ඉමං භික්ඛුසඛිසං උපසන්නොති වදති, අයඤ්ච භික්ඛුසඛිසො කප්පෙන්වා පකප්පෙන්වා කුභකභාවෙන ඉරියාපටං සංශ්ඨපෙන්තො චිත්තෙන අනුපසන්නො න උපසන්නකාරං දස්සෙති. එත්ථ පන භික්ඛුසඛිසෙ පටිපදං පුරයමානාපි පටිපදං පුරෙත්වා මත්ථකං පත්වා ධීතභික්ඛුපි අත්ථී, තත්ථ පටිපදං පුරෙත්වා මත්ථකං පත්තා අත්තනා පටිවිද්ධගුණෙහෙව උපසන්නා, පටිපදං පුරයමානා උපරිමග්ගස්ස විපස්සනාය උපසන්නා, ඉතො මුත්තා පන අවසෙසා චතුභි සතිපට්ඨානෙන උපසන්නා. තං තෙසං උපසන්නකාරණං දස්සෙස්සාමි”ති “ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙන අයං භික්ඛුසඛිසො උපසන්නො”ති දස්සෙතුං. “සන්නි හි කන්දරකා”ති ආදිමාභ.

තත්ථ අරහත්තො ඛිණ්ණාසවාති ආදිසු යං වත්තබ්බං, තං මූලපරියායසුත්තවණ්ණනායමෙව චුත්තං. සෙබ්බපට්ඨමිපි තත්ථෙව චිත්ථාරිතං. සන්නතසිලාති සත්තසිලා නිරන්තරසිලා. සන්නතචුත්තිනොති තස්සෙව වෙච්චනං, සන්නතජීවිකා වාතිපි අත්ථො. තස්මිං සන්නතසිලෙ ධත්ථාව ජීවිකං කප්පෙන්ති, න දුස්සිල්ලාං මරණං පාපුණන්තිති අත්ථො.

නිපකාති නෙපක්කෙන සමන්තාගතා පඤ්ඤවන්තො. නිපකචුත්තිනොති පඤ්ඤාය චුත්තිනො, පඤ්ඤාය ධත්ථා ජීවිකං කප්පෙන්ති. යථා එකච්චො සාසනෙ පබ්බජිත්ථාපි ජීවිතකාරණා ඡසු අගොචරෙසු වරති, වෙසියාගොචරො හොති, විධවචුල්ලකුමාරිකපණ්ඩකපානාගාරභික්ඛුනිගොචරො හොති. සංසට්ඨො විහරති රාජුභි රාජමහාමත්තෙහි තිත්ථියෙහි තිත්ථියසාවකෙහි අනනුලොමිකෙන ගිහිසංසග්ගෙන (විභ. 514), වෙජ්ජකම්මං කරොති, දුක්කම්මං කරොති, පභිණකම්මං කරොති, ගණ්ඩං ථාලෙති, අරුමක්ඛනං දෙති, උද්ධංචිරෙවනං දෙති, අධොචිරෙවනං දෙති, නත්ථුතෙලං පවති, පිට්ඨතෙලං පවති, වෙළුදානං, පත්තදානං, පුප්ඵදානං, ඵලදානං, සිනානදානං, දත්තකට්ඨදානං, මුබොදකදානං, චුණ්ණමත්තිකදානං දෙති, වාටුකමාසං කරොති, මුග්ගසුපියං, පාරිභට්ටං, ඡඩ්ඝපෙසනියං කරොතිති එකවිසතිවිධාය අනෙසනාය ජීවිකං කප්පෙන්තො අනිපකචුත්ති නාම හොති, න පඤ්ඤාය ධත්ථා ජීවිකං කප්පෙති, තතො කාලකිරියං කත්ථා සමණසක්ඛො නාම හුත්ථා “තස්ස සඛිසාට්ඨි ආදිත්තා හොති සම්පජ්ජලිතා”ති චුත්තනායෙන මහාදුක්ඛං අනුහොති. එවංවිධා අහුත්ථා ජීවිතහෙතුපි සික්ඛාපදං අනතික්කමන්තො චතුපාරිසුද්ධිසිලෙ පතිට්ඨාය යථාබලං බුද්ධච්චනං උග්ගණ්ණිත්ථා රථචිතිතපටිපදං, මහාගොසිඬගපටිපදං, මහාසුඤ්ඤතපටිපදං, අනඬගණපටිපදං, ධම්මදායාදපටිපදං, නාලකපටිපදං, තුවට්ටකපටිපදං, චන්දොපමපටිපදන්ති ඉමානි අරියපටිපදානි පුරෙත්තො චතුපච්චය-සන්නොස-භාවනාරාම-අරියවංසපටිපත්තියං කායසක්ඛිනො හුත්ථා අනිකා නික්ඛන්තහත්ථී විය යුථා විස්සට්ඨසිහො විය නිපච්ඡාබන්ධමහානාචා විය ව ගමනාදිසු එකච්චාරිතො විපස්සනං පටිඨපෙන්වා අජ්ජඅජ්ජෙව අරහත්තන්ති පවත්තඋස්සාහා විහරන්තිති අත්ථො.

සුප්පතිට්ඨිතචිත්තාති චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුට්ඨිතචිත්තා හුත්ථා. සෙසා සතිපට්ඨානකථා හෙට්ඨා චිත්ථාරිතාව. ඉධ පන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා සතිපට්ඨානා කථිතා, එත්තකෙන භික්ඛුසඛිසස්ස උපසන්නකාරණං කථිතං හොති.

3. යාව සුපඤ්ඤත්තාති යාව සුට්ඨිතා සුදෙසිතා. මයම්පි හි, භන්තෙහි ඉමිනා එස අත්තනො කාරකභාවං දස්සෙති, භික්ඛුසඛිසඤ්ච උක්ඛිපති. අයඤ්භෙත්ථ අධිප්පායො, මයම්පි හි, භන්තෙ, ගිහි...පෙ.... සුප්පතිට්ඨිතචිත්තා විහරාම, භික්ඛුසඛිසස්ස පන අයමෙව කසි ව බිජඤ්ච යුගනඬගලඤ්ච ඵලපාවනඤ්ච, තස්මා භික්ඛුසඛිසො සබ්බකාලං සතිපට්ඨානපරායණො, මයං පන කාලෙන කාලං ඔකාසං ලභිත්ථා එතං මනසිකාරං කරොම, මයම්පි කාරකා, න සබ්බසො විස්සට්ඨකම්මට්ඨානායෙවාති. මනුස්සගහනෙහි මනුස්සානං අජ්ඣාසයගහනෙන ගහනතා, අජ්ඣාසයස්සාපි තෙසං කිලෙසගහනෙන ගහනතා වෙදිතබ්බා. කසට්ඨායෙයොසුපි එසෙව නයො. තත්ථ අපරිසුද්ධට්ඨෙයන කසට්ඨා, කෙරාට්ඨෙයන සායෙයාතා වෙදිතබ්බා. සත්තානං භිතාභිතං ජානාතීති එවං ගහනකසට්ඨෙයනං මනුස්සානං භිතාභිතපටිපදං යාව සුට්ඨි ගතවා ජානාති. යදිදං පසවොති එත්ථ සබ්බාපි චතුප්පදජාති පසවොති අධිප්පෙනා. පහොමීති සක්කොමි. යාවතකෙන අත්තරෙතාති යත්තකෙන බණෙන. වම්පං ගතාගතං කරිස්සතීති අස්සමණ්ඩලතො යාව වම්පානගරද්වාරා ගමනඤ්ච ආගමනඤ්ච කරිස්සති. සායෙයානීති සධත්තාති. කුට්ඨෙයානීති කුට්ඨතාති. වඬකෙයානීති වඬකත්තාති. ජම්මෙයානීති ජම්මත්තාති. පාතුකරිස්සතීති පකාසෙස්සති දස්සෙස්සති. න හි සක්කා තෙන තාති එත්තකෙන අත්තරෙන දස්සෙතුං.

තත්ථ යස්ස කිස්මිඤ්චිදෙව යානෙ යාතුකාමස්ස සතො යං යානං මනුස්සානං සප්පට්ඨයං, පුරතො ගන්ත්ථා වඤ්චෙන්වා යස්සාමිති න හොති, තස්මිං යාතුකාමට්ඨානෙයෙව නිබ්බත්ථමිහො විය චත්තාරො පාදෙ නිච්චලෙ කත්ථා තිට්ඨති, අයං සඨො නාම. යස්ස පන කිස්මිඤ්චිදෙව යානෙ අවච්ඡින්නිත්ථා බන්ධගතං පාතෙකාමස්ස සතො යං යානං මනුස්සානං සප්පට්ඨයං, පුරතො ගන්ත්ථා වඤ්චෙන්වා පාතෙස්සාමිති න හොති, තත්ථෙව අවච්ඡින්නිත්ථා පාතෙහි, අයං කුට්ඨො නාම. යස්ස කිස්මිඤ්චිදෙව යානෙ මග්ගා උක්කම්ම නිවත්තිත්ථා පටිමග්ගං ආරොහිතුකාමස්ස සතො යං යානං මනුස්සානං සප්පට්ඨයං, පුරතො ගන්ත්ථා වඤ්චෙන්වා එවං කරිස්සාමිති න හොති, තත්ථෙව මග්ගා උක්කම්ම නිවත්තිත්ථා පටිමග්ගං ආරොහති, අයං වඬකො නාම. යස්ස පන කාලෙන වාමතො කාලෙන දක්ඛිණතො කාලෙන උජුමග්ගෙනෙව ගන්තුකාමස්ස සතො යං යානං මනුස්සානං සප්පට්ඨයං, පුරතො ගන්ත්ථා වඤ්චෙන්වා එවං

කරිස්සාමිති න හොති, තත්ථෙව කාලෙන වාමනො කාලෙන දක්ඛිණෙන කාලෙන උජුමග්ගං ගච්ඡති, තථා ලණ්ඛං වා පස්සාවං වා විස්සජ්ජෙතුකාමස්ස සතො ඉදං යානං සුසම්මට්ඨං ආකිණ්ණමනුස්සං රමණීයං, ඉමස්මිං යානෙ ඵවරුපං කාතුං න යුත්තං, පුරතො ගත්තවා පටිච්ඡන්තයානෙ කරිස්සාමිති න හොති, තත්ථෙව කරොති, අයං ජීම්හො නාම. ඉති ඉමං චතුබ්බිධම්පි කිරියං සන්ධායෙනං වුත්තං. සබ්බානි තානි සාධෙය්‍යානි කුටෙය්‍යානි වඩ්ඤෙය්‍යානි ජීම්හෙය්‍යානි පාතුකරිස්සනීති ඵවං කරොන්තාපි තෙ සධාදයො තානි සාධෙය්‍යාදීනි පාතුකරොන්ති නාම.

ඵවං පසුනං උත්තානභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි මනුස්සානං ගහනභාවං දස්සෙත්තො අම්භාකං පන, හත්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ දාසානි අත්තොජාතකා වා ධනක්කිතා වා කරමරානීතා වා සයං වා දාසඛ්‍යං උපගතා. පෙස්සානි පෙසනකාරකා. කම්මකරානි හත්තවෙනතහතා. අඤ්ඤථාව කායෙනානි අඤ්ඤෙනෙවාකාරෙන කායෙන සමුදාවරන්ති, අඤ්ඤෙනෙවාකාරෙන වාචාය, අඤ්ඤෙන ව නෙසං ආකාරෙන චිත්තං ධීතං හොතීති දස්සෙති. තත්ථ යෙ සම්මුඛා සාමිකෙ දිස්වා පච්චුග්ගමනං කරොන්ති, හත්ථතො භණ්ඩකං ගණ්හන්ති, ඉමං විස්සජ්ජෙත්වා ඉමං ගණ්හන්තා සෙසානිපි ආසන-පඤ්ඤාපන-තාලවණ්ටබ්ඡන-පාදධොවනාදීනි සබ්බානි කිච්චානි කරොන්ති, පරම්මුඛකාලෙ පන තෙලම්පි උත්තරන්තං න ඔලොකෙත්ති, සතග්ගනකෙපි සහස්සග්ගනකෙපි කම්මෙ පරිභායන්තෙ නිවත්තිත්වා ඔලොකෙතුම්පි න ඉච්ඡන්ති, ඉමෙ අඤ්ඤථා කායෙන සමුදාවරන්ති නාම. යෙ පන සම්මුඛා “අම්භාකං සාමි අම්භාකං අයෙය්‍යා”තිආදීනි වත්වා පසංසන්ති, පරම්මුඛා අවත්තබ්බං නාම නත්ථි, යං ඉච්ඡන්ති, තං වදන්ති, ඉමෙ අඤ්ඤථා වාචාය සමුදාවරන්ති නාම.

4. වත්තාරොමෙ පෙස්සපුග්ගලානි අයම්පි පාටිච්ඡකො අනුසන්ධි. අයඤ්ඨි පෙස්සො “යාවඤ්චිදං, හත්තෙ, හගවා ඵවං මනුස්සගහණෙ ඵවං මනුස්සකසට්ඨෙ ඵවං මනුස්සසාධෙය්‍යො වත්තමානෙ සත්තානං භිතාහිතං ජානාති”ති ආහ. පුරිමෙ ව තයො පුග්ගලා අභිතපට්ඨපදං පටිපන්නා, උපරි චතුත්ථො භිතපට්ඨපදං, ඵවමහං සත්තානං භිතාහිතං ජානාමිති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි. හෙට්ඨා කන්දරකස්ස කථාය සද්ධිං යොජෙතුම්පි වට්ටති. තෙන වුත්තං “යාවඤ්චිදං හොතා ගොතමෙන සම්මා භික්ඛුසඬ්ඨෙසො පටිපාදිතො”ති. අට්ඨස්ස හගවා “පුරිමෙ තයො පුග්ගලෙ පභාය උපරි චතුත්ථපුග්ගලස්ස භිතපට්ඨපත්තියංයෙව පටිපාදෙමි”ති දස්සෙත්තොපි ඉමං දෙසනං ආරභි. සන්නොති ඉදං සංචිජ්ජමානානි පදස්සෙව වෙච්චනං. “සත්තා හොන්ති සම්මා වුපසන්නා”ති (විහ. 542) ඵත්ථ හි නිරුද්ධා සත්තානි වුත්තා. “සත්තා ඵතෙ විහාරා අරියස්ස චිතයෙ වුච්චන්ති”ති ඵත්ථ (ම. නි. 1.82) නිබ්බුතා. “සන්නො හවෙ සබ්භි පචෙදයන්ති”ති ඵත්ථ (ජා. 2.21.413) පණ්ඩිතා. ඉධ පන විජ්ජමානා උපලබ්භමානානි අත්ථො.

අත්තන්තපාදිසු අත්තානං තපති දුක්ඛාපෙතීති අත්තන්තපො. අත්තනො පරිතාපනානුයොගං අත්තපරිතාපනානුයොගං. පරං තපති දුක්ඛාපෙතීති පරන්තපො. පරෙසං පරිතාපනානුයොගං පරපරිතාපනානුයොගං. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. නිච්ඡාතොති ජාතං වුච්චති තණ්හා, සා අස්ස නත්ථිති නිච්ඡාතො. සබ්බකිලෙසානං නිබ්බුතත්තා නිබ්බුතො. අත්තො තාපනකිලෙසානං අභාවා සීතලො ජාතොති සීතිභුතො. ඤානමග්ගඵලනිබ්බානසුබානි පටිසංචෙදෙතීති සුඛපටිසංචෙදී. බ්‍රහ්මභුතෙන අත්තනානි සෙට්ඨභුතෙන අත්තනා. චිත්තං ආරාධෙතීති චිත්තං සම්පාදෙති, පරිපුරෙති ගණ්හානි පසාදෙතීති අත්ථො.

5. දුක්ඛපටික්කුලන්ති දුක්ඛස්ස පටිකුලං, පච්චනීකසණ්ඨිතං දුක්ඛං අපත්ථයමානන්ති අත්ථො.

6. පණ්ඩිතොති ඉධ චතුභි කාරණෙහි පණ්ඩිතොති න වත්තබ්බො, සතිපට්ඨානෙසු පන කම්මං කරොතීති පණ්ඩිතොති වත්තුං වට්ටති. මහාපඤ්ඤොති ඉදම්පි මහන්තෙ අත්ථෙ පරිග්ගණ්හාතීතිආදිනා මහාපඤ්ඤලක්ඛණෙන න වත්තබ්බං, සතිපට්ඨානපරිග්ගාහිකාය පන පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා මහාපඤ්ඤොති වත්තුං වට්ටති. මහතා අත්ථෙත සංයුත්තො අගම්ස්සානි මහතා අත්ථෙත සංයුත්තො හුත්වා ගතො හවෙය්‍ය, සොතාපත්තිඵලං පාපුණෙය්‍යානි අත්ථො. කිං පන යෙසං මග්ගඵලානං උපනිස්සයො අත්ථි, බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ ධීතෙපි තෙසං අත්තරායො හොතීති. ආම හොති, න පන බුද්ධෙ පටිච්ච, අථ බො කිරියපරිභානියා වා පාපමිත්තතාය වා හොති. තත්ථ කිරියපරිභානියා හොති නාම – සවෙ හි ධම්මසෙනාපති ධනඤ්ජානිස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ආසයං ඤාත්වා ධම්මං අදෙසයිස්සා, සො බ්‍රාහ්මණො සොතාපන්නො අභවිස්සා, ඵවං තාව කිරියපරිභානියා හොති. පාපමිත්තතාය හොති නාම – සවෙ හි අජාතසත්තු දෙවදත්තස්ස වචනං ගහෙත්වා පිතුසාතකම්මං නාකරිස්සා, සාමඤ්ඤඵලසුත්තකථිතදිවසෙව සොතාපන්නො අභවිස්සා, තස්ස වචනං ගහෙත්වා පිතුසාතකම්මස්ස කතත්තා පන න හොති, ඵවං පාපමිත්තතාය හොති. ඉමස්සාපි උපාසකස්ස කිරියපරිභානි ජාතා, අපරිනිට්ඨිතාය දෙසනාය උට්ඨන්තිත්වා පක්කන්තො. අපිච, භික්ඛවෙ, ඵත්තාවතාපි පෙස්සො හත්ථාරොහපුත්තො මහතා අත්ථෙත සංයුත්තොති කතරෙන මහන්තෙන අත්ථෙත? ද්විති ආනිසංසෙහි. සො කිර උපාසකො සඬ්ඨෙව පසාදං පටිලභි, සතිපට්ඨානපරිග්ගහණත්ථාය වස්ස අභිනවො නයො උදපාදි. තෙන වුත්තං “මහතා අත්ථෙත සංයුත්තො”ති. කන්දරකො පන සඬ්ඨෙව පසාදමෙව පටිලභි. ඵතස්ස හගවා කාලොති ඵතස්ස ධම්මක්ඛානස්ස, චතුත්තං වා පුග්ගලානං විහජනස්ස කාලො.

8. ඔරබ්භිකාදිසු උරබ්භා වුච්චන්ති ඵළකා, උරබ්භෙ හනතීති ඔරබ්භිකො. සුකරිකාදිසු පි ඵසෙව නයො. ලුද්දොති දාරුණො කක්ඛලො. මච්ඡසාතකොති මච්ඡබන්ධකෙවට්ටො. බන්ධනාගාරිකොති බන්ධනාගාරගොපකො. කුරුරකම්මන්තාති දාරුණකම්මන්තා.

9. මුද්ධාවසික්තොති ඛත්තියාහිසෙකෙන මුද්ධනි අභිසිත්තො. පුරත්ථිමෙන නගරස්සාති නගරතො පුරත්ථිමදිසාය. සත්ථාගාරන්ති යඤ්ඤසාලං. බරාජිතං නිවාසෙත්වාති සබ්බරං අජිනවම්මං නිවාසෙත්වා. සප්පිතෙලෙනාති සප්පිතා ව තෙලෙන ව. යපෙත්වා හි සප්පිං අවසෙසො යො කොචි ස්තෙහො තෙලන්ති වුව්වති. කණ්ඩුවමානොති නබානං ඡින්නත්තා කණ්ඩුවිතබ්බකාලෙ තෙන කණ්ඩුවමානො. අනන්තරහිතායාති අසන්ථතාය. සරූපවච්ඡායාති සදිසවච්ඡාය. සවෙ ගාථි සෙතා හොති, වච්ඡොපි සෙතකොව. සවෙ ගාථි කබරා වා රත්තා වා, වච්ඡොපි තාදිසො වාති එවං සරූපවච්ඡාය. සො එවමාහාති සො රාජා එවං වදෙති. වච්ඡතරාති තරුණවච්ඡකභාවං අතික්කන්තා බලවච්ඡා. වච්ඡතරිසුපි එසෙව නයො. බරිහිසත්ථායාති පරික්ඛෙපකරණත්ථාය වෙව යඤ්ඤභූමියං අත්ථරණත්ථාය ව. සෙසං හෙට්ඨා තත්ථ තත්ථ විත්ථාරිතත්තා උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

කන්දරකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අට්ඨකනාගරසුත්තවණ්ණනා

17. එවං මෙ සුතන්ති අට්ඨකනාගරසුත්තං. තත්ථ බෙලුවගාමකොති වෙසාලියා දක්ඛිණපස්සෙ අවිදුරෙ බෙලුවගාමකො නාම අත්ථි, තං ගොවරගාමං කත්වාති අත්ථො. දසමොති සො හි ජාතිගොත්තවසෙන වෙව සාරප්පත්තකුලගණනාය ව දසමෙ යානෙ ගණියති, තෙනස්ස දසමොත්ථෙව නාමං ජාතං. අට්ඨකනාගරොති අට්ඨකනාගරවාසී. කුක්කුටාරාමොති කුක්කුටසෙට්ඨිතා කාරිතො ආරාමො.

18. තෙන භගවතා...පෙ.... අක්ඛාතොති එත්ථ අයං සඬ්ඛෙපත්ථො, යො සො භගවා සමතිංස පාරම්මො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ භඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තෙන භගවතා, තෙසං තෙසං සත්තානං ආසයානුසයං ජානතා, භත්ථතලෙ යපිතආමලකං විය සබ්බං ඤෙය්‍යාධම්මං පස්සතා. අපිව පුබ්බෙනිවාසාදීහි ජානතා, දිබ්බෙන වක්ඛුනා පස්සතා, තිහි විජ්ජාහි ඡහි වා පන අභිඤ්ඤාහි ජානතා, සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතෙන සමන්තවක්ඛුනා පස්සතා, සබ්බධම්මජානනසමත්ථාය පඤ්ඤාය ජානතා, සබ්බසත්තානං වක්ඛුට්ඨසයාතිතාති තිරොකුට්ටාදිගතාතිපි රූපාති අතිවිසුද්ධෙන මංසවක්ඛුනා පස්සතා, අත්තහිතසාධිකාය සමාධිපදට්ඨානාය පටිවෙධපඤ්ඤාය ජානතා, පරහිතසාධිකාය කරුණාපදට්ඨානාය දෙසනාපඤ්ඤාය පස්සතා, අරිතං භතත්තා පච්චයාදිනඤ්ච අරහත්තා අරහතා, සම්මා සාමඤ්ච සච්චානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන. අත්තරාශිකධම්මෙ වා ජානතා, නිය්‍යාතිකධම්මෙ පස්සතා, කිලෙසාරිතං භතත්තා අරහතා, සාමං සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙනාති එවං චතුර්වෙසාරප්පවසෙන චතුහි කාරණෙහි ථොම්තෙන. අත්ථි නු බො එකො ධම්මො අක්ඛාතොති.

19. අභිසඬ්ඛතන්ති කතං උප්පාදිතං. අභිසඤ්චෙකයිතන්ති වෙනයිතං පකප්පිතං. සො තත්ථ ධිතොති සො තස්මිං සමථවිපස්සනාධම්මෙ ධිතො. ධම්මරාගෙන ධම්මනන්දියාති පද්දවයෙහි සමථවිපස්සනාසු ඡන්දරාගො චුත්තො. සමථවිපස්සනාසු හි සබ්බෙන සබ්බං ඡන්දරාගං පරියාදියිතුං සක්කොන්තො අරහා හොති, අසක්කොන්තො අනාගාමී හොති. සො සමථවිපස්සනාසු ඡන්දරාගස්ස අප්පහිනත්තා චතුත්ථස්සානාවෙනනාය සුද්ධාවාසෙ නිබ්බත්තති, අයං ආවරියානං සමානකථා.

විතණ්ඩවාදී පනාහ “තෙනෙව ධම්මරාගෙනාති වචනතො අකුසලෙන සුද්ධාවාසෙ නිබ්බත්තති”ති සො “සුත්තං ආහරා”ති වත්තබ්බො, අද්ධා අඤ්ඤං අපස්සන්තො ඉදමෙව ආහරිස්සති, තතො වත්තබ්බො “කිං පනිදං සුත්තං නෙය්‍යාත්ථං නීතත්ථ”න්ති, අද්ධා නීතත්ථන්ති වක්ඛති. තතො වත්තබ්බො – එවං සත්තෙ අනාගාමීඵලත්ථිකෙන සමථවිපස්සනාසු ඡන්දරාගො කත්තබ්බො භවිස්සති, ඡන්දරාගෙ උප්පාදිතෙ අනාගාමීඵලං පටිවිද්ධං භවිස්සති “මා සුත්තං මෙ ලද්ධ”න්ති යං වා තං වා දීපෙහි. පඤ්භං කථෙත්තෙන හි ආවරියස්ස සන්තිකෙ උග්ගහෙත්වා අත්ථරසං පටිවිජ්ඣිත්වා කථෙතුං වට්ටති, අකුසලෙන හි සග්ගෙ, කුසලෙන වා අපායෙ පටිසන්ධි නාම නත්ථි. චුත්තඤ්ඤෙන භගවතා –

“න, භික්ඛවෙ, ලොභජෙන කම්මෙන දොසජෙන කම්මෙන මොහජෙන කම්මෙන දෙවා පඤ්ඤායන්ති, මනුස්සා පඤ්ඤායන්ති, යා වා පනඤ්ඤාපි කාචි සුගතියො, අථ බො, භික්ඛවෙ, ලොභජෙන කම්මෙන දොසජෙන කම්මෙන මොහජෙන කම්මෙන නිරයො පඤ්ඤායති, තිරච්ඡානායොති පඤ්ඤායති, පෙත්තිවිසයො පඤ්ඤායති, යා වා පනඤ්ඤාපි කාචි දුග්ගතියො”ති –

එවං පඤ්ඤාපෙතබ්බො. සවෙ සඤ්ජානාති සඤ්ජානාතු, නො වෙ සඤ්ජානාති, “ගච්ඡ පාතොව විහාරං පටිසිත්වා යාගුං පිවාහී”ති උයොයාජෙතබ්බො.

යථා ව පන ඉමස්මිං සුත්තෙ, එවං මහාමාලුකොවාදෙපි මහාසතිපට්ඨානෙපි කායගතාසතිසුත්තෙපි සමථවිපස්සනා කථිතා. තත්ථ ඉමස්මිං සුත්තෙ සමථවසෙන ගච්ඡතොපි විපස්සනාවසෙන ගච්ඡතොපි සමථධුරමෙව

ධුරං, මහාමාලුකොවාදෙ විපස්සනාව ධුරං, මහාසතිපට්ඨානං පන විපස්සනුත්තරං නාම කථිතං, කායගතාසතිසුත්තං සමුද්ධත්තරන්ති.

අයං බො ගහපති...පෙ.... එකධම්මො අක්ඛාතොති එකධම්මං පුච්ඡිතෙන අයම්පි එකධම්මොති එවං පුච්ඡාවසෙන කථිතත්තා එකාදසපි ධම්මො එකධම්මො නාම ජාතො. මහාසකුලදායිසුත්තස්මිඤ්ඤි එකුතවිසති පබ්බාති පටිපදාවසෙන එකධම්මො නාම ජාතාති, ඉධ එකාදසපුච්ඡාවසෙන එකධම්මොති ආගතාති. අමතූප්පත්තියත්ථෙන වා සබ්බාතිපි එකධම්මොති වත්තුං වට්ඨති.

21. නිධිමුඛං ගවෙසන්තොති නිධිං පරියෙසන්තො. සකිදෙවාති එකපයොගෙන. කථං පන එකපයොගෙනෙව එකාදසන්තං නිධිතං අධිගමො හොතිති. ඉධෙකච්චො අරඤ්ඤෙ නිධිං ගවෙසමානො වරති, තමෙනං අඤ්ඤතරො අත්ථවරකො දිස්වා “කිං හො වරසී”ති පුච්ඡති. සො “ජීවිතවුත්තිං පරියෙසාමි”ති ආහ. ඉතරො “තෙන හි සම්ම ආගච්ඡ, එතං පාසාණං පවත්තෙහි”ති ආහ. සො තං පවත්තෙත්වා උපරුපරි යපිතා වා කුච්ඡියා කුච්ඡිං ආභවිව යීතා වා එකාදස කුම්භියො පස්සෙය්‍යා, එවං එකපයොගෙන එකාදසන්තං නිධිතං අධිගමො හොති.

ආවරියධනං පරියෙසිස්සන්තිති අඤ්ඤතිත්ථියා හි යස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හන්ති, තස්ස සිප්පග්ගහණතො පුරෙ වා පච්ඡා වා අත්තරත්තරෙ වා ගෙහතො නිහරිත්වා ධනං දෙන්ති. යෙසං ගෙහෙ නත්ථි, තෙ ඤාතිසභාගතො පරියෙසන්ති, තථා අලභමානා භික්ඛම්පි වරිත්වා දෙන්තියෙව. තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

කිමඛිගං පනාහන්ති බාහිරකා තාව අනියානිකෙපි සාසනෙ සිප්පමත්තදායකස්ස ධනං පරියෙසන්ති; අහං පන එවංවිධෙ නියානිකසාසනෙ එකාදසවිධං අමතූප්පත්තිපටිපදං දෙසෙන්තස්ස ආවරියස්ස පූජං කිං න කරිස්සාමි, කරිස්සාමියෙවාති වදති. පච්චෙකදුස්සයුගෙන අච්ඡාදෙසීති එකමෙකස්ස භික්ඛුනො එකෙකං දුස්සයුගමදාසීති අත්ථො. සමුදාවාරවචනං පනෙත්ථ එවරුපං හොති, තස්මා අච්ඡාදෙසීති වුත්තං. පඤ්චසතවිභාරන්ති පඤ්චසතග්ගසනිකං පණ්ණසාලං කාරෙසීති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අට්ඨකනාගරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සෙබසුත්තවණ්ණනා

22. එවං මෙ සුතන්ති සෙබසුත්තං. තත්ථ නවං සන්ථාගාරන්ති අධුනා කාරිතං සන්ථාගාරං, එකා මහාසාලාති අත්ථො. උය්‍යාගකාලාදීසු හි රාජානො තත්ථ යත්වා “එත්තකා පුරතො ගච්ඡන්තු, එත්තකා පච්ඡා, එත්තකා උහොති පස්සෙහි, එත්තකා හත්ථිසු අභිරුහන්තු, එත්තකා අස්සෙසු, එත්තකා රථෙසු තිට්ඨන්තු”ති එවං සන්ථං කරොන්ති, මරියාදං බන්ධන්ති, තස්මා තං යානං සන්ථාගාරන්ති වුච්චති. උය්‍යාගට්ඨානතො ව ආගන්ත්වා යාව ගෙහෙසු අල්ලගොමයපරිහණ්ඩාදීනි කරොන්ති, තාව ද්වෙ තීණි දිවසානි තෙ රාජානො තත්ථ සන්ථම්භන්තිතිපි සන්ථාගාරං. තෙසං රාජුනං සහ අත්ථානුසාසනං අගාරන්තිපි සන්ථාගාරං ගණරාජානො හි තෙ , තස්මා උප්පන්තකිච්චං එකස්ස වසෙන න ඡීප්පති, සබ්බෙසං ඡන්දො ලද්ධං වට්ඨති, තස්මා සබ්බෙ තත්ථ සන්තිපතිත්වා අනුසාසන්ති. තෙන වුත්තං “සහ අත්ථානුසාසනං අගාරන්තිපි සන්ථාගාර”න්ති. යස්මා පනෙන තත්ථ සන්තිපතිත්වා “ඉමස්මිං කාලෙ කසිතුං වට්ඨති, ඉමස්මිං කාලෙ වසිතු”න්ති එවමාදිනා නයෙන සරාවාසකිච්චාති සම්මන්තයන්ති, තස්මා ඡීද්දාවඡීද්දං සරාවාසං තත්ථ සන්ථරන්තිපි සන්ථාගාරං. අවිරකාරිතං හොතිති කට්ඨකම්ම-සිලාකම්ම-චිත්තකම්මාදිවසෙන සුසප්පිතං දෙවච්චානං විය අධුනා නිට්ඨාපිතං. සමණෙන වාති එත්ථ යස්මා සරවත්ථුපරිග්ගහකාලෙයෙව දෙවතා අත්තනො වසනට්ඨානං ගණ්හන්ති, තස්මා “දෙවෙන වා”ති අවත්වා “සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා කෙනච වා මනුස්සභූතෙනා”ති වුත්තං.

යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්සුති සන්ථාගාරං නිට්ඨිතන්ති සුත්වා “ගච්ඡාම, නං පස්සිස්සාමා”ති ගන්ත්වා ද්වාරකොට්ඨකතො පට්ඨාය සබ්බං ඔලොකෙන්වා “ඉදං සන්ථාගාරං දෙවච්චානසදිසං අතිවිය මනොරමං සස්සිරිකං කෙන පයමං පරිභුත්තං අමිහාකං දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය අස්සා”ති චිත්තෙන්වා “අමිහාකං ඤාතිසෙට්ඨස්ස පයමං දියාමානෙපි සත්ථුනොව අනුච්ඡවිකං, දක්ඛිණෙයාවසෙන දියාමානෙපි සත්ථුනොව අනුච්ඡවිකං, තස්මා පයමං සන්ථාරං පරිභුඤ්ජාපෙස්සාම, භික්ඛුසඬස්ස ආගමනං කරිස්සාම, භික්ඛුසඬසෙ ආගතෙ තෙපිට්ඨං බුද්ධවචනං ආගතමෙව භවිස්සති, සන්ථාරං තියාමරත්තිං අමිහාකං ධම්මකථං කථාපෙස්සාම, ඉති තිති රතනෙහි පරිභුත්තං මයං පච්ඡා පරිභුඤ්ජිස්සාම , එවං නො දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය භවිස්සති”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා උපසඬකම්සු.

යෙන සන්ථාගාරං තෙනුපසඬකම්සුති තං දිවසං කිර සන්ථාගාරං කිඤ්චාපි රාජකුලානං දස්සනත්ථාය දෙවච්චානං විය සුසප්පිතං හොති සුපට්ඨගිතං, බුද්ධාරහං පන කත්වා අප්පඤ්ඤත්තං. බුද්ධා හි නාම අරඤ්ඤප්ඤාසයා අරඤ්ඤාරාමා අත්තොගාමෙ වසෙය්‍යුං වා නො වා, තස්මා භගවතො මනං ජාතිත්වාච

පඤ්ඤාපෙස්සාමානි චිත්තෙන්වා තෙ හගවන්තං උපසඩ්ධකමිසු. ඉදානි පන මනං ලභිත්වා පඤ්ඤාපෙතුකාමා යෙන සන්ථාගාරං තෙනුපසඩ්ධකමිසු.

සබ්බසන්ථරිං සන්ථාගාරං සන්ථරිත්වානි යථා සබ්බමෙව සන්ථතං හොති, එවං තං සන්ථරාපෙන්වා. සබ්බපඨමං තාව “ගොමයං නාම සබ්බමච්ඡිගලෙසු වට්ටනි”ති සුධාපරිකම්මකතමිපි භූමිං අල්ලගොමයෙන ඔපුඤ්ජාපෙන්වා පරිසුක්ඛභාවං ඤත්වා යථා අක්කන්තට්ඨානෙන පදං න පඤ්ඤායති, එවං චතුප්පානියගන්ධෙහි ලිම්පාපෙන්වා උපරි නානාවණ්ණෙ කට්ඨාරකෙ සන්ථරිත්වා තෙසං උපරි මහාපිට්ඨිකකොපවකෙ ආදිං කත්වා හත්ථත්ථරක-අස්සත්ථරක-සිහත්ථරක-බ්‍යග්ගත්ථරක-චන්දත්ථරක-සූරියත්ථරක-චිත්තත්ථරකාදීහි නානාවණ්ණෙහි අත්ථරණෙහි සන්ථරිතබ්බකයුත්තං සබ්බොකාසං සන්ථරාපෙසුං. තෙන වුත්තං “සබ්බසන්ථරිං සන්ථාගාරං සන්ථරිත්වා”ති.

ආසනානි පඤ්ඤාපෙන්වානි මජ්ඣධානෙන තාව මච්ඡගලත්ථමිහං නිස්සාය මහාරහං බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙන්වා තත්ථ යං යං මුද්දකඤ්ච මනොරමඤ්ච පච්චත්ථරණං, තං තං පච්චත්ථරිත්වා හගවතො ලොභිතකං මනුඤ්ඤදස්සනං උපධානං උපදහිත්වා උපරි සුවණ්ණරජතතාරකච්චිත්තං විතානං බන්ධිත්වා ගන්ධදාමපුප්ඵදාමපත්තදාමාදීහි පච්චත්ථරණෙහි අලඬකරිත්වා සමන්තා ද්වාදසහත්ථට්ඨානෙන පුප්ඵජාලං කරිත්වා තිස්සහත්ථමත්තං ධානං පට්ඨාණියා පරික්ඛිපාපෙන්වා පච්ඡිමහිත්තිං නිස්සාය භික්ඛුසඩ්ධස්ස පල්ලඬකපිට්ඨ-අපස්සයපිට්ඨ-මුණ්ඩපිට්ඨානි පඤ්ඤාපෙන්වා උපරි සෙනපච්චත්ථරණෙහි පච්චත්ථරාපෙන්වා පාචිනහිත්තිං නිස්සාය අත්තනො අත්තනො මහාපිට්ඨිකකොපවකෙ පඤ්ඤාපෙන්වා හංසලොමාදිපූරිතානි උපධානානි යථාපෙසුං “එවං අකිලමමානා සබ්බරත්තිං ධම්මං සුණ්ඤ්සාමා”ති. ඉදං සන්ධාය වුත්තං “ආසනානි පඤ්ඤාපෙන්වා”ති.

උදකමණ්ණිකත්ති මහාකුචිණ්ණං උදකවාට්ටං. උපට්ඨපෙන්වානි එවං හගවා ච භික්ඛුසඩ්ධසො ච යථාරුචියා හත්ථෙ වා ධොවිස්සත්ති පාදෙ වා, මුඛං වා වික්ඛාලෙස්සත්තිති තෙසු තෙසු යානෙසු මණ්ඩණ්ණස්ස උදකස්ස පූරාපෙන්වා වාසත්ථාය නානාපුප්ඵානි වෙව උදකවාසවුණ්ණානි ච පක්ඛිපිත්වා කදලිපණ්ණෙහි පිදහිත්වා පතිට්ඨාපෙසුං. ඉදං සන්ධාය වුත්තං “උපට්ඨපෙන්වා”ති.

තෙලප්පදීපං ආරොපෙන්වානි රජතසුවණ්ණාදිමයදණ්ඩාසු දිපිකාසු යොනකරුපකිරාතරුපකාදීනං හත්ථෙ යපිතසුවණ්ණරජතාදිමයකපල්ලකාදීසු ච තෙලප්පදීපං ජලයිත්වානි අත්ථො. යෙන හගවා තෙනුපසඩ්ධකමිසුති එත්ථ පන තෙ සකාරාජානො න කෙවලං සන්ථාගාරමෙව, අථ බො යොජනාවට්ටෙ කපිලවත්ථුස්මිං නගරවිථියොපි සම්මජ්ජාපෙන්වා ධජෙ උස්සාපෙන්වා ගෙහද්වාරෙසු පුණ්ණසංචෙ ව කදලියො ච යථාපෙන්වා සකලනගරං දීපමාලාදීහි විජ්ජකිණ්ණතාරකං විය කත්වා “බීරපායකෙ දාරකෙ බීරං පායෙථ, දහරෙ කුමාරෙ ලහුං ලහුං හොජෙන්වා සයාපෙථ, උච්චාසද්දං මා කරිත්ථ, අප්ප එකරත්තිං සත්ථා අත්තොගාමෙ වසිස්සති, බුද්ධා නාම අප්පසද්දකාමා හොන්ති”ති හෙරිං වරාපෙන්වා සයං දණ්ඩදීපිකා ආදාය යෙන හගවා තෙනුපසඩ්ධකමිසු.

අථ බො හගවා නිවාසෙන්වා පත්තච්චරමාදාය සද්ධිං භික්ඛුසඩ්ධසෙන යෙන නවං සන්ථාගාරං තෙනුපසඩ්ධකමිති. “යස්ස දානි, හන්තෙ, හගවා කාලං මඤ්ඤති”ති එවං කිර කාලෙ ආරොචිතෙ හගවා ලාබාරසෙන නිත්තරත්තකොවිලාරපුප්ඵචණ්ණං රත්තදුපට්ටං කත්තරියා පදුමං කත්තන්තො විය සංවිධාය තිමණ්ඩලං පට්චිජාදෙන්තො නිවාසෙන්වා සුවණ්ණපාමච්ඡිගෙන පදුමකලාපං පරික්ඛිපන්තො විය විජ්ජල්ලතාසස්සිරිකං කායබන්ධනං බන්ධිත්වා රත්තකම්බලෙන ගජකුම්භං පරියොනද්ධන්තො විය රත්තසතුබ්බෙධෙ සුවණ්ණග්ගිකෙ පවාළජාලං බිපමානො විය සුවණ්ණචෙතියෙ රත්තකම්බලකඤ්චුකං පටිමුඤ්චන්තො විය ගච්ජන්තං පුණ්ණචන්දං රත්තචණ්ණවලාහකෙන පට්චිජාදයමානො විය කඤ්චනපබ්බතමත්ථකෙ සුපක්කලාබාරසං පරිසිඤ්චන්තො විය චිත්තකුට්ඨබ්බතමත්ථකං විජ්ජල්ලතාය පරික්ඛිපන්තො විය ච සවක්කවාළසිනෙරුයුගන්ධරං මහාපථවිං වාලෙන්වා ගහිතං නිග්‍රොධපල්ලවසමානවණ්ණං රත්තවරපංසුකුලං පාරුපිත්වා ගන්ධකුට්ඨවාරතො නික්ඛම් කඤ්චනගුහතො සිහො විය උදයපබ්බතකුට්ඨො පුණ්ණචන්දො විය ච. නික්ඛමිත්වා පන ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ අට්ඨාසි.

අථස්ස කායතො මෙසමුඛෙහි විජ්ජකලාපා විය රස්මියො නික්ඛමිත්වා සුවණ්ණරසධාරාපරිසෙකමඤ්ජරිපත්තපුප්ඵචලවිට්ඨෙ විය ආරාමරුක්ඛෙ කරිංසු. තාවදෙව ච අත්තනො අත්තනො පත්තච්චරමාදාය මහාභික්ඛුසඩ්ධසො හගවන්තං පරිවාරෙසි. තෙ පන පරිවාරෙන්වා යීතා භික්ඛු එවරුපා අහෙසුං අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා පට්චිත්තා අසංසට්ඨා ආරද්ධවීරියා චත්තාරො වචනක්ඛමා වොදකා පාපගර්හි සීලසම්පන්නා සමාධිසම්පන්නා පඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ජාදස්සනසම්පන්නානි. තෙහි පරිවාරිතො හගවා රත්තකම්බලපරික්ඛිත්තො විය සුවණ්ණක්ඛන්ධො රත්තපදුමසණ්ඩමජ්ඣගතා විය සුවණ්ණනාචා පවාළවෙදිකාපරික්ඛිත්තො විය සුවණ්ණපාසාදො විරොචිත්ථ. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාදයො මහාපෙරාපි නං මෙසවණ්ණං පංසුකුලං පාරුපිත්වා මණ්ඩමමමිතිකා විය මහානාගා පරිවාරයිංසු චන්තරාගා භිත්තකිලෙසා විජ්ජිතජටා ඡිත්තබන්ධනා කුලෙ වා ගණෙ වා අලග්ගා.

ඉති හගවා සයං චිතරාගො චිතරාගෙහි, චිතදොසො චිතදොසෙහි, චිතමොහො චිතමොහෙහි, නිත්තණ්හො නිත්තණ්හෙහි, නික්කිලෙසො නික්කිලෙසෙහි, සයං බුද්ධො බහුස්සුතබුද්ධෙහි පරිවාරිතො, පත්තපරිවාරිතං විය කෙසරං, කෙසරපරිවාරිතා විය කණ්ණිකා, අට්ඨනාගසහස්සපරිවාරිතො විය ඡද්දන්තො නාගරාජා, නවුතිහංසසහස්සපරිවාරිතො විය ධතරට්ඨො හංසරාජා, සෙනඬගපරිවාරිතො විය චක්කවත්ති, මරුගණපරිවාරිතො විය

සක්කො දෙවරාජා, බ්‍රහ්මගණපරිවාරිනො විය භාරිතමහාබ්‍රහ්මා, තාරාගණපරිවාරිනො විය පුණ්ණවන්දො, අසමෙන බුද්ධවෙසෙන අපරිමාණෙන බුද්ධවිලාසෙන කපිලවත්ථුගමනමග්ගං පටිපජ්ජී.

අපස්ස පුරත්ථිමකායනො සුවණ්ණවණ්ණා රස්මී උට්ඨතිත්වා අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසි. පච්ඡිමකායනො දක්ඛිණහත්ථනො, වාමහත්ථනො සුවණ්ණවණ්ණා රස්මී උට්ඨතිත්වා අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසි. උපරි කෙසන්තනො පට්ඨාය සබ්බකෙසාවත්තෙහි මොරගිවවණ්ණා රස්මී උට්ඨතිත්වා ගගනතලෙ අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසි. හෙට්ඨා පාදතලෙහි පවාලවණ්ණා රස්මී උට්ඨතිත්වා සනපථවියං අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසි. එවං සමන්තා අසීතිහත්ථමත්තං යානං ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො විජ්ජොතමානා විජ්ජන්දමානා කඤ්චනදණ්ඩදීපිකාහි නිවිජ්ජන්වා ආකාසං පක්ඛන්දජාලා විය වාතුද්දීපිකමහාමෙසතො නික්ඛන්තවිජ්ජුල්ලතා විය විධාවිංසු. සබ්බදිසාභාගා සුවණ්ණවම්පකපුප්ඵෙහි විකිරියමානා විය, සුවණ්ණසංඛා නික්ඛන්තසුවණ්ණරසධාරාහි සිඤ්චමානා විය, පසාරිතසුවණ්ණපට්පරික්ඛිත්තා විය, වෙරම්භවාතසමුට්ඨිතකිංසුකකණ්ණකාරපුප්ඵවුණ්ණසමොකිණ්ණා විය විජ්ජකිරිංසු.

භගවතොපි අසීතිඅනුබ්‍යාඤ්ජනබ්‍යාමප්පභාද්වත්තිංසවරලක්ඛණසමුප්පලං සරීරං සමුග්ගතතාරකං විය ගගනතලං, විකසිතම්ඵ පද්මවනං, සබ්බපාලිචුල්ලො විය යොජනසතිකො පාරිවිජ්ජන්තකො, පටිපාටියා යපිතානං ද්වන්තිංසුවන්දානං ද්වන්තිංසසුරියානං ද්වන්තිංසවක්කවත්තිනං ද්වන්තිංසදෙවරාජානං ද්වන්තිංසමහාබ්‍රහ්මානං සිරියා සිරිං අභිභවමානං විය විරොචිත්ථ, යථා තං දසහි පාරමිහි දසහි උපපාරමිහි දසහි පරමත්ථපාරමිහි සුපුරිතාහි සමතිංසපාරමිතාහි අලඬිකතං. කප්පසතසහසාධිකානි වත්තාරි අසඩ්ධොය්‍යානි දින්නදානං රක්ඛිතසීලං කතකල්‍යාණකම්මං එකස්මිං අත්තභාවෙ ඔසරිත්වා විපාකං දාතුං යානං අලභමානං සම්බාධපත්තං විය අහොසි. නාවාසහස්සහණ්ඩං එකනාවං ආරොපනකාලො විය, සකටසහස්සහණ්ඩං එකසකටං ආරොපනකාලො විය, පඤ්චවිසතියා නදීනං ඔසස්ස සම්භිජ්ජ මුඛද්වාරෙ එකතො රාසිභූතකාලො විය ව අහොසි.

ඉමාය බුද්ධසිරියා ඔභාසමානස්සාපි ව භගවතො පුරතො අනෙකානි දණ්ඩදීපිකසහස්සානි උක්ඛිපිංසු. තථා පච්ඡතො. වාමපස්සෙ දක්ඛිණපස්සෙ. ජාතිකුසුමවම්පකවනමල්ලිකරත්තුප්පලනීලුප්පලමකුලසින්දුවාරපුප්ඵානි වෙච නිලපිතාදිවණ්ණසුගන්ධගන්ධවුණ්ණානි ව වාතුද්දීපිකමෙසවිස්සට්ඨොදකවුට්ඨියො විය විජ්ජකිරිංසු. පඤ්චඩ්ඛිතතුරියනිග්ගොසා වෙච බුද්ධමම්සඩ්ඪගුණප්පටිසංයුත්තා ථුතිසොසා ව සබ්බදිසා පුරයිංසු. දෙවමනුස්සනාගසුපණ්ණගන්ධබ්බයක්ඛාදීනං අක්ඛිති අමතපානං විය ලහිංසු. ඉමස්මිං පන යානෙ යත්වා පදසහස්සෙන ගමනවණ්ණං වත්තුං වට්ටති. තත්‍රිදං මුඛමත්තං -

“එවං සබ්බඩ්ගසම්පන්නො, කම්පයන්නො වසුන්ධරං;
අභෙය්‍යන්තො පාණානි, යාති ලොකවිනායකො.

දක්ඛිණං පයමං පාදං, උද්ධරන්නො නරාසහො;
ගච්ඡන්නො සිරිසම්පන්නො, සොහනෙ ද්විපද්‍යත්තමො.

ගච්ඡතො බුද්ධසෙට්ඨස්ස, හෙට්ඨා පාදතලං මුදු;
සමං සම්ථුසනෙ භූමිං, රජසා නුපලිප්පති.

නින්තට්ඨානං උන්නමති, ගච්ඡන්නෙ ලොකනායකෙ;
උන්නතඤ්ච සමං හොති, පථවි ව අවෙනනා.

පාසාණා සක්ඛරා වෙච, කථලා බාණුකණ්ටකා;
සබ්බෙ මග්ගා විවජ්ජන්ති, ගච්ඡන්නෙ ලොකනායකෙ.

නාතිදුරෙ උද්ධරති, නච්චාසන්නෙ ව නික්ඛිපං;
අසට්ටයන්නො නිය්‍යානි, උහො ජාණු ව ගොප්ඵකෙ.

නාතිසීසං පක්කමති, සම්පන්නවරණො මුනි;
න වාතිසණ්කං යාති, ගච්ඡමානො සමාහිතො.

උද්ධං අධො ව නිරියං, දිසඤ්ච විදිසං තථා;
න පෙක්ඛමානො සො යාති, යුගමත්තම්භි පෙක්ඛති.

නාගචික්කන්තවාරො සො, ගමනෙ සොහනෙ ජිනො;
වාරුං ගච්ඡති ලොකග්ගො, භාසයන්නො සදෙවකෙ.

උඨරාජාව සොහන්නො, චතුචාරීව කෙසරී;
තොසයන්නො බහු සත්තෙ, පුරං සෙට්ඨං උපාගම්”ති.

වණ්ණකාලො නාම කිරෙස, එවංවිධෙසු කාලෙසු බුද්ධස්ස සර්වණ්ණෙ වා ගුණවණ්ණෙ වා ධම්මකට්ඨකස්ස ථාමොයෙව පමාණං. චුණ්ණියපදෙහි වා ගාථාබන්ධෙන වා යත්තකං සක්කොති, තත්තකං වත්තබ්බං. දුක්ඛථිතන්ති න වත්තබ්බං. අප්පමාණවණ්ණා හි බුද්ධා, තෙසං බුද්ධාපි අනවසෙසනො වණ්ණං වත්තුං අසමත්ථා, පගෙව ඉතරා පජාති. ඉමිනා සිරිවිලාසෙන අලඬිකත්වපටියත්තං සක්ඛාරාප්පුරං පටිසිත්වා හගවා පසන්නචිත්තෙන ජනෙන ගන්ධධූමවාසවුණ්ණාදීහි පූජ්‍යමානො සන්ථාගාරං පාවිසී. තෙන චුත්තං – “අථ බො හගවා නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝෙන යෙන එවං සන්ථාගාරං තෙනුපසඬ්ඝමී”ති.

හගවත්තංයෙව පුරක්ඛත්වාති හගවත්තං පුරතො කත්වා. තත්ථ හගවා භික්ඛුනඤ්ඤෙව උපාසකානඤ්ඤෙව මජ්ඣෙ නිසින්නො ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා දුකුලචුම්බටකෙන වොදකං කත්වා ජාතිභිඩ්ගුලකෙන මජ්ජිත්වා රත්තකම්බලපලිවෙය්ගෙන පියෙ යපිතරත්තසුවණ්ණසනාපටිමා විය අතිවිරොචිත්ථං. අයං පනෙත්ථ පොරාණානං වණ්ණහණනමග්ගො –

“ගන්ත්වාන මණ්ඩලමාළං, නාගචික්කන්තවරණො;
ඕභාසයන්තො ලොකග්ගො, නිසිදි වරමාසනෙ.

තස්මිං නිසින්නො නරදම්මසාරථී,
දෙවාතිදෙවො සතපුඤ්ඤලක්ඛණො;
බුද්ධාසනෙ මජ්ඣගතො විරොචති,
සුවණ්ණනෙක්ඛං විය පණ්ඩුකම්බලෙ.

නෙක්ඛං ජම්බොනදස්සෙව, නික්ඛිත්තං පණ්ඩුකම්බලෙ;
විරොචති විතමලො, මණ්ඩවෙරොචනො යථා.

මහාසාලොව සම්ඵුල්ලො, නෙරුරාජාවලඬිකතො;
සුවණ්ණසුපසඬ්ඝාසො, පදුමො කොකනදො යථා.

ජලන්තො දීපරුක්ඛොව, පබ්බතග්ගෙ යථා සිඛී;
දෙවානං පාරිච්ඡන්තොව, සබ්බඵුල්ලො විරොචථා”ති.

කාපිලවත්ථවෙ සකොස බහුදෙව රත්තිං ධම්මියා කථායාති එත්ථ ධම්මී කථා නාම සන්ථාගාරඅනුමොදනප්පටිසංයුත්තා පකිණ්ණකකථා වෙදිතබ්බා. තදා හි හගවා ආකාසගඬ්ඟං ඕතාරෙන්තො විය පථවොජං ආකඬ්ඝිත්තො විය මහාජම්බුං බන්ධෙ ගහෙන්වා වාලෙන්තො විය යොජනිකං මධුහණ්ඩං චක්කයන්තෙන පිළෙත්වා මධුපානං පායමානො විය කාපිලවත්ථවානං සක්ඛානං භිතසුඛාවහං පකිණ්ණකකථං කථෙසී. “ආවාසදානං නාමෙතං මහාරාජ මහන්තං, තුම්භාකං ආවාසො මයා පරිභුන්තො භික්ඛුසඬ්ඝෙන පරිභුන්තො මයා ච භික්ඛුසඬ්ඝෙන ච පරිභුන්තො පන ධම්මරතනෙන පරිභුන්තො යෙවාති තීහි රතනෙහි පරිභුන්තො නාම හොති. ආවාසදානස්මිඤ්ඤි දින්නෙ සබ්බදානං දින්නමෙව හොති. භූමට්ඨකපණ්ණසාලාය වා සාඛාමණ්ඩපස්ස වාපි ආනිසංසො නාම පරිච්ඡින්නදිතුං න සක්කා”ති නානාන්‍යවිචිත්තං බහුං ධම්මකථං කථෙත්වා –

“සිතං උණ්හං පටිහන්ති, තතො වාළුමිගානි ව;
සරිසපෙ ව මකසෙ, සිසිරෙ වාපි චූට්ඨියො.

තතො වාතාතපො ඝොරො, සඤ්ජානො පටිහඤ්ඤති;
ලෙණත්ථඤ්ඤෙව සුඛත්ථඤ්ඤෙව, ඤායිතුඤ්ඤෙව විපස්සිතුං.

විහාරදානං සඬ්ඝස්ස, අග්ගං බුද්ධෙන වණ්ණිතං;
තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසො, සම්පස්සං අත්ථමත්තනො.

විහාරෙ කාරයෙ රම්මෙ, වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙ;
තෙසං අන්තඤ්ඤෙව පානඤ්ඤෙව, වත්ථසෙනාසනානි ව.

දදෙය්‍ය උජුභුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා;
තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නි, සබ්බදුක්ඛාපනුදනං;
යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤාය, පරිනිබ්බාති අනාසවො”ති. (චූළව. 295) –

එවං අයම්පි ආවාසෙ ආනිසංසො, අයම්පි ආනිසංසොති බහුදෙවරත්තිං අතිරෙකතරං දියඬ්ඝයාමං ආවාසානිසංසකථං කථෙසී. තත්ථ ඉමා ගාථාව සඬ්ඟහං ආරුල්භා, පකිණ්ණකධම්මදෙසනා පන සඬ්ඟහං න ආරොහති. සන්දස්සෙසීතිආදීනි චුත්තත්ථානෙව.

ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසීති ධම්මකථං කථාපෙතුකාමො ජානාපෙසි. අථ කස්මා සාරිපුත්තමහාමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදීසු අසීතිමහාපෙරෙසු විජ්ජමානෙසු භගවා ආනන්දන්දෙරස්ස භාරමකාසීති. පරිසප්ඤාසයවසෙන. ආයස්මා හි ආනන්දො බහුස්සුතානං අග්ගො, පහොසි පරිමණ්ඩලෙහි පදබ්බාසුප්පෙනෙහි මධුරධම්මකථං කථෙතුන්ති සාකියමණ්ඩලෙ පාකටො පඤ්ඤානො. තස්ස සක්ඛායාපුත්ති විහාරං ගන්ත්වාපි ධම්මකථා සුතපුබ්බා, ඔරොධා පන නෙසං න යථාරුචියා විහාරං ගන්තුං ලභන්ති, තෙසං එතදහොසි – “අහො වත භගවා අප්පංසෙව ධම්මකථං කථෙත්වා අමිහාකං ඤාතිසෙට්ඨස්ස ආනන්දස්ස භාරං කරෙය්‍යා”ති. තෙසං අප්ඤාසයවසෙන භගවා තස්සෙව භාරමකාසි.

සෙබො පාටිපදොති පටිපත්තකො සෙබසමණො. සො තුය්හං පටිභාතු උපට්ඨාතු, තස්ස පටිපදං දෙසෙහිති පටිපදාය පුග්ගලං නියමෙත්වා දස්සෙති. කස්මා පන භගවා ඉමං පටිපදං නියමෙසි? බහුහි කාරණෙහි. ඉමෙ තාව සක්ඛා මඬගලසාලාය මඬගලං පව්වාසිසන්ති වඩ්ඪී. ඉච්ඡන්ති, අයඤ්ච සෙබපටිපදා මය්හං සාසනෙ මඬගලපටිපදා වඩ්ඪමානකපටිපදාති ඉමං පටිපදං නියමෙසි. තස්සඤ්ච පරිසති සෙබාව බහු නිසින්නා, තෙ අත්තනා පටිවිද්ධට්ඨානෙ කට්ඨමානෙ අකිලමන්තාව සල්ලක්ඛෙස්සන්තිති ඉමං පටිපදං නියමෙසි. ආයස්මා ව ආනන්දො සෙබපටිසම්භිදාපත්තොව, සො අත්තනා පටිවිද්ධෙ පව්වක්ඛට්ඨානෙ කථෙත්තො අකිලමන්තො විඤ්ඤාපෙතුං සක්ඛිස්සන්තිති ඉමං පටිපදං නියමෙසි. සෙබපටිපදාය ව තිස්සොපි සික්ඛා ඔසවා, තත්ථ අධිසීලසික්ඛාය කට්ඨාය සකලං විනයපිටකං කට්ඨමෙව හොති, අධිවිත්තසික්ඛාය කට්ඨාය සකලං සුත්තන්තපිටකං කට්ඨං හොති, අධිපඤ්ඤාසික්ඛාය කට්ඨාය සකලං අභිධම්මපිටකං කට්ඨං හොති, ආනන්දො ව බහුස්සුතො තිපිටකධරො, සො පහොති තිහි පිටකෙහි තිස්සො සික්ඛා කථෙතුං, එවං කට්ඨෙ සක්ඛානං මඬගලමෙව වඩ්ඪියෙව භවිස්සන්තිති ඉමං පටිපදං නියමෙසි.

පිට්ඨි මෙ ආගිලායතීති කස්මා ආගිලායති? භගවතො හි ඡබ්බස්සානි පධානං පදහන්තස්ස මහන්තං කායදුක්ඛං අහොසි, අථස්ස අපරභාගෙ මහල්ලකකාලෙ පිට්ඨිවාතො උප්පජ්ජී. අකාරණං වා එතං. පහොති හි භගවා උප්පත්තං වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා එකමිපි ද්වෙපි සත්තාගෙ එකපල්ලඬකෙන නිසිදිතුං. සන්ථාගාරසාලං පන චතුහි ඉරියාපටෙහි පරිභුඤ්ජිතුකාමො අහොසි, තත්ථ පාදධොවනට්ඨානතො යාව ධම්මාසනා අගමාසි, එත්තකෙ යානෙ ගමනං නිජ්ජන්තං. ධම්මාසනං පත්තො ථොකං යත්වා නිසිදි, එත්තකෙ යානං. දියඬ්ඨයාමං ධම්මාසනෙ නිසිදි, එත්තකෙ යානෙ නිසජ්ජා නිජ්ජන්තා. ඉදානි දක්ඛිණෙන පස්සෙන ථොකං නිපන්තෙ සයනං නිජ්ජජ්ජිස්සන්ති එවං චතුහි ඉරියාපටෙහි පරිභුඤ්ජිතුකාමො අහොසි. උපාදින්නකසරිරඤ්ච නාම “නො ආගිලායති”ති න චත්තබ්බං, තස්මා චිරං නිසජ්ජාය සඤ්ජානං අප්පකම්පි ආගිලායනං ගහෙත්වා එවමාහ.

සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වාති සන්ථාගාරස්ස කිර එකපස්සෙ තෙ රාජානො පට්ටසාණං පරික්ඛිපාපෙත්වා කප්පියමඤ්චකං පඤ්ඤාපෙත්වා කප්පියපව්චත්ථරණෙන අත්ථරිත්වා උපරි සුවණ්ණ-තාරක-ගන්ධමාලා-දාමපට්මණ්ඩිතං විතානං බන්ධිත්වා ගන්ධතෙලප්පදීපං ආරොපයිංසු “අප්පෙව නාම සන්ථා ධම්මාසනතො වුට්ඨාය ථොකං විස්සමන්තො ඉධ නිපජ්ජෙය්‍ය, එවං නො ඉමං සන්ථාගාරං භගවතා චතුහි ඉරියාපටෙහි පරිභුත්තං දීඝරත්තං හිතාය සුබාය භවිස්සති”ති. සන්ථාපි තදෙව සන්ධාය තත්ථ සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වා නිපජ්ජී. උට්ඨානසඤ්ඤං මනසි කරිත්වාති එත්තකං කාලං අතික්කමිත්වා වුට්ඨහිස්සාමීති වුට්ඨානසඤ්ඤං විත්තෙ ය්‍පෙත්වා.

23. මහානාමං සක්කං ආමන්තෙසීති සො කිර තස්මිං කාලෙ තස්සං පරිසති ජෙට්ඨකො පාමොක්ඛො, තස්මිං සඬ්ගහිතෙ සෙසපරිසා සඬ්ගහිතාව හොතිති ථෙරො තමෙව ආමන්තෙසි. සීලසම්පන්නොති සීලෙන සම්පන්නො, සම්පන්නසීලො පරිපුණ්ණසීලොති අත්ථො. සද්ධම්මෙහිති සුන්දරධම්මෙහි, සතං වා සප්පුරිසානං ධම්මෙහි.

24. කථඤ්ච මහානාමාති ඉමිනා එත්තකෙන යානෙන සෙබපටිපදාය මාතිකං ය්‍පෙත්වා පටිපාටියා විත්ථාරෙතුකාමො එවමාහ. තත්ථ සීලසම්පන්නොතිආදීති “සම්පන්නසීලා, හික්ඛවෙ, විහරං”ති ආකඬ්ඛෙය්‍යසුත්තාදීසු වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බාති.

25. කායදුච්චරිතෙනාතිආදීසු උපයොගන්තෙව කරණවචනං, හිරිශ්ඤ්ඤාති කායදුච්චරිතාදීති හිරියති ජිගුච්ඡන්ති අත්ථො. ඔත්තප්පතිද්දෙසෙ හෙත්වන්තෙව කරණවචනං, කායදුච්චරිතාදීති ඔත්තප්පස්ස හෙතුභූතෙහි ඔත්තප්පති භායතීති අත්ථො. ආරද්ධවිරියොති පග්ගහිතවිරියො අනොසක්කිතමානසො. පහානායාති පහානත්ථාය. උපසම්පදායාති පටිලාභත්ථාය. ථාමවාති වීරියථාමෙන සමන්තාගතො. දළ්භපරක්කමොති වීරපරක්කමො. අනික්ඛිත්තධුරො කුසලෙසු ධම්මෙසුති කුසලෙසු ධම්මෙසු අනොරොපිතධුරො අනොසක්කිතවිරියො. පරමෙනාති උත්තමෙන. සනිනෙපක්කෙනාති සනියා ව නිපකභාවෙන ව. කස්මා පන සනිභාජනියෙ පඤ්ඤා ආගතාති? සනියා බලවභාවදීපනත්ථං. පඤ්ඤාවිජ්ජයුත්තා හි සනි දුබ්බලා හොති, සම්පයුත්තා බලවතීති.

වීරකතම්පිති අත්තනා වා පරෙන වා කායෙන වීරකතං චෙතියඬ්ගණවත්තාදි අසීති මහාවත්තපටිපත්තිපුරණං. වීරභාසිතම්පිති අත්තනා වා පරෙන වා වාචාය වීරභාසිතං සක්කච්චං උද්දිසන-උද්දිසාපන-ධම්මොසාරණ-ධම්මදෙසන-උපනිසින්නකථා-අනුමොදනියාදිවසෙන පවත්තිතං වචිකම්මං. සරිතා අනුස්සරිතාති තස්මිං කායෙන වීරකතෙ “කායො නාම කායවිඤ්ඤත්ති, වීරභාසිතෙ වාචා නාම වචිවිඤ්ඤත්ති. තදුභයම්පි රූපං, තංසමුට්ඨාපිකා

විත්තවෙනසකිනි අරුත. ඉති ඉමෙ රුපාරුපධම්මා එවං උප්පජ්ජන්වා එවං නිරුද්ධා”ති සරති වෙව අනුස්සරති ව, සතිසම්බොජ්ඣධිං සමුට්ඨාපෙනිති අත්ථො. බොජ්ඣධිංසමුට්ඨාපිකා හි සති ඉධ අධිප්පෙනා. තාය සතියා එස සකිම්පි සරණෙන සරිතා, පුනප්පුනං සරණෙන අනුස්සරිතාති වෙදිතබ්බා.

උදයත්ථගාමිනියාති පඤ්චන්තං ඛන්ධානං උදයවයගාමිනියා උදයඤ්ච වයඤ්ච පටිච්ඡේදිතං සමත්ථාය. අරියායාති වික්ඛම්භනවසෙන ව සමුච්ඡේදවසෙන ව කිලෙසෙහි ආරකා ධීතාය පරිසුද්ධාය. පඤ්ඤාය සමන්තාගතොති විපස්සනාපඤ්ඤාය වෙව මග්ගපඤ්ඤාය ව සමඬගිභුතො. නිබ්බේධිකායාති සායෙව නිබ්බේධිකානො නිබ්බේධිකාති වුච්චති, තාය සමන්තාගතොති අත්ථො. තත්ථ මග්ගපඤ්ඤාය සමුච්ඡේදවසෙන අනිබ්බේදධ්වසං අපදාලිතපුබ්බං ලොභක්ඛන්ධං දොසක්ඛන්ධං මොහක්ඛන්ධං නිබ්බේධිකා පදාලෙතිති නිබ්බේධිකා. විපස්සනාපඤ්ඤාය තදඬගවසෙන නිබ්බේධිකාය මග්ගපඤ්ඤාය පටිලාභසංවත්තනතො වාති විපස්සනා “නිබ්බේධිකා”ති වත්තුං වට්ටති. සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමිනියාති ඉධාපි මග්ගපඤ්ඤා “සම්මා හෙතුනා නයෙන වට්ටදුක්ඛං බෙපයමානා ගච්ඡතිති සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමිනී නාම. විපස්සනා තදඬගවසෙන වට්ටදුක්ඛඤ්ච කිලෙසදුක්ඛඤ්ච බෙපයමානා ගච්ඡතිති දුක්ඛක්ඛයගාමිනී. දුක්ඛක්ඛයගාමිනියා වා මග්ගපඤ්ඤාය පටිලාභසංවත්තනතො එසා දුක්ඛක්ඛයගාමිනී”ති වෙදිතබ්බා.

26. අභිවෙතසිකානන්ති අභිවත්තං සෙට්ඨවත්තං සිත්තානං නිස්සිත්තානං. දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරානන්ති අප්පිතප්පිතක්ඛණෙ සුඛපටිලාභහෙතුනං. නිකාමලාභීති ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතා. අකිච්ඡලාභීති නිදුක්ඛලාභී. අකසිරලාභීති විපුලලාභී. පගුණභාවෙන එකො ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතං සක්කොති, සමාධිපාරිපන්ථිකධම්මෙ පන අකිලමන්තො වික්ඛම්භෙතුං න සක්කොති, සො අත්තතො අතිච්ඡාය ඛිප්පමෙව වුට්ඨාති, යථාපරිච්ඡේදවසෙන සමාපත්තිං යපෙතුං න සක්කොති අයං කිච්ඡලාභී කසිරලාභී නාම. එකො ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ ව සමාපජ්ජිතං සක්කොති, සමාධිපාරිපන්ථිකධම්මෙ ව අකිලමන්තො වික්ඛම්භෙති, සො යථාපරිච්ඡේදවසෙනෙව වුට්ඨාතුං සක්කොති, අයං අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී නාම.

27. අයං වුච්චති මහානාම අරියසාවකො සෙබො පාටිපදොති මහානාම අරියසාවකො සෙබො පාටිපදො විපස්සනාගබ්භාය වඩ්ඪමානකපටිපදාය සමන්තාගතොති වුච්චතිති දස්සෙති. අපුච්චණ්ඩකායාති අපුතිඅණ්ඩකාය. හබ්බො අභිනිබ්භිදායාති විපස්සනාදිඤ්ඤාණප්පහෙදාය හබ්බො. සම්බොධායාති අරියමග්ගාය. අනුත්තරස්ස යොගක්ඛේමස්සාති අරහත්තං අනුත්තරො යොගක්ඛේමො නාම, තදභිගමාය හබ්බොති දස්සෙති. යා පනායමෙත්ථ අත්ථදීපනත්ථං උපමා ආහවා, සා වෙතොබ්ලසුත්තෙ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බා. කෙවලඤ්චි තත්ථ “තස්සා කුක්කුටියා අණ්ඩෙසු තිවිධකිරියකරණං විය හි ඉමස්ස භික්ඛුනො උස්සොළ්භිපන්තරසෙහි අඬගෙහි සමන්තාගතභාවො”ති යං එවං ඔපම්මසංසන්දනං ආගතං, තං ඉධ එවං සීලසම්පන්නො හොතිතිආදිවචනතො “තස්සා කුක්කුටියා අණ්ඩෙසු තිවිධකිරියකරණං විය ඉමස්ස භික්ඛුනො සීලසම්පන්නතාදිහි පන්තරසෙහි ධම්මෙහි සමඬගිභාවො”ති. එවං යොජෙත්වා වෙදිතබ්බං. සෙසං සබ්බත්ථ වුත්තසදිසමෙව.

28. ඉමංයෙව අනුත්තරං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිත්ති ඉමං පඨමාදිප්ඤ්ඤානෙහි අසදිසං උත්තමං චතුත්ථජ්ඣානිකං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං. පඨමාභිනිබ්භිදාති පඨමො ඤාණහෙදො. දුතියාදියුපි එසෙව නයො. කුක්කුටච්ඡාපකො පන එකචාරං මාතුකුච්ඡිතො එකචාරං අණ්ඩකොසතොති ද්වෙ වාරෙ ජායති. අරියසාවකො තිහි විජ්ජාහි තායො වාරෙ ජායති. පුබ්බෙතිවාසච්ඡාදකං තමං විනොදෙත්වා පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙන පඨමං ජායති, සත්තානං වුත්තිපටිසන්ධිච්ඡාදකං තමං විනොදෙත්වා දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණෙන දුතියං ජායති, චතුසච්චපටිච්ඡාදකං තමං විනොදෙත්වා ආසවක්ඛයඤ්ඤාණෙන තතියං ජායති.

29. ඉදම්පිස්ස හොති වරණස්මිත්ති ඉදම්පි සීලං අස්ස භික්ඛුනො වරණං නාම හොතිති අත්ථො. වරණං නාම බහු අනෙකවිධං, සීලාදයො පන්තරසධම්මා, තත්ථ ඉදම්පි එකං වරණන්ති අත්ථො. පදත්ථො පන වරති තෙන අගතපුබ්බං දිසං ගච්ඡතිති වරණං. එස නයො සබ්බත්ථ.

ඉදම්පිස්ස හොති විජ්ජායාති ඉදං පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණං තස්ස විජ්ජා නාම හොතිති අත්ථො. විජ්ජා නාම බහු අනෙකවිධා, විපස්සනඤ්ඤාණාදීති අට්ඨ ඤාණානි, තත්ථ ඉදම්පි ඤාණං එකා විජ්ජාතිපි අත්ථො. පදත්ථො පන විනිවිජ්ඣිත්වා එතාය ජානාතීති විජ්ජා. එස නයො සබ්බත්ථ. විජ්ජාසම්පන්නො ඉතිපිති තිහි විජ්ජාහි විජ්ජාසම්පන්නො ඉතිපි. වරණසම්පන්නො ඉතිපිති පඤ්චදසහි ධම්මෙහි වරණසම්පන්නො ඉතිපි. තදුභයෙන පන විජ්ජාවරණසම්පන්නො ඉතිපිති.

30. සනඬකුමාරොනාති පොරාණකකුමාරොන, විරකාලතො පට්ඨාය කුමාරොති පඤ්ඤාතෙන. සො කිර මනුස්සපථෙ පඤ්චවුළකකුමාරකකාලෙ ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා අපරිහිනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති, තස්ස සො අත්තභාවො පියො අහොසි මනාපො, තස්මා තාදිසෙනෙව අත්තභාවෙන වරති, තෙන නං සනඬකුමාරොති සඤ්ජානන්ති. ජනෙතස්මිත්ති ජනිතස්මිං, පජායාති අත්ථො. යෙ ගොත්තපටිසාරිනොති යෙ ජනෙතස්මිං ගොත්තං පටිසරන්ති “අභං ගොතමො, අභං කස්සපො”ති, තෙසු ලොකෙ ගොත්තපටිසාරිසු ඛන්තියො සෙට්ඨො. අනුමතා

හගවතානි මම පඤ්ඤාකරණෙන සද්ධිං සංසන්දිත්වා දෙසිතානි අම්බට්ඨසුත්තෙ බුද්ධෙන හගවතා “අභමිපි, අම්බට්ඨ, එවං වදාමි –

‘ඛත්තියො සෙට්ඨො ජනෙනස්මිං, යෙ ගොත්තපට්ඨාරිනො;
විජ්ජාවරණසම්පන්නො, සො සෙට්ඨො දෙවමානුසෙ’ති”. (දී. නි. 1.277) –

එවං භාසන්නෙන අනුඤ්ඤාතා අනුමොදිතා. සාධු සාධු ආනන්දානි, හගවා කිර ආදිතො පට්ඨාය නිද්දං අනොක්කමන්තොව ඉමං සුත්තං සුත්වා ආනන්දෙන සෙට්ඨපදාය කුටං ගභිතන්ති ඤාත්වා උට්ඨාය පල්ලඛිකං ආභූජිත්වා නිසින්තො සාධුකාරං අදාසි. එත්තාවතා ව පන ඉදං සුත්තං ජීනභාසිතං නාම ජාතං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පොතලියසුත්තවණ්ණනා

31. එවං මෙ සුතන්ති පොතලියසුත්තං. තත්ථ අභිගුත්තරාපෙසුති අභිගායෙව සො ජනපදො, මහියා පනස්ස උත්තරෙන යා ආපො, තාසං අවිදුරත්තා උත්තරාපොතිපි වුවචති. කතරමහියා උත්තරෙන යා ආපොති, මහාමහියා. තත්ථායං ආචිභාවකථා – අයං කිර ජම්බුදීපො දසසහස්සයොජනපරිමාණො. තත්ථ ව චතුසහස්සයොජනප්පමාණො පදෙසො උදකෙන අජ්ඣොත්ථටො සමුද්දොති සඬ්ඛං ගතො . නිසහස්සයොජනප්පමාණො මනුස්සා වසන්ති. නිසහස්සයොජනප්පමාණො හිමවා පතිට්ඨිතො උබ්බෙධෙන පඤ්චයොජනසතිකො චතුරාසීතිකුටසහස්සපට්මණ්ඩිතො සමන්තතො සන්දමානපඤ්චසනදීවිචිත්තො, යත්ථ ආයාමචිත්ථාරෙන වෙව ගම්භිරතාය ව පණ්ණාසපණ්ණාසයොජනා දියඬ්ඨයොජනසනපරිමණ්ඩලා අනොතත්තදහො කණ්ණමුණ්ඩදහො රථකාරදහො ඡද්දන්තදහො කුණාලදහො මන්දාකිනිදහො සිහපපාතදහොති සත්ත මහාසරා පතිට්ඨිතා. තෙසු අනොතත්තදහො සුදස්සනකුටං චිත්‍රකුටං කාළකුටං ගන්ධමාදනකුටං කෙලාසකුටන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි පබ්බතෙහි පරික්ඛිත්තො.

තත්ථ සුදස්සනකුටං සොවණ්ණමයං ද්වියොජනසතුබ්බෙධං අන්තොවඬ්ඛං කාකමුඛසණ්ඨානං තමෙව සරං පටිච්ඡාදෙන්වා යීතං. චිත්‍රකුටං සබ්බරතනමයං. කාළකුටං අඤ්ජනමයං. ගන්ධමාදනකුටං සානුමයං අබ්භන්තරෙ මුග්ගවණ්ණං, මූලගන්ධො සාරගන්ධො ඵෙග්ගගන්ධො තවගන්ධො පපටිකගන්ධො රසගන්ධො පත්තගන්ධො පුෂ්පගන්ධො ඵලගන්ධො ගන්ධගන්ධොති ඉමෙහි දසහි ගන්ධෙහි උස්සන්තං නානප්පකාරඔසධසඤ්ජන්තං, කාළපක්ඛලපොසථදිවසෙ ආදිත්තම්ව අඬ්ඨාරං ජලන්තං තිට්ඨති. කෙලාසකුටං රජනමයං. සබ්බානි සුදස්සනෙන සමානුබ්බෙධසණ්ඨානානි, තමෙව සරං පටිච්ඡාදෙන්වා යීතානි. තානි සබ්බානි දෙවානුභාවෙන නාගානුභාවෙන ව වස්සන්ති, නදියො ව තෙසු සන්දන්ති. තං සබ්බමිපි උදකං අනොතත්තමෙව පවිසති. වන්දිමසූරියා දක්ඛිණෙන වා උත්තරෙන වා ගච්ඡන්තා පබ්බතන්තරෙන තත්ථ ඔභාසං කරොන්ති, උජුං ගච්ඡන්තා න කරොන්ති, තෙනෙවස්ස අනොතත්තන්ති සඬ්ඛා උදපාදි.

තත්ථ මනොහරසිලාතලානි නිම්මච්ඡකච්ඡපානි ඵලිකසද්දසනිම්මලුදකානි න්භානතිත්ථානි සුපටියත්තානි භොන්ති, යෙසු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්ණාසවා ව ඉද්ධිමන්තො ව ඉසයො න්භායන්ති, දෙවයක්ඛාදයො උයානාකිළකං කිළන්ති.

තස්ස චතුසු පස්සෙසු සීහමුඛං හත්ථිමුඛං අස්සමුඛං උසහමුඛන්ති වත්තාරි මුඛානි භොන්ති, යෙහි වතස්සො නදියො සන්දන්ති. සීහමුඛෙන නික්ඛන්තනදීතිරෙ සීහා බහුතරා භොන්ති. හත්ථිමුඛාදීහි හත්ථිඅස්සඋසහා. පුරත්ථිමදිසතො නික්ඛන්තනදී අනොතත්තං නික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා ඉතරා තිස්සො නදියො අනුපගම්ම පාචිනහිමවන්තෙනෙව අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පවිසති. පච්ඡිමදිසතො ව උත්තරදිසතො ව නික්ඛන්තනදියොපි තථෙව පදක්ඛිණං කත්වා පච්ඡිමහිමවන්තෙනෙව උත්තරහිමවන්තෙනෙව ව අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පවිසන්ති. දක්ඛිණදිසතො නික්ඛන්තනදී පන තං නික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණෙන උජුකං පාසාණපිට්ඨෙනෙව සට්ඨියොජනානි ගන්ත්වා පබ්බතං පහරිත්වා වුට්ඨාය පරික්ඛෙපෙන නිගාමුතප්පමාණා උදකධාරා ව හුත්වා ආකාසෙන සට්ඨියොජනානි ගන්ත්වා නියග්ගලෙ නාම පාසාණෙ පතිතා, පාසාණො උදකධාරාවෙගෙන හින්තො. තත්ථ පඤ්ඤාසයොජනප්පමාණා නියග්ගලා නාම පොක්ඛරණී ජාතා, පොක්ඛරණියා කුලං හින්දිත්වා පාසාණං පවිසිත්වා සට්ඨියොජනානි ගතා. තතො සනපථවිං හින්දිත්වා උමඬගෙන සට්ඨියොජනානි ගන්ත්වා විඤ්ඤුං නාම තිරච්ඡානපබ්බතං පහරිත්වා හත්ථතලෙ පඤ්චඬ්භිගුලිසද්දසා පඤ්චධාරා හුත්වා පවත්තන්ති. සා නික්ඛන්තුං අනොතත්තං පදක්ඛිණං කත්වා ගතට්ඨානෙ ආවට්ටගඬ්භිගාති වුවචති. උජුකං පාසාණපිට්ඨෙන සට්ඨියොජනානි ගතට්ඨානෙ කණ්ඨගඬ්භිගාති, ආකාසෙන සට්ඨියොජනානි ගතට්ඨානෙ ආකාසගඬ්භිගාති, නියග්ගලපාසාණෙ පඤ්ඤාසයොජනොකාසෙ යීතා නියග්ගලපොක්ඛරණීති, කුලං හින්දිත්වා පාසාණං පවිසිත්වා සට්ඨියොජනානි ගතට්ඨානෙ බහලගඬ්භිගාති, උමඬගෙන සට්ඨියොජනානි ගතට්ඨානෙ උමඬගඬ්භිගාති වුවචති. විඤ්ඤුං නාම තිරච්ඡානපබ්බතං පහරිත්වා පඤ්චධාරා හුත්වා පවත්තට්ඨානෙ පන ගඬ්භිගා යමුනා අවිරවති සරභු මහීති පඤ්චධා

සඬං ගතා. එවමෙනා පඤ්ච මහානදියො හිමවන්තො පහවන්ති. තාසු යා අයං පඤ්චමි මහී නාම, සා ඉධ මහාමහීති අධිප්පෙනා. තස්සා උත්තරෙන යා ආපො, තාසං අවිදුරත්තා සො ජනපදො අඬගුත්තරාපොති වෙදිතබ්බො. තස්මි අඬගුත්තරාපෙසු ජනපදෙ.

ආපණං නාමාති තස්මි කිර නිගමෙ වීසති ආපණමුඛසහස්සාති විහත්තාති අහෙසුං. ඉති සො ආපණානං උස්සන්තත්තා ආපණන්තවෙව සඬං ගතො. තස්ස ව නිගමස්ස අවිදුරෙ නදීතිරෙ සනවිජායො රමණියො භූමිභාගො මහාවනසණ්ඩො, තස්මි හගවා විහරති. තෙනෙවෙත්ථ වසනට්ඨානං න නියාමිතන්ති වෙදිතබ්බං. යෙනඤ්ඤතරො වනසණ්ඩො තෙනුපසඬකමීති හික්ඛුසඬසං වසනට්ඨානං පෙසෙත්වා එකකොව උපසඬකමි පොතලියං ගහපතිං සන්ධාය. පොතලියොපි බො ගහපතීති පොතලියොති එවංනාමකො ගහපති. සම්පන්නතිවාසනපාචුරණොති පරිපුණ්ණතිවාසනපාචුරණො , එකං දීඝදසං සාටකං නිවත්ථො එකං පාරුතොති අත්ථො. ඡත්තුපාහනාහීති ඡත්තං ගහෙත්වා උපාහනා ආරුය්හාති අත්ථො. ආසනානීති පල්ලඬකපීඨපලාලපීඨකාදීති. අත්තමසො සාධාහඬගමිපි හි ආසනන්තෙව වුවිවති. ගහපතිවාදෙනාති ගහපතීති ඉමිනා වචනෙන. සමුදාවරතීති වොහරති.

හගවන්තං එතදවොවාති තතියං ගහපතීති වචනං අධිවාසෙත්තුං අසක්කොන්තො හගවන්තමෙතං “තයිදං, හො, ගොතමා”තිආදිවචනං අවොව. තත්ථ නච්ඡන්තන්ති න අනුවිජ්විකං. නඡ්ඡන්තරූපන්ති න සාරුජ්ජං. ආකාරාතිආදීති සබ්බානෙව කාරණවෙවචනාති. දීඝදසවත්ථධාරණ-කෙසමස්සුතබ්ධපනාදීති හි සබ්බානෙව ගිහිබ්බාඤ්ජනාති තස්ස ගිහිභාවං පාකටං කරොන්තීති ආකාරා, ගිහිසණ්ඨානෙන සණ්ඨිතත්තා ලිඬගා, ගිහිභාවස්ස සඤ්ජානනනිමිත්තතාය නිමිත්තාති වුත්තා. යථා තං ගහපතිස්සාති යථා ගහපතිස්ස ආකාරලිඬගනිමිත්තා හවෙය්සුං, තථෙව තුය්හං. තෙන තාහං එවං සමුදාවරාමීති දස්සෙති. අථ සො යෙන කාරණෙන ගහපතිවාදං නාධිවාසෙති, තං පකාසෙත්තො “තථා හි පන මෙ”තිආදිමාහ.

නියාතන්ති නියාතිතං. අනොවාදී අනුපවාදීති “තාතා, කසථ, වපථ, වණ්ණප්පථං පයොපෙථා”තිආදිනා හි නයෙන ඔවදන්තො ඔවාදී නාම හොති. “තුමිහෙ න කසථ, න වපථ, න වණ්ණප්පථං පයොපෙථ, කථං ජීවිස්සථ, පුත්තදාරං වා හරිස්සථ”තිආදිනා නයෙන පන උපවදන්තො උපවාදී නාම හොති. අහං පන උභයමිපි තං න කරොමි. තෙනාහං තත්ථ අනොවාදී අනුපවාදීති දස්සෙති. සාසවිජාදනපරමො විහරාමීති සාසමත්තඤ්චෙව අවිජාදනමත්තඤ්ච පරමං කත්වා විහරාමි, තතො පරං නත්ථි, න ව පත්ථෙමිති දීපෙති.

32. ගිද්ධිලොභො පහාතබ්බොති ගෙධභූතො ලොභො පහාතබ්බො. අනින්දාරොසන්ති අනින්දාභූතං අසට්ඨනං. නින්දාරොසොති නින්දාසට්ඨනා. වොහාරසමුච්ඡේදායාති එත්ථ වොහාරොති බ්‍යවහාරවොහාරොපි පණ්ණත්තිපි වචනමිපි වෙනනාපි. තත්ථ –

“යො හි කොචි මනුස්සෙසු, වොහාරං උපජීවති;
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, වාණිජො සො න බ්‍රාහ්මණො”ති. (ම. නි. 2.457) –

අයං බ්‍යවහාරවොහාරො නාම. “සඬබා සමඤ්ඤා පඤ්ඤන්ති වොහාරො”ති (ධ. ස. 1313-1315) අයං පණ්ණත්තිවොහාරො නාම. “තථා තථා වොහරති අපරාමස”න්ති (ම. නි. 3.332) අයං වචනවොහාරො නාම. “අට්ඨ අරියවොහාරා අට්ඨ අනරියවොහරා”ති (අ. නි. 8.67) අයං වෙනනාවොහාරො නාම, අයමිධාධිප්පෙනො. යස්මා වා පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය ගිහීති වෙනනා නත්ථි, සමණොති වෙනනා හොති. ගිහීති වචනං නත්ථි, සමණොති වචනං හොති. ගිහීති පණ්ණත්ති නත්ථි, සමණොති පණ්ණත්ති හොති. ගිහීති බ්‍යවහාරො නත්ථි, සමණොති වා පබ්බජිතොති වා බ්‍යවහාරො හොති. තස්මා සබ්බෙපෙනෙ ලබ්හන්ති.

33. යෙසං බො අහං සංයොජනානං හෙතු පාණාතිපාතීති එත්ථ පාණාතිපාතොව සංයොජනං. පාණාතිපාතස්සෙව හි හෙතු පාණාතිපාතපච්චයා පාණාතිපාතී නාම හොති. පාණාතිපාතානං පන බහුතාය “යෙසං බො අහ”න්ති වුත්තං. තෙසාහං සංයොජනානන්ති තෙසං අහං පාණාතිපාතබන්ධනානං. පහාතාය සමුච්ඡේදාය පටිපන්නොති ඉමිනා අපාණාතිපාතසඬබාතෙන කායිකසීලසංවරෙන පහාතත්ථාය සමුච්ඡේදනත්ථාය පටිපන්නො. අත්තාපි මං උපවදෙය්හාති කුන්ථකිපිල්ලිකමිපි නාම ජීවිතා අවොරොපනකසාසනෙ පබ්බජිත්වා පාණාතිපාතමත්තතොපි ඔරමිතුං න සක්කොමි, කිං මය්හං පබ්බජ්ජායාති එවං අත්තාපි මං උපවදෙය්හ. අනුවිච්චාපි මං විඤ්ඤ ගරහෙය්සුන්ති එවරූපෙ නාම සාසනෙ පබ්බජිත්වා පාණාතිපාතමත්තතොපි ඔරමිතුං න සක්කොති, කිං එතස්ස පබ්බජ්ජායාති එවං අනුවිච්ච තුලයිත්වා පරියොගාහෙත්වා අඤ්ඤෙපි විඤ්ඤ පණ්ඩිතා ගරහෙය්සුං. එතදෙව බො පන සංයොජනමෙතං නිවරණන්ති දසසු සංයොජනෙසු පඤ්චසු ව නිවරණෙසු අපරියාපන්නමිපි “අට්ඨ නිවරණා”ති දෙසනාවසෙනෙතං වුත්තං. වට්ඨබන්ධනට්ඨෙත හි හිතපටිච්ඡාදනට්ඨෙත ව සංයොජනන්තිපි නිවරණන්තිපි වුත්තං. ආසවාති පාණාතිපාතකාරණා එකො අවිජ්ජාසවො උජ්ජජ්ජති. විසාතපරිලාහාති විසාතා ව පරිලාහා ව. තත්ථ විසාතග්ගහණෙන කිලෙසදුක්ඛඤ්ච විපාකදුක්ඛඤ්ච ගහිතං, පරිලාහග්ගහණෙනපි කිලෙසපරිලාහො ව විපාකපරිලාහො ව ගහිතො. ඉමිනා උපායෙන සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

34-40. අයං පන විසෙසො – තෙසාහං සංයොජනානං පහානායාති ඉමස්මිං පදෙ ඉමිනා දින්නාදානසඬ්ඛානෙන කායිකසීලසංවරෙන, සච්චවාචාසඬ්ඛානෙන වාචසිකසීලසංවරෙන, අපිසුණාවාචාසඬ්ඛානෙන වාචසිකසීලසංවරෙන, අගිද්ධිලොභසඬ්ඛානෙන මානසිකසීලසංවරෙන, අනින්දාරොසසඬ්ඛානෙන කායිකවාචසිකසීලසංවරෙන , අකොදුපායාසසඬ්ඛානෙන මානසිකසීලසංවරෙන, අනිමානසඬ්ඛානෙන මානසිකසීලසංවරෙන පහානත්ථාය සමුච්ඡේදනත්ථාය පටිපත්තොති එවං සබ්බවාරෙසු යොජනා කාතබ්බා.

අත්තාපි මං උපවදෙය්‍ය අනුච්චවාපි මං විඤ්ඤා ගරභෙය්‍යුන්නි ඉමෙසු පන පදෙසු තිණසලාකම්පි නාම උපාදාය අදින්නං අග්ගභණ්ඩාසනෙ පබ්බජිත්වා අදින්නාදානමත්තතොපි චිරමිතුං න සක්කොමි, කිං මය්හං පබ්බජ්ජායාති එවං අත්තාපි මං උපවදෙය්‍ය. එවරුපෙ නාම සාසනෙ පබ්බජිත්වා අදින්නාදානමත්තතොපි ඔරමිතුං න සක්කොති, කිං ඉමස්ස පබ්බජ්ජායාති එවං අනුච්චවාපි මං විඤ්ඤා ගරභෙය්‍යුං? භසාපෙක්ඛතායපි නාම දවකම්‍යතාය වා මුසාවාදං අකරණසාසනෙ පබ්බජිත්වා. සබ්බාකාරෙන පිසුණං අකරණසාසනෙ නාම පබ්බජිත්වා. අප්පමත්තකම්පි ගිද්ධිලොභං අකරණසාසනෙ නාම පබ්බජිත්වාපි. කකවෙන අඬගෙසු ඔක්කන්ති යමානෙසුපි නාම පරෙසං නින්දාරොසං අකරණසාසනෙ පබ්බජිත්වා. ඡින්තබ්‍රාණ්‍යකණ්ටකාදීසුපි නාම කොදුපායාසං අකරණසාසනෙ පබ්බජිත්වා. අධිමානමත්තම්පි නාම මානං අකරණසාසනෙ පබ්බජිත්වා අනිමානමත්තම්පි පජ්ඣිතුං න සක්කොමි, කිං මය්හං පබ්බජ්ජායාති එවං අත්තාපි මං උපවදෙය්‍ය. එවරුපෙ නාම සාසනෙ පබ්බජිත්වා අනිමානමත්තම්පි පජ්ඣිතුං න සක්කොති, කිං ඉමස්ස පබ්බජ්ජායාති එවං අනුච්චවාපි මං විඤ්ඤා ගරභෙය්‍යුන්නි එවං සබ්බවාරෙසු යොජනා කාතබ්බා.

ආසවාති ඉමස්මිං පන පදෙ අදින්නාදානකාරණා කාමාසවො දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවොති තයො ආසවා උප්පජ්ජන්ති, තථා මුසාවාදකාරණා පිසුණාවාදකාරණා ව, ගිද්ධිලොභකාරණා දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවො ව, නින්දාරොසකාරණා අවිජ්ජාසවොව, තථා කොදුපායාසකාරණා, අනිමානකාරණා භවාසවො අවිජ්ජාසවො වාති ද්වෙව ආසවා උප්පජ්ජන්ති එවං ආසවුප්පන්ති වෙදිතබ්බා.

ඉමෙසු පන අට්ඨසුපි වාරෙසු අසම්මොහන්ථං පුන අයං සඬ්ඛෙපච්චිතිච්ඡයො – පුරිමෙසු තාව චතුසු චිරමිතුං න සක්කොමිති වත්තබ්බං, පච්ඡිමෙසු පජ්ඣිතුං න සක්කොමිති. පාණාතිපාතනින්දාරොසකොදුපායාසෙසු ව එකො අවිජ්ජාසවොව හොති, අදින්නාදානමුසාවාදපිසුණාවාදසු කාමාසවො දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවො, ගිද්ධිලොභෙ දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවො, අනිමානෙ භවාසවො අවිජ්ජාසවො, අපාණාතිපාතං දින්නාදානං කායිකං සීලං, අමුසා අපිසුණං වාචසිකසීලං, යපෙත්වා අනින්දාරොසං සෙසාති තිණි මානසිකසීලාති. යස්මා පන කායෙනපි සට්ඨෙති රොසෙති වාචායපි, තස්මා අනින්දාරොසො ද්වෙ යානාති යාති, කායිකසීලම්පි හොති වාචසිකසීලම්පි. එත්තාවතා කිං කමීතං? පාතිමොක්ඛසංවරසීලං. පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙ ධීතස්ස ව භික්ඛුනො පටිසඬ්ඛාපහානවසෙන ගිහිවොහාරසමුච්ඡේදො කමීතොති වෙදිතබ්බො.

කාමාදීනවකථාවණ්ණනා

42. චිත්ථාරදෙසනායං තමෙනං දක්ඛොති පදස්ස උපසුම්භෙය්‍යාති ඉමිනා සද්ධිං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. ඉදං චුත්තං හොති, තමෙනං කුක්කුරං උපසුම්භෙය්‍යා, තස්ස සම්පෙ ඛිපෙය්‍යාති අත්ථො. අට්ඨිකඬ්ඛලන්ති උරට්ඨිං වා පිට්ඨිකණ්ටකං වා සිසට්ඨිං වා. තඤ්චි නිම්මංසත්තා කඬ්ඛලන්ති චුච්චති. සුනික්කන්තං නික්කන්තන්ති යථා සුනික්කන්තං හොති, එවං නික්කන්තං නිල්ලිබ්බිතං, යදෙත්ථ අල්ලිතමංසං අත්ථි, තං සබ්බං නිල්ලිබ්බිත්වා අට්ඨමත්තමෙව කතන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ “නිම්මංස”න්ති. ලොභිතං පන මක්ඛිත්වා තිට්ඨති, තෙන චුත්තං “ලොභිතමක්ඛි”න්ති.

බහුදුක්ඛා බහුපායාසාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙහි දුක්ඛෙහි බහුදුක්ඛා, උපායාසසංකිලෙසෙහි බහුපායාසා. යායං උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතාති යා අයං පඤ්චකාමගුණාරම්මණවසෙන නානාසභාවා, තානෙව ව ආරම්මණාති නිස්සිතත්තා “නානත්තසිතා”ති චුච්චති පඤ්චකාමගුණුපෙක්ඛා, තං අභිනිවජ්ජෙත්වා. එකත්තා එකත්තසිතාති චතුත්ථජ්ඣානුපෙක්ඛා, සා හි දිට්ඨම්පි එකස්මිං ආරම්මණෙ උප්පජ්ජන්තො එකසභාවා, තදෙව එකං ආරම්මණං නිස්සිතත්තා එකත්තසිතා නාම. යත්ථ සබ්බෙසො ලොකාමිසුපාදානා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්තිති යත්ථ චතුත්ථජ්ඣානුපෙක්ඛායං යං උපෙක්ඛං ආගම්ම යං පටිච්ච සබ්බෙන සබ්බං අපරිසෙසා ලොකාමිසසඬ්ඛානා පඤ්චකාමගුණාමිසා නිරුජ්ඣන්ති. පඤ්චකාමගුණාමිසාති ව කාමගුණාරම්මණජන්දරාගා, ගභණ්ටියෙන තෙයෙව ව උපාදානාතිපි චුත්තා. තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙතීති තං ලොකාමිසුපාදානානං පටිපක්ඛන්තං චතුත්ථජ්ඣානුපෙක්ඛමෙව වඩ්ඪෙති.

43. උඬ්ඨියෙය්‍යාති උප්පතිත්වා ගච්ඡෙය්‍යා. අනුපතිත්වාති අනුබන්ධිත්වා. චිතච්ඡෙය්‍යුන්නි මුඛතුණ්ඩකෙන ඩංසන්තා තච්ඡෙය්‍යුං. විස්සජ්ජෙය්‍යුන්නි මංසපෙසිං නබෙහි කඬ්ඪිත්වා පාතෙය්‍යුං.

47. යානං වා පොරිසෙය්‍යන්ති පුරිසානුච්ඡිකං යානං. පවරමණිකුණ්ඩලන්ති නානප්පකාරං උත්තමමණිඤ්ච කුණ්ඩලඤ්ච. සාති භරන්තීති අත්තතො භණ්ඩකාති ගණ්හන්ති.

48. සම්පන්නඵලන්ති මධුරඵලං. උපපන්නඵලන්ති ඵලූපපන්නං බහුඵලං.

49. අනුත්තරන්ති උත්තමං පහස්සරං නිරූපක්කිලෙසං.

50. ආරකා අහං, හන්තෙති පථවිතො නහං විය සමුද්දස්ස ඔරිමතිරතො පරතීරං විය ව සුවිදුරවිදුරෙ අහං. අනාජානියෙති ගිහිවොහාරසමුවිජේදනස්ස කාරණං අජානනකෙ. ආජානියභොජනන්ති කාරණං ජානන්තෙහි භුඤ්ජිතබ්බං භොජනං. අනාජානියභොජනන්ති කාරණං අජානන්තෙහි භුඤ්ජිතබ්බං භොජනං. සෙසං සබ්බන්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

පොතලියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ජීවකසුත්තවණ්ණනා

51. ඵවං මෙ සුතන්ති ජීවකසුත්තං. තත්ථ ජීවකස්ස කොමාරභවවස්ස අම්බවනෙති ඵත්ථ ජීවතීති ජීවකො. කුමාරොන හතොති කොමාරභවිවො. යථාහ “කිං ඵතං හණෙ කාකෙහි සම්පරික්ඛණන්ති? දාරකො දෙවාති. ජීවති හණෙති? ජීවති දෙවාති. තෙන හි හණෙ තං දාරකං අම්භාකං අන්තෙපුරං නෙත්වා ධාතීනං දෙථ පොසෙතුන්ති. තස්ස ජීවතීති ජීවකොති නාමං අකංසු, කුමාරොන පොසාපිතොති කොමාරභවිවොති නාමං අකංසු”ති (මහාව. 328). අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරොන පන ජීවකවත්ථු බන්ධකෙ ආගතමෙව. විනිවිජයකථාපිස්ස සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය වුත්තා.

අයං පන ජීවකො ඵකස්මිං සමයෙ හගවතො දොසාහිසන්තං කායං විරෙවෙත්වා සීවෙය්‍යකං දුස්සයුගං දත්වා චත්ථානුමොදනපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය විත්තෙසි – “මයා දිවසස්ස ද්වන්තික්ඛන්තුං බුද්ධුපට්ඨානං ගන්තබ්බං, ඉදඤ්ච වෙළවනං අතිදුරෙ, මය්‍හං උය්‍යානං අම්බවනං ආසන්නතරං, යංනුනාහමෙත්ථ හගවතො විහාරං කාරොය්‍ය”න්ති. සො තස්මිං අම්බවනෙ රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානලෙණකුට්මණ්ඩපාදීති සම්පාදෙත්වා හගවතො අනුවඡවිකං ගන්ධකුට්ඨං කාරෙත්වා අම්බවනං අට්ඨාරසහන්ථුබ්බෙධෙන තම්බපට්ටවණ්ණෙන පාකාරොන පරික්ඛිපාපෙත්වා බුද්ධස්පමුගං භික්ඛුසඬ්ඨං විවරහන්තෙන සන්තප්පෙත්වා දක්ඛිණොදකං පාතෙත්වා විහාරං නියායාතෙසි. තං සන්ධාය වුත්තං – “ජීවකස්ස කොමාරභවවස්ස අම්බවනෙ”ති.

ආරහන්තීති සාතෙන්නි. උද්දිස්සකතන්ති උද්දිසිත්වා කතං. පටිච්චකම්මන්ති අත්තානං පටිච්ච කතං. අථ වා පටිච්චකම්මන්ති නිමිත්තකම්මස්සෙතං අධිවචනං, තං පටිච්ච කම්මමෙත්ථ අත්ථිති මංසං “පටිච්චකම්ම”න්ති වුත්තං හොති යො ඵවරූපං මංසං පරිභුඤ්ජති, සොපි තස්ස කම්මස්ස දායාදො හොති, වධකස්ස විය තස්සාපි පාණසාතකම්මං හොතීති තෙසං ලද්ධි. ධම්මස්ස වානුධම්මං බ්‍යාකරොන්තීති හගවතා වුත්තකාරණස්ස අනුකාරණං කට්ඨන්ති. ඵත්ථ ව කාරණං නාම තිකොට්පරිසුද්ධමච්ඡමංසපරිභොගො, අනුකාරණං නාම මහාජනස්ස තථා බ්‍යාකරණං. යස්මා පන හගවා උද්දිස්සකතං න පරිභුඤ්ජති, තස්මා නෙව තං කාරණං හොති, න තිත්ථියානං තථා බ්‍යාකරණං අනුකාරණං. සහධම්මිකො වාදානුවාදොති පරෙහි වුත්තකාරණෙන සකාරණො හුත්වා තුම්භාකං වාදො වා අනුවාදො වා විඤ්ඤහි ගරහිතබ්බකාරණං කොච අප්පමත්තකොපි කිං න ආගච්ජති. ඉදං වුත්තං හොති – “කිං සබ්බාකාරොනපි තුම්භාකං වාදෙ ගාරය්‍හං කාරණං නත්ථි”ති. අබ්භාවික්ඛන්තීති අභිභවිත්වා ආවික්ඛන්ති.

52. යානෙහීති කාරණෙහි. දිට්ඨාදිසු දිට්ඨං නාම භික්ඛුනං අත්ථාය මිගමච්ඡෙ වධිත්වා ගය්‍හමානං දිට්ඨං. සුතං නාම භික්ඛුනං අත්ථාය මිගමච්ඡෙ වධිත්වා ගහිතන්ති සුතං. පරිසඬ්ඨිකං නාම දිට්ඨපරිසඬ්ඨිකං සුතපරිසඬ්ඨිකං තදුභයවිමුත්තපරිසඬ්ඨිකන්ති තිට්ඨං හොති.

තත්‍රායං සබ්බසඬ්ඨිගාහකවිනිවිජයො – ඉධ භික්ඛු පස්සන්ති මනුස්සෙ ජාලවාගුරාදිහත්ථෙ ගාමතො වා නික්ඛමන්තෙ අරඤ්ඤෙ වා විවරන්තෙ. දුතියදිවසෙ ව නෙසං තං ගාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨානං සමච්ඡමංසං පිණ්ඩපාතං අභිහරන්ති. තෙ තෙන දිට්ඨෙත පරිසඬ්ඨිකන්ති “භික්ඛුනං නු බො අත්ථාය කත”න්ති, ඉදං දිට්ඨපරිසඬ්ඨිකං නාම, ඵතං ගහෙතුං න වට්ටති. යං ඵවං අපරිසඬ්ඨිකං, තං වට්ටති. සවෙ පන තෙ මනුස්සා “කස්මා, හන්තෙ, න ගණ්හථා”ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා “නයිදං, හන්තෙ, භික්ඛුනං අත්ථාය කතං, අම්භෙහි අත්තනො අත්ථාය වා රාජයුත්තාදීනං අත්ථාය වා කත”න්ති වදන්ති, කප්පති.

න හෙව බො භික්ඛු පස්සන්ති, අපිව සුණන්ති “මනුස්සා කිර ජාලවාගුරාදිහත්ථා ගාමතො වා නික්ඛමන්ති අරඤ්ඤෙ වා විවරන්ති”ති. දුතියදිවසෙ ව නෙසං තං ගාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨානං සමච්ඡමංසං පිණ්ඩපාතං අභිහරන්ති. තෙ තෙන සුතෙන පරිසඬ්ඨිකන්ති “භික්ඛුනං නු බො අත්ථාය කත”න්ති, ඉදං සුතපරිසඬ්ඨිකං නාම, ඵතං ගහෙතුං න වට්ටති. යං ඵවං අපරිසඬ්ඨිකං, තං වට්ටති. සවෙ පන තෙ මනුස්සා “කස්මා, හන්තෙ, න ගණ්හථා”ති පුච්ඡිත්වා

තමන්ට සුන්වා “නයිද, හන්තෙ, හික්බුනං අත්ථාය කතං, අමහෙහි අත්තනො අත්ථාය වා රාජයුත්තාදිනං අත්ථාය වා කත”න්ති වදන්ති, කප්පති.

න හෙව බො පන පස්සන්ති න සුඤ්ඤානං, අපිච්ඡෙදං ගාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨානං පත්තං ගහෙත්වා සමච්ඡමංසං පිණ්ඩපාතං අභිසංඛරන්වා අභිභරන්ති. තෙ පරිසංඛිකන්ති “හික්බුනං නු බො අත්ථාය කත”න්ති, ඉදං තදුභයවිමුක්තපරිසංඛිකිතං නාම. එතම්පි ගහෙතුං න වට්ටති. යං එවං අපරිසංඛිකිතං, තං වට්ටති. සචෙ පන තෙ මනුස්සා “කස්මා, හන්තෙ, න ගණ්හවා”ති පුච්ඡන්වා තමන්ට සුන්වා “නයිද, හන්තෙ, හික්බුනං අත්ථාය කතං, අමහෙහි අත්තනො අත්ථාය වා රාජයුත්තාදිනං අත්ථාය වා කතං, පචත්තමංසං වා කතං, කප්පියමෙව ලභිත්වා හික්බුනං අත්ථාය සම්පාදිත”න්ති වදන්ති, කප්පති.

මතානං පෙනකිච්චත්ථාය මඬගලාදිනං වා අත්ථාය කතෙපි එසෙව නයො. යං යඤ්ඤි හික්බුනංයෙව අත්ථාය අකතං, යත්ථ ව නිබ්බේමතිකා භොන්ති, තං සබ්බං කප්පති. සචෙ පන එකස්මිං විහාරෙ හික්බු උද්දිස්ස කතං භොති, තෙ ව අත්තනො අත්ථාය කතභාවං න ජානන්ති, අඤ්ඤෙ ජානන්ති. යෙ ජානන්ති, තෙසං න වට්ටති, ඉතරෙසං වට්ටති. අඤ්ඤෙ න ජානන්ති, තෙයෙව ජානන්ති, තෙසංයෙව න වට්ටති, අඤ්ඤෙසං වට්ටති. තෙපි “අම්හාකං අත්ථාය කතං”ති ජානන්ති අඤ්ඤෙපි “එතෙසං අත්ථාය කත”න්ති ජානන්ති, සබ්බෙසම්පි තං න වට්ටති. සබ්බෙ න ජානන්ති, සබ්බෙසං වට්ටති. පඤ්චසු හි සහධම්මිකෙසු යස්ස කස්සචි වා අත්ථාය උද්දිස්ස කතං සබ්බෙසං න කප්පති.

සචෙ පන කොචි එකං හික්බු උද්දිස්ස පාණං වධිත්වා තස්ස පත්තං පුරෙත්වා දෙති, සො චෙ අත්තනො අත්ථාය කතභාවං ජානංයෙව ගහෙත්වා අඤ්ඤස්ස හික්බුනො දෙති, සො තස්ස සද්ධාය පරිභුඤ්ජති. කස්සාපත්තිති? ද්විත්තම්පි අනාපත්ති. යඤ්ඤි උද්දිස්ස කතං, තස්ස අභුත්තතාය අනාපත්ති, ඉතරස්ස අජානනතාය. කප්පියමංසස්ස හි පටිග්ගහණෙ ආපත්ති නත්ථි. උද්දිස්සකතඤ්ච අජානිත්වා භුත්තස්ස පච්ඡා ඤත්වා ආපත්තිදෙසනාකිච්චං නාම නත්ථි. අකප්පියමංසං පන අජානිත්වා භුත්තෙන පච්ඡා ඤත්වාපි ආපත්ති දෙසෙතබ්බං. උද්දිස්සකතඤ්ච ඤත්වා භුඤ්ජනොව ආපත්ති, අකප්පියමංසං අජානිත්වා භුත්තස්සාපි ආපත්තියෙව. තස්මා ආපත්තිහිරුකෙන රූපං සල්ලක්ඛෙන්තෙනාපි පුච්ඡන්වා ව මංසං පටිග්ගහෙතබ්බං, පරිභොගකාලෙ පුච්ඡන්වා පරිභුඤ්ජියස්සාමිති වා ගහෙත්වා පුච්ඡන්වා ව පරිභුඤ්ජිතබ්බං. කස්මා? දුට්ඨඤ්ඤායත්තා. අච්ඡමංසඤ්ඤි සුකරමංසසදිසං භොති, දිපිමංසාදිති ව මිගමංසසදිසාති, තස්මා පුච්ඡන්වා ගහණමෙව වට්ටතිති වදන්ති.

අදිට්ඨන්ති හික්බුනං අත්ථාය වධිත්වා ගය්හමානං අදිට්ඨං. අසුතන්ති හික්බුනං අත්ථාය වධිත්වා ගහිතන්ති අසුතං. අපරිසංඛිකිතන්ති දිට්ඨපරිසංඛිකිතාදිවසෙන අපරිසංඛිකිතං. පරිභොගන්ති වදාමිති ඉමෙහි තිහි කාරණෙහි පරිසුද්ධං තිකොට්ඨපරිසුද්ධං නාම භොති, තස්ස පරිභොගො අරඤ්ඤෙ ජාතසුපෙයාසාකපරිභොගසදිසො භොති, තථාරූපං පරිභුඤ්ජන්තස්ස මෙත්තාවිහාරස්ස හික්බුනො දොසො වා වජ්ජං වා නත්ථි, තස්මා තං පරිභුඤ්ජිතබ්බන්ති වදාමිති අත්ථො.

53. ඉදානි තාදිසස්ස පරිභොගෙ මෙත්තාවිහාරිනොපි අනවජ්ජනං දස්සෙතුං ඉධ, ජීවක, හික්බුතිආදිමාහ. තත්ථ කිඤ්චාපි අනියමෙන්වා හික්බුති චුත්තං, අථ බො අත්තානමෙව සන්ධාය එතං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. භගවතා හි මහාවච්ඡගොත්තසුත්තෙ, වඬ්ඤ්ඤානෙ, ඉමස්මිං සුත්තෙති තිසු යානෙසු අත්තානංයෙව සන්ධාය දෙසනා කතා. පණ්ණාසක පිණ්ඩපාතෙතාති හෙට්ඨා අනාඨගණසුත්තෙ යො කොචි මහග්ගො පිණ්ඩපාතො පණ්ණාසකපිණ්ඩපාතොති අධිප්පෙතො, ඉධ පන මංසුපසෙවනොව අධිප්පෙතො. අගථිතොති තණ්හාය අගථිතො. අමුච්ඡිතොති තණ්හාමුච්ඡනාය අමුච්ඡිතො. අනප්ඤ්ඤාපත්තොති න අධිඔපත්තො, සබ්බං ආලුම්පිත්වා එකප්පභාරෙතොව ගිලිතුකාමො කාකො විය න භොතිති අත්ථො. ආදිනවදස්සාචිති එකරත්තිවාසෙන උදරපටලං පටිසිත්වා නවහි වණමුඛෙහි නික්ඛම්සිසතිආදිනා නයෙන ආදිනවං පස්සන්තො. නිස්සරණපඤ්ඤො පරිභුඤ්ජතිති ඉදමත්ථමාහාරපරිභොගොති පඤ්ඤාය පරිච්ඡිත්තන්ති වා පරිභුඤ්ජති. අත්තබ්බාබ්බාය වා වෙනෙතිති අත්තදුක්ඛාය වා විතෙති. සුතමෙතන්ති සුතං මයා එතං පුබ්බෙ, එතං මය්හං සචනමත්තමෙවති දස්සෙති. සචෙ බො තෙ, ජීවක, ඉදං සන්ධාය භාසිතන්ති, ජීවක, මහාබ්බුත්තො වික්ඛම්භනප්පහානෙන බ්බාපාදාදයො පහිනා, තෙන සො මෙත්තාවිහාරි මය්හං සමුච්ඡේදප්පහානෙන, සචෙ තෙ ඉදං සන්ධාය භාසිතං, එවං සන්තෙ තව ඉදං වචනං අනුජානාමිති අත්ථො. සො සම්පට්චිඡි.

54. අථස්ස භගවා සෙසබ්බන්තවිහාරවසෙනාපි උත්තරි දෙසනං වඩ්ඤ්ජන්තො “ඉධ, ජීවක, හික්බු”තිආදිමාහ. තං උත්තානත්ථමෙව.

55. යො බො ජීවකාති අයං පාටිච්ඤ්ඤා අනුසන්ධි. ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ භගවා ද්වාරං ථකෙති, සත්තානුද්දයං දස්සෙති. සචෙ හි කස්සචි එවමස්ස “එකං රසපිණ්ඩපාතං දත්වා කප්පසහසහස්සං සග්ගසම්පත්තිං පටිලභන්ති, යංකිඤ්චි කත්වා පරං මාරෙත්වාපි රසපිණ්ඩපාතොව දාතබ්බො”ති, තං පටිසෙධෙන්තො “යො බො, ජීවක, තථාගතං වා”තිආදිමාහ.

තත්ථ ඉමිනා පඨමෙන යානෙනාති ඉමිනා ආණන්තිමත්තෙනෙව තාව පඨමෙන කාරණෙන. ගලප්පවෙධකෙනාති යොත්තෙන ගලෙ බන්ධිත්වා කඩ්ඪිතො ගලෙන පවෙධෙන්තෙන. ආරභියමානොති මාරියමානො. අකප්පියෙන

ආසාදෙතීති අවිජමංසං සුකරමංසන්ති, දීපිමංසං වා මිගමංසන්ති බාදාපෙන්වා – “ත්වං කිං සමණො නාම, අකප්පියමංසං තෙ බාදිත”න්ති සට්ඨෙති. යෙ පන දුබ්භික්ඛාදීසු වා බ්‍යාධිනිග්ගහණත්ථං වා “අවිජමංසං නාම සුකරමංසසදිසං, දීපිමංසං මිගමංසසදිසං”න්ති ජානන්තා “සුකරමංසං ඉදං, මිගමංසං ඉදං”න්ති වත්වා භිතජ්ඣාසයෙන බාදාපෙන්ති, න තෙ සන්ධායෙනං වුත්තං. තෙසඤ්ඤි බහුපුඤ්ඤමෙව හොති. එසාහං, හන්තෙ, හගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ඤව භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ඤවාති අයං ආගතඵලො විඤ්ඤාතසාසනො දිට්ඨසච්චො අරියසාවකො. ඉමං පන ධම්මදෙසනං ඕගාහන්තො පසාදං උප්පාදෙන්වා ධම්මකථාය ථුන්ති කරොන්තො ඵවමාහ. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්ඤවසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ජීවකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. උපාලිසුත්තවණ්ණනා

56. එවං මෙ සුතන්ති උපාලිසුත්තං. තත්ථ නාළන්දායන්ති නාළන්දාති එවංනාමකෙ නගරෙ තං නගරං ගොවරගාමං කත්වා. පාචාරිකම්බවනෙති දුස්සපාචාරිකසෙට්ඨිනො අම්බවනෙ. තං කිර තස්ස උය්‍යානං අහොසි, සො හගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා හගවති පසන්තො තස්මිං උය්‍යානෙ කුටිලෙණමණ්ඩපාදිපට්මණ්ඩිතං හගවතො විහාරං කත්වා නිය්‍යාදෙසි, සො විහාරො ජීවකම්බවනං විය පාචාරිකම්බවනන්තෙව සඬ්ඛං ගතො. තස්මිං පාචාරිකම්බවනෙ විහරන්ති අත්ථො. දීඝතපස්සිති දීඝන්තා එවංලද්ධනාමො. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති පිණ්ඩපාතතො පටික්කන්තො. සාසනෙ විය කිං පන බාහිරායතනෙ පිණ්ඩපාතොති වොහාරො අත්ථිති, නත්ථි.

පඤ්ඤපෙතීති දස්සෙති යපෙති. දණ්ඩාති පඤ්ඤපෙතීති ඉදං නිගණ්ඨසමයෙන පුච්ඡන්තො ආහ. කායදණ්ඩං වච්ඡණ්ඩං මනොදණ්ඩන්ති එත්ථ පුරිමදණ්ඩද්වයං තෙ අවිත්තකං පයාපෙන්ති. යථා කිර වාතෙ වායන්තෙ සාබා වලති, උදකං වලති, න ව තත්ථ චිත්තං අත්ථි, එවං කායදණ්ඩොපි අවිත්තකොව හොති. යථා ව වාතෙ වායන්තෙ තාලපණ්ණාදිති සද්දං කරොන්ති, උදකාති සද්දං කරොන්ති, න ව තත්ථ චිත්තං අත්ථි, එවං වච්ඡණ්ඩොපි අවිත්තකොව හොතිති ඉමං දණ්ඩද්වයං අවිත්තකං පඤ්ඤපෙන්ති. චිත්තං පන මනොදණ්ඩන්ති පඤ්ඤපෙන්ති. අට්ඨස්ස හගවා වචනං පතිට්ඨපෙතුකාමො “කිං පන තපස්සි”තිආදිමාහ.

තත්ථ කථාවත්ථුස්මිත්ති එත්ථ කථායෙව කථාවත්ථු. කථායං පතිට්ඨපෙසීති අත්ථො. කස්මා පන හගවා එවමකාසි? පස්සති හි හගවා “අයං ඉමං කථං ආදාය ගන්ත්වා අත්තනො සත්ථු මහානිගණ්ඨස්ස ආරොවෙස්සති, තාසඤ්ඤව පරිසති, උපාලි ගහපති නිසින්තො, සො ඉමං කථං සුත්වා මම වාදං ආරොපෙතුං ආගමිස්සති, තස්සාහං ධම්මං දෙසෙස්සාමි, සො තික්ඛන්තුං සරණං ගමිස්සති, අට්ඨස්ස වත්තාරි සච්චාති පකාසෙස්සාමි, සො සච්චපකාසනාවසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිස්සති, පරෙසං සඬ්ගහත්ථමෙව හි මයා පාරමියො පුරිතා”ති. ඉමමත්ථං පස්සන්තො එවමකාසි.

57. කම්මාති පඤ්ඤපෙසීති ඉදං නිගණ්ඨො බුද්ධසමයෙන පුච්ඡන්තො ආහ. කායකම්මං චචිකම්මං මනොකම්මන්ති එත්ථ කායද්වාරෙ ආදානගහණමුඤ්ඤවනවොපනපත්තා අට්ඨකාමාවචරකුසලවෙනනා ද්වාදසාකුසලවෙනනාති විසතිවෙනනා කායකම්මං නාම. කායද්වාරෙ ආදානාදිති අපත්වා චච්ඡද්වාරෙ වචනහෙදං පාපයමානා උප්පන්තා තායෙව විසතිවෙනනා චචිකම්මං නාම. උභයද්වාරෙ වොපනං අප්පත්වා මනොද්වාරෙ උප්පන්තා එකුනතිංසකුසලාකුසලවෙනනා මනොකම්මං නාම. අපිච සඬ්ඛෙපතො තිවිධං කායද්වාරිකං කායකම්මං නාම, වතුබ්බිධං චච්ඡවචරිකං චචිකම්මං නාම, තිවිධං මනොද්වාරිකං මනොකම්මං නාම. ඉමස්මිඤ්ඤ සුත්තෙ කම්මං ධුරං, අනන්තරසුත්තෙ “වත්තාරිමාති පුණ්ණ කම්මාති මයා සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදිතාති”ති (ම. නි. 2.81) එවමාගතෙපි වෙනනා ධුරං. යත්ථ කත්ථවි පවත්තා වෙනනා “කණ්ඨං කණ්ඨවිපාක”න්තිආදිහෙදං ලභති. නිද්දෙසවාරෙ වස්ස “සබ්‍යාබජ්ඣං කායසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති”තිආදිනා නයෙන සා වුත්තාව. කායද්වාරෙ පවත්තා පන ඉධ කායකම්මන්ති අධිප්පෙනං, චච්ඡද්වාරෙ පවත්තා චචිකම්මං, මනොද්වාරෙ පවත්තා මනොකම්මං. තෙන වුත්තං – “ඉමස්මිං සුත්තෙ කම්මං ධුරං, අනන්තරසුත්තෙ වෙනනා”ති. කම්මමපි හි හගවා කම්මන්ති පඤ්ඤපෙති යථා ඉමස්මිංයෙව සුත්තෙ. වෙනනමපි, යථාහ – “වෙනනාහං, භික්ඛවෙ, කම්මං වදාමි, වෙනයිත්වා කම්මං කරොති”ති (අ. නි. 6.63). කස්මා පන වෙනනා කම්මන්ති වුත්තා? වෙනනාමූලකත්තා කම්මස්ස.

එත්ථ ව අකුසලං පත්වා කායකම්මං චචිකම්මං මහන්තන්ති වදන්තො න කිලමති, කුසලං පත්වා මනොකම්මං. තථා හි මාතුසාතාදිති වත්තාරි කම්මාති කායෙනෙව උපක්කමිත්වා කායෙනෙව කරොති, නිරයෙ කප්පට්ඨිකසඬ්ඛෙදකම්මං චච්ඡද්වාරෙන කරොති. එවං අකුසලං පත්වා කායකම්මං චචිකම්මං මහන්තන්ති වදන්තො න කිලමති නාම. එකා පන ඝාතවෙනනා වතුරාසීතිකප්පසහස්සාති සග්ගසම්පත්තිං ආවහති, එකා මග්ගවෙනනා සබ්බාකුසලං සමුත්ඝාතෙන්වා අරහත්තං ගණ්භාපෙති. එවං කුසලං පත්වා මනොකම්මං මහන්තන්ති වදන්තො න කිලමති නාම. ඉමස්මිං පන යානෙ හගවා අකුසලං පත්වා මනොකම්මං මහාසාවජ්ජං වදමානො නියතමිච්ඡාදිට්ඨි.

සන්ධ්‍ය වදනි. තෙතෙව්‍යාන - “නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මමපි සමනුපස්සාමි, යං එවං මහාසාවජ්ජං, යට්ඨිදං, භික්ඛවෙ, මිච්ඡාදිට්ඨි. මිච්ඡාදිට්ඨිපරමානි, භික්ඛවෙ, මහාසාවජ්ජානී”ති (අ. නි. 1.310).

ඉදානි නිගණ්ඨොපි තථාගතෙන ගතමග්ගං පටිපජ්ජන්තො කිඤ්චි අත්ථනිප්ථත්තිං අපස්සන්තොපි “කිං පනාට්ඨසො, ගොතමා”තිආදිමාහ.

58. බාලකිනියානි උපාලිස්ස කිර බාලකලොණකාරගාමො නාම අත්ථී, තතො ආයං ගහේවා මනුස්සා ආගතා, සො “එථ භණෙ, අමහාකං සත්ථාරං මහානිගණ්ඨං පස්සිස්සාමා”ති තාය පරිසාය පරිවුතො තත්ථ අගමාසි. තං සන්ධ්‍යාය චුත්තං “බාලකිනියා පරිසායා”ති, බාලකගාමවාසිනියානි අත්ථො. උපාලිපමුඛායානි උපාලිපෙට්ඨකාය. අපිච බාලකිනියානි බාලවතියා බාලස්සන්තායානිපි අත්ථො. උපාලිපමුඛායානි උපාලිගහපතියෙව තත්ථ ටොකං සප්පඤ්ඤො, සො තස්සා පමුඛො ජෙට්ඨකො. තෙනාපි චුත්තං “උපාලිපමුඛායා”ති. භන්දානි වචසායත්ථෙ නිපාතො. ඡවොති ලාමකො. ඔළාරිකස්සානි මහන්තස්ස . උපනිධායානි උපනික්ඛිපිත්වා. ඉදං චුත්තං හොති, කායදණ්ඩස්ස සන්තිකෙ නික්ඛිපිත්වා “අයං නු බො මහන්තො, අයං මහන්තො”ති එවං ඔලොකියමානො ඡවො මනොදණ්ඩො කිං සොහති, කුතො සොභිස්සති, න සොහති, උපනික්ඛෙපමත්තමපි නප්පහොතිති දීපෙති. සාධු සාධු, භන්තෙ, තපස්සීති දීඝතපස්සිස්ස සාධුකාරං දෙන්තො, භන්තෙති නාට්ඨපුත්තමාලපති.

60. න බො මෙතං, භන්තෙ, රුච්චතීති, භන්තෙ, එතං මය්හං න රුච්චති. මායාවීති මායාකාරො. ආවට්ටනිමායන්ති ආවට්ටෙන්වා ගහණමායං. ආවට්ටෙන්ති ආවට්ටෙන්වා පරික්ඛිපිත්වා ගණ්භානි. ගච්ඡ ත්වං ගහපතීති කස්මා මහානිගණ්ඨො ගහපතිං යාවතතියං පභිණුතියෙව? දීඝතපස්සි පන පටිබාහතෙව? මහානිගණ්ඨො හි භගවතා සද්ධිං එකං නගරං උපනිස්සාය විහරන්තෙනාපි න භගවා දිට්ඨපුබ්බො. යො හි සත්ථුවාදපටිඤ්ඤො හොති, සො තං පටිඤ්ඤං අප්පහාය බුද්ධදස්සනෙ අභබ්බො. තස්මා එස බුද්ධදස්සනස්ස අලද්ධපුබ්බත්තා දසබලස්ස දස්සනසම්පත්තිඤ්ච නියායානිකකථාභාවඤ්ච අජානන්තො යාවතතියං පභිණුතෙව. දීඝතපස්සි පන කාලෙන කාලං භගවන්තං උපසඬකම්ථවා තිට්ඨතිපි නිසීදතිපි පඤ්ඤමපි පුච්ඡති, සො තථාගතස්ස දස්සනසම්පත්තිමපි නියායානිකකථාභාවමපි ජානාති. අට්ඨස්ස එතදහොසි - “අයං ගහපති පණ්ඩිතො, සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකෙ ගන්ත්වා දස්සනෙපි පසීදෙය්‍ය, නියායානිකකථං සුත්වාපි පසීදෙය්‍ය. තතො න පුන අමහාකං සන්තිකං ආගච්ඡෙය්‍යා”ති. තස්මා යාවතතියං පටිබාහතෙව.

අභිවාදෙන්වානි වන්දිත්වා. තථාගතඤ්ඤි දිස්වා පසන්තාපි අප්පසන්තාපි යෙභුයොන වන්දන්තියෙව, අප්පකා න වන්දන්ති. කස්මා? අතිඋච්චෙ හි කුලෙ ජාතො අගාරං අප්ඤ්ඤාචසන්තොපි වන්දිතබ්බොයෙවානි. අයං පන ගහපති පසන්තන්තාච වන්දි, දස්සනෙයෙව කිර පසන්තො. ආගමා නු බිච්ඡාති ආගමා නු බො ඉධ.

61. සාධු සාධු, භන්තෙ, තපස්සීති දීඝතපස්සිස්ස සාධුකාරං දෙන්තො, භන්තෙති, භගවන්තං ආලපති. සච්චෙ පතිට්ඨායානි ථුසරාසිමිහි ආකොට්ඨබාණුකො විය අවලන්තො වච්ඡව්චෙ පතිට්ඨන්ත්වා. සියා නොති භවෙය්‍ය අමහාකං.

62. ඉධානි ඉමස්මිං ලොකෙ. අස්සානි භවෙය්‍ය. සීතොදකපටික්ඛිත්තොති නිගණ්ඨා සත්තසඤ්ඤාය සීතොදකං පටික්ඛිපන්ති. තං සන්ධ්‍යොතං චුත්තං. මනොසත්තා නාම දෙවානි මනම්හි සත්තා ලග්ගා ලගිතා. මනොපට්ඨද්ධොති යස්මා මනම්හි පට්ඨද්ධො හුත්වා කාලඬකරොති, තස්මා මනොසත්තෙසු දෙවෙසු උපපජ්ජන්ති දස්සෙති. තස්ස හි පිත්තජරරොගො භවිස්සති. තෙනස්ස උණ්භොදකං පිච්ඡං වා හත්ථපාදාදිධොවනත්ථාය වා ගත්තපරිසිඤ්ඤවනත්ථාය වා උපනෙතුං න වට්ටති, රොගො බලවතරො හොති. සීතොදකං වට්ටති, රොගං වූපසමෙති. අයං පන උණ්භොදකමෙව පටිසෙවති, තං අලභමානො ඔදනකඤ්ජිකං පටිසෙවති. චිත්තෙන පන සීතොදකං පාතුකාමො ව පරිභුඤ්ජිතුකාමො ව හොති. තෙනස්ස මනොදණ්ඩො තත්ථෙව භිජ්ජති. සො කායදණ්ඩං වච්ඡිදණ්ඩං රක්ඛාමීති සීතොදකං පාතුකාමො වා පරිභුඤ්ජිතුකාමො වා සීතොදකමෙව දෙථානි වත්තුං න විසහති. තස්ස එවං රක්ඛිතාපි කායදණ්ඩවච්ඡිදණ්ඩා චුතිං වා පටිසන්ධිං වා ආකඩ්ඪීතුං න සක්කොන්ති. මනොදණ්ඩො පන භින්තොපි චුතිමපි පටිසන්ධිමපි ආකඩ්ඪතියෙව. ඉති නං භගවා දුබ්බලකායදණ්ඩවච්ඡිදණ්ඩා ඡවා ලාමකා, මනොදණ්ඩොව බලවා මහන්තොති වදාපෙසි.

තස්සපි උපාසකස්ස එතදහොසි. “මුච්ඡාවසෙන අසඤ්ඤිභූතානඤ්ඤි සත්තාහමපි අස්සාසපස්සාසා නප්පවත්තන්ති, චිත්තසන්තතිපවත්තිමත්තෙනෙව පන තෙ මතානි න වූච්චන්ති. යදා තෙසං චිත්තං නප්පවත්තති, තදා ‘මතා එතෙ නීහරිත්වා තෙ ඤාපෙපා’ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජන්ති. කායදණ්ඩො නිරිහො අබ්‍යාපාරො, තථා වච්ඡිදණ්ඩො. චිත්තෙනෙව පන තෙසං චුතිපි පටිසන්ධිපි හොති . ඉතිපි මනොදණ්ඩොව මහන්තො. භිජ්ජන්ත්වාපි චුතිපටිසන්ධිආකඩ්ඪනතො එසෙව මහන්තො. අමහාකං පන මහානිගණ්ඨස්ස කථා අනියායානිකා”ති සල්ලක්ඛෙසි. භගවතො පන විචිත්තානි පඤ්ඤපටිභානානි සොතුකාමො න තාව අනුජානාති.

න බො තෙ සන්ධියතීති න බො තෙ සට්ඨති. පුරිමෙන වා පච්ඡිමන්ති “කායදණ්ඩො මහන්තො”ති ඉමිනා පුරිමෙන වචනෙන ඉදානි “මනොදණ්ඩො මහන්තො”ති ඉදං වචනං. පච්ඡිමෙන වා පුරිමන්ති තෙන වා පච්ඡිමෙන අදුං පුරිමවචනං න සට්ඨති.

63. ඉදානිස්ස භගවා අඤ්ඤානිපි කාරණානි ආහරන්තො “තං කිං මඤ්ඤසී”තිආදිමාහ. තත්ථ වාතුයාමසංවරසංවුත්තොති න පාණමතිපාතෙති, න පාණමතිපාතයති, න පාණමතිපාතයතො සමනුඤ්ඤො හොති. න අදින්නං ආදියති, න අදින්නං ආදියාපෙති, න අදින්නං ආදියතො සමනුඤ්ඤො හොති. න මුසා භණති, න මුසා භණාපෙති, න මුසා භණතො සමනුඤ්ඤො හොති. න භාවිතමාසීසති, න භාවිතමාසීසාපෙති, න භාවිතමාසීසතො සමනුඤ්ඤො හොතිති ඉමිනා වතුකොට්ඨාසෙන සංවරෙන සංවුත්තො. එත්ථ ව භාවිතන්ති පඤ්චකාමගුණා.

සබ්බවාරිවාරිතොති වාරිතසබ්බඋදකො, පටික්ඛිත්තසබ්බසීතොදකොති අත්ථො. සො හි සීතොදකෙ සත්තසඤ්ඤී හොති, තස්මා න තං වලඤ්ඤෙති. අථ වා සබ්බවාරිවාරිතොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන වාරිතපාපො. සබ්බවාරිඤ්ඤාති සබ්බෙන පාපවාරණෙන යුත්තො. සබ්බවාරිඤ්ඤාති සබ්බෙන පාපවාරණෙන ධුතපාපො. සබ්බවාරිඤ්ඤාති සබ්බෙන පාපවාරණෙන ඤ්ඤාති. බුද්දකෙ පාණෙ සබ්බාතං ආපාදෙතිති බුද්දකෙ පාණෙ වධං ආපාදෙති. සො කිර එකින්දියං පාණං දුටින්දියං පාණන්ති පඤ්ඤාපෙති. සුක්ඛදණ්ඩක-පුරාණපණ්ණසක්ඛර-කථලානිපි පාණොතෙව පඤ්ඤාපෙති. තත්ථ බුද්දකං උදකබිත්ථු බුද්දකො පාණො, මහන්තං මහන්තොති සඤ්ඤී හොති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. කිස්මිං පඤ්ඤාපෙතිති කත්ථ කතරස්මිං කොට්ඨාසෙ පඤ්ඤාපෙති. මනොදණ්ඩසමීනිති මනොදණ්ඩකොට්ඨාසෙ, හන්තෙති. අයං පන උපාසකො භණන්තොව සයමිපි සල්ලක්ඛෙසි – “අමිහාකං මහානිගණ්ඨො ‘අසඤ්චෙනතිකං කම්මං අප්පසාවජ්ජං, සඤ්චෙනතිකං මහාසාවජ්ජ’න්ති පඤ්ඤාපෙත්වා චෙතනං මනොදණ්ඩොති පඤ්ඤාපෙති, අනියායානිකා එතස්ස කථා, භගවතොව නියායානිකා”ති.

64. ඉද්ධාති සමිද්ධා. ඵිතාති අතිසමිද්ධා සබ්බපාලිපුල්ලා විය. ආකිණ්ණමනුස්සාති ජනසමාකුලා. පාණාති හත්ථිඅස්සාදයො තිරච්ඡානගතා වෙව ඉත්ථිපුරිසදාරකාදයො මනුස්සජාතිකා ව. එකං මංසබ්බලන්ති එකං මංසරාසිං. පුඤ්ජන්ති තස්සෙව වෙවචනං. ඉද්ධිමාති ආනුභාවසම්පන්නො. චෙතොවසිජ්ජන්තොති චිත්තෙ වසිභාවජ්ජන්තො. හස්මං කරිස්සාමිති ඡාරිකං කරිස්සාමි. කිඤ්ඨි සොහති එකා ඡවා නාළන්දාති ඉද්ධිපි භණන්තො සො ගහපති – “කායපයොගෙන පඤ්ඤාසමිපි මනුස්සා එකං නාළන්දං එකං මංසබ්බං කාතුං න සක්කොන්ති, ඉද්ධිමා පන එකො එකෙනෙව මනොපදොසෙන හස්මං කාතුං සමන්ථො. අමිහාකං මහානිගණ්ඨස්ස කථා අනියායානිකා, භගවතොව කථා නියායානිකා”ති සල්ලක්ඛෙසි.

65. අරඤ්ඤං අරඤ්ඤභුතන්ති අගාමකං අරඤ්ඤමෙව හුත්වා අරඤ්ඤං ජාතං. ඉසීනං මනොපදොසෙනාති ඉසීනං අත්ථාය කතෙන මනොපදොසෙන තං මනොපදොසං අසභමානාහි දෙවතාහි තානි රට්ඨානි විනාසිතානි. ලොකිකා පන ඉසයො මනං පදොසෙත්වා විනාසයිංසුති මඤ්ඤන්ති. තස්මා ඉමස්මිං ලොකවාදෙ යත්ථාව ඉදං වාදාරොපනං කතන්ති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ දණ්ඩකීරඤ්ඤාදිනං එවං අරඤ්ඤභුතභාවො ජානිතබ්බො – සරභඬිගබ්බොධිසත්තස්ස තාව පරිසාය අතිවෙපුල්ලනං ගතාය කිසව්ච්ඡො නාම තාපසො මහාසත්තස්ස අන්තෙවාසී විචෙකවාසං පත්ථයමානො ගණං පහාය ගොධාවරිතීරතො කලිඬගරට්ඨෙ දණ්ඩකීරඤ්ඤො කුම්භපුරං නාම නගරං උපනිස්සාය රාජ්ජයානෙ විචෙකමනුබ්බහයමානො විහරති. තස්ස සෙනාපති උපට්ඨාකො හොති.

තදා ව එකා ගණිකා රථං අභිරුහිත්වා පඤ්චමාතුගාමසතපරිවාරා නගරං උපසොභයමානා විවරති. මහාජනො තමෙව ඔලොකයමානො පරිවාරෙත්වා විවරති, නගරවිථියො නප්පහොන්ති. රාජා වාතපානං විවරිත්වා යීතො තං දිස්වා කා එසාති පුච්ඡී. කුම්භාකං නගරසොහිනී දෙවති. සො උස්සුයමානො “කිං එතාය සොහති, නගරං සයං සොහිස්සති”ති තං යානන්තරං අවිජින්නදාපෙසි.

සා තතො පට්ඨාය කෙනවි සද්ධිං සන්ථවං කත්වා යානන්තරං පරියෙසමානා එකදිවසං රාජ්ජයානං පවිසිත්වා වඩ්ඪකමනකොට්ඨං ආලම්බනඵලකං නිස්සාය පාසාණඵලකෙ නිසින්තං තාපසං දිස්වා චිත්තෙසි – “කිලිට්ඨො වතායං තාපසො අනඤ්ඡිතමණ්ඩිතො, දායීකාහි පරුල්භාහි මුඛං පිහිනං, මස්සුනා උරං පිහිනං, උභො කච්ඡා පරුල්භා”ති. අථස්සා දොමනස්සං උප්පජ්ජී – “අහං එකෙන කිච්චෙන විවරාමි, අයඤ්ච මෙ කාලකණ්ණි දිට්ඨො, උදකං ආහරථ, අක්ඛිති ධොවිස්සාමි”ති උදකදන්තකට්ඨං ආහරාපෙත්වා දන්තකට්ඨං බාදිත්වා තාපසස්ස සරීරෙ පිණ්ඩං පිණ්ඩං බෙළං පාතෙත්වා දන්තකට්ඨං ජටාමන්ථකෙ බිපිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උදකං තාපසස්ස මන්ථකස්මිංයෙව සිඤ්චිත්වා – “යෙහි මෙ අක්ඛිති කාලකණ්ණි දිට්ඨො, තානි ධොතානි කලිපවාහිතො”ති නික්ඛන්තා.

තංදිවසඤ්ච රාජා සතිං පටිලභිත්වා – “හො කුහිං නගරසොහිනී”ති පුච්ඡී. ඉමස්මිංයෙව නගරෙ දෙවති. පකතිට්ඨානන්තරං තස්සා දෙථානි යානන්තරං දාපෙසි. සා පුබ්බෙ සුකතකම්මං නිස්සාය ලද්ධං යානන්තරං තාපසස්ස සරීරෙ බෙළපාතනෙන ලද්ධන්ති සඤ්ඤාමකාසී.

තතො කතිපාහස්සව්චයෙන රාජා පුරොහිතස්ස යානන්තරං ගණ්ඨි. සො නගරසොහිනියා සන්තිකං ගන්ත්වා “භගිනි කින්ති කත්වා යානන්තරං පටිලභි”ති පුච්ඡී. “කිං බ්‍රාහ්මණ අඤ්ඤං කාතබ්බං අත්ථී, රාජ්ජයානෙ අනඤ්ඡිතකාලකණ්ණි කුච්ඡටිලො එකො අත්ථී, තස්ස සරීරෙ බෙළං පාතෙහි, එවං යානන්තරං ලභිස්සසී”ති ආහ. සො “එවං කරිස්සාමි භගිනී”ති තත්ථ ගන්ත්වා තාය කට්ඨසදිසමෙව සබ්බං කත්වා නික්ඛමි. රාජාපි තංදිවසමෙව සති.

පටිලහිත්වා – “කුහිං, හො, බ්‍රාහ්මණො”ති ප්‍රච්ඡි. ඉමස්මිංයෙව නගරෙ දෙව්‍යාති. “අමිහෙහි අනුප්‍රධාරෙත්වා කතං, තදෙවස්ස ධානන්තරං දෙව්‍යා”ති දාපෙසි. සොපි පුඤ්ඤබලෙන ලහිත්වා “තාපසස්ස සරීරෙ බෙළපානනෙන ලද්ධං මෙ”ති සඤ්ඤමකාසි.

තතො කතිපාහස්සච්චයෙන රඤ්ඤො පච්චන්තො කුපිතො. රාජා පච්චන්තං චූපසමෙස්සාමීති චතුරභිගිනියා සෙනාය නික්ඛමී. පුරොහිතො ගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතො යත්වා “ජයතු මහාරාජා”ති වත්වා – “තුමිහෙ, මහාරාජ, ජයත්ථාය ගච්ඡතා”ති ප්‍රච්ඡි. ආම බ්‍රාහ්මණාති. එවං සන්තෙ රාජ්‍යායානෙ අනඤ්ඡිතකාලකණ්ණි එකො කුට්ඨට්ඨො වසති, තස්ස සරීරෙ බෙළං පානෙතාති. රාජා තස්ස චචනං ගහෙත්වා යථා ගණිකාය ව තෙන ව කතං, තට්ඨෙව සබ්බං කත්වා ඔරොධෙපි ආණාපෙසි – “එතස්ස කුට්ඨට්ඨස්ස සරීරෙ බෙළං පානෙතා”ති. තතො ඔරොධාපි ඔරොධපාලකාපි තට්ඨෙව අකංසු. අප් රාජා උයානද්වාරෙ රක්ඛං යපාපෙත්වා “රඤ්ඤො සද්ධං නික්ඛමන්තා සබ්බෙ තාපසස්ස සරීරෙ බෙළං අපානෙත්වා නික්ඛමීතුං න ලහන්ති”ති ආණාපෙසි. අප් සබ්බො බලකායො ව සෙනියො ව තෙනෙව නියාමෙන තාපසස්ස උපරි බෙළඤ්ඤං දන්තකට්ඨානි ව මුඛවික්ඛාලිත උදකඤ්ඤං පාපයිංසු, බෙළො ව දන්තකට්ඨානි ව සකලසරීරං අවත්ථරිංසු.

සෙනාපති සබ්බපච්ඡා සුණ්ණත්වා “මය්හං කිර සත්ථාරං භවන්තං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං සග්ගසොපානං එවං සට්ඨංසු”ති උසුමජාතභද්‍රයො මුඛෙන අස්සසන්තො වෙගෙන රාජ්‍යායානං ආගන්ත්වා තථා බාසනපත්තං ඉසිං දිස්වා කච්ඡං බන්ධිත්වා ද්විති හත්තෙති දන්තකට්ඨානි අපවිසුහිත්වා උක්ඛිපිත්වා නිසිදාපෙත්වා උදකං ආහරාපෙත්වා න්භාපෙත්වා සබ්බඔසධෙහි වෙව චතුප්පාතිගන්ධෙහි ව සරීරං උබ්බට්ඨෙත්වා සුබ්බමසාධකෙන පුඤ්ඡිත්වා පුරතො අඤ්ජලිං කත්වා යිතො එවමාහ “අයුත්තං, හන්තෙ, මනුස්සෙහි කතං, එතෙසං කිං භවිස්සති”ති. දෙවතා සෙනාපති තිධා හින්තා, එකච්චා “රාජානමෙව නාසෙස්සාමා”ති වදන්ති, එකච්චා “සද්ධං පරිසාය රාජාන”න්ති, එකච්චා “රඤ්ඤො විජිතං සබ්බං නාසෙස්සාමා”ති. ඉදං වත්වා පන තාපසො අප්පමත්තකම්පි කොපං අකත්වා ලොකස්ස සන්තිඋපායමෙව ආවික්ඛන්තො ආහ “අපරාධො නාම හොති, අවිචයං පන දෙසෙතුං ජානන්තස්ස පාකතිකමෙව හොති”ති.

සෙනාපති නයං ලහිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා ආහ – “තුමිහෙහි, මහාරාජ, නිරාපරාධෙ මහිද්ධිකෙ තාපසෙ අපරජ්ඣානිතෙහි භාරියං කම්මං කතං, දෙවතා කිර තිධා හින්තා එවං වදන්ති”ති සබ්බං ආරොචෙත්වා – “බමාපිතෙ කිර, මහාරාජ, පාකතිකං හොති, රට්ඨං මා නාසෙප්, තාපසං බමාපෙතා”ති ආහ. රාජා අත්තති දොසං කතං දිස්වාපි එවං වදති “න තං බමාපෙස්සාමී”ති. සෙනාපති යාවතතියං යාවිත්වා අනිච්ඡන්තමාහ – “අහං, මහාරාජ, තාපසස්ස බලං ජානාමි, න සො අභුතවාදී, නාපි කුපිතො, සත්තානුද්දයෙන පන එවමාහ බමාපෙප්තං මහාරාජා”ති. න බමාපෙමිති. තෙන හි සෙනාපතිට්ඨානං අඤ්ඤස්ස දෙප්, අහං තුමිහාකං ආණාපවත්තිට්ඨානෙන න වසිස්සාමිති. ත්වං යෙනකාමං ගච්ඡ, අහං මය්හං සෙනාපතිං ලහිස්සාමිති. තතො සෙනාපති තාපසස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා “කථං පටිපජ්ජාමි, හන්තෙ”ති ආහ. සෙනාපති යෙ තෙ වචනං සුණන්ති, සබ්බෙ සපරික්ඛාරෙ සධනෙ සද්විපදචතුප්පදෙ ගහෙත්වා සන්තදිවසබ්බන්තරෙ බහි රජ්ජසිමං ගච්ඡ, දෙවතා අනිච්ඡා කුපිතා ධූවං රට්ඨමිපි අරට්ඨං කරිස්සන්තිති. සෙනාපති තථා අකාසි.

රාජා ගතමත්තොයෙව අමිත්තමථනං කත්වා ජනපදං චූපසමෙත්වා ආගමිම ජයබන්ධාවාරට්ඨානෙන නිසිදිත්වා නගරං පටිපග්ගාපෙත්වා අන්තොනගරං පාවිසි. දෙවතා පයමංයෙව උදකචුට්ඨිං පාතයිංසු. මහාජනො අත්තමනො අහොසි “කුට්ඨට්ඨො අපරද්ධකාලතො පට්ඨාය අමිහාකං රඤ්ඤො වඩ්ඪියෙව, අමිත්තෙ නිමිමට්ඨෙ, ආගතදිවසෙයෙව දෙවො චුට්ඨො”ති. දෙවතා පුන සුමනපුප්ඵචුට්ඨිං පාතයිංසු, මහාජනො අත්තමනතරො අහොසි. දෙවතා පුන මාසකචුට්ඨිං පාතයිංසු. තතො කභාපණුචුට්ඨිං, තතො කභාපණුත්ථං න නික්ඛමෙය්‍යන්ති මඤ්ඤමානා හත්ථුපගපාදුපගාදිකතභණ්ඩචුට්ඨිං පානෙසුං. මහාජනො සත්තභූමිකපාසාදෙ යිතොපි ඔතරිත්වා ආහරණාති පිළන්ධන්තො අත්තමනො අහොසි. “අරහති වත කුට්ඨට්ඨකෙ බෙළපානනං, තස්ස උපරි බෙළපාතිතකාලතො පට්ඨාය අමිහාකං රඤ්ඤො වඩ්ඪි ජාතා, අමිත්තමථනං කතං, ආගතදිවසෙයෙව දෙවො වස්සි, තතො සුමනචුට්ඨි මාසකචුට්ඨි කභාපණුචුට්ඨි කතභණ්ඩචුට්ඨිති වතස්සො චුට්ඨියො ජාතා”ති අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙත්වා රඤ්ඤො කතපාපෙ සමනුඤ්ඤො ජාතො.

තස්මිං සමයෙ දෙවතා එකතොධාරඋභතොධාරාදිති නානප්පකාරානි ආවුධානි මහාජනස්ස උපරි ඵලකෙ මංසං කොට්ටයමානා විය පාතයිංසු. තදනන්තරං විතච්චිකෙ විතධුමෙ කිංසුකපුප්ඵවණ්ණෙ අභිගාරෙ, තදනන්තරං කුටාගාරප්පමාණෙ පාසාණෙ, තදනන්තරං අන්තොමුට්ඨියං අසණ්ඨහනිකං සුබ්බමවාලිකං වස්සාපයමානා අසිතිහත්ථුබ්බෙධං ථලං අකංසු. රඤ්ඤො විජිතට්ඨානෙන කිසචච්ඡනාපසො සෙනාපති මාතුපොසකරාමොති තයොව මනුස්සභූතා අරොගා අහෙසුං. සෙසානං තස්මිං කම්මෙ අසමඛිගිභූතානං තිරච්ඡානානං පානීයට්ඨානෙන පානීයං නාහොසි, තිණට්ඨානෙන තිණං. තෙ යෙන පානීයං යෙන තිණන්ති ගච්ඡන්තා අප්පත්තෙයෙව සත්තමෙ දිවසෙ බහිරජ්ජසිමං පාපුණිංසු. තෙනාහ සරභභිගබ්බොධිසත්තො –

“කිසඤ්ඤි වච්ඡං අවකිරිය දණ්ඩකි,
උච්ඡින්නමුලො සජනො සරට්ඨො;
කුක්කුළනාමෙ නිරයමිහි පච්චති,

තස්ස පුලිඨගානි පතන්ති කායෙ”ති. (ජා. 2.17.70);

එවං තාව දණ්ඩකිරඤ්ඤස්ස අරඤ්ඤභූතභාවො වෙදිතබ්බො.

කලිඨගරටියේ පන නාළිකිරරඤ්ඤෙ රජ්ජං කාරයමානෙ හිමවති පඤ්චසතතාපසා අනිත්ථිගන්ධා අජිනජව්වාකචිරධරා වනමුලඵලභක්ඛා හුත්වා චිරං චිතිනාමෙන්වා ලොණමිබ්ලසෙවනත්ථං මනුස්සපථං ඔතරිත්වා අනුපුබ්බෙන කලිඨගරටියේ නාළිකිරරඤ්ඤො නගරං සම්පත්තා. තෙ ජටාජිනවාකචිරානි සණ්ඨපෙන්වා පබ්බජිතානුරූපං උපසමසිරිං දස්සයමානා නගරං භික්ඛාය පටිසිංසු. මනුස්සා අනුප්පන්නෙ බුද්ධුප්පාදෙ තාපසපබ්බජිතෙ දිස්වා පසන්නා නිසජ්ජට්ඨානං සංවිධාය හත්ථතො භික්ඛාභාජනං ගභෙන්වා නිසිදාපෙන්වා භික්ඛං සම්පාදෙන්වා අදංසු. තාපසා කතභත්තකිච්චා අනුමොදනං අකංසු. මනුස්සා සුත්වා පසන්නචිත්තා “කුභිං භදන්තා ගච්ඡන්ති”ති පුච්ඡිංසු. යථාචාසුකට්ඨානං, ආවුසොති. හත්තෙ, අලං අඤ්ඤත්ථ ගමනෙන, රාජ්‍යානෙ වසථ, මයං භුත්තපාතරාසා ආගන්ත්වා ධම්මකථං සොස්සාමාති. තාපසා අධිවාසෙන්වා උයානං අගමංසු. නාගරා භුත්තපාතරාසා සුද්ධවත්ථනිවත්ථා “ධම්මකථං සොස්සාමා”ති සඬ්ඝා ගණා ගණිභූතා උයානාහිමුඛා අගමංසු. රාජා උපරිපාසාදෙ යීතො තෙ තථා ගච්ඡමානෙ දිස්වා උපට්ඨාකං පුච්ඡි “කිං එතෙ භණ්ණ නාගරා සුද්ධවත්ථා සුද්ධුත්තරාසඬ්ඝා හුත්වා උයානාහිමුඛා ගච්ඡන්ති, කිමෙන්ථ සමජ්ජං වා නාටකං වා අත්ථි”ති? නත්ථි දෙව, එතෙ තාපසානං සන්නිකෙ ධම්මං සොතුකාමා ගච්ඡන්තිති. තෙන හි භණ්ණ අභමිපි ගච්ඡිස්සාමි, මයා සද්ධිං ගච්ඡන්තුති. සො ගන්ත්වා තෙසං ආරොවෙසි – “රාජාපි ගන්තුකාමො, රාජානං පරිවාරෙන්වාග ගච්ඡථා”ති. නාගරා පකතියාපි අත්තමනා තං සුත්වා – “අම්භාකං රාජා අස්සද්ධො අප්පසන්නො දුස්සිලො, තාපසා ධම්මිකා, තෙ ආගමිම රාජාපි ධම්මිකො භට්ඨස්සති”ති අත්තමනතරා අභෙසු.

රාජා නික්ඛමිත්වා තෙහි පරිවාරිතො උයානං ගන්ත්වා තාපසෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසිදි. තාපසා රාජානං දිස්වා පරිකථාය කුසලස්සෙකස්ස තාපසස්ස “රඤ්ඤො ධම්මං කථෙහි”ති සඤ්ඤමදංසු, සො තාපසො පරිසං ඔලොකෙන්වා පඤ්චසු වෙරෙසු ආදීනවං පඤ්චසු ව සිලෙසු ආනිසංසං කථෙන්නො –

“පාණො න භන්තබ්බො, අදින්තං නාදාතබ්බං, කාමෙසුමිච්ඡාචාරො න චරිතබ්බො, මුසා න භාසිතබ්බො, මජ්ජං න පාතබ්බං, පාණාතිපාතො නාම නිරයසංවත්තනිකො හොති තිරච්ඡානයොනිසංවත්තනිකො පෙත්තිවිසයසංවත්තනිකො, තථා අදින්තාදානාදීනි. පාණාතිපාතො නිරයෙ පච්චිත්වා මනුස්සලොකං ආගතස්ස විපාකාවසෙසෙන අප්පාසුකසංවත්තනිකො හොති, අදින්තාදානං අප්පභොගසංවත්තනිකං, මිච්ඡාචාරො බහුසපත්තසංවත්තනිකො, මුසාවාදො අභූතබ්බක්ඛානසංවත්තනිකො, මජ්ජපානං උම්මත්තකභාවසංවත්තනික”න්ති –

පඤ්චසු වෙරෙසු ඉමං ආදීනවං කථෙසි.

රාජා පකතියාපි අස්සද්ධො අප්පසන්නො දුස්සිලො, දුස්සිලස්ස ව සිලකථා නාම දුක්ඛථා, කණ්ණෙ සුලප්පවෙසනං විය හොති. තස්මා සො චිත්තෙසි – “අහං ‘එතෙ පග්ගණ්ඨිස්සාමි’ති ආගතො, ඉමෙ පන මය්හං ආගතකාලතො පට්ඨාය මංයෙව සට්ඨෙන්නා විජ්ඣන්නා පරිසමජ්ඣෙ කථෙන්නි, කරිස්සාමි තෙසං කාත්තබ්බ”න්ති. සො ධම්මකථාපරියොසානෙ “ආචරියා ස්වෙ මය්හං ගෙහෙ භික්ඛං ගණ්භථා”ති නිමන්තෙන්වා අගමාසි. සො දුතියදිවසෙ මහත්තෙ මහත්තෙ කොඵම්බෙ ආහරාපෙන්වා ගුථස්ස පුරාපෙන්වා කදලිපත්තෙහි තෙසං මුඛානි බන්ධාපෙන්වා තත්ථ තත්ථ යපාපෙසි, පුන බහලමුඛකතෙලනාගබ්ලපිච්ඡිල්ලාදීනං කුටෙ පුරෙත්වා නිස්සෙණිමත්ථකෙ යපාපෙසි, තත්ථෙව ව මහාමල්ලෙ බද්ධකච්ඡෙ හත්ථෙහි මුග්ගරෙ ගාභාපෙන්වා යපෙන්වා ආහ “කුටතාපසා අතිවිය මං විභෙය්යිංසු, තෙසං පාසාදතො ඔතරණකාලෙ කුටෙහි පිච්ඡිල්ලං සොපානමත්ථකෙ විස්සජ්ජෙන්වා සිසෙ මුග්ගරෙහි පොථෙත්වා ගලෙ ගභෙන්වා සොපානෙ බිපථා”ති. සොපානපාදමුලෙ පන වණ්ඨෙ කුක්කුරෙ බන්ධාපෙසි.

තාපසාපි “ස්වෙ රාජගෙහෙ භුඤ්ජිස්සාමා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං ඔවදිංසු – “මාරියා රාජගෙහං නාම සාසඬ්ඝං සප්පට්ඨයං, පබ්බජිතෙහි නාම ඡද්වාරාරම්මණෙ සඤ්ඤතෙහි භවිතබ්බං, දිට්ඨදිටියෙ ආරම්මණෙ නිමිත්තං න ගභෙන්බ්බං, චක්ඛුද්ධාරෙ සංවරො පටිවුපට්ඨපෙතබ්බො”ති.

පුනදිවසෙ භික්ඛාචාරවෙලං සල්ලක්ඛෙන්වා වාකචිරං නිවාසෙන්වා අජිනවම්මං එකංසගතං කත්වා ජටාකලාපං සණ්ඨපෙන්වා භික්ඛාභාජනං ගභෙන්වා පටිපාටියා රාජනිවෙසනං අභිරුල්භා. රාජා ආරුල්භභාවං ඤත්වා ගුථකොඵම්බමුඛතො කදලිපත්තං නිහරාපෙසි. දුග්ගන්ධො තාපසානං නාසපුටං පහරිත්වා මත්ථලුඬ්ගපාතනාකාරපත්තො අහොසි. මහාතාපසො රාජානං ඔලොකෙසි. රාජා – “එත්ථ හොන්නො යාවදන්ථං භුඤ්ජන්තු වෙව භරන්තු ව, තුම්භාකමෙතං අනුච්ඡවිකං, හියොයා අහං තුම්භෙ පග්ගණ්ඨිස්සාමිති ආගතො, තුම්භෙ පන මංයෙව සට්ඨෙන්නො විජ්ඣන්නා පරිසමජ්ඣෙ කථෙන්නි, තුම්භාකමිදං අනුච්ඡවිකං, භුඤ්ජථා”ති මහාතාපසස්ස උලුඬ්ඝකෙන ගුථං උපනාමෙසි. මහාතාපසො ධි ධිති වදන්තො පටිනිවත්ති. “එත්තකෙනෙව ගච්ඡිස්සථ තුම්භෙ”ති සොපානෙ කුටෙහි පිච්ඡිල්ලං විස්සජ්ජාපෙන්වා මල්ලානං සඤ්ඤමදාසි. මල්ලා මුග්ගරෙහි සිසානි පොථෙත්වා ගිවය ගභෙන්වා සොපානෙ බිසිංසු, එකොපි සොපානෙ පතිට්ඨාතුං නාසක්ඛි, පවට්ටමානා සොපානපාදමුලංයෙව පාපුණ්ඤ්ඤං.

සම්පත්තෙ සම්පත්තෙ වණ්ඩකුක්කුරා පටපටාති ලුඤ්චමානා බාදිංසු. යොපි නෙසං උට්ඨන්තිවා පලායති, සොපි ආවාටෙ පතති, තත්‍රාපි නං කුක්කුරා අනුබන්ධිත්වා බාදන්තියෙව. ඉති නෙසං කුක්කුරා අට්ඨිසඬ්ඛලිකමෙව අවසෙසයිංසු. එවං සො රාජා තපසම්පන්නෙ පඤ්චසතෙ තාපසෙ එකදිවසෙනෙව ජීවිතා වොරොපෙසී.

අට්ඨස්ස රට්ඨෙ දෙවතා පුරිමනයෙනෙව සුත නවවුට්ඨියො පානෙසුං. තස්ස රජ්ජං සට්ඨියොජනුබ්බෙධෙන වාලිකථලෙන අවච්ඡාදිතිත්ථ. තෙනාහ සරහඬ්ගො බොධිසත්තො –

“යො සඤ්ඤතෙ පබ්බජිතෙ අවඤ්චයි,
ධම්මං භණන්තෙ සමණෙ අදුසකෙ;
තං නාළිකෙරං සුතබ්බා පරත්ථ,
සඬ්ගම්ම බාදන්ති විචන්දමාන”න්ති. (ජා. 2.17.71);

එවං කාලිඬ්ගාරඤ්ඤස්ස අරඤ්ඤභූතභාවො වෙදිතබ්බො.

අතීතෙ පන බාරාණසිතගරෙ දිට්ඨමඬ්ඛලිකා නාම චත්තාලිසකොට්ඨිභවස්ස සෙට්ඨිනො එකා ධිතා අහොසි දස්සනියා පාසාදිකා. සා රූපභොගකුලසම්පත්තිසම්පන්නතාය බහුතං පත්ථනියා අහොසි. යො පනස්සා වාරොයාත්ථාය පභිණාති, තං තං දිස්වානස්ස ජාතියං වා හත්ථපාදාදිසු වා යත්ථ කත්ථවි දොසං ආරොපෙත්වා “කො එස දුජ්ජාතො දුස්සණ්ඨිතො”තිආදීනි වත්වා – “නිහරථ න”න්ති නිහරාපෙත්වා “එවරූපම්පි නාම අද්දසං, උදකං ආහරථ, අක්ඛිති ධොවිස්සාමි”ති අක්ඛිති ධොවති. තස්සා දිට්ඨං දිට්ඨං විජ්ජකාරං පාපෙත්වා නිහරාපෙතිති දිට්ඨමඬ්ඛලිකා ත්වෙව සඬ්බා උදපාදි, මූලනාමං අන්තරධායි.

සා එකදිවසං ගඬ්ගාය උදකකීළං කිළිස්සාමිති තිත්ථං සජ්ජාපෙත්වා පහුතං බාදනියභොජනියං සකටෙසු පුරාපෙත්වා බහුනි ගන්ධමාලාදීනි ආදාය පටිවිජන්තයානං ආරුය්හ ඤාතිගණපරිවුතා ගෙහම්භා නික්ඛමි. තෙන ව සමයෙන මහාපුරිසො වණ්ඩාලයොනියං නිබ්බන්තො බහිනගරෙ වම්මගෙහෙ වසති, මාතඬ්ගොත්ථෙවස්ස නාමං අහොසි. සො සොළසවස්සුද්දෙසිකො හුත්වා කෙනාවිදෙව කරණියෙන අන්තොනගරං පටිසිතුකාමො එකං නීලපිලොතිකං නිවාසෙත්වා එකං හත්ථෙ බන්ධිත්වා එකෙන හත්ථෙත පච්ඡිං, එකෙන සණ්ඨං ගහෙත්වා “උස්සරථ අය්‍යා, වණ්ඩාලොහ”න්ති ජානාපනත්ථං තං වාදෙත්තො නිවචිත්තං පච්චුපට්ඨපෙත්වා දිට්ඨදිට්ඨෙ මනුස්සෙ නමස්සමානො නගරං පටිසිත්වා මහාපථං පටිපජ්ජී.

දිට්ඨමඬ්ඛලිකා සණ්ඨසද්දං සුත්වා සාණ්ඤාතරෙන ඔලොකෙන්ති දුරතොව තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “කිමෙක”න්ති පුච්ඡී. මාතඬ්ගො අයොති. “කිං වත, හො, අකුසලං අකරම්භ, කස්සායං නිස්සන්දො, විනාසො නු බො මෙ පච්චුපට්ඨිතො, මඬ්ඛලකිව්වෙන නාම ගච්ඡමානා වණ්ඩාලං අද්දස”න්ති සරීරං කම්පෙත්වා ජීගුච්ඡමානා බෙළං පාතෙත්වා ධාතියො ආහ – “වෙගෙන උදකං ආහරථ, වණ්ඩාලො දිට්ඨො, අක්ඛිති වෙව නාම ගතිතමුඬ්ඤ්ච ධොවිස්සාමි”ති ධොවිත්වා රථං නිවත්තාපෙත්වා සබ්බපටියාදානං ගෙහං පෙසෙත්වා පාසාදං අභිරුහී. සුරාසොණ්ඩාදයො වෙව තස්සා උපට්ඨාකමනුස්සා ව “කුහිං, හො දිට්ඨමඬ්ඛලිකා, ඉමායපි වෙලාය නාගච්ඡති”ති පුච්ඡන්තා තං පවත්තිං සුත්වා – “මහන්තං වත, හො, සුරාමංසගන්ධමාලාදිසක්කාරං වණ්ඩාලං නිස්සාය අනුභවිතුං න ලභිමිහ, ගණ්භථ වණ්ඩාල”න්ති ගතට්ඨානං ගවෙසිත්වා නිරාපරාධං මාතඬ්ගපණ්ඩිතං තජ්ජිත්වා – “අරෙ මාතඬ්ග තං නිස්සාය ඉදඤ්චිදඤ්ච සක්කාරං අනුභවිතුං න ලභිමිහා”ති කෙසෙසු ගහෙත්වා භූමියං පාතෙත්වා ජාණුකප්පරපාසාණාදීහි කොට්ටෙන්වා මතොති සඤ්ඤාය පාදෙ ගහෙත්වා කඩ්ඞන්තා සඬ්කාරකුටෙ ඡඩ්ඬෙසුං.

මහාපුරිසො සඤ්ඤං පටිලභිත්වා හත්ථපාදෙ පරාමසිත්වා – “ඉදං දුක්ඛං කං නිස්සාය උජ්ජන්ත”න්ති වින්තෙත්තො – “න අඤ්ඤං කඤ්චි, දිට්ඨමඬ්ඛලිකං නිස්සාය උජ්ජන්ත”න්ති ඤාත්වා “සවාහං පුරිසො, පාදෙසු නං නිපාතෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා වෙධමානො දිට්ඨමඬ්ඛලිකාය කුලද්වාරං ගන්ත්වා – “දිට්ඨමඬ්ඛලිකං ලහන්තො වුට්ඨන්තිස්සාමි, අලහන්තස්ස එත්ථෙව මරණ”න්ති ගෙහඬ්ගණෙ නිපජ්ජී. තෙන ව සමයෙන ජම්බුදීපෙ අයං ධම්මතා හොති – යස්ස වණ්ඩාලො කුජ්ඣිත්වා ගබ්භද්වාරෙ නිපන්නො මරති, යෙ ව තස්මිං ගබ්භෙ වසන්ති, සබ්බෙ වණ්ඩාලා හොන්ති. ගෙහමජ්ඣම්හි මතෙ සබ්බෙ ගෙහවාසිනො, ද්වාරම්හි මතෙ උභතො අනන්තරගෙහවාසිකා, අඬ්ගණම්හි මතෙ ඉතො සත්ත ඉතො සත්තාති වුද්දසගෙහවාසිනො සබ්බෙ වණ්ඩාලා හොන්තිති. බොධිසත්තො පන අඬ්ගණෙ නිපජ්ජී.

සෙට්ඨිස්ස ආරොවෙසුං – “මාතඬ්ගො තෙ සාමි ගෙහඬ්ගණෙ පතිතො”ති ගච්ඡථ භණෙ, කිං කාරණාති වත්වා එකමාසකං දත්වා උට්ඨාපෙථාති. තෙ ගන්ත්වා “ඉමං කිර මාසකං ගහෙත්වා උට්ඨහා”ති වදිංසු. සො – “නාහං මාසකත්ථාය නිපන්නො, දිට්ඨමඬ්ඛලිකාය ස්වාහං නිපන්නො”ති ආහ. දිට්ඨමඬ්ඛලිකාය කො දොසොති? කිං තස්සා දොසං න පස්සථ, නිරපරාධො අහං තස්සා මනුස්සෙහි බ්‍යසනං පාපිතො, තං ලහන්තොව වුට්ඨන්තිස්සාමි, අලහන්තො න වුට්ඨන්තිස්සාමිති.

තෙ ගන්ත්වා සෙට්ඨිස්ස ආරොවෙසුං. සෙට්ඨි ධිතු දොසං ඤාත්වා “ගච්ඡථ, එකං කභාපණං දෙථා”ති පෙසෙති. සො “න ඉච්ඡාමි කභාපණං, තමෙව ඉච්ඡාමි”ති ආහ. තං සුත්වා සෙට්ඨි ව සෙට්ඨිහරියා ව – “එකායෙව නො පියධිතා,

පව්වේ සිටින අයුරු දැරුවාට නත්ති” නිසා වෙහෙසවත්තා – “ගව්වේ තානා, කොටි අම්මානා අසහනකො එනං ජීවිතාපි වොරොපෙයා, එතස්මිඤ්ඤි මනෙ සබ්බෙ මයං නට්ඨා හොම, ආරක්ඛමස්ස ගණ්ඨා” නිසා පරිවාරෙන්වා ආරක්ඛං සංවිධාය යාගුං පෙසයිංසු, හත්තං ධනං පෙසයිංසු, එවං සො සබ්බං පටික්ඛිපි. එවං එකො දිවසො ගතො; ද්වෙ, තයො, චත්තාරො, පඤ්ච දිවසා ගතා.

තතො සත්තසත්තගෙහවාසිකා උට්ඨාය – “න සක්කොම මයං තුම්හෙ නිස්සාය වණ්ඨාලා හවිතුං, අම්හෙ මා නාසෙට්, තුම්හාකං දාරිකං දත්වා එතං උට්ඨාපෙට්ඨා” නිසා ආහංසු. තෙ සතම්පි සහස්සම්පි සතසහස්සම්පි පතිණංසු, සො පටික්ඛිපතෙව. එවං ඡ දිවසා ගතා. සත්තමෙ දිවසෙ උභතො චුද්දසගෙහවාසිකා සන්තිපතිත්වා – “න මයං වණ්ඨාලා හවිතුං සක්කොම, තුම්හාකං අකාමකානම්පි මයං එතස්ස දාරිකං දස්සාමා” නිසා ආහංසු.

මාතෘපිතරො සොකසල්ලසමජ්ජිතා විසඤ්ඤි හුත්වා සයනෙ නිපතිංසු. උභතො චුද්දසගෙහවාසිතො පාසාදං ආරුය්හ සුපුප්පිතකිංසුකසාධං උච්ඡන්දන්තා විය තස්සා සබ්බාහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා නබ්බෙහි සීමන්තං කත්වා කෙසෙ බන්ධිත්වා නිලසාටකං නිවාසාපෙන්වා හත්තෙ නිලපිලොතිකබණ්ඩං වෙයෙත්වා කණ්ණෙසු තිපුපට්ටකෙ පිළුන්ධාපෙන්වා තාලපණ්ණපච්ඡිං දත්වා පාසාදතො ඔතාරාපෙන්වා ද්විසු බාහාසු ගහෙන්වා – “තව සාමිකං ගහෙන්වා යාහි” නිසා මහාපුරිස්ස අදංසු.

නිලප්පලම්පි අතිභාරොති අනුක්ඛිත්තපුබ්බා සුබ්බමාලදාරිකා “උට්ඨාහි සාමි, ගව්ඡාමා” නිසා ආහ. බොධිසත්තො නිපන්තකොව ආහ “නාහං උට්ඨාහාමි” නිසා අප කිත්ති වදාමිති. “උට්ඨෙහි අයා මාතඨිගා” නිසා එවං මං වදාහිති. සා තථා අවොව. න තුය්හං මනුස්සා උට්ඨානසමත්ථං මං අකංසු, බාහාය මං ගහෙන්වා උට්ඨාපෙහිති. සා තථා අකාසි. බොධිසත්තො උට්ඨහන්තො විය පරිවට්ටෙන්වා භූමියං පතිත්වා – “නාසිතං, හො, දිට්ඨමඨගලිකාය පඨමං මනුස්සෙහි කොට්ටාපෙන්වා, ඉදානි සයං කොට්ටෙති” නිසා විරචිත්ථං. සා කිං කරොමි අයානි? ද්විති හත්තෙහි ගහෙන්වා උට්ඨාපෙහිති. සා තථා උට්ඨාපෙන්වා නිසිදාපෙන්වා ගව්ඡාම සාමිති. ගව්ඡා නාම අරඤ්ඤෙ හොන්ති, මයං මනුස්සා, අතිකොට්ටිතොමිති තුය්හං මනුස්සෙහි, න සක්කොමි පදසා ගන්තුං, පිට්ඨියා මං නෙහිති. සා ඔනම්ත්වා පිට්ඨිං අදාසි. බොධිසත්තො අභිරුහි. කුහිං නෙමි සාමිති? බහිනගරං නෙහිති. සා පාවිනද්වාරං ගන්ත්වා – “ඉධ තෙ සාමි වසනට්ඨාන” නිසා පුච්ඡි. කතරට්ඨානං එතන්ති? පාවිනද්වාරං සාමිති. පාවිනද්වාරෙ වණ්ඨාලපුත්තා වසිතුං න ලහන්තිති අත්තතො වසනට්ඨානං අනාවික්ඛිත්වා ව සබ්බද්වාරානි ආභිණ්ඩාපෙසි. කස්මා? හව්ග්ගපත්තමස්සා මානං පාතෙස්සාමිති. මහාජනො උක්කුට්ඨිමකාසි – “යපෙන්වා තුම්හාදිසං අරඤ්ඤො එතිස්සා මානං හෙදකො නත්ති” නිසා.

සා පච්ඡිමද්වාරං පත්වා “ඉධ තෙ සාමි වසනට්ඨාන” නිසා පුච්ඡි. කතරට්ඨානං එතන්ති? පච්ඡිමද්වාරං සාමිති. ඉම්නා ද්වාරෙන නික්ඛම්ත්වා වම්මගෙහං ඔලොකෙන්ති ගව්ඡාති. සා තත්ථ ගන්ත්වා ආහ “ඉදං වම්මගෙහං තුම්හාකං වසනට්ඨානං සාමි” නිසා ආමානි පිට්ඨිතො ඔතරිත්වා වම්මගෙහං පාවිසි.

තත්ථ සත්තට්ඨදිවසෙ වසන්තො සබ්බඤ්ඤානගවෙසනාදි රො එත්තකෙසු දිවසෙසු න ව ජාතිසම්භෙදමකාසි. “මහාකුලස්ස ධිතා සවෙ මං නිස්සාය මහන්තං යසං න පාපුණානි, න වම්මහං වතුච්ඡිකියා බුද්ධානං අන්තෙවාසිකො. එතිස්සා පාදධොවනඋදකෙන සකලජම්බුදිපෙ රාජුනං අභිසෙකකිව්වං කරිස්සාමි” නිසා වින්තෙන්වා පුන වින්තෙසි – “අගාරමජ්ඣෙවසන්තො න සක්ඛිස්සාමි, පබ්බජිත්වා පන සක්ඛිස්සාමි” නිසා වින්තෙන්වා තං ආමන්තෙසි – “දිට්ඨමඨගලිකෙ මයං පුබ්බෙ එකවරා කම්මං කත්වාපි අකත්වාපි සක්කා ජීවිතුං, ඉදානි පන දාරහරණං පටිපත්තම්හ, කම්මං අකත්වා න සක්කා ජීවිතුං, ත්වං යාවාහං ආගව්ඡාමි, තාව මා උක්කණ්ඨිත්වා” නිසා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා සුසානාදිසු නන්තකානි සඬකඬිඨිත්වා නිවාසනපාරුපනං කත්වා සමණපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා එකවරො ලද්ධකායවිවෙකො කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච අභිඤ්ඤායො ව නිබ්බන්තෙන්වා “ඉදානි සක්කා දිට්ඨමඨගලිකාය අවස්සයෙන මයා හවිතු” නිසා බාරාණසිඅභිමුඛො ගන්ත්වා වීචරං පාරුපිත්වා භික්ඛං වරමානො දිට්ඨමඨගලිකාය ගෙහාහිමුඛො අගමාසි.

සා තං ද්වාරෙ ධීතං දිස්වා අසඤ්ජානන්ති – “අතිව්ඡට්, හන්තෙ, වණ්ඨාලානං වසනට්ඨානමෙත” නිසා ආහ. බොධිසත්තො තත්තෙව අට්ඨාසි. සා පුනස්පුනං ඔලොකෙන්ති සඤ්ජානිත්වා හත්තෙහි උරං පහරිත්වා විරවමානා පාදමුලෙ පතිත්වා ආහ – “යදි තෙ සාමි එදිසං වින්තං අත්ථි, කස්මා මං මහතා යසා පරිහාපෙන්වා අනාථං අකාසි” නිසා. නානස්පකාරං පරිදෙවං පරිදෙවිත්වා අක්ඛිති පුඤ්ඡමානා උට්ඨාය භික්ඛාභාජනං ගහෙන්වා අන්තොගෙහෙ නිසිදාපෙන්වා භික්ඛං අදාසි. මහාපුරිසො හත්තකිව්වං කත්වා ආහ – “දිට්ඨමඨගලිකෙ මා සොචි මා පරිදෙවි, අහං තුය්හං පාදධොවනඋදකෙන සකලජම්බුදිපෙ රාජුනං අභිසෙකකිව්වං කාරෙතුං සමත්ථො, ත්වං පන එකං මම වචනං කරොහි, නගරං පටිසිත්වා ‘න මය්හං සාමිකො වණ්ඨාලො, මහාබ්බුහ්මා මය්හං සාමිකො’ නිසා උග්ගොසයමානා සකලනගරං වරාහි” නිසා.

එවං චුත්තෙ දිට්ඨමඨගලිකා – “පකතියාපි අහං සාමි මුඛදොසෙනෙව බාසනං පත්තා, න සක්ඛිස්සාමෙවං වත්තු” නිසා ආහ. බොධිසත්තො – “කිං පන තයා මය්හං අගාරෙ වසන්තස්ස අලිකවචනං සුතපුබ්බං, අහං තදාපි අලිකං න භණාමි, ඉදානි පබ්බජිතො කිං වක්ඛාමි, සච්චවාදී පුරිසො නාමාහ” නිසා වත්වා – “අජ්ජ පක්ඛස්ස අට්ඨමි, ත්වං ‘ඉතො සත්තාහස්සව්වයෙන උපොසට්ඨිවසෙ මය්හං සාමිකො මහාබ්බුහ්මා වන්දමණ්ඩලං හින්දිත්වා මම සන්තිකං ආගමිස්සති’ නිසා සකලනගරෙ උග්ගොසෙහි” නිසා වත්වා පක්කාමි.

සා සද්දහිත්වා හට්ඨකුට්ඨා සුරා හුත්වා සායංපාතං නගරං පවිසිත්වා තථා උග්ගොසෙසි. මනුස්සා පාණිනා පාණිං පහරන්තා – “පස්සථ, අමිහාකං දිට්ඨමඛගලිකා වණ්ඩාලපුත්තං මහාබ්‍රහ්මානං කරොති”ති හසන්තා කෙළිං කරොන්ති. සා පුනර්වසෙපි තථෙව සායංපාතං පවිසිත්වා – “ඉදානි ඡාහව්වයෙන, පඤ්චාහ-වතුහ-තීහ-ද්වීහ-එකාහව්වයෙන මය්හං සාමිකො මහාබ්‍රහ්මා චන්දමණ්ඩලං හින්දිත්වා මම සන්තිකං ආගමිස්සති”ති උග්ගොසෙසි.

බ්‍රාහ්මණා චින්තයිංසු – “අයං දිට්ඨමඛගලිකා අතිසුරා හුත්වා කථෙති, කදාචි එවං සියා, එථ මයං දිට්ඨමඛගලිකාය වසනට්ඨානං පටිපත්ථාමා”ති වම්මගෙහස්ස බාහිරහාගං සමන්තා තච්ඡාපෙන්වා වාලිකං ඔකිරිංසු. සාපි උපොසථදිවසෙ පාතොව නගරං පවිසිත්වා “අප්ප මය්හං සාමිකො ආගමිස්සති”ති උග්ගොසෙසි. බ්‍රාහ්මණා චින්තයිංසු – “අයං හො න දුරං අපදිස්සති, අප්ප කිර මහාබ්‍රහ්මා ආගමිස්සති, වසනට්ඨානං සංවිදහාමා”ති වම්මගෙහං සමප්පාපෙන්වා හරිතුපලිත්තං අහතචන්දෙහි පරික්ඛිපිත්වා මහාරහං පල්ලඬකං අත්ථරිත්වා උපරි වෙලෙචිතානං බන්ධිත්වා ගන්ධමාලදාමානි ඔසාරයිංසු. තෙසං පටිපත්ථානානංයෙව සුරියො අත්ථං ගතො.

මහාපුරිසො චන්දෙ උග්ගතමත්තෙ අභිඤ්ඤාපාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය කාමාවචරචිත්තෙන පරිකම්මං කත්වා ඉද්ධිචිත්තෙන ද්වාදසයොජනිකං බ්‍රහ්මත්තභාවං මාපෙන්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා චන්දවිමානස්ස අන්තො පවිසිත්වා චන්තත්තතො අබ්භුසස්සක්කමානං චන්දං හින්දිත්වා චන්දවිමානං ඔහාය පුරතො හුත්වා “මහාජනො මං පස්සතු”ති අධිට්ඨාසි. මහාජනො දිස්වා – “සච්චං, හො, දිට්ඨමඛගලිකාය වචනං, ආගච්ඡන්තං මහාබ්‍රහ්මානං පුප්පෙස්සාමා”ති ගන්ධමාලං ආදාය දිට්ඨමඛගලිකාය සරං පරිවාරෙන්වා අට්ඨාසි. මහාපුරිසො මත්ථකමත්ථකෙන සත්තවාරෙ බාරාණසිං අනුපරිගන්ත්වා මහාජනෙන දිට්ඨභාවං ඤත්වා ද්වාදසයොජනිකං අත්තභාවං විජහිත්වා මනුස්සප්පමාණමෙව මාපෙන්වා මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව වම්මගෙහං පාචිසි. මහාජනො දිස්වා – “ඔතිණ්ණො නො මහාබ්‍රහ්මා, සාණිං ආහරථා”ති නිවෙසනං මහාසාණියා පරික්ඛිපිත්වා පරිවාරෙන්වා යීතො.

මහාපුරිසොපි සිරිසයනමප්ඤ්ඤා නිසිදි. දිට්ඨමඛගලිකා සමීපෙ අට්ඨාසි. අථ නං පුච්ඡි “උතුසමයො තෙ දිට්ඨමඛගලිකෙ”ති. ආම අය්‍යාති. මයා දින්නං පුත්තං ගණ්හාහිති අඬගුට්ඨකෙන නාහිමණ්ඩලං ඵුසි. තස්සා පරාමසනෙනෙව ගබ්භො පතිට්ඨාසි. මහාපුරිසො – “එත්තාවතා තෙ දිට්ඨමඛගලිකෙ පාදධොවනඋදකං සකලජම්බුදිපෙ රාජුතං අභිසෙකොදකං භවිස්සති, ත්වං තිට්ඨා”ති චන්දා බ්‍රහ්මත්තභාවං මාපෙන්වා පස්සන්තස්සෙව මහාජනස්ස නික්ඛමිත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා චණ්ඩමණ්ඩලමෙව පටිට්ඨො. සා තතො පට්ඨාය බ්‍රහ්මපජාපති නාම ඡාතා. පාදධොවනඋදකං ලහන්තො නාම නත්ථි.

බ්‍රාහ්මණා – “බ්‍රහ්මපජාපතිං අන්තොනගරෙ වසාපෙස්සාමා”ති සුවණ්ණසිවිකාය ආරොපෙන්වා යාව සත්තමකොට්ඨා අපරිසුද්ධජාතිකස්ස සිවිකං ගහෙතුං න අදංසු. සොළස ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණා ගණ්හිංසු. සෙසා ගන්ධපුප්ඵාදිහි පුප්පෙන්වා නගරං පවිසිත්වා – “න සක්කා, හො, උච්ඡිට්ඨගෙහෙ බ්‍රහ්මපජාපතියා වසිතුං, චන්ද්‍රං ගහෙන්වා ගෙහං කරිස්සාම, යාව පන තං කරියති, තාව මණ්ඩපෙව වසතු”ති මණ්ඩපෙ වසාපෙසු. තතො පට්ඨාය චක්ඛුපථෙ යන්වා චන්දිතුකාමා කභාපණං දත්වා චන්දිතුං ලහන්ති, සචනුපවාරෙ චන්දිතුකාමා සතං දත්වා ලහන්ති, ආසන්තෙ පකතිකථං සචනට්ඨානෙ චන්දිතුකාමා පඤ්චසතානි දත්වා ලහන්ති, පාදපිට්ඨියං සීසං යපෙන්වා චන්දිතුකාමා සහස්සං දත්වා ලහන්ති, පාදධොවනඋදකං පත්ථයමානා දසසහස්සානි දත්වා ලහන්ති. බහිනගරතො අන්තොනගරෙ යාව මණ්ඩපා ආගච්ඡන්තියා ලද්ධධනංයෙව කොට්ඨසතමත්තං අහොසි.

සකලජම්බුදිපො සඬබ්බුහි, තතො සබ්බරාජානො “බ්‍රහ්මපජාපතියා පාදධොවනෙන අභිසෙකං කරිස්සාමා”ති සතසහස්සං පෙසෙන්වා ලභිංසු. මණ්ඩපෙ වසන්තියා එව ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි. මහාපුරිසං පටිච්ච ලද්ධකුමාරො පාසාදිකො අහොසි ලක්ඛණසම්පන්නො. මහාබ්‍රහ්මනො පුත්තො ජාතොති සකල ජම්බුදිපො එකකොලාහලො අහොසි. කුමාරස්ස බීරමණ්ඩලං හොතුති තතො තතො ආගතධනං කොට්ඨසහස්සං අහොසි. එත්තාවතා නිවෙසනමිපි තිට්ඨිතං. කුමාරස්ස නාමකරණං කරිස්සාමානි නිවෙසනං සප්පෙන්වා කුමාරං ගන්ධොදකෙන න්හාපෙන්වා අලඬකරිත්වා මණ්ඩපෙ ජාතත්තා මණ්ඩබ්‍රහ්මාත්වෙව නාමං අකංසු.

කුමාරො සුබ්බෙත සංවඩ්ඪමානො සිප්පුග්ගහණවයපත්තොති සකලජම්බුදිපෙ සිප්පජානකා තස්ස සන්තිකෙ ආගන්ත්වා සිප්පං සික්ඛාපෙන්ති. කුමාරො මෙධාවී පඤ්ඤවා සුතං සුතං මුතං ආවුණන්තො විය ගණ්හානි, ගහිතගහිතං සුවණ්ණසංථෙ පක්ඛිත්තතෙලං විය තිට්ඨති. යාවතා වාචුග්ගතා පරියත්ති අත්ථි, තෙන අනුග්ගහිතා නාම නාහොසි. බ්‍රාහ්මණා තං පරිවාරෙන්වා වරන්ති, සොපි බ්‍රාහ්මණහත්තො අහොසි. ගෙහෙ අසීතිබ්‍රාහ්මණසහස්සානි නිව්චහන්තං භුඤ්ජන්ති. ගෙහමිපිස්ස සත්තද්වාරකොට්ඨකං මහන්තං අහොසි. ගෙහෙ මඬගලදිවසෙ ජම්බුදිපවාසිහි පෙසිතධනං කොට්ඨසහස්සමත්තං අහොසි.

බොධිසත්තො ආවජ්ජෙසි – “පමත්තො නු බො කුමාරො අප්පමත්තො”ති. අථස්ස තං පචන්ති. ඤත්වා – “බ්‍රාහ්මණහත්තො ජාතො, යත්ථ දින්නං මහප්ඵලං හොති, තං න ඡානාති, ගච්ඡාමි නං දමෙමි”ති විචරං පාරුපිත්වා හික්ඛාහාජනං ගහෙන්වා – “ද්වාරකොට්ඨකා අතිසම්බාධා, න සක්කා කොට්ඨකෙන පවිසිතු”න්ති ආකාසෙනාගන්ත්වා අසීතිබ්‍රාහ්මණසහස්සානං භුඤ්ජනට්ඨානෙ ආකාසඬගණෙ ඔතරි. මණ්ඩබ්‍රාහ්මාරොපි සුවණ්ණකට්ඨිජුං ගාහාපෙන්වා – “ඉධ සුපං දෙථ ඉධ ඔදන”න්ති පරිවිසාපෙන්තො බොධිසත්තං දිස්වා දණ්ඩකෙන සට්ඨිතආසිවිසො විය කුපිත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“කුතො නු ආගච්ඡසි දුම්මවාසී,
ඔතල්ලකො පංසුපිසාවකොව;
සඬිකාරවොළං පටිමුඤ්ච කණ්ඨෙ,
කො රෙ තුවං හොසි අදක්ඛිණෙය්‍යො”ති. (ජා. 1.15.1);

අථ නං මහාසත්තො අකුප්ඤ්ඤිත්වා ඔවදන්තො ආහ -

“අන්තං තවෙදං පකතං යසස්සි,
තං ඛජ්ජරෙ භුඤ්ජරෙ පියාසරෙ ව;
ජානාසි මං ත්වං පරදත්තූපජීවිං,
උත්තිට්ඨ පිණ්ඩං ලහතං සපාකො”ති. (ජා. 1.15.2);

සො නයිදං තුම්භාදිසානං පටියත්තන්ති දස්සෙන්තො ආහ -

“අන්තං මමෙදං පකතං බ්‍රාහ්මණානං,
අත්ථත්ථිතං සද්දහතො මමෙදං;
අපෙහි එත්තො කිම්ඨට්ඨිතොසි,
න මාදිසා තුය්හං දදන්ති ජම්මා”ති. (ජා. 1.15.3);

අථ බොධිසත්තො “දානං නාම සගුණස්සපි නිගුණස්සපි යස්ස කස්සචි දාතබ්බං, යථා හි නින්තෙපි ඵලෙපි පතිට්ඨාපිතං ඛජං පට්ඨිරසං ආපොරසඤ්ච ආගම්ම සම්පජ්ජති, එවං නිජ්ඵලං නාම නත්ථි, සුඛෙන්තෙ වපිතඛජං විය ගුණවත්තෙ මහජ්ඵලං හොති”ති දස්සෙන්තං ඉමං ගාථමාහ -

“ඵලෙ ව නින්තෙ ව වපන්ති ඛජං,
අනුපඛෙන්තෙ ඵලමාසමානා;
එතාය සද්ධාය දදාහි දානං,
අජපෙව ආරාධයෙ දක්ඛිණෙය්‍යො”ති. (ජා. 1.15.4);

අථ කුමාරො කොධාහිභූතො - “කෙනිමස්ස මුණ්ඩකස්ස පවෙසො දින්තො”ති ද්වාරරක්ඛාදයො තජ්ජෙන්වා -

“ඛෙන්තානි මය්හං විදිතානි ලොකෙ,
යෙසාහං ඛජානි පතිට්ඨපෙමි;
යෙ බ්‍රාහ්මණා ජාතිමත්තූපපන්නා,
තානිධ ඛෙන්තානි සුපෙසලානි”ති. (ජා. 1.15.5) -

ගාථං වත්වා “ඉමං ජම්මං වෙණුපදරෙන පොථෙත්වා ගිව්‍යං ගහෙන්වා සත්තපි ද්වාරකොට්ඨකෙ අතික්කමිත්වා බහි නිහරථා”ති ආහ. අථ නං මහාපුරිසො ආහ -

“ගිරිං නබෙන ඛණ්ඩ, අයො දන්තෙහි බාදසි;
ජාතවෙදං පදහසි, යො ඉසිං පරිභාසසි”ති. (ජා. 1.15.9);

එවඤ්ච පන වත්වා - “සවෙ ම්‍යායං හත්ථෙ වා පාදෙ වා ගණ්භාපෙන්වා දුක්ඛං උජ්ජාදෙය්‍ය, බහුං අපුඤ්ඤං පසවෙය්‍යො”ති සත්තානුද්දයතාය වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා අන්තරවිටීයං ඔතරි. භගවා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො තමත්ථං පකාසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ -

“ඉදං වත්වාන මාතඬිගො, ඉසි සච්චපරක්කමො;
අන්තලික්ඛස්මිං පක්කාමි, බ්‍රාහ්මණානං උදික්ඛ”න්ති. (ජා. 1.15.10);

තාවදෙව නගරරක්ඛිකදෙවතානං ජෙට්ඨකදෙවරාජා මණ්ඩබ්‍යාස්ස ගීවං පරිවත්තෙසි. තස්ස මුඛං පරිවත්තෙතිත්වා පච්ඡාමුඛං ජානං, අක්ඛිති පරිවත්තානි, මුඛෙන ඛෙළං වමති, සරිරං ථද්ධං සුලෙ ආරොපිතං විය අහොසි. අසිතිසහස්සා පරිවාරකයක්ඛා අසිතිබ්‍රාහ්මණසහස්සානි තථෙව අකංසු. වෙගෙන ගන්ත්වා බ්‍රහ්මපජාපතියා ආරොවයිංසු. සා තරමානරූපා ආගන්ත්වා තං විජ්ජකාරං දිස්වා ගාථමාහ -

“ආවෙධිතං පිට්ඨිතො උත්තමඬිගං,
බාහුං පසාරෙති අකම්මනෙය්‍යං;
සෙතානි අක්ඛිති යථා මතස්ස,
කො මෙ ඉමං පුත්තමකාසි එව”න්ති. (ජා. 1.15.11);

අප්පසා ආරොවෙසුං -

“ඉධාගමා සමණො දුම්මවාසී,
ඔතල්ලකො පංසුපිසාවකොව,
සඬිකාරවොළං පටිමුඤ්ච කණ්ඨෙ,
සො තෙ ඉමං පුත්තමකාසී එව”න්ති. (ජා. 1.15.12);

සා සුත්වාච අඤ්ඤාසී - “මය්හං යසදායකො අයොගා අනුකම්පාය පුත්තස්ස පමත්තභාවං ඤත්වා ආගතො භවිස්සති”ති. තතො උපට්ඨාකෙ පුච්ඡි -

“කතමං දිසං අගමා භූරිපඤ්ඤො,
අක්ඛාපං මෙ මාණවා එතමත්ථං;
ගන්ත්වාන තං පටිකරෙමු අව්වයං,
අප්පෙව නං පුත්ත ලභෙමු ජීවිත”න්ති. (ජා. 1.15.13);

තෙ ආභංසු -

“වෙභායසං අගමා භූරිපඤ්ඤො,
පට්ඨුනො පන්තරසෙව චන්දො;
අපිවාපි සො පුරිමදිසං අගච්ඡි,
සච්චප්පටිඤ්ඤො ඉසි සාධුරුපො”ති. (ජා. 1.15.14);

මහාපුරිසොපි අන්තරවිටීයං ඔතිණ්ණට්ඨානතො පට්ඨාය - “මය්හං පදවළඤ්ජං හත්ථිඅස්සාදීනං වසෙන මා අන්තරධායිත්ථ, දිට්ඨමඬිගලිකායෙව නං පස්සතු, මා අඤ්ඤො”ති අධිට්ඨන්තිවා පිණ්ඩාය වරිත්වා යාපනමත්තං මිස්සකොදනං ගහෙත්වා පටික්කමනසාලායං නිසින්තො භුඤ්ජිත්වා ථොකං භුත්තාවසෙසං භික්ඛාභාජනෙයෙව යපෙසි. දිට්ඨමඬිගලිකාපි පාසාදා ඔරුය්හ අන්තරවිටීං පටිපජ්ජමානා පදවළඤ්ජං දිස්වා - “ඉදං මය්හං යසදායකස්ස අයාස්ස පද”න්ති පදානුසාරෙනාගන්ත්වා චන්දිත්වා ආභ - “තුම්භාකං, හන්තෙ, දාසෙන කතාපරාධං මය්හං ඛමට්ඨ, න හි තුම්භෙ කොධවසිකා නාම, දෙට්ඨ මෙ පුත්තස්ස ජීවිත”න්ති.

එවඤ්ච පන වත්වා -

“ආවෙධිතං පිට්ඨිතො උත්තමඬිගං,
බාහුං පසාරෙති අකම්මනෙයාං;
සෙතානි අක්ඛිති යථා මතස්ස,
කො මෙ ඉමං පුත්තමකාසී එව”න්ති. (ජා. 1.15.15) -

ගාථං අභාසී. මහාපුරිසො ආභ - “න මයං එවරුපං කරොම, පබ්බජිතං පන භිංසන්තෙ දිස්වා පබ්බජිතෙසු සගාරවාහි භූතයක්ඛදෙවතාහි කතං භවිස්සති”ති.

කෙවලං, හන්තෙ, තුම්භාකං මනොපදොසො මා භොතු, දෙවතාහි කතං භොතු, සුඛමාපයා , හන්තෙ, දෙවතා, අපිවාහං, හන්තෙ, කථං පටිපජ්ජාමිති. තෙන හි ඔසධං තෙ කපෙස්සාමි, මම භික්ඛාභාජනෙ භුත්තාවසෙසං හත්තමත්ථි, තත්ථ ථොකං උදකං ආසිඤ්චිත්වා ථොකං ගහෙත්වා තව පුත්තස්ස මුඛෙ පක්ඛිප, අවසෙසං උදකවාටියං ආලොළෙත්වා අසීතියා බ්‍රාහ්මණසහස්සානං මුඛෙ පක්ඛිපාති. සා එවං කරිස්සාමිති හත්තං ගහෙත්වා මහාපුරිසං චන්දිත්වා ගන්ත්වා තථා අකාසී.

මුඛෙ පක්ඛිත්තමත්තෙ ජෙට්ඨකදෙවරාජා - “සාමිම්හි සයං භෙසජ්ජං කරොන්තෙ අම්භෙහි න සක්කා කිඤ්චි කාතු”න්ති කුමාරං විස්සජ්ජෙසි. සොපි ඛිපිත්වා කිඤ්චි දුක්ඛං අප්පත්තපුබ්බො විය පකතිවණ්ණො අභොසී. අප් නං මාතා අවොච - “පස්ස තාත තව කුලුපකානං හිරොත්තප්පරහිතානං විජ්ජකාරං, සමණා පන න එවරුපා භොන්ති, සමණෙ තාත භොජෙය්‍යාසී”ති. තතො සෙසකං උදකවාටියං ආලුළාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණානං මුඛෙ පක්ඛිපාපෙසි. යක්ඛා තාවදෙව විස්සජ්ජෙත්වා පලායිංසු. බ්‍රාහ්මණා ඛිපිත්වා ඛිපිත්වා උට්ඨන්තිවා කිං අම්භාකං මුඛෙ පක්ඛිත්තන්ති පුච්ඡිංසු. මාතඬිගඉසිස්ස උච්ඡිට්ඨහත්තන්ති. තෙ “වණ්ඩාලස්ස උච්ඡිට්ඨකං බාදාපිතම්භා, අබ්‍රාහ්මණා දානම්භා ජාතා, ඉදානි නො බ්‍රාහ්මණා ‘අසුද්ධබ්‍රාහ්මණා ඉමෙ’ති සම්භොගං න දස්සන්ති”ති තතො පලායිත්වා මජ්ඣරට්ඨං ගන්ත්වා මජ්ඣරාජස්ස නගරෙ අග්ගාසනිකා බ්‍රාහ්මණා නාම මයන්ති රාජගෙහෙ භුඤ්ජන්ති.

තස්මිං සමයෙ බොධිසත්තො පාපනිග්ගහං කරොන්තො මානජාතිකෙ නිම්මදයන්තො විවරති. අපෙකො “ජාතිමත්තතාපසො නාම මයා සදිසො නත්ථි”ති අඤ්ඤෙසු සඤ්ඤම්පි න කරොති. බොධිසත්තො තං ගඬිගාතීරෙ වසමානං දිස්වා “මානනිග්ගහමස්ස කරිස්සාමි”ති තත්ථ අගමාසී . තං ජාතිමත්තතාපසො පුච්ඡි - “කිං ජව්වො

හව”න්ති? වණ්ඩාලො අහං ආවරියාති. අපෙහි වණ්ඩාල අපෙහි වණ්ඩාල, හෙට්ඨාගඤ්ඤාය වස, මා උපරිගඤ්ඤාය උදකං උච්ඡිට්ඨමකාසීති.

බොධිසත්තො – “සාධු ආවරිය, තුම්හෙහි චුත්තට්ඨානෙ වසිස්සාමි”ති හෙට්ඨාගඤ්ඤාය වසන්තො “ගඤ්ඤාය උදකං පටිසොතං සන්දතු”ති අධිට්ඨාසි. ජාතිමන්තතාපසො පාතොව ගඤ්ඤාය ඔරුස්භ උදකං ආවමති, ජටා ධොවති. බොධිසත්තො දන්තකට්ඨං බාදන්තො පිණ්ඩං පිණ්ඩං බෙළං උදකෙ පාතෙති. දන්තකට්ඨකුච්ඡිට්ඨකම්පි තත්ථෙව පවාහෙති. යථා වෙ තං අඤ්ඤන්ථ අලග්ගිත්වා තාපසස්සෙව ජටාසු ලග්ගති, තථා අධිට්ඨාසි. බෙළම්පි දන්තකට්ඨම්පි තාපසස්ස ජටාසුයෙව පතිට්ඨාති.

තාපසො වණ්ඩාලස්සිදං කම්මං භවිස්සතිති විප්පට්ඨාරි හුත්වා ගන්ත්වා පුච්ඡි – “ඉදං, හො වණ්ඩාල, ගඤ්ඤාය උදකං තයා පටිසොතගාමිකක”න්ති? ආම ආවරිය. තෙන හි ත්වං හෙට්ඨාගඤ්ඤාය මා වස, උපරිගඤ්ඤාය වසාති. සාධු ආවරිය, තුම්හෙහි චුත්තට්ඨානෙ වසිස්සාමිති තත්ථ වසන්තො ඉද්ධං පටිප්පස්සම්හෙසි, උදකං යථාගතිකමෙව ජාතං. පුන තාපසො තදෙව බාසනං පාපුණි. සො පුන ගන්ත්වා බොධිසත්තං පුච්ඡි, – “හො වණ්ඩාල, ත්වම්දං ගඤ්ඤාය උදකං කාලෙන පටිසොතගාමිං කාලෙන අනුසොතගාමිං කරොසි”ති? ආම ආවරිය. වණ්ඩාල, “ත්වං සුඛවිහාරීනං පබ්බජිතානං සුඛෙන වසිතුං න දෙසි, සත්තමෙ තෙ දිවසෙ සත්තධා මුද්ධා ඵලතු”ති. සාධු අවරිය, අහං පන සූරියස්ස උග්ගන්තුං න දස්සාමිති.

අථ මහාසත්තො චින්තෙසි – “ඵතස්ස අභිසාපො ඵතස්සෙව උපරි පතිස්සති, රක්ඛාමි න”න්ති සත්තානුද්දයතාය පුනදිවසෙ ඉද්ධියා සූරියස්ස උග්ගන්තුං න අදාසි. ඉද්ධිමතො ඉද්ධිවිසයො නාම අචින්තෙය්‍යා, තතො පට්ඨාය අරුණුග්ගං න පඤ්ඤායති, රත්තින්දිවපරිවෘත්තො නත්ථි, කසිවණ්ණිජ්ජාදිති කම්මාති පයොජෙන්නො නාම නත්ථි.

මනුස්සා – “යක්ඛාවට්ටො නු බො අයං භූතදෙවට්ටොනාගසුපණ්ණොවට්ටො”ති උපද්දවප්පත්තා “කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති චින්තෙත්වා “රාජකුලං නාම මහාපඤ්ඤං, ලොකස්ස හිතං චින්තෙතුං සක්කොති, තත්ථ ගච්ඡාමා”ති රාජකුලං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසුං. රාජා සුත්වා භීතොපි අභීතාකාරං කත්වා – “මා තාතා භායථ, ඉමං කාරණං ගඤ්ඤාතිරවාසී ජාතිමන්තතාපසො ජාතිස්සති, තං පුච්ඡිත්වා නික්කඩ්ඛා භවිස්සාමා”ති කතිපයෙහෙව අත්ථවරකෙහි මනුස්සෙහි සද්ධිං තාපසං උපසඩ්ධම්මිත්වා කතපට්ඨන්ථාරො තමත්ථං පුච්ඡි. තාපසො ආහ – “ආම මහාරාජ, ඵකො වණ්ඩාලො අත්ථි, සො ඉමං ගඤ්ඤාය උදකං කාලෙන අනුසොතගාමිං කාලෙන පතිසොතගාමිං කරොති, මයා තදන්ථං කිඤ්චි කථිතං අත්ථි, තං පුච්ඡථ, සො ජාතිස්සති”ති.

රාජා මාතඤ්ඤාසිස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා – “තුම්හෙ, හන්තෙ, අරුණස්ස උග්ගන්තුං න දෙථා”ති පුච්ඡි. ආම, මහාරාජාති. කිං කාරණං හන්තෙති? ජාතිමන්තතාපසකාරණං, මහාරාජ, ජාතිමන්තතාපසෙන ආගන්ත්වා මං වන්දිත්වා බමාපිතකාලෙ දස්සාමි මහාරාජාති. රාජා ගන්ත්වා “ඵථ ආවරිය, තාපසං බමාපෙථා”ති ආහ. නාහං, මහාරාජ, වණ්ඩාලං වන්දාමිති. මා ආවරිය, ඵථං කරොථ, ජනපදස්ස මුඛං පස්සථාති. සො පුන පටික්ඛිපියෙව. රාජා බොධිසත්තං උපසඩ්ධම්මිත්වා “ආවරියො බමාපෙතුං න ඉච්ඡිති”ති ආහ. අබමාපිතෙ අහං සූරියං න මුඤ්චාමිති. රාජා “අයං බමාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං අබමාපිතෙ සූරියං න මුඤ්චති, කිං අම්භාකං තෙන තාපසෙන, ලොකං ඔලොකෙස්සාමා”ති “ගච්ඡථ, හො, තාපසසන්තිකං, තං හත්ථෙසු ව පාදෙසු ව ගහෙත්වා මාතඤ්ඤාසිස්ස පාදමුලෙ නෙත්වා නිපජ්ජාපෙත්වා බමාපෙථ ඵතස්ස ජනපදානුද්දයතං පට්ඨවා”ති ආහ. තෙ රාජපුරිසා ගන්ත්වා තං තථා කත්වා ආනෙත්වා මාතඤ්ඤාසිස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා බමාපෙසුං.

අහං නාම බම්බකිං බමාමි, අපිව බො පන ඵතස්ස කථා ඵතස්සෙව උපරි පතිස්සති. මයා සූරියෙ විස්සජ්ජිතෙ සූරියරස්මි ඵතස්ස මත්ථකෙ පතිස්සති, අථස්ස සත්තධා මුද්ධා ඵලිස්සති. තඤ්ච බො පනෙස බාසනං මා පාපුණාතු, ඵථ තුම්හෙ ඵතං ගලප්පමාණෙ උදකෙ ඔතාරෙත්වා මහන්තං මත්තිකාපිණ්ඩමස්ස සීසෙ යපෙථ. අථාහං සූරියං විස්සජ්ජිස්සාමි. සූරියරස්මි මත්තිකාපිණ්ඩෙ පතිත්වා තං සත්තධා හින්දිස්සති. අපෙස මත්තිකාපිණ්ඩං ඡඩ්ඛෙත්වා නිමුජ්ජිත්වා අඤ්ඤෙන තිත්ථෙන උත්තරතු, ඉති නං වදථ, ඵථමස්ස සොත්ථි භවිස්සතිති. තෙ මනුස්සා “ඵථං කරිස්සාමා”ති තථා කාරෙසුං. තස්සාපි තථෙව සොත්ථි ජාතා. සො තතො පට්ඨාය – “ජාති නාම අකාරණං, පබ්බජිතානං අබ්හන්තරෙ ගුණොව කාරණං”න්ති ජාතිගොත්තමානං පභාය නිම්මදො අහොසි.

ඉති ජාතිමන්තතාපසෙ දම්තෙ මහාජනො බොධිසත්තස්ස ථාමං අඤ්ඤාසි, මහාකොලාහලං ජාතං. රාජා අත්තතො නගරං ගමනත්ථාය බොධිසත්තං යාචි. මහාසත්තො පටිඤ්ඤං දත්වා තාති ව අසීතිබ්‍රාහ්මණසහස්සාති දමෙස්සාමි, පටිඤ්ඤාසු ව මොවෙස්සාමිති මජ්ඣිමනිකායෙ නගරං අගමාසි. බ්‍රාහ්මණො බොධිසත්තං දිස්වාච – හො, “අයං සො, හො මහාවොරො, ආගතො, ඉදානෙව සබ්බෙ ඵතෙ මය්හං උච්ඡිට්ඨකං බාදිත්වා අබ්‍රාහ්මණා ජාතාති අම්හෙ පාකටෙ කරිස්සති, ඵථං නො ඉධාපි ආවාසො න භවිස්සති, පටිකච්චෙව මාරෙස්සාමා”ති රාජානං පුන උපසඩ්ධම්මිත්වා ආහංසු – “තුම්හෙ, මහාරාජ, ඵතං වණ්ඩාලපබ්බජිතං මා සාධුරූපොති මඤ්ඤිත්ථ, ඵස ගරුකමන්තං ජානාති, පථවිං ගහෙත්වා ආකාසං කරොති, ආකාසං පථවිං, දූරං ගහෙත්වා සන්තිකං කරොති, සන්තිකං දූරං, ගඤ්ඤාය නිවත්තෙත්වා උද්ධගාමිතිං කරොති, ඉච්ඡන්තො පථවිං උක්ඛිපිත්වා පාතෙතුං මඤ්ඤෙ සක්කොති. පරස්ස වා චිත්තං නාම සබ්බකාලං න සක්කා ගහෙතුං, අයං ඉධ පතිට්ඨං ලහන්තො තුම්භාකං රජ්ජමිපි නාසෙය්‍ය, ජීවිතන්තරායම්පි වංසුපච්ඡෙදම්පි කරෙය්‍ය, අම්භාකං වචනං කරොථ, මහාරාජ, අජ්ජෙව ඉමං මාරෙතුං වට්ටති”ති.

රාජානෝ නාම පරපත්තියා හොත්ති, ඉති සො ඛහුනං කථාවසෙන නිට්ඨං ගතො. බොධිසත්තො පන නගරෙ පිණ්ඩාය වරින්වා උදකථාසුකට්ඨානෙ මිස්සකොදනං භුඤ්ජීත්වා රාජ්‍යායානං ගන්ත්වා නිරාපරාධකාය නිරාසඬකො මඬගලසිලාපට්ටෙ නිසිදි. අතීතෙ චත්තාලීස, අනාගතෙ චත්තාලීසාති අසීතිකප්පෙ අනුස්සරිතුං සමත්ථඤාණස්ස අනාවජ්ජනකාය මුහුත්තමත්තකෙ කාලෙ සති නප්පහොති, රාජා අඤ්ඤං අජානාපෙත්වා සයමෙව ගන්ත්වා නිරාවජ්ජනකාය පමාදෙන නිසින්තං මහාපුරිසං අසිනා පහරින්වා ද්වෙ භාගෙ අකාසි. ඉමස්ස රඤ්ඤො විජිතෙ අට්ඨමං ලොහකුට්ඨස්සං, නවමං කලලවස්සං වස්සි. ඉති ඉමස්සාපි රට්ඨෙ නව වුට්ඨියො පතිතා. සො ච රාජා සපරියො මහානිරයෙ නිබ්බත්තො. තෙනාහ සංකිච්චපණ්ඩිතො –

“උපහච්ච මනං මජ්ඣො, මාතඬගස්මිං යසස්සිනෙ;
සපාරිසප්පො උච්ඡින්නො, මජ්ඣාරඤ්ඤං තදා අහුති”. (ජා. 2.19.96) –

එවං මජ්ඣාරඤ්ඤස්ස අරඤ්ඤභුතභාවො වෙදිතබ්බො. මාතඬගස්ස පන ඉසිනො වසෙන තදෙව මාතඬගාරඤ්ඤන්ති වුත්තං.

66. පඤ්ඤපටිභානානීති පඤ්ඤබ්‍යාකරණානි. පච්චනිකං කතබ්බන්ති පච්චනිකං කාතබ්බං. අමඤ්ඤිස්සන්ති විලොමභාගං ගණන්තො විය අහොසින්ති අත්ථො.

67. අනුච්චිකාරන්ති අනුච්චාරත්වා චිත්තෙන්වා තුලයින්වා කාතබ්බං කරොහීති වුත්තං හොති. සාධු හොතීති සුන්දරො හොති. තුම්භාදිසස්මිඤ්ඤි මං දිස්වා මං සරණං ගච්ඡන්තෙ නිගණ්ඨං දිස්වා නිගණ්ඨං සරණං ගච්ඡන්තෙ – “කිං අයං උපාලි දිට්ඨදිට්ඨමෙව සරණං ගච්ඡති”ති? ගරභා උප්පජ්ජිස්සති, තස්මා අනුච්චිකාරො තුම්භාදිසානං සාධුති දස්සෙති. පටාකං පරිහරෙය්‍යුන්ති තෙ කිර ඵවරූපං සාවකං ලහින්වා – “අසුකො නාම රාජා වා රාජමහාමත්තො වා සෙට්ඨි වා අම්භාකං සරණං ගතො සාවකො ජාතො”ති පටාකං උක්ඛිපින්වා නගරෙ සොසෙන්තා ආභිණ්ඩන්ති. කස්මා? එවං නො මහත්තභාවො ආචි භවිස්සතිති ව, සවෙ තස්ස “කිමහං එතෙසං සරණං ගතො”ති විජ්ජිසාරො උප්පජ්ජෙය්‍ය, තම්පි සො “එතෙසං මෙ සරණගතභාවං ඛහු ජානන්ති, දුක්ඛං ඉදානි පටිනිවත්තිතු”න්ති විනොදෙන්වා න පටික්කම්ස්සතිති ව. “තෙනාහ පටාකං පරිහරෙය්‍යු”න්ති.

68. ඔපානභුතන්ති පටියත්තඋදපානො විය ඨිතං. කුලන්ති තව නිවෙසනං. දාතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යාසීති පුබ්බෙ දසපි විසතිපි සට්ඨිපි ජනෙ ආගතෙ දිස්වා නත්ථීති අවත්වා දෙති. ඉදානි මං සරණං ගතකාරණමත්තෙනව මා ඉමෙසං දෙය්‍යධම්මං, උපච්ඡින්නදිත්ථ, සම්පත්තානඤ්ඤි දාතබ්බමෙවාති ඔවදති. සුතමෙන, හත්තෙති කුතො සුතං? නිගණ්ඨානං සන්තිකා, තෙ කිර කුලසරෙසු එවං පකාසෙන්ති – “මයං ‘යස්ස කස්සච සම්පත්තස්ස දාතබ්බ’න්ති වදාම, සමණො පන ගොතමො ‘මය්ගමෙව දානං දාතබ්බං...පෙ.... න අඤ්ඤෙසං සාවකානං දින්නං මහජ්ජල’න්ති වදති”ති. තං සන්ධාය අයං ගහපති “සුතමෙන”න්ති ආහ.

69. අනුපුබ්බිං කථන්ති දානානන්තරං සීලං, සීලානන්තරං සග්ගං, සග්ගානන්තරං මග්ගන්ති එවං අනුපටිපාටිකථං. තත්ථ දානකථන්ති ඉදං දානං නාම සුඛානං නිදානං, සම්පත්තීනං මූලං, භොගානං පතිට්ඨා, විසමගතස්ස තාණං ලෙණං ගතිපරායණං, ඉධිලොකපරලොකෙසු දානසදිසො අවස්සයො පතිට්ඨා ආරම්මණං තාණං ලෙණං ගති පරායණං නත්ථී. ඉදඤ්ඤි අවස්සයට්ඨෙත රතනාමයසිභාසනසදිසං, පතිට්ඨානට්ඨෙත මහාපට්ඨසදිසං, ආලම්බනට්ඨෙත ආලම්බනරජ්ජුසදිසං. ඉදඤ්ඤි දුක්ඛන්තීථරණට්ඨෙත නාවා, සමස්සාසනට්ඨෙත සඬිගාමසුරො, භයපරිත්තාණට්ඨෙත සුසඬ්ඛනගරං, මච්ඡෙරමලාදිහි අනුපලිත්තට්ඨෙත පදුමං, තෙසං නිදහනට්ඨෙත අග්ගි, දුරාසදට්ඨෙත ආසීවිසො. අසන්තාසනට්ඨෙත සීහො, බලවන්තට්ඨෙත හත්ථී, අභිමඬගලසම්මතට්ඨෙත සෙතවසහො, බෙමන්තභුමිසම්පාපනට්ඨෙත වලාහකො අස්සරාජා. දානං නාමෙහං මය්හං ගතමග්ගො, මය්හෙවෙසො වංසො, මයා දස පාරමියො පුරෙන්නෙන වෙලාමමහායඤ්ඤො, මහාගොවින්දමහායඤ්ඤො මහාසුදස්සනමහායඤ්ඤො, වෙස්සන්තරමහායඤ්ඤොති අනෙකමහායඤ්ඤො පවත්තිතා, සසභුතෙන ජලිතෙ අග්ගික්ඛන්ධෙ අත්තානං නිය්‍යාදෙන්තෙන සම්පත්තයාවකානං චිත්තං ගහිතං. දානඤ්ඤි ලොකෙ සක්කසම්පත්තිං දෙති, මාරසම්පත්තිං දෙති, බ්‍රහ්මසම්පත්තිං දෙති, චක්කවත්තිසම්පත්තිං දෙති, සාවකපාරමීඤ්ඤාණං, පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං, අභිසම්බොධිඤ්ඤාණං දෙතිති එවමාදිං දානගුණපටිසංයුත්තං කථං.

යස්මා පන දානං දදන්තො සීලං සමාදාතුං සක්කොති, තස්මා තදනතරං සීලකථං කථෙසි. සීලකථන්ති සීලං නාමෙන අවස්සයො පතිට්ඨා ආරම්මණං තාණං ලෙණං ගති පරායණං, සීලං නාමෙන මම වංසො, අහං සඬ්ඛපාලනාගරාජකාලෙ, භූරිදත්තනාගරාජකාලෙ, වම්පෙය්‍යනාගරාජකාලෙ, සීලවනාගරාජකාලෙ, මාතුපොසකහත්ථීරාජකාලෙ, ඡද්දන්තහත්ථීරාජකාලෙති අනන්තෙසු අත්තභාවෙසු සීලං පරිපුරෙසිං. ඉධිලොකපරලොකසම්පත්තිනඤ්ඤි සීලසදිසො අවස්සයො, සීලසදිසා පතිට්ඨා, ආරම්මණං තාණං ලෙණං ගති පරායණං නත්ථී, සීලාලඬකාරසදිසො අලඬකාරො නත්ථී, සීලපුජ්ජසදිසං පුජ්ජං නත්ථී, සීලගන්ධසදිසො ගන්ධො නත්ථී. සීලාලඬකාරෙන හි අලඬකතං සීලකුසුමපිළන්ධනං සීලගන්ධානුලිත්තං සදෙවකොපි ලොකො ඔලොකෙන්තො තිත්තිං න ගච්ඡතිති එවමාදිං සීලගුණපටිසංයුත්තං කථං.

ඉදං පන සීලං නිස්සාය අයං සග්ගො ලබ්භතීති දස්සෙතුං සීලානන්තරං සග්ගකථං කථෙයි. සග්ගකථන්ති අයං සග්ගො නාම ඉට්ඨො කන්තො මනාපො, නිව්වමෙත්ථ කීළා, නිව්වං සම්පන්නියො ලබ්භන්ති, වාතුමහාරාජිකා දෙවා නවුත්ථස්සසතසහස්සානි දිබ්බසුඛං දිබ්බසම්පන්නිං අනුභවන්ති, තාවතිංසා තිස්සො ව චස්සකොට්ඨො සට්ඨි ව චස්සසතසහස්සානීති එවමාදිං සග්ගගුණපටිසංයුත්තං කථං. සග්ගසම්පන්නිං කථයන්නානඤ්ඤි බුද්ධානං මුඛං නප්පහොති. චුත්තම්පි වෙතං “අනෙකපරියායෙන බො අහං, භික්ඛවෙ, සග්ගකථං කථෙය්‍යා”න්තිආදි (ම. නි. 3.255).

එවං සග්ගකථාය පළොභෙත්වා පුන හත්ථිං අලඬ්ඤ්ඤිත්වා තස්ස සොණ්ඩං ජිත්තන්තො විය – “අයම්පි සග්ගො අනිව්වො අද්ධුවො, න එත්ථ ඡන්දරාගො කාතබ්බො”ති දස්සනත්ථං – “අප්පස්සාදා කාමා චුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියො”තිආදීනා (පාච්. 417; ම. නි. 1.235) නයෙන කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං කථෙයි. තත්ථ ආදීනවොති දොසො. ඔකාරොති අවකාරො ලාමකභාවො. සංකිලෙසොති තෙහි සත්තානං සංසාරෙ සංකිලිස්සනං. යථාහ “කිලිස්සන්ති වත, හො, සත්තා”ති (ම. නි. 2.351).

එවං කාමාදීනවෙන තප්පිත්වා තෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පකාසෙයි. කල්ලචිත්තන්ති අරොගචිත්තං. සාමුක්ඛංසිකාති සාමං උක්ඛංසිකා අත්තනායෙව ගහෙත්වා උද්ධරිත්වා ගහිතා, සයම්භුඤ්ඤාණෙන දිට්ඨා, අසාධාරණා අඤ්ඤෙසන්ති අත්ථො. කා පනෙසාති, අරියසච්චදෙසනා? තෙනෙවාහ – “දුක්ඛං සමුදයං නිරොධං මග්ග”න්ති.

විරජං විතමලන්ති රාගරජාදීනං අභාවා විරජං, රාගමලාදීනං විගතත්තා විතමලං. ධම්මචක්ඛුන්ති උපරි බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ තිණ්ණං මග්ගානං, චුළුරාහුලොවාදෙ ආසවක්ඛයස්සෙතං නාමං. ඉධ පන සොතාපන්නිමග්ගො අධිප්පෙනො. තස්ස උප්පන්නිආකාරදස්සනත්ථං “යංකිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මං”න්ති ආහ. තඤ්ඤි නිරොධං ආරම්භං කත්වා කිව්වචසෙන එවං සබ්බසඬ්ඛනං පටිච්ඡෙදානං උප්පජ්ජති.

දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනාති දිට්ඨධම්මො. එස නයො සෙසපදෙසුපි. තිණ්ණා විචිකිච්ඡා අනෙතාති තිණ්ණවිචිකිච්ඡො. විගතා කථංකථා අස්සාති විගතකථංකථො. වෙසාරජ්ජප්පත්තොති වෙසාරජ්ජං පත්තො. කත්ථ? සත්ථු සාසනෙ. නාස්ස පරො පච්චයො, න පරස්ස සද්ධාය එත්ථ වත්තතීති අපරජ්ජච්චයො.

70. විත්තෙන සම්පට්ච්ඡමානො අභිනන්දිත්වා, වාචාය පසංසමානො අනුමොදිත්වා. ආවරාමීති ථකෙමි පිදහාමි. අනාවටන්ති න ආවරිතං විචටං උග්ගාටිතං.

71. අස්සොසි බො දීඝතපස්සිති සො කිර තස්ස ගතකාලතො පට්ඨාය – “පණ්ඩිතො ගහපති , සමණො ව ගොතමො දස්සනසම්පන්නො නිය්‍යානිකකථො, දස්සනෙපි තස්ස පසිදිස්සති, ධම්මකථායපි පසිදිස්සති, පසිදිත්වා සරණං ගම්ස්සති, ගතො නු බො සරණං ගහපති න තාව ගතො”ති ඔභිතසොතොව හුත්වා විවරති. තස්මා පඨමංයෙව අස්සොසි.

72. තෙන හි සම්මාති බලවසොකෙන අභිභූතො “එත්ථෙව තිට්ඨා”ති වචනං සුත්වාපි අත්ථං අසල්ලක්ඛෙත්තො දොචාරිකෙන සද්ධිං සල්ලපතියෙව.

මජ්ඣිමාය ද්වාරසාලායාන්ති යස්ස සරස්ස සත්ත ද්වාරකොට්ඨකා, තස්ස සබ්බඅබ්භන්තරතො වා සබ්බබාහිරතො වා පට්ඨාය වතුත්ථද්වාරකොට්ඨකො, යස්ස පඤ්ච, තස්ස තතියො, යස්ස තයො, තස්ස දුතියො ද්වාරකොට්ඨකො මජ්ඣිමද්වාරසාලා නාම. එකද්වාරකොට්ඨකස්ස පන සරස්ස මජ්ඣධානෙ මඬගලත්ථම්භං නිස්සාය මජ්ඣිමද්වාරසාලා. තස්ස පන ගෙහස්ස සත්ත ද්වාරකොට්ඨකා, පඤ්චාතිපි චුත්තං.

73. අග්ගන්තිආදීති සබ්බානි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානි. යං සුදන්ති එත්ථ යන්ති යං නාටසුත්තං. සුදන්ති නිපාතමත්තං. පරිග්ගහෙත්වාති තෙනෙව උත්තරාසඬ්ඛගෙන උදරෙ පරික්ඛිපන්නො ගහෙත්වා. නිසීදාපෙතීති සණ්ඨං ආවරිය, සණ්ඨං ආවරියාති මහත්තං තෙලසටං යපෙන්නො විය නිසීදාපෙති. දත්තොසීති කිං ජළොසි ජාතොති අත්ථො. පටිමුක්කොති සීසෙ පරික්ඛිපිත්වා ගහිතො. අණ්ඩභාරකොතිආදිං දුට්ඨුල්ලවචනම්පි සමානං උපට්ඨාකස්ස අඤ්ඤාභාවෙන උප්පන්නබලවසොකතාය ඉදං නාම හණාමීති අසල්ලක්ඛෙත්වා ව හණාති.

74. හද්දිකා, හන්තෙ, ආවට්ටනීති නිගණ්ඨො මායමෙව සන්ධාය වදති, උපාසකො අත්තනා පටිච්චිධං සොතාපන්නිමග්ගං. තෙන හීති නිපාතමත්තමෙතං, හන්තෙ, උපමං තෙ කරිස්සාමිච්චෙව අත්ථො. කාරණවචනං වා, යෙන කාරණෙන තුම්භාකං සාසනං අනිය්‍යානිකං, මම සත්ථු නිය්‍යානිකං, තෙන කාරණෙන උපමං තෙ කරිස්සාමිති චුත්තං හොති.

75. උපච්ඡඤ්ඤාති විජායනකාලං උපගතා. මක්කටච්ඡාපකන්ති මක්කටපොතකං. කිණ්ත්වා ආනෙහීති මූලං දත්වාව ආහර. ආපණෙසු හි සච්ඤ්ඤාණකම්පි අච්ඤ්ඤාණකම්පි මක්කටාදිකීළනහණ්ඩකං චික්ඛිණන්ති. තං සන්ධායෙනං ආහ. රජිතන්ති බහලබහලං පීතාවලෙපනරඬ්ගජාතං ගහෙත්වා රජිත්වා දින්නං ඉමං ඉච්ඡාමීති අත්ථො.

ආකොට්ඨකපච්චාකොට්ඨකන්ති ආකොට්ඨකඤ්චෙව පරිවත්තෙන්වා පුනප්පුනං ආකොට්ඨකඤ්ච. උභතොභාගවිමට්ඨන්ති මණ්ඩපාසාණෙන උභොසු පස්සෙසු සුට්ඨු විමට්ඨං සට්ඨෙත්වා උප්පාදිතවිජ්චිං.

රඬගක්ඛමො හි බොති සවිඤ්ඤාණකම්පි අවිඤ්ඤාණකම්පි රඬගං පිවති. තස්මා එවමාහ. නො ආකොට්ඨකක්ඛමොති සවිඤ්ඤාණකස්ස තාච ආකොට්ඨකඵලකෙ ය්පෙන්වා කුච්ඡියං ආකොට්ඨකස්ස කුච්ඡි හිජ්ජති, කර්සං නික්ඛමති. සෙසි ආකොට්ඨකස්ස සීසං හිජ්ජති, මත්තලුඬගං නික්ඛමති. අවිඤ්ඤාණකො ඛණ්ඩඛණ්ඩිතං ගච්ඡති. තස්මා එවමාහ. නො විමජ්ජනක්ඛමොති සවිඤ්ඤාණකො මණ්ඩපාසාණෙන විමද්දියමානො නිල්ලොමතං නිවිජ්ජනඤ්ච ආපජ්ජති, අවිඤ්ඤාණකොපි චවුණ්ණකභාවං ආපජ්ජති. තස්මා එවමාහ. රඬගක්ඛමො හි බො බාලානන්ති බාලානං මන්දබුද්ධිතං රඬගක්ඛමො, රාගමත්තං ජනෙති, පියො හොති. පණ්ඩිතානං පන නිගණ්ඨවාදො වා අඤ්ඤො වා භාරතරාමසීනාහරණාදි නිරත්ථකකථාමග්ගො අප්පියොව හොති. නො අනුයොගක්ඛමො, නො විමජ්ජනක්ඛමොති අනුයොගං වා වීමංසං වා න බමති, ථුසෙ කොට්ඨෙත්වා තණ්ඩුලපරියෙසනං විය කදලියං සාරගවෙසනං විය ච රිත්තකො කුච්ඡකොව හොති. රඬගක්ඛමො චෙව පණ්ඩිතානන්ති චතුසව්චකථා හි පණ්ඩිතානං පියා හොති, වස්සසතම්පි සුණන්තො තිත්තිං න ගච්ඡති. තස්මා එවමාහ. බුද්ධවචනං පන යථා යථාපි ඔගාහිස්සති මහාසමුද්දො විය ගම්භීරමෙව හොතිති “අනුයොගක්ඛමො ච විමජ්ජනක්ඛමො වා”ති ආහ. සුණොහි යස්සාහං සාවකොති තස්ස ගුණෙ සුණාහිති භගවතො වණ්ණෙ වත්තුං ආරද්ධො.

76. ධීරස්සාති ධීරං වුවචති පණ්ඩිවචං, යා පඤ්ඤා පජානනා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි, තෙන සමන්තාගතස්ස ධාතුආයතනපට්ඨවසමුප්පාදට්ඨානාට්ඨානකුසලස්ස පණ්ඩිතස්සාහං සාවකො, සො මස්භං සත්ථාති එවං සබ්බපදෙසු සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. පභින්නබ්බිලස්සාති භින්නපඤ්චවෙනොබ්බිලස්ස. සබ්බපුථුජ්ජනෙ විජ්ජිංසු විජ්ජනන්ති විජ්ජිස්සන්ති වාති විජයා. කෙ තෙ, මව්චුමාරකිලෙසමාරදෙවපුත්තමාරාති? තෙ විජ්ජනා විජයා එතෙනාති විජ්ජනවිජයො. භගවා, තස්ස විජ්ජනවිජයස්ස. අනීසස්සාති කිලෙසදුක්ඛෙනපි විපාකදුක්ඛෙනපි නිද්දුක්ඛස්ස. සුසමචිත්තස්සාති දෙවදත්තධනපාලකඅඩ්ඟුලිමාලරාහුලපෙරාදිසුපි දෙවමනුස්සෙසු සුට්ඨු සමචිත්තස්ස. වුද්ධසීලස්සාති වඩ්ඪිතාලාරස්ස. සාධුපඤ්ඤස්සාති සුන්දරපඤ්ඤස්ස. වෙසමන්තරස්සාති රාගාදිවිසමං තරිත්වා චිතරිත්වා ධීතස්ස. විමලස්සාති විගතරාගාදිමලස්ස.

තුසිතස්සාති තුට්ඨචිත්තස්ස. චන්තලොකාමිසස්සාති චන්තකාමගුණස්ස. මුදිතස්සාති මුදිතාච්ඡාරවසෙන මුදිතස්ස, පුනරුත්තමෙව වා එතං. පසාදවසෙන හි එකම්පි ගුණං පුනප්පුනං වදනියෙව. කතසමණස්සාති කතසාමඤ්ඤස්ස, සමණධම්මස්ස මත්ථකං පත්තස්සාති අත්ථො. මනුජස්සාති ලොකවොහාරවසෙන එකස්ස සත්තස්ස. නරස්සාති පුනරුත්තං. අඤ්ඤා වුවචමානෙ එකෙකගාථාය දස ගුණා නප්පහොන්ති.

වෙනයිකස්සාති සත්තානං විනායකස්ස. රුචිරධම්මස්සාති සුවිධම්මස්ස. පභාසකස්සාති ඔභාසකස්ස. වීරස්සාති වීරියසම්පන්නස්ස. නිසභස්සාති උසභවසභනිසභෙසු සබ්බත්ථ අප්පට්ඨිමට්ඨෙන නිසභස්ස. ගම්භීරස්සාති ගම්භීරගුණස්ස, ගුණෙහි වා ගම්භීරස්ස. මොනපත්තස්සාති ඤාණපත්තස්ස. වෙදස්සාති වෙදො වුවචති ඤාණං, තෙන සමන්තාගතස්ස. ධම්මට්ඨස්සාති ධම්මෙ ධීතස්ස. සංවුත්තත්තස්සාති පිහිතත්තස්ස.

නාගස්සාති චතුහි කාරණෙහි නාගස්ස. පත්තසෙනස්සාති පත්තසෙනාසනස්ස. පට්මන්තකස්සාති පට්මන්තනපඤ්ඤාය සමන්තාගතස්ස. මොනස්සාති මොනං වුවචති ඤාණං, තෙන සමන්තාගතස්ස, ධුතකිලෙසස්ස වා. දන්තස්සාති නිබ්බිසෙවනස්ස.

ඉසිසත්තමස්සාති විපස්සිආදයො ඡ ඉසයො උපාදාය සත්තමස්ස. බ්‍රහ්මපත්තස්සාති සෙට්ඨපත්තස්ස. න්භාතකස්සාති න්භාතකිලෙසස්ස. පදකස්සාති අක්ඛරාදීනි සමොධානෙන්වා ගාථාපදකරණකුසලස්ස. විදිතවෙදස්සාති විදිතඤ්ඤාණස්ස. පුරින්දදස්සාති සබ්බපයමං ධම්මදානදායකස්ස. සක්කස්සාති සමත්ථස්ස. පත්තිපත්තස්සාති යෙ පත්තබ්බා ගුණා, තෙ පත්තස්ස. වෙය්‍යාකරණස්සාති විත්ථාරෙත්වා අත්ථදීපකස්ස. භගවතා හි අබ්‍යාකතං නාම තන්ති පදං නත්ථි සබ්බෙසංයෙව අත්ථො කථිතො.

විපස්සිස්සාති විපස්සනකස්ස. අනභිනතස්සාති අනතස්ස. නො අපනතස්සාති අදුට්ඨස්ස.

අනනුගතන්තරස්සාති කිලෙසෙ අනනුගතචිත්තස්ස. අසිතස්සාති අබද්ධස්ස.

භූරිපඤ්ඤස්සාති භූරි වුවචති පථවි, තාය පථවිසමාය පඤ්ඤාය විපුලාය මහන්තාය විත්ථතාය සමන්තාගතස්සාති අත්ථො. මහාපඤ්ඤස්සාති මහාපඤ්ඤාය සමන්තාගතස්ස.

අනුපලිත්තස්සාති තණ්හාදිට්ඨිකිලෙසෙහි අලිත්තස්ස. ආහුනෙය්‍යස්සාති ආහුතිං පටිග්ගහෙතුං යුත්තස්ස. යක්ඛස්සාති ආනුභාවදස්සනට්ඨෙන ආදිස්සමානකට්ඨෙන වා භගවා යක්ඛො නාම. තෙනාහ “යක්ඛස්සා”ති. මහතොති මහත්තස්ස. තස්ස සාවකොභමස්මීති තස්ස එවංවිට්ඨගුණස්ස සත්ථස්ස අහං සාවකොති. උපාසකස්ස

සෞභාෂිතයන්ගේගෙන් පටිසම්භිදා ආගතා. ඉති පටිසම්භිදාවිසයෙ යත්වා පදසතෙන දසබලස්ස කිලෙසප්පහනවණ්ණං කට්ඨන්තො “කස්ස තං ගහපති සාවකං ධාරොමා”ති පඤ්ඤස්ස අත්ථං විස්සජ්ජෙයි.

77. කදා සඤ්ඤාජ්ඣාති කදා සම්පිණ්ඩිතා. එවං කිරස්ස අහොසි – “අයං ඉදානෙව සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ආගතො, කදානෙන එතෙ වණ්ණං සම්පිණ්ඩිතා”ති. තස්මා එවමාහ. විචිත්තං මාලං ගන්ථෙය්‍යාති සයම්පි දක්ඛ්‍යාය පුප්ඵානම්පි නානාවණ්ණත්‍යාය එකතොවණ්ටිකාදිහෙදං විචිත්‍රමාලං ගන්ථෙය්‍යා. එවමෙව ඛො, හන්තෙති එත්ථ නානාපුප්ඵානං මහාපුප්ඵරාසි විය නානාවිධානං වණ්ණානං භගවතො සිනෙරුමන්තො වණ්ණරාසි දට්ඨබ්බො. ඡෙකමාලාකාරො විය උපාලි ගහපති. මාලාකාරස්ස විචිත්‍රමාලාගන්ථනං විය ගහපතිතො තථාගතස්ස විචිත්‍රවණ්ණගන්ථනං.

උණ්භං ලොහිතං මුඛතො උග්ගඤ්ජීති තස්ස හි භගවතො සක්කාරං අසහමානස්ස එතදහොසි – “අනත්ථිකො දාති අයං ගහපති අම්භෙහි, ස්වෙ පට්ඨාය පණ්ණාස සට්ඨි ජනෙ ගහෙත්වා එතස්ස සරං පවිසිත්වා භුඤ්ජීතුං න ලභිස්සාමි, හින්තා මෙ හත්තකුම්භී”ති. අපස්ස උපට්ඨාකවිපරිණාමෙන බලවසොකො උප්පජ්ජි. ඉමෙ හි සත්තා අත්තතො අත්තතොව චිත්තයන්ති. තස්ස තස්මිං සොකෙ උප්පන්නෙ අබ්භන්තරං උණ්භං අහොසි, ලොහිතං විලිගිත්ථ, තං මහාවාතෙන සමුද්ධරිතං කුට්ඨෙ පක්ඛිත්තරජනං විය පත්තමන්තං මුඛතො උග්ගඤ්ජී. නිධානගතලොහිතං වම්භ්වා පන අප්පකා සත්තා ජීවිතුං සක්කොන්ති. නිගණ්ඨො තත්ථෙව ජාණුනා පතිතො, අප්ඨ නං පාටිඨකියා බහිනගරං නිහරිත්වා මඤ්චකසිට්ඨකියා ගහෙත්වා පාවං අගමංසු, සො න චිරස්සෙව පාවායං කාලමකාසි. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ උග්ගාටිතඤ්ඤාපුග්ගලස්ස වසෙන ධම්මදෙසනා පරිනිට්ඨිතාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

උපාලිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. කුක්කුරවතිකසුත්තවණ්ණනා

78. එවං මෙ සුතන්ති කුක්කුරවතිකසුත්තං. තත්ථ කොලියෙසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ. සො හි එකොපි කොලනගරෙ පතිට්ඨිතානං කොලියානං රාජකුමාරානං නිවාසට්ඨානත්තා එවං චුච්චති. තස්මිං කොලියෙසු ජනපදෙ. හලිද්දවසනන්ති තස්ස කිර නිගමස්ස මාපිතකාලෙ පිතකවත්ථනිවත්ථා මනුස්සා තක්ඛන්තං කිලිංසු. තෙ තක්ඛන්තකිලාවසානෙ නිගමස්ස නාමං ආරොපෙන්නා හලිද්දවසනන්ති නාමං අකංසු. තං ගොවරගාමං කත්වා විහරන්ති අත්ථො. විහාරො පනෙත්ථ කිඤ්චාපි න නියාමිතො, තථාපි බුද්ධානං අනුච්ඡවිකෙ සෙනාසනෙයෙව විහාසීති වෙදිතබ්බො. ගොවතිකොති සමාදින්නගොවතො, සීසෙ සිඬගාති යපෙත්වා නඬගුට්ඨං බන්ධිත්වා ගාවිහි සද්ධිං තිණාති බාදන්තො විය වරති. අවෙලොති නග්ගො නිව්වෙලො. සෙනියොති තස්ස නාමං.

කුක්කුරවතිකොති සමාදින්නකුක්කුරවතො, සබ්බං සුනබ්බිරියං කරොති. උභොපෙනෙ සහපංසුකිළිකා සභායකා. කුක්කුරොව පලිකුප්ජිත්වාති සුනබ්බො නාම සාමිකස්ස සන්තිකෙ නිසිදන්තො ද්විහි පාදෙහි භූමියං විලෙබ්ඪිත්වා කුක්කුරකුප්ථං කුප්පන්නො නිසිදති, අයම්පි “කුක්කුරකිරියං කරිස්සාමි”ති භගවතා සද්ධිං සම්මොදිත්වා ද්විහි හත්ථෙහි භූමියං විලෙබ්ඪිත්වා සීසං විධුනන්තො ‘භූ භූ’ති කත්වා හත්ථපාදෙ සම්ඤ්ජිත්වා සුනබ්බො විය නිසිදි. ඡමානික්ඛිත්තන්ති භූමියං යපිතං. සමත්තං සමාදින්නන්ති පරිපුණ්ණං කත්වා ගහිතං. කා ගතීති කා නිප්ඵන්ති. කො අභිසම්පරායොති අභිසම්පරායම්භි කත්ථ නිබ්බන්ති. අලන්ති තස්ස අප්පියං භවිස්සන්ති යාවතතියං පටිබාහති. කුක්කුරවතන්ති කුක්කුරවතසමාදානං.

79. භාවෙතීති වඩ්ඪෙති. පරිපුණ්ණන්ති අනුනං. අබ්බොකිණ්ණන්ති නිරන්තරං. කුක්කුරසීලන්ති කුක්කුරාචාරං. කුක්කුරචිත්තන්ති “අප්ප පට්ඨාය කුක්කුරෙහි කාතබ්බං කරිස්සාමි”ති එවං උප්පන්නචිත්තං. කුක්කුරාකප්පන්ති කුක්කුරානං ගමනාකාරො අත්ථි, තිට්ඨනාකාරො අත්ථි, නිසිදනාකාරො අත්ථි, සයනාකාරො අත්ථි, උච්චාරපස්සාවකරණාකාරො අත්ථි, අඤ්ඤෙ කුක්කුරෙ දිස්වා දන්තෙ විවරිත්වා ගමනාකාරො අත්ථි, අයං කුක්කුරාකප්පො නාම, තං භාවෙතීති අත්ථො . ඉමිනාහං සීලෙනාතිආදියු අහං ඉමිනා ආචාරෙන වා වතසමාදානෙන වා දුක්කරතපවරණෙන වා මෙට්ඨනවිරතිබ්‍රහ්මචරියෙන වාති අත්ථො. දෙවොති සක්කසුයාමාදියු අඤ්ඤතරො. දෙවඤ්ඤතරොති තෙසං දුතියතතියට්ඨානාදියු අඤ්ඤතරදෙවො. මිච්ඡාදිට්ඨිති අදෙවලොකගාමිමග්ගමෙව දෙවලොකගාමිමග්ගොති ගහෙත්වා උප්පන්නත්‍යාය සා අස්ස මිච්ඡාදිට්ඨි නාම හොති. අඤ්ඤතරං ගතිං වදාමිති තස්ස හි නිරයතො වා තිරච්ඡානායොනිතො වා අඤ්ඤා ගති නත්ථි, තස්මා එවමාහ. සම්පජ්ජමානන්ති දිට්ඨියා අසම්මිස්සං හුත්වා නිපජ්ජමානං.

නාහං, හන්තෙ, එතං රොදාමි, යං මං භගවා එවමාහාති යං මං, හන්තෙ, භගවා එවමාහ, අහමෙතං භගවතො බ්‍යාකරණං න රොදාමි න පරිදෙවාමි, න අනුත්ථුනාමිති අත්ථො. එවං සකම්මකවසෙනෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො, න අස්සමුඤ්චනමත්තෙන.

“මතං වා අම්ම රොදන්ති, යො වා ජීවං න දිස්සති;
ජීවන්තං අම්ම පස්සන්ති, කස්මා මං අම්ම රොදසී”ති. (සං. නි. 1.239) –

අයඤ්චෙන්ථ පයොගො. අපිව මෙ ඉදං, හන්තෙති අපිව බො මෙ ඉදං, හන්තෙ, කුක්කුරවනං දීඝරත්තං සමාදින්නං, තස්මිං සම්පජ්ජන්තෙපි චුද්ධි නත්ථි, විපජ්ජන්තෙපි. ඉති “එත්තකං කාලං මයා කතකම්මං මොසං ජාත”න්ති අත්තනො විපත්තිං පච්චවෙක්ඛමානො රොදාමි, හන්තෙති.

80. ගොවතන්තිආදීනි කුක්කුරවතාදීසු චුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛබ්බාති. ගවාකප්පන්ති ගොආකප්පං. සෙසං කුක්කුරාකප්පෙ චුත්තසදිසමෙව. යථා පන තත්ථ අඤ්ඤෙ කුක්කුරෙ දිස්වා දන්තෙ විචරිත්වා ගමනාකාරො, එවමිධ අඤ්ඤෙ ගාවො දිස්වා කණ්ණෙ උක්ඛිපිත්වා ගමනාකාරො වෙදිතඛබ්බො. සෙසං තාදිසමෙව.

81. වත්තාරිමානි පුණ්ණ කම්මානීති කස්මා ඉමං දෙසනං ආරභි? අයඤ්භි දෙසනා එකච්චකම්මකිරියවසෙන ආගතා, ඉමස්මිඤ්ච කම්මචතුක්කෙ කට්ඨෙ ඉමෙසං කිරියා පාකටා භවිස්සතිති ඉමං දෙසනං ආරභි. අපිව ඉමං කම්මචතුක්කමෙව දෙසියමානං ඉමෙ සඤ්ජානිස්සන්ති, තතො එකො සරණං ගමිස්සති, එකො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සතිති අයමෙව එතෙසං සප්පායාති ඤාත්වාපි ඉමං දෙසනං ආරභි.

තත්ථ කණ්ණන්ති කාලකං දසඅකුසලකම්මපථකම්මං. කණ්ණවිපාකන්ති අපායෙ නිබ්බත්තනතො කාලකවිපාකං. සුක්කන්ති පණ්ඩරං දසකුසලකම්මපථකම්මං. සුක්කවිපාකන්ති සග්ගෙ නිබ්බත්තනතො පණ්ඩරවිපාකං. කණ්ණසුක්කන්ති වොමිස්සකකම්මං. කණ්ණසුක්කවිපාකන්ති සුබදුක්ඛවිපාකං. මිස්සකකම්මඤ්භි කත්වා අකුසලෙන නිරව්ඡානයොනියං මඛලභත්ථිට්ඨානාදීසු උප්පන්නො කුසලෙන පවත්තෙ සුඛං වෙදියති. කුසලෙන රාජකුලෙපි නිබ්බත්තො අකුසලෙන පවත්තෙ දුක්ඛං වෙදියති. අකණ්ණං අසුක්කන්ති කම්මක්ඛයකරං චතුමග්ගවෙතනාකම්මං අධිප්පෙනං. තඤ්භි යදි කණ්ණං භවෙය්‍ය, කණ්ණවිපාකං දදෙය්‍ය. යදි සුක්කං භවෙය්‍ය, සුක්කවිපාකං දදෙය්‍ය. උභයවිපාකස්ස පන අදානතො අකණ්ණාසුක්කවිපාකත්තා “අකණ්ණං අසුක්ක”න්ති චුත්තං. අයං තාව උද්දෙසෙ අත්ථො.

නිද්දෙසෙ පන සබ්බාබ්ජ්ඣන්ති සදුක්ඛං. කායසඛ්ඛාරාදීසු කායද්වාරෙ ගහණාදිවසෙන වොපනප්පත්තා ද්වාදස අකුසලවෙතනා සබ්බාබ්ජ්ඣකායසඛ්ඛාරො නාම. වච්ච්චාරෙ හනුසඤ්චොපනවසෙන වච්චෙදපවත්තිකා තායෙව ද්වාදස වච්චසඛ්ඛාරො නාම. උභයවොපනං අප්පත්තා රහො චිත්තයන්තස්ස මනොද්වාරෙ පවත්තා මනොසඛ්ඛාරො නාම. ඉති තිසුපි ද්වාරෙසු කායසුච්චරිතාදිහෙදා අකුසලවෙතනාව සඛ්ඛාරාති වෙදිතඛබ්බො. ඉමස්මිඤ්භි සුත්තෙ වෙතනා ධුරං, උපාලිසුත්තෙ කම්මං. අභිසඛ්ඛරිත්වාති සඛ්ඛාදිස්ථිත්වා, පිණ්ඩං කත්වාති අත්ථො. සබ්බාබ්ජ්ඣං ලොකන්ති සදුක්ඛං ලොකං උපපජ්ජන්ති. සබ්බාබ්ජ්ඣා එස්සා ඵ්ඤ්ජන්ති සදුක්ඛා විපාකඑස්සා ඵ්ඤ්ජන්ති. එකන්තදුක්ඛන්ති නිරන්තරදුක්ඛං. භූතාති හෙත්චත්ථෙ නිස්සක්කවචනං, භූතකම්මතො භූතස්ස සත්තස්ස උප්පත්ති හොති. ඉදං චුත්තං හොති – යථාභූතං කම්මං සත්තා කරොන්ති, තථාභූතෙන කම්මෙන කම්මසභාගවසෙන තෙසං උපපත්ති හොති. තෙනෙවාහ “යං කරොති තෙන උපපජ්ජති”ති. එත්ථ ච තෙනාති කම්මෙන විය චුත්තා, උපපත්ති ච නාම විපාකෙන හොති. යස්මා පන විපාකස්ස කම්මං හෙතු, තස්මා තෙන මූලහෙතුභූතෙන කම්මෙන නිබ්බත්තතිති අයමෙන්ථ අත්ථො. එස්සා ඵ්ඤ්ජන්ති යෙන කම්මවිපාකෙන නිබ්බත්තො, තංකම්මවිපාකඑස්සා ඵ්ඤ්ජන්ති. කම්මදායාදාති කම්මදායජ්ජා කම්මමෙව තෙසං දායජ්ජං සන්තකන්ති වදාමි.

අබ්බාබ්ජ්ඣන්ති නිද්දුක්ඛං. ඉමස්මිං වාරෙ කායද්වාරෙ පවත්තා අට්ඨ කාමාවචරකුසලවෙතනා කායසඛ්ඛාරො නාම. තායෙව වච්ච්චාරෙ පවත්තා වච්චසඛ්ඛාරො නාම. මනොද්වාරෙ පවත්තා තායෙව අට්ඨ, තිස්සො ච හෙට්ඨිමඤ්ඤානවෙතනා අබ්බාබ්ජ්ඣමනොසඛ්ඛාරො නාම. ඤානවෙතනා තාව හොතු, කාමාවචරා කිත්ති අබ්බාබ්ජ්ඣමනොසඛ්ඛාරො නාම ජාතාති. කසිණසජ්ජනකාලෙ ච කසිණාසෙවනකාලෙ ච ලබ්භන්ති. කාමාවචරවෙතනා පට්ඨමඤ්ඤානවෙතනය සට්ඨා, චතුත්ථමඤ්ඤානවෙතනා තතියමඤ්ඤානවෙතනය සට්ඨා. ඉති තිසුපි ද්වාරෙසු කායසුච්චරිතාදිහෙදා කුසලවෙතනාව සඛ්ඛාරාති වෙදිතඛබ්බො. තතියවාරො උභයමිස්සකවසෙන වෙදිතඛබ්බො.

සෙය්‍යථාපි මනුස්සානිආදීසු මනුස්සානං තාව කාලෙන සුඛං කාලෙන දුක්ඛං පාකටමෙව, දෙවෙසු පන භූමිමදෙවනානං, විනිපාතිකෙසු වෙමානිකපෙතානං කාලෙන සුඛං කාලෙන දුක්ඛං හොතීති වෙදිතඛබ්බං. හත්ථිආදීසු නිරව්ඡානෙසුපි ලබ්භතියෙව.

තත්ත්වාති තෙසු තිසු කම්මෙසු. තස්ස පහානාය යා වෙතනාති තස්ස පහානත්ථාය මග්ගවෙතනා. කම්මං පත්ථාව මග්ගවෙතනාය අඤ්ඤො පණ්ඩරතරො ධම්මො නාම නත්ථි. ඉදං පන කම්මචතුක්කං පත්ථා ද්වාදස අකුසලවෙතනා කණ්ණා නාම, තෙභූමකකුසලවෙතනා සුක්කා නාම, මග්ගවෙතනා අකණ්ණා අසුක්කාති ආගතා.

82. “ලභෙය්‍යාහං, හන්තෙ”ති ඉදං සො “චිරං වත මෙ අනියානිකපක්ඛෙ යොජෙත්වා අත්තා කිලමිතො, ‘සුක්ඛන්දිතීරෙ න්හායිස්සාමි’ති සම්පරිවත්තෙන්තෙන විය ඵුසෙ කොට්ටෙන්තෙන විය ච න කොචි අත්ථො නිජ්ජාදිතො, හන්දාහං අත්තානං යොගෙ යොජෙමි”ති චිත්තෙන්වා ආහ. අථ භගවා යොනෙන ඛන්ධකෙ

නිත්‍යපරිවාසො පඤ්ඤානිත්‍යපුබ්බො සාමණෙරහුමියං යිතො – “අහං, හන්තෙ, ඉත්ථන්නාමො අඤ්ඤානිත්‍යපුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මෙවනයෙ ආකඨිධම්මං උපසම්පදං, ස්වාහං, හන්තෙ, සඬ්ඝං චන්තාරො මාසෙ පරිවාසං යාමාමි”තිආදිනා (මහාව. 86) නයෙන සමාදිසිත්වා පරිවසති, තං සන්ධාය “යො ඛො, සෙනිය, අඤ්ඤානිත්‍යපුබ්බො”තිආදිමාහ.

තත්ථ පබ්බජ්ජන්ති වචනසිලිට්ඨතාවසෙනෙව වුත්තං. අපරිවසිත්වායෙව හි පබ්බජ්ජං ලභති. උපසම්පදත්ථිකෙන පන නාතිකාලෙන ගාමජ්ජවෙසනාදීනි අට්ඨ චත්තානි පුරන්තෙන පරිවසිතබ්බං . ආරද්ධචිත්තානි අට්ඨචත්තපුරුණෙන තුට්ඨචිත්තා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. චිත්ථාරතො පනෙස නිත්‍යපරිවාසො සමන්තපාසාදිකාය චිත්තවිකල්පාය පබ්බජ්ජන්තකවණ්ණනායං (මහාව. අට්ඨ. 86) වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො . අපිව මෙත්ථානි අපිව මෙ එත්ථ. පුග්ගලවෙමත්තතා විදිතානි පුග්ගලනානත්තං විදිතං. අයං පුග්ගලො පරිවාසාරහො, අයං න පරිවාසාරහොති ඉදං මය්හං පාකටන්ති දස්සෙති.

තතො සෙනියො චිත්තෙසි – “අහො අච්ඡරියං බුද්ධසාසනං, යත්ථ එවං සංසිත්වා කොට්ටෙන්වා යුත්තමෙව ගණ්හන්ති, අයුත්තං ඡඩ්ඛෙන්ති”ති. තතො සුට්ඨතරං පබ්බජ්ජාය සඤ්ජාතුස්සාහො සවෙ, හන්තෙතිආදිමාහ. අථ හගවා තස්ස තිබ්බච්ඡන්දනං විදිත්වා න සෙනියො පරිවාසං අරහතීති අඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආමන්තෙසි – “ගච්ඡ ත්වං, හික්ඛු, සෙනියං න්හාපෙත්වා පබ්බාපෙත්වා ආනෙහි”ති. සො තථා කත්වා තං පබ්බාපෙත්වා හගවතො සන්තිකං ආනයි. හගවා ගණෙ නිසිදිත්වා උපසම්පාදෙසි. තෙන වුත්තං – “අලත්ථ ඛො අවෙලො සෙනියො හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං අලත්ථ උපසම්පද”න්ති.

අචිරුපසම්පන්නොති උපසම්පන්නො හුත්වා නචිරමෙව. වූපකට්ඨොති චත්ථුකාමකිලෙසකාමෙහි කායෙන ච චිත්තෙන ච වූපකට්ඨො. අජ්ජමත්තොති කම්මට්ඨානෙ සතිං අච්ඡන්තො. ආනාපීති කායිකවෙනසිකසඬ්ඛාතෙන විරියාතාපෙන ආනාපී. පහිත්තොති කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛතාය පෙසිතත්තො විස්සට්ඨඅත්තභාවො. යස්සත්ථායාති යස්ස අත්ථාය. කුලපුත්තාති ආචාරකුලපුත්තා. සම්මදෙවාති හෙතුනාව කාරණෙනෙව. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මවරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියපරියොසානභූතං අරහත්තඵලං. තස්ස හි අත්ථාය කුලපුත්තා පබ්බජන්ති. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අත්තනායෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරජ්ජවයං ඤාත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විහාසීති පාපුණ්ත්වා සම්පාදෙන්වා විහාසී. එවං විහරන්තොව ඛිණා ජාති...පෙ.... අබ්භඤ්ඤාසි.

එවමස්ස පච්චවෙක්ඛණභූමීං දස්සෙන්වා අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙතුං “අඤ්ඤතරො ඛො පනායස්මා සෙනියො අරහතං අහොසි”ති වුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤතරොති එකො. අරහතන්ති අරහත්තානං, හගවතො සාවකානං අරහත්තානං අබ්භන්තරො අහොසීති අයමෙවත්ථ අධිජ්ජායො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකල්පාය

කුක්කුරවතිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. අභයරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා

83. එවං මෙ සුතන්ති අභයසුත්තං. තත්ථ අභයොති තස්ස නාමං. රාජකුමාරොති බිම්බිසාරස්ස ඔරසපුත්තො. වාදං ආරොපෙහීති දොසං ආරොපෙහි. තෙරයිකොති නිරයෙ නිබ්බත්තකො. කජ්ජට්ඨොති කජ්ජට්ඨිතිකො. අතෙකිච්ඡොති බුද්ධසහස්සෙනාපි තිකිච්ඡිතුං න සක්කා. උග්ගිලිතුන්ති ද්වෙ අන්තෙ මොවෙන්වා කට්ඨො අසක්කොන්තො උග්ගිලිතුං බහි නිහරිතුං න සක්ඛිති. ඔගිලිතුන්ති පුච්ඡාය දොසං දත්වා භාරෙතුං අසක්කොන්තො ඔගිලිතුං අන්තො පවෙසෙතුං න සක්ඛිති.

එවං, හන්තෙති නිගණ්ඨො කිර චිත්තෙසි – “සමණො ගොතමො මය්හං සාවකෙ හින්දිත්වා ගණ්හාති, හන්දාහං එකං පඤ්ඤං අභිසඬ්ඛරොමි, යං සුට්ඨො සමණො ගොතමො උක්කුටිකො හුත්වා නිසින්තො උට්ඨාතුං න සක්ඛිස්සති”ති. සො අභයස්ස ගෙහා නිහට්ඨත්තො සිනිද්ධගොජනං භුඤ්ජන්තො බහු පඤ්ඤෙ අභිසඬ්ඛරිත්වා – “එත්ථ සමණො ගොතමො ඉමං නාම දොසං දස්සෙස්සති, එත්ථ ඉමං නාමා”ති සබ්බෙ පහාය වාතුමාසමත්ථකෙ ඉමං පඤ්ඤං අද්දස. අථස්ස එතදහොසි – “ඉමස්ස පඤ්ඤස්ස පුච්ඡාය වා විස්සජ්ජනෙ වා න සක්කා දොසො දාතුං, ඔවට්ටිකසාරො අයං, කො නු ඛො ඉමං ගහෙන්වා සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙස්සති”ති. තතො “අභයො රාජකුමාරො පණ්ඩිතො, සො සක්ඛිස්සතිති තං උග්ගණ්හාපෙමි”ති නිට්ඨං ගන්ත්වා උග්ගණ්හාපෙසි. සො වාදජ්ඣාසයතාය තස්ස වචනං සම්පට්චින්නො “එවං, හන්තෙ,”ති ආහ.

84. අකාලො ඛො අජ්ජාති අයං පඤ්ඤො චතුහි මාසෙහි අභිසඬ්ඛතො, තත්ථ ඉදං ගහෙන්වා ඉදං විස්සජ්ජියමානෙ දිවසභාගො නජ්ජගොස්සතිති මඤ්ඤන්තො එවං චිත්තෙසි. සො දානීති ස්වෙ දානි. අත්තචතුත්ථොති කස්මා බහුහි සද්ධිං න නිමන්තෙසි? එවං කිරස්ස අහොසි – “බහුසු නිසින්තෙසු ථොකං දත්වා වදන්තස්ස අඤ්ඤං සුත්තං අඤ්ඤං

කාරණං අඤ්ඤං තථාරූපං වත්ථුං ආහරිත්වා දස්සෙස්සති, එවං සන්නෙ කලහො වා කොලාහලමෙව වා භවිස්සති. අථාපි එකකංයෙව නිමන්තෙස්සාමි, එවමිපි මෙ ගරහා උප්පජ්ජිස්සති ‘යාවමච්ඡරි වායං අභයො, භගවන්තං දිවසෙ දිවසෙ භික්ඛුනං සතෙනපි සහස්සෙනපි සද්ධිං වරන්තං දිස්වාපි එකකංයෙව නිමන්තෙස්සි”ති. “එවං පන දොසො න භවිස්සති”ති අපරෙහි තිහි සද්ධිං අත්තවතුත්ථං නිමන්තෙස්සි.

85. න ඛිවෙත්ථ, රාජකුමාර, එකංසෙනාති න ඛො, රාජකුමාර, එත්ථ පඤ්ඤෙ එකංසෙන විස්සජ්ජන්තං හොති. එවරූපඤ්ඤි වාවං තථාගතො භාසෙය්‍යාපි න භාසෙය්‍යාපි. භාසිතපච්චයෙන අත්ථං පස්සන්තො භාසෙය්‍යා, අපස්සන්තො න භාසෙය්‍යාති අත්ථො. ඉති භගවා මහානිගණ්ඨොන වතුහි මාසෙහි අභිසංඛිතං පඤ්ඤං අසනිපාතෙන පබ්බතකුටං විය එකවචනෙනෙව සංවුණ්ණෙස්සි. අනස්සුං නිගණ්ඨාති නට්ඨා නිගණ්ඨා.

86. අඛිකෙ නිසින්තො හොතිති උරුසු නිසින්තො හොති. ලෙසවාදිනො හි වාදං පට්ඨපෙන්නා කිඤ්චිදෙව ඵලං වා පුප්ථං වා පොත්ථකං වා ගහෙත්වා නිසීදන්ති. තෙ අත්තනො ජයෙ සති පරං අජ්ඣොත්ථරන්ති, පරස්ස ජයෙ සති ඵලං බාදන්තා විය පුප්ථං සායන්තා විය පොත්ථකං වාවෙන්තා විය වික්කෙපං දස්සෙන්නි. අයං පන වින්තෙස්සි – “සම්මාසම්බුද්ධො එස ඔසට්ඨගාමො පරවාදමද්දෙනො. සචෙ මෙ ජයො භවිස්සති, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ භවිස්සති, දාරකං විජ්ඣන්තා රොදාපෙස්සාමි. තතො පස්සථ, හො, අයං දාරකො රොදති, උට්ඨභථ තාව, පච්ඡාපි ජානිස්සාමා”ති තස්මා දාරකං ගහෙත්වා නිසීදි. භගවා පන රාජකුමාරතො සහස්සගුණෙනාපි සතසහස්සගුණෙනාපි වාදිවරතරො, “ඉමමෙවස්ස දාරකං උපමං කත්වා වාදං භින්දිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “තං කිං මඤ්ඤසි රාජකුමාරා”ති ආදිමාහ.

තත්ථ මුඛෙ ආභරෙය්‍යාති මුඛෙ ධ්වපෙය්‍යා. ආභරෙය්‍යස්සාහන්ති අපනෙය්‍යං අස්ස අභං. ආදිකෙනෙවාති පට්ඨපයොගෙනෙව. අභුතන්ති අභුතත්ථං. අතච්ඡන්ති න තච්ඡං. අනත්ථසංභිතන්ති න අත්ථසංභිතං න වඩ්ඪිතිස්සිතං. අප්පියා අමනාපාති නෙව පියා න මනාපා. ඉමිනා නයෙනෙව සබ්බත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

තත්ථ අප්පියපක්කෙ පට්ඨවාචා අවොරංයෙව වොරොති, අදාසංයෙව දාසොති, අදුප්පයුත්තංයෙව දුප්පයුත්තොති පවත්තා. න තං තථාගතො භාසති. දුතියවාචා වොරංයෙව වොරො අයන්තිආදිවසෙන පවත්තා. තමිපි තථාගතො න භාසති. තතියවාචා “ඉදාති අකතපුඤ්ඤතාය දුග්ගතො දුබ්බණ්ණො අප්පෙසක්කො, ඉධ යත්වාපි පුන පුඤ්ඤං න කරොසි, දුතියවිත්තවාරෙ කථං වතුහි අපායෙහි න මුච්චිස්සසි”ති එවං මහාජනස්ස අත්ථපුරෙක්කාරෙන ධම්මපුරෙක්කාරෙන අනුසාසනිපුරෙක්කාරෙන ව වත්තබ්බවාචා. තත්‍ර කාලඤ්ඤා තථාගතොති තස්මිං තතියබ්‍යාකරණෙ තස්සා වාචාය බ්‍යාකරණත්ථාය තථාගතො කාලඤ්ඤා හොති, මහාජනස්ස ආදානකාලං ගහණකාලං ජානිත්වාච බ්‍යාකරොතිති අත්ථො.

පියපක්කෙ පට්ඨවාචා අට්ඨානියකථා නාම. සා එවං වෙදිතබ්බා – එවං කිර ගාමවාසිමහල්ලකං නගරං ආගන්ත්වා පානාගාරෙ පිවත්තං වඤ්චෙතුකාමා සම්බහුලා ධුත්තා පිතට්ඨානෙ යත්වා තෙන සද්ධිං සුරං පිවත්තා “ඉමස්ස නිවාසනපාවුරණමිපි හත්ථෙ හණ්ඩකමිපි සබ්බං ගණ්ඨිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා කතිකං අකංසු – “එකෙකං අත්තපච්චක්කථං කථෙම, යො ‘අභුත’න්ති කථෙසි, කථිතං වා න සද්දහති, තං දාසං කත්වා ගණ්ඨිස්සාමා”ති. තමිපි මහල්ලකං පුච්ඡිංසු “තුම්භාකමිපි තාත රුච්චති”ති. එවං හොතු තාතාති.

එකො ධුත්තො ආහ – මය්හං, හො මාතු, මයි කුච්ඡගතෙ කපිට්ඨඵලදොහලො අහොසි. සා අඤ්ඤං කපිට්ඨභාරකං අලබ්භමානා මංයෙව පෙසෙසි. අහං ගන්ත්වා රුක්ඛං අභිරුහිතුං අසක්කොන්තො අත්තනාව අත්තානං පාදෙ ගහෙත්වා මුග්ගරං විය රුක්ඛස්ස උපරි බිපිං; අථ සාබතො සාබං විවරන්තො ඵලානි ගහෙත්වා ඔතරිතුං අසක්කොන්තො සරං ගන්ත්වා නිස්සෙණං ආහරිත්වා ඔරුය්හ මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා ඵලානි මාතුයා අදාසිං; තානි පන මහන්තානි හොන්ති වාට්ඨපමාණානි. තතො මෙ මාතරා එකාසනෙ නිසින්තාය සමසට්ඨිඵලානි බාදිතානි. මයා එකුච්ඡධිගෙන ආනිතඵලෙසු සෙසකානි කුලසන්තකෙ ගාමෙ බුද්දකමහල්ලකානං අහෙසුං. අම්භාකං සරං සොළසහත්ථං, සෙසපරික්කාරහණ්ඩකං අපනෙත්වා කපිට්ඨඵලෙහෙව යාව ඡදනං පුරිතං. තතො අතිරෙකානි ගහෙත්වා ගෙහද්වාරෙ රාසිං අකංසු. සො අසිතිහත්ථුබ්බෙධො පබ්බතො විය අහොසි. කිං ඊදිසං, හො සක්කා, සද්දහිතුන්ති?

ගාමිකමහල්ලකො තුණ්හි නිසීදිත්වා සබ්බෙසං කථාපරියොසානෙ පුච්ඡිතො ආහ – “එවං භවිස්සති තාතා, මහන්තං රට්ඨං, රට්ඨමහන්තතාය සක්කා සද්දහිතු”න්ති. යථා ව තෙන, එවං සෙසෙහිපි තථාරූපාසු නික්කාරණකථාසු කථිතාසු ආහ – මය්හමිපි තාතා සුණාථ, න තුම්භාකංයෙව කුලානි, අම්භාකමිපි කුලං මහාකුලං, අම්භාකං පන අවසෙසබෙත්තෙහි කප්පාසබෙත්තං මහන්තතරං. තස්ස අනෙකකරිසසතස්ස කප්පාසබෙත්තස්ස මජ්ඣෙකෙ එකො කප්පාසරුක්කො මහා අසිතිහත්ථුබ්බෙධො අහොසි. තස්ස පඤ්ච සාධා, තාසු අවසෙසසාධා ඵලං න ගණ්ඨිංසු, පාචිනසාධාය එකමෙව මහාචාටිමත්තං ඵලං අහොසි. තස්ස ඡ අංසියො, ඡසු අංසියු ඡ කප්පාසපිණ්ඩියො පුප්ථිතා. අහං මස්සුං කාරෙත්වා න්නාතවිලිත්තො බෙත්තං ගන්ත්වා තා කප්පාසපිණ්ඩියො පුප්ථිතා දිස්වා ධීතකොච හත්ථං පසාරෙත්වා ගණ්ඨිං. තා කප්පාසපිණ්ඩියො ථාමසම්පන්නා ඡ දාසා අහෙසුං. තෙ සබ්බෙ මං එකකං ඔභාය පලාතා. එත්තකෙ අද්ධානෙ තෙ න පස්සාමි, අජ්ජ දිට්ඨා, තුම්භෙ තෙ ඡ ජනා. ත්වං නන්දො නාම, ත්වං පුණ්ණො නාම, ත්වං වඩ්ඪමානො නාම, ත්වං විත්තො නාම ත්වං මඩ්ගලො නාම, ත්වං පොට්ඨියො නාමාති වත්වා උට්ඨාය

නිසිත්තකෙසෙව වූළාසු ගහෙත්වා අටියාසි. තෙ “න මයං දාසා” තිපි වත්තුං නාසක්ඛිංසු. අප් නෙ කඩ්ඞන්තො විනිවිජයං නෙත්වා ලක්ඛණං ආරොපෙත්වා යාවජීවං දාසෙ කත්වා පරිභුඤ්ජී. එවරුපිං කපං තථාගතො න භාසති.

දුතියවාචා ආමිසහෙතුවාටුකමානාදිවසෙන නානප්පකාරා පරෙසං ථොමනවාචා වෙව, වොරකපං රාජකපන්ති ආදිනායප්පවත්තා තිරවිජානකථා ව. තමපි තථාගතො න භාසති. තතියවාචා අරියසච්චසන්තිස්සිතකථා, යං වස්සසතමපි සුඤ්ඤානා පණ්ඩිතා නෙව තිත්තිං ගච්ඡන්ති. ඉති තථාගතො නෙව සබ්බමපි අප්පියවාචං භාසති න පියවාචං. තතියං තතියමෙව පන භාසිතබ්බකාලං අනතික්කමිත්වා භාසති. තත්ථ තතියං අප්පියවාචං සන්ධාය ගෙටියා දභරකුමාරඋපමා ආගතාති වෙදිතබ්බං.

87. උදාහු යානසොවෙනන්ති උදාහු යානුප්පන්තිකඤ්ඤාණෙන තඬ්ඛණංයෙව තං තථාගතස්ස උපටියාතිති පුච්ඡති. සඤ්ඤාතොති ඤාතො පඤ්ඤාතො පාකටො. ධම්මධාතුති ධම්මසභාවො. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්සෙනං අධිවචනං . තං හගවතා සුප්පටිවිද්ධං, හත්ථගතං හගවතො. තස්මා සො යං යං ඉච්ඡති, තං තං සබ්බං යානසොව පටිභාතිති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. අයං පන ධම්මදෙසනා නෙයාපුග්ගලවසෙන පරිනිට්ඨිතාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අභයරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. බහුවෙදනියසුත්තවණ්ණනා

88. එවං මෙ සුතන්ති බහුවෙදනියසුත්තං. තත්ථ පඤ්චකඩ්ගො ථපතීති පඤ්චකඩ්ගොති තස්ස නාමං. වාසිඵරසුතිබාදනදණ්ඩමුග්ගරකාලසුත්තනාලිසඬ්ඛාතෙහි වා අඬ්ගෙහි සමන්තාගතත්තා සො පඤ්චඩ්ගොති පඤ්ඤාතො. ථපතීති වඩ්ඞකීපෙට්ඨකො. උදායිති පණ්ඩිතඋදායිත්ථෙරො.

89. පරියායන්ති කාරණං. ද්වෙපානන්දාති ද්වෙපි, ආනන්ද. පරියායෙනාති කාරණෙන. එත්ථ ව කායිකවෙතසිකවසෙන ද්වෙ වෙදිතබ්බං. සුඛාදිවසෙන තිස්සො, ඉන්ද්‍රියවසෙන සුඛින්ද්‍රියාදිකා පඤ්ච, ද්වාරවසෙන චක්ඛුසම්ඵස්සජාදිකා ඡ, උපවිචාරවසෙන “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා සොමනස්සට්ඨානියං රූපං උපවිචරති” තිආදිකා අටියාරස, ඡ ගෙහස්සිතාති සොමනස්සාති, ඡ නෙක්ඛම්මසිතාති සොමනස්සාති, ඡ ගෙහස්සිතාති දොමනස්සාති, ඡ නෙක්ඛම්මසිතාති දොමනස්සාති, ඡ ගෙහස්සිතා උපෙක්ඛා, ඡ නෙක්ඛම්මසිතාති එවං ඡත්තිංස, තා අතීතෙ ඡත්තිංස, අනාගතෙ ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්තෙ ඡත්තිංසාති එවං අට්ඨවෙදනාසතං වෙදිතබ්බං.

90. පඤ්ච බො ඉමෙ, ආනන්ද, කාමගුණාති අයං පාටිඵක්කො අනුසන්ධි. න කෙවලම්පි ද්වෙ ආදිං කත්වා වෙදනා හගවතා පඤ්ඤත්තා, පරියායෙන එකාපි වෙදනා කථිතා. තං දස්සෙන්තො පඤ්චකඩ්ගස්ස ථපතීතො වාදං උපත්ථම්හෙතුං ඉමං දෙසනං ආරහි.

අභික්කන්තතරන්ති සුන්දරතරං. පණිකතරන්ති අතප්පකතරං. එත්ථ ව චතුත්ථජ්ඣානතො පටියාය අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා, සාපි සන්තට්ඨෙත පණිතට්ඨෙත ව සුඛන්ති චුත්තා. ඡ ගෙහස්සිතාති සුඛන්ති චුත්තාති. නිරොධො අවෙදයිතසුඛවසෙන සුඛං නාම ජාතො. පඤ්චකාමගුණවසෙන හි අට්ඨසමාපත්තිවසෙන ව උප්පන්නං වෙදයිතසුඛං නාම. නිරොධො අවෙදයිතසුඛං නාම. ඉති වෙදයිතසුඛං වා හොතු අවෙදයිතසුඛං වා, තං නිද්දුක්ඛභාවසඬ්ඛාතෙන සුඛට්ඨෙත එකන්තසුඛමෙව ජාතං.

91. යත්ථ යත්ථාති යස්මිං යස්මිං යානෙ. සුඛං උපලබ්භතීති වෙදයිතසුඛං වා අවෙදයිතසුඛං වා උපලබ්භති. තං තං තථාගතො සුඛස්මිං පඤ්ඤාපෙතීති තං සබ්බං තථාගතො නිද්දුක්ඛභාවං සුඛස්මිංයෙව පඤ්ඤාපෙතීති. ඉධ හගවා නිරොධසමාපත්තිං සිසං කත්වා නෙයාපුග්ගලවසෙන අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

බහුවෙදනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. අපණ්ණකසුත්තවණ්ණනා

92. එවං මෙ සුතන්ති අපණ්ණකසුත්තං. තත්ථ වාරිකන්ති අතුරිතවාරිකං.

93. අත්ථි පන වො ගහපතයොති කස්මා ආහ? සො කිර ගාමො අට්ඨිද්වාරෙ නිවිට්ඨො. නානාවිධා සමණබ්‍රාහ්මණා දිවසං මග්ගං ගන්ත්වා සායං තං ගාමං වාසත්ථාය උපෙන්නි, තෙසං තෙ මනුස්සා මඤ්චපීයාති පත්ථරිත්වා පාදෙ ධොවිත්වා පාදෙ මක්ඛෙන්වා කප්පියපානකාති දත්වා පුනදිවසෙ නිමන්තෙත්වා දානං දෙන්නි. තෙ

පසන්තවිත්තා තෙහි සද්ධිං සම්මන්ත්‍රයමානා එවං වදන්ති “අත්ථි පන වො ගහපතයො කිඤ්චි දස්සනං ගහිත”න්ති? නත්ථි, හන්තෙති. “ගහපතයො චිතා දස්සනෙන ලොකො න නියයාති, එකං දස්සනං රුච්චිත්වා ඛමාපෙත්වා ගහෙතුං වට්ටති, ‘සස්සනො ලොකො’ති දස්සනං ගණ්හවා”ති වත්වා පක්කන්තා. අපරදිවසෙ අඤ්ඤෙ ආගතා. තෙපි තපෙව පුච්ඡිංසු. තෙ තෙසං “ආම, හන්තෙ, පුරිමෙසු දිවසෙසු තුම්භාදියා සමණ්‍රාග්මණා ආගන්ත්වා ‘සස්සනො ලොකො’ති අම්භෙ ඉදං දස්සනං ගාභාපෙත්වා ගතා”ති ආරොවෙසු. “තෙ ඛාලා කිං ජානන්ති? ‘උච්ඡිජ්ජති අයං ලොකො’ති උච්ඡෙදදස්සනං ගණ්හවා”ති එවං තෙපි උච්ඡෙදදස්සනං ගණ්හාපෙත්වා පක්කන්තා. එතෙනුපායෙන අඤ්ඤෙ එකච්චසස්සනං, අඤ්ඤෙ අන්තානන්තං, අඤ්ඤෙ අමරාවක්ඛෙපන්ති එවං ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො උග්ගණ්හාපෙසු. තෙ පන එකදිට්ඨියමිපි පතිට්ඨාතුං නාසක්ඛිංසු. සබ්බපච්ඡා භගවා අගමාසි. සො තෙසං භික්ෂුපාය පුච්ඡන්තො “අත්ථි පන වො ගහපතයො”ති ආදිමාහ. තත්ථ ආකාරවතීති කාරණවතී සහෙතුකා. අපණ්ණකොති අවිරද්ධො අද්වේජ්ඣගාමී එකංසගාහිකො.

94. නත්ථි දිත්තන්ති ආදි දසවත්ථුකා මිච්ඡාදිට්ඨි හෙට්ඨා සාලෙයාකසුත්තෙ විත්ථාරිතා. තථා තබ්බිපච්චනිකභූතා සම්මාදිට්ඨි.

95. නෙක්ඛමමෙ ආනිසංසන්ති යො තෙසං අකුසලතො නික්ඛන්තභාවෙ ආනිසංසො, යො ව වොදානපක්ඛො විසුද්ධිපක්ඛො, තං න පස්සන්තිති අත්ථො. අසද්ධම්මසඤ්ඤන්තිති අභූතධම්මසඤ්ඤාපනා. අත්තානුක්කංසෙතිති යපෙත්වා මං කො අඤ්ඤො අත්තනො දස්සනං පරෙ ගණ්හාපෙතුං සක්කොතිති අත්තානං උක්ඛිපති. පරං වම්භෙතිති එත්තකෙසු ජනෙසු එකොපි අත්තනො දස්සනං පරෙ ගණ්හාපෙතුං න සක්කොතිති එවං පරං හෙට්ඨා ඛිපති. පුබ්බෙව ඛො පනාති පුබ්බෙ මිච්ඡාදස්සනං ගණ්හන්තස්සෙව සුසිලාං පභීතං හොති, දුස්සිලභාවො පච්චුපට්ඨිතො. එවමස්සිමෙති එවං අස්ස ඉමෙ මිච්ඡාදිට්ඨි ආදයො සත්ත. අපරාපරං උප්පජ්ජන්තවසෙන පන තෙයෙව මිච්ඡාදිට්ඨිපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති නාම.

තත්‍රාති තාසු තෙසං සමණ්‍රාග්මණානං ලද්ධිසු. කලිග්ගහොති පරාජයග්ගාහො. දුස්සමත්තො සමාදිත්තොති දුග්ගහිතො දුප්පරාමට්ඨො. එකංසං ඵරිත්වා තිට්ඨතීති එකත්තං එකකොට්ඨාසං සකවාදමෙව ඵරිත්වා අධිමුච්චිත්වා තිට්ඨති, “සවෙ ඛො නත්ථි පරො ලොකො”ති එවං සන්තෙයෙව සොත්ථිභාවාවහො හොති. රිඤ්චතීති වජ්ජෙති.

96. සද්ධම්මසඤ්ඤන්තිති භූතධම්මසඤ්ඤාපනා.

කටග්ගහොති ජයග්ගාහො. සුසමත්තො සමාදිත්තොති සුග්ගහිතො සුපරාමට්ඨො. උභයංසං ඵරිත්වා තිට්ඨතීති උභයන්තං උභයකොට්ඨාසං සකවාදං පරවාදඤ්ඤෙව ඵරිත්වා අධිමුච්චිත්වා තිට්ඨති “සවෙ ඛො අත්ථි පරො ලොකො”ති එවං සන්තෙපි “සවෙ ඛො නත්ථි පරො ලොකො”ති එවං සන්තෙපි සොත්ථිභාවාවහො හොති. පරතොපි එකංසඋභයංසෙසු ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

97. කරොතොති සහන්ථා කරොන්තස්ස. කාරයතොති ආණන්තියා කාරෙන්තස්ස. ඡින්දතොති පරෙසං හන්ථාදීනි ඡින්දන්තස්ස. පචතොති දණ්ඨෙත පිළෙන්නස්ස වා තජ්ජෙන්තස්ස වා. සොචයතොති පරස්ස භණ්ඩහරණාදිහි සොකං සයං කරොන්තස්සපි පරෙහි කාරෙන්තස්සපි. කිලමතොති ආභාරුපච්ඡෙද-බන්ධනාගාරජ්ජවෙසනාදිහි සයං කිලමන්තස්සපි පරෙහි කිලමාපෙන්තස්සපි. එන්දතො එන්දාපයතොති පරං එන්දන්තං එන්දනකාලෙ සයමිපි එන්දතො පරමිපි එන්දාපයතො. පාණමතිපාතයතොති පාණං හනන්තස්සපි හනාපෙන්තස්සපි. එවං සබ්බත්ථ කරණකාරාපනවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සන්ධිත්ති සරසන්ධිං. නිල්ලොපන්ති මහාවිලොපං. එකාගාරිකන්ති එකමෙව සරං පරිවාරෙන්වා විලුම්පනං. පරිපන්ථෙ තිට්ඨතොති ආගතාගතානං අවිජින්නන්ථං මග්ගෙ තිට්ඨතො. කරොතො න කරියති පාපන්ති යංකිඤ්චි පාපං කරොමිති සඤ්ඤාය කරොතොපි පාපං න කරියති, නත්ථි පාපං. සත්තා පන කරොමාති එවංසඤ්ඤිතො හොන්තිති අත්ථො. බුරපරියන්තෙනාති බුරනෙමිනා, බුරධාරසදිසපරියන්තෙන වා. එකං මංසබ්බන්ති එකං මංසරාසිං. පුඤ්ජන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. තතොතිදානන්ති එකමංසබ්බකරණනිදානං. දක්ඛිණතිරෙ මනුස්සා කක්ඛලා දාරුණා, තෙ සන්ධාය හනන්තොති ආදි වුත්තං. උත්තරතිරෙ සද්ධා හොන්ති පසන්තා බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා සඬ්ඝමාමකා, තෙ සන්ධාය දදන්තොති ආදි වුත්තං.

තත්ථ යජන්තොති මහායාගං කරොන්තො. දමෙනාති ඉන්ද්‍රියදමෙන උපොසථකම්මෙන. සංයමෙනාති සීලසංයමෙන. සච්චවජ්ජෙනාති සච්චවචනෙන. ආගමොති ආගමනං, පවත්තිති අත්ථො. සබ්බථාපි පාපපුඤ්ඤානං කිරියමෙව පටික්ඛිපන්ති. සුක්කපක්ඛොපි වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. සෙසමෙත්ථ පුරිමවාලෙ වුත්තසදිසමෙව.

100. නත්ථි හෙතු නත්ථි පච්චයොති එත්ථ පච්චයො හෙතුවෙච්චනං. උභයෙනාපි විජ්ජමානකමෙව කායදුච්චරිතාදිසංකිලෙසපච්චයං කායසුචරිතාදිවිසුද්ධිපච්චයං පටික්ඛිපන්ති. නත්ථි බලං, නත්ථි වීරියං, නත්ථි පුරිසථාමො, නත්ථි පුරිසපරක්කමොති සත්තානං සංකිලෙසිතුං වා විසුජ්ඣිතුං වා බලං වා වීරියං වා පුරිසෙන කාතබ්බො නාම පුරිසථාමො වා පුරිසපරක්කමො වා නත්ථි.

සබ්බෙ සත්තානි ඔට්ඨගොණගද්දායො අනවසෙසෙ නිදස්සෙත්ති. සබ්බෙ පාණානි එකින්ද්‍රියො පාණො ද්වින්ද්‍රියො පාණොනි ආදිවසෙන වදන්ති. සබ්බෙ භූතානි අණ්ඩකොසවන්ට්කොසෙසු භූතෙ සන්ධාය වදන්ති. සබ්බෙ ජීවානි සාලියවගොධුමාදයො සන්ධාය වදන්ති. තෙසු හෙතෙ විරුහනභාවෙන ජීවසක්ඤ්ඤිතො. අවසා අබලා අවිරියානි තෙසං අත්තනො වසො වා බලං වා වීරියං වා නත්ථි. නියතිසඬ්ගතිභාවපරිණතානි එත්ථ නියතීති නියතතා. සඬ්ගතීති ඡන්තං අභිජාතීතං තත්ථ තත්ථ ගමනං. භාවොති සභාවායෙව. එවං නියතියා ව සඬ්ගතියා ව භාවෙන ව පරිණතා නානප්පකාරතං පත්තා. යෙන හි යථා භවිතබ්බං, සො තථෙව භවති. යෙන නො භවිතබ්බං, සො න භවතීති දස්සෙත්ති. ඡස්වෙවාහිජාතීසුනි ඡසු එව අභිජාතීසු යත්වා සුබස්ථ දුක්ඛස්ථ පටිසංවෙදෙන්ති, අස්ඤ්ඤා සුබදුක්ඛභූමී නත්ථිති දස්සෙත්ති.

තත්ථ ඡ අභිජාතියො නාම කණ්භාහිජාති නිලාහිජාති ලොහිතාහිජාති හලිද්දාහිජාති සුක්කාහිජාති පරමසුක්කාහිජාතීති. තත්ථ සාකුණිකො සුකරිකො ලුද්දො මච්ඡසාතකො වොරො වොරසාතකො, යෙ වා පනස්ඤ්ඤපි කෙවි කුරුරකම්මන්තා, අයං කණ්භාහිජාති නාම. හික්ඛු නිලාහිජාතීති වදන්ති. තෙ කිර වතුසු පච්චයෙසු කණ්ටකෙ පක්ඛිපිත්වා බාදන්ති. “හික්ඛු ව කණ්ටකචුත්තිතො”ති අයස්ඤ්ඤිතෙසං පාළියෙව. අථ වා කණ්ටකචුත්තිතො එවං නාම එකෙ පබ්බජිතානි වදන්ති. “සමණකණ්ටකචුත්තිතො”ති හි තෙසං පාළි. ලොහිතාහිජාති නාම නිගණ්ඨා එකසාටකානි වදන්ති. ඉමෙ කිර පුරිමෙහි ද්විතී පණ්ඩරතරා. ගිහී අවෙලකසාවකා හලිද්දාහිජාතීති වදන්ති. ඉති අත්තනො පච්චයදායකෙ නිගණ්ඨෙහිපි ජෙට්ඨකතරෙ කරොන්ති. නන්දො, වච්ඡො, සඬ්ඛිච්චො, අයං සුක්කාහිජාතීති වදන්ති. තෙ කිර පුරිමෙහි වතුහි පණ්ඩරතරා. ආජීවකෙ පන පරමසුක්කාහිජාතීති වදන්ති. තෙ කිර සබ්බෙහි පණ්ඩරතරා.

තත්ථ සබ්බෙ සත්තා පයමං සාකුණිකාදයොව භොන්ති, තතො විසුජ්ඣමානා සකාසමණා භොන්ති, තතො විසුජ්ඣමානා නිගණ්ඨා, තතො ආජීවකසාවකා, තතො නන්දාදයො, තතො ආජීවකානි අයමෙතෙසං ලද්ධි. සුක්කපක්ඛො චුත්තපච්චනිකෙන වෙදිතබ්බො. සෙසම්ඨාපි පුරිමවාලෙ චුත්තසදිසමෙව.

ඉමාසු පන තීසු දිට්ඨිසු නත්ථිකදිට්ඨි විපාකං පටිබාහනි, අකිරියදිට්ඨි කම්මං පටිබාහනි, අහෙතුකදිට්ඨි උභයමිපි පටිබාහනි. තත්ථ කම්මං පටිබාහන්තෙනාපි විපාකො පටිබාහිතො භොති, විපාකං පටිබාහන්තෙනාපි කම්මං පටිබාහිතං. ඉති සබ්බෙපෙනෙ අත්ථතො උභයපටිබාහකා නත්ථිකවාදා වෙව අහෙතුකවාදා අකිරියවාදා ව භොන්ති. යෙ පන තෙසං ලද්ධිං ගහෙන්වා රත්තිට්ඨානෙ දිවාට්ඨානෙ නිසින්තා සජ්ඣායන්ති වීමංසන්ති, තෙසං – “නත්ථි දින්තං නත්ථි යිට්ඨං, කරොතො න කරියති පාපං, නත්ථි හෙතු නත්ථි පච්චයො”ති තස්මිං ආරම්මණෙ මිච්ඡාසති සන්තිට්ඨති, විත්තං එකග්ගං භොති, ජවනානි ජවන්ති, පයමජ්ඣනෙ සතෙකිච්ඡා භොන්ති, තථා දුතියාදීසු. සත්තමෙ බුද්ධානම්පි අතෙකිච්ඡා අනිවත්තිතො අරිට්ඨකණ්ටකසදිසා.

තත්ථ කොවි එකං දස්සනං ඔක්කමති, කොවි ද්වෙ, කොවි තිණ්පි, එකස්මිං ඔක්කන්තෙපි ද්විසු තීසු ඔක්කන්තෙසුපි නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකොව භොති, පත්තො සග්ගමග්ගාවරණස්ථෙව මොක්ඛමග්ගාවරණස්ථෙව, අභබ්බො තස්ස අත්තභාවස්ස අනන්තරං සග්ගමිපි ගන්තුං, පගෙව මොක්ඛං. වට්ටබාණු නාමෙස සත්තො පට්ඨිගොපකො. කිං පනෙස එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො භොති, උදාහු අස්ඤ්ඤස්මිම්පිති? එකස්මිස්ඤ්ඤෙව නියතො, ආසෙවනවසෙන පන භවන්තරෙපි තං තං දිට්ඨිං රොවෙතියෙව. එවරුපස්ස හි යෙභුයොන භවතො චුට්ඨානං නාම නත්ථි.

තස්මා අකල්‍යාණජනං, ආසීවිසම්චොරගං;
ආරකා පරිවජ්ජෙයා, භුතිකාමො විවක්ඛණොති.

103. නත්ථි සබ්බසො ආරුප්පානි අරුපබ්‍රහ්මලොකො නාම සබ්බාකාරෙන නත්ථි. මනොමයානි ක්කානවිත්තමයා. සස්ඤ්ඤාමයානි අරුපජ්ඣානසස්ඤ්ඤාය සස්ඤ්ඤාමයා. රූපානංයෙව නිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධාය පටිපන්නො භොතීති අයං ලාභී වා භොති තක්කි වා. ලාභී නාම රූපාවචරජ්ඣානලාභී. තස්ස රූපාවචරෙ කඬ්ඛා නත්ථි, අරුපාවචරලොකෙ අත්ථි. සො – “අහං ආරුප්පා අත්ථිති වදන්තානම්පි නත්ථිති වදන්තානම්පි සුඤ්ඤාමි, අත්ථි නත්ථිති පන න ජානාමි. චතුත්ථජ්ඣානං පදට්ඨානං කත්වා අරුපාවචරජ්ඣානං නිබ්බන්තෙස්සාමි. සචෙ ආරුප්පා අත්ථි, තත්ථ නිබ්බන්තිස්සාමි, සචෙ නත්ථි, රූපාවචරබ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තිස්සාමි. එවං මෙ අපණ්ණකො ධම්මො අපණ්ණකොව අවිරද්ධොව භවිස්සති”ති තථා පටිපජ්ජති. තක්කි පන අප්පට්ඨලද්ධජ්ඣානො, තස්සාපි රූපජ්ඣානෙ කඬ්ඛා නත්ථි, අරුපලොකෙ පන අත්ථි. සො – “අහං ආරුප්පා අත්ථිති වදන්තානම්පි නත්ථිති වදන්තානම්පි සුඤ්ඤාමි, අත්ථි නත්ථිති පන න ජානාමි. කසිණපරිකම්මං කත්වා චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බන්තෙත්වා තං පදට්ඨානං කත්වා අරුපාවචරජ්ඣානං නිබ්බන්තෙස්සාමි. සචෙ ආරුප්පා අත්ථි, තත්ථ නිබ්බන්තිස්සාමි. සචෙ නත්ථි, රූපාවචරබ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තිස්සාමි. එවං මෙ අපණ්ණකො ධම්මො අපණ්ණකොව අවිරද්ධොව භවිස්සති”ති තථා පටිපජ්ජති.

104. භවනිරොධොති නිබ්බානං. සාරාගාය සන්තිකෙති රාගවසෙන වට්ටෙ රජ්ජනස්ස සන්තිකෙ. සංයොගායානි තණ්භාවසෙන සංයොජනත්ථාය. අභිනන්දනායානි තණ්භාදිට්ඨිවසෙන අභිනන්දනාය. පටිපන්නො භොතීති අයමිපි ලාභී වා භොති තක්කි වා. ලාභී නාම අට්ඨසමාපත්තිලාභී. තස්ස ආරුප්පෙ කඬ්ඛා නත්ථි, නිබ්බානෙ අත්ථි. සො – “අහං නිරොධො අත්ථිතිපි නත්ථිතිපි සුඤ්ඤාමි, සයං න ජානාමි. සමාපත්තිං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙස්සාමි. සචෙ නිරොධො භවිස්සති, අරහත්තං පත්වා පරිනිබ්බායිස්සාමි. නො වෙ භවිස්සති, ආරුප්පෙ නිබ්බන්තිස්සාමි”ති එවං පටිපජ්ජති. තක්කි පන එකසමාපත්තියාපි න ලාභී, ආරුප්පෙ පනස්ස කඬ්ඛා නත්ථි, භවනිරොධෙ අත්ථි. සො – “අහං

නිරොධො අත්ථිතිපි නත්ථිතිපි සුඤ්ඤාමි, සයං න ජානාමි, කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා සමාපත්තිපදට්ඨානං විපස්සනං වඩ්ඪෙස්සාමි. සචෙ නිරොධො භවිස්සති, අරහත්තං පත්වා පරිනිබ්බායිස්සාමි. නො චෙ භවිස්සති, ආරුප්පෙ නිබ්බත්තිස්සාමි”ති එවං පටිපජ්ජති. එත්ථාහ – “අත්ථි දිත්තන්තිආදීනි තාව අපණ්ණකානි භවන්තු, නත්ථි දිත්තන්තිආදීනි පන කථං අපණ්ණකානි”ති. ගහණවසෙන. තානි හි අපණ්ණකං අපණ්ණකන්ති එවං ගහිතත්තා අපණ්ණකානි නාම ජානානි.

105. චත්තාරොමෙති අයං පාටිච්ඤ්ඤා අනුසන්ධි. නත්ථිකවාදො, අහෙනුකවාදො අකිරියවාදො, ආරුප්පා නත්ථි නිරොධො නත්ථිති එවංවාදිනො ව ද්වෙනි ඉමෙ පඤ්ච පුග්ගලා හෙට්ඨා තයො පුග්ගලාව හොන්ති. අත්ථිකවාදාදයො පඤ්ච එකො චතුත්ථපුග්ගලොව හොති. එතමත්ථං දස්සෙතුං භගවා ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ සබ්බං අත්ථතො උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අපණ්ණකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඨමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. හික්බවග්ගො

1. අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා

107. එවං මෙ සුතන්ති අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තං. තත්ථ අම්බලට්ඨිකායං විහරතීති වෙඨවනවිහාරස්ස පච්චන්තෙ පධානසරසඨ්ඨිකෙපෙ විවෙකකාමානං වසන්තථාය කතෙ අම්බලට්ඨිකානි එවංනාමකෙ පාසාදෙ පච්චෙකං බුහයන්තො විහරති. කණ්ටකො නාම ජාතකාලතො පට්ඨාය තිබ්බේනොව හොති, එවමෙවං අයම්පි ආයස්මා සත්තවස්සිකසාමණෙරකාලෙයෙව පච්චෙකං බුහයමානො තත්ථ විහාසි. පට්ඨල්ලානා වුට්ඨිකොති ඵලසමාපන්නිතො වුට්ඨාය. ආසන්නති පකතිපඤ්ඤත්තමෙවෙත්ථ ආසනං අත්ථි, තං පඨ්ඨොටෙත්ථා යපෙසි. උදකාධානෙති උදකභාජනෙ. “උදකට්ඨානෙ”තිපි පායො.

ආයස්මන්තං රාහුලං ආමන්තෙසීති ඔවාදදානත්ථං ආමන්තෙසි. භගවතා හි රාහුලත්ථෙරස්ස සම්බහුලා ධම්මදෙසනා කතා. සාමණෙරපඤ්ඤං ථෙරස්සෙව වුත්තං. තථා රාහුලසංයුත්තං මහාරාහුලොවාදසුත්තං. වුළුරාහුලොවාදසුත්තමිදං අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තන්ති.

අයඤ්ඤි ආයස්මා සත්තවස්සිකකාලෙ භගවන්තං විවරකණ්ණෙ ගහෙත්වා “දායජ්ජං මෙ සමණ දෙනි”ති දායජ්ජං යාවමානො භගවතා ධම්මදෙසනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස නියායාදෙන්වා පබ්බාජිතො. අථ භගවා දහරකුමාරා නාම යුත්තායුත්තං කථං කථෙන්නි, ඔවාදමස්ස දෙව්ති රාහුලකුමාරං ආමන්තෙත්වා “සාමණෙරෙන නාම, රාහුල, තිරච්ඡානකථං කථෙතුං න වට්ටති, ත්වං කථයමානො එවරුපං කථං කථෙය්‍යාසී”ති සබ්බබුද්ධෙහි අවිජ්ඣිතං දසපුච්ඡං පඤ්චපණ්ණාසවිස්සජ්ජනං – “එකො පඤ්ඤො එකො උද්දෙසො එකං වෙය්‍යාකරණං ද්වෙ පඤ්ඤා...පෙ.... දස පඤ්ඤා දස උද්දෙසා දස වෙය්‍යාකරණානි. එකං නාම කිං? සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකා...පෙ.... දස නාම කිං? දසභ්විගෙහි සමන්තාගතො අරහාති වුච්චති”ති (බු. පා. 4.10) ඉමං සාමණෙරපඤ්ඤං කථෙසි. පුන වින්තෙසි “දහරකුමාරා නාම පියමුසාවාදා හොන්ති, අදිට්ඨමෙව දිට්ඨං අම්හෙහි, දිට්ඨමෙව න දිට්ඨං අම්හෙහිති වදන්ති ඔවාදමස්ස දෙව්”ති අක්ඛිති ඔලොකෙත්වාපි සුබසඤ්ජානනත්ථං පයමමෙව වතස්සො උදකාධානුපමායො, තතො ද්වෙ හත්ථිඋපමායො එකං ආදාසුපමඤ්ච දස්සෙත්වා ඉමං සුත්තං කථෙසි. වතුසු පන පච්චයෙසු තණ්හාවිච්චිතං පඤ්චසු කාමගුණෙසු ඡන්දරාගජ්ජනානං කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයස්ස මහන්තභාවඤ්ච දස්සෙත්වා රාහුලසුත්තං (සු. නි. රාහුලසුත්ත) කථෙසි. ආගතාගතට්ඨානෙ භවෙසු ඡන්දරාගො න කත්තබ්බොති දස්සෙතුං රාහුලසංයුත්තං (සං. නි. 2.188 ආදයො) කථෙසි. “අහං සොභාමි, මම වණ්ණායතනං පසන්න”න්ති අත්තභාවං නිස්සාය ගෙහස්සිනඡන්දරාගො න කත්තබ්බොති මහාරාහුලොවාදසුත්තං කථෙසි.

තත්ථ රාහුලසුත්තං ඉමස්මිං නාම කාලෙ වුත්තන්ති න වත්තබ්බං. තඤ්ඤි අභිණ්ණොවාදවසෙන වුත්තං. රාහුලසංයුත්තං සත්තවස්සිකකාලතො පට්ඨාය යාව අවස්සිකහික්ඛුකාලා වුත්තං. මහාරාහුලොවාදසුත්තං අට්ඨාරස්ස වස්සසාමණෙරකාලෙ වුත්තං. වුළුරාහුලොවාදසුත්තං අවස්සිකහික්ඛුකාලෙ වුත්තං. කුමාරකපඤ්ඤඤ්ච ඉදඤ්ච අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තං සත්තවස්සිකසාමණෙරකාලෙ වුත්තං. තෙසු රාහුලසුත්තං අභිණ්ණොවාදත්ථං, රාහුලසංයුත්තං, ථෙරස්ස විපස්සනාගබ්භගහණත්ථං, මහාරාහුලොවාදං ගෙහස්සිනඡන්දරාගවිනොදනත්ථං, වුළුරාහුලොවාදං ථෙරස්ස පඤ්චදස-විමුත්තිපරිපාවනීය-ධම්මපරිපාකකාලෙ අරහත්තගාභාපනත්ථං වුත්තං. ඉදඤ්ච පන සන්ධාය රාහුලත්ථෙරො හික්ඛුසඨ්ඨිසමජ්ඣෙ තථාගතස්ස ගුණං කථෙන්නො ඉදමාහ –

“කිකිච බ්ඡං රක්ඛෙය්‍ය, වාමරී වාලමුත්තමං;
නිපකො සීලසම්පන්නො, මමං රක්ඛි තථාගතො”ති. (අප. 1.2.83);

සාමණෙරපඤ්ඤං අයුත්තවචනපභානත්ථං, ඉදං අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තං සම්පජානමුසාවාදස්ස අකරණත්ථං වුත්තං.

තත්ථ පස්සසි නොති පස්සසි නු. පරිත්තන්ති ථොකං. සාමඤ්ඤන්ති සමණධම්මො. නික්කුජ්ජිත්වාති අධොමුඛං කත්වා. උක්කුජ්ජිත්වාති උත්තානං කත්වා.

108. සෙය්‍යථාපි, රාහුල, රඤ්ඤො නාගොති අයං උපමා සම්පජානමුසාවාදෙ සංවරරහිතස්ස ඔපම්මදස්සනත්ථං වුත්තා. තත්ථ ඊසාදන්තොති රථිසාසදිසදන්තො. උරුල්ලවනි අභිවඩ්ඪිතො ආරොහසම්පන්නො. අභිජානොති සුජානො ජාතිසම්පන්නො. සඬගාමාවචරොති සඬගාමං ඔතිණ්ණපුබ්බො. කම්මං කරොතීති ආගතාගතෙ පච්චිටෙන්නො සාතෙති. පුරත්ථිමකායාදිසු පන පුරත්ථිමකායෙන තාව පටිසෙනාය ඵලකකොට්ඨකමුණ්ඩපාකාරාදයො පාතෙති, තථා පච්ඡිමකායෙන. සීසෙන කම්මං නාම නියමෙත්වා එතං පදෙසං මද්දිස්සාමිති නිවත්තිත්වා ඔලොකෙති, එත්තකෙන සතම්පි සහස්සම්පි ද්වෙධා හිජ්ජති. කණ්ණෙහි කම්මං නාම ආගතාගතෙ සරෙ කණ්ණෙහි පහරිත්වා පාතනං. දන්තෙහි කම්මං නාම පටිහත්ථිඅස්සහත්ථාරොහඅස්සාරොහපදාදිනං

විජ්‍යානං. නඩගුට්ඨෙත කම්මං නාම නඩගුට්ඨෙ ඛන්ධාය දිසාසිලට්ඨියා වා අයමුසලෙන වා ඡෙදනභෙදනං. රක්ඛතෙව සොණ්ඩන්ති සොණ්ඩං පන මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා රක්ඛති.

තත්ථාති තස්මිං තස්ස භත්ථිනො කරණෙ. අපරිච්චත්තන්ති අනිස්සට්ඨං, පරෙසං ජයං අම්භාකඤ්ච පරාජයං පස්සීති මඤ්ඤති. සොණ්ඩායපි කම්මං කරොතිති අයමුග්ගරං වා ඛදිරමුසලං වා ගභෙත්වා සමන්තා අට්ඨාරසභත්ථට්ඨානං මද්දති. පරිච්චත්තන්ති විස්සට්ඨං, ඉදානි භත්ථියොධාදිසු න කුතොචි භායති, අම්භාකං ජයං පරෙසඤ්ච පරාජයං පස්සීති මඤ්ඤති. නාහං තස්ස කිඤ්චි පාපන්ති තස්ස දුක්ඛවාදිආපත්තිවිතික්කමෙ වා මාතුසාතකාදිකම්මෙසු වා කිඤ්චි පාපං අකත්තබ්බං නාම නත්ථි. තස්මා තිභ තෙති යස්මා සම්පජානමුසාවාදිනො අකත්තබ්බං පාපං නාම නත්ථි, තස්මා තයා භසායපි දවකමානායපි මුසා න භණ්ණස්සාමිති සික්ඛිතබ්බං. පච්චචෙක්ඛණත්ථොති ඔලොකනත්ථො, යං මුඛෙ වජ්ජං හොති, තස්ස දස්සනත්ථොති චූත්තං හොති. පච්චචෙක්ඛිත්වා පච්චචෙක්ඛිත්වාති ඔලොකෙත්වා ඔලොකෙත්වා.

109. සසක්කං න කරණියන්ති එකංසෙනෙව න කාතබ්බං. පටිසංභරෙය්‍යාසීති නිවත්තෙය්‍යාසි මා කරෙය්‍යාසි. අනුපදජ්ජෙය්‍යාසීති අනුපදෙය්‍යාසි උපත්ථම්භෙය්‍යාසි පුනජ්ජුනං කරෙය්‍යාසි. අභොරත්තානුසික්ඛිති රත්තිඤ්ච දිවඤ්ච සික්ඛමානො.

111. අට්ඨිතබ්බන්ති අට්ටෙන පිළිතෙන භවිතබ්බං. භරාසිතබ්බන්ති ලජ්ජිතබ්බං. ජිගුච්ජිතබ්බන්ති ගුථං දිස්වා විය ජිගුච්ජා උප්පාදෙතබ්බා. මනොකම්මස්ස පන අදෙසනාවත්ථුකත්තා ඉධ දෙසෙතබ්බන්ති න චූත්තං. කිත්තකෙ පන යානෙ කායකම්මවචිකම්මානි සොධෙතබ්බානි, කිත්තකෙ මනොකම්මන්ති. කායකම්මවචිකම්මානි තාව එකස්මිං පුරෙභත්තෙයෙව සොධෙතබ්බානි. භත්තකිච්චං කත්වා දිවාට්ඨානෙ නිසින්නෙන හි පච්චචෙක්ඛිතබ්බං. “අරුණුග්ගමනතො පට්ඨාය යාව ඉමස්මිං යානෙ නිසජ්ජා අත්ථි නු බො මෙ ඉමස්මිං අත්තරෙ පරෙසං අප්පියං කායකම්මං වා වචිකම්මං වා”ති. සචෙ අත්ථිති ජානාති, දෙසනායුත්තං දෙසෙතබ්බං, ආචිකරණයුත්තං ආචිකාතබ්බං. සචෙ නත්ථි, තෙනෙව පිතිපාමොජ්ජෙන විභාතබ්බං. මනොකම්මං පන එතස්මිං පිණ්ඩපාතපරියෙසනට්ඨානෙ සොධෙතබ්බං. කථං? “අත්ථි නු බො මෙ අජ්ජ පිණ්ඩපාතපරියෙසනට්ඨානෙ රූපාදිසු ඡන්දො වා රාගො වා පටිසං වා”ති? සචෙ අත්ථි, “පුන න එවං කරිස්සාමි”ති විත්තෙනෙව අධිට්ඨාතබ්බං. සචෙ නත්ථි, තෙනෙව පිතිපාමොජ්ජෙන විභාතබ්බං.

112. සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වාති බුද්ධා වා පච්චෙකබුද්ධා වා තථාගතසාවකා වා. තස්මාතිභාති යස්මා අතීතෙපි එවං පරිසොධෙසුං, අනාගතෙපි පරිසොධෙස්සන්ති, එතරහිපි පරිසොධෙත්ති, තස්මා තුම්භෙහිපි තෙසං අනුසික්ඛන්තෙහි එවං සික්ඛිතබ්බන්ති අත්ථො. සෙසං සබ්බන්තං උත්තානමෙව. ඉමං පන දෙසනං භගවා යාව භවග්ගා උස්සිතස්ස රතනරාසිනො යොජනියමණික්ඛන්ධෙන කුටං ගණ්හන්තො විය නෙය්‍යපුග්ගලවසෙන පරිනිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මහාරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා

113. එවං මෙ සුතන්ති මහාරාහුලොවාදසුත්තං. තත්ථ පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධිති දස්සනං අවිජ්ඣිත්වා ගමනං අබ්බොවජින්නං කත්වා පච්ඡතො පච්ඡතො ඉරියාපථානුබන්ධනෙන අනුබන්ධි. තදා හි භගවා පදෙ පදං නික්ඛිපන්තො විලාසිතගමනෙන පුරතො පුරතො ගච්ඡති, රාහුලත්ථෙරො දසබලස්ස පදානුපදිකො හුත්වා පච්ඡතො පච්ඡතො.

තත්ථ භගවා සුපුප්ඵිතසාලවනමජ්ඣගතො සුභුමිඔතරණත්ථාය නික්ඛන්තමත්තවරවාරණො විය විරොචිත්ථ, රාහුලභද්දො ව වරවාරණස්ස පච්ඡතො නික්ඛන්තගජ්ජොතකො විය. භගවා සායන්භසමයෙ මණිගුහතො නික්ඛමිත්වා ගොවරං පටිපන්නො කෙසරසිභො විය, රාහුලභද්දො ව සිහම්ගරාජානං අනුබන්ධන්තො නික්ඛන්තසිහපොතකො විය. භගවා මණිපබ්බතසස්සිරිකවනසණ්ඩතො දායබලො මහාබාග්ගෙසො විය, රාහුලභද්දො ව බාග්ගරාජානං අනුබන්ධබාග්ගපොතකො විය. භගවා සිම්බලිදායතො නික්ඛන්තසුපණ්ණරාජා විය, රාහුලභද්දො ව සුපණ්ණරාජස්ස පච්ඡතො නික්ඛන්තසුපණ්ණපොතකො විය. භගවා විත්තකුටපබ්බතතො ගගනතලං පක්ඛන්දසුචණ්ණභංසරාජා විය, රාහුලභද්දො ව භංසාධිපතිං අනුපක්ඛන්දභංසපොතකො විය. භගවා මහාසරං අප්ඤ්ඤාගාල්භා සුචණ්ණමහානාථා විය, රාහුලභද්දො ව සුචණ්ණනාථං පච්ඡා අනුබන්ධනාථාපොතකො විය. භගවා වක්කරනනානුභාවෙන ගගනතලෙ සම්පයාතවක්කවත්තිරාජා විය, රාහුලභද්දො ව රාජානං අනුසම්පයාතපරිණායකරතනං විය. භගවා විගතවලාහකං නහං පටිපන්නතාරකරාජා විය, රාහුලභද්දො ව තාරකාධිපතිනො අනුමග්ගපටිපන්නා පරිසුද්ධඔසධිතාරකා විය.

භගවාපි මහාසම්මතපචේණියං ඔක්කාකරාජවංසෙ ජාතො, රාහුලභද්දොපි. භගවාපි සඬ්ඛෙ පක්ඛිත්තබිරසදිසො සුපරිසුද්ධජාතිබත්තියකුලෙ ජාතො, රාහුලභද්දොපි. භගවාපි රජ්ජං පහාය පබ්බජිතො, රාහුලභද්දොපි. භගවතොපි

සරිරං ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං දෙවනගරෙසු සමුස්සිතරතනතොරණං විය සබ්බපාලිචුල්ලො පාරිච්ඡන්තකො විය ව අතිමනොහරණං, රාහුලභද්දස්සාපි. ඉති ද්වෙපි අභිනිභාරසම්පන්නා, ද්වෙපි රාජපබ්බජිතා, ද්වෙපි ඛත්තියසුබ්බමාලා, ද්වෙපි සුවණ්ණවණ්ණා, ද්වෙපි ලක්ඛණසම්පන්නා එකමග්ගං පටිපන්නා පටිපාටියා ගච්ඡන්තානං ද්වින්නං චන්දමණ්ඩලානං ද්වින්නං සුරියමණ්ඩලානං ද්වින්නං සක්කසුයාමසන්තුසිතසුනිම්මිතවසවන්තිමභාබුන්මාදිනං සිරියා සිරිං අභිභවමානා විය විරොචිංසු.

තත්‍රායස්මා රාහුලො භගවතො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡන්තොව පාදතලතො යාව උපරි කෙසන්නා තථාගතං ආලොකෙසි. සො භගවතො බුද්ධවෙසව්ලාසං දිස්වා “සොහති භගවා ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණවිචිත්තසරිරො ඛාමප්පහාපරික්ඛිත්තතාය විප්පකිණ්ණසුවණ්ණචුණ්ණමජ්ඣගතො විය, විජ්ජුලතාපරික්ඛිත්තො කනකපබ්බතො විය, යන්තසුත්තසමාකඩ්ඪිතරතනවිචිත්තං සුවණ්ණඅග්ගිකං විය, රත්තපංසුකුලවිවරපටිච්ඡන්තොපි රත්තකම්මලපරික්ඛිත්තකනකපබ්බතො විය, පවාළලතාපටිමණ්ඩිතං සුවණ්ණඅග්ගිකං විය, චිතපිට්ඨචුණ්ණපුජිතං සුවණ්ණවෙතියං විය, ලාබාරසානුලිත්තො කනකයුපො විය, රත්තවලාහකන්තරතො තඬ්ඬණබ්බග්ගතපුණ්ණවන්දො විය, අහො සමතිංසපාරමිතානුභාවසජ්ජිතස්ස අත්තභාවස්ස සිරිසම්පන්නී”ති වින්නෙසි. තතො අත්තානම්පි ඔලොකෙත්වා – “අහම්පි සොහාමි. සචෙ භගවා චතුසු මහාදීපෙසු චක්කවත්තිරජ්ජං අකරිස්සා, මය්හං පරිණායකට්ඨානන්තරං අදස්සා. එවං සන්නෙ අතිවිය ජම්බුදීපතලං අසොභිස්සා”ති අත්තභාවං නිස්සාය ගෙහස්සිතං ඡන්දරාගං උප්පාදෙසි.

භගවාපි පුරතො ගච්ඡන්තොව වින්නෙසි – “පරිපුණ්ණච්ඡවිමංසලොභිතො දානි රාහුලස්ස අත්තභාවො. රජනියෙසු රූපාරම්මණාදීසු හි විත්තස්ස පක්ඛන්දනකාලො ජාතො, කිං බහුලතාය නු ඛො රාහුලො චිතිනාමෙති”ති. අථ සභාවජ්ජනෙනෙව පසන්නඋදකෙ මච්ඡං විය, පරිසුද්ධෙ ආදාසමණ්ඩලෙ මුඛනිමිත්තං විය ව තස්ස තං චිත්තූප්පාදං අද්දස. දිස්වාච – “අයං රාහුලො මය්හං අත්‍රපො හුන්වා මම පච්ඡතො ආගච්ඡන්තො ‘අහං සොහාමි, මය්හං චණ්ණායතනං පසන්න’න්ති අත්තභාවං නිස්සාය ගෙහස්සිතඡන්දරාගං උප්පාදෙති, අතිත්ථෙ පක්ඛන්දො උප්පථං පටිපන්නො අගොචරෙ වරති, දිසාමුල්භඅද්ධිකො විය අගන්තබ්බං දිසං ගච්ඡති. අයං ඛො පනස්ස කිලෙසො අබ්භන්තරෙ වඩ්ඪන්තො අත්තත්ථම්පි යථාභූතං පස්සිතුං න දස්සති, පරත්ථම්පි, උභයත්ථම්පි. තතො නිරයෙපි පටිසන්ධිං ගණ්භාපෙස්සති, නිරව්ජානයොනියම්පි, පෙත්තිවිසයෙපි, අසුරකායෙපි, සම්බාධෙපි මාතුකුච්ඡිස්මිත්ති අනමතග්ගෙ සංසාරවට්ටෙ පරිපාතෙස්සති. අයඤ්ඤි –

අනත්ථජනතො ලොහො, ලොහො විත්තජ්ජකොපනො;
භයමන්තරතො ජාතං, තං ජනො නාවබුජ්ඣති.

ලුද්ධො අත්ථං න ජානාති, ලුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
අන්ධතමං තදා හොති, යං ලොහො සහතෙ නරං. (ඉතිවු. 88) –

යථා ඛො පන අනෙකරතනපුරා මහානාවා භින්නඵලකන්තරෙන උදකං ආදියමානා මුහුන්තම්පි න අජ්ඣුපෙක්ඛිතබ්බා හොති, වෙගෙනස්සා විවරං පිදහිතුං වට්ටති, එවමෙවං අයම්පි න අජ්ඣුපෙක්ඛිතබ්බො. යාවස්ස අයං කිලෙසො අබ්භන්තරෙ සීලරතනාදීනි න විනාසෙති, තාවදෙව නං නිග්ගණ්ඨිස්සාමි”ති අජ්ඣාසයමකාසි. එවරූපෙසු පන යානෙසු බුද්ධානං නාගවිලොකනං නාම හොති. තස්මා යන්නෙන පරිවත්තිතසුවණ්ණපටිමා විය සකලකායෙනෙව පරිවත්තෙත්වා ධීතො රාහුලභද්දං ආමන්තෙසි. තං සන්ධාය “අථ ඛො භගවා අපලොකෙත්වා”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ යංකිඤ්චි රූපන්තිආදීනි සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ ඛන්ධනිද්දෙසෙ වින්ථාරිතානි. නෙතං මමානිආදීනි මහාහත්ථිපදොපමෙ වුත්තානි. රූපමෙව නු ඛො භගවාති කස්මා පුච්ඡති? තස්ස කිර – “සබ්බං රූපං නෙතං මම, නෙසොහමස්මි න මෙසො අත්තා”ති සුන්වා – “භගවා සබ්බං රූපං විපස්සනාපඤ්ඤාය එවං දට්ඨබ්බන්ති වදති, වෙදනාදීසු නු ඛො කථං පටිපජ්ජිතබ්බ”න්ති නයො උදපාදි. තස්මා තස්මිං නයෙ ධීතො පුච්ඡති. නයකුසලො හෙස ආයස්මා රාහුලො, ඉදං න කත්තබ්බන්ති වුත්තෙ ඉදම්පි න කත්තබ්බං ඉදම්පි න කත්තබ්බමෙවාති නයසතෙනපි නයසහස්සෙනපි පටිච්ඡිකාමි. ඉදං කත්තබ්බන්ති වුත්තෙපි එසෙව නයො.

සික්ඛාකාමො හි අයං ආයස්මා, පාතොව ගන්ධකුට්පරිවෙණෙ පත්ථමන්තං වාලිකං ඔකිරති – “අජ්ජ සම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තිකා මය්හං උපජ්ඣායස්ස සන්තිකා එත්තකං ඔවාදං එත්තකං පරිභාසං ලභාමි”ති. සම්මාසම්බුද්ධොපි නං එතදග්ගෙ යපෙන්නො – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං සික්ඛාකාමානං යද්දං රාහුලො”ති (අ. නි. 1.209) සික්ඛායමෙව අග්ගං කත්වා යපෙසි. සොපි ආයස්මා භික්ඛුසඬ්ඨිසමජ්ඣෙ තමෙව සිහනාදං නදි –

“සබ්බමෙනං අභිඤ්ඤාය, ධම්මරාජා පිතා මම;
සම්මුඛා භික්ඛුසඬ්ඨිස්ස, එතදග්ගෙ යපෙසි මං.

සික්ඛාකාමානහං අග්ගො, ධම්මරාජෙන ථොමිතො;
සද්ධාපබ්බජිතානඤ්ච, සභායො පවරො මම.

ධම්මරාජා පිතා මය්හං, ධම්මාරක්ඛො ව පෙත්තිශො;
සාරිපුත්තො උපජ්ඣායො, සබ්බං මෙ ජිනසාසන”න්ති.

අට්ඨස්ස භගවා යස්මා න කෙවලං රූපමෙව, වෙදනාදයොපි එවං දට්ඨබ්බා, තස්මා රූපමිපි රාහුලාතිආදිමාහ. කො තජ්ජාති කො නු අජ්ජ. ථෙරස්ස කිර එතදහොසි “සම්මාසම්බුද්ධො මය්හං අත්තභාවනිස්සිතං ඡන්දරාගං ඤාත්වා ‘සමණෙන නාම එවරූපො විතක්කො න විතක්කිතබ්බො’ති නෙව පරියායෙන කථං කපෙසි, ගව්ඡ හික්ඛු රාහුලං වදෙහි ‘මා පුත එවරූපං විතක්කං විතක්කෙසි’ති න දුතං පෙසෙසි. මං සම්මුක්ඛෙ යත්වායෙව පන සහණ්ඩකං වොරං චූළාය ගණ්හන්තො විය සම්මුඛා සුගතොවාදං අදාසි. සුගතොවාදො ව නාම අසඬ්ඛෙයොහිපි කප්පෙහි දුල්ලහො. එවරූපස්ස බුද්ධස්ස සම්මුඛා ඔවාදං ලභිත්වා කො නු විඤ්ඤ පණ්ඩිතජාතිකො අජ්ජ ගාමං පිණ්ඩාය පටිසිස්සති”ති. අපෙස ආයස්මා ආභාරකිච්චං පභාය යස්මිං නිසින්තට්ඨානෙ ධීතෙන ඔවාදො ලද්ධො, තතොව පටිනිවත්තෙන්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසිදි. භගවාපි තං ආයස්මන්තං නිවත්තමානං දිස්වා න එවමාහ – “මා නිවත්ත තාව, රාහුල, හික්ඛාචාරකාලො තෙ”ති. කස්මා? එවං කිරස්ස අහොසි – “අජ්ජ තාව කායගතාසතිඅමතභොජනං භුඤ්ජතු”ති.

අද්දසා බො ආයස්මා සාරිපුත්තොති භගවති ගතෙ පච්ඡා ගච්ඡන්තො අද්දස. එතස්ස කිරායස්මතො එකකස්ස විහරතො අඤ්ඤං වත්තං, භගවතා සද්ධිං විහරතො අඤ්ඤං. යදා හි ද්වෙ අග්ගසාවකා එකාකිනො වසන්ති, තදා පාතොව සෙනාසනං සම්මජ්ජිත්වා සරිරපටිප්ථගතං කත්වා සමාපත්තිං අප්පෙත්වා සන්තිසින්තා අත්තනො විත්තරූපියා හික්ඛාචාරං ගච්ඡන්ති. භගවතා සද්ධිං විහරන්තා පන ථෙරා එවං න කරොන්ති. තදා හි භගවා හික්ඛුසඬ්ඛපරිවාරො පයමං හික්ඛාචාරං ගච්ඡති. තස්මිං ගතෙ ථෙරො අත්තනො සෙනාසනා නික්ඛමිත්වා – “බහුනං වසනට්ඨානෙ නාම සබ්බෙව පාසාදිකං කාතුං සක්කොන්ති වා, න වා සක්කොන්ති”ති තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා අසම්මට්ඨං යානං සම්මජ්ජති. සවෙ කච්චරො අජඩ්ඪිතො හොති, තං ඡඩ්ඪෙති. පානීයට්ඨපෙතබ්බට්ඨානමිති පානීයකුටෙ අසති පානීයසටං යපෙති. ගිලානානං සන්තිකං ගන්ත්වා, “ආචුසො, තුම්භාකං කිං ආහරාමි, කිං වො ඉච්ඡිතබ්බ”න්ති? පුච්ඡති. අවස්සිකදහරානං සන්තිකං ගන්ත්වා – “අහිරමථ, ආචුසො, මා උක්කණ්ඨිත්ථ, පටිපත්තිසාරකං බුද්ධසාසන”න්ති ඔවදති. එවං කත්වා සබ්බපච්ඡා හික්ඛාචාරං ගච්ඡති. යථා හි වක්කවත්ති කුහිඤ්චි ගන්තුකාමො සෙනාය පරිවාරිතො පයමං නික්ඛමති, පරිණායකරතනං සෙනාසනානි සංවිධාය පච්ඡා නික්ඛමති, එවං සද්ධම්මවක්කවත්ති භගවා හික්ඛුසඬ්ඛපරිවාරො පයමං නික්ඛමති, තස්ස භගවතො පරිණායකරතනභූතො ධම්මසෙනාපති ඉමං කිච්චං කත්වා සබ්බපච්ඡා නික්ඛමති. සො එවං නික්ඛන්තො තස්මිං දිවසෙ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසින්තං රාහුලභද්දං අද්දස. තෙන චුත්තං “පච්ඡා ගච්ඡන්තො අද්දසා”ති.

අට් කස්මා ආනාපානස්සතියං නියොපෙසි? නිසජ්ජානුච්ඡිකත්තා. ථෙරො කිර “එතස්ස භගවතා රූපකම්මට්ඨානං කපීත”න්ති අනාවජ්ජිත්වා ව යෙනාකාරෙන අයං අවලො අනොබ්ද්ධො හුත්වා නිසින්තො, ඉදමස්ස එතිස්සා නිසජ්ජාය කම්මට්ඨානං අනුච්ඡිකත්ති විත්තෙන්වා එවමාහ. තත්ථ ආනාපානස්සතින්ති අස්සාසපස්සාසෙ පරිග්ගහෙන්වා තත්ථ චතුක්කපඤ්චකජ්ඣානං නිබ්බන්තෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං ගණ්හාහීති දස්සෙති.

මහජ්ඣලා හොතීති කිවමහජ්ඣලා හොති? ඉධ හික්ඛු ආනාපානස්සතිං අනුයුත්තො එකාසනෙ නිසින්තොව සබ්බාසවෙ බෙපෙත්වා අරහත්තං පාපුණාති, තථා අසක්කොන්තො මරණකාලෙ සමස්සි හොති, තථා අසක්කොන්තො දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා ධම්මකපීකදෙවපුත්තස්ස ධම්මං සුත්වා අරහත්තං පාපුණාති, තතො විරද්ධො අනුජ්ජන්තො බුද්ධුජ්ජාදෙ පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකරොති, තං අසච්ඡිකරොන්තො බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ බාහියන්ථෙරාදයො විය බිජ්ජාහිඤ්ඤො හොති, එවං මහජ්ඣලා. මහානිසංසාති තස්සෙව වෙච්චනං. චුත්තමිපි වෙතං –

“ආනාපානස්සති යස්ස, පරිපුණ්ණා සුභාවිතා;
අනුපුබ්බං පරිචිතා, යථා බුද්ධෙන දෙසිතා;
සොමං ලොකං පභාසෙති, අබ්භා මුත්තොව වන්දිමා”ති. (ථෙරගා. 548; පටි. ම. 1.1.60) –

ඉමං මහජ්ඣලතං සම්පස්සමානො ථෙරො සද්ධිවිහාරිකං තත්ථ නියොපෙති.

ඉති භගවා රූපකම්මට්ඨානං, ථෙරො ආනාපානස්සතින්ති උභොපි කම්මට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා ගතා, රාහුලභද්දො විහාරෙයෙව ඔහිනො. භගවා තස්ස ඔහිනභාවං ජානන්තොපි නෙව අත්තනා බාදනීයං භොජනීයං ගහෙන්වා අගමාසි, න ආනන්දත්ථෙරස්ස හත්ථෙ පෙසෙසි, න පසෙනදිමහාරාජඅනාට්ඨිකාදීනා සඤ්ඤං අදාසි. සඤ්ඤාමත්තකඤ්ඤි ලභිත්වා තෙ කාජහත්තං අභිහරෙයුං. යථා ව භගවා, එවං සාරිපුත්තත්ථෙරොපි න කිඤ්චි අකාසි. රාහුලත්ථෙරො නිරාහාරො ඡින්නහත්තො අහොසි. තස්ස පනායස්මතො – “භගවා මං විහාරෙ ඔහිනං ජානන්තොපි අත්තනා ලද්ධපිණ්ඩපාතං නාපි සයං ගහෙන්වා ආගතො, න අඤ්ඤස්ස හත්ථෙ පහිණි, න මනුස්සානං සඤ්ඤං අදාසි, උපජ්ඣායොපි මෙ ඔහිනභාවං ජානන්තො තථෙව න කිඤ්චි අකාසි”ති විත්තමිපි න උජ්ජන්තං, කුතො තප්පව්වයා ඔමානං වා අතිමානං වා ජනෙස්සති. භගවතා පන ආචික්ඛිතකම්මට්ඨානමෙව පුරෙහත්තමිපි පච්ඡාහත්තමිපි – “ඉතිපි රූපං අතිච්චං, ඉතිපි දුක්ඛං, ඉතිපි අසුභං, ඉතිපි අනත්තා”ති අග්ගිං අභිමත්ථෙත්තො විය නිරන්තරං මනසිකත්වා සායන්හසමයෙ වින්තෙසි – “අහං උපජ්ඣායෙන ආනාපානස්සතිං භාවෙහීති චුත්තො, තස්ස වචනං න කරිස්සාමි. ආවරියුපජ්ඣායානඤ්ඤි වචනං අකරොන්තො දුබ්බවො නාම හොති. ‘දුබ්බවො රාහුලො, උපජ්ඣායස්සපි වචනං න

කරොනී'නි ව ගරුහුප්පත්තියක කක්කලනරා පිළා නාම නත්ථි'නි භාවනාවිධානං පුච්ඡිතුකාමො භගවතො සන්නිකං අගමාසි. තං දස්සෙතුං අපං බො ආයස්මා රාහුලොතිආදි චුත්තං.

114. තත්ථ පටිසල්ලානානි එකිභාවතො. යංකිඤ්චි රාහුලානි කස්මා? භගවා ආනාපානස්සතිං පුට්ඨො රූපකම්මට්ඨානං කපේතිති. රූපෙ ඡන්දරාගප්පහනත්ථං. එවං කිරස්ස අහොසි – “රාහුලස්ස අත්තභාවං නිස්සාය ඡන්දරාගො උප්පන්නො, හෙට්ඨා වස්ස සඬ්ඛෙපෙන රූපකම්මට්ඨානං කථිතං. ඉදානිස්සාපි ද්විවත්තාලිසාය ආකාරෙහි අත්තභාවං විරාජන්තවා විසඬ්ඛරිත්වා තංනිස්සිතං ඡන්දරාගං අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙස්සාමි”ති. අපං ආකාසධාතුං කස්මා විත්ථාරෙසීති? උපාදාරූපදස්සනත්ථං. හෙට්ඨා හි වත්තාරි මහාභුතානෙව කථිතානි, න උපාදාරූපං. තස්මා ඉමිනා මුඛෙන තං දස්සෙතුං ආකාසධාතුං විත්ථාරෙසි. අපිව අප්ඤ්ඤානිකෙන ආකාසෙන පරිච්ඡින්නරූපමිපි පාකටං හොති.

ආකාසෙන පරිච්ඡින්නං, රූපං යාති විභූතතං;
තස්සෙවං ආවිභාවත්ථං, තං පකාසෙසි නායකො.

එත්ථ පන පුරිමාසු තාව චතුසු ධාතුසු යං වත්තබ්බං, තං මහාහත්ථිපදොපමෙ චුත්තමෙව.

118. ආකාසධාතුයං ආකාසගතන්ති ආකාසභාවං ගතං. උපාදින්නන්තිආදින්නං ගහිතං පරාමට්ඨං, සරිරට්ඨකන්ති අත්ථො. කණ්ණවිජ්ද්දන්ති මංසලොහිතාදිහි අසම්ප්ලවිකණ්ණවිවරං. නාසවිජ්ද්දාදිසුපි එසෙව නයො. යෙන වානි යෙන ඡිද්දෙන. අප්ඤ්ඤානිති අත්තො පචෙසෙති, ජීවිභාබන්ධනතො හි යාව උදරපටලා මනුස්සානං විදත්ථිවතුරඬගුලං ඡිද්දට්ඨානං හොති. තං සන්ධායෙන චුත්තං. යත්ථ වානි යස්මිං ඔකාසෙ. සන්නිවය්තිති පතිට්ඨානි. මනුස්සානඤ්ඤි මහන්තං පටපරිස්සාවනමත්තඤ්ඤි උදරපටලං නාම හොති. තං සන්ධායෙන චුත්තං. අධොභාගං නික්කමතිති යෙන හෙට්ඨා නික්කමති. ද්වත්තිංසහත්ථමත්තං එකවිසතියා යානෙසු වඩ්ඤා අත්තං නාම හොති. තං සන්ධායෙන චුත්තං. යං වා පනඤ්ඤමිපිති ඉමිනා සුබ්බමසුබ්බමං වම්මමංසාදිඅත්තරගතඤ්ඤෙව ලොමකුපභාවෙන ව යීතං ආකාසං දස්සෙති. සෙසමෙත්ථාපි පට්ඨිධාතුආදිසු චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

119. ඉදානිස්ස තාදිභාවලක්ඛණං ආවික්ඛන්තො පට්ඨිසමන්තිආදිමාහ. ඉට්ඨානිට්ඨෙසු හි අරජ්ජන්තො අදුස්සන්තො තාදී නාම හොති. මනාපාමනාපාති එත්ථ අට්ඨ ලොභසහගතචිත්තසම්පයුත්තා මනාපා නාම, ද්වෙ දොමනස්සචිත්තසම්පයුත්තා අමනාපා නාම. චිත්තං න පරියාදාය යස්සන්තිති එතෙ එස්සා උප්පජ්ජිත්වා තව චිත්තං අත්තොමුට්ඨිගතං කරොන්තො විය පරියාදාය ගහෙන්වා යාතුං න සක්ඛිස්සන්ති “අහං සොභාමි, මය්හං චණ්ණායතනං පසන්න”න්ති පුන අත්තභාවං නිස්සාය ඡන්දරාගො නුප්පජ්ජිස්සති. ගුප්තතන්තිආදිසු ගුප්මෙව ගුප්තතං. එවං සබ්බත්ථං.

න කත්ථවි පතිට්ඨිතොති පට්ඨිපබ්බතරුක්ඛාදිසු එකස්මිමිපි න පතිට්ඨිතො, යදි හි පට්ඨියං පතිට්ඨිතො භවෙය්, පට්ඨියා හිජ්ජමානාය සහෙව හිජ්ජෙය්, පබ්බතෙ පතමානෙ සහෙව පතෙය්, රුක්ඛෙ ඡිජ්ජමානෙ සහෙව ඡිජ්ජෙය්.

120. මෙත්තං රාහුලානි කස්මා ආරහි? තාදිභාවස්ස කාරණදස්සනත්ථං. හෙට්ඨා හි තාදිභාවලක්ඛණං දස්සිතං, න ව සක්කා අහං තාදී හොමිති අකාරණා භවිතුං, නපි “අහං උච්චාකුලප්පසුතො බහුස්සුතො ලාභී, මං රාජරාජමහාමත්තාදයො භජන්ති, අහං තාදී හොමි”ති ඉමෙහි කාරණෙහි කොටි තාදී නාම හොති, මෙත්තාදිභාවනාය පන හොතිති තාදිභාවස්ස කාරණදස්සනත්ථං ඉමං දෙසනං ආරහි.

තත්ථ භාවයතොති උපචාරං වා අප්පනං වා පාපෙන්තස්ස. යො ඛ්‍යාපාදොති යො සන්නෙ කොපො, සො පහිගිස්සති. විහෙසාති පාණ්ණාදිහි සත්තානං විහිංසනං. අරතීති පන්තසෙනාසනෙසු වෙව අධිකුසලධම්මෙසු ව උක්කණ්ඨිතතා. පටිසොති යත්ථ කත්ථවි සත්තෙසු සඬ්ඛාරෙසු ව පටිහඤ්ඤානිකිලෙසො. අසුහන්ති උද්ධුමානකාදිසු උපචාරප්පනං. උද්ධුමානකාදිසු අසුහභාවනා ව නාමෙසා විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ කථිතාව. රාගොති පඤ්චකාමගුණිකරාගො. අනිච්චසඤ්ඤානිති අනිච්චානුපස්සනාය සහජාතසඤ්ඤා. විපස්සනා එව වා එසා අසඤ්ඤාපි සඤ්ඤාසිසෙන සඤ්ඤාති චුත්තා. අස්මිමානොති රූපාදිසු අස්මිති මානො.

121. ඉදානි ථෙරෙන පුච්ඡිතං පඤ්ඤානි විත්ථාරෙන්තො ආනාපානස්සතින්තිආදිමාහ. තත්ථ ඉදං කම්මට්ඨානඤ්ඤං කම්මට්ඨානභාවනා ව පාළිඅත්ථො ව සද්ධිං ආනිසංසකථාය සබ්බො සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ අනුස්සතිතිද්දෙසෙ විත්ථාරිතොයෙව. ඉමං දෙසනං භගවා නෙය්‍යපුග්ගලවසෙනෙව පරිනිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මාහාරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. චූළමාලුකාසුත්තවණ්ණනා

122. එවං මෙ සුතන්ති මාලුකාසුත්තං. තත්ථ මාලුකාසුත්තස්සානි එවංනාමකස්ස ථෙරස්ස. ධ්වනානි පටික්ඛිත්තානීති දිට්ඨිගතානි නාම න බ්‍යාකාතබ්බානීති එවං ධ්වනානි වෙව පටික්ඛිත්තානි ව. තථාගතොති සත්තො. තං මෙ න රුච්චතීති තං අබ්‍යාකරණං මස්භං න රුච්චති. සික්ඛං පච්චක්ඛායානි සික්ඛං පටික්ඛිතීත්වා.

125. කො සත්තො කං පච්චාචික්ඛසීති යාවකො වා හි යාවිතකං පච්චාචික්ඛෙය්‍ය, යාවිතකො වා යාවකං. ත්වං නෙව යාවකො න යාවිතකො, සො දානි ත්වං කො සත්තො කං පච්චාචික්ඛසීති අත්ථො.

126. විද්ධො අස්සානි පරසෙනාය ධීතෙන විද්ධො භවෙය්‍ය. ගාල්භපලෙපනෙනානි බහලලෙපනෙන. භිසක්කන්ති වෙජ්ජං. සල්ලකත්තන්ති සල්ලකත්තනං සල්ලකත්තියසුත්තවාචකං. අක්කස්සානි අක්කවාකෙ ගභෙත්වා ජියං කරොන්ති. තෙන වුත්තං “අක්කස්සා”ති. සණ්ඨස්සානි වෙණුවිලිවස්ස. මරුවාබිරපණ්ණිනම්පි වාකෙහියෙව කරොන්ති. තෙන වුත්තං යදි වා මරුවාය යදි වා බිරපණ්ණිනොති. ගච්ඡන්ති පබ්බතගච්ඡනදිගච්ඡාදිසු ජාතං. රොපිමන්ති රොපෙත්වා වඩ්ඪිතං සරවනතො සරං ගභෙත්වා කතං. සිථිලහනුනොති එවංනාමකස්ස පක්ඛිනො. හෙරවස්සානි කාලසීභස්ස. සෙම්භාරස්සානි මක්කටස්ස. එවං නොති එතාය දිට්ඨියා සති න හොතීති අත්ථො.

127. අත්ථෙව ජාතීති එතාය දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මවරියවාසොව නත්ථී, ජාති පන අත්ථියෙව. තථා ජරාමරණාදීනි දස්සෙති. යෙසාහන්ති යෙසං අභං. නිසාතන්ති උපසාතං විනාසං. මම සාවකා හි එතෙසු නිබ්බින්නා ඉධෙව නිබ්බානං පාපුණන්තිති අධිප්පායො.

128. තස්මානිහානි යස්මා අබ්‍යාකතමෙතං, චතුසච්චමෙව මයා බ්‍යාකතං, තස්මානි අත්ථො. න හෙතං මාලුකාසුත්ත අත්ථසංභිතන්ති එතං දිට්ඨිගතං වා එතං බ්‍යාකරණං වා කාරණනිස්සිතං න හොති. න ආදිබ්‍රහ්මවරියකන්ති බ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිමත්තම්පි පුබ්බභාගසීලමත්තම්පි න හොති. න නිබ්බිදායානිආදිසු වට්ටෙ නිබ්බින්නන්තාය වා විරජ්ඣනන්තාය වා වට්ටනිරොධාය වා රාගාදිවූපසමනන්තාය වා අභිඤ්ඤායො ධම්මෙ අභිජානනන්තාය වා චතුමග්ගසඤ්ඤාතසම්බොධන්තාය වා අසඤ්ඤානිබ්බානසච්ඡිකිරියන්තාය වා න හොති. එතං භීති එතං චතුසච්චබ්‍යාකරණං. ආදිබ්‍රහ්මවරියකන්ති බ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිභූතං පුබ්බපදට්ඨානං. සෙසං වුත්තපට්ඨිපක්ඛිතයෙන වෙදිතබ්බං. ඉමම්පි දෙසනං භගවා නෙය්‍යාසුග්ගලවසෙන නිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළමාලුකාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මහාමාලුකාසුත්තවණ්ණනා

129. එවං මෙ සුතන්ති මහාමාලුකාසුත්තං. තත්ථ ඔරම්භාගියානීති හෙට්ඨා කොට්ඨාසිකානි කාමභවෙ නිබ්බන්තිසංවත්තනිකානි. සංයොජනානීති බන්ධනානි. කස්ස බො නාමානි කස්ස දෙවස්ස වා මනුස්සස්ස වා දෙසිතානි ධාරෙසි, කිං ත්වමෙවෙකො අස්සොසි, න අඤ්ඤො කොචිති? අනුසෙතීති අප්පභීනතාය අනුසෙති. අනුසයමානො සංයොජනං නාම හොති.

එත්ථ ව භගවතා සංයොජනං සුච්ඡිතං, ථෙරෙනපි සංයොජනමෙව බ්‍යාකතං. එවං සන්තෙපි තස්ස වාදෙ භගවතා දොසො ආරොපිතො. සො කස්මානි වෙ? ථෙරස්ස තථාලද්ධිකත්තා. අයඤ්ඤි තස්ස ලද්ධි “සමුදාචාරක්ඛණෙයෙව කිලෙසෙහි සංයුත්තො නාම හොති, ඉතරස්මිං බණෙ අසංයුත්තො”ති. තෙනස්ස භගවතා දොසො ආරොපිතො. අථායස්මා ආනන්දො වින්තෙසි – “භගවතා භික්ඛුසඤ්ඤාසස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමීති අත්තතො ධම්මතායෙව අයං ධම්මදෙසනා ආරද්ධා, සා ඉමිනා අපණ්ඩිතෙන භික්ඛුනා විසංවාදිතා. හන්දාභං භගවන්තං යාවිත්වා භික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙස්සාමී”ති. සො එවමකාසි. තං දස්සෙතුං “එවං වුත්තෙ ආයස්මා ආනන්දො”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ සක්කායදිට්ඨිපරිසුට්ඨිතෙනානි සක්කායදිට්ඨියා ගහිතෙන අභිභූතෙන. සක්කායදිට්ඨිපරෙතෙනානි සක්කායදිට්ඨියා අනුගතෙන. නිස්සරණන්ති දිට්ඨිනිස්සරණං නාම නිබ්බානං, තං යථාභූතං නප්පජානාති. අප්පට්ඨිනිකානි අවිනොදිතා අනීභවා. ඔරම්භාගියං සංයොජනන්ති හෙට්ඨාභාගියසංයොජනං නාම හොති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. සුක්කපක්ඛො උත්තානත්ථොයෙව. “සානුසයා පභියති”ති වචනතො පනෙත්ථ එකච්චෙ “අඤ්ඤං සංයොජනං අඤ්ඤො අනුසයො”ති වදන්ති. “යථා හි සබ්බඤ්ජනං භත්ත”න්ති වුත්තෙ භත්තතො අඤ්ඤං බ්‍යාඤ්ජනං හොති, එවං “සානුසයා”ති වචනතො පරිසුට්ඨානසක්කායදිට්ඨිතො අඤ්ඤෙන අනුසයෙන භවිතබ්බන්ති තෙසං ලද්ධි. තෙ “සසීසං පාරුපිත්වා”තිආදීනි පටික්ඛිපිතබ්බා. න හි සීසතො අඤ්ඤො පුරිසො අත්ථී. අථාපි සීයා – “යදි තදෙව සංයොජනං සො අනුසයො, එවං සන්තෙ භගවතා ථෙරස්ස තරුණුපමො උපාරම්භො දුආරොපිතො හොති”ති. න දුආරොපිතො, කස්මා? එවංලද්ධිකත්තානි විත්ථාරිතමෙතං. තස්මා සොයෙව කිලෙසො බන්ධනට්ඨෙත සංයොජනං, අප්පභීනට්ඨෙත අනුසයොති ඉමමත්ථං සන්ධාය භගවතා “සානුසයා පභියති”ති එවං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

132. තවං ඡේත්වානිආදීසු ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – තවච්ඡේදො විය හි සමාපත්ති දට්ඨබ්බා, ඵෙග්ගච්ඡේදො විය විපස්සනා, සාරච්ඡේදො විය මග්ගො. පටිපදා පන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකාව වට්ටති. එවමෙනෙ දට්ඨබ්බාති එවරූපා පුග්ගලා එවං දට්ඨබ්බා.

133. උපධිවිවෙකාති උපධිවිවෙකෙන. ඉමිනා පඤ්චකාමගුණවිවෙකො කථිතො. අකුසලානං ධම්මානං පභානාති ඉමිනා නිවරණප්පභානං කථිතං. කායදුට්ඨුල්ලානං පටිප්පස්සද්ධියාති ඉමිනා කායාලසියපටිප්පස්සද්ධි කථිතා. විචිච්චෙව කාමෙහිති උපධිවිවෙකෙන කාමෙහි විනා හුත්වා. විචිච්ච අකුසලෙහිති අකුසලානං ධම්මානං පභානෙන කායදුට්ඨුල්ලානං පටිප්පස්සද්ධියා ව අකුසලෙහි විනා හුත්වා. යදෙව තත්ථ හොතිති යං තත්ථ අන්තොසමාපත්තික්ඛණෙයෙව සමාපත්තිසමුට්ඨිතඤ්ච රූපාදිධම්මජාතං හොති. තෙ ධම්මෙති තෙ රූපගතන්තිආදීනා නයෙන චුත්තෙ රූපාදයො ධම්මෙ. අනිච්චතොති න නිච්චතො. දුක්ඛතොති න සුඛතො. රොගතොතිආදීසු ආබාධට්ඨයෙන රොගතො, අන්තොදොසට්ඨයෙන ගණ්ඩතො, අනුපට්ඨට්ඨයෙන දුක්ඛජනනට්ඨයෙන ව සල්ලතො, දුක්ඛට්ඨයෙන අසතො, රොගට්ඨයෙන ආබාධතො, අසකට්ඨයෙන පරතො, පලුප්පනට්ඨයෙන පලොකතො, නිස්සත්තට්ඨයෙන සුඤ්ඤතො, න අත්තට්ඨයෙන අනත්තතො. තත්ථ අනිච්චතො, පලොකතොති ද්විති පදෙහි අනිච්චලක්ඛණං කථිතං, දුක්ඛතොතිආදීහි ඡහි දුක්ඛලක්ඛණං, පරතො සුඤ්ඤතො අනත්තතොති තිහි අනත්තලක්ඛණං.

සො තෙහි ධම්මෙහිති සො තෙහි එවං තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා දිට්ඨයෙහි අන්තොසමාපත්තියං පඤ්චක්ඛන්ධධම්මෙහි. චිත්තං පටිචාපෙතීති චිත්තං පටිසංහරති මොවෙති අපනෙති. උපසංහරතීති විපස්සනාචිත්තං තාව සවනවසෙන ථුතිවසෙන පරියත්තිවසෙන පඤ්ඤත්තිවසෙන ව එතං සන්තං නිබ්බානන්ති එවං අසඬ්ඛතාය අමතාය ධාතුයා උපසංහරති. මග්ගචිත්තං නිබ්බානං ආරම්මණකරණවසෙනෙව එතං සන්තමෙනං පණිතන්ති න එවං වදති, ඉමිනා පන ආකාරෙන තං පටිච්ඡික්ඛන්තො තත්ථ චිත්තං උපසංහරතීති අත්ථො. සො තත්ථ ධීතොති තාය තිලක්ඛණාරම්මණාය විපස්සනාය ධීතො. ආසවානං ඛයං පාපුණාතීති අනුක්කමෙන වත්තාරො මග්ගෙ භාවෙත්වා පාපුණාති . තෙනෙව ධම්මරාගෙනාති සමථවිපස්සනාධම්මෙ ඡන්දරාගෙන. සමථවිපස්සනාසු හි සබ්බසො ඡන්දරාගං පරියාදාතුං සක්කොන්තො අරහත්තං පාපුණාති, අසක්කොන්තො අනාගාමී හොති.

යදෙව තත්ථ හොති වෙදනාගතන්ති ඉධ පන රූපං න ගහිතං. කස්මා? සමතික්කන්තත්තා. අයඤ්ඤි හෙට්ඨා රූපාවචරජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා රූපං අතික්කමිත්වා අරූපාවචරසමාපත්තිං සමාපන්නොති සමථවසෙනපිනෙන රූපං අතික්කන්තං, හෙට්ඨා රූපං සම්මදෙව සම්මසිත්වා තං අතික්කමිම ඉදානි අරූපං සම්මසිතීති විපස්සනාවසෙනපිනෙන රූපං අතික්කන්තං. අරූපෙ පන සබ්බසොපි රූපං නත්ථිති තං සන්ධායපි ඉධ රූපං න ගහිතං.

අථ කිඤ්චරහිති කිං පුච්ඡාමිති පුච්ඡති? සමථවසෙන ගච්ඡතො චිත්තෙකග්ගතා ධූරං හොති, සො වෙතොවිමුත්තො නාම. විපස්සනාවසෙන ගච්ඡතො පඤ්ඤා ධූරං හොති, සො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාමාති එත්ථ ථෙරස්ස කඬ්ඛා නත්ථි. අයං සභාවධම්මොයෙව, සමථවසෙනෙව පන ගච්ඡන්තෙසු එකො වෙතොවිමුත්තො නාම හොති, එකො පඤ්ඤාවිමුත්තො. විපස්සනාවසෙන ගච්ඡන්තෙසු පි එකො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම හොති, එකො වෙතොවිමුත්තොති එත්ථ කිං කාරණන්ති පුච්ඡති.

ඉන්ද්‍රියවෙමත්තතං වදාමිති ඉන්ද්‍රියනානත්තතං වදාමි. ඉදං චුත්තං හොති, න ත්වං, ආනන්ද, දස පාරමිසො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤානං පටිච්ඡික්ඛි, තෙන තෙ එතං අපාකං. අහං පන පටිච්ඡික්ඛි, තෙන මෙ එතං පාකං. එත්ථ හි ඉන්ද්‍රියනානත්තතා කාරණං. සමථවසෙනෙව හි ගච්ඡන්තෙසු එකස්ස හික්ඛුතො චිත්තෙකග්ගතා ධූරං හොති, සො වෙතොවිමුත්තො නාම හොති. එකස්ස පඤ්ඤා ධූරං හොති, සො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම හොති. විපස්සනාවසෙනෙව ගච්ඡන්තෙසු එකස්ස පඤ්ඤා ධූරං හොති, සො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම හොති. එකස්ස චිත්තෙකග්ගතා ධූරං හොති, සො වෙතොවිමුත්තො නාම හොති. ද්වෙ අග්ගසාවකා සමථවිපස්සනාධූරෙන අරහත්තං පත්තා. තෙසු ධම්මසෙනාපති පඤ්ඤාවිමුත්තො ජාතො, මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො වෙතොවිමුත්තො. ඉති ඉන්ද්‍රියවෙමත්තමත්ථ කාරණන්ති වෙදිතබ්බං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාමාලුකාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. හද්දාලිසුත්තවණ්ණනා

134. එවං මෙ සුතන්ති හද්දාලිසුත්තං. තත්ථ එකාසනභොජනන්ති එකස්මිං පුරෙහත්තෙ අසනභොජනං, භුඤ්ජිතබ්බහත්තන්ති අත්ථො. අප්පාබාධනන්තිආදීනි කකචොපමෙ චිත්ථාරිතානි. න උස්සභාමීති න සක්කොමි. සියා කුක්කුච්චං සියා විප්පට්ඨාරොති එවං භුඤ්ජන්තො යාවජීවං බ්‍රහ්මචරියං වරිතුං සක්ඛිස්සාමි නු ඛො, න නු ඛොති ඉති මෙ විප්පට්ඨාරකුක්කුච්චං භවෙය්‍යාති අත්ථො. එකදෙසං භුඤ්ජිත්වාති පොරාණකත්ථෙරා කිර පත්තෙ හත්තං පක්ඛිපිත්වා සප්පිමිහි දිත්තෙ සප්පිනා උණ්භමෙව ථොකං භුඤ්ජිත්වා හත්ථෙ ධොවිත්වා අවසෙසං බහි නිහරිත්වා

ඡායුදකථාසූතෙ යානෙ නිසිදිත්වා භුඤ්ජන්ති. එතං සන්ධාය සත්ථා ආහ. හද්දාලි, පන චිත්තෙසි – “සචෙ සකිං පත්තං පුරෙත්වා දින්නං හත්තං භුඤ්ජිත්වා පුන පත්තං ධොවිත්වා ඔදනස්ස පුරෙත්වා ලද්ධං බහි නිහරිත්වා ඡායුදකථාසූතෙ යානෙ භුඤ්ජෙය්‍යා, ඉති එවං වට්ටෙය්‍යා, ඉතරථා කො සක්කොති”ති. තස්මා එවම්පි ඛො අහං, හන්තෙ, න උස්සහාමීති ආහ. අයං කිර අතීතෙ අනන්තරාය ජාතියා කාකයොනියං නිබ්බන්ති. කාකා ච නාම මහාජාතකා හොන්ති. තස්මා ඡාතකත්ථෙරො නාම අහොසි. තස්ස පන චිරවන්තස්සෙව හගවා තං මද්දිත්වා අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා – “යො පන භික්ඛු විකාලෙ බාදනීයං වා හොජනීයං වා බාදෙය්‍යා වා භුඤ්ජෙය්‍යා වා පාවිත්තිය”න්ති (පාවි. 248) සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි. තෙන චුත්තං අප් ඛො ආයස්මා, හද්දාලි,...පෙ.... අනුස්සාහං පචෙදෙසීති.

යථා තන්ති යථා අඤ්ඤොපි සික්ඛාය න පරිපුරකාරී එකච්ඡාරෙපි වසන්තො සත්ථු සම්මුඛිභාවං න දදෙය්‍යා, තථෙව න අදාසීති අත්ථො. නෙව හගවතො උපට්ඨානං අගමාසි, න ධම්මදෙසනට්ඨානං න විතක්කමාලකං, න එකං භික්ඛාචාරමග්ගං පටිපජ්ජී. යස්මිං කුලෙ හගවා නිසිදති, තස්ස ද්වාරෙපි න අට්ඨාසි. සචස්ස වසනට්ඨානං හගවා ගච්ඡති, සො පුරෙතරමෙව ඤත්වා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡති. සද්ධාපබ්බජිතො කිරෙස කුලපුත්තො පරිසුද්ධසීලො. තෙනස්ස න අඤ්ඤො විතක්කො අහොසි, – “මයා නාම උදරකාරණා හගවතො සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං පටිබාහිතං, අනනුච්ඡවිකං මෙ කත”න්ති අයමෙව විතක්කො අහොසි. තස්මා එකච්ඡාරෙ වසන්තොපි ලජ්ජාය සත්ථු සම්මුඛිභාවං නාදාසි.

135. විවරකම්මං කරොන්තිති මනුස්සා හගවතො විවරසාටකං අදංසු, තං ගහෙත්වා විවරං කරොන්ති. එතං දොසකන්ති එතං ඔකාසමෙතං අපරාධං, සත්ථු සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙත්තස්ස පටිබාහිතකාරණං සාධුකං මනසි කරොහීති අත්ථො. දුක්කරතරන්ති වස්සඤ්ඤි වසිත්වා දිසාපක්කන්තෙ භික්ඛු කුහිං වසිත්ථාති පුච්ඡන්ති, තෙහි ජෙතවතෙ වසිම්හාති චුත්තෙ, “ආවුසො, හගවා ඉමස්මිං අන්තොවස්සෙ කතරං ජාතකං කථෙසි, කතරං සුත්තන්තං, කතරං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි”ති පුච්ඡිතාරො හොන්ති. තතො “විකාලහොජනසික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි, හද්දාලි, නාම නං එකො ථෙරො පටිබාහී”ති වක්ඛන්ති. තං සුත්වා භික්ඛු – “හගවතොපි නාම සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙත්තස්ස පටිබාහිතං අයුත්තං අකාරණ”න්ති වදන්ති. එවං තෙ අයං දොසො මහාජනන්තරෙ පාකටො හුත්වා දුප්පටිකාරනං ආපජ්ජිස්සන්ති මඤ්ඤමානා එවමාහංසු. අපිව අඤ්ඤොපි භික්ඛු පචාරෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ආගමීස්සන්ති. අප් ත්වං “එථාවුසො, මම සත්ථාරං බමාපෙත්තස්ස සහායා හොථා”ති සඬ්ඝං සන්තිපාතෙස්සසි. තත්ථ ආගන්තුකා පුච්ඡිස්සන්ති, “ආවුසො, කිං ඉමිනාපි භික්ඛුනා කත”න්ති. තතො එතමත්ථං සුත්වා “හාරියං කතං භික්ඛුනා, දසබලං නාම පටිබාහිස්සන්ති අයුත්තමෙත”න්ති වක්ඛන්ති. එවම්පි තෙ අයං අපරාධො මහාජනන්තරෙ පාකටො හුත්වා දුප්පටිකාරනං ආපජ්ජිස්සන්ති මඤ්ඤමානාපි එවමාහංසු. අප් වා හගවා පචාරෙත්වා වාරිකං පක්කමීස්සති, අප් ත්වං ගතගතට්ඨානෙ හගවතො බමාපනත්ථාය සඬ්ඝං සන්තිපාතෙස්සසි. තත්‍ර දිසාවාසිතො භික්ඛු පුච්ඡිස්සන්ති, “ආවුසො, කිං ඉමිනා භික්ඛුනා කත”න්ති...පෙ.... දුප්පටිකාරනං ආපජ්ජිස්සන්ති මඤ්ඤමානාපි එවමාහංසු.

එතදවොචාති අප්පතිරූපං මයා කතං, හගවා පන මහන්තෙපි අගුණෙ අලග්ගිත්වා මය්හං අච්චයං පටිග්ගණ්ඨස්සන්ති මඤ්ඤමානො එතං “අච්චයො මං, හන්තෙ,”ති ආදිවචනං අවොච. තත්ථ අච්චයොති අපරාධො. මං අච්චගමාති මං අතික්කම්ම අභිභවිත්වා පවත්තො. පටිග්ගණ්ඨාතුති බමතු. ආයතිං සංවරායාති අනාගතෙ සංවරණත්ථාය, පුන එවරූපස්ස අපරාධස්ස දොසස්ස බලිතස්ස අකරණත්ථාය. තග්ඝාති එකංසෙන. සමයොපි ඛො තෙ, හද්දාලිති, හද්දාලි, තයා පටිච්ඡක්ඛිතබ්බයුත්තකං එකං කාරණං අත්ථී, තම්පි තෙ න පටිච්චිද්ධං න සල්ලක්ඛිතන්ති දස්සෙති.

136. උභතොභාගච්ඡුත්තොති ආදිසු ධම්මානුසාරී, සද්ධානුසාරීති ද්වෙ එකච්ඡන්තක්ඛණ්ණකා මග්ගසමඬ්ගිපුග්ගලා. එතෙ පන සත්තපි අරියපුග්ගලෙ හගවතාපි එවං ආණාපෙතුං න යුත්තං, හගවතා ආණන්තෙ තෙසම්පි එවං කාතුං න යුත්තං. අට්ඨානපරිකප්පවසෙන පන අරියපුග්ගලානං සුවච්ඡාවදස්සනත්ථං හද්දාලිත්ථෙරස්ස ව දුබ්බභාවදස්සනත්ථමෙතං චුත්තං.

අපි නු ත්වං තස්මිං සමයෙ උභතොභාගච්ඡුත්තොති දෙසනං කස්මා ආරහි? හද්දාලිස්ස නිග්ගහණත්ථං. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො – හද්දාලි, ඉමෙ සත්ත අරියපුග්ගලා ලොකෙ දක්ඛිණෙය්‍යා මම සාසනෙ සාමීනො, මයි සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙත්තෙ පටිබාහිතබ්බයුත්තෙ කාරණෙ සති එතෙසං පටිබාහිතුං යුත්තං. ත්වං පන මම සාසනතො බාහිරකො, මයි සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙත්තෙ තුය්හං පටිබාහිතුං න යුත්තන්ති.

රිත්තො තුච්ඡොති අන්තො අරියගුණානං අභාවෙන රිත්තකො තුච්ඡකො, ඉස්සරවචනෙ කිඤ්චි න හොති. යථාධම්මං පටිකරොසීති යථා ධම්මො ධීතො, තථෙව කරොසි, බමාපෙසීති චුත්තං හොති. තං තෙ මයං පටිග්ගණ්ඨාමාති තං තච අපරාධං මයං බමාම. වුඩ්ඪී හෙසා, හද්දාලි, අරියස්ස විනයෙති එසා, හද්දාලි, අරියස්ස විනයෙ බුද්ධස්ස හගවතො සාසනෙ වුඩ්ඪී නාම. කතමා? අච්චයං අච්චයතො දිස්වා යථාධම්මං පටිකරිත්වා ආයතිං සංවරාපජ්ජනා. දෙසනං පන පුග්ගලාධිට්ඨානං කරොන්තො “යො අච්චයං අච්චයතො දිස්වා යථාධම්මං පටිකරොති, ආයතිං සංවරං ආපජ්ජති”ති ආහ.

137. සත්ථාපි උපවදන්ති “අසුකච්ඡාරවාසී අසුකස්ස ථෙරස්ස සද්ධිච්ඡාරිකො අසුකස්ස අන්තෙවාසිකො ඉත්ථන්තාමො නාම භික්ඛු ලොකුත්තරධම්මං නිබ්බන්තෙතුං අරඤ්ඤං පටිට්ඨො”ති සුත්වා – “කිං තස්ස

අරඤ්ඤවාසෙන, යො මය්හං පන සාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරී” ති එවං උපවදන්ති, සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො, අපිවෙත්ථ දෙවතා න කෙවලං උපවදන්ති, භෙරවාරම්මණං දස්සෙත්වා පලායනාකාරම්පි කරොන්ති. අත්තනාපි අත්තනන්ති සීලං ආවජ්ජන්තස්ස සංකිලිට්ඨට්ඨානං පාකටං හොති, චිත්තං විධාවති, න කම්මට්ඨානං අල්ලියති. සො “කිං මාදිසස්ස අරඤ්ඤවාසෙනා” ති විජ්ජට්ඨාරී උට්ඨාය පක්කමති. අත්තාපි අත්තනං උපවදිතොති අත්තනාපි අත්තා උපවදිතො, අයමෙව වා පායො. සුක්කපක්කො චුත්තපච්චනිකනයෙන වෙදිතබ්බො. සො විච්චිවෙව කාමෙහීතිආදි එවං සච්ඡිකරොතිති දස්සනත්ථං චුත්තං.

140. පසය්හ පසය්හ කාරණං කරොන්තිති අප්පමත්තකෙපි දොසෙ නිග්ගහෙත්වා සුනප්පුනං කාරෙත්ති. නො තථාති මහන්තෙපි අපරාධෙ යථා ඉතරං, එවං පසය්හ න කාරෙත්ති. සො කීර, “ආවුසො, හද්දාලි, මා චිත්තයිත්ථ, එවරුපං නාම හොති, එහි සත්ථාරං බමාපෙහි” ති භික්ඛුසඤ්ඤාපි, කඤ්චි භික්ඛුං පෙසෙත්වා අත්තනො සන්තිකං පක්කොසාපෙත්වා, “හද්දාලි, මා චිත්තයිත්ථ, එවරුපං නාම හොති” ති එවං සත්ථුසන්තිකාපි අනුග්ගහං පච්චාසිසති. තතො “භික්ඛුසඤ්ඤාපි න සමස්සාසිතො, සත්ථාරාපි” ති චිත්තෙත්වා එවමාහ.

අථ භගවා භික්ඛුසඤ්ඤාපි සත්ථාපි ඔවදිතබ්බසුත්තමෙව ඔවදන්ති, න ඉතරන්ති දස්සෙතුං ඉධ, හද්දාලි, එකච්චොතිආදිමාහ. තත්ථ අඤ්ඤානාඤ්ඤන්තිආදීනි අනුමානසුත්තෙ චිත්ථාරිතානි. න සම්මා චත්තතිති සම්මා චත්තම්පි න චත්තති. න ලොමං පාතෙහීති අනුලොමචත්තෙ න චත්තති, විලොමමෙව ගණ්හාති. න නිත්ථාරං චත්තතිති නිත්ථාරණකචත්තම්පි න චත්තති, ආපත්තිචුට්ඨානත්ථං තුරිතතුරිතො ඡන්දජාතො න හොති. තත්තාති තස්මිං තස්ස දුබ්බවකරණෙ. අභිණ්භාපත්තිකොති නිරන්තරාපත්තිකො. ආපත්තිබහුලොති සාපත්තිකකාලොචස්ස බහු, සුද්ධො නිරාපත්තිකකාලො අප්පොති අත්ථො. න ඛිප්පමෙව චූපසම්මතිති ඛිප්පං න චූපසම්මති, දීසසුත්තං හොති. විනයධරා පාදධොවනකාලෙ ආගතං “ගච්ඡාචුසො, චත්තවෙලා” ති වදන්ති. සුන කාලං මඤ්ඤිත්වා ආගතං “ගච්ඡාචුසො, තුය්හං විහාරවෙලා, ගච්ඡාචුසො, සාමණෙරාදීනං උද්දෙසදානවෙලා, අම්භාකං න්භානවෙලා, ථෙරුපට්ඨානවෙලා, මුඛධොවනවෙලා” තිආදීනි චත්වා දිවසභාගෙපි රත්තිභාගෙපි ආගතං උයොපෙත්තිතියෙව. “කාය වෙලාය, හන්තෙ, ඔකාසො භවිස්සති” ති චුත්තෙපි “ගච්ඡාචුසො, ත්වං ඉමමෙව යානං ජානාසි, අසුකො නාම විනයධරත්ථෙරො සිනෙහපානං පිවති, අසුකො විරෙවනං කාරෙති, කස්මා තුරිතොසි” තිආදීනි චත්වා දීසසුත්තමෙව කරොන්ති.

141. ඛිප්පමෙව චූපසම්මතිති ලහුං චූපසම්මති, න දීසසුත්තං හොති. උස්සුක්කාපන්තා භික්ඛු – “ආවුසො, අයං සුබ්බවො භික්ඛු, ජනපදවාසිනො නාම ගාමන්තසෙනාසනෙ වසනට්ඨානනිසජ්ජනාදීනි න එසුකානි හොන්ති, භික්ඛාචාරොපි දුක්ඛො හොති, සීසමස්ස අධිකරණං චූපසමෙමා” ති සන්තිපතිත්වා ආපත්තිතො චුට්ඨාපෙත්වා සුද්ධන්තෙ පතිට්ඨාපෙත්ති.

142. අධිච්චාපත්තිකොති කදාචි කදාචි ආපත්තිං ආපජ්ජති. සො කිඤ්චාපි ලජ්ජී හොති පකතත්තො, දුබ්බචත්තා පනස්ස භික්ඛු තථෙව පටිපජ්ජන්ති.

144. සද්ධාමත්තකෙන වහති පෙමමත්තකෙනාති ආවරියුපජ්ඣායෙසු අප්පමත්තිකාය ගෙහස්සිතසද්ධාය අප්පමත්තකෙන ගෙහස්සිතපෙමෙන යාපෙති. පටිසන්ධිග්ගහණසද්ධා හි අයං පබ්බජ්ජා නාම, නවපබ්බජ්ජිතො පබ්බජ්ජාය ගුණං අජානන්තො ආවරියුපජ්ඣායෙසු පෙමමත්තෙන යාපෙති, තස්මා එවරුපා සඬගණ්හිතබ්බො. අප්පමත්තකම්පි හි සඬගහං ලභිත්වා පබ්බජ්ජාය ධීතා අභිඤ්ඤාපත්තා මහාසමණා භවිස්සන්ති. එත්තකෙන කථාමග්ගෙන “ඔවදිතබ්බසුත්තකං ඔවදන්ති, න ඉතර” න්ති ඉමමෙව භගවතා දස්සිතං.

145. අඤ්ඤාය සණ්ඨංගිංසුති අරහත්තෙ පතිට්ඨංගිංසු. සත්තෙසු භායමානෙසුති පටිපත්තියා භායමානාය සත්තා භායන්ති නාම. සද්ධම්මෙ අන්තරධායමානෙති පටිපත්තිසද්ධම්මෙ අන්තරධායමානෙ. පටිපත්තිසද්ධම්මොපි හි පටිපත්තිපුරකෙසු සත්තෙසු අසති අන්තරධායති නාම . ආසවට්ඨානීයාති ආසවා තිට්ඨන්ති එතෙසුති ආසවට්ඨානීයා. යෙසු දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකා පරුපවාදවිජ්ජට්ඨාරවධබන්ධනාදයො වෙව අපායදුක්ඛවිසෙසභූතා ව ආසවා තිට්ඨන්තියෙව. යස්මා නෙසං තෙ කාරණං හොන්තිති අත්ථො. තෙ ආසවට්ඨානීයා චිතික්කමධම්මා යාව න සඬසෙ පාතුහවන්ති, න තාව සත්ථා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙතිති අයමෙත්ථ යොජනා.

එවං අකාලං දස්සෙත්වා සුන කාලං දස්සෙතුං යතො ව බො, හද්දාලිතිආදිමාහ. තත්ථ යතොති යදා, යස්මිං කාලෙති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයං වා එත්ථ සඬිචෙපත්ථො – යස්මිං කාලෙ ආසවට්ඨානීයා ධම්මාති සඬං ගතා චිතික්කමදොසා සඬසෙ පාතුහවන්ති, තදා සත්ථා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති. කස්මා? තෙසංයෙව ආසවට්ඨානීයධම්මසඬිඛානානං චිතික්කමදොසානං පටිඝාතාය.

එවං ආසවට්ඨානීයානං ධම්මානං අනුප්පත්තිං සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා අකාලං, උප්පත්තිඤ්ච කාලන්ති චත්වා ඉදානි තෙසං ධම්මානං අනුප්පත්තිකාලඤ්ච උප්පත්තිකාලඤ්ච දස්සෙතුං “න තාව, හද්දාලි, ඉධෙකච්චෙ” තිආදිමාහ. තත්ථ මහත්තන්ති මහන්තභාවං. සඬසො හි යාව න ථෙරනවමජ්ඣමානං වසෙන මහත්තං පත්තො හොති, තාව සෙනාසනානි පහොන්ති, සාසනෙ එකච්චෙ ආසවට්ඨානීයා ධම්මා න උප්පජ්ජන්ති. මහත්තං පත්තෙ පන තෙ උප්පජ්ජන්ති, අථ සත්ථා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති. තත්ථ මහත්තං පත්තෙ සඬසෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදානි –

“යො පන භික්ඛු අනුපසම්පන්නෙන උත්තරිද්විරත්තතිරත්තං සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය පාවිත්තියං (පාවි. 51). යා පන භික්ඛුනී අනුවස්සං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාවිත්තියං (පාවි. 1171). යා පන භික්ඛුනී එකවස්සං ද්වෙ වුට්ඨාපෙය්‍ය පාවිත්තියං”න්ති (පාවි. 1175).

ඉමිනා නයෙන වෙදිතබ්බානි.

ලාභග්ගන්ති ලාභස්ස අග්ගං. සඬ්ඝො හි යාව න ලාභග්ගපත්තො හොති, න තාව ලාභං පටිච්ච ආසවට්ඨානීයා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති. පත්තෙ පන උප්පජ්ජන්ති, අප් සත්ථා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති –

“යො පන භික්ඛු අවෙලකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජිකාය වා සහත්ථා බාදනීයං වා භොජනීයං වා දෙය්‍ය පාවිත්තියං”න්ති (පාවි. 270).

ඉදඤ්චි ලාභග්ගපත්තෙ සඬ්ඝෙ සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං.

යසග්ගන්ති යසස්ස අග්ගං. සඬ්ඝො හි යාව න යසග්ගපත්තො හොති, න තාව යසං පටිච්ච ආසවට්ඨානීයා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති. පත්තෙ පන උප්පජ්ජන්ති, අප් සත්ථා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති “සුරාමෙරයපානෙ පාවිත්තියං”න්ති (පාවි. 327). ඉදඤ්චි යසග්ගපත්තෙ සඬ්ඝෙ සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං.

බාහුසච්චන්ති බහුස්සුතභාවං. සඬ්ඝො හි යාව න බාහුසච්චපත්තො හොති, න තාව ආසවට්ඨානීයා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති. බාහුසච්චපත්තෙ පන යස්මා එකං නිකායං ද්වෙ නිකායෙ පඤ්චපි නිකායෙ උග්ගහෙත්වා අයොනිසො උම්මුජ්ජමානා පුග්ගලා රසෙන රසං සංසන්දෙත්වා උද්ධම්මං උබ්බිනියං සත්ථු සාසනං දීපෙන්නි, අප් සත්ථා – “යො පන භික්ඛු එවං වදෙය්‍ය තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි (පාවි. 418)...පෙ.... සමණුද්දෙසොපි වෙ එවං වදෙය්‍යා”තිආදිනා (පාවි. 429) නයෙන සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති.

රත්තඤ්ඤුතං පත්තොති එත්ථ රත්තියො ජානන්තිති රත්තඤ්ඤු. අත්තනො පබ්බජිතදිවසනො පට්ඨාය බහු රත්තියො ජානන්ති, විරපබ්බජිතානි වුත්තං හොති. රත්තඤ්ඤුතං භාවං රත්තඤ්ඤුතං. තත්‍ර රත්තඤ්ඤුතං පත්තෙ සඬ්ඝෙ උපසෙතං වඩ්ගන්තපුත්තං ආරබ්භ සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සො භායස්මා ඌනදසවස්සෙ භික්ඛු උපසම්පාදෙන්නෙ දිස්වා එකවස්සො සද්ධිවිහාරිකං උපසම්පාදෙසි. අප් භගවා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි – “න, භික්ඛවෙ, ඌනදසවස්සෙන උපසම්පාදෙතබ්බො, යො උපසම්පාදෙය්‍ය ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨස්සා”ති (මහාව. 75). එවං පඤ්ඤත්තෙ සික්ඛාපදෙ පුන භික්ඛු “දසවස්සම්භා දසවස්සම්භා”ති බාලා අබ්‍යන්තා උපසම්පාදෙන්නි. අප් භගවා අපරම්පි සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි – “න, භික්ඛවෙ, බාලෙන අබ්‍යන්තෙන උපසම්පාදෙතබ්බො, යො උපසම්පාදෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨස්ස. අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, බ්‍යන්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන දසවස්සෙන වා අතිරෙකදසවස්සෙන වා උපසම්පාදෙතු”න්ති. ඉති රත්තඤ්ඤුතං පත්තකාලෙ ද්වෙ සික්ඛාපදානි පඤ්ඤත්තානි.

146. ආජානීයසුසුපමං ධම්මපරියායං දෙසෙසින්ති තරුණාජානීයඋපමං කත්වා ධම්මං දෙසයිං. තත්‍රානි තස්මිං අසරණං. න බො, හද්දාලි, එසෙව හෙතුති න එස සික්ඛාය අපරිපූරකාරිභාවොයෙව එකො හෙතු.

147. මුඛාධානෙ කාරණං කාරෙතීති බලීනබන්ධාදිහි මුඛට්ඨපනෙ සාධුකං ගීවං පග්ගණ්භාපෙතුං කාරණං කාරෙති. විසුකායිතානීතිආදිහි විසෙවනාවාරං කට්ඨෙසි. සබ්බානෙව හෙතානි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානි. තස්මිං යානෙති තස්මිං විසෙවනාවාරෙ. පරිනිබ්බායතීති නිබ්බිසෙවනො හොති, තං විසෙවනං ජහතීති අත්ථො. යුගාධානෙති යුගට්ඨපනෙ යුගස්ස සාධුකං ගහණත්ථං.

අනුක්කමෙති වත්තාරොපි පාදෙ එකප්පභාරෙනෙව උක්ඛිපනෙ ව නික්ඛිපනෙ ව. පරසෙනාය හි ආවාටෙ යත්වා අසිං ගහෙත්වා ආගච්ඡන්තස්ස අස්සස්ස පාදෙ ඡින්දන්ති. තස්මිං සමයෙ එස එකප්පභාරෙනෙව වත්තාරොපි පාදෙ උක්ඛිපිස්සතීති රජ්ජුබන්ධනවිධානෙන එතං කාරණං කරොන්ති. මණ්ඩලෙති යථා අස්සෙ නිසින්තොයෙව භූමියං පතිතං ආවුධං ගහෙතුං සක්කොති, එවං කරණත්ථං මණ්ඩලෙ කාරණං කාරෙති. චූරකාසෙති අග්ගග්ගවුරෙහි පට්ඨිකමනෙ. රත්තිං ඔක්කන්තකරණස්මිඤ්චි යථා පදසද්දො න සුය්‍යති, තදත්ථං එකස්මිං යානෙ සඤ්ඤං දත්වා අග්ගග්ගවුරෙහියෙව ගමනං සික්ඛාපෙන්නි. තං සන්ධායෙන වුත්තං. ජවෙති සීඝ්‍රවාහනෙ. “ධාවෙ”තිපි පාඨො. අත්තනො පරාජයෙ සති පලායනත්ථං, පරං පලායන්තං අනුබන්ධිත්වා ගහණත්ථස්ථ එතං කාරණං කාරෙති. දවත්තෙති දවත්තාය, යුද්ධකාලස්මිඤ්චි හත්ථිසු වා කොඤ්චනාදං කරොන්තෙසු අස්සෙසු වා හසන්තෙසු රට්ඨෙසු වා නිසොසන්තෙසු යොධෙසු වා උක්කුට්ඨිං කරොන්තෙසු තස්ස රවස්ස අභායිත්වා පරසෙනපවෙසනත්ථං අයං කාරණං කරීයති.

රාජගුණෙති රඤ්ඤා ජානිතබ්බගුණං. කුටකණ්ණරඤ්ඤො කිර ගුළවණ්ණො නාම අස්සො අහොසි. රාජා පාවිනද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා වෙතියපබ්බතං ගම්ස්සාමීති කලම්බනදීතිරං සම්පත්තො. අස්සො තීරෙ යත්වා උදකං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති, රාජා අස්සාවරියං ආමන්තෙත්වා – “අහො තයා අස්සො සික්ඛාපිතො උදකං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති”ති

ආහ. ආවරියෝ – “සුසික්ඛාපිතො දෙව අස්සො, එවමස්ස හි විත්තං ‘සවාහං උදකං ඔතරිස්සාමි, වාලං තෙමිස්සති, වාලෙ තිත්තෙ රඤ්ඤො අභිගෙ උදකං පානෙය්‍යා’ති එවං තුම්භාකං සරීරෙ උදකපාතනහයෙන න ඔතරති, වාලං ගණ්භාපෙථා”ති ආහ. රාජා තථා කාරෙසි. අස්සො වෙගෙන ඔතරිත්වා පාරං ගතො. එතදත්ථං අයං කාරණා කරියති. රාජවංසෙහි අස්සරාජවංසෙ. වංසො වෙසො අස්සරාජානං, තථාරූපෙන පහාරෙන ඡින්නභින්නසරීරාපි අස්සාරොහං පරසෙනාය අපාතෙත්වා ඛනි නිහරන්ති යෙව. එතදත්ථං කාරණං කාරෙතීති අත්ථො.

උත්තමෙ ජවෙති ජවසම්පන්නියං, යථා උත්තමජවො හොති, එවං කාරණං කාරෙතීති අත්ථො. උත්තමෙ හයෙති උත්තමහයභාවෙ, යථා උත්තමහයො හොති, එවං කාරණං කාරෙතීති අත්ථො. තත්ථ පකතියා උත්තමහයොව උත්තමහයකාරණං අරහති, න අඤ්ඤො. උත්තමහයකාරණාය එව ව හයො උත්තමජවං පටිපජ්ජති, න අඤ්ඤොති.

තත්ත්වං වත්ථු – එකො කිර රාජා එකං සිත්ඨවපොතකං ලභිත්වා සිත්ඨවභාවං අජානිත්වා ඉමං සික්ඛාපෙතීති ආවරියස්ස අදාසි. ආවරියොපි තස්ස සිත්ඨවභාවං අජානන්තො තං මාසඛාදකසොටකානං කාරණාසු උපනෙති. සො අත්තනො අනනුවිජ්ජිකත්තා කාරණං න පටිපජ්ජති. සො තං දමෙතුං අසක්කොන්තො “කුටස්සො අයං මහාරාජා”ති විස්සජ්ජාපෙසි.

අපේකදිවසං එකො අස්සාවරියපුබ්බකො දහරො උපජ්ඣායස්ස භණ්ඩකං ගහෙත්වා ගවිජන්තො තං පරිබාපිටියෙ වරන්තං දිට්ඨො – “අනග්ගො, හන්තෙ, සිත්ඨවපොතකො”ති උපජ්ඣායස්ස කපේසි. සථෙ රාජා ජානෙය්‍යා, මඬිගලස්සං නං කරෙය්‍යාති. ථෙරො ආහ – “මිච්ඡාදිට්ඨිකො, තාත, රාජා අප්පෙව නාම බුද්ධසාසනෙ පසිදෙය්‍යා රඤ්ඤො කපේති”ති. සො ගන්ත්වා, – “මහාරාජ, අනග්ගො සිත්ඨවපොතකො අත්ථි”ති කපේසි. තයා දිට්ඨො, තාතාති? ආම, මහාරාජාති. කිං ලද්ධං වට්ටතීති? තුම්භාකං භුඤ්ජනකසුචණ්ණථාලෙ තුම්භාකං භුඤ්ජනකහත්තං තුම්භාකං පිචනකරසො තුම්භාකං ගන්ධා තුම්භාකං මාලාති. රාජා සබ්බං දාපෙසි. දහරො ගාභාපෙත්වා අගමාසි.

අස්සො ගන්ධං සායිත්වා “මය්හං ගුණජානනකආවරියො අත්ථි මඤ්ඤෙ”ති සීසං උක්ඛිපිත්වා ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි. දහරො ගන්ත්වා “හත්තං භුඤ්ජා”ති අච්ඡරං පහරි. අස්සො ආගන්ත්වා සුචණ්ණථාලෙ හත්තං භුඤ්ජී, රසං පිච්චි. අථ නං ගන්ධෙහි විලිම්පිත්වා රාජපිළන්ධනං පිළන්ධිත්වා “පුරතො පුරතො ගවිජා”ති අච්ඡරං පහරි. සො දහරස්ස පුරතො පුරතො ගන්ත්වා මඬිගලස්සට්ඨානෙ අට්ඨාසි. දහරො – “අයං තෙ, මහාරාජ, අනග්ගො සිත්ඨවපොතකො, ඉම්නාව නං නියාමෙන කතිපාහං පටිපග්ගාපෙති”ති වත්වා නික්ඛමි.

අථ කතිපාහස්ස අච්චයෙන ආගන්ත්වා අස්සස්ස ආනුභාවං පස්සිස්සසි, මහාරාජාති. සාධු ආවරිය කුහිං යත්වා පස්සාමාති? උය්‍යානං ගවිජ, මහාරාජාති. රාජා අස්සං ගාභාපෙත්වා අගමාසි. දහරො අච්ඡරං පහරිත්වා “එතං රුක්ඛං අනුපරියාහී”ති අස්සස්ස සඤ්ඤං අදාසි. අස්සො පක්ඛන්දිත්වා රුක්ඛං අනුපරිගන්ත්වා ආගතො. රාජා නෙව ගවිජන්තං න ආගවිජන්තං අද්දස. දිට්ඨො තෙ, මහාරාජාති? න දිට්ඨො, තාතාති. වලඤ්ජකදණ්ඩං එතං රුක්ඛං නිස්සාය ය්‍යපෙථාති වත්වා අච්ඡරං පහරි “වලඤ්ජකදණ්ඩං ගහෙත්වා එහී”ති. අස්සො පක්ඛන්දිත්වා මුඛෙන ගහෙත්වා ආගතො. දිට්ඨං, මහාරාජාති. දිට්ඨං, තාතාති.

පුන අච්ඡරං පහරි “උය්‍යානස්ස පාකාරමත්ථකෙන වරිත්වා එහී”ති. අස්සො තථා අකාසි. දිට්ඨො, මහාරාජාති. න දිට්ඨො, තාතාති. රත්තකම්බලං ආහරාපෙත්වා අස්සස්ස පාදෙ ඛන්ධාපෙත්වා තථෙව සඤ්ඤං අදාසි. අස්සො උල්ලඬිසිත්වා පාකාරමත්ථකෙන අනුපරියාසි. බලවතා පුරිසෙන ආවිඤ්ජනඅලාතග්ගිසිඛා විය උය්‍යානපාකාරමත්ථකෙ පඤ්ඤායිත්ථ. අස්සො ගන්ත්වා සමීපෙ ධීතො. දිට්ඨං, මහාරාජාති. දිට්ඨං, තාතාති. මඬිගලපොක්ඛරණිපාකාරමත්ථකෙ අනුපරියාහීති සඤ්ඤං අදාසි.

පුන “පොක්ඛරණිං ඔතරිත්වා පදුමපත්තෙසු වාරිකං වරාහී”ති සඤ්ඤං අදාසි. පොක්ඛරණිං ඔතරිත්වා සබ්බපදුමපත්තෙ වරිත්වා අගමාසි, එකං පත්තමිපි අනක්කන්තං වා එලිතං වා ඡින්දිතං වා ඛණ්ඩිතං වා නාහොසි. දිට්ඨං, මහාරාජාති. දිට්ඨං, තාතාති. අච්ඡරං පහරිත්වා තං හත්ථතලං උපනාමෙසි. ධාතුපත්ථද්ධො ලඬිසිත්වා හත්ථතලෙ අට්ඨාසි. දිට්ඨං, මහාරාජාති? දිට්ඨං, තාතාති. එව උත්තමහයො එව උත්තමකාරණාය උත්තමජවං පටිපජ්ජති.

උත්තමෙ සාබලෙයති මුදුවායාය. මුදුවායාය හි, “තාත, ත්වං මා වින්තසි, රඤ්ඤො මඬිගලස්සො හවිස්සසි, රාජභොජනාදීති ලභිස්සසි”ති උත්තමහයකාරණං කාරෙතබ්බො. තෙන වුත්තං “උත්තමෙ සාබලෙය”ති. රාජභොග්ගොති රඤ්ඤො උපභොගො. රඤ්ඤො අභිගන්තෙව සඬ්ඛං ගවිජතීති යත්ථ කත්ථවි ගවිජන්තෙන හත්ථං විය පාදං විය අනොභායෙව ගන්තබ්බං හොති. තස්මා අභිගන්ති සඬ්ඛං ගවිජති, වතුසු වා සෙනඬිගෙසු එකං අඬිගං හොති.

අසෙබාය සම්මාදිට්ඨියාති අරහත්තඵලසම්මාදිට්ඨියා. සම්මාසඬ්ඛකප්පාදයොපි තංසම්පයුත්තාව. සම්මාඤ්ඤාණං පුබ්බෙ වුත්තසම්මාදිට්ඨියෙව. ය්‍යපෙත්වා පන අට්ඨ ඵලඬිගාති සෙසා ධම්මා විමුක්තීති වෙදිතබ්බා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. අයං පන දෙසනා උග්ගට්ඨකඤ්ඤපුග්ගලස්ස වසෙන අරහත්තනිකුටං ගහෙත්වා නිට්ඨාපිතාති.

හද්දාලිසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

6. ලට්ඨකිකොපමසුත්තවණ්ණනා

148. එවං මෙ සුතන්ති ලට්ඨකිකොපමසුත්තං. තත්ථ යෙන සො වනයන්ධොති අයම්පි මහාඋදායිත්ථෙරො හගවතා සද්ධිංයෙව පිණ්ඩාය පටිසිත්වා සද්ධිං පටික්කම්. තස්මා යෙන සො හගවතා උපසඩ්ධකමත්තො වනයන්ධො තෙනුපසඩ්ධකමීති වෙදිතබ්බො. අපහත්තාති අපහාරකො. උපහත්තාති උපහාරකො. පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති එලසමාපත්තිතො වුට්ඨිතො.

149. යං හගවාති යස්මිං සමයෙ හගවා. ඉඬ්ඝාති ආණන්තියං නිපාතො. අඤ්ඤාචන්තන්ති චිත්තස්ස අඤ්ඤාචන්තං. තඤ්ච බො න හගවන්තං පටිච්ච, එවරුපං පන පණිතභොජනං අලහන්තා කථං යාපෙස්සාමාති එවං පණිතභොජනං පටිච්ච අහොසීති වෙදිතබ්බං. භූතපුබ්බන්ති ඉමිනා රත්තිභොජනස්ස පණිතභාවං දස්සෙති. සුපෙය්‍යන්ති සුපෙන උපනෙතබ්බං මච්ඡමංසකළීරාදි. සමග්ගා භුඤ්ජීස්සාමාති එකතො භුඤ්ජීස්සාම. සඩ්ධතියොති අභිසඩ්ධාරිකබාදනියාති. සබ්බා තා රත්තින්ති සබ්බා තා සඩ්ධතියො රත්තියෙව භොන්ති, දිවා පන අප්පා පරිත්තා ථොකිකා භොන්තිති. මනුස්සා හි දිවා යාගුකඤ්ජියාදීහි යාපෙත්වාපි රත්තිං යථාසත්ති යථාපණිතමෙව භුඤ්ජන්ති.

පුන භූතපුබ්බන්ති ඉමිනා රත්ති විකාලභොජනෙ ආදීනවං දස්සෙති. තත්ථ අන්ධකාරතිමිසායන්ති බහලන්ධකාරෙ. මාණුවෙහීති වොරෙහි. කතකම්මෙහීති කතවොරකම්මෙහි. වොරා කිර කතකම්මා යං නෙසං දෙවතං ආයාචිත්වා කම්මං නිජ්ඵන්තං, තස්ස උපහාරත්ථාය මනුස්සෙ මාරෙත්වා ගලලොහිතාදීති ගණ්හන්ති. තෙ අඤ්ඤෙසු මනුස්සෙසු මාරියමානෙසු කොලාහලා උප්පජ්ජිස්සන්ති, පබ්බජිතං පරියෙසන්තො නාම නත්ථිති මඤ්ඤාමානා හික්ඛු ගහෙත්වා මාරෙත්ති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. අකතකම්මෙහීති අට්ඨිතො ගාමං ආගමනකාලෙ කම්මනිජ්ඵන්තත්ථං පුරෙතරං බලිකම්මං කාතුකාමෙහි. අසද්ධම්මෙන නිමන්තෙතීති “එහි හික්ඛු අජ්ජෙකරත්තිං ඉධෙව භුඤ්ජිත්වා ඉධ වසිත්වා සම්පත්තිං අනුභවිත්වා ස්වෙ ගම්ස්සසී”ති මෙටුනධම්මෙන නිමන්තෙති.

පුන භූතපුබ්බන්ති ඉමිනා අත්තනා දිට්ඨකාරණං කථෙති. විජ්ජන්තරිකායාති විජ්ජුච්ඡොතනක්ඛණෙ . විස්සරමකාසීති මහාසද්දමකාසි. අභුමමෙති භූ’ති වඩ්ඪී, අභූ’ති අවඩ්ඪී, විනාසො මය්හන්ති අත්ථො. පිසාවො වත මන්ති පිසාවො මං බාදිතුං ආගතො වත. ආතුමාරි මාතුමාරිති එත්ථ ආතුති පිතා, මාතුති මාතා. ඉදං වුත්තං හොති – යස්ස පිතා වා මාතා වා අත්ථී, තං මාතාපිතරො අමිහාකං පුත්තකොති යථා තථා වා උප්පාදෙත්වා යංකිඤ්ච බාදනියභොජනියං දත්වා එකස්මිං යානෙ සයාපෙත්ති. සො එවං රත්තිං පිණ්ඩාය න වරති. තුය්හං පන මාතාපිතරො මතා මඤ්ඤෙ, තෙන එවං වරසීති.

150. එවමෙවාති එවමෙව කිඤ්ච ආනිසංසං අපස්සන්තා නික්කාරණෙනෙව. එවමාහංසුති ගරහන්තො ආහ. තත්ථ ආහංසුති වදන්ති. කිං පනිමස්සාති ඉමස්ස අප්පමත්තකස්ස හෙතු කිං වත්තබ්බං නාම, නනු අපස්සන්තෙන විය අසුණන්තෙන විය හවිතබ්බන්ති. ඔරමත්තකස්සාති පරිත්තමත්තකස්ස. අධිසල්ලිබ්බතෙවායන්ති අයං සමණො නවතීතං පිසන්තො විය පදුමනාලසුත්තං කතවෙන ඔක්කන්තන්තො විය අතිසල්ලෙබ්බති, අතිවායාමං කරොති. සික්ඛාකාමාති සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාදයො විය සික්ඛාකාමා, තෙසු ව අප්පච්චයං උපට්ඨපෙත්ති. තෙසඤ්ඤි එවං හොති “සවෙ එතෙ ‘අප්පමත්තකමෙතං, හරථ හගවා’ති වදෙය්‍යං, කිං සත්ථා න හරෙය්‍යං. එවං පන අවත්වා හගවන්තං පරිවාරෙත්වා නිසින්තා ‘එවං හගවා, සාධු හගවා, පඤ්ඤාපෙඨ හගවා’ති අතිරෙකතරං උස්සාහං පටිලහන්ති”ති. තස්මා තෙසු අප්පච්චයං උපට්ඨපෙත්ති.

තෙසන්ති තෙසං එකච්චානං මොසපුරිසානං. තන්ති තං අප්පමත්තකං පහාතබ්බං. ථුලො කලිඬ්ගරොති ගලෙ බද්ධං මහාකට්ඨං විය හොති. ලට්ඨකිකා සකුණිකාති වාතකසකුණිකා. සා කිර රවසනං රචිත්වා නච්චසනං නච්චිත්වා සකිං ගොවරං ගණ්හාති. ආකාසතො භූමියං පතිට්ඨිතං පන නං දිස්වා වච්ඡපාලකාදයො කීළනත්ථං පුතිලතාය බන්ධන්ති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. ආගමෙතීති උපෙති. තඤ්ඤි තස්සාති තං පුතිලතාබන්ධනං තස්සා අප්පසරිතාය වෙව අප්පථාමතාය ව බලවබන්ධනං නාම, මහන්තං නාළිකෙරරජ්ජු විය දුච්ඡ්ජං හොති. තෙසන්ති තෙසං මොසපුරිසානං සද්ධාමන්දතාය ව පඤ්ඤාමන්දතාය ව බලවං බන්ධනං නාම, දුක්ඛට්ඨත්ථුමත්තකම්පි මහන්තං පාරාජිකවත්ථු විය දුප්පභං හොති.

151. සුක්කපක්ඛෙ පහාතබ්බස්සාති කිං ඉමස්ස අප්පමත්තකස්ස පහාතබ්බස්ස හෙතු හගවතා වත්තබ්බං අත්ථී, යස්ස නො හගවා පහානමාහ. නනු එවං හගවතො අධිප්පායං ඤාත්වාපි පහාතබ්බමෙවාති අත්ථො. අප්පොස්සුක්කාති අනුස්සුක්කා. පන්තලොමාති පතිතලොමා, න තස්ස පහාතබ්බහයෙන උද්ධග්ගලොමා. පරදත්තවුත්තාති පරෙහි දිත්තවුත්තිතො, පරතො ලද්ධෙන යාපෙත්තාති අත්ථො. මිගභූතෙන වෙනසා විහරන්තීති අපච්චාසිසනපක්ඛෙ ධීතා හුත්වා විහරන්ති. මිගො හි පහාරං ලභිත්වා මනුස්සාවාසං ගන්ත්වා හෙසජ්ජං වා වණතෙලං වා ලභිස්සාමීති අප්ඣාසයං අකත්වා පහාරං ලභිත්වාච අගාමකං අරඤ්ඤං පටිසිත්වා පහට්ඨානං හෙට්ඨා කත්වා නිපතිත්වා එසුභූතකාලෙ

උට්ටිය ගව්නි. එවං මිගා අපව්වාසිසනපක්කෙ යිතා. ඉදං සන්ධාය වුත්තං “මිගභුතෙන වෙනසා විහරන්ති”ති. තඤ්ඤි තස්සාති තං වරත්තබන්ධනං තස්ස හත්ථිනාගස්ස මහාසර්වතාය වෙව මහාථාමනාය ව දුබ්බලබන්ධනං නාම. පුත්තිලතා විය සුඡ්ඡේදං හොති. තෙසං තත්ති තෙසං තං කුලපුත්තානං සද්ධාමහන්තතාය ව පඤ්ඤාමහන්තතාය ව මහන්තං පාරාජිකවත්ථුපි දුක්කට්ඨත්ථුමත්තකං විය සුඡ්ඡේදං හොති.

152. දලිද්දොති දාලිද්දියෙන සමන්තාගතො. අස්සකොති නිස්සකො. අනාළ්භියොති අනඩ්ඪො. අගාරකන්ති බුද්දකගෙහං. ඔලුග්ගවිලුග්ගන්ති යස්ස ගෙහයට්ඨියො පිට්ඨිවංසනො මුච්චිත්වා මණ්ඩලෙ ලග්ගා, මණ්ඩලෙන මුච්චිත්වා භූමියං ලග්ගා. කාකාතිදායින්ති යත්ථ කිඤ්චිදෙව භුඤ්ජේසාමාති අන්තො නිසින්තකාලෙ විසුං ද්වාරකිච්චං නාම නත්ථි, තතො තතො කාකා පවිසිත්වා පරිවාරෙන්ති. සුරකාකා හි පලායනකාලෙ ව යථාසම්මුඛට්ඨානෙනෙව නික්බමිත්වා පලායන්ති. නපරමරූපන්ති න පුඤ්ඤවන්තානං ගෙහං විය උත්තමරූපං. බටොපිකාති විලිච්ඡෙදකො. ඔලුග්ගවිලුග්ගාති ඔණතුණ්ණතා. ධඤ්ඤසමවාපකන්ති ධඤ්ඤඤව සමවාපකඤ්ඤව. තත්ථ ධඤ්ඤං නාම කුද්දසකො. සමවාපකන්ති ලාබුබ්ඡකුම්භණ්ඩබ්ඡකාදි බ්ඡජානං. නපරමරූපන්ති යථා පුඤ්ඤවන්තානං ගන්ධසාලිබ්ඡාදි පරිසුද්ධං බ්ඡං, න එවරූපං. ඡායිකාති කපණ්ණයා. නපරමරූපාති පවිජ්ජිසා ලම්බන්ථති මහොදරා පිසාවා විය බිභවිජා. සාමඤ්ඤන්ති සමණභාවො. සො වතස්සං, යොහන්ති සො වතාහං පුරිසො නාම අස්සං, යො කෙසමස්සුං ඕහාරෙන්වා පබ්බජෙය්‍යන්ති.

සො න සක්කුණෙය්‍යාති සො එවං චිත්තෙන්වාපි ගෙහං ගන්ත්වා – “පබ්බජ්ජා නාම ලාභගරුකා දුක්ඛරා දුරාසදා, සත්තපි අට්ඨපි ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා යථාධොතෙනෙව පත්තෙන ආගන්තබ්බමිපි හොති, එවං යාපෙතුං අසක්කොන්තස්ස මෙ පුන ආගතස්ස වසනට්ඨානං ඉච්ඡිතබ්බං, තිණුවල්ලිදබ්බසම්භාරා නාම දුස්සමොධානියා, කින්ති කරොමි”ති විමංසති. අපස්ස තං අගාරකං වෙජයන්තපාසාදො විය උපට්ඨාති. අපස්ස බටොපිකං ඔලොකෙන්වා – “මයි ගතෙ ඉමං විසඬ්ඛරින්වා උද්ධනාලාතං කරිස්සන්ති, පුන අට්ටනිපාදවිලිච්ඡාදිනි ලද්ධබ්බාති හොන්ති, කින්ති කරිස්සාමි”ති චිත්තෙති. අපස්ස සා සිරිසයනං විය උපට්ඨාති. තතො ධඤ්ඤකුම්භිං ඔලොකෙන්වා – “මයි ගතෙ අයං සරණි ඉමං ධඤ්ඤං තෙන තෙන සද්ධිං භුඤ්ජේසති. පුන ආගතෙන ජීවිතවුන්ති නාම ලද්ධබ්බා හොති, කින්ති කරිස්සාමි”ති චිත්තෙති. අපස්ස සා අඩ්ඨනෙළසාති කොට්ඨාගාරසතාති විය උපට්ඨාති. තතො මාතුගාමං ඔලොකෙන්වා – “මයි ගතෙ ඉමං හත්ථිගොපකො වා අස්සගොපකො වා යො කොචි පලොභෙස්සති, පුන ආගතෙන හත්තපාවිකා නාම ලද්ධබ්බා හොති, කින්ති කරිස්සාමි”ති චිත්තෙති. අපස්ස සා රූපිනි දෙවි විය උපට්ඨාති. ඉදං සන්ධාය “සො න සක්කුණෙය්‍යා”තිආදි වුත්තං.

153. නික්බණ්ණානන්ති සුවණ්ණනික්බසනානං. වයොති සන්තානතො කතසන්තිවයො. ධඤ්ඤගණ්ණානන්ති ධඤ්ඤසකට්ඨනානං.

154. වත්තාරොමෙ, උදායි, පුග්ගලාති ඉධ කිං දස්සෙති? හෙට්ඨා “තෙ තඤ්ඤෙව පජහන්ති, තෙ තඤ්ඤෙව නපජහන්ති”ති පජහනකා ව අපජහනකා ව රාසිවසෙන දස්සිතා, න පාටියෙක්කං විභන්තා. ඉදානි යථා නාම දබ්බසම්භාරත්ථං ගතො පුරිසො පටිපාටියා රුක්කෙ ඡන්දිත්වා පුන නිවන්තිත්වා වඩ්ඤ්ඤව පහාය කම්මෙ උපනෙතබ්බසුත්තකමෙව ගණ්හාති, එවමෙව අපජහනකෙ ඡඩ්ඪෙන්වා අබ්බොහාරිකෙ කත්වා පජහනකපුග්ගලා වත්තාරො හොන්තිති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි.

උපධිපහනායාති බන්ධුපධිකිලෙසුපධිඅභිසඬ්ඛාරුපධිකාමගුණුපධිති ඉමෙසං උපධිනං පහානාය. උපධිපට්ඨංයුත්තාති උපධිඅනුධාවනකා. සරසඬ්ඤාප්පාති එත්ථ සරන්ති ධාවන්තිති සරා. සඬ්ඤාප්පෙන්ති සඬ්ඤාප්පා. පද්දවයෙනපි විතක්කායෙව වුත්තා. සමුදාවරන්තිති අභිභවන්ති අප්පෙකාත්ථරින්වා වත්තන්ති. සංයුත්තොති කිලෙසෙහි සංයුත්තො. ඉන්ද්‍රියවෙමත්තතාති ඉන්ද්‍රියනානත්තතා. කදාචි කරහච්ඡිති බහුකාලං චිතිවත්තෙන්වා. සතිසම්මොසාති සතිසම්මොසෙන. නිපාතොති අයොකටාහම්භි පතනං. එත්තාවතා “නපජහති, පජහති, බ්ඡපං පජහති”ති තයො රාසයො දස්සිතා. තෙසු වත්තාරො ජනා නපජහන්ති නාම, වත්තාරො පජහන්ති නාම, වත්තාරො බ්ඡපං පජහන්ති නාම.

තත්ථ පුට්ඨ්ඡනො සොතාපන්තො සකදාගාමී අනාගාමීති ඉමෙ වත්තාරො ජනා නපජහන්ති නාම. පුට්ඨ්ඡනාදයො තාව මා පජහන්තු, අනාගාමී කථං න පජහන්ති? සොපි හි යාවදෙවස්ස හවලොභො අත්ථි, තාව අභොසුබං අභොසුබන්ති අභිනන්දති. තස්මා නපජහති නාම. එතෙයෙව පන වත්තාරො ජනා පජහන්ති නාම. සොතාපන්තාදයො තාව පජහන්තු, පුට්ඨ්ඡනො කථං පජහන්ති? ආරද්ධවිපස්සකො හි සතිසම්මොසෙන සහසා කිලෙසෙ උප්පන්නෙ “මාදිසස්ස නාම භික්ඛුනො කිලෙසො උප්පන්නො”ති සංවෙගං කත්වා විරියං පග්ගය්‍යෙහ විපස්සනං වඩ්ඪෙන්වා මග්ගෙන කිලෙසෙ සමුග්ගසානෙති. ඉති සො පජහති නාම. තෙයෙව වත්තාරො බ්ඡපං පජහන්ති නාම. තත්ථ ඉමස්මිං සුත්තෙ, මහාහත්ථිපදොපමෙ (ම. නි. 1.288 ආදයො), ඉන්ද්‍රියභාවනෙති (ම. නි. 3.453 ආදයො) ඉමෙසු සුත්තෙසු කිඤ්චාපි තතියවාරො ගභිතො, පඤ්භො පන දුතියවාරෙනෙව කට්ඨොති වෙදිතබ්බො.

උපධි දුක්ඛස්ස මූලන්ති එත්ථ පඤ්ඤා බන්ධා උපධි නාම. තං දුක්ඛස්ස මූලන්ති ඉති විදිත්වා කිලෙසුපධිනා නිරුපධි හොති, නිග්ගහණො නිතණ්ණොති අත්ථො. උපධිසඬ්ඪයෙ විමුක්තොති තණ්හක්ඛයෙ නිබ්බානෙ ආරම්භණො

විමුක්තො.

155. එවං චත්තාරො පුග්ගලෙ විත්ථාරත්වා ඉදානි යෙ පජ්භන්ති, තෙ “ඉමෙ නාම එත්තකෙ කිලෙසෙ පජ්භන්ති”. යෙ නප්පජ්භන්ති, තෙපි “ඉමෙ නාම එත්තකෙ කිලෙසෙ නප්පජ්භන්ති”ති දස්සෙතුං පඤ්ච බො ඉමෙ උදාසි කාමගුණානිආදිමාහ. තත්ථ මිල්භසුඛන්ති අසුචිසුඛං. අනරියසුඛන්ති අනරියෙහි සෙවිතසුඛං. භායිතබ්බන්ති එතස්ස සුඛස්ස පටිලාභනොපි විපාකනොපි භායිතබ්බං. නෙක්ඛම්මසුඛන්ති කාමනො නික්ඛන්තසුඛං. පටිචෙකසුඛන්ති ගණනොපි කිලෙසනොපි පටිචිත්තසුඛං. උපසම්පසුඛන්ති රාගාදිවූපසමත්ථාය සුඛං. සම්බොධසුඛන්ති මග්ගසංඛ්ඛාතස්ස සම්බොධස්ස නිබ්බන්තනත්ථාය සුඛං. න භායිතබ්බන්ති එතස්ස සුඛස්ස පටිලාභනොපි විපාකනොපි න භායිතබ්බං, භාවෙතබ්බමෙවෙනං.

156. ඉඤ්ජිතස්මිං වදාමිති ඉඤ්ජනං වලනං එන්දනන්ති වදාමි. කිඤ්ච තත්ථ ඉඤ්ජිතස්මින්ති කිඤ්ච තත්ථ ඉඤ්ජිතං. ඉදං තත්ථ ඉඤ්ජිතස්මින්ති යෙ එතෙ අනිරුද්ධා විතක්ඛවිචාරා, ඉදං තත්ථ ඉඤ්ජිතං. දුතියතතියජ්ඣානෙසුපි එසෙව නයො. අනිඤ්ජිතස්මිං වදාමිති ඉදං චතුත්ථජ්ඣානං අනිඤ්ජනං අවලනං නිජ්චන්දනන්ති වදාමි.

අනලන්ති වදාමිති අකත්තබ්බආලයන්ති වදාමි, තණ්හාලයො එත්ථ න උප්පාදෙතබ්බොති දස්සෙති. අථ වා අනලං අපරියත්තං, න එත්තාවතා අලමෙතන්ති සන්තිට්ඨානං කාතබ්බන්ති වදාමි. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනස්සාපිති එවරුපායපි සන්තාය සමාපත්තියා පභානාමෙව වදාමි. අණුං වා ථුලං වාති බුද්දකං වා මහන්තං වා අප්පසාවජ්ජං වා මහාසාවජ්ජං වා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානාමෙව. දෙසනා පන නෙයාපුග්ගලස්ස වසෙන අරහත්තනිකුටෙනෙව නිට්ඨාපිතාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ලට්ඨකිකොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. වාතුමසුත්තවණ්ණනා

157. එවං මෙ සුතන්ති වාතුමසුත්තං. තත්ථ වාතුමායන්ති එවංනාමකෙ ගාමෙ. පඤ්චමත්තානි භික්ඛුසතානීති අධුනා පබ්බජිතානං භික්ඛුනං පඤ්ච සතානි. ථෙරා කිර වින්තෙසුං – “ඉමෙ කුලපුත්තා දසබලං අදිස්වාච පබ්බජිතා, එතෙසං භගවන්තං දස්සෙස්සාම, භගවතො සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා අත්තනො අත්තනො යථාඋපනිස්සයෙන පතිට්ඨන්ති”ති. තස්මා තෙ භික්ඛු ගහෙත්වා ආගතා. පටිසම්මොදමානාති “කච්චාචුසො, බමනීය”න්තිආදිං පටිසන්ථාරකථං කුරුමානා. සෙනාසනානි පඤ්ඤාපයමානාති අත්තනො අත්තනො ආවරිපුප්ප්ඣායානං වසනට්ඨානානි පුච්ඡන්වා ද්වාරවාතපානානි විචරන්වා මඤ්චපියකටසාරකාදීනි නීහරන්වා පජ්චොටෙන්වා යථාට්ඨානෙ සණ්ඨාපයමානා. පත්තවීරරානි පටිසාමයමානාති, භන්තෙ, ඉදං මෙ පත්තං යපෙථ, ඉදං චීරං, ඉදං ථාලකං, ඉදං උදකතුම්බං, ඉමං කත්තරයට්ඨිත්ති එවං සමණපරික්ඛාරෙ සඬිගොපයමානා.

උච්චාසද්දා මහාසද්දාති උද්ධං උග්ගතන්තා උච්චං, පත්ථටන්තා මහන්තං අවිනිබ්භොගසද්දං කරොන්තා. කෙවට්ටා මඤ්ඤෙ මච්ඡවිලොපෙති කෙවට්ටානං මච්ඡපච්ඡියපිතට්ඨානෙ මහාපනො සන්තිපත්ත්වා – “ඉධ අඤ්ඤං එකං මච්ඡං දෙහි, එකං මච්ඡචාලං දෙහි, එතස්ස තෙ මහා දින්නො, මය්හං බුද්දකො”ති එවං උච්චාසද්දං මහාසද්දං කරොන්ති. තං සන්ධායෙන චුත්තං. මච්ඡගහණත්ථං ජාලෙ පක්ඛිත්තෙපි තස්මිං යානෙ කෙවට්ටා වෙච අඤ්ඤෙ ච “පට්ටියො න පට්ටියො, ගහිතො න ගහිතො”ති මහාසද්දං කරොන්ති. තම්පි සන්ධායෙන චුත්තං. පණාමෙමිති නීහරාමි. න වො මම සන්තිකෙ වත්ථබ්බන්ති තුම්හෙ මාදිසස්ස බුද්ධස්ස වසනට්ඨානං ආගන්ත්වා එවං මහාසද්දං කරොථ, අත්තනො ධම්මාය වසන්තා කිං නාම සාරුප්පං කරිස්සථ, තුම්හාදිසානං මම සන්තිකෙ වසනකිව්චං නත්ථීති දිපෙති. තෙසු එකභික්ඛුපි “භගවා තුම්හෙ මහාසද්දමත්තකෙන අම්හෙ පණාමෙථා”ති වා අඤ්ඤං වා කිඤ්ච චත්තුං නාසක්ඛි, සබ්බෙ භගවතො වචනං සම්පට්චින්නා “එවං, භන්තෙ,”ති වත්වා නික්ඛමිංසු. එවං පන තෙසං අහොසි “මයං සන්ථාරං පස්සිස්සාම, ධම්මකථං සොස්සාම, සන්ථු සන්තිකෙ වසිස්සාමාති ආගතා. එවරුපස්ස පන ගරුතො සන්ථු සන්තිකං ආගන්ත්වා මහාසද්දං කරම්හා, අම්හාකමෙව දොසොයං, පණාමිතම්හා, න නො ලද්ධං භගවතො සන්තිකෙ වත්ථුං, න සුචණ්ණවණ්ණසරිරං ඔලොකෙතුං, න මධුරස්සරෙන ධම්මං සොතු”න්ති. තෙ බලවදොමනස්සජාතා හුත්වා පක්ඛමිංසු.

158. තෙනුපසඬිකම්සුති තෙ කිර සකායා ආගමනසමයෙපි තෙ භික්ඛු තත්ථෙව නිසින්තා පස්සිංසු. අථ තෙසං එතදහොසි – “කිං නු බො එතෙ භික්ඛු පටිසිත්වාච පටිනිවත්තා, ජානිස්සාම තං කාරණං”න්ති වින්තෙත්වා යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඬිකම්සු. භන්දානි වචස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො. කහං පන තුම්හෙති තුම්හෙ ඉදානෙව ආගන්ත්වා කහං ගච්ඡථ, කිං තුම්හාකං කොච උපද්දවො, උදාහු දසබලස්සාති? තෙසං පන භික්ඛුනං, – “ආචුසො, මයං භගවන්තං දස්සනාය ආගතා, දිට්ඨො නො භගවා, ඉදානි අත්තනො වසනට්ඨානං ගච්ඡාමා”ති කිඤ්චාපි එවං වචනපරිහාරො අත්ථී, එවරුපං පන ලෙසකප්පං අකත්වා යථාභුතමෙව ආරොචෙන්වා භගවතා බො, ආචුසො, භික්ඛුසඬිසො පණාමිතොති ආහංසු. තෙ පන රාජානො සාසනෙ ධුරවහා, තස්මා වින්තෙසුං – “ද්විහි අග්ගසාවකෙහි සද්ධිං පඤ්චසු

හික්බූසතෙසු ගව්ජන්තෙසු භගවතො පාදමූලං විගව්ජ්ජිති, ඉමෙසං නිවත්තනාකාරං කරිස්සාමා”ති. එවං වින්තෙත්වා තෙන භායස්මන්තොතිආදිමාහංසු. තෙසුපි හික්බූසු “මයං මහාසද්දමන්තකෙන පණාමිතා, න මයං ජීවිතුං අසක්කොන්තා පබ්බජිතා”ති එකහික්බූපි පටිප්ඵරිතො නාම නාහොසි, සබ්බෙ පන සමකංයෙව, “එවමාචුසො,”ති සම්පට්ඨිංසු.

159. අභිනන්දතුති හික්බූසඛිසස්ස ආගමනං ඉව්ජන්තො අභිනන්දතු. අභිවදතුති එතු හික්බූසඛිසොති එවං වින්තං උප්පාදෙන්තො අභිවදතු. අනුග්ගහිතොති ආමිසානුග්ගහෙන ව ධම්මානුග්ගහෙන ව අනුග්ගහිතො. අඤ්ඤාප්ත්තන්ති දසබලස්ස දස්සනං න ලභාමාති පසාදඤ්ඤාප්ත්තං භවෙයා. විපරිණාමොති පසාදඤ්ඤාප්ත්තෙන විබ්භමන්තානං විපරිණාමඤ්ඤාප්ත්තං භවෙයා. බීජානං තරුණානන්ති තරුණසස්සානං. සියා අඤ්ඤාප්ත්තන්ති උදකචාරකාලෙ උදකං අලහන්තානං මිලානභාවෙන අඤ්ඤාප්ත්තං භවෙයා, සුස්සිත්වා මිලානභාවං ආපජ්ජනෙන විපරිණාමො භවෙයා. වච්ඡකස්ස පන බීරපිපාසාය සුස්සනං අඤ්ඤාප්ත්තං නාම, සුස්සිත්වා කාලකිරියා විපරිණාමො නාම.

160. පසාදිතො භගවාති ථෙරො කිර තත්ථ නිසින්තොව දිබ්බවක්ඛුනා චුග්ගානං ආගතං අද්දස , දිබ්බාය සොතධාතුයා ව ආයාචනසද්දං සුඤ්ඤා, වෙතොපරියඤ්ඤාණෙන භගවතො පසන්තභාවං අඤ්ඤාසි. තස්මා – “කඤ්චි හික්බූං පෙසෙත්වා පක්කොසියමානානං ගමනං නාම න එාසුකං, යාව සත්ථා න පෙසෙති, තාවදෙව ගමිස්සාමා”ති මඤ්ඤාමානො එවමාහ. අප්පොස්සුක්කොති අඤ්ඤෙසු කිව්වෙසු අනුස්සුක්කො හුත්වා. දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරන්ති ඵලසමාපත්තිවිහාරං අනුයුත්තො මඤ්ඤෙ භගවා විහරිතුකාමො, සො ඉදානි යථාරුචියා විහරිස්සතිති එවං මෙ අහොසිති වදති. මයම්පි දානීති මයං පරං ඔවදමානා විහාරතො නික්කඛිසීතා, කිං අමිහාකං පරොවාදෙන. ඉදානි මයම්පි දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරෙතෙව විහරිස්සාමාති දිපෙති. ථෙරො ඉමස්මිං යානෙ විරද්ධො අත්තනො භාරභාවං න අඤ්ඤාසි. අයඤ්චි හික්බූසඛිසො ද්වින්තම්පි මහාථෙරානං භාරො, තෙන නං පටිසෙධෙන්තො භගවා ආගමෙහීතිආදිමාහ. මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො පන අත්තනො භාරභාවං අඤ්ඤාසි. තෙනස්ස භගවා සාධුකාරං අදාසි.

161. වත්තාරිමානි, හික්බවෙති තස්මා ආරහි? ඉමස්මිං සාසනෙ වත්තාරි භයානි. යො තානි අහීතො හොති, සො ඉමස්මිං සාසනෙ පතිට්ඨාතුං සක්කොති. ඉතරො පන න සක්කොතීති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරහි. තත්ථ උදකොරොහන්තෙති උදකං ඔරොහන්තෙ පුග්ගලෙ. කුම්භීලභයන්ති සුංසුමාරභයං. සුසුකාභයන්ති වණ්ඩමච්ඡභයං.

162. කොටුපායාසස්සෙතං අධිවචනන්ති යථා හි බාහිරං උදකං ඔතිණ්ණො ඌඞ්ඤා ඔසිදිත්වා මරති, එවං ඉමස්මිං සාසනෙ කොටුපායාසෙ ඔසිදිත්වා විබ්භමති. තස්මා කොටුපායාසො “ඌඞ්ඤා”න්ති චුත්තො.

163. ඔදරිකත්තස්සෙතං අධිවචනන්ති යථා හි බාහිරං උදකං ඔතිණ්ණො කුම්භීලෙන බාදිතො මරති, එවං ඉමස්මිං සාසනෙ ඔදරිකත්තෙන බාදිතො විබ්භමති. තස්මා ඔදරිකත්තං “කුම්භීලභය”න්ති චුත්තං.

164. අරක්ඛිතෙනෙව කායෙනාති සිසප්පවාලකාදිකරණෙන අරක්ඛිතකායො හුත්වා. අරක්ඛිතාය වාචායාති දුට්ඨල්ලභාසනාදිවසෙන අරක්ඛිතවාචො හුත්වා. අනුපට්ඨිතාය සතියාති කායගතාසතිං අනුපට්ඨාපෙත්වා. අසංවුතෙහීති අපිහිතෙහි. පඤ්චන්තෙනං කාමගුණානං අධිවචනන්ති යථා හි බාහිරං උදකං ඔතිණ්ණො ආවට්ටෙ නිමුජ්ජිත්වා මරති, එවං ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතො පඤ්චකාමගුණාවට්ටෙ නිමුජ්ජිත්වා විබ්භමති. තස්මා පඤ්ච කාමගුණා “ආවට්ටභය”න්ති චුත්තා.

165. අනුද්ධංසෙහීති කිලමෙති මිලාපෙති. රාගානුද්ධංසෙනාති රාගානුද්ධංසිතෙන. මාතුගාමස්සෙතං අධිවචනන්ති යථා හි බාහිරං උදකං ඔතිණ්ණො වණ්ඩමච්ඡං ආගම්ම ලද්ධප්පභාරො මරති, එවං ඉමස්මිං සාසනෙ මාතුගාමං ආගම්ම උප්පන්තකාමරාගො විබ්භමති. තස්මා මාතුගාමො “සුසුකාභය”න්ති චුත්තො.

ඉමානි පන වත්තාරි භයානි භාගිත්වා යථා උදකං අනොරොහන්තස්ස උදකං නිස්සාය ආනිසංසො නත්ථී, උදකපිපාසාය පිපාසිතො ව හොති රජොජල්ලෙන කිලිට්ඨසරිරො ව, එවමෙවං ඉමානි වත්තාරි භයානි භාගිත්වා සාසනෙ අපබ්බජන්තස්සාපි ඉමං සාසනං නිස්සාය ආනිසංසො නත්ථී, තණ්හාපිපාසාය පිපාසිතො ව හොති කිලෙසරජෙන සංකිලිට්ඨවිත්තො ව. යථා පන ඉමානි වත්තාරි භයානි අභාගිත්වා උදකං ඔරොහන්තස්ස චුත්තප්පකාරො ආනිසංසො හොති, එවං ඉමානි අභාගිත්වා සාසනෙ පබ්බජිතස්සාපි චුත්තප්පකාරො ආනිසංසො හොති. ථෙරො පනාහ – “වත්තාරි භයානි භාගිත්වා උදකං අනොතරන්තො සොතං ඡින්දිත්වා පරතීරං පාපුඤ්ඤං න සක්කොති, අභාගිත්වා ඔතරන්තො සක්කොති, එවමෙවං භාගිත්වා සාසනෙ අපබ්බජන්තොපි තණ්හාසොතං ඡින්දිත්වා නිබ්බානපාරං දට්ඨං න සක්කොති, අභාගිත්වා පබ්බජන්තො පන සක්කොති”ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. අයං පන දෙසනා නෙයාසුග්ගලස්ස වසෙන නිට්ඨාපිතාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වාතුමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. නළකපානසුත්තවණ්ණනා

166. එවං මෙ සුතන්ති නළකපානසුත්තං. තත්ථ නළකපානෙන ඵලං නාමකෙ ගාමෙ. පුබ්බෙ කිර අම්භාකං බොධිසත්තො වානරයොනියං නිබ්බත්තො, මහාකායො කපිරාජා අනෙකවානරසහස්සපරිවුතො පබ්බතපාදෙ විවරති. පඤ්ඤවා බො පන හොති මහාපුඤ්ඤො. සො පරිසං ඵලං ඔවදති – “ඉමස්මිං පබ්බතපාදෙ තානා, විසඵලානි නාම හොන්ති, අමනුස්සපරිග්ගහිතා පොක්ඛරණියො නාම හොන්ති, තුම්හෙ පුබ්බෙ බාදිතපුබ්බානෙව ඵලානි බාදථ, පිතපුබ්බානෙව පානියානි ච පිචථ, එත්ථ වො මං පටිපුච්ඡිතබ්බකිච්චං නත්ථී, අබාදිතපුබ්බානි පන ඵලානි අපිතපුබ්බානි ච පානියානි මං අපුච්ඡන්වා මා බාදිත්ථ මා පිචිත්ථා”ති.

තෙ එකදිවසං වරමානා අඤ්ඤං පබ්බතපාදං ගන්ත්වා ගොවරං ගහෙත්වා පානියං ඔලොකෙන්තා එකං අමනුස්සපරිග්ගහිතං පොක්ඛරණිං දිස්වා සහසා අපිචිත්වා සමන්තා පරිවාරෙත්වා මහාසත්තස්ස ආගමනං ඔලොකයමානා නිසිදිංසු. මහාසත්තො ආගන්ත්වා “කිං තානා පානියං න පිචථා”ති ආහ. තුම්භාකං ආගමනං ඔලොකෙමාති. සාධු තානාති සමන්තා පදං පරියෙසමානො ඔතිණ්ණපදංයෙව අද්දස, න උත්තිණ්ණපදං, දිස්වා සපරිස්සයාති අඤ්ඤාසි. තාවදෙව ච තත්ථ අභිනිබ්බත්තඅමනුස්සො උදකං ද්වෙධා කත්වා උට්ඨාසි සෙතමුබ්බො නිලකුච්ඡි රත්තහත්ථපාදො මහාදායිකො වඩ්ඤාදායො විරූපො බිහවිණො උදකරක්ඛසො. සො එවමාහ – “කස්මා පානියං න පිචථ, මධුරං උදකං පිචථ, කිං තුම්හෙ එතස්ස වචනං සුණාථා”ති? මහාසත්තො ආහ – “ත්වං ඉධ අධිවත්ථො අමනුස්සො”ති? ආමාහන්ති. ත්වං ඉධ ඔතිණ්ණෙ ලහසිති? ආම ලහාමි, තුම්හෙ පන සබ්බෙ බාදිස්සාමිති. න සක්ඛිස්සසි, යක්ඛාති. පානියං පන පිච්ඡස්ථාති? ආම පිච්ඡස්සාමාති. ඵලං සත්තෙ එකොපි වො න මුච්චිස්සතිති. පානියඤ්ච පිච්ඡස්සාම, න ච තෙ වසං ගමිස්සාමාති එකනළං ආහරාපෙත්වා කොටියං ගහෙත්වා ධම්මි, සබ්බො එකච්ඡිද්දො අහොසි, තිරො නිසිදිත්වා ච පානියං පිච්චි, සෙසවානරානං පාටියෙක්කෙ නළෙ ආහරාපෙත්වා ධම්මිත්වා අදාසි. සබ්බෙ යක්ඛස්ස පස්සන්තස්සෙව පානියං පිචිංසු. චුත්තම්පි වෙතං –

“දිස්වා පදමනුත්තිණ්ණං, දිස්වානො’ තරිතං පදං;
නළෙන වාරිං පිස්සාම, නෙව මං ත්වං වධිස්සසි”ති. (ජා. 1.1.20);

තතො පට්ඨාය යාව අප්පදිවසා තස්මිං යානෙ නළා එකච්ඡිද්දාව හොන්ති. ඉමිනා හි සද්ධිං ඉමස්මිං කප්පෙ වත්තාරි කප්පට්ඨියපාටිභාරියානි නාම – වන්දෙ සසබ්බිමං, වට්ටකජාතකම්භි සච්චකිරියට්ඨානෙ අග්ගිස්ස ගමනුපවිජෙදො, සට්ඨකාරකුම්භකාරස්ස මානාපිතුනං වසනට්ඨානෙ දෙවස්ස අවස්සනං, තස්සා පොක්ඛරණියා තිරො නළානං එකච්ඡිද්දහාවොති. ඉති සා පොක්ඛරණි නළෙන පානියස්ස පිතත්තා නළකපානාති නාමං ලභි. අපරභාගෙ තං පොක්ඛරණිං නිස්සාය ගාමො පතිට්ඨාසි, තස්සාපි නළකපානන්තෙව නාමං ජාතං. තං සන්ධාය චුත්තං “නළකපානෙ”ති. පලාසවනෙති කිංසුකවනෙ.

167. තග්ග මයං, හන්තෙති එකංසෙනෙව මයං, හන්තෙ, අභිරතා. අඤ්ඤෙපි යෙ තුම්භාකං සාසනෙ අභිරමන්ති, තෙ අම්භෙහි සදිසාව හුත්වා අභිරමන්තිති දීපෙන්නි.

නෙව රාජාභිනිතාතිආදීසු එකො රඤ්ඤො අපරාධං කත්වා පලායති. රාජා කුභිං, හො, අසුකොති? පලාතො දෙවති. පලාතට්ඨානෙපි මෙ න මුච්චිස්සති, සචෙ පන පබ්බපෙය්‍යා, මුච්චෙය්‍යාති වදති. තස්ස කොච්චෙව සුහදො ගන්ත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා ත්වං සචෙ ජීවිතමිච්ඡසි, පබ්බජාහිති. සො පබ්බජිත්වා ජීවිතං රක්ඛමානො වරති. අයං රාජාභිනිතො නාම.

එකො පන වොරානං මූලං ඡින්දන්තො වරති. වොරා සුත්වා “පුරිසානං අත්ථිකභාවං න ජානාති, ජානාපෙස්සාම න”න්ති වදන්ති. සො තං පවත්තිං සුත්වා පලායති. වොරා පලාතොති සුත්වා “පලාතට්ඨානෙපි නො න මුච්චිස්සති, සචෙ පන පබ්බපෙය්‍යා, මුච්චෙය්‍යා”ති වදන්ති. සො තං පවත්තිං සුත්වා පබ්බජති. අයං වොරාභිනිතො නාම.

එකො පන බහුං ඉණං බාදිත්වා තෙන ඉණෙන අට්ටො පිළිතො තම්භා ගාමා පලායති. ඉණසාමිකා සුත්වා “පලාතට්ඨානෙපි නො න මුච්චිස්සති, සචෙ පන පබ්බපෙය්‍යා, මුච්චෙය්‍යා”ති වදන්ති. සො තං පවත්තිං සුත්වා පබ්බජති. අයං ඉණට්ටො නාම.

රාජභයාදීනං පන අඤ්ඤතරෙන භයෙන හිතො අට්ටො ආතුරො හුත්වා නික්ඛම්ම පබ්බජිතො භයට්ටො නාම. දුබ්භික්ඛාදීසු ජීවිතං අසක්කොන්තො පබ්බජිතො ආජීවිකාපකතො නාම, ආජීවිකාය පකතො අභිභූතොති අත්ථො. ඉමෙසු පන එකොපි ඉමෙහි කාරණෙහි පබ්බජිතො නාම නත්ථී, තස්මා “නෙව රාජාභිනිතො”තිආදිමාහ.

විවෙකන්ති විච්චිව විචිත්තො හුත්වා. ඉදං චුත්තං හොති – යං කාමෙහි ච අකුසලධම්මෙහි ච විචිත්තෙන පට්මදුතියජ්ඣානසඬ්ඛාතං පිතිසුඛං අධිගන්තබ්බං, සචෙ තං විච්චිව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි පිතිසුඛං නාධිගච්ඡති, අඤ්ඤං වා උපරි ද්විත්තං ඥානානං චතුත්තඤ්ච මග්ගානං වසෙන සන්තතරං සුඛං නාධිගච්ඡති, තස්ස ඉමෙ අභිජ්ඣාදයො චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨන්තිති. තත්ථ අරතීති අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු උක්කණ්ඨිතතා. තන්දීති

ආලයියාහාවෝ. එවං යෝ පබ්බජිත්වා පබ්බජිතකිව්වං කාතුං න සක්කොති, තස්ස ඉමෙ සත්ත පාපධම්මා උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං පරියාදියන්තිති දස්සෙත්වා ඉදානි යස්ස තෙ ධම්මා චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨන්ති, සොයෙව සමණකිව්වම්පි කාතුං න සක්කොතිති පුන චිවෙකං අනුරුද්ධා...පෙ.... අඤ්ඤං වා තතො සන්තතරන්ති ආහ.

එවං කණ්හපක්ඛං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙනෙව නයෙන සුක්කපක්ඛං දස්සෙතුං පුන චිවෙකන්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

168. සඬ්ඛායාති ජානිත්වා. එකන්ති එකච්චං. පටිසෙවනීති සෙවිතබ්බයුත්තකං සෙවති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. උපපත්තිසු බ්‍යාකරොතිති සප්පටිසන්ධිකෙ තාව බ්‍යාකරොතු, අප්පටිසන්ධිකෙ කථං බ්‍යාකරොතිති. අප්පටිසන්ධිකස්ස පුන හවෙ පටිසන්ධි නත්ථීති වදන්තො උපපත්තිසු බ්‍යාකරොති නාම.

ජනකුහනත්ථන්ති ජනවිම්භාපනත්ථං. ජනලපනත්ථන්ති මහාජනස්ස උපලාපනත්ථං. න ඉති මං ජනො ජානාතුති එවං මං මහාජනො ජානිස්සති, එවං මෙ මහාජනස්ස අන්තරෙ කිත්තිසද්දො උග්ගච්ඡිස්සතිති ඉමිනාපි කාරණෙන න බ්‍යාකරොතිති අත්ථො. උළාරවෙදාති මහත්තතුවධීනො.

169. සො බො පනස්ස ආයස්මාති සො පරිනිබ්බුතො ආයස්මා ඉමස්ස ධීතස්ස ආයස්මතො. එවංසිලොතිආදිසු ලොකියලොකුත්තරමිස්සකාව සිලාදයො වෙදිතබ්බො. එවංධම්මොති එත්ථ පන සමාධිපක්ඛිකා ධම්මා ධම්මාති අධිප්පෙනා. එසුචිභාරො හොතිති තෙන භික්ඛුනා පූරිතපටිපත්තිං පුරෙත්තස්ස අරහත්තඵලං සච්ඡිකත්වා එලසමාපත්තිචිභාරෙන එසුචිභාරො හොති, අරහත්තං පත්තුමසක්කොත්තස්ස පටිපත්තිං පූරයමානස්ස වරතොපි එසුචිභාරොයෙව නාම හොති. ඉමිනා නයෙන සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බොති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

නළකපානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ගොලියානිසුත්තවණ්ණනා

173. එවං මෙ සුතන්ති ගොලියානිසුත්තං. තත්ථ පදසමාවාරොති දුබ්බලසමාවාරො ඔළාරිකාවාරො, පච්චයෙසු සාපෙක්ඛො මහාරක්ඛිතත්ථෙරො විය. තං කිර උපට්ඨාකකුලෙ නිසින්තං උපට්ඨාකො ආහ “අසුකත්ථෙරස්ස මෙ, හත්තෙ, වීචරං දින්න”න්ති. සාධු තෙ කතං තංයෙව තක්කෙන්වා විහරන්තස්ස වීචරං දෙන්තෙනාති. තුම්භාකම්පි, හත්තෙ, දස්සාමිති. සාධු කරිස්සසි තංයෙව තක්කෙන්තස්සාති ආහ. අයම්පි එවරුපො ඔළාරිකාවාරො අහොසි. සප්පතිස්සෙනාති සප්පට්ඨකෙන, න අත්තානං ජෙට්ඨකං කත්වා විහරිතබ්බං. සෙරිච්භාරෙනාති සච්ඡන්දච්භාරෙන නිර්ධකුසච්භාරෙන.

නානුපබ්ජජාති න අනුපබ්ජජ න අනුපටිසිත්වා. තත්ථ යො ද්විසු මහාථෙරෙසු උහතො නිසින්තෙසු තෙ අනාපුච්ඡිත්ථාව වීචරෙන වා ජාණුනා වා සට්ඨෙත්තො නිසිදති, අයං අනුපබ්ජජ නිසිදති නාම. එවං අකත්වා පන අත්තෙනො පත්තආසනසන්තිකෙ යත්වා නිසිදාචුසොති චුත්තෙ නිසිදිතබ්බං. සවෙ න වදන්ති, නිසිදාමි, හත්තෙති ආපුච්ඡිත්ථා නිසිදිතබ්බං ආපුච්ඡිතකාලතො පට්ඨාය නිසිදාති චුත්තෙපි අචුත්තෙපි නිසිදිතුං වට්ටතියෙව. න පට්ඨාභිස්සාමිති එත්ථ යො අත්තෙනො පත්තාසනං අතික්කමිත්වා නවකානං පාපුණනට්ඨානෙ නිසිදති, අයං නවෙ භික්ඛු ආසනෙන පට්ඨාහති නාම. තස්මිඤ්චි තථා නිසින්තෙ නවා භික්ඛු “අම්භාකං නිසිදිතුං න දෙති”ති උජ්ඣායන්තා තිට්ඨන්ති වා ආසනං වා පරියෙසන්තා ආභිණ්ඩන්ති. තස්මා අත්තෙනො පත්තාසනෙයෙව නිසිදිතබ්බං. එවං න පට්ඨාහති නාම.

ආභිසමාවාරිකම්පි ධම්මන්ති අභිසමාවාරිකං වත්තපටිපත්තිමත්තම්පි. නාතිකාලෙනාති න අතිපාතො පටිසිතබ්බං, න අතිදිවා පටික්කමිතබ්බං, භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිංයෙව පටිසිතබ්බඤ්ච නික්ඛමිතබ්බඤ්ච. අතිපාතො පටිසිත්වා අතිදිවා නික්ඛමන්තස්ස භි වෙතියඬ්ඟණ්ණොධියඬ්ඟණ්ණවත්තාදීනි පරිභායන්ති. කාලස්සෙව මුඛං ධොවිත්වා මක්කටකසුත්තානි ඡින්දන්තෙන උස්සාවබ්න්දු නිපාතෙන්තෙන ගාමං පටිසිත්වා යාගුං පරියෙසිත්වා යාව භික්ඛාකාලා අන්තොගාමෙයෙව නානප්පකාරං තිරච්ඡානකථං කථෙත්තෙන නිසිදිත්වා හත්තකිව්වං කත්වා දිවා නික්ඛම්ම භික්ඛුනං. පාදධොවනවෙලාය විහාරං පච්චාගන්තබ්බං හොති. න පුරෙහත්තං පච්ඡාහත්තං කුලෙසු වාරිත්තං ආපජ්ජිතබ්බන්ති “යො පන භික්ඛු නිමන්තිතො සහත්තො සමානො සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පුරෙහත්තං වා පච්ඡාහත්තං වා කුලෙසු වාරිත්තං ආපජ්ජෙය්‍යා, අඤ්ඤත්‍ර සමයා පාවිත්තිය”න්ති (පාවි. 299) ඉමං සික්ඛාපදං රක්ඛන්තෙන තස්ස විහඬ්ඟෙ චුත්තං පුරෙහත්තඤ්ච පච්ඡාහත්තඤ්ච වාරිත්තං න ආපජ්ජිතබ්බං. උද්ධතො හොති වපලොති උද්ධව්වපකතිකො වෙව හොති වීචරමණ්ඩන-පත්තමණ්ඩන-සෙනාසනමණ්ඩනා ඉමස්ස වා පූතිකායස්ස කෙලායනා මණ්ඩනාති එවං චුත්තෙන ව තරුණදාරකාවචාපලොයන සමන්තාගතො.

පඤ්ඤාචරා හවිතබ්බන්ති විවරකම්මාදීසු ඉතිකත්තබ්බෙසු උපායපඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන හවිතබ්බං. අභිධම්මෙ අභිවිනයෙන අභිධම්මපිටකෙ වෙව විනයපිටකෙ ව පාළිවසෙන වෙව අට්ඨකථාවසෙන ව යොගො කරණියො. සබ්බන්තිමෙන හි පරිච්ඡේදෙන අභිධම්මෙ දුක්ඛකම්මානිකාහි සද්ධිං ධම්මභද්‍යවිභ්චිතං විනා න වට්ටති. විනයෙ පන කම්මාකම්මවිනිච්ඡයෙන සද්ධිං සුවිනිච්ඡිතානි ද්වෙ පානිමොක්ඛානි විනා න වට්ටති.

ආරුප්පානි එත්තාවතා අට්ඨපි සමාපත්තියො චුත්තා භොන්ති. තා පන සබ්බෙන සබ්බං අසක්කොන්තෙන සත්තසුපි යොගො කරණියො, ඡසුපි...පෙ.... පඤ්චසුපි. සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡේදෙන එකං කසිණෙ පරිකම්මකම්මට්ඨානං පගුණං කත්වා ආදාය විවරිතබ්බං, එත්තකං විනා න වට්ටති. උත්තරිමනුස්සධම්මෙති ඉමිනා සබ්බෙපි ලොකුත්තරධම්මෙ දස්සෙති. තස්මා අරහන්තෙන හුත්වා විහාරබ්බං, අරහත්තං අනභිසම්භුණන්තෙන අනාගාමීඵලෙ සකදාගාමීඵලෙ සොතාපත්තිඵලෙ වා පතිට්ඨාතබ්බං. සබ්බන්තිමෙන පරියායෙන එකං විපස්සනාමුඛං යාව අරහත්තා පගුණං කත්වා ආදාය විවරිතබ්බං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. ඉමං පන දෙසනං ආයස්මා සාරිපුත්තො නෙයාපුග්ගලස්ස වසෙන ආභිසමාවාරිකවත්තතො පට්ඨාය අනුපුබ්බෙන අරහත්තං පාපෙත්වා නිට්ඨාපෙසිති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ගොලියානිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. කීටාගිරිසුත්තවණ්ණනා

174. එවං මෙ සුතන්ති කීටාගිරිසුත්තං. තත්ථ කාසිසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ. එථ තුම්භෙපි, භික්ඛවෙති එථ තුම්භෙපි, භික්ඛවෙ, ඉමෙ පඤ්ච ආනිසංසෙ සම්පස්සමානා අඤ්ඤාත්‍රෙව රත්තිභොජනා භුක්ඤ්ජං. ඉති භගවා රත්තිං විකාලභොජනං, දිවා විකාලභොජනන්ති ඉමානි ද්වෙ භොජනානි එකප්පභාරෙන අප්පභාපෙත්වා එකස්මිං සමයෙ දිවා විකාලභොජනමෙව ජභාපෙසි, පුන කාලං අතිනාමෙත්වා රත්තිං විකාලභොජනං ජභාපෙත්තො එවමාහ. කස්මා? ඉමානි හි ද්වෙ භොජනානි වත්තමානානි වට්ටෙ ආවිණ්ණානි සමාවිණ්ණානි නදිං ඔතිණ්ණාදුකං විය අනුපක්ඛන්දානි, නිවාතෙසු ව සරෙසු සුභොජනානි භුක්ඤ්ජන්වා වඩ්ඪිතා සුබ්බමාලා කුලපුත්තා ද්වෙ භොජනානි එකප්පභාරෙන පප්පන්තා කිලමන්ති. තස්මා එකප්පභාරෙන අප්පභාපෙත්වා හද්දාලිසුත්තෙ දිවා විකාලභොජනං ජභාපෙසි, ඉධ රත්තිං විකාලභොජනං. ජභාපෙත්තො පන න තප්පිත්වා වා නිග්ගණ්හිත්වා වා, තෙසං පභානපච්චයා පන අප්පාඛාධනඤ්ච සඤ්ජානිස්සථානි එවං ආනිසංසං දස්සෙත්වා ජභාපෙසි. කීටාගිරිති තස්ස නිගමස්ස නාමං.

175. අස්සප්පුනබ්බසුකානි අස්සප්පි ව පුනබ්බසුකො ව ඡසු ඡබ්බග්ගියෙසු ද්වෙ ගණාවරියා. පණ්ඩුකො ලොහිතකො මෙත්තියො භුම්මජකො අස්සප්පි පුනබ්බසුකොති ඉමෙ ඡ ජනා ඡබ්බග්ගියා නාම. තෙසු පණ්ඩුකලොහිතකා අත්තතො පරිසං ගහෙත්වා සාවත්තියං වසන්ති, මෙත්තියභුම්මජකා රාජගහෙ, ඉමෙ ද්වෙ ජනා කීටාගිරිස්මිං ආවාසිකා භොන්ති. ආවාසිකානි නිබද්ධවාසිනො, තංතිබන්ධා අකතං සෙනාසනං කරොන්ති, ජිණ්ණං පටිසඬ්ඛරොන්ති, කතෙ ඉස්සරා භොන්ති. කාලිකන්ති අනාගතෙ කාලෙ පත්තබ්බං ආනිසංසං.

178. මයා වෙතං, භික්ඛවෙති ඉධ කිං දස්සෙති? භික්ඛවෙ, දිවසස්ස තයො වාරෙ භුක්ඤ්ජන්වා සුඛවෙදනංයෙව උප්පාදෙන්තො න ඉමස්මිං සාසනෙ කිව්චකාරී නාම භොති, එත්තකා පන වෙදනා සෙවිතබ්බා, එත්තකා න සෙවිතබ්බානි එතමත්ථං දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි. එවරුපං සුඛවෙදනං පප්පථානි ඉදඤ්ච ගෙහස්සිතසොමනස්සවසෙන චුත්තං, උපසම්පජ්ජ විහරථානි ඉදඤ්ච නෙක්ඛම්මසිතසොමනස්සවසෙන . ඉතො පරෙසුපි ද්විසු වාරෙසු ගෙහස්සිතනෙක්ඛම්මසිතානංයෙව දොමනස්සානඤ්ච උපෙක්ඛානඤ්ච වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

181. එවං සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බවෙදනං දස්සෙත්වා ඉදානි යෙසං අප්පමාදෙන කිව්චං කත්තබ්බං, යෙසඤ්ච න කත්තබ්බං, තෙ දස්සෙතුං නාහං, භික්ඛවෙ , සබ්බෙසංයෙවානිආදිමාහ. තත්ථ කතං තෙසං අප්පමාදෙනානි තෙසං යං අප්පමාදෙන කත්තබ්බං, තං කතං. අනුලොමිකානීති පටිපත්තිඅනුලොමානි කම්මට්ඨානසප්පායානි, යත්ථ වසන්තෙන සක්කා භොන්ති මග්ගඵලානි පාපුණ්තුං. ඉන්ද්‍රියානි සමන්තානායමානානි සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි සමානං කුරුමානා.

182. සත්තිමෙ, භික්ඛවෙ, පුග්ගලානි ඉධ කිං දස්සෙති? යෙසං අප්පමාදෙන කරණියං නත්ථි, තෙ ද්වෙ භොන්ති. යෙසං අත්ථි, තෙ පඤ්චානි එවං සබ්බෙපි ඉමෙ සත්ත පුග්ගලා භොන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙති.

තත්ථ උභතොභාගවිමුත්තොති ද්විහි භාගෙහි විමුත්තො. අරුපසමාපත්තියා රුපකායතො විමුත්තො, මග්ගෙන නාමකායතො. සො චතුත්තං අරුපසමාපත්තීනං එකෙකතො චූට්ඨාය සඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා අරහත්තං පත්තානං චතුත්තං, නිරොධා චූට්ඨාය අරහත්තං පත්තඅනාගාමීනො ව වසෙන පඤ්චවිධො භොති. පාළි පනෙත්ථ – “කතමො ච පුග්ගලො උභතොභාගවිමුත්තො, ඉධෙකච්චො පුග්ගලො අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චුසිත්වා විහරති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති”ති (පු. ප. 208) එවං අභිධම්මෙ අට්ඨවිමොක්ඛලාභිනො වසෙන ආගතා.

පඤ්ඤාවිමුක්තොති පඤ්ඤාය විමුක්තො. සො සුක්ඛවිපස්සකො, චතුභි ඤානෙහි වුට්ඨාය අරහත්තං පත්තා වත්තාරො වාති ඉමෙසං වසෙන පඤ්චවිධොව හොති. පාළි පනෙන්ථ අට්ඨවිමොක්ඛපටික්ඛෙපවසෙනෙව ආගතා. යථාහ – “න හෙව බො අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චුඞ්ඡිත්වා විහරති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති. අයං වුවචති පුග්ගලො පඤ්ඤාවිමුක්තො”ති.

චුට්ඨන්තං සවිඡ්ඤායාති කායසක්ඛි. යො ඤානඵස්සං පට්ඨං චුඞ්ඡති, පච්ඡා නිරොධං නිබ්බානං සවිඡ්ඤායාති, සො සොනාපත්තිපලට්ඨං ආදිං කත්වා යාව අරහත්තමග්ගට්ඨා ඡබ්බිධො හොන්තිති වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ – “ඉධෙකච්චො පුග්ගලො අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චුඞ්ඡිත්වා විහරති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා එකච්චෙ ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති. අයං වුවචති පුග්ගලො කායසක්ඛි”ති.

දිට්ඨන්තං පත්තොති දිට්ඨිප්පත්තො. තත්ත්වං සඬ්ඛෙපලක්ඛණං – දුක්ඛා සඬ්ඛාරා, සුඛො නිරොධොති ඤාතං හොති දිට්ඨං විදිතං සවිඡ්ඤානං චුඞ්ඡිතං පඤ්ඤායාති දිට්ඨිප්පත්තො. විත්ථාරතො පනෙසොපි කායසක්ඛි විය ඡබ්බිධො හොති. තෙනෙවාහ – “ඉධෙකච්චො පුග්ගලො ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං පජානාති...පෙ.... අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදාති යථාභූතං පජානාති, තථාගතප්පවෙදිතා වස්ස ධම්මා පඤ්ඤාය වොදිට්ඨා හොන්ති වොචරිතා...පෙ.... අයං වුවචති පුග්ගලො දිට්ඨිප්පත්තො”ති (පු. ප. 208).

සද්ධාවිමුක්තොති සද්ධාය විමුක්තො. සොපි චුක්ඛතයෙනෙව ඡබ්බිධො හොති. තෙනෙවාහ – “ඉධෙකච්චො පුග්ගලො ඉදං දුක්ඛන්ති – යථාභූතං පජානාති...පෙ.... අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදාති යථාභූතං පජානාති . තථාගතප්පවෙදිතා වස්ස ධම්මා පඤ්ඤාය වොදිට්ඨා හොන්ති වොචරිතා...පෙ.... නො ව බො යථා දිට්ඨිප්පත්තස්ස. අයං වුවචති පුග්ගලො සද්ධාවිමුක්තො”ති (පු. ප. 208). එතෙසු හි සද්ධාවිමුක්තස්ස පුබ්බහාගමග්ගක්ඛණෙ සද්දහන්තස්ස විය ඔක්ඛපෙත්තස්ස විය අධිමුච්චන්තස්ස විය ව කිලෙසක්ඛයො හොති, දිට්ඨිප්පත්තස්ස පුබ්බහාගමග්ගක්ඛණෙ කිලෙසවිඡේදකඤාණං අදන්ධං තිබ්බං සුරං හුත්වා වහති. තස්මා යථා නාම නාතිතිබ්බණෙන අසිනා කදලිං ඡිත්තදන්තස්ස ඡිත්තට්ඨානං න මට්ඨං හොති, අසි න සීසං වහති, සද්දො සුයාති, බලවතරො වායාමො කාතබ්බො හොති, එවරුපා සද්ධාවිමුක්තස්ස පුබ්බහාගමග්ගභාවනා. යථා පන නිසිතඅසිනා කදලිං ඡිත්තදන්තස්ස ඡිත්තට්ඨානං මට්ඨං හොති, අසි සීසං වහති, සද්දො න සුයාති, බලවචායාමකිච්චං න හොති, එවරුපා පඤ්ඤාවිමුක්තස්ස පුබ්බහාගමග්ගභාවනා වෙදිතබ්බො.

ධම්මං අනුස්සරතිති ධම්මානුසාරි. ධම්මොති පඤ්ඤා, පඤ්ඤාපුබ්බඤ්ඤා මග්ගං භාවෙතිති අත්ථො. සද්ධානුසාරිමිති ව එසෙව නයො. උභො පනෙනෙ සොනාපත්තිමග්ගට්ඨායෙව. චුක්ඛමිති වෙතං – “යස්ස පුග්ගලස්ස සොනාපත්තිපලසවිඡ්ඤායාය පටිපත්තස්ස පඤ්ඤාදිත්ථියං අධිමත්තං හොති, පඤ්ඤාචාහිං පඤ්ඤාපුබ්බඤ්ඤාමං අරියමග්ගං භාවෙති . අයං වුවචති පුග්ගලො ධම්මානුසාරි”ති (පු. ප. 208). තථා – “යස්ස පුග්ගලස්ස සොනාපත්තිපලසවිඡ්ඤායාය පටිපත්තස්ස සද්ධිත්ථියං අධිමත්තං හොති, සද්ධාචාහිං සද්ධාපුබ්බඤ්ඤාමං අරියමග්ගං භාවෙති. අයං වුවචති පුග්ගලො සද්ධානුසාරි”ති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පනෙසා උභතොභාවිමුක්තාදිකථා විසුද්ධිමග්ගෙ පඤ්ඤාභාවනාධිකාරෙ චුත්තා. තස්මා තත්ථ චුක්ඛතයෙනෙව වෙදිතබ්බො. යා පනෙසා එතෙසං විභාගදස්සන්තං ඉධ පාළි ආගතා, තත්ථ යස්මා රුපසමාපත්තියා විනා අරුපසමාපත්තියො නාම නත්ථි, තස්මා ආරුප්පාති චුක්ඛෙපි අට්ඨ විමොක්ඛා චුත්තාව හොන්තිති වෙදිතබ්බො.

කායෙන චුඞ්ඡිත්වාති සහජාතනාමකායෙන චුඞ්ඡිත්වා. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වාති පඤ්ඤාය ව එතස්ස අරියසච්චධම්මෙ දිස්වා. එකච්චෙ ආසවාති පට්ඨමග්ගාදිහි පහාතබ්බො එකදෙසආසවා. තථාගතප්පවෙදිතාති තථාගතෙන පවෙදිතා චතුසච්චධම්මො. පඤ්ඤාය වොදිට්ඨා හොන්තිති ඉමස්මිං යානෙ සීලං කථිතං, ඉමස්මිං සමාධි, ඉමස්මිං විපස්සනා, ඉමස්මිං මග්ගො, ඉමස්මිං ඵලන්ති එවං අත්ථෙත අත්ථෙ කාරණෙන කාරණෙ විණ්ණවරිතන්තා මග්ගපඤ්ඤාය සුදිට්ඨා හොන්ති. වොචරිතාති විචරිතා. සද්ධා නිව්ච්චා හොතිති ඔක්ඛප්පනසද්ධා පතිට්ඨිතා හොති. මත්තසො නිඡ්ඤානං බමන්තිති මත්තාය ඔලොකනං බමන්ති. සද්ධාමත්තන්ති සද්ධායෙව, ඉතරං තස්සෙව වෙච්චනං.

ඉති ඉමෙසු අප්පමාදෙන කරණියෙසු පුග්ගලෙසු තයො පටිවිද්ධමග්ගඵලා සෙබා. තෙසු අනුලොමසෙනාසනං සෙවමානා කල්‍යාණමිත්තෙ හජමානා ඉන්ද්‍රියාති සමන්තානායමානා අනුපුබ්බෙන අරහත්තං ගණ්හන්ති. තස්මා තෙසං යථාධිකාරෙව පාළිඅත්ථො. අවසානෙ පන ද්වෙ සොනාපත්තිමග්ගසමඬ්ඛිතො. තෙහි තස්ස මග්ගස්ස අනුලොමසෙනාසනං සෙවිතං, කල්‍යාණමිත්තා හජිතා, ඉන්ද්‍රියාති සමන්තානිතාති. උපරි පන තිණ්ණං මග්ගානං අත්ථාය සෙවමානා හජමානා සමන්තානායමානා අනුපුබ්බෙන අරහත්තං පාපුණ්ණස්සන්තිති අයමෙත්ථ පාළිඅත්ථො.

විතණ්ඩවාදි පන ඉමමෙව පාළිං ගහෙත්වා – “ලොකුත්තරමග්ගො න එකච්ඡිත්තක්ඛණිකො, බහුවිත්තක්ඛණිකො”ති වදති. සො වත්තබ්බො – “යදි අඤ්ඤෙන විත්තෙන සෙනාසනං පටිසෙවති, අඤ්ඤෙන කල්‍යාණමිත්තෙ හජති, අඤ්ඤෙන ඉන්ද්‍රියාති සමන්තානෙති, අඤ්ඤං මග්ගවිත්තන්ති සන්ධාය ත්වං ‘න එකච්ඡිත්තක්ඛණිකො මග්ගො, බහුවිත්තක්ඛණිකො’ති වදසි, එවං සන්තෙ සෙනාසනං සෙවමානො නිලොභාසං පබ්බතං පස්සති, වනං පස්සති, මිගපක්ඛිතං සද්දං සුණාති, පුප්ඵළානං ගන්ධං ඝායති, පානියං පිචන්තො රසං ඝායති, නිසිදන්තො නිපජ්ජන්තො ඵස්සං චුසති. එවං තෙ පඤ්චවිඤ්ඤාණසමඬ්ඛිති ලොකුත්තරධම්මසමඬ්ඛියෙව භවිස්සති. සචෙ පනෙතං සම්පට්ඨිඡසි, සත්ථාරා සද්ධිං පටිවිරුප්ඤ්ඤාසි. සත්ථාරා හි පඤ්චවිඤ්ඤාණකායා එකන්තං අබ්‍යාකතාව

වුත්තා, තංසමඬගිස්ස කුසලාකුසලං පටික්ඛිත්තං, ලොකුත්තරමග්ගො ව එකන්තකුසලො. තස්මා පජ්ඣෙතං වාද”න්ති පඤ්ඤපෙතබ්බො. සචෙ පඤ්ඤත්තිං න උපගච්ඡති, “ගච්ඡ පාතොව විහාරං පටිසිත්වා යාගුං පිචාහි”ති උයොපාජෙතබ්බො.

183. නාහං , භික්ඛවෙ, ආදිකෙනෙවාති අහං, භික්ඛවෙ, පයමමෙව මණ්ඩුකස්ස උප්පතිත්වා ගමනං විය අඤ්ඤාරාධනං අරහත්තෙ පතිට්ඨානං න වදාමි. අනුපුබ්බසික්ඛාති කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනං. පරතො පදද්වයෙපි එසෙව නයො. සද්ධාජාතොති ඔකප්පනියසද්ධාය ජාතසද්ධො. උපසඬකමතිති ගරුනං සමීපං ගච්ඡති. පයිරුපාසතිති සන්තිකෙ නිසීදති. ධාරෙතීති සාධුකං කත්වා ධාරෙති. ඡන්දො ජායතීති කත්තුකමාසතාකුසලච්ඡන්දො ජායති. උස්සහතීති වීරියං කරොති. තුලෙතීති අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති තුලයති. තුලයිත්වා පදහතීති එවං තීරණවිපස්සනාය තුලයන්තො මග්ගපධානං පදහති. පහිතත්තොති පෙසිතවිත්තො. කායෙන චෙව පරමසච්චන්ති නාමකායෙන නිබ්බානසච්චං සච්ඡිකරොති. පඤ්ඤාය වාති නාමකායසම්පයුත්තාය මග්ගපඤ්ඤාය පටිච්ඡිකාමි පස්සති.

ඉදානි යස්මා තෙ සත්ථු ආගමනං සුත්වා පච්චුග්ගමනමත්තමිපි න අකංසු, තස්මා තෙසං වරියං ගරහන්තො සාපි නාම, භික්ඛවෙ, සද්ධා නාහොසිතිආදිමාහ. තත්ථ කීවදුරෙවිමෙති කිත්තකං දුරෙ යානෙ. යොජනසහමිපි යොජනසහස්සමිපි අපක්කන්තාති වත්තුං වට්ටති, න පන කිඤ්චි ආහ. චතුප්පදං වෙය්‍යාකරණන්ති චතුසච්චබ්‍යාකරණං සන්ධාය වුත්තං.

184. යස්සුද්දිට්ඨස්සාති යස්ස උද්දිට්ඨස්ස. යොපි සො, භික්ඛවෙ, සත්ථාති බාහිරකසත්ථාරං දස්සෙති. එවරුපීති එවංජාතිකා. පණොපණවියාති පණවියා ව ඔපණවියා ව . න උපෙතීති න හොති. කයවික්කයකාලෙ විය අග්ගවඩ්ඪනභාපනං න හොතීති අත්ථො. අයං ගොණො කිං අග්ගති, වීසති අග්ගතීති හණන්තො පණති නාම. න වීසති අග්ගති, දස අග්ගතීති හණන්තො ඔපණති නාම. ඉදං පටිසෙධෙන්තො ආහ “පණොපණවියා න උපෙතී”ති. ඉදානි තං පණොපණවියං දස්සෙතුං එවඤ්ච නො අස්ස, අප්පං කරෙය්‍යාම, න ව නො එවමස්ස, න නං කරෙය්‍යාමාති ආහ.

කිං පන, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, යං තථාගතො සබ්බසො ආමිසෙහි විසංසට්ඨො විහරති, එවං විසංසට්ඨස්ස සත්ථුනො එවරුපා පණොපණවියා කිං යුජ්ජිස්සති? පරියොගාභිය වත්තතොති පරියොගාහිත්වා උක්ඛිපිත්වා ගහෙත්වා වත්තන්තස්ස. අයමනුධම්මොති අයං සභාවො. ජානාති හගවා, නාහං ජානාමිති හගවා එකාසනභොජනෙ ආනිසංසං ජානාති, අහං න ජානාමිති මයි සද්ධාය දිවසස්ස තයො වාරෙ භොජනං පභාය එකාසනභොජනං භුඤ්ජති. රුළුහනියන්ති රොහනියං. ඔජ්චන්තන්ති සිනෙහවන්තං. කාමං තවො වාති ඉමිනා චතුරඬගවීරියං දස්සෙති. එත්ථ හි තවො එකං අඬගං, න්හාරු එකං, අට්ඨි එකං, මංසලොහිතං එකන්ති එවං චතුරඬගසමන්තාගතං වීරියං අධිට්ඨන්තිවා අරහත්තං අප්පත්වා න වුට්ඨගිස්සාමිති එවං පටිපජ්ජතිති දස්සෙති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. දෙසනං පන හගවා නෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙන අරහත්තනිකුටෙන නිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

කිට්ඨගිරිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පරිබාහිරත්වය

1. තෙවිජ්ජවච්ඡසුත්තවග්ගො

185. එවං මෙ සුතන්ති තෙවිජ්ජවච්ඡසුත්තං. තත්ථ එකපුණ්ඩරිකෙති පුණ්ඩරිකො වුව්චති සෙතම්බරුක්ඛො, සො තස්මිං ආරාමෙ එකො පුණ්ඩරිකො අත්ථිති එකපුණ්ඩරිකො. එතදහොසිති තත්ථ පටිසිතුකාමනාය අහොසි. වීරස්සං ඛො, හන්තෙති පකතියා ආගතපුබ්බතං උපාදාය. ධම්මස්ස වානුධම්මන්ති ඉධ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං ධම්මො නාම, මහාජනස්ස බ්‍යාකරණං අනුධම්මො නාම. සෙසං ජීවකසුත්තෙ (ම. නි. 2.51 ආදයො) වුත්තනයමෙව. න මෙ තෙති අනුඤ්ඤාය යත්වා අනුඤ්ඤම්පි පටික්ඛිපති. “සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාවි අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානාති”ති හි ඉදං අනුජානිතබ්බං සියා, – “වරතො ව මෙ...පෙ.... පටිවුපට්ඨිත”න්ති ඉදං පන නානුජානිතබ්බං. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන හි ආවජ්ජිත්වා පජානාති. තස්මා අනුඤ්ඤාය යත්වා අනුඤ්ඤම්පි පටික්ඛිපන්නො එවමාහ.

186. ආසවානං බයාති එත්ථ සකිං බිණානං ආසවානං පුත බෙපෙතබ්බාහාවා යාවදෙවොති න වුත්තං. පුබ්බෙනිවාසඤාණෙන චෙත්ථ හගවා අතිතජානනගුණං දස්සෙති, දිබ්බවක්ඛුඤාණෙන පටිවුප්පන්නජානනගුණං, ආසවක්ඛයඤාණෙන ලොකුත්තරගුණන්ති. ඉති ඉමාහි තිහි විජ්ජාති සකලබුද්ධගුණෙ සංඛිපිත්වා කට්ඨි.

ගිහිසංයොජනන්ති ගිහිබන්ධනං ගිහිපරික්ඛාරෙසු නිකන්තිං. තත්ථි ඛො වච්ඡාති ගිහිසංයොජනං අප්පභාය දුක්ඛස්සන්තකරො නාම නත්ථි. යෙපි හි සන්තතිමහාමත්තො උග්ගසෙතො සෙට්ඨිපුත්තො චිතසොකදාරකොති ගිහිලිඬගෙ ධීතාව අරහත්තං පත්තා, තෙපි මග්ගෙන සබ්බසම්බාරෙසු නිකන්තිං සුක්ඛාපෙත්වා පත්තා. තං පත්වා පන න තෙන ලිඬගෙන අට්ඨංසු, ගිහිලිඬගං නාමෙතං භීතං, උත්තමගුණං ධාරෙතුං න සක්කොති. තස්මා තත්ථ ධීතො අරහත්තං පත්වා තදිවසමෙව පබ්බජති වා පරිනිබ්බාති වා. භූමදෙවතා පන තිට්ඨන්ති. කස්මා? නිලියනොකාසස්ස අත්ථිතාය. සෙසකාමහවෙ මනුස්සෙසු සොතාපන්නාදයො තයො තිට්ඨන්ති, කාමාවචරදෙවෙසු සොතාපන්නා සකදාගාමීනො ව, අනාගාමීබිණාසවා පනෙත්ථ න තිට්ඨන්ති. කස්මා? තඤ්ඤි යානං ලළිතජනස්ස ආවාසො, නත්ථි තත්ථ තෙසං පටිවෙකාරහං පටිවිජන්තට්ඨානඤ්ච. ඉති තත්ථ බිණාසවො පරිනිබ්බාති, අනාගාමී චචිත්වා සුද්ධාවාසෙ නිබ්බත්තති. කාමාවචරදෙවතො උපරි පන චත්තාරොපි අරියා තිට්ඨන්ති.

සොපාසි කම්මවාදීති සොපි කම්මවාදී අහොසි, කිරියම්පි න පටිබාහිත්ථ. තඤ්ඤි එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ අත්තානංයෙව ගහෙත්වා කට්ඨි. තදා කිර මහාසත්තො පාසණ්ඩපරිගණ්භනත්ථං පබ්බජිතො තස්සපි පාසණ්ඩස්ස නිප්ප්ලභාවං ජානිත්වා විරියං න භාපෙසි, කිරියවාදී හුත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති. තස්මා එවමාහ. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

තෙවිජ්ජවච්ඡසුත්තවග්ගො නිට්ඨිතා.

2. අග්ගිවච්ඡසුත්තවග්ගො

187. එවං මෙ සුතන්ති අග්ගිවච්ඡසුත්තං. තත්ථ න ඛො අහන්ති පයමවාරෙ නාහං සස්සනදිට්ඨිකොති වදන්ති, දුතියෙ නාහං උච්ඡෙදදිට්ඨිකොති. එවං අන්තානන්තිකාදිවසෙන සබ්බවාරෙසු පටික්ඛෙපො වෙදිතබ්බො. හොති ව න ව හොතිති අයං පනෙත්ථ එකච්චසස්සතවාදො. නෙව හොති න න හොතිති අයං අමරාවික්ඛෙපොති වෙදිතබ්බො.

189. සදුක්ඛන්ති කිලෙසදුක්ඛෙන වෙව විපාකදුක්ඛෙන ව සදුක්ඛං. සවිසාකන්ති තෙසංයෙව ද්වින්නං වසෙන සඋපසාකං. සඋපායාසන්ති තෙසංයෙව වසෙන සඋපායාසං. සපරිලාහන්ති තෙසංයෙව වසෙන සපරිලාහං.

කිඤ්චි දිට්ඨිගතන්ති කාවි එකා දිට්ඨිපි රුච්චිත්වා බමාපෙත්වා ගහිතා අත්ථිති පුව්ඡති. අපනීතන්ති නිහටං අපවිද්ධං. දිට්ඨන්ති පඤ්ඤාය දිට්ඨං. තස්මාති යස්මා පඤ්චන්නං බන්ධනං උදයවයං අද්දස, තස්මා. සබ්බමඤ්ඤිතානන්ති සබ්බෙසං තිණ්ණම්පි තණ්හාදිට්ඨිමානමඤ්ඤිතානං. මට්ඨිතානන්ති තෙසංයෙව වෙවච්ඡනං. ඉදානි තානි විහජිත්වා දස්සෙන්නො සබ්බඅභංකාර-මමංකාර-මානානුසයානන්ති ආහ. එත්ථ හි අභංකාරො දිට්ඨි, මමංකාරො තණ්හා, මානානුසයො මානො. අනුපාදා විමුත්තොති වතුහි උපාදානෙහි කඤ්චි ධම්මං අනුපාදිසිත්වා විමුත්තො.

190. න උපෙතීති න යුජ්ජති. එත්ථ ව “න උපපජ්ජති”ති ඉදං අනුජානිතබ්බං සියා. යස්මා පන එවං වුත්තෙ සො පරිබාහිරකො උච්ඡෙදං ගණ්හෙයා, උපපජ්ජතිති පන සස්සතමෙව, උපපජ්ජති ව න ව උපපජ්ජතිති එකච්චසස්සතං, නෙව උපපජ්ජති න න උපපජ්ජතිති අමරාවික්ඛෙපං, තස්මා හගවා – “අයං අප්පතිට්ඨො අනාලම්බො හොතු, සුඛපවෙසනට්ඨානං මා ලහතු”ති අනුඤ්ඤාය යත්වා අනුඤ්ඤම්පි පටික්ඛිපි. අලන්ති සමත්ථං පරියත්තං. ධම්මොති

පව්වයාකාරධම්මො. අඤ්ඤාත්‍රයොගෙනාති අඤ්ඤත්ථ පයොගෙන. අඤ්ඤත්‍රාවරියකෙනාති පව්වයාකාරං අජානන්තානං අඤ්ඤෙසං ආවරියානං සන්තිකෙ වසන්තෙන.

191. තෙන හි වච්ඡාති යස්මා ත්වං සම්මොහමාපාදින්නි වදෙසි, තස්මා තංයෙවෙන්ථ පටිපුච්ඡස්සාමි. අනාභාරො නිබ්බූතොති අප්පච්චයො නිබ්බූතො.

192. යෙන රූපෙනාති යෙන රූපෙන සත්තසංඛාතං තථාගතං රූපිනි පඤ්ඤාපෙය්‍යා. ගම්භිරොති ගුණගම්භිරො. අප්පමෙය්‍යාති පමාණං ගණ්හිතුං න සක්කුණෙය්‍යා. දුප්පරියොගාළ්භොති දුඛගාභො දුප්පානො. සෙය්‍යාථාපි මහාසමුද්දොති යථා මහාසමුද්දො ගම්භිරො අප්පමෙය්‍යා දුප්පානො, එවමෙව ඛිණ්ණසංවාපි. තං ආරබ්භ උපපජ්ජතිතිආදි සබ්බං න යුජ්ජති. කථං? යථා පරිනිබ්බූතං අග්ගිං ආරබ්භ පුරත්ථිමං දිසං ගතොතිආදි සබ්බං න යුජ්ජති, එවං.

අනිච්චතාති අනිච්චතාය. සාරෙ පතිට්ඨිතන්ති ලොකුත්තරධම්මසාරෙ පතිට්ඨිතං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අග්ගිවච්ඡසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාවච්ඡසුත්තවණ්ණනා

193. එවං මෙ සුතන්ති මහාවච්ඡසුත්තං. තත්ථ සහකථීති සද්ධිංවාදො, ඛුං මයා තුම්භෙහි සද්ධිං කථිතපුබ්බන්ති කථං සාරෙති මෙන්ති සංවෙති. පුරිමානි හි ද්වෙ සුත්තානි එතස්සෙව කථිතානි, සංයුත්තකො අබ්‍යාකතසංයුත්තං (සං. නි. 4.416 ආදයො) නාම එතස්සෙව කථිතං – “කිං නු ඛො, භො ගොතම, සස්සතො ලොකො ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති අබ්‍යාකතමෙත”න්ති එවං එකුත්තරනිකායෙපි ඉමිනා සද්ධිං කථිතං අත්ථියෙව. තස්මා එවමාහ. සම්මාසම්බුද්ධොපි තස්ස ආගතාගතස්ස සඬග්ගං කත්වා ඔකාසමකාසියෙව. කස්මා? අයඤ්ඤි සස්සතදිට්ඨිකො, සස්සතදිට්ඨිකා ව සීසං ලද්ධිං න විස්සජ්ජෙන්ති, වසානෙලමක්ඛිතපිලොතිකා විය විරෙන සුජ්ඣන්ති. පස්සති ව භගවා – “අයං පරිබ්බාජකො කාලෙ ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ ලද්ධිං විස්සජ්ජෙන්වා මම සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා ඡ අභිඤ්ඤායො සච්ඡිකත්වා අභිඤ්ඤාතසාවකො භවිස්සති”ති. තස්මා තස්ස ආගතාගතස්ස සඬග්ගං කත්වා ඔකාසමකාසියෙව. ඉදං පනස්ස පච්ඡිමගමනං. සො හි ඉමස්මිං සුත්තෙ තරණං වා හොතු අතරණං වා, යට්ඨිං ඔතරිත්වා උදකෙ පතමානො විය සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගත්ත්වා පබ්බජිස්සාමිති සන්තිට්ඨානං කත්වා ආගතො. තස්මා ධම්මදෙසනං යාවන්තො සාධු මෙ භවං ගොතමොතිආදිමාහ. තස්ස භගවා මූලවසෙන සංඛිත්තදෙසනං, කම්මපථවසෙන විත්ථාරදෙසනං දෙසෙසි. මූලවසෙන වෙන්ථ අනිසංඛිත්තා දෙසනා, කම්මපථවසෙන සංඛිත්තා විත්ථාරසදිසා. බුද්ධානං පන නිජ්ජරියායෙන විත්ථාරදෙසනා නාම නත්ථි. වතුච්ඡතිසමන්තපට්ඨානම්පි හි සත්තපකරණෙ අභිධම්මපිටකෙ ව සබ්බං සංඛිත්තමෙව. තස්මා මූලවසෙනාපි කම්මපථවසෙනාපි සංඛිත්තමෙව දෙසෙසීති වෙදිතබ්බො.

194. තත්ථ පාණාතිපාතා වෙරමණි කුසලන්තිආදිසු පටිපාටියා සත්තධම්මා කාමාවචරා, අනභිජ්ඣාදයො තයො වතුභූමිකාපි වට්ටන්ති.

යතො ඛො, වච්ඡ, භික්ඛූනොති කිඤ්චාපි අනියමෙන්වා චුත්තං, යථා පන ජීවකසුත්තෙ ව වඩ්ඤ්ඤාත්තෙ ව, එවං ඉමස්මිං සුත්තෙ ව අත්තානමෙව සන්ධායෙන භගවතා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බො.

195. අත්ථි පනාති කිං පුච්ඡාමිති පුච්ඡති? අයං කිරස්ස ලද්ධිං – “තස්මිං තස්මිං සාසනෙ සත්ථාව අරහා භොති, සාවකො පන අරහත්තං පත්තුං සමත්ථො නත්ථි. සමණො ව ගොතමො ‘යතො ඛො, වච්ඡ, භික්ඛූනො’ති එකං භික්ඛුං කථෙන්නො විය කථෙති, අත්ථි නු ඛො සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකො අරහත්තප්පන්නො”ති. එතමත්ථං පුච්ඡස්සාමිති පුච්ඡති. තත්ථ තිට්ඨතුති භවං තාව ගොතමො තිට්ඨතු, භවඤ්ඤි ලොකෙ පාකටො අරහාති අත්ථො. තස්මිං බ්‍යාකතෙ උත්තරි භික්ඛූතිආදිනං වසෙන පඤ්ඤං පුච්ඡ, භගවාපිස්ස බ්‍යාකාසි.

196. ආරාධකොති සම්පාදකො පරිපූරකො.

197. සෙබ්බාය විජ්ජාය පත්තබ්බන්ති භෙට්ඨිමඵලත්තයං පත්තබ්බං. තං සබ්බං මයා අනුප්පත්තන්ති වදති. විතණ්ඩවාදි පනාහ – “කතමෙ ධම්මා සෙක්ඛා? වත්තාරො මග්ගා අපරියාපන්නා භෙට්ඨිමානි ව තිණි සාමඤ්ඤඵලානි”ති (ධ. ස. 1023) වචනතො අරහත්තමග්ගොපි අනෙත පත්තොයෙව. ඵලං පන අපත්තං, තස්ස පත්තියා උත්තරි යොගං කථාපෙතීති. සො එවං සඤ්ඤාපෙතබ්බො –

“යො වෙ කිලෙසානි පහාය පඤ්ච,

පරිපූර්ණයෙහි අපරිහානිමත්ව;
වෙනොවසිප්පත්තො සමාහිතින්ද්‍රියො,
ස වෙ යීතත්තොති නරො පවුච්චති”ති. (අ. නි. 4.5);

අනාගාමීපුත්තලො හි එකත්තපරිපූර්ණයෙහි. තං සන්ධාය “සෙබ්බා විජ්ජාය පත්තබ්බ”න්ති ආහ. මග්ගස්ස පන එකච්ඡත්තක්ඛණිකත්තා තත්ථ යීතස්ස පුච්ඡා නාම නත්ථි. ඉමිනා සුත්තෙන මග්ගොපි බහුවිත්තක්ඛණිකො භොතුති වෙ. එතං න බුද්ධච්චනං, චුත්තගාථාය ව අත්ථො විරුජ්ඣති. තස්මා අනාගාමීඵලෙ යත්වා අරහත්තමග්ගස්ස විපස්සනං කථාපෙතීති වෙදිතබ්බො. යස්මා පනස්ස න කෙවලං සුද්ධඅරහත්තස්සෙව උපනිස්සයො, ඡන්තම්පි අභිඤ්ඤානං උපනිස්සයො අත්ථි, තස්මා භගවා – “ඵවමයං සමපෙ කම්මං කත්වා පඤ්ච අභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙස්සති, විපස්සනාය කම්මං කත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති. ඵවං ඡලභිඤ්ඤො මහාසාවකො භවිස්සති”ති විපස්සනාමත්තං අකපෙත්වා සමථවිපස්සනා ආචික්ඛි.

198. සති සතිආයතනෙති සති සතිකාරණෙ. කිඤ්චෙත්ථ කාරණං? අභිඤ්ඤා වා අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං වා අවසානෙ පන අරහත්තං වා කාරණං අරහත්තස්ස විපස්සනා වාති වෙදිතබ්බං.

200. පරිවිණ්ණො මෙ භගවාති සත්ත හි සෙබ්බා භගවත්තං පරිවරන්ති නාම, ඛණාසවෙන භගවා පරිවිණ්ණො භොති. ඉති සඨබ්බෙපෙන අරහත්තං බ්‍යාකරොත්තො පෙරො ඵවමාහ. තෙ පන භික්ඛු තමත්ථං න ජානිංසු, අජානන්තාව තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා. භගවතො ආරොවෙසුං. දෙවතාති තෙසං ගුණානං ලාභී දෙවතා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාවච්ඡසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. දිසනබසුත්තවණ්ණනා

201. ඵවං මෙ සුතන්ති දිසනබසුත්තං. තත්ථ සුකරබ්බායන්ති සුකරබ්බාති ඵවංනාමකෙ ලෙණෙ. කස්සපබුද්ධකාලෙ කිර තං ලෙණං එකස්මිං බුද්ධන්තරෙ පට්ඨියා වඩ්ඪමානාය අත්තොභූමිගතං ජාතං. අපෙකදිවසං එකො සුකරො තස්ස ඡදනපරියන්තසම්පෙ පංසුං බණි. දෙවෙ චූටිටෙ පංසුධොතො ඡදනපරියන්තො පාකටො අභොසි. එකො වනවරකො දිස්වා – “පුබ්බෙ සීලවත්තෙහි පරිභූත්තලෙණෙන භවිතබ්බං, පටිජග්ගිස්සාමි න”න්ති සමන්තතො පංසුං අපනෙත්වා ලෙණං සොධෙත්වා කුට්ටපරික්ඛෙපං කත්වා ද්වාරවාතපානං යොජෙත්වා සුපරිනිට්ඨිත-සුධාකම්මචිත්තකම්මරජතපට්ටසදිසාය වාලුකාය සන්ථතපරිවෙණං ලෙණං කත්වා මඤ්චපීඨං පඤ්ඤාපෙත්වා භගවතො වසනත්ථාය අදාසි. ලෙණං ගම්භිරං අභොසි ඔතරිත්වා අභිරුහිතබ්බං. තං සන්ධායෙන චුත්තං.

දිසනබ්බොති තස්ස පරිබ්බාජකස්ස නාමං. උපසඬකම්භි කස්මා උපසඬකම්? සො කිර පෙරෙ අඩ්ඪමාසපබ්බජිතෙ වින්තෙසි – “මයං මාතුලො අඤ්ඤං පාසණ්ඩං ගන්ත්වා න චිරං තිට්ඨති, ඉදානි පනස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගතස්ස අඩ්ඪමාසො ජාතො. පවත්තිමිපිස්ස න සුභාමි, ඔපවත්තං නු බො සාසනං, ජානිස්සාමි න”න්ති ගන්තුකාමො ජාතො. තස්මා උපසඬකම්. එකමන්තං යීතොති තස්මිං කිර සමයෙ පෙරො භගවත්තං ඛිජයමානො යීතො භොති, පරිබ්බාජකො මාතුලෙ හිරොත්තජපෙන යීතකොව පඤ්ඤං පුච්ඡි. තෙන චුත්තං “එකමන්තං යීතො”ති.

සබ්බං මෙ නක්ඛමතීති සබ්බා මෙ උපපත්තියො නක්ඛමන්ති, පටිසන්ධියො නක්ඛමන්ති අධිප්පායෙන වදති. එත්තාවතානෙන “උච්ඡේදවාදොභමස්මි”ති දිපිතං භොති. භගවා පනස්ස අධිප්පායං මුඤ්චිත්වා අක්ඛරෙ තාව දොසං දස්සෙන්නො යාපි බො තෙතිආදිමාහ. තත්ථ එසාපි තෙ දිට්ඨි නක්ඛමතීති එසාපි තෙ පට්ඨං රුච්චිත්වා බමාපෙත්වා ගහිතදිට්ඨි නක්ඛමතීති. එසා වෙ මෙ, භො ගොතම, දිට්ඨි බමෙය්‍යාති මය්හඤ්ඤි සබ්බං නක්ඛමතීති දිට්ඨි, තස්ස මය්හං යා එසා සබ්බං මෙ නක්ඛමතීති දිට්ඨි, එසා මෙ බමෙය්‍ය. යං තං “සබ්බං මෙ නක්ඛමතී”ති චුත්තං, තම්පිස්ස තාදිසමෙව. යථා සබ්බගහණෙන ගහිතාපි අයං දිට්ඨි බමති, ඵවමෙවං තම්පි බමෙය්‍ය. ඵවං අත්තතො වාදෙ ආරොපිතං දොසං ඤත්වා තං පරිහරාමීති සඤ්ඤාය වදති, අත්ථතො පනස්ස “එසා දිට්ඨි න මෙ බමති”ති ආපජ්ජති. යස්ස පනෙසා න බමති න රුච්චති, තස්සායං තාය දිට්ඨියා සබ්බං මෙ න බමතීති දිට්ඨි රුච්චිතං. තෙන හි දිට්ඨිඅක්ඛමෙන අරුචිතෙන භවිතබ්බන්ති සබ්බං බමතීති රුච්චතිති ආපජ්ජති. න පනෙස තං සම්පට්ඨිති, කෙවලං තස්සාපි උච්ඡේදදිට්ඨියා උච්ඡේදමෙව ගණ්හාති. තෙනාහ භගවා අතො බො තෙ, අග්ගිවෙස්සන,...පෙ.... අඤ්ඤාඤ්ච දිට්ඨිං උපාදියන්තිති. තත්ථ අතොති පජ්ඣනකෙසු නිස්සක්කං, යෙ පජ්ඣන්ති, තෙහි යෙ නප්පජ්ඣන්තිති චූච්චියන්ති, තෙව බහුතරාති අත්ථො. බහු හි බහුතරාති එත්ථ හිකාරො නිපාතමත්තං, බහු බහුතරාති අත්ථො. පරතො තනු හි තනුතරාති පදෙපි එසෙව නයො. යෙ ඵවමාහංසුති යෙ ඵවං වදන්ති. තඤ්චෙව දිට්ඨිං නප්පජ්ඣන්ති, අඤ්ඤාඤ්ච දිට්ඨිං උපාදියන්තිති මූලදස්සනං නප්පජ්ඣන්ති, අපරදස්සනං උපාදියන්ති.

එත්ථ ව සස්සනං ගහෙත්වා තම්පි අප්පභාය උච්ඡේදං වා එකච්චසස්සනං වා ගහෙතුං න සක්කා, උච්ඡේදම්පි ගහෙත්වා නං අප්පභාය සස්සනං වා එකච්චසස්සනං වා න සක්කා ගහෙතුං, එකච්චසස්සනම්පි ගහෙත්වා නං අප්පභාය සස්සනං වා උච්ඡේදං වා න සක්කා ගහෙතුං. මූලසස්සනං පන අප්පභාය අඤ්ඤා සස්සනමෙව සක්කා ගහෙතුං. කථං? එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ “රූපං සස්සන”න්ති ගහෙත්වා අපරස්මිං සමයෙ “න සුද්ධරූපමෙව සස්සනං, වෙදනාපි සස්සනා, විඤ්ඤාණම්පි සස්සන”න්ති ගණ්හාති. උච්ඡේදෙපි එකච්චසස්සනෙපි එසෙව නයො. යථා ව ඛන්ධෙසු, එවං ආයතනෙසුපි යොජෙනබ්බං. ඉදං සන්ධාය චුත්තං – “තඤ්චෙව දිට්ඨිං නප්පජ්ජන්ති, අඤ්ඤාදිට්ඨිං උපාදියන්ති”ති.

දුතියවාරෙ අතොති අප්පජ්ජනකෙසු නිස්සක්කං, යෙ නප්පජ්ජන්ති, තෙහි, යෙ පජ්ජන්තිති වුවිච්ඡන්ති, තෙව තනුතරා අප්පතරාති අත්ථො. තඤ්චෙව දිට්ඨිං පජ්ජන්ති, අඤ්ඤාදිට්ඨිං න උපාදියන්තිති තඤ්ච මූලදස්සනං පජ්ජන්ති, අඤ්ඤාදිට්ඨිං දස්සනං න ගණ්හන්ති. කථං? එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ “රූපං සස්සන”න්ති ගහෙත්වා අපරස්මිං සමයෙ තත්ථ ආදීනවං දිස්වා “ඔළාරිකමෙතං මය්හං දස්සන”න්ති පජ්ජති “න කෙවලඤ්ච රූපං සස්සනන්ති දස්සනමෙව ඔළාරිකං, වෙදනාපි සස්සනා...පෙ.... විඤ්ඤාණම්පි සස්සනන්ති දස්සනං ඔළාරිකමෙවා”ති විස්සජ්ජෙති. උච්ඡේදෙපි එකච්චසස්සනෙපි එසෙව නයො. යථා ව ඛන්ධෙසු, එවං ආයතනෙසුපි යොජෙනබ්බං. එවං තඤ්ච මූලදස්සනං පජ්ජන්ති, අඤ්ඤාදිට්ඨිං දස්සනං න ගණ්හන්ති.

සන්තග්ගිවෙස්සනාති කස්මා ආරභි? අයං උච්ඡේදලද්ධිකො අත්තනො ලද්ධිං නිගුහති, තස්සා පන ලද්ධියා වණ්ණෙ වුවිච්චානෙ අත්තනො ලද්ධිං පාතුකරිස්සතිති තිස්සො ලද්ධියො එකතො දස්සෙත්වා චිහජිතුං ඉමං දෙසනං ආරභි.

සාරාගාය සන්තිකෙතිආදීසු රාගවසෙන වට්ටෙ රජ්ජනස්ස ආසන්නා තණ්හාදිට්ඨිසංයොජනෙන වට්ටසංයොජනස්ස සන්තිකෙ. අභිනන්දනායාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව ගිලිත්වා පරියාදියනස්ස ගහණස්ස ව ආසන්නාති අත්ථො. අසාරාගාය සන්තිකෙතිආදීසු වට්ටෙ අරජ්ජනස්ස ආසන්නාතිආදිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව සස්සනදස්සනං අප්පසාවජ්ජං දන්ධවිරාගං, උච්ඡේදදස්සනං මහාසාවජ්ජං බිජ්ජවිරාගං. කථං? සස්සනවාදී හි ඉධලොකං පරලොකඤ්ච අත්ථිති ජානාති, සුකතදුක්කටානං එලං අත්ථිති ජානාති, කුසලං කරොති, අකුසලං කරොත්තො භායති, වට්ටං අස්සාදෙති, අභිනන්දති. බුද්ධානං වා බුද්ධසාවකානං වා සම්මුඛිභූතො සීසං ලද්ධිං ජහිතුං න සක්කොති. තස්මා තං සස්සනදස්සනං අප්පසාවජ්ජං දන්ධවිරාගන්ති වුවිච්චති. උච්ඡේදවාදී පන ඉධලොකපරලොකං අත්ථිති ජානාති, සුකතදුක්කටානං එලං අත්ථිති ජානාති, කුසලං න කරොති, අකුසලං කරොත්තො න භායති, වට්ටං න අස්සාදෙති, නාභිනන්දති, බුද්ධානං වා බුද්ධසාවකානං වා සම්මුඛිභාවෙ සීසං දස්සනං පජ්ජති. පාරමිසො පුරෙතුං සක්කොත්තො බුද්ධො භුත්වා, අසක්කොත්තො අභිනිහාරං කත්වා සාවකො භුත්වා පරිනිබ්බායති. තස්මා උච්ඡේදදස්සනං මහාසාවජ්ජං බිජ්ජවිරාගන්ති වුවිච්චති.

202. සො පන පරිබ්බාජකො එතමත්ථං අසල්ලක්ඛෙත්වා – “මය්හං දස්සනං සංවණ්ණෙති පසංසති, අද්ධා මෙ සුන්දරං දස්සන”න්ති සල්ලක්ඛෙත්වා උක්කංසෙති මෙ භවන්තිආදිමාහ.

ඉදානි යස්මා අයං පරිබ්බාජකො කඤ්ජියෙනෙව තිත්තකාලාබ්බ, උච්ඡේදදස්සනෙනෙව පූරිතො, සො යථා කඤ්ජියං අප්පභාය න සක්කා ලාබ්බම්හි තෙලථාණිකාදීනි පක්ඛිපිතුං, පක්ඛිත්තානිපි න ගණ්හාති, එවමෙවං තං ලද්ධිං අප්පභාය අභබ්බො මග්ගඵලානං ලාභාය, තස්මා ලද්ධිං ජහාපනත්ථං තනුග්ගිවෙස්සනාතිආදි ආරද්ධං. විග්ගහොති කලහො. එවමෙතාසං දිට්ඨිනං පහානං හොතිති එවං විග්ගහාදිආදීනවං දිස්වා තාසං දිට්ඨිනං පහානං හොති. සො හි පරිබ්බාජකො “කිං මෙ ඉම්හා විග්ගහාදිනා”ති තං උච්ඡේදදස්සනං පජ්ජති.

205. අථස්ස භගවා වම්මකඤ්ජියෙ ලාබ්බම්හි සප්පිථාණිකාදීනි පක්ඛිපන්තො විය හදයෙ අමනොසධං පුරෙස්සාමිති විපස්සනං ආචික්ඛන්තො අයං බො පන, අග්ගිවෙස්සන, කායොතිආදිමාහ. තස්සත්ථො වම්මිකසුත්තෙ චුත්තො. අනිච්චතොතිආදීනිපි භෙට්ඨා විත්ථාරිතානෙව. යො කායස්මිං කායජන්දොති යා කායස්මිං තණ්හා. ස්තෙහොති තණ්හාස්තෙහොව. කායන්වයතාති කායානුගමනභාවො, කායං අනුගච්ඡනකකිලෙසොති අත්ථො.

එවං රූපකම්මට්ඨානං දස්සෙත්වා ඉදානි අරූපකම්මට්ඨානං දස්සෙත්තො තිස්සො බොතිආදිමාහ. පුන තාසංයෙව වෙදනානං අසම්මිස්සභාවං දස්සෙත්තො යස්මිං, අග්ගිවෙස්සන, සමයෙතිආදිමාහ. තත්ත්වං සඛිබ්බෙත්ථො – යස්මිං සමයෙ සුඛාදිසු එකං වෙදනං වෙදයති, තස්මිං සමයෙ අඤ්ඤා වෙදනා අත්තනො වාරං වා ඔකාසං වා ඔලොකයමානා නිසින්තා නාම නත්ථි, අථ බො අනුප්පන්නාව හොන්ති හින්තඋදකපුප්පුලා විය ව අන්තරහිතා වා. සුඛාපි බොතිආදි තාසං වෙදනානං චුණ්ණවිචුණ්ණභාවදස්සනත්ථං චුත්තං.

න කෙනච්චි සංවදන්ති තස්සනං ගහෙත්වා “සස්සනවාදී අහ”න්ති උච්ඡේදවාදිනාපි සද්ධිං න සංවදති, තමෙව ගහෙත්වා “සස්සනවාදී අහ”න්ති එකච්චසස්සනවාදිනා සද්ධිං න විවදති. එවං තයොපි වාදා පරිවත්තෙත්වා

යොජනබ්බා. යඤ්ච ලොකෙ චුත්තන්ති යං ලොකෙ කථිතං වොහරිතං, තෙන වොහරති අපරාමසන්නො කිඤ්චි ධම්මං පරාමාසග්ගාහෙන අග්ගණ්හන්නො. චුත්තම්පි චෙතං –

“යො හොති භික්ඛු අරහං කතාවි,
බ්ණ්ණාසවො අන්තිමදෙහධාරී;
අහං වදාමිතිපි සො වදෙය්‍යා,
මමං වදන්තිතිපි සො වදෙය්‍යා;
ලොකෙ සමඤ්ඤං කුසලො විදිත්වා,
වොහාරමත්තෙන සො වොහරෙය්‍යා”ති. (සං. නි. 1.25);

අපරම්පි චුත්තං – “ඉමා බො චිත්ත ලොකසමඤ්ඤා ලොකනිරුත්තියො ලොකවොහාරා ලොකපඤ්ඤත්තියො, යාහි තථාගතො වොහරති අපරාමස”න්ති (දී. නි. 1.440).

206. අභිඤ්ඤාපභානමාහානි සස්සතාදිසු තෙසං තෙසං ධම්මානං සස්සතං අභිඤ්ඤාය ජානිත්වා සස්සතස්ස පභානමාහ, උච්ඡේදං, එකච්චසස්සතං අභිඤ්ඤාය එකච්චසස්සතස්ස පභානං වදති. රූපං අභිඤ්ඤාය රූපස්ස පභානං වදතිතිආදිනා නයෙනෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

පටිසඤ්චික්ඛතොති පච්චවෙක්ඛන්තස්ස. අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චිති අනුප්පාදනිරොධෙන නිරුද්ධෙහි ආසවෙහි අග්ගහෙත්වා චිත්තං විමුච්චි. එත්තාවතා වෙස පරස්ස වඩ්ඪිතං භත්තං භුඤ්ජිත්වා බුදුං විනොදෙන්තො විය පරස්ස ආරද්ධාය ධම්මදෙසනාය ඤාණං පෙසෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තඤ්ඤෙව පත්තො, සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස ව මත්ථකං, සොළස ව පඤ්ඤා පටිච්ඡික්ඛිත්වා යිතො. දීඝනබ්බො පන සොතාපත්තිඵලං පත්වා සරණෙසු පතිට්ඨිතො.

භගවා පන ඉමං දෙසනං සුරියෙ ධර්මානෙයෙව නිට්ඨාපෙත්වා ගිජ්ඣකුටා ඔරුය්හ වෙළවනං ගන්ත්වා සාවකසන්තිපානමකාසී, චතුරඨගසමන්තාගතො සන්තිපාතො අහොසී. තත්ත්මානි අභිගානි – මාසනක්ඛත්තෙන යුත්තො පුණ්ණමඋපොසථදිවසො, කෙනචි අනාමන්තිතානි හුත්වා අත්තනොයෙව ධම්මතාය සන්තිපතිතානි අභිසංකල්පානි භික්ඛුසතානි, තෙසු එකොපි පුපුජ්ජනො වා සොතාපන්ත-සකදාගාමී-අනාගාමී-සුක්ඛච්ඡස්සක-අරහත්තෙසු වා අඤ්ඤතරො නත්ථී, සබ්බෙ ඡළභිඤ්ඤාව, එකොපි චෙත්ථ සත්ථකෙන කෙසෙ ඡිත්තදිත්වා පබ්බජිතො නාම නත්ථී, සබ්බෙ එහිභික්ඛුනොයෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය
දීඝනබ්බුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මාගණ්ඩියසුත්තවණ්ණනා

207. එවං මෙ සුතන්ති මාගණ්ඩියසුත්තං. තත්ථ අග්‍යාගාරෙති අග්ගිහොමසාලයං. තිණසන්ථාරකෙති ද්වෙ මාගණ්ඩියා මාතුලො ච භාගිනෙයොයා ව. තෙසු මාතුලො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො, භාගිනෙයොයාපි සඋපනිස්සයො නවිරස්සෙව පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති. අපස්ස භගවා උපනිස්සයං දිස්වා රමණීයං දෙවගබ්බසදිසං ගන්ධකුටිං පභාය තත්ථ ඡාරිකතිණකච්චරාදීහි උක්ඛාපෙ අග්‍යාගාරෙ තිණසන්ථාරකං පඤ්ඤාපෙත්වා පරසඨගහකරණත්ථං කතිපාහං වසිත්ථ. තං සන්ධායෙන චුත්තං. තෙනුපසඬකම්භි න කෙවලං තංදිවසමෙව, යස්මා පන තං අග්‍යාගාරං ගාමුපවාලෙ දාරකදාරිකාහි ඔකිණ්ණං අවිචිත්තං, තස්මා භගවා නිච්චකාලම්පි දිවසභාගං තස්මිං වනසණ්ඨෙ විතිනාමෙත්වා සායං වාසත්ථාය තත්ථ උපගච්ඡති.

අද්දසා බො...පෙ.... තිණසන්ථාරකං පඤ්ඤත්තන්ති භගවා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු තිණසන්ථාරකං සඬ්ඝරිත්වා සඤ්ඤාණං කත්වා ගච්ඡති, තංදිවසං පන පඤ්ඤාපෙත්වා අගමාසී. කස්මා? තදා හි පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙත්වා අද්දස – “අජ්ජ මාගණ්ඩියො ඉධාගන්ත්වා ඉමං තිණසන්ථාරකං දිස්වා භාරද්වාපෙන සද්ධිං තිණසන්ථාරකං ආරබ්භ කථාසල්ලාපං කරිස්සති, අථාහං ආගන්ත්වා ධම්මං දෙසෙස්සාමි, සො ධම්මං සුත්වා මම සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති. පරෙසං සඬ්ගහකරණත්ථමෙව හි මයා පාරමියො පූරිතා”ති තිණසන්ථාරකං පඤ්ඤාපෙත්වා අගමාසී.

සමණසෙය්‍යානුරූපං මඤ්ඤෙති ඉමං තිණසන්ථාරකං “සමණස්ස අනුච්ඡවිකා සෙය්‍යා”ති මඤ්ඤාමි. න ව අසඤ්ඤතසමණස්ස නිවුත්ථට්ඨානමෙතං. තථාහෙත්ථ භත්ථෙන ආකඩ්ඪිතට්ඨානං වා පාදෙන ආකඩ්ඪිතට්ඨානං වා සීසෙන පහට්ඨානං වා න පඤ්ඤායති, අනාකුලො අනාකිණ්ණො අහින්තො ඡෙකෙන චිත්තකාරෙන තුලිකාය පරිච්ඡිත්තදිත්වා පඤ්ඤත්තො විය. සඤ්ඤතසමණස්ස වසිතට්ඨානං, කස්ස හො වසිතට්ඨානන්ති පුච්ඡති. භූතානුනොති හතවඩ්ඪිතො මරියාදකාරකස්ස. කස්මා එවමාහ? ඡසු ද්වාරෙසු වඩ්ඪිපඤ්ඤාපනලද්ධිකත්තා. අයඤ්භි තස්ස ලද්ධි – වක්ඛු බුහෙතබ්බං වඩ්ඪෙතබ්බං, අදිට්ඨං දක්ඛිතබ්බං, දිට්ඨං සමතික්කම්භිතබ්බං. සොතං බුහෙතබ්බං වඩ්ඪෙතබ්බං,

අසුනං සොතබ්බං, සුතං සමතික්කමිතබ්බං. සානං බුහෙතබ්බං වඩ්ඪෙතබ්බං, අසායිතං සායිතබ්බං, සායිතං සමතික්කමිතබ්බං. ජීවිතා බුහෙතබ්බං වඩ්ඪෙතබ්බං, අස්සායිතං සායිතබ්බං, සායිතං සමතික්කමිතබ්බං. කායො බුහෙතබ්බො වඩ්ඪෙතබ්බො, අපුට්ඨං පුසිතබ්බං, පුට්ඨං සමතික්කමිතබ්බං. මනො බුහෙතබ්බො වඩ්ඪෙතබ්බො, අවිඤ්ඤානං විජානිතබ්බං, විඤ්ඤානං සමතික්කමිතබ්බං. එවං සො ඡසු ද්වාරෙසු වඩ්ඪීං පඤ්ඤපෙති. භගවා පන –

“වක්ඛනා සංවරො සාධු, සාධු සොනෙන සංවරො;
සානෙන සංවරො සාධු, සාධු ජීවිතාය සංවරො.

කායෙන සංවරො සාධු, සාධු වාචාය සංවරො;
මනසා සංවරො සාධු, සාධු සබ්බත්ථ සංවරො;
සබ්බත්ථ සංවුතො භික්ඛු, සබ්බදුක්ඛා පමුවිවති”ති. (ධ. ප. 360-361) –

ඡසු ද්වාරෙසු සංවරං පඤ්ඤපෙති. තස්මා සො “වඩ්ඪීහතො සමණො ගොතමො මරියාදකාරකො”ති මඤ්ඤමානො “භූතභූතො”ති ආභ.

අරියෙ ඤායෙ ධම්මෙ කුසලෙති පරිසුද්ධෙ කාරණධම්මෙ අනවජ්ජෙ. ඉමිනා කිං දස්සෙති? එවරුපස්ස නාම උග්ගතස්ස පඤ්ඤාතස්ස යසස්සිනො උපරි වාචං භාසමානෙන විමංසිත්වා උපධාරත්වා මුඛෙ ආරක්ඛං යපෙත්වා භාසිතබ්බො භොති. තස්මා මා සහසා අභාසී, මුඛෙ ආරක්ඛං යපෙහීති දස්සෙති. එවඤ්ඤි නො සුත්තෙ ඔවරතීති යස්මා අමිභාකං සුත්තෙ එවං ආගව්ජති, න මයං මුඛාරුළුභිවජාමත්තං වදාම, සුත්තෙ ව නාම ආගතං වදමානා කස්ස භායෙය්‍යාම, තස්මා සම්මුඛාපි නං වදෙය්‍යාමාති අත්ථො. අප්පොස්සුක්කොති මම රක්ඛනත්ථාය අනුස්සුක්කො අවාචටො හුත්වාති අත්ථො. චුත්තොව නං වදෙය්‍යාති මයා චුත්තොව හුත්වා අපුච්ඡිතොව කථං සමුට්ඨාපෙත්වා අමිඛජම්බුආදීති ගහෙත්වා විය අපුරයමානො මයා කථිතනියාමෙන භවං භාරද්වාපො වදෙය්‍යා, වදස්සුති අත්ථො.

208. අස්සොසි ඛොති සත්ථා ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දිබ්බවක්ඛනා මාගණ්ඩියං තත්ථ ආගතං අද්දස, ද්විත්තං ජනානං භාසමානානං දිබ්බසොතෙන සද්දම්පි අස්සොසි. පට්ඨල්ලානා වුට්ඨිතොති ඵලසමාපත්තියා වුට්ඨිතො. සංවිග්ගොති පිතිසංවෙගෙන සංවිග්ගො වලිතො කම්පිතො. තස්ස කිර එතදභොසි – “නෙව මාගණ්ඩියෙන සමණස්ස ගොතමස්ස ආරොච්ඡං, න මයා. අමිභෙ මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤො එත්ථ තතියොපි නත්ථී, සුතො භවිස්සති අමිභාකං සද්දො තිබ්බසොතෙන පුරිසෙනා”ති. අට්ඨස්ස අබ්භන්තරෙ පිති උප්පජ්ජිත්වා නවනවුතිලොමකුපසභස්සාති උද්ධග්ගාති අකාසි. තෙන චුත්තං “සංවිග්ගො ලොමභට්ඨජාතො”ති. අට්ඨ ඛො මාගණ්ඩියො පරිබ්බාජකොති පරිබ්බාජකස්ස පභින්නමුඛං විය බීජං පරිපාකගතං ඤාණං, තස්මා සන්තීසිදිතුං අසක්කොන්තො ආභිණ්ඩමානො සුත සත්ථු සන්තිකං ආගන්ත්වා එකමත්තං නිසීදි. තං දස්සෙතුං “අට්ඨ ඛො මාගණ්ඩියො”තිආදි චුත්තං.

209. සත්ථා – “එවං කිර ත්වං, මාගණ්ඩිය, මං අවවා”ති අවත්වාච වක්ඛුං ඛො, මාගණ්ඩියාති පරිබ්බාජකස්ස ධම්මදෙසනං ආරභි. තත්ථ වසනට්ඨානට්ඨෙන රූපං වක්ඛුස්ස ආරාමොති වක්ඛු රූපාරාමං. රූපෙ රතන්ති රූපරතං. රූපෙන වක්ඛු ආමොදිතං පමොදිතන්ති රූපසමුදිතං. දන්තන්ති නිබ්බිසෙවනං. ගුත්තන්ති ගොපිතං. රක්ඛිතන්ති යපිතරක්ඛං. සංචුතන්ති පිහිතං. සංවරායාති පිධානත්ථාය.

210. පරිවාරිතපුබ්බොති අභිරමිතපුබ්බො. රූපපරිලාභන්ති රූපං ආරබ්භ උප්පජ්ජනපරිලාභං. ඉමස්ස පන තෙ, මාගණ්ඩිය, කිමස්ස වචනීයන්ති ඉමස්ස රූපං පරිග්ගණ්හිත්වා අරහත්තප්පත්තස්ස බිණ්ණාසවස්ස තයා කිං වචනං වත්තබ්බං අස්ස, වුඩ්ඪිහතො මරියාදකාරකොති ඉදං වත්තබ්බං, න වත්තබ්බන්ති පුච්ඡති. න කිඤ්චි, භො ගොතමාති, භො ගොතම, කිඤ්චි වත්තබ්බං නත්ථී. සෙසද්වාරෙසුපි එසෙව නයො.

211. ඉදානි යස්මා තයා පඤ්චක්ඛන්ධෙ පරිග්ගහෙත්වා අරහත්තප්පත්තස්ස බිණ්ණාසවස්ස කිඤ්චි වත්තබ්බං නත්ථී, අහඤ්ථ පඤ්චක්ඛන්ධෙ පරිග්ගහෙත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො, තස්මා අභම්පි තෙ න කිඤ්චි වත්තබ්බොති දස්සෙතුං අහං ඛො පනාතිආදිමාභ. තස්ස මය්හං මාගණ්ඩියාති ගිහිකාලෙ අත්තනො සම්පත්තිං දස්සෙන්නො ආභ. තත්ථ වස්සිකොතිආදිසු යත්ථ සුඛං භොති වස්සකාලෙ වසිතුං, අයං වස්සිකො. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො – වස්සං වාසො වස්සං, වස්සං අරහතීති වස්සිකො. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ වස්සිකො පාසාදො නාතිඋච්චො භොති නාතිනීචො, ද්වාරවාතපානාතිපිස්ස නාතිතනුති නාතිබහුති, භූමත්ථරණපච්චත්ථරණඛජ්ජභොජ්ජාතිපෙත්ථ මිස්සකානෙව වට්ටන්ති. භෙමන්තිකෙ ථම්මාපි භිත්තියොපි නීවා භොන්ති, ද්වාරවාතපානාති තනුකාති සුමුච්ඡිද්දාති. උණ්භපවෙසනත්ථාය භිත්තියුහාති නිභරියන්ති. භූමත්ථරණපච්චත්ථරණනිවාසනපාරුපනාති පනෙත්ථ උණ්භවිරියාති කම්බලාදීති වට්ටන්ති. ඛජ්ජභොජ්ජං සිනිද්ධං කටුකසන්තිස්සිතඤ්ච. ගිම්හිකෙ ථම්මාපි භිත්තියොපි උච්චා භොන්ති. ද්වාරවාතපානාති පනෙත්ථ බහුති විපුලජාලාති භවන්ති. භූමත්ථරණාදීති දුකුලමයාති වට්ටන්ති, ඛජ්ජභොජ්ජාති මධුරසසිතවිරියාති. වාතපානසම්පෙසු චෙත්ථ නව වාටියො යපෙත්වා උදකස්ස පුරෙත්වා නීලුප්පලාදීති සඤ්ජාදෙන්ති. තෙසු තෙසු පදෙසෙසු උදකයන්තාති කරොන්ති, යෙහි දෙවෙ වස්සන්තෙ විය උදකධාරා නික්ඛමන්ති.

බොධිසත්තස්ස පන අට්ඨසතසුචණ්ණසංචර ජනසංචර භග්ගොදකස්ස පුරන්තා නිලුප්පලගච්ඡකෙ කත්වා සයනං පරිවාරන්තවා යප්පිංසු. මහන්තෙසු ලොහකටාහෙසු ගන්ධකලලං පුරන්තා නිලුප්පලපදුමපුණ්ඩරිකානි රොපෙන්තවා උතුග්ගහණත්ථාය තත්ථ තත්ථ යපෙසුං. සුරියරස්මිහි පුප්ඵානි පුප්ඵන්ති. නානාවිධා හමරගණා පාසාදං පවිසිත්වා පුප්ඵෙසු රසං ගණන්තා විවරන්ති. පාසාදො අතිසුගන්ධො භොති. යමකහිත්තියා අන්තරෙ ලොහනාළිං යපෙන්තවා නවභූමිකපාසාදස්ස උපරි ආකාසධිගණෙ රතනමණ්ඩපමත්ථකෙ සුබ්බච්ඡිද්දකං ජාලං බද්ධං අභොසි. එකස්මිං යානෙ සුක්ඛමහිංසවම්මං පසාරෙති. බොධිසත්තස්ස උදකකීළනවෙලාය මහිංසවම්මෙ පාසාණගුලෙ ඛිපන්ති, මෙසථනිකසද්දො විය භොති. හෙට්ඨා යන්තං පරිවන්තෙන්ති, උදකං අභිරුහිත්වා ජාලමත්ථකෙ පතති, වස්සපතනසලිලං විය භොති. තදා බොධිසත්තො නිලපටං නිවාසෙති, නිලපටං පාරුපති, නිලපසාධනං පසාධෙති. පරිවාරාපිස්ස චත්තාලිසනාටකසහස්සානි නිලචත්ථාහරණානෙව නිලවිලෙපනානි හුත්වා මහාපුරිසං පරිවාරන්තවා රතනමණ්ඩපං ගච්ඡන්ති. දිවසභාගං උදකකීළං කීළන්තො සිතලං උතුසුඛං අනුභොති.

පාසාදස්ස චතුසු දිසාසු චත්තාරො සරා භොන්ති. දිවාකාලෙ නානාවණ්ණසකුණගණා පාවිනසරතො වුට්ඨාය විරවමානා පාසාදමත්ථකෙන පච්ඡිමසරං ගච්ඡන්ති. පච්ඡිමසරතො වුට්ඨාය පාවිනසරං, උත්තරසරතො දක්ඛිණසරං, දක්ඛිණසරතො උත්තරසරං ගච්ඡන්ති, අන්තරවස්සසමයො විය භොති. හෙමන්තිකපාසාදො පන පඤ්චභූමිකො අභොසි, වස්සිකපාසාදො සත්තභූමිකො.

නිප්පුරිසෙහිති පුරිසවිරහිතෙහි. න කෙවලඤ්චෙන්ථ තුරියානෙව නිප්පුරිසානි, සබ්බට්ඨානානිපි නිප්පුරිසානෙව . දොවාරිකාපි ඉන්ටියොව, න්භාපනාදිපරිකම්මකාරාපි ඉන්ටියොව. රාජා කිර – “තථාරූපං ඉස්සරියසුඛසම්පන්නිං අනුභවමානස්ස පුරිසං දිස්වා පරිසඬ්ඛා උප්පජ්ජති, සා මෙ පුත්තස්ස මා අභොසි”ති සබ්බකිච්චෙසු ඉන්ටියොව යපෙසි. තාය රතියා රමමානොති ඉදං චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිරතීං සන්ධාය වුත්තං.

212. ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වාති එත්ථ යස්මා ඛත්තියානං සෙතච්ඡත්තස්මිංයෙව පත්ථනා භොති, මහා ව නෙසං පපඤ්චො, බ්‍රාහ්මණා මන්තෙහි අතිත්තා මන්තෙ ගවෙසන්තා විවරන්ති, ගහපතීනො පන මුද්දාගණනමත්තං උග්ගහිතකාලතො පට්ඨාය සම්පන්නිංයෙව අනුභවන්ති, තස්මා ඛත්තියබ්‍රාහ්මණො අග්ගභොන්තවා “ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා”ති ආහ. ආවට්ටෙය්‍යාති මානුසකකාමහෙතු ආවට්ටො භට්ටෙය්‍යාති අත්ථො. අභික්කන්තතරාති විසිට්ඨතරා. පණ්ණාසකරාති අතප්පකතරා. වුත්තම්පි වෙතං –

“කුසග්ගෙනුදකමාදාය, සමුද්දෙ උදකං මිනෙ;
එවං මානුසකා කාමා, දිබ්බකාමාන සන්තිකෙ”ති. (ජා. 2.21.389) –

සමධිගස්ස තිට්ඨතීති දිබ්බසුඛං ගණන්තවා තතො විසිට්ඨතරා හුත්වා තිට්ඨති.

ඔපම්මසංසන්දනං පනෙත්ථ එවං වෙදිතබ්බං – ගහපතිස්ස පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමඬ්ඛිගුහකාලො විය බොධිසත්තස්ස තිසු පාසාදෙසු චත්තාලිසසහස්සඉන්ටියොප්ඤ්ඤා මොදනකාලො, තස්ස සුවර්තං පුරන්තා සග්ගෙ නිබ්බත්තකාලො විය බොධිසත්තස්ස අභිනික්ඛමනං කත්වා බොධිපල්ලඬ්ඛකෙ සබ්බඤ්ඤානං පටිවිද්ධකාලො , තස්ස නන්දනවනෙ සම්පන්නිං අනුභවනකාලො විය තථාගතස්ස චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිරතියා විනිවත්තනකාලො, තස්ස මානුසකානං පඤ්චන්තං කාමගුණානං අපත්ථනකාලො විය තථාගතස්ස චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිරතියා විනිනාමෙන්තස්ස භීනජනසුඛස්ස අපත්ථනකාලොති.

213. සුඛිති පයමං දුක්ඛිතො පච්ඡා සුඛිතො අස්ස. සෙරීති පයමං වෙජ්ජදුතියකො පච්ඡා සෙරී එකකො භට්ටෙය්‍යා. සයංවසීති පයමං වෙජ්ජස්ස වසෙ චත්තමානො වෙජ්ජෙන නිසිදාති වුත්තෙ නිසිදි, නිපජ්ජාති වුත්තෙ නිපජ්ජි, භුඤ්ජාති වුත්තෙ භුඤ්ජී, පිචාති වුත්තෙ පිචි, පච්ඡා සයංවසී ජාතො. යෙන කාමං ගමොති පයමං ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං ගන්තුං නාලන්ථ, පච්ඡා රොගෙ වූපසන්තෙ චනදස්සන-ගිරිදස්සන-පබ්බතදස්සනාදිසුපි යෙනකාමං ගමො ජාතො, යත්ථ යත්ථෙව ගන්තුං ඉච්ඡති, තත්ථ තත්ථෙව ගච්ඡෙය්‍යා.

එත්ථාපි ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – පුරිසස්ස කුට්ඨිකාලො විය හි බොධිසත්තස්ස අගාරමජ්ඣෙකෙ වසනකාලො, අඬ්ඛාරකපල්ලං විය එකං කාමචන්ද්‍ර, ද්වෙ කපල්ලානි විය ද්වෙ චන්ද්‍රානි, සක්කස්ස පන දෙවරඤ්ඤො අඬ්ඪනෙය්‍යාකොට්ඨානි අඬ්ඛාරකපල්ලානි විය අඬ්ඪනියනාටකකොට්ඨො, නබෙහි වණ්ණබ්‍රාහ්මි තච්ඡෙන්තවා අඬ්ඛාරකපල්ලෙ පරිනාපනං විය චන්ද්‍රපටිසෙවනං, හෙසජ්ජං ආගම්ම අරොගකාලො විය කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං දිස්වා නික්ඛම්ම බුද්ධභූතකාලෙ චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිරතියා විනිවත්තනකාලො, අඤ්ඤං කුට්ඨිපුරිසං දිස්වා අපත්ථනකාලො විය තාය රතියා විනිනාමෙන්තස්ස භීනජනරතියා අපත්ථනකාලොති.

214. උපහතින්ද්‍රියොති කිම්චකුට්ඨෙත නාම උපහතකායප්පසාදො. උපහතින්ද්‍රියාති උපහතපඤ්ඤින්ද්‍රියා. තෙ යථා සො උපහතකායින්ද්‍රියො කුට්ඨී දුක්ඛසම්ඵස්සස්මිංයෙව අග්ගිස්මිං සුඛමිති විපරිතසඤ්ඤං පච්චලන්ථ, එවං පඤ්ඤින්ද්‍රියස්ස උපහතත්තා දුක්ඛසම්ඵස්සස්මිංයෙව කාමෙසු සුඛමිති විපරිතසඤ්ඤං පච්චලන්ද්‍රං.

215. අසුවිතරානි වෙවානිආදියු පකතියාව තානි අසුවිනි ව දුග්ගන්ධානි ව පුතීනි ව, ඉදානි පන අසුවිතරානි වෙව දුග්ගන්ධතරානි ව පුතීතරානි ව හොන්ති. කාවීති තස්ස හි පරිතාපෙන්තස්ස ව කණ්ඩුවන්තස්ස ව පාණකා අන්තො පවිසන්ති, දුට්ඨලොභිතදුට්ඨපුබ්බා පග්ගරන්ති. එවමස්ස කාවි අස්සාදමන්තා හොති.

ආරොග්‍යපරමානි ගාථාය යෙ කෙවි ධනලාභා වා යසලාභා වා පුත්තලාභා වා අත්ථී, ආරොග්‍යං තෙසං පරමං උත්තමං, නත්ථී තතො උත්තරිතරො ලාභොති, ආරොග්‍යපරමා ලාභා. යංකිඤ්චි කුමානසුඛං වා මග්ගසුඛං වා ඵලසුඛං වා අත්ථී, නිබ්බානං තත්ථ පරමං, නත්ථී තතො උත්තරිතරං සුඛන්ති නිබ්බානං පරමං සුඛං. අට්ඨඨගිකො මග්ගානන්ති පුබ්බභාගමග්ගානං පුබ්බභාගමගෙනෙව අමතගාමීනං අට්ඨඨගිකො ඛෙමො, නත්ථී තතො ඛෙමතරො අඤ්ඤො මග්ගො. අප්ඨ වා ඛෙමං අමතගාමීනන්ති එත්ථ ඛෙමන්තිපි අමතන්තිපි නිබ්බානස්සෙව නාමං. යාවතා පුටුසමණබ්‍රාහ්මණා පරප්පවාදා ඛෙමගාමීනො ව අමතගාමීනො වානි ලද්ධිවසෙන ගතිතා, සබ්බෙසං තෙසං ඛෙමඅමතගාමීනං මග්ගානං අට්ඨඨගිකො පරමො උත්තමොති අයමෙත්ථ අත්ථො.

216. ආවරියපාවරියානන්ති ආවරියානඤ්චෙව ආවරියාවරියානඤ්ච. සමෙතීති එකනාළියා මිතං විය එකතුලාය තුලිතං විය සදිසං හොති නින්තානාකරණං. අනොමජ්ජනීති පාණිං හෙට්ඨා ඔතාරෙන්තො මජ්ජනී – “ඉදං තං, හො ගොතම, ආරොග්‍යං, ඉදං තං නිබ්බාන”න්ති කාලෙන සීසං කාලෙන උරං පරිමජ්ජන්තො එවමාහ.

217. ඡෙකන්ති සම්පන්නං. සාහුළුවීරෙනාති කාළකෙහි එළකලොමෙහි කතථුලවීරෙන. සඬිකාරවොළකෙනාතිපි වදන්ති. වාචං නිව්ඡාරෙය්‍යාති කාලෙන දසාය කාලෙන අන්තෙ කාලෙන මජ්ඣෙ පරිමජ්ජන්තො නිව්ඡාරෙය්‍ය, වදෙය්‍යාති අත්ථො. පුබ්බකෙහෙසාති පුබ්බකෙහි එසා. විපස්සීපි හි හගවා...පෙ.... කස්සපොපි හගවා චතුපරිසමජ්ඣෙ නිසින්තො ඉමං ගාථං අභාසි, “අත්ථනිස්සිතගාථා”ති මහාපතො උග්ගණ්හි. සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ අපරභාගෙ පරිබ්බාජකානං අන්තරං පට්ටියා. තෙ පොත්ථකගතං කත්වා පදද්වයමෙව රක්ඛිතුං සක්ඛිංසු. තෙනාහ – සා එතරහි අනුපුබ්බෙන පුටුජ්ජනගාථාති.

218. රොගොව භූතොති රොගභූතො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. අරියං චක්ඛුන්ති පරිසුද්ධං විපස්සනාඤාණඤ්චෙව මග්ගඤාණඤ්ච. පහොතීති සමත්ථො. හෙසජ්ජං කරෙය්‍යාති උද්ධංචිරෙවනං අධොචිරෙවනං අඤ්ජනඤ්චාති හෙසජ්ජං කරෙය්‍ය.

219. න චක්ඛුනි උප්පාදෙය්‍යාති යස්ස හි අන්තරා පිත්තසෙම්භාදිපලිවෙයෙන චක්ඛුපසාදො උපහතො හොති, සො ඡෙකං වෙජ්ජං ආගම්ම සප්පායහෙසජ්ජං සෙවන්තො චක්ඛුනි උප්පාදෙති නාම. ජච්චන්ධස්ස පන මාතුකුච්ඡියංයෙව විනට්ඨානි, තස්මා සො න ලභති. තෙන චුත්තං “න චක්ඛුනි උප්පාදෙය්‍යා”ති.

220. දුතියවාරෙ ජච්චන්ධොති ජාතකාලතො පට්ඨාය පිත්තාදිපලිවෙයෙන අත්ථො. අමුස්මිත්ති තස්මිං පුබ්බෙ චුත්තෙ. අමිත්තතොපි දහෙය්‍යාති අමිත්තො මෙ අයන්ති එවං අමිත්තතො ය්‍යෙය්‍ය. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. ඉමිනා විත්තෙනාති වට්ටෙ අනුගතවිත්තෙන. තස්ස මෙ උපාදානපච්චයාති එකසන්ධි ද්විසඬිබ්බෙපො පච්චයාකාරො කථිතො, වට්ටං විභාවිතං.

221. ධම්මානුධම්මන්ති ධම්මස්ස අනුධම්මං අනුව්ඡවිකං පට්පදං. ඉමෙ රොගා ගණ්ඨා සල්ලාති පඤ්චක්ඛන්ධෙ දස්සෙති. උපාදානනිරොධාති විවට්ටං දස්සෙන්තො ආහ. සෙසං සබ්බන්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මාගණ්ඨියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සන්දකසුත්තවණ්ණනා

223. එවං මෙ සුතන්ති සන්දකසුත්තං. තත්ථ පිලක්ඛගුහායන්ති තස්සා ගුහාය ද්වාරෙ පිලක්ඛරුක්ඛො අහොසි, තස්මා පිලක්ඛගුහාත්වෙව සඬිබං ගතා. පට්ඨෙල්ලානා වුට්ඨිතොති විවෙකතො වුට්ඨිතො. දෙවකතසොඬිහොති වස්සොදකෙනෙව තින්තට්ඨානෙ ජාතො මහාඋදකරහදො. ගුහාදස්සනායාති එත්ථ ගුහාති පංසුගුහා. සා උන්නමෙ උදකමුත්තට්ඨානෙ අහොසි, එකතො උමඬිගං කත්වා බාණුකෙ ව පංසුඤ්ච නිහරිත්වා අන්තො ථම්මෙහ උස්සාපෙන්වා මත්ථකෙ පදරව්ජන්තගෙහසඬිබ්බෙපෙන කතා, තත්ථ තෙ පරිබ්බාජකා වසන්ති. සා වස්සානෙ උදකපුණ්ණා තිට්ඨති, නිදාසෙ තත්ථ වසන්ති. තං සන්ධාය “ගුහාදස්සනායා”ති ආහ. විහාරදස්සනත්ථඤ්චි අනාමතග්ගියං පච්චවෙක්ඛිත්වා සමුද්දපබ්බතදස්සනත්ථං වාපි ගන්තුං වට්ටනීති.

උන්නාදිනියාති උච්චං නදමානාය. එවං නදමානාය වස්සා උද්ධඬිගමනවසෙන උච්චො, දිසාසු පත්ථට්ටවසෙන මහාසද්දොති උච්චාසද්දමහාසද්දො, තාය උච්චාසද්දමහාසද්දාය. තෙසං පරිබ්බාජකානං පාතොව උට්ඨාය කත්තබ්බං නාම වෙතියවත්තං වා බොධිවත්තං වා ආවරියුපජ්ඣායවත්තං වා යොනිසොමනසිකාරො වා නත්ථී. තෙන තෙ

පාතොව උට්ඨාය බාලාතපෙ නිසින්නා, සායං වා කථාය එසුකත්ථාය සන්තිපතිනා “ඉමස්ස හත්ථො සොහණො ඉමස්ස පාදො” ති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස හත්ථපාදාදීනි වා ආරබ්භ ඉත්ථිපුරිසදාරකදාරිකාවණ්ණො වා අඤ්ඤං වා කාමස්සාදවස්සාදාදිවත්ථුං ආරබ්භ කථං පටියපෙන්වා අනුපුබ්බෙන රාජකථාදිඅනෙකවිධං තිරච්ඡානකථං කටෙන්නි. සා හි අතිශායානිකත්තා සග්ගමොක්ඛග්ගානං තිරච්ඡානභූතා කථානි තිරච්ඡානකථා. තත්ථ රාජානං ආරබ්භ “මහාසම්මතො මන්ධාතා ධම්මාසොකො එවංමහානුභාවො” තිආදිනා නයෙන පවත්නා කථා රාජකථා. එස නයො වොරකථාදීසු.

තෙසු “අසුකො රාජා අභිරුපො දස්සනියො” තිආදිනා නයෙන ගෙහස්සිතකථාව තිරච්ඡානකථා හොති. “සොපි නාම එවං මහානුභාවො ඛයං ගතො” ති එවං පවත්නා පන කම්මට්ඨානභාවෙ තිට්ඨති. වොරෙසුපි “මූලදෙවො එවංමහානුභාවො, මෙසමාලො එවංමහානුභාවො” ති තෙසං කම්මං පටිච්ච අහො සුරාති ගෙහස්සිතකථාව තිරච්ඡානකථා. යුද්ධෙපි භාරතයුද්ධාදීසු “අසුකෙන අසුකො එවං මාරිතො එවං විද්ධො” ති කාමස්සාදවස්සෙනෙව කථා තිරච්ඡානකථා. “තෙපි නාම ඛයං ගතා” ති එවං පවත්නා පන සබ්බත්ථ කථා කම්මට්ඨානමෙව හොති. අපිව අන්තාදීසු “එවං වණ්ණවත්තං ගන්ධවත්තං රසවත්තං එස්සසම්පන්නං බාදිම්භ භුඤ්ජිම්භ පිටිම්භ පරිභුඤ්ජිම්භා” ති කාමස්සාදවස්සෙන කටෙතුං න වට්ටති, සාත්ථකං පන කත්වා – “පුබ්බෙ එවං වණ්ණාදිසම්පන්නං අන්තං පානං වත්ථං සයනං මාලං ගන්ධං සීලවත්තානං අදම්භ, චෙතියෙ පූජං අකරිම්භා” ති කටෙතුං වට්ටති.

ඤාතිකථාදීසුපි “අම්භාකං ඤාතකා සුරා සමත්ථා” ති වා “පුබ්බෙ මයං එවං විචිත්තෙහි යානෙහි වරිම්භා” ති වා අස්සාදවස්සෙන වත්තුං න වට්ටති, සාත්ථකං පන කත්වා “තෙපි නො ඤාතකා ඛයං ගතා” ති වා “පුබ්බෙ මයං එවරූපා උපාහනා සඬ්ඝස්ස අදම්භා” ති වා කටෙතබ්බා. ගාමකථාපි සුනිවිට්ඨදුන්නිවිට්ඨසුභික්ඛදුබ්භික්ඛාදිවස්සෙන වා “අසුකගාමවාසිනො සුරා සමත්ථා” ති වා එවං අස්සාදවස්සෙන න වට්ටති, සාත්ථකං පන කත්වා සද්ධා පසන්නාති වා ඛයවයං ගතාති වා වත්තුං වට්ටති. නිගමනගරජනපදකථාසුපි එසෙව නයො. ඉත්ථිකථාපි වණ්ණසණ්ඨානාදීනි පටිච්ච අස්සාදවස්සෙන න වට්ටති, සද්ධා පසන්නා ඛයං ගතාති එවමෙව වට්ටති. සුරකථාපි නන්දිමිත්තො නාම යොධො සුරො අහොසීති අස්සාදවස්සෙනෙව න වට්ටති, සද්ධො පසන්නො අහොසි ඛයං ගතොති එවමෙව වට්ටති. විසිබාකථාපි අසුකා විසිබා සුනිවිට්ඨා දුන්නිවිට්ඨා සුරා සමත්ථාති අස්සාදවස්සෙනෙව න වට්ටති, සද්ධා පසන්නා ඛයං ගතා ඉච්චෙවං වට්ටති.

කුම්භට්ඨානකථානි කුම්භට්ඨානඋදකතිත්ථකථා වා වූච්චති කුම්භදාසිකථා වා. සාපි “පාසාදිකා නච්චිතුං ගායිතුං ඡෙකා” ති අස්සාදවස්සෙන න වට්ටති, සද්ධා පසන්නාතිආදිනා නයෙනෙව වට්ටති. පුබ්බපෙතකථානි අතිතඤාතිකථා. තත්ථ වත්තමානඤාතිකථාසදිසොව විනිච්ඡයො.

නානත්තකථානි පුරිමපච්ඡිමකථාවිමුත්තා අවසෙසා නානාසභාවා නිරත්ථකකථා. ලොකක්ඛායිකානි අයං ලොකො කෙන නිම්මිතො, අසුකෙන නාම නිම්මිතො, කාකා සෙනා අට්ඨිනං සෙනත්තා, බකා රත්තා ලොභිතස්ස රත්තත්තාති එවමාදිකා ලොකායතච්ඡණ්ඩසල්ලාපකථා.

සමුද්දක්ඛායිකා නාම කස්මා සමුද්දො සාගරො, සාගරදෙවෙන බණ්ණත්තා සාගරො, බතො මෙති හත්ථමුද්දාය නිවෙදිතත්තා සමුද්දොති එවමාදිකා නිරත්ථකා සමුද්දක්ඛායිකකථා. ඉති භවො, ඉති අභවොති යං වා තං වා නිරත්ථකකාරණං වත්වා පවත්තිතකථා ඉතිභවාභවකථා. එත්ථ ව භවොති සස්සතං, අභවොති උච්ඡේදං. භවොති වඩ්ඪි, අභවොති භානි. භවොති කාමසුඛං, අභවොති අත්තකිලමො. ඉති ඉමාය ඡබ්බිධාය ඉතිභවාභවකථාය සද්ධිං බාත්තිංසතිරච්ඡානකථා නාම හොති. එවරූපිං තිරච්ඡානකථං කටෙන්නියා නිසින්තො හොති.

තතො සන්දකො පරිබ්බාජකො තෙ පරිබ්බාජකෙ ඔලොකෙන්වා – “ඉමෙ පරිබ්බාජකා අතිවිස අඤ්ඤමඤ්ඤං අගාරවා අප්පතිස්සා, මයඤ්ච සමණස්ස ගොතමස්ස පාතුභාවතො පටියාය සුරියුග්ගමනෙ බජ්ජොපනකුපමා ජාතා, ලාභසක්කාරොපි නො පරිභීතො. සචෙ පන ඉමං යානං සමණො ගොතමො ගොතමසාවකො වා ගිහිඋපටියාකොපි වාස්ස ආගච්ඡෙයා, අතිවිස ලජ්ජනියං භවිස්සති. පරිසදොසො බො පන පරිසපෙට්ඨකස්සෙව උපරි ආරොහති” ති ඉතො විතො ව විලොකෙන්තො ථෙරං අද්දස. තෙන වුත්තං අද්දසා බො සන්දකො පරිබ්බාජකො...පෙ.... තුණ්ඨි අහෙසුන්ති.

තත්ථ සණ්ඨපෙසීති සික්ඛාපෙසි, වජ්ජමස්සා පටිච්ඡාදෙසි. යථා සුට්ඨපිතා හොති, තථා නං යපෙසි. යථා නාම පරිසමජ්ඣං පටිසන්නො පුරිසො වජ්ජපටිච්ඡාදනත්ථං නිවාසනං සණ්ඨපෙති, පාරූපනං සණ්ඨපෙති, රජොකිණ්ණට්ඨානං පුඤ්ජති, එවමස්සා වජ්ජපටිච්ඡාදනත්ථං “අප්පසද්දා හොත්තො” ති සික්ඛාපෙන්තො යථා සුට්ඨපිතා හොති, තථා නං යපෙසීති අත්ථො. අප්පසද්දකාමාති අප්පසද්දං ඉච්ජන්ති, එකකා නිසිදන්ති, එකකා තිට්ඨන්ති, න ගණසඬ්ගණකාය යාපෙන්ති. අප්පසද්දවිනිතාති අප්පසද්දෙන නිරවෙන බුද්ධෙන විනිතා. අප්පසද්දස්ස වණ්ණවාදිනොති යං යානං අප්පසද්දං නිස්සද්දං. තස්ස වණ්ණවාදිනො. උපසඬ්කම්මබ්බං මඤ්ඤෙයානි ඉධාගන්තබ්බං මඤ්ඤෙයා.

කස්මා පනෙස ථෙරස්ස උපසඬ්කමනං පටිවාසිසතිති. අත්තතො වුද්ධිං පත්ථයමානො. පරිබ්බාජකා කිර බුද්ධෙසු වා බුද්ධසාවකෙසු වා අත්තතො සන්තිකං ආගතෙසු – “අප්ප අම්භාකං සන්තිකං සමණො ගොතමො ආගතො,

සාරිපුත්තෝ ආගතෝ, න ඛො පනෙනෙ යස්ස වා තස්ස වා සන්තිකං ගච්ඡන්ති, පස්සථ අම්භාකං උත්තමභාව”න්ති අත්තනෝ උපට්ඨාකානං සන්තිකෙ අත්තානං උක්ඛිපන්ති උච්චෙ යානෙ යපෙන්නි. භගවතොපි උපට්ඨාකෙ ගණ්හිතුං වායමන්ති. තෙ කිර භගවතො උපට්ඨාකෙ දිස්වා එවං වදන්ති – “තුම්භාකං සත්ථා භවං ගොතමොපි ගොතමස්ස සාවකාපි අම්භාකං සන්තිකං ආගච්ඡන්ති, මයං අඤ්ඤාමඤ්ඤං සමග්ගා. තුම්භෙ පන අම්භෙ අක්ඛිති පස්සිතුං න ඉච්ඡථ, සාමීචිකම්මං න කරොථ, කිං වො අම්භෙහි අපරද්ධ”න්ති. අප්පෙකච්චෙ මනුස්සා – “බුද්ධාපි එතෙසං සන්තිකං ගච්ඡන්ති, කිං අම්භාක”න්ති තතො පට්ඨාය තෙ දිස්වා නප්පමජ්ජන්ති. තුණ්හි අභෙසුන්ති සන්දකං පරිවාරෙත්වා නිස්සද්දා නිසිදිංසු.

224. ස්වාගතං භොතො ආනන්දස්සාති සුආගමනං භොතො ආනන්දස්ස. භවන්තෙ හි නො ආගතෙ ආනන්දො භොති, ගතෙ සොකොති දිපෙති. චිරස්සං ඛොති පියසමුදාවාරවචනමෙනං. ථෙරො පන කාලෙන කාලං පරිබ්බාජකාරාමං වාරිකත්ථාය ගච්ඡන්ති පුරිමගමනං ගහෙත්වා එවමාහ. එවඤ්ච පන වත්වා න මානත්ථද්ධො හුත්වා නිසිදි, අත්තනො පන ආසනා වුට්ඨාය තං ආසනං පජ්චොටෙන්වා ථෙරං ආසනෙන නිමන්තෙන්තො නිසිදතු භවං ආනන්දො, ඉදමාසනං පඤ්ඤත්තන්ති ආහ.

අත්තරාකථා විජ්ජකතාති නිසින්නානං වො ආරම්භතො පට්ඨාය යාව මමාගමනං එතස්මිං අත්තරෙ කා නාම කථා විජ්ජකතා, මමාගමනපච්චයා කතමා කථා පරියන්තං න ගතාති පුච්ඡති.

අථ පරිබ්බාජකො “නිරත්ථකකථාව එසා නිස්සාරා වට්ටසන්තිස්සිතා, න තුම්භාකං පුරතො වත්තබ්බතං අරහති”ති දිපෙන්තො තිට්ඨතෙසා, භොතිආදිමාහ. නෙසා භොතොති සචෙ භවං සොතුකාමො භවිස්සති, පච්ඡාපෙසා කථා න දුල්ලභා භවිස්සති, අම්භාකං පනිමාය අත්ථො නත්ථි. භොතො පන ආගමනං ලභිත්වා අඤ්ඤාදෙව සුකාරණං කථං සොතුකාමම්භාති දිපෙති. තතො ධම්මදෙසනං යාවන්තො සාධු වත භවන්තං යෙ වාතිආදිමාහ. තත්ථ ආවරියකෙති ආවරියසමයෙ. අනස්සාසිකානීති අස්සාසවරහිතාති. සසක්කන්ති එකංසත්ථෙ නිපාතො, විඤ්ඤා පුරිසො එකංසෙනෙව න වසෙය්‍යාති අත්ථො. වසන්තො ව නාරාධෙය්‍යාති න සම්පාදෙය්‍ය, න පරිපූරෙය්‍යාති වුත්තං භොති. ඤායං ධම්මං කුසලන්ති කාරණභුතං අනවජ්ජට්ඨෙන කුසලං ධම්මං.

225. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. නත්ථි දින්නන්තිආදිති සාලෙය්‍යකසුත්තෙ (ම. නි. 1.440) වුත්තාති. වාතුමභාහුතිකොති වතුමභාහුතමයො. පථවි පථවිකායන්ති අජ්ඣන්තිකා පථවිධාතු බාහිරපථවිධාතුං. අනුපෙතීති අනුයාති. අනුපගච්ඡතීති තස්සෙව වෙච්චනං, අනුගච්ඡතීතිපි අත්ථො, උභයෙනාපි උපෙති උපගච්ඡතීති දස්සෙති. ආපාදිසුපි එසෙව නයො. ඉන්ද්‍රියානීති මනච්ඡට්ඨානී ඉන්ද්‍රියානී ආකාසං පක්ඛන්දන්ති. ආසන්දිපඤ්චමාති නිපන්තමඤ්චෙන පඤ්චමා, මඤ්චො වෙච්ච, වත්තාරො මඤ්චපාදෙ ගහෙත්වා ධීතා වත්තාරො පුරිසා වාති අත්ථො. යාවාලාහනාති යාව සුසානා. පදානීති අයං එවං සීලවා අභොසි, එවං දුස්සීලොතිආදිනා නයෙන පවත්තාති ගුණපදාති. සරිරමෙව වා එත්ථ පදානීති අධිජ්ජෙතං. කාපොතකානීති කපොතකචණ්ණාති, පාරාවතපක්ඛචණ්ණානීති අත්ථො.

භස්සන්තාති භස්මන්තා, අයමෙව වා පාළි. ආහුතියොති යං පභෙණකසක්කාරාදිභෙදං දින්තදානං, සබ්බං තං ඡාරිකාවසානමෙව භොති, න තතො පරං ඵලදායකං හුත්වා ගච්ඡන්ති අත්ථො. දත්තුපඤ්ඤත්තන්ති දත්තුහි බාලමනුස්සෙහි පඤ්ඤත්තං. ඉදං වුත්තං භොති – බාලෙහි අබුද්ධිහි පඤ්ඤත්තමිදං දානං, න පණ්ඩිතෙහි. බාලා දෙනති, පණ්ඩිතා ගණ්හන්තිති දස්සෙති. අත්ථිකවාදන්ති අත්ථි දින්තං දින්තඵලන්ති ඉමං අත්ථිකවාදංයෙව වදන්ති තෙසං තුච්ඡං වචනං මුසාවිලාපො. බාලෙ ව පණ්ඩිතෙ වාති බාලා ව පණ්ඩිතා ව.

අකතෙන මෙ එත්ථ කතන්ති මය්‍හං අකතෙනෙව සමණකම්මෙන එත්ථ එතස්ස සමයෙ කම්මං කතං නාම භොති, අවුසිතෙනෙව බ්‍රහ්මවරියෙන වුසිතං නාම භොති. එත්ථාති එතස්මිං සමණධම්මෙ. සමසමාති අතිවිය සමා, සමෙන වා ගුණෙන සමා. සාමඤ්ඤං පත්තාති සමානභාවං පත්තා.

226. කරතොතිආදිති අපණ්ණකසුත්තෙ වුත්තාති. තථා නත්ථි හෙතුතිආදිති.

228. වතුත්ථබ්බුත්ථවරියවාසෙ අකථාති අකතා. අකථවිධාති අකතවිධානා, එවං කරොහීති කෙනවි කාරාපිතා න භොන්තිති අත්ථො. අනිම්මිතාති ඉද්ධියාපි න නිම්මිතා. අනිම්මාතාති අනිම්මාපිතා. කෙවි අනිම්මිතබ්බාති පදං වදන්ති, තං නෙව පාළියං, න අට්ඨකථායං සන්දිස්සති. වඤ්ඤාති වඤ්ඤපසුචඤ්ඤාතාලාදයො විය අඵලා, කස්සචි අජනකාති අත්ථො. එතෙන පථවිකායාදීනං රූපාදිජනකභාවං පටික්ඛිපති. පබ්බතකුටා විය ධීතාති කුටට්ඨා. ඊසිකට්ඨායිට්ඨිතාති මුඤ්ඤෙ ඊසිකා විය ධීතා. තත්‍රායමධිප්පායො – යමිදං ජායතිති වුච්චති, තං මුඤ්ඤෙතො ඊසිකා විය විජ්ජමානමෙව නික්ඛන්ති. “එසිකට්ඨායිට්ඨිතා”තිපි පායො, සුනිබාතො එසිකත්ථම්මො නිච්චලො තිට්ඨති, එවං ධීතාති අත්ථො. උභයෙනාපි තෙසං විනාසාභාවං දිපෙති. න ඉඤ්ජන්තීති එසිකත්ථම්මො විය ධීතත්තා න වලන්ති. න විපරිණාමෙන්තීති පකතිං න ජහන්ති. න අඤ්ඤාමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙන්තීති අඤ්ඤාමඤ්ඤං න උපහන්ති. නාලන්ති න සමත්ථා.

පථවිකායොතිආදියු පථවියෙව පථවිකායො, පථවිසමුහො වා. තත්ථාති තෙසු ජීවසත්තමෙසු කායෙසු. නත්ථි හන්තා වාති හන්තුං වා සානෙතුං වා සොතුං වා සාවෙතුං වා ජානිතුං වා ජානාපෙතුං වා සමත්ථො නාම නත්ථීති දිපෙති. සත්තන්තංත්වෙව කායානන්ති යථා මුග්ගරාසිආදියු පහටං සත්ථං මුග්ගරාසිආදිනං අන්තරෙන පවිසති, එවං සත්තන්තං කායානං අන්තරෙන ජිද්දෙන විවරෙන සත්ථං පවිසති. තත්ථ “අහං ඉමං ජීවිතා වොරොපෙමි”ති කෙවලං සඤ්ඤාමත්තමෙව හොතිති දස්සෙති. යොතිපමුඛසතසහස්සානීති පමුඛයොනිනං උත්තමයොනිනං. වුද්දසසතසහස්සානි අඤ්ඤානි ව සට්ඨිසතානි අඤ්ඤානි ව ඡසතානි. පඤ්ච ව කම්මුනො සතානීති පඤ්ච කම්මසතානි ව, කෙවලං තක්කමත්තකෙන නිරත්ථකං දිට්ඨිං දිපෙති. පඤ්ච ව කම්මානි තිණි ව කම්මානීතිආදියුපි එසෙව නයො. කෙච් පනාහු පඤ්ච කම්මානීති පඤ්චන්ද්‍රියවසෙන හණති. තිණිති කායකම්මාදිවසෙනාති. කම්මෙ ව අඩ්ඨකම්මෙ වාති එත්ථ පනස්ස කායකම්මඤ්ච වචිකම්මඤ්ච කම්මන්ති උද්ධි, මනොකම්මං උපඩ්ඨකම්මන්ති. ද්වට්ඨිපටිපදානි ද්වාසට්ඨි පටිපදානි වදති. ද්වට්ඨන්තරකප්පානි එකස්මිං කප්පෙ වතුසට්ඨි අන්තරකප්පා නාම හොන්ති, අයං පන අඤ්ඤෙ ද්වෙ අජානන්තො එවමාහ. ඡළාභිජාතියො අපණ්ණකසුත්තෙ විත්ථාරිතා.

අට්ඨ පුරිසභූමියොති මන්දභූමි බ්බිඨාභූමි විමංසකභූමි උජුගතභූමි සෙක්ඛභූමි සමණභූමි ජිනභූමි පන්තභූමීති ඉමා අට්ඨ පුරිසභූමියොති වදති. තත්ථ ජාතදිවසතො පට්ඨාය සත්තදිවසෙ සම්බාධට්ඨානතො නික්ඛන්තත්තා සත්තා මන්දා හොන්ති මොවුහා. අයං මන්දභූමීති වදති. යෙ පන දුග්ගතිතො ආගතා හොන්ති, තෙ අභිණ්භං රොදන්ති වෙව විරවන්ති ව. සුගතිතො ආගතා තං අනුස්සරිත්වා අනුස්සරිත්වා හසන්ති. අයං බ්බිඨාභූමි නාම. මාතාපිතුනං හත්ථං වා පාදං වා මඤ්චං වා පීයං වා ගහෙත්වා භූමියං පදනික්ඛිපනං විමංසකභූමි නාම. පදසාව ගන්තුං සමත්ථකාලො උජුගතභූමි නාම. සිප්පානං සික්ඛනකාලො සෙක්ඛභූමි නාම. සරා නික්ඛම්ම පබ්බජනකාලො සමණභූමි නාම. ආවරියං සෙවිත්වා ජානනකාලො ජිනභූමි නාම. භික්ඛු ව පන්තකො ජිනො න කිඤ්ච ආහානි එවං අලාභිං සමණං පන්තභූමීති වදති.

එකුනපඤ්ඤාස ආජීවසතෙති එකුනපඤ්ඤාස ආජීවවුත්තිසතාති. පරිබ්බාජකසතෙති පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජසතාති. නාගාචාසසතෙති නාගමණ්ඩලසතාති. විසෙ ඉන්ද්‍රියසතෙති විස ඉන්ද්‍රියසතාති. තිංසෙ නිරයසතෙති තිංස නිරයසතාති. රජොධාතුයොති රජඔකිරණට්ඨානාති. හත්ථපිට්ඨිපාදපිට්ඨාදීනි සන්ධාය වදති. සත්ත සඤ්ඤීගබ්භාති ඔට්ඨගොණගද්‍රහඅපසුම්භමභිංසෙ සන්ධාය වදති. අසඤ්ඤීගබ්භාති සාලියවගොධුමමුග්ගකඬ්ඳුවරකකුද්‍රසකෙ සන්ධාය වදති. නිගණ්ඨීගබ්භාති නිගණ්ඨීමභි ජාතගබ්භා, උච්ඡ්‍රවෙචනලාදයො සන්ධාය වදති. සත්ත දෙවොති බහු දෙවා, සො පන සත්තාති වදති. මානුසාපි අනන්තා, සො සත්තාති වදති. සත්ත පිසාවාති පිසාවා මහන්තා, සත්තාති වදති.

සරාති මහාසරා. කණ්ණමුණ්ඩ-රථකාර-අනොතත්ත-සීහපපාතකුළිර-මුවලින්ද-කුණාලදහෙ ගහෙත්වා වදති. පවුටාති ගණ්ඨිකා. පපාතාති මහාපපාතා. පපාතසතානීති බුද්දකපපාතසතාති. සුපිනාති මහාසුපිනා. සුපිනසතානීති බුද්දකසුපිනසතාති. මහාකප්පිනොති මහාකප්පානං. එත්ථ එකම්භා සරා වස්සසතෙ වස්සසතෙ කුසග්ගෙන එකං උදකබ්න්දුං නීහරිත්වා නීහරිත්වා සත්තක්ඛන්තුං තම්භි සරෙ නිරුද්දකෙ කතෙ එකො මහාකප්පොති වදති. එවරුපානං මහාකප්පානං වතුරාසිතිසතසහස්සානි බෙපෙත්වා බාලා ව පණ්ඩිතා ව දුක්ඛස්සන්තං කරොන්තිති අයමස්ස උද්ධි. පණ්ඩිතොපි කිර අන්තරා සුප්ඤ්ඤානං න සක්කොති, බාලොපි තතො උද්ධං න ගච්ඡති.

සීලෙනාති අවෙලකසීලෙන වා අඤ්ඤෙන වා යෙන කෙනවි. වතෙනාති තාදිසෙන වතෙන. තපෙනාති තපොකම්මෙන. අපරිපක්කං පරිපාවෙති නාම යො “අහං පණ්ඩිතො”ති අන්තරා විසුජ්ඣති. පරිපක්කං චුස්ස චුස්ස බ්බන්තිං කරොති නාම යො “අහං බාලො”ති චුත්තපරිමාණං කාලං අතික්කම්භිත්වා යාති. හෙවං නත්ථීති එවං නත්ථී. තඤ්ඤි උභයමිපි න සක්කා කාතුන්ති දිපෙති. දොණම්තෙති දොණෙන මිතං විය. සුබදුක්ඛෙති සුබදුක්ඛං. පරියන්තකතෙති චුත්තපරිමාණෙන කාලෙන කතපරියන්තො. නත්ථි භායනවඩ්ඨනෙති නත්ථි භායනවඩ්ඨනාති. න සංසාරො පණ්ඩිතස්ස භායති, න බාලස්ස වඩ්ඨනීති අත්ථො. උක්කංසාවකංසෙති උක්කංසාවකංසා, භාපනවඩ්ඨනානමෙවෙනං වෙවචනං. ඉදාති තමත්ථං උපමාය සාධෙත්තො සෙය්‍යථාපි නාමාතිආදිමාහ. තත්ථ සුත්තගුලෙති වෙයෙත්වා කතසුත්තගුලං. නිබ්බේයියමානමෙව පලෙකීති පබ්බතෙ වා රුක්ඛග්ගෙ වා යත්වා බිත්තං සුත්තපමාණෙන නිබ්බේයියමානං ගච්ඡති, සුත්තෙ බිණ්ණ තත්ථ තිට්ඨති න ගච්ඡති. එවමෙවං චුත්තකාලතො උද්ධං න ගච්ඡතිති දස්සෙති.

229. කිමිදන්ති කිමිදං තව අඤ්ඤාණං, කිං සබ්බඤ්ඤා නාම ත්වන්ති එවං පුට්ඨො සමානො නියතිවාදෙ පක්ඛිපන්තො සුඤ්ඤං මෙ අගාරන්තිආදිමාහ.

230. අනුස්සවිකො හොතිති අනුස්සවනිස්සිතො හොති. අනුස්සවසව්වොති සවනං සව්වතො ගහෙත්වා යිතො. පිටකසම්පදායාති වග්ගපණ්ණාසකාය පිටකගන්ථසම්පත්තියා.

232. මන්දොති මන්දපඤ්ඤො. මොවුහොති අතිමුළුහො. වාචාවික්ඛෙපං ආපජ්ජනීති වාචාය වික්ඛෙපං ආපජ්ජනී. කිදිසං? අමරාවික්ඛෙපං, අපරියන්තවික්ඛෙපන්ති අත්ථො. අථ වා අමරා නාම මච්ඡජාති. සා උම්මුජ්ජනනිම්මුජ්ජනාදිවසෙන උදකෙ සන්ධාවමානා ගහෙතුං න සක්කාති එවමෙව අයමිපි වාදො ඉතො වීතො ව සන්ධාවති, ගාහං න උපගච්ඡතිති අමරාවික්ඛෙපොති වුවචති. තං අමරාවික්ඛෙපං.

එවන්තිපි මෙ නොතිආදීසු ඉදං කුසලන්ති පුට්ඨො “එවන්තිපි මෙ නො”ති වදති, තතො කිං අකුසලන්ති චුත්තෙ “තථාතිපි මෙ නො”ති වදති, කිං උභයතො අඤ්ඤාතාති චුත්තෙ “අඤ්ඤාතාතිපි මෙ නො”ති වදති, තතො තිව්ඨෙතාපි න භොතිති තෙ ලද්ධිති චුත්තෙ “නොතිපි මෙ නො”ති වදති, තතො කිං නො නොති තෙ ලද්ධිති චුත්තෙ “නො නොතිපි මෙ නො”ති වික්ඛෙපමාපජ්ජති, එකස්මිම්පි පක්ඛෙ න තිට්ඨති. නිබ්බිජ්ජ පක්කමතීති අත්තනොපි එස සත්ථා අවස්සයො භවිතුං න සක්කොති, මය්හං කිං සක්ඛිස්සතිති නිබ්බන්දිත්වා පක්කමති. පුරිමෙසුපි අනස්සාසිකෙසු එසෙව නයො.

234. සන්තිධිකාරකං කාමෙ පරිභුඤ්ජිතාන්ති යථා පුබ්බෙ ගිහිභූතො සන්තිධිං කත්වා වත්ථුකාමෙ පරිභුඤ්ජති, එවං තිලතණ්ඩුලසජ්ජිතවතීතාදීති සන්තිධිං කත්වා ඉදානි පරිභුඤ්ජිතුං අභබ්බොති අත්ථො. නනු ච ඛිණ්ණසවස්ස වසනට්ඨානෙ තිලතණ්ඩුලාදයො පඤ්ඤායන්තිති. නො න පඤ්ඤායන්ති, න පනෙස තෙ අත්තනො අත්ථාය යපෙති, අභාසුකපබ්බජිතාදීනං අත්ථාය යපෙති. අනාගාමිස්ස කථන්ති. තස්සාපි පඤ්ච කාමගුණා සබ්බසොව පහීනා, ධම්මෙන පන ලද්ධං විචාරෙත්වා පරිභුඤ්ජති.

236. පුත්තමත්තාය පුත්තාති සො කිර ඉමං ධම්මං සුත්වා ආජීවකා මතා නාමාති සඤ්ඤී හුත්වා එවමාහ. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – ආජීවකා මතා නාම, තෙසං මාතා පුත්තමතා භොති, ඉති ආජීවකා පුත්තමත්තාය පුත්තා නාම භොන්ති. සමණෙ ගොතමෙති සමණෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියවාසො අත්ථී, අඤ්ඤත්ථ තත්ථීති දීපෙති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සන්දකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. මහාසකුලදාසිසුත්තවණ්ණනා

237. එවං මෙ සුතන්ති මහාසකුලදාසිසුත්තං. තත්ථ මොරනිවාපෙති තස්මිං යානෙ මොරානං අභයං සොසෙත්වා භොජනං අදංසු. තස්මා තං යානං මොරනිවාපොති සඬ්ඛං ගතං. අන්තභාරොති එකස්ස පරිබ්බාජකස්ස නාමං. තථා වරධරොති. අඤ්ඤෙ වාති න කෙවලං ඉමෙ තයො, අඤ්ඤෙපි අභිඤ්ඤාතා බහු පරිබ්බාජකා. අජ්ජපද්දස්ස වණ්ණවාදීති ඉධ අජ්ජපද්දවිනිතොති අවත්වා ව ඉදං චුත්තං. කස්මා? න හි භගවා අඤ්ඤෙන විනිතොති.

238. පුරිමානීති භියොදිවසං උපාදාය පුරිමානි නාම භොන්ති, තතො පරං පුරිමතරාති. කුතුහලසාලායන්ති කුතුහලසාලා නාම පච්චෙකසාලා තත්ථී, යත්ථ පන නානාතිත්ථියා සමණබ්‍රාහ්මණා නානාවිධං කථං පවත්තෙන්ති, සා බහුනං – “අයං කිං වදති, අයං කිං වදති”ති කුතුහලජ්ජන්තිට්ඨානතො “කුතුහලසාලා”ති චුච්චති. “කොකුහලසාලා”තිපි පායො. ලාභාති යෙ එවරුපෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ දට්ඨං පඤ්භං පුච්ඡිතුං ධම්මකථං වා නෙසං සොතුං ලභන්ති, තෙසං අඬගමගධානං ඉමෙ ලාභාති අත්ථො.

සඬ්ඝිනොතිආදීසු පබ්බජිතසමුහසඬ්ඛාතො සඬ්ඝො එතෙසං අත්ථීති සඬ්ඝිනො. ස්වෙව ගණො එතෙසං අත්ථීති ගණිනො. ආචාරසික්ඛාපනාවසෙන තස්ස ගණස්ස ආචරියාති ගණාවරියා. ඤාතාති පඤ්ඤාතා පාකටා. යථාභූච්චගුණෙහි වෙව අයථාභූතගුණෙහි ව සමුග්ගතො යසො එතෙසං අත්ථීති යසස්සිනො. පුරණාදිනඤ්ඤි “අජ්ජිවිජො සන්තුට්ඨො, අජ්ජිවජ්ජාය වත්ථම්පි න නිවාසෙති”තිආදිනා නයෙන යසො සමුග්ගතො, තථාගතස්ස “ඉතිපි සො භගවා”තිආදීනි යථාභූතගුණෙහි. තිත්ථකරාති ලද්ධිකරා. සාධුසම්මතාති ඉමෙ සාධු සුන්දරා සජ්ජුර්සාති එවං සම්මතා. බහුජනස්සාති අස්සුතවතො වෙව අන්ධබාලපුපුජ්ජනස්ස විභාවිතො ව පණ්ඩිතජනස්ස. තත්ථ තිත්ථියා බාලජනස්ස එවං සම්මතා, තථාගතො පණ්ඩිතජනස්ස. ඉමිනා නයෙන පුරණො කස්සපො සඬ්ඝිතිආදීසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. භගවා පන යස්මා අට්ඨතිංස ආරම්මණාති විභජන්තො බහුනි නිබ්බානඔතරණතිත්ථාති අකාසි, තස්මා “තිත්ථකරො”ති වත්තුං වට්ඨති.

කස්මා පනෙතෙ සබ්බෙපි තත්ථ ඔසටාති? උපට්ඨාකරක්ඛණත්ථඤ්චෙව ලාභසක්කාරත්ථඤ්ච. තෙසඤ්ඤි එවං භොති – “අම්භාකං උපට්ඨාකා සමණං ගොතමං සරණං ගච්ඡෙය්‍යං, තෙ ව රක්ඛිස්සාම. සමණස්ස ව ගොතමස්ස උපට්ඨාකෙ සක්කාරං කරොන්තෙ දිස්වා අම්භාකම්පි උපට්ඨාකා අම්භාකං සක්කාරං කරිස්සන්ති”ති. තස්මා යත්ථ යත්ථ භගවා ඔසරති, තත්ථ තත්ථ සබ්බෙ ඔසරන්ති.

239. වාදං ආරොපෙත්වාති වාදෙ දොසං ආරොපෙත්වා. අපක්කන්තාති, අපගතා, කෙච්චි දිසං පක්කන්තා, කෙච්චි ගිහිභාවං පත්තා, කෙච්චි ඉමං සාසනං ආගතා. සහිතං මෙති මය්හං වචනං සහිතං සිලිට්ඨං, අත්ථයුත්තං කාරණයුත්තන්ති අත්ථො. අසහිතං තෙති තුය්හං වචනං අසහිතං. අධිවිණ්ණං තෙ විපරාවත්තන්ති යං තුය්හං දීසරත්තාවණ්ණවසෙන සුජ්ජගුණං, තං මය්හං එකවචනෙනෙව විපරාවත්තං විපරිවත්තිත්වා ඨිතං, න කිඤ්ච ජාතන්ති අත්ථො. ආරොපිතො තෙ වාදොති මයා තව වාදෙ දොසො ආරොපිතො. වර වාදජ්ජමොක්ඛායාති දොසමොචනත්ථං වර විචර, තත්ථ තත්ථ

ගන්නවා සික්කාති අත්පො. නිබ්බේයෙහි වා සවෙ පහොසිති අප සයං පහොසි, ඉදානෙව නිබ්බේයෙහි.
ධම්මක්කොසෙනාති සභාවක්කොසෙන.

240. තං නො සොස්සාමාති තං අමහාකං දෙසිතං ධම්මං සුඤ්ඤාම. බුද්දමධුන්ති බුද්දකමක්ඛිකාහි කතං දණ්ඩකමධුං. අනෙලකන්නි නිද්දොසං අපගතමච්ඡිකණ්ඩකං. පිළෙය්‍යාති දදෙය්‍ය. පච්චාසිසමානරූපොති පුරෙත්වා නු බො නො භොජනං දස්සතිති භාජනහත්තො පච්චාසිසමානො පච්චුපට්ඨිතො අස්ස. සම්පයොජෙත්වාති අප්පමත්තකං විවාදං කත්වා.

241. ඉතරිතරෙනාති ලාමකලාමකෙන. පච්චිත්තොති ඉදං පරිබ්බාජකො කායච්චෙකමත්තං සන්ධාය වදති, භගවා පන තිහි විචෙකෙහි විචිත්තොව.

242. කොසකාභාරාපිති දානපතිනං සරෙ අග්ගහික්ඛායපනත්ථං බුද්දකසරාවා භොන්ති, දානපතිනො අග්ගහත්තං වා තත්ථ යපෙත්වා භුඤ්ජන්ති, පබ්බජිතෙ සම්පත්තෙ තං හත්තං තස්ස දෙන්ති. තං සරාවකං කොසකොති වුවිවති. තස්මා යෙ ව එකෙනෙව හත්තකොසකෙන යාපෙන්නි, තෙ කොසකාභාරාති. බෙලුවාභාරාති බෙලුවමත්තහත්තාභාරා. සමතිත්තිකන්ති ඔට්ටවට්ටියා හෙට්ඨිමලෙබ්බසමං . ඉමිනා ධම්මෙනාති ඉමිනා අප්පාභාරතාධම්මෙන. එත්ථ පන සබ්බාකාරෙනෙව භගවා අනප්පාභාරොති න වත්තබ්බො. පධානභූමියං ඡබ්බස්සාති අප්පාභාරොව අහොසි, වෙරඤ්ජායං තයො මාසෙ පත්ථොදනෙනෙව යාපෙසි පාලිලෙය්‍යකවනසණ්ඨෙ තයො මාසෙ හිසමුලාලෙහෙව යාපෙසි. ඉධ පන එතමත්ථං දස්සෙති – “අහං එකස්මිං කාලෙ අප්පාභාරො අහොසිං, මය්හං පන සාවකා ධුතඨගසමාදානතො පට්ඨාය යාවජීවං ධුතඨගං න භින්දන්ති”ති. තස්මා යදි තෙ ඉමිනා ධම්මෙන සක්කරෙය්‍යං, මයා හි තෙ විසෙසතරා. අඤ්ඤො වෙව පන ධම්මො අත්ථි, යෙන මං තෙ සක්කරොන්තිති දස්සෙති. ඉමිනා නයෙන සබ්බවාරෙසු යොජනා වෙදිතබ්බා.

පංසුකුලිකාති සමාදින්නපංසුකුලිකඨගා. ලුබ්ච්චරධරාති සත්ථසුත්තලුබ්බාති විචරාති ධාරයමානා. නන්තකානීති අන්තවිරහිතාති වත්ථබණ්ඩාති, යදි හි තෙසං අත්තො භවෙය්‍ය, පිලොතිකාති සඬබං ගච්ඡෙය්‍යං. උච්චිතිත්වාති එාලෙත්වා දුබ්බලට්ඨානං පභාය ථීරට්ඨානමෙව ගහෙත්වා. අලාබුලොමසානීති අලාබුලොමසදිසසුත්තාති සුබුමානීති දීපෙති. එත්තාවතා ව සත්ථා විචරසන්නොසෙන අසන්නුට්ඨොති න වත්තබ්බො. අතිමුත්තකසුසානතො හිස්ස පුණ්ණදාසියා පාරුපිත්වා පාතිතසාණපංසුකුලං ගහණදිවසෙ උදකපරියන්තං කත්වා මහාපට්ඨි අකම්පි. ඉධ පන එතමත්ථං දස්සෙති – “අහං එකස්මිංයෙව කාලෙ පංසුකුලං ගණ්හිං, මය්හං පන සාවකා ධුතඨගසමාදානතො පට්ඨාය යාවජීවං ධුතඨගං න භින්දන්ති”ති.

පිණ්ඩපාතිකාති අතිරෙකලාහං පටික්ඛිපිත්වා සමාදින්නපිණ්ඩපාතිකඨගා. සපදානවාරිතොති ලොලුප්පවාරං පටික්ඛිපිත්වා සමාදින්නසපදානවාරා. උඤ්ජාසකෙ වතෙ රතාති උඤ්ජාවරියසඬබාතෙ භික්ඛුනං පකතිවතෙ රතා, උච්චනිවසරද්වාරට්ඨාසිනො හුත්වා කබරම්ස්සකං හත්තං සංහරිත්වා පරිභුඤ්ජන්තිති අත්පො. අන්තරසරන්ති බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ උම්මාරතො පට්ඨාය අන්තරසරං, ඉධ ඉන්දබ්බිලතො පට්ඨාය අධිප්පෙන. එත්තාවතා ව සත්ථා පිණ්ඩපාතසන්නොසෙන අසන්නුට්ඨොති න වත්තබ්බො, අප්පාභාරතාය චුත්තනියාමෙනෙව පන සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං. ඉධ පන එතමත්ථං දස්සෙති – “අහං එකස්මිංයෙව කාලෙ නිමන්තනං න සාදයිං, මය්හං පන සාවකා ධුතඨගසමාදානතො පට්ඨාය යාවජීවං ධුතඨගං න භින්දන්ති”ති.

රුක්ඛමුලිකාති ඡන්තං පටික්ඛිපිත්වා සමාදින්නරුක්ඛමුලිකඨගා. අබ්භොකාසිකාති ඡන්තඤ්ච රුක්ඛමුලඤ්ච පටික්ඛිපිත්වා සමාදින්නඅබ්භොකාසිකඨගා. අට්ඨමාසෙති හෙමත්තගිම්හිකෙ මාසෙ. අත්තොවස්සෙ පන විචරානුග්ගහත්ථං ඡන්තං පටිසන්නි. එත්තාවතා ව සත්ථා සෙනාසනසන්නොසෙන අසන්නුට්ඨොති න වත්තබ්බො, සෙනාසනසන්නොසො පනස්ස ඡබ්බස්සිකමහාපධානෙන ව පාලිලෙය්‍යකවනසණ්ඨෙන ව දීපෙතබ්බො. ඉධ පන එතමත්ථං දස්සෙති – “අහං එකස්මිංයෙව කාලෙ ඡන්තං න පාවිසිං, මය්හං පන සාවකා ධුතඨගසමාදානතො පට්ඨාය යාවජීවං ධුතඨගං න භින්දන්ති”ති.

ආරඤ්ඤිකාති ගාමන්තසෙනාසනං පටික්ඛිපිත්වා සමාදින්නආරඤ්ඤිකඨගා. සඬසමජ්ඣෙ ඔසරන්තිති අබද්ධසීමාය කථිතං, බද්ධසීමායං පන වසන්තා අත්තතො වසනට්ඨානෙයෙව උපොසථං කරොන්ති. එත්තාවතා ව සත්ථා නො පටිච්චිත්තොති න වත්තබ්බො, “ඉච්ඡාමහං, භික්ඛවෙ, අඬ්ඬමාසං පටිසල්ලියිතු”න්ති (පාරා. 162; 565) එවඤ්චිස්ස පටිච්චෙකො පඤ්ඤායති. ඉධ පන එතමත්ථං දස්සෙති “අහං එකස්මිංයෙව තථාරූපෙ කාලෙ පටිසල්ලියිං, මය්හං පන සාවකා ධුතඨගසමාදානතො පට්ඨාය යාවජීවං ධුතඨගං න භින්දන්ති”ති. මමං සාවකාති මං සාවකා.

244. සනිදානන්ති සප්පච්චයං. කිං පන අප්පච්චයං නිබ්බානං න දෙසෙතිති. නො න දෙසෙති, සහෙතුකං පන තං දෙසනං කත්වා දෙසෙති, නො අහෙතුකන්ති. සප්පාචාරියන්ති පුරිමස්සෙවෙතං වෙච්චනං, සකාරණන්ති අත්පො. තං වතාති එත්ථ වතාති නිපාතමත්තං.

245. අනාගතය වාදපටන්ති අප්ප ධර්මෝපදේශිකා ස්වෙ වා පුනරිවසෙ වා අඛිඨමාසෙ වා මාසෙ වා සංවච්ඡරෙ වා තස්ස තස්ස පඤ්ඤාසංඝාය උපරි ආගමනවාදපටං. න දක්ඛනීති යථා සච්චකො නිගණ්ඨො අත්තනො නිග්ගහණත්ථං. ආගතකාරණං විසෙසෙත්වා වදන්තො න අද්දස, එවං න දක්ඛනීති නෙතං යානං විජ්ජති. සහධම්මෙනාති සකාරණෙන. අත්තරත්තරා කථං ඔපානෙය්‍යුන්ති මම කථාචාරං පවිජ්ජන්තිවා අත්තරත්තරෙ අත්තනො කථං පවෙසෙය්‍යුන්ති අත්ථො. න ඛො පනාහං, උදායිති, උදායි, අහං අම්බට්ඨසොණදණ්ඩකුට්ඨන්තසච්චකනිගණ්ඨාදීති සද්ධං මහාවාදෙ චත්තමානෙපි – “අහො චත මෙ එකසාවකොපි උපමං වා කාරණං වා ආහරිත්වා දදෙය්‍යා”ති එවං සාවකෙසු අනුසාසනං න පව්වාසිසාමි. මමයෙවාති එවරුපෙසු යානෙසු සාවකා මමයෙව අනුසාසනං ඔවාදං පව්වාසිසන්ති.

246. තෙසාහං චිත්තං ආරාධෙමිති තෙසං අහං තස්ස පඤ්ඤාසංඝාය වෙය්‍යාකරණෙන චිත්තං ගණ්ඨාමි සම්පාදෙමි පරිපුරෙමි, අඤ්ඤං පුට්ඨො අඤ්ඤං න ඛ්‍යාකරොමි, අම්බං පුට්ඨො ලබුජං විය ලබුජං වා පුට්ඨො අම්බං විය. එත්ථ ව “අධිසිලෙ සම්භාවෙන්ති”ති චුත්තට්ඨානෙ බුද්ධසිලං නාම කමිතං, “අභික්කන්තෙ ඤාණදස්සනෙ සම්භාවෙන්ති”ති චුත්තට්ඨානෙ සබ්බඤ්ඤාඤාණං, “අධිපඤ්ඤාය සම්භාවෙන්ති”ති චුත්තට්ඨානෙ යානුප්පත්තිකපඤ්ඤා, “යෙන දුක්ඛෙනා”ති චුත්තට්ඨානෙ සච්චඛ්‍යාකරණපඤ්ඤා. තත්ථ සබ්බඤ්ඤාඤාණං සච්චඛ්‍යාකරණපඤ්ඤාඤා ධර්මෝපදේශිකා අවසෙසා පඤ්ඤා අධිපඤ්ඤං භජති.

247. ඉදානි තෙසං තෙසං විසෙසාධිගමානං පටිපදං ආචික්ඛන්තො පුන වපරං උදායිතිආදිමාහ. තත්ථ අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තාති අභිඤ්ඤාවොසානසංඛ්‍යාතඤ්ඤාවෙව අභිඤ්ඤාපාරමිසංඛ්‍යාතඤ්ඤාව අරහත්තං පත්තා.

සම්මප්පධානෙති උපායපධානෙ. ඡන්දං ඡනෙතීති කත්තුකම්‍යතාකුසලච්ඡන්දං ඡනෙති. වායමනීති වායාමං කරොති. වීරියං ආරහනීති වීරියං පවත්තෙති. චිත්තං පග්ගණ්ඨානීති චිත්තං උක්ඛිපති. පදහනීති උපායපධානං කරොති. භාවනාය පාරිපුරියාති වඩ්ඪියා පරිපුරණත්ථං. අපිචෙත්ථ – “යා ධීති, සො අසම්මොසො...පෙ... යං චෙපුල්ලං, සා භාවනාපාරිපුරි”ති (විහ. 406) එවං පුරිමං පුරිමස්ස පච්ඡිමං පච්ඡිමස්ස අත්ථොතිපි වෙදිතබ්බං.

ඉමෙහි පන සම්මප්පධානෙහි කිං කමිතං? කස්සපසංයුත්තපරියායෙන සාවකස්ස පුබ්බභාගපටිපදා කමිතා. චුත්තඤ්ඤෙනං තත්ථ –

“චත්තාරොමෙ , ආවුසො, සම්මප්පධානා. කතමෙ චත්තාරො? ඉධාවුසො, භික්ඛු, අනුප්පන්නා මෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා උප්පජ්ජමානා අනත්ථාය සංචත්තෙය්‍යුන්ති ආතප්පං කරොති. උප්පන්නා මෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා අප්පහීයමානා අනත්ථාය සංචත්තෙය්‍යුන්ති ආතප්පං කරොති. අනුප්පන්නා මෙ කුසලා ධම්මා අනුප්පජ්ජමානා අනත්ථාය සංචත්තෙය්‍යුන්ති ආතප්පං කරොති. උප්පන්නා මෙ කුසලා ධම්මා නිරුජ්ඣමානා අනත්ථාය සංචත්තෙය්‍යුන්ති ආතප්පං කරොති”ති (සං. නි. 2.145).

එත්ථ ව පාපකා අකුසලාති ලොභාදයො වෙදිතබ්බා. අනුප්පන්නා කුසලා ධම්මාති සමථවිපස්සනා වෙව මග්ගො ව, උප්පන්නා කුසලා නාම සමථවිපස්සනාව. මග්ගො පන සකිං උප්පජ්ජන්තා නිරුජ්ඣමානො අනත්ථාය සංචත්තනකො නාම තත්ථි. සො හි එලස්ස පච්චයං දත්තවා නිරුජ්ඣති. පුරිමස්මිම්පි වා සමථවිපස්සනාව ගහෙතබ්බාති චුත්තං, තං පන න යුත්තං.

තත්ථ “උප්පන්නා සමථවිපස්සනා නිරුජ්ඣමානා අනත්ථාය සංචත්තන්ති”ති අත්ථස්ස ආවිභාවත්ථම්ඤං වත්ථු – එකො කිරි බිණාසචත්ථෙරො “මහාවෙතියඤ්ඤා මහාබොධිඤ්ඤා වන්දිස්සාමි”ති සමාපත්තිලාභිනා භණ්ඩගාහකසාමණෙරෙන සද්ධං ජනපදතො මහාවිහාරං ආගන්ත්වා විහාරපරිවෙණං පාවිසි. සායන්භසමයෙ මහාභික්ඛුසඬ්ඨෙසෙ වෙතියං වන්දමානෙ වෙතියං වන්දනත්ථාය න නික්ඛමි. කස්මා? බිණාසවානඤ්ඤා තීඝු රතනෙසු මහත්තං ගාරවං හොති. තස්මා භික්ඛුසඬ්ඨෙසෙ වන්දිත්වා පටික්කමන්තෙ මනුස්සානං සායමාසභුත්තවෙලායං සාමණෙරම්පි අජානාපෙත්වා “වෙතියං වන්දිස්සාමි”ති එකකොච නික්ඛමි. සාමණෙරො – “කිං නු ඛො ථෙරො අවෙලාය එකකොච ගච්ඡති, ජාතිස්සාමි”ති උපජ්ඣායස්ස පදානුපදිකො නික්ඛමි. ථෙරො අනාවජ්ජනෙන තස්ස ආගමනං අජානන්තො දක්ඛිණද්වාරෙන වෙතියඬ්ඨෙණං ආරුහි. සාමණෙරොපි අනුපදංයෙව ආරුල්ලො.

මහාථෙරො මහාවෙතියං උල්ලොකෙන්වා බුද්ධාරම්මණං පීතිං ගහෙන්වා සබ්බං චෙතසො සමන්තාහරිත්වා හට්ඨපහට්ඨො වෙතියං වන්දති. සාමණෙරො ථෙරස්ස වන්දනාකාරං දිස්වා “උපජ්ඣායො මෙ අතිවිය පසන්නචිත්තො වන්දති, කිං නු ඛො පුජ්ජාති ලභිත්වා පූජං කරෙය්‍යා”ති චිත්තෙසි. ථෙරො වන්දිත්වා උට්ඨාය සිරසි අඤ්ජලිං ධර්මෝපදේශිකා මහාවෙතියං උල්ලොකෙන්වා ධීතො. සාමණෙරො උක්කාසිත්වා අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙසි. ථෙරො පරිචත්තෙන්වා ඔලොකෙන්තො “කදා ආගතොසි”ති පුච්ඡි. කුම්භාකං වෙතියං වන්දනාකාලෙ, හන්තෙ. අතිවිය පසන්නා වෙතියං වන්දිත්ථ කිං නු ඛො පුජ්ජාති ලභිත්වා පූජෙය්‍යාපාති? ආම සාමණෙර ඉමස්මිං වෙතියෙ විය අඤ්ඤානු එත්තකං ධාතුනං නිධානං නාම තත්ථි, එවරුපං අසද්දසං මහාචූපං පුජ්ජාති ලභිත්වා කො න පූජෙය්‍යාති. තෙන හි, හන්තෙ, අධිවාසෙථ, ආහරිස්සාමිති තාවදෙව කුමානං සමාපජ්ජන්තො ඉද්ධියා හිමවත්තං ගන්ත්වා වණ්ණගන්ධසම්පන්නපුජ්ජාති පරිස්සාවනං පුරෙත්වා මහාථෙරෙ දක්ඛිණමුඛෙන පච්ඡිමං මුඛං අසම්පත්තෙයෙව ආගන්ත්වා පුජ්ජපරිස්සාවනං හත්ථෙ ධර්මෝපදේශිකා “පුජෙථ, හන්තෙ,”ති ආහ . ථෙරො “අතිමන්දානි නො සාමණෙර පුජ්ජාති”ති ආහ. ගච්ඡථ, හන්තෙ, හගවතො ගුණෙ ආවජ්ජන්තො පුජෙථාති.

ථෙරො පවිෂ්මමුඛනිස්සිතෙන සොපාණෙන ආරුය්හ කුච්ඡ්වෙදිකාභූමියං පුප්ඵපුපං කාතුං ආරද්ධො. වෙදිකාභූමියං පරිපුණ්ණානි පුප්ඵානි පතිත්වා දුතියභූමියං ජණ්ණුපමාණෙන ඔධිනා පුරයිංසු. තතො ඔතරිත්වා පාදපිට්ඨිකපත්තිං පුපෙසි. සාපි පරිපුරි. පරිපුණ්ණභාවං ඤත්වා හෙට්ඨිමතලෙ චිකිරන්තො අගමාසි. සබ්බං චෙතියඛිගණං පරිපුරි. තස්මිං පරිපුණ්ණෙ “සාමණෙර පුප්ඵානි න ඛියන්ති”ති ආහ. පරිස්සාවනං, හන්තෙ, අධොමුඛං කරොථානි. අධොමුඛං කත්වා වාලෙසි, තදා පුප්ඵානි ඛිණානි. පරිස්සාවනං සාමණෙරස්ස දත්වා සද්ධිං හත්ථිපාකාරෙන චෙතියං තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිත්වා පරිවෙණං ගච්ඡන්තො චින්තෙසි – “යාව මහිද්ධිකො වතායං සාමණෙරො, සක්ඛිස්සති නු ඛො ඉමං ඉද්ධානුභාවං රක්ඛිතු”න්ති. තතො “න සක්ඛිස්සති”ති දිස්වා සාමණෙරමාහ – “සාමණෙර ත්වං ඉදානි මහිද්ධිකො, එවරුපං පන ඉද්ධිං නාසෙත්වා පවිෂ්මකාලෙ කාණපෙසකාරියා හත්ථොන මද්දිතකඤ්ජියං පිච්ඡස්සි”ති. දහරකභාවස්ස නාමෙස දොසොයං, සො උපජ්ඣායස්ස කථායං සංවිජ්ජිත්වා – “කම්මට්ඨානං මෙ, හන්තෙ, ආචික්ඛං”ති න යාවි, අම්භාකං උපජ්ඣායො කිං වදන්ති තං පන අසුණන්තො විය අගමාසි.

ථෙරො මහාවෙතියඤ්ච මහාබොධිඤ්ච වන්දිත්වා සාමණෙරං පත්තච්චරං ගාභාපෙත්වා අනුපුබ්බෙන කුටෙලිතිස්සමභාවිහාරං අගමාසි. සාමණෙරො උපජ්ඣායස්ස පදානුපදිකො හුත්වා හික්ඛාචාරං න ගච්ඡති, “කතරං ගාමං පටිසථං, හන්තෙ,”ති පුච්ඡිත්වා පන “ඉදානි මෙ උපජ්ඣායො ගාමද්චාරං පත්තො හට්ඨස්සති”ති ඤත්වා අත්තනො ව උපජ්ඣායස්ස ව පත්තච්චරං ගහෙත්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා ථෙරස්ස පත්තච්චරං දත්වා පිණ්ඩාය පටිසති. ථෙරො සබ්බකාලං ඔවදති – “සාමණෙර මා එවමකාසි, පුපුප්ඵනිද්ධි නාම වලා අනිඛද්ධා, අසප්පායං රුපාදිආරම්මණං ලභිත්වා අප්පමත්තකෙනෙව හිප්පති, සන්තාය සමාපත්තියා පරිහිතාය බ්‍රහ්මචරියවාසො සන්ථම්භිතුං න සක්කොති”ති. සාමණෙරො “කිං කථෙති මය්හං උපජ්ඣායො”ති සොතුං න ඉච්ඡති, තථෙව කරොති. ථෙරො අනුපුබ්බෙන චෙතියවන්දනං කරොන්තො කම්මබ්බිත්ථුච්චාරං නාම ගතො. තත්ථ වසන්තෙපි ථෙරෙ සාමණෙරො තථෙව කරොති.

අපේකදිවසං එකා පෙසකාරධීතා අභිරුපා පය්මවයෙ ධීතා කම්මබ්බිත්ථුගාමතො නික්ඛමිත්වා පදුමස්සරං ඔරුය්හ ගායමානා පුප්ඵානි හඤ්ජති. තස්මිං සමයෙ සාමණෙරො පදුමස්සරමත්ථකෙන ගච්ඡති, ගච්ඡන්තො පන සිලෙසිකාය කාණමච්ඡිකා විය තස්සා ගීතසද්දෙ ඛජ්ඣි. තාවදෙවස්ස ඉද්ධි අන්තරහිතා, ඡින්නපක්ඛකාකො විය අහොසි. සන්තසමාපත්තිබලෙන පන තත්ථෙව උදකපිට්ඨෙ අපතිත්වා සිම්බලිතුලං විය පතමානං අනුපුබ්බෙන පදුමසරතීරෙ අට්ඨාසි. සො වෙගෙන ගන්ත්වා උපජ්ඣායස්ස පත්තච්චරං දත්වා නිවත්ති. මහාථෙරො “පගෙවෙනං මයා දිට්ඨං, නිවාරියමානොපි න නිවත්තිස්සති”ති කිඤ්චි අවත්වා පිණ්ඩාය පාටිසි.

සාමණෙරො ගන්ත්වා පදුමසරතීරෙ අට්ඨාසි තස්සා පච්චුත්තරණං ආගමියමානො. සාපි සාමණෙරං ආකාසෙන ගච්ඡන්තඤ්ච පුන ආගන්ත්වා ධීතඤ්ච දිස්වා “අද්ධා එස මං නිස්සාය උක්කණ්ඨිතො”ති ඤත්වා “පටික්කම සාමණෙරා”ති ආහ. සො පටික්කමි. ඉතරා පච්චුත්තරිත්වා සාටකං නිවාසෙත්වා තං උපසඬකමිත්වා “කිං, හන්තෙ,”ති පුච්ඡි. සො තමත්ථං ආරොචෙසි. සා බහුහි කාරණෙහි සරාවාසෙ ආදීනවං බ්‍රහ්මචරියවාසෙ ආනිසංසඤ්ච දස්සෙත්වා ඔවදමානාපි තස්ස උක්කණ්ඨං විනොදෙතුං අසක්කොන්ති – “අයං මම කාරණා එවරුපාය ඉද්ධියා පරිහිනො, න දානි යුත්තං පරිච්චජිතු”න්ති ඉධෙව තිට්ඨානි වත්වා සරං ගන්ත්වා මාතාපිතුනං තං පවත්තිං ආරොචෙසි. තෙපි ආගන්ත්වා නානප්පකාරං ඔවදමානා වචනං අග්ගණ්හන්තං ආහංසු – “ත්වං අම්හෙ උච්චකුලාති සල්ලක්ඛෙසි, මයං පෙසකාරා. සක්ඛිස්සසි පෙසකාරකම්මං කාතු”න්ති සාමණෙරො ආහ – “උපාසක ගිහිභූතො නාම පෙසකාරකම්මං වා කරෙයා නළකාරකම්මං වා, කිං ඉමිනා සාටකමත්තෙන ලොහං කරොථා”ති. පෙසකාරො උදරෙ ඛද්ධසාටකං දත්වා සරං නෙත්වා ධීතරං අදාසි.

සො පෙසකාරකම්මං උග්ගණ්හිත්වා පෙසකාරෙහි සද්ධිං සාලාය කම්මං කරොති. අඤ්ඤෙසං ඉත්ථියො පානොව හත්තං සම්පාදෙත්වා ආහරිංසු, තස්ස හරියා න තාව ආගච්ඡති. සො ඉතරෙසු කම්මං විස්සජ්ජෙත්වා භුඤ්ජමානෙසු තසරං වට්ටෙන්නො නිසිදි. සා පච්ඡා අගමාසි. අථ නං සො “අතිවිරෙන ආගතාසි”ති තජ්ජෙසි. මාතුගාමො ව නාම අපි වක්කවත්තිරාජානං අත්තනි පටිඛද්ධවිත්තං ඤත්වා දාසං විය සල්ලක්ඛෙති. තස්මා සා එවමාහ – “අඤ්ඤෙසං සරෙ දාරුපණ්ණලොණාදීනි සන්තිහිතානි, බාහිරතො ආහරිත්වා දායකා පෙසනතකාරකාපි අත්ථි, අහං පන එකිකාව, ත්වම්පි මය්හං සරෙ ඉදං අත්ථි ඉදං නත්ථිනි න ජානාසි. සවෙ ඉච්ඡසි, භුඤ්ජ, නො වෙ ඉච්ඡසි, මා භුඤ්ජා”ති. සො “න කෙවලඤ්ච උස්සුරෙ හත්තං ආහරසි, වාචායපි මං සට්ටෙසි”ති කුජ්ඣිත්වා අඤ්ඤං පහරණං අපස්සන්තො තමෙව තසරදණ්ඩකං තසරතො ලුඤ්චිත්වා බිපි. සා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා ඊසකං පරිවත්ති. තසරදණ්ඩකස්ස ව කොටි නාම තිබ්ණා හොති, සා තස්සා පරිවත්තමානාය අක්ඛිකොටියං පටිසිත්වා අට්ඨාසි. සා උභොහි හත්ථෙහි වෙගෙන අක්ඛිං අග්ගහෙසි, හින්තට්ඨානතො ලොභිතං පග්ගරති. සො තස්මිං කාලෙ උපජ්ඣායස්ස වචනං අනුස්සරි – “ඉදං සන්ධාය මං උපජ්ඣායො ‘අනාගතෙ කාලෙ කාණපෙසකාරියා හත්ථොහි මද්දිතකඤ්ජියං පිච්ඡස්සි’ති ආහ, ඉදං ථෙරෙන දිට්ඨං හට්ඨස්සති, අහො දිසදස්සි අයො”ති මහාසද්දෙන රොදිතුං ආරභි. තමෙනං අඤ්ඤෙ – “අලං, ආවුසො, මා රොදි, අක්ඛි නාම හින්තං න සක්කා රොදනෙන පටිපාකතිකං කාතු”න්ති ආහංසු. සො “නාහමෙතමත්ථං රොදාමි, අපිච ඛො ඉමං සන්ධාය රොදාමි”ති සබ්බං පටිපාටියා කථෙසි. එවං උප්පන්නා සමථවිපස්සනා නිරුජ්ඣමානා අනත්ථාය සංවත්තන්ති.

අපරම්පි වත්පු – තිංසමත්තා භික්ඛු කල්‍යාණිමහාවෙනියං වන්දිත්වා අටවිමග්ගෙන මහාමග්ගං ඔතරමානා අන්තරාමග්ගෙ ක්‍රියාමයෙත්තෙ කම්මං කත්වා ආගවිජන්තං එකං මනුස්සං අද්දසංසු. තස්ස සරිරං මසිමක්ඛිතං විය අහොසි. මසිමක්ඛිතංයෙව එකං කාසාවං කවිජං පිළෙත්වා නිවත්ථං, ඔලොකියමානො ක්‍රියාමයෙත්තෙ විය බායති. සො දිවසභාගෙ කම්මං කත්වා උපධිච්ඡේදකායමානානං දාරුනං කල්‍යාණං උක්ඛිපිත්වා පිට්ඨියං විජ්ජකිණ්ණෙනි කෙසෙහි කුම්මග්ගෙන ආගන්ත්වා භික්ඛුනං සම්මුඛෙ අට්ඨාසි. සාමණෙරා දිස්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං ඔලොකයමානා, – “ආවුසො, තුය්හං පිතා තුය්හං මහාපිතා තුය්හං මාතූලො”ති භසමානා ගන්ත්වා “කොනාමො ත්වං උපාසකා”ති නාමං පුච්ඡංසු. සො නාමං පුච්ඡිතො විජ්ජපට්ඨාරී හුත්වා දාරුකල්‍යාණං ඡඩ්ඛෙත්වා වත්ථං සංවිධාය නිවාසෙත්වා මහාපෙරෙර වන්දිත්වා “තිට්ඨථ තාව, භන්තෙ,”ති ආභ. මහාපෙරා අට්ඨංසු.

දහරසාමණෙරා ආගන්ත්වා මහාපෙරානං සම්මුඛාපි පරිභාසං කරොන්ති. උපාසකො ආභ – “භන්තෙ, තුම්හෙ මං පස්සිත්වා පරිභසථ, එත්තකෙනෙව මත්ථකං පත්තමිහාති මා සල්ලක්ඛෙථ. අහම්පි පුබ්බෙ තුම්හාදිසොව සමණො අහොසිං. තුම්හාකං පන චිත්තෙකග්ගතාමත්තකම්පි නත්ථී, අහං ඉමස්මිං සාසනෙ මහිද්ධිකො මහානුභාවො අහොසිං, ආකාසං ගහෙත්වා පථවිං කරොමි, පථවිං ආකාසං. දුරං ගණ්හිත්වා සන්තිකං කරොමි, සන්තිකං දුරං. වක්කවාළසතසහස්සං බණෙන විනිවිජ්ඣාමි. භන්තෙ මෙ පස්සථ, ඉදානි මක්කට්ඨන්තප්පදිසා, අහං ඉමෙහෙව භන්තෙහි ඉධ නිසින්නොව වන්දිමසුරියෙ පරාමසිං. ඉමෙසංයෙව පාදානං වන්දිමසුරියෙ පාදකථලිකං කත්වා නිසිදිං. එවරුපා මෙ ඉද්ධි පමාදෙන අන්තරහිතා, තුම්හෙ මා පමජ්ජිත්ථ. පමාදෙන හි එවරුපං බාසනං පාපුණන්ති. අප්පමත්තා විහරන්තා ජාතිජරාමරණස්ස අන්තං කරොන්ති. තස්මා තුම්හෙ මඤ්ඤෙව ආරම්මණං කරිත්වා අප්පමත්තා හොථ, භන්තෙ,”ති තප්පෙත්වා ඔවාදමදාසි. තෙ තස්ස කට්ඨන්තස්සෙව සංවෙගං ආපජ්ජිත්වා විපස්සමානා තිංසජනා තත්තෙව අරහත්තං පාපුණංසුති. එවම්පි උප්පන්නා සමථවිපස්සනා නිරුජ්ඣමානා අනත්ථාය සංවත්තන්තිති වෙදිතබ්බා.

අනුප්පන්නානං පාපකානන්ති වෙන්ථ “අනුප්පන්නො වා කාමාසවො න උප්පජ්ජති”තිආදියු වුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. උප්පන්නානං පාපකානන්ති එත්ථ පන චතුබ්බිධං උප්පන්නං වත්තමානුප්පන්නං භුත්වාචගතූප්පන්නං, ඔකාසකතූප්පන්නං, භූමිලද්ධූප්පන්නන්ති. තත්ථ යෙ කිලෙසා විජ්ජමානා උප්පාදාදිසමඬගිනො, ඉදං වත්තමානුප්පන්නං නාම. කම්මෙ පන ජවිතෙ ආරම්මණරසං අනුභවිත්වා නිරුද්ධවිපාකො භුත්වා විගතං නාම. කම්මං උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධං භවිත්වා විගතං නාම. තදුභයම්පි භුත්වාචගතූප්පන්නන්ති සඬ්ඛං ගච්ඡති. කුසලාකුසලං කම්මං අඤ්ඤස්ස කම්මස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා අත්තතො විපාකස්ස ඔකාසං කරොති, එවං කතෙ ඔකාසෙ විපාකො උප්පජ්ජමානො ඔකාසකරණතො පට්ඨාය උප්පන්නොති සඬ්ඛං ගච්ඡති. ඉදං ඔකාසකතූප්පන්නං නාම. පඤ්චක්ඛන්ධා පන විපස්සනාය භූමි නාම. තෙ අතීතාදිභෙදා හොන්ති. තෙසු අනුසයිතකිලෙසා පන අතීතා වා අනාගතා වා පච්චුප්පන්නා වාති න වත්තබ්බා. අතීතබන්ධෙසු අනුසයිතාපි හි අප්පහිනාව හොන්ති, අනාගතබන්ධෙසු, පච්චුප්පන්නබන්ධෙසු අනුසයිතාපි අප්පහිනාව හොන්ති. ඉදං භූමිලද්ධූප්පන්නං නාම. තෙනාහු පොරාණා – “තාසු තාසු භූමියු අසමුග්ගාතිතකිලෙසා භූමිලද්ධූප්පන්නාති සඬ්ඛං ගච්ඡන්ති”ති.

අපරම්පි චතුබ්බිධං උප්පන්නං සමුදාචාරුප්පන්නං, ආරම්මණාධිගහිතූප්පන්නං, අවික්ඛම්භිතූප්පන්නං අසමුග්ගාතිතූප්පන්නන්ති. තත්ථ සම්පති වත්තමානංයෙව සමුදාචාරුප්පන්නං නාම. සකිං වක්ඛුති උම්මිලෙන්වා ආරම්මණෙ නිමිත්තෙ ගහිතෙ අනුස්සරිතානුස්සරිතක්ඛණෙ කිලෙසා නුප්පජ්ජිස්සන්තිති න වත්තබ්බා. කස්මා? ආරම්මණස්ස අධිගහිතත්තා. යථා කිං? යථා බිරුරුක්ඛස්ස කුයාරියා ආභතාභතට්ඨානෙ බිරුං න නික්ඛම්ස්සතිති න වත්තබ්බං, එවං. ඉදං ආරම්මණාධිගහිතූප්පන්නං නාම. සමාපත්තියා අවික්ඛම්භිතා කිලෙසා පන ඉමස්මිං නාම යානෙ නුප්පජ්ජිස්සන්තිති න වත්තබ්බා. කස්මා? අවික්ඛම්භිතත්තා. යථා කිං? යථා සවෙ බිරුරුක්ඛෙ කුයාරියා ආභතොය්‍යං, ඉමස්මිං නාම යානෙ බිරුං න නික්ඛමෙය්‍යාති න වත්තබ්බං, එවං. ඉදං අවික්ඛම්භිතූප්පන්නං නාම. මග්ගෙන අසමුග්ගාතිතකිලෙසා පන භවග්ගෙ නිබ්බන්තස්සාපි උප්පජ්ජන්තිති පුරිමනෙයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. ඉදං අසමුග්ගාතිතූප්පන්නං නාම.

ඉමෙසු උප්පන්නෙසු වත්තමානුප්පන්නං භුත්වාචගතූප්පන්නං ඔකාසකතූප්පන්නං සමුදාචාරුප්පන්නන්ති චතුබ්බිධං උප්පන්නං න මග්ගවජ්ඣං, භූමිලද්ධූප්පන්නං ආරම්මණාධිගහිතූප්පන්නං අවික්ඛම්භිතූප්පන්නං අසමුග්ගාතිතූප්පන්නන්ති චතුබ්බිධං මග්ගවජ්ඣං. මග්ගො හි උප්පජ්ජමානො එතෙ කිලෙසෙ පජහති. සො යෙ කිලෙසෙ පජහති, තෙ අතීතා වා අනාගතා වා පච්චුප්පන්නා වාති න වත්තබ්බා. වුත්තම්පි වෙතං –

“හඤ්චි අතීතෙ කිලෙසෙ පජහති, තෙන හි බිණං බෙපෙති, නිරුද්ධං නිරොධෙති, විගතං විගමෙති අත්ථඬගතං අත්ථඬගමෙති. අතීතං යං නත්ථී, තං පජහති. හඤ්චි අනාගතෙ කිලෙසෙ පජහති, තෙන හි අජාතං පජහති, අනිබ්බන්තං, අනුප්පන්නං, අපාතූභූතං පජහති. අනාගතං යං නත්ථී, තං පජහති, හඤ්චි පච්චුප්පන්නෙ කිලෙසෙ පජහති, තෙන හි රත්තො රාගං පජහති, දුට්ඨො දොසං, මුල්ලො මොහං, විනිබ්දධො මානං, පරාමට්ඨො දිට්ඨිං, වික්ඛෙපගතො උද්ධච්චං, අනිට්ඨඬගතො විචිකිච්ඡං, ථාමගතො අනුසයං පජහති. කණ්හසුක්කධම්මා යුගන්දධා සමමෙව වත්තන්ති. සංකිලෙසිකා මග්ගභාවනා හොති...පෙ.... තෙන හි නත්ථී මග්ගභාවනා, නත්ථී ඵලසවිජ්ජිරියා, නත්ථී කිලෙසප්පහානං, නත්ථී ධම්මාභිසමයොති. අත්ථී මග්ගභාවනා...පෙ.... අත්ථී ධම්මාභිසමයොති. යථා කථං විය, සෙය්‍යාථාපි තරුණො රුක්ඛො අජාතඵලො...පෙ.... අපාතූභූතායෙව න පාතූභවන්ති”ති.

ඉති පාළියං අජාතඵලරුක්ඛො ආගතො, ජාතඵලරුක්ඛෙන පන දීපෙනබ්බං. යථා හි සඵලො තරුණමබරුක්ඛො, තස්ස ඵලානි මනුස්සා පරිභුඤ්ජෙය්‍යාං, සෙසානි පාතෙන්වා පච්ඡියො පුරෙය්‍යාං. අථඤ්ඤො පුරිසො තං ඵරසුනා ඡින්දෙය්‍යා, තෙනස්ස නෙව අතීතානි ඵලානි නාසිතානි භොන්ති, න අනාගතපච්චුප්පන්තානි නාසිතානි. අතීතානි හි මනුස්සෙහි පරිභුක්තානි, අනාගතානි අනිබ්බන්තානි, න සක්කා නාසෙතුං. යස්මිං පන සමයෙ සො ඡින්තො, තදා ඵලානියෙව නත්තීති පච්චුප්පන්තානිපි අනාසිතානි. සචෙ පන රුක්ඛො අච්ඡින්තො, අථස්ස පථවිරසඤ්ච ආපොරසඤ්ච ආගම්ම යානි ඵලානි නිබ්බන්තෙය්‍යාං, තානි නාසිතානි භොන්ති. තානි හි අජාතානෙව න ජායන්ති, අනිබ්බන්තානෙව න නිබ්බන්තන්ති, අපාතුභූතානෙව න පාතුභවන්ති, එවමෙව මග්ගො නාපි අතීතාදිහෙදෙ කිලෙසෙ පජහති, නාපි න පජහති. යෙසඤ්චි කිලෙසානං මග්ගෙන බන්ධෙසු අපරිඤ්ඤාතෙසු උප්පත්ති සියා, මග්ගෙන උප්පජ්ජන්තා බන්ධානං පරිඤ්ඤාතත්තා තෙ කිලෙසා අජාතා ව න ජායන්ති, අනිබ්බන්තා ව න නිබ්බන්තන්ති, අපාතුභූතා ව න පාතුභවන්ති, තරුණපුත්තාය ඉත්තියා පුත අවිජායනත්ථං, බ්‍යාධිතානං රොගවූපසමනත්ථං පිතභෙසජ්ජෙහි වාපි අයමත්ථො විභාවෙතබ්බො. එවං මග්ගො යෙ කිලෙසෙ පජහති, තෙ අතීතා වා අනාගතා වා පච්චුප්පන්තා වාති න වත්තබ්බා, න ච මග්ගො කිලෙසෙ න පජහති. යෙ පන මග්ගො කිලෙසෙ පජහති, තෙ සන්ධාය “උප්පන්තානං පාපකාන”න්තිආදි වුත්තං.

න කෙවලඤ්ච මග්ගො කිලෙසෙයෙව පජහති, කිලෙසානං පන අප්පහිනත්තා යෙ ව උප්පජ්ජෙය්‍යාං උපාදින්නකක්ඛන්ධා, තෙපි පජහතියෙව. වුත්තම්පි චෙතං – “සොතාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණෙන අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන සත්ත භවෙ ධ්වංසෙන්වා අනමතග්ගෙ සංසාරෙ යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යාං නාමඤ්ච රූපඤ්ච, එත්ථෙතෙ නිරුප්ඤ්ඤන්ති”ති (චූළනි. 6) විත්ථාරො. ඉති මග්ගො උපාදින්නඅනුපාදින්නතො වුට්ඨාති. භවචසෙන පන සොතාපත්තිමග්ගො අපායභවතො වුට්ඨාති, සකදාගාමිමග්ගො සුගතිභවෙකදෙසතො, අනාගාමිමග්ගො සුගතිකාමභවතො, අරහත්තමග්ගො රූපාරූපභවතො වුට්ඨාති. සබ්බභවෙහි වුට්ඨාතියෙවාතිපි වදන්ති.

අථ මග්ගක්ඛණෙ කථං අනුප්පන්තානං උප්පාදාය භාවනා භොති, කථං වා උප්පන්තානං ධීතියාති. මග්ගප්පවත්තියායෙව. මග්ගො හි පවත්තමානො පුබ්බෙ අනුප්පන්තපුබ්බන්තා අනුප්පන්තො නාම වුච්චති. අනාගතපුබ්බඤ්චි යානං ආගන්ත්වා අනනුභූතපුබ්බං වා ආරම්මණං අනුභවිත්වා වත්තාරො භවන්ති “අනාගතට්ඨානං ආගතම්භා, අනනුභූතං ආරම්මණං අනුභවාමා”ති. යා වස්ස පවත්ති, අයමෙව ධීති නාමාති ධීතියා භාවෙතිතිපි වත්තුං වට්ටති.

ඉද්ධිපාදෙසු සඬ්ඛෙපකථා වෙතොබ්ලසුත්තෙ (ම. නි. 1.185 ආදයො) වුත්තා. උපසමමානං ගච්ඡති, කිලෙසුපසමත්ථං වා ගච්ඡතිති උපසමගාමී. සම්බුජ්ඣමානා ගච්ඡති, මග්ගසම්බොධත්ථාය වා ගච්ඡතිති සම්බොධගාමී.

විවෙකනිස්සිතාදීනි සබ්බාසවසංවරෙ වුත්තානි. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පනායං බොධිපක්ඛියකථා විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා.

248. විමොක්ඛකථායං විමොක්ඛෙති කෙනට්ඨෙන විමොක්ඛා, අධිමුච්චනට්ඨෙන. කො පනායං අධිමුච්චනට්ඨො නාම? පච්චනීකධම්මෙහි ව සුට්ඨු මුච්චනට්ඨො, ආරම්මණෙ ව අභිරතිවසෙන සුට්ඨු මුච්චනට්ඨො, පිතුඅඬිකෙ විස්සට්ඨගපච්චඩ්ඨගස්ස දාරකස්ස සයනං විය අනිග්ගහිතභාවෙන නිරාසඬිකතාය ආරම්මණෙ පවත්තිති වුත්තං භොති. අයං පනත්ථො පච්ඡිමවිමොක්ඛෙ නත්තී, පුරිමෙසු සබ්බෙසු අත්තී. රූපී රූපානි පස්සතිති එත්ථ අප්ඤ්ඤාතකෙසාදියු නීලකසිණාදිවසෙන උප්පාදිතං රූපප්ඤ්ඤානං රූපං, තදස්ස අත්තීති රූපී. බහිද්ධා රූපානි පස්සතිති බහිද්ධාපි නීලකසිණාදීනි රූපානි ක්‍රිකානවක්ඛුනා පස්සති. ඉමිනා අප්ඤ්ඤාත බහිද්ධාවත්ථුකෙසු කසිණෙසු උප්පාදිතප්ඤ්ඤානස්ස පුග්ගලස්ස වත්තාරිපි රූපාවචරප්ඤ්ඤානානි දස්සිතානි.

අප්ඤ්ඤාතං අරූපසඤ්ඤීති අප්ඤ්ඤාතං න රූපසඤ්ඤී, අත්තතො කෙසාදියු අනුප්පාදිතරූපාවචරප්ඤ්ඤානොති අත්ථො. ඉමිනා බහිද්ධා පරිකම්මං කත්වා බහිද්ධාව උප්පාදිතප්ඤ්ඤානස්ස රූපාවචරප්ඤ්ඤානානි දස්සිතානි. සුභන්තෙව අධිමුත්තො භොතීති ඉමිනා සුවිසුද්ධෙසු නීලාදියු වණ්ණකසිණෙසු ක්‍රිකානානි දස්සිතානි. තත්ථ කිඤ්චාපි අත්තොඅප්පනායං සුභන්ති ආභොගො නත්තී, යො පන සුවිසුද්ධං සුභකසිණං ආරම්මණං කත්වා විහරති, සො යස්මා සුභන්ති අධිමුත්තො භොතීති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, තස්මා එවං දෙසනා කතා. පටිසම්භිදාමග්ගෙ පන “කථං සුභන්තෙව අධිමුත්තො භොතීති විමොක්ඛො. ඉධ හික්ඛු මෙත්තාසභගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති...පෙ. ... මෙත්තාය භාවිතත්තා සත්තා අප්පටිකුලා භොන්ති. කරුණාසභගතෙන, මුදිතාසභගතෙන, උපෙක්ඛාසභගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති...පෙ.... උපෙක්ඛාය භාවිතත්තා සත්තා අප්පටිකුලා භොන්ති. එවං සුභන්තෙව අධිමුත්තො භොතීති විමොක්ඛො”ති (පටි. ම. 1.212) වුත්තං.

සබ්බසො රූපසඤ්ඤානන්තිආදියු යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තමෙව. අයං අට්ඨමො විමොක්ඛොති අයං චතුත්තං බන්ධානං සබ්බසො විස්සට්ඨත්තා විමුත්තත්තා අට්ඨමො උත්තමො විමොක්ඛො නාම.

249. අභිභායතනකථායං අභිභායතනානීති අභිභවනකාරණානි. කිං අභිභවන්ති? පච්චනීකධම්මෙහි ආරම්මණානිපි. තානි හි පටිපක්ඛිතාවෙන පච්චනීකධම්මෙ අභිභවන්ති, පුග්ගලස්ස ඤාණුත්තරිතාය ආරම්මණානි.

අප්‍රකාශිත රූපසාක්ෂි අදාළ පන අප්‍රකාශිත රූප පරිකල්පනයෙන් අප්‍රකාශිත රූපසාක්ෂි නාම හොඳි.
අප්‍රකාශිත සඳහා නිලපරිකල්පනය කෙරෙන්නා කෙසේ වා පිත්තේ වා අක්ෂිතාරකාය වා කෙරෙන්නා, පිත්තපරිකල්පනය
කෙරෙන්නා මෙසේ වා ජවියා වා හත්පත්තලපාදනලෙස වා අක්ෂිතාරකාය පිත්තවිධාන වා කෙරෙන්නා, ලොහිතපරිකල්පනය
කෙරෙන්නා මෙසේ වා ලොහිත වා ජවිතාය වා අක්ෂිතාරකාය රත්තවිධාන වා කෙරෙන්නා, ඔදානපරිකල්පනය කෙරෙන්නා
අවධිමිති වා දත්ත වා නබේ වා අක්ෂිතාරකාය සෙතවිධාන වා කෙරෙන්නා. තං පන සුනිලං සුපිතකං සුලොහිතකං සුඔදානං න
හොඳි, අසුචිසුද්ධමෙව හොඳි.

එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සති යස්සෙතං පරිකල්පනය අප්‍රකාශිතං උප්පන්නං හොඳි, නිමිත්තං පන බහිද්ධා, සො
එවං අප්‍රකාශිතං පරිකල්පනය බහිද්ධා ව අප්‍රකාශිත වෙසෙන – “අප්‍රකාශිතං රූපසාක්ෂි එකො බහිද්ධා රූපානි
පස්සති” ති වුවවති. පරිත්තානිති අවධිසිතානි. සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානිති සුවණ්ණානි වා හොන්තු දුබ්බණ්ණානි වා,
පරිත්තවෙසෙනෙව ඉදමහිතායතනං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තානි අභිභුයානි යථා නාම සමපන්නගහණකො
කට්ඨස්මත්තං හත්තං ලහිත්වා “කිමෙත්ථ භුද්දපිත්තබ්බං අත්ථි” ති සධිකධිසිත්වා එකකබ්බමෙව කෙරෙන්නා, එවමෙව.
ඤාණත්තරිකො පුග්ගලො විසදඤාණො – “කිමෙත්ථ පරිත්තකෙ ආරම්මණෙ සමාපජ්ජිතබ්බං අත්ථි, නායං මම
භාරො” ති තානි රූපානි අභිභවිත්වා සමාපජ්ජති, සහ නිමිත්තප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්‍රකාශිතං පාපෙතිති අත්ථො. ජානාමි
පස්සාමිති ඉමිනා පනස්ස ආහොගො කථිතො, සො ව බො සමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස, න අත්තොසමාපත්තියං.
එවංසාක්ෂි හොඳිති ආහොගසාක්ෂියෙකං සමාපත්තියෙකං එවංසාක්ෂි හොඳි. අභිභවසාක්ෂියෙකං හිස්ස
අත්තොසමාපත්තියං අත්ථි, ආහොගසාක්ෂියො පන සමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්සෙව.

අප්‍රකාශිතානිති වධිසිතප්පමාණානි, මහත්තානිති අත්ථො. අභිභුයානි එත්ථ පන යථා මහත්තසො පුරිසො එකං
හත්තවධිසිතකං ලහිත්වා “අඤ්ඤාපි හොතු, අඤ්ඤාපි හොතු, කිමෙසා මය්හං කර්ස්සති” ති තං න මහත්තතො පස්සති,
එවමෙව ඤාණත්තරො පුග්ගලො විසදඤාණො “කිමෙත්ථ සමාපජ්ජිතබ්බං, නයිදං අප්‍රකාශිතං, න මය්හං
විත්තකත්තකරණෙ භාරො අත්ථි” ති තානි අභිභවිත්වා සමාපජ්ජති, සහ නිමිත්තප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්‍රකාශිතං
පාපෙතිති අත්ථො.

අප්‍රකාශිතං අරූපසාක්ෂිති අලාහිතාය වා අනත්ථිකතාය වා අප්‍රකාශිත රූප පරිකල්පනයක්කොවරහිතො. එකො
බහිද්ධා රූපානි පස්සති යස්ස පරිකල්පනයෙති නිමිත්තමිති බහිද්ධාව උප්පන්නං, සො එවං බහිද්ධා පරිකල්පනය වෙව
අප්‍රකාශිත ව වෙසෙන – “අප්‍රකාශිතං අරූපසාක්ෂි එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සති” ති වුවවති. සෙසමෙත්ථ
චතුත්ථාහිතායතනෙ වුත්තන්තියමෙව. ඉමෙසු පන චතුසු පරිත්තං විතක්කවරිතවෙසෙන ආගතං, අප්‍රකාශිතං
මොහවරිතවෙසෙන, සුවණ්ණං දොසවරිතවෙසෙන, දුබ්බණ්ණං රාගවරිතවෙසෙන. එතෙසාක්ෂි එතානි සප්පායානි. සා ව
තෙසං සප්පායනා විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙවරියනිද්දෙසෙ වුත්තා.

පඤ්චමඅභිභායතනාදියු නිලානිති සබ්බසම්මානිකවෙසෙන වුත්තං. නිලවණ්ණානිති වණ්ණවෙසෙන.
නිලනිදස්සනානිති නිදස්සනවෙසෙන. අපඤ්ඤායමානවිවරානි අසමහිත්තවණ්ණානි එකනිලානෙව හුත්වා දිස්සන්තිති
වුත්තං හොඳි. නිලනිභාසානිති ඉදං පන ඔභාසවෙසෙන වුත්තං, නිලොභාසානි නිලපභාසුත්තානිති අත්ථො. එතෙන
තෙසං සුචිසුද්ධතං දස්සෙති. විසුද්ධවණ්ණවෙසෙනෙව හි ඉමානි වත්තාරි අභිභායතනානි වුත්තානි. උමාපුප්ඵන්ති
එතඤ්ඤි පුප්ඵං සිනිද්ධං මුදුං දිස්සමානමිති නිලමෙව හොඳි. ගිරිකණ්ණිකපුප්ඵාදිනි පන දිස්සමානානි සෙතධාතුකානි
හොන්ති. තස්මා ඉදමෙව ගහිතං, න තානි. බාරාණසෙය්‍යකන්ති බාරාණසියං හවං. තත්ථ කිරි කප්පාසොපි මුදු,
සුත්තකන්තිකායොපි තත්තවායොපි ඡෙකා, උදකමිති සුචි සිනිද්ධං, තස්මා වත්ථං උභතොභාගවිමට්ඨං හොඳි, ද්විසු
පස්සෙසු මට්ඨං මුදු සිනිද්ධං බායති. පිතානිතිආදියු ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බං. “නිලකසිණං
උග්ගණ්ණන්තො නිලස්මිං නිමිත්තං ගණ්ණානි පුප්ඵස්මිං වා වත්ථස්මිං වා වණ්ණධාතුයා වා” තිආදිකං පනෙත්ථ
කසිණකරණඤ්චෙව පරිකල්පනය අප්‍රකාශිතවිධානඤ්ච සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරතො වුත්තමෙව.

අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තානි ඉතො පුබ්බෙසු සතිපට්ඨානාදියු තෙ ධම්මෙ භාවෙත්වා අරහත්තප්පත්තාව
අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා නාම හොන්ති, ඉමෙසු පන අට්ඨසු අභිභායතනෙසු විණ්ණවසිභාවායෙව
අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා නාම.

250. කසිණකථායං සකලට්ඨෙන කසිණානි, තදාරම්මණානං ධම්මානං බෙත්තට්ඨෙන අධිට්ඨානට්ඨෙන වා
ආයතනානි. උද්ධන්ති උපරි ගගනතලාහිමුඛං. අධොති හෙට්ඨා භූමිතලාහිමුඛං. තිරියන්ති බෙත්තමණ්ඩලමිති සමන්තා
පරිච්ඡින්නිත්වා. එකච්චො හි උද්ධමෙව කසිණං වධිසෙති, එකච්චො අධො, එකච්චො සමන්තතො. තෙන තෙන
කාරණෙන එවං පසාරෙති ආලොකමිති රූපදස්සනකාමො. තෙන වුත්තං – “පට්ඨිකසිණමෙකො සඤ්ජානානි
උද්ධංඅධොතිරිය” න්ති. අද්වයන්ති දිසාඅනුදිසාසු අද්වයං. ඉදං පන එකස්ස අඤ්ඤාභාවානුපගමන්තත්ථං වුත්තං. යථා හි
උදකං පට්ඨස්ස සබ්බදිසාසු උදකමෙව හොඳි අනඤ්ඤං, එවමෙව පට්ඨිකසිණං පට්ඨිකසිණමෙව හොඳි, නත්ථි
තස්ස අඤ්ඤො කසිණසම්භෙදොති. එස නයො සබ්බත්ථං. අප්‍රකාශිතානි ඉදං තස්ස තස්ස ඵරණඅප්‍රකාශිතවෙසෙන
වුත්තං. තඤ්ඤි වෙතසා ඵරන්තො සකලමෙව ඵරති, අයමස්ස ආදි, ඉදං මජ්ඣන්ති පමාණං ගණ්ණානිති.
විඤ්ඤාණකසිණානි වෙත්ථ කසිණුග්ගාටිමාකාසෙ පවත්තං විඤ්ඤාණං. තත්ථ කසිණවෙසෙන කසිණුග්ගාටිමාකාසෙ,
කසිණුග්ගාටිමාකාසවෙසෙන තත්ථ පවත්තවිඤ්ඤාණෙ උද්ධංඅධොතිරියතා වෙදිතබ්බං. අයමෙත්ථ සධිබෙසො.

කම්මට්ටයානභාවනානායෙන පනෙනානි පට්ඨිකසිණාදීනි චිත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තානෙව. ඉධාපි විණ්ණවසිභාවෙනෙව අභිඤ්ඤාචොසානපාරමිප්පත්තා භොන්තීති වෙදිතබ්බං. තථා ඉතො අනන්තරෙසු චතුසු ඤානෙසු. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං මහාඅස්සපුරසුත්තෙ චුත්තමෙව.

252. විපස්සනාඤාණෙ පන රුපීතිආදීනමත්ථො චුත්තොයෙව. එත්ථ සිතමෙත්ථ පට්ඨද්ධන්ති එත්ථ චාතුමහාභුතිකෙ කායෙ නිස්සිතඤ්ච පට්ඨද්ධඤ්ච. සුභොති සුන්දරො. ඡාතිමාති සුපරිසුද්ධආකරසමුට්ඨිනො. සුපරිකම්මකතොති සුට්ඨු කතපරිකම්මො අපනිතපාසාණසක්ඛරො. අවිජොති තනුවිජවි. විජ්ජසන්තොති සුට්ඨු විජ්ජසන්තො. සබ්බාකාරසම්පන්නොති ධොවන වෙධනාදීහි සබ්බෙහි ආකාරෙහි සම්පන්නො. නිලන්තිආදීහි වණ්ණසම්පත්තිං දස්සෙති. තාදිසඤ්චි ආචුතං පාකටං හොති.

එවමෙව බොති එත්ථ එවං උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං – මණි විය හි කරජකායො. ආචුතසුත්තං විය විපස්සනාඤාණං. චක්ඛුමා පුරිසො විය විපස්සනාලාභී භික්ඛු. භත්ථෙප්ප කරිත්ථා පච්චවෙක්ඛතො “අයං බො මණි”ති මණිනො ආවිභුතකාලො විය විපස්සනාඤාණං අභිනිහරිත්ථා නිසින්නස්ස භික්ඛුනො චාතුමහාභුතිකකායස්ස ආවිභුතකාලො. “තත්තිදං සුත්තං ආචුත”න්ති සුත්තස්ස ආවිභුතකාලො විය විපස්සනාඤාණං අභිනිහරිත්ථා නිසින්නස්ස භික්ඛුනො තදාරම්මණානං එස්සපඤ්චමකානං චා සබ්බවිත්තවෙතසිකානං චා විපස්සනාඤාණස්සෙව චා ආවිභුතකාලොති.

කිං පනෙතං ඤාණස්ස ආවිභුතං, පුග්ගලස්සාති. ඤාණස්ස, තස්ස පන ආවිභාවත්තා පුග්ගලස්ස ආවිභුතාව භොන්තී. ඉදඤ්ච විපස්සනාඤාණං මග්ගස්ස අනන්තරං, එවං සන්තෙපි යස්මා අභිඤ්ඤාවාරෙ ආරද්ධෙ එතස්ස අන්තරාවාරො නත්ථි, තස්මා ඉධෙව දස්සිතං. යස්මා ච අනිච්චාදිවසෙන අකතසම්මසන්නස්ස දිබ්බාය සොතධාතුයා භෙරවසද්දං සුණන්තො පුබ්බෙතිවාසානුස්සතියා භෙරවෙ ඛන්ධෙ අනුස්සරතො දිබ්බෙන චක්ඛුනා භෙරවරූපං පස්සතො භයසන්තායො උප්පජ්ජති, න අනිච්චාදිවසෙන කතසම්මසන්නස්ස, තස්මා අභිඤ්ඤාපත්තස්ස භයවිනොදකභෙතුසම්පාදනත්ථම්පි ඉදං ඉධෙව දස්සිතං. ඉධාපි අරහත්තවසෙනෙව අභිඤ්ඤාචොසානපාරමිප්පත්තතා වෙදිතබ්බං.

253. මනොමයිද්ධියං විණ්ණවසිතාය. තත්ථ මනොමයන්ති මනෙන නිබ්බත්තං. සබ්බභිග්ගපච්චඩ්ඨිත්ති සබ්බෙහි අභිගෙහි ව පච්චඩ්ඨගෙහි ව සමන්තාගතං. අභිනින්ද්‍රියන්ති සණ්ඨානවසෙන අවිකලින්ද්‍රියං. ඉද්ධිමතා නිම්මිතරූපඤ්චි සෙව ඉද්ධිමා ඔදාතො, තම්පි ඔදාතං. සෙව අවිද්ධකණ්ණො, තම්පි අවිද්ධකණ්ණන්ති එවං සබ්බාකාරෙහි තෙන සදිසමෙව හොති. මුඤ්ජමහා ඊසිකන්තිආදි උපමන්තයම්පි තං සදිසභාවදස්සනත්ථමෙව චුත්තං. මුඤ්ජසදිසා එව හි තස්ස අන්තො ඊසිකා හොති. කොසසදිසොයෙව අසී, වට්ටාය කොසියා වට්ටං අසිමෙව පක්ඛිපන්ති, පත්ථාය පත්ථං.

කරණ්ඩාති ඉදම්පි අභිකඤ්චුකස්ස නාමං, න විලිචකරණ්ඩකස්ස. අභිකඤ්චුකො හි අභිනා සදිසොව හොති. තත්ථ කිඤ්චාපි “පුරිසො අහිං කරණ්ඩා උද්ධරෙය්‍යා”ති භත්ථෙප්ප උද්ධරමානො විය දස්සිතො, අථ බො විත්තෙනෙවස්ස උද්ධරණං වෙදිතබ්බං. අයඤ්චි අභි නාම සජාතියං ඨිතො, කට්ඨන්තරං චා රුක්ඛන්තරං චා නිස්සාය, තවතො සරිරන්තිකඩ්ඪපයොගසබ්බාතෙන ථාමෙන, සරිරං බාදමානං විය පුරාණතවං ජිගුච්ඡන්තොති ඉමෙහි චතුහි කාරණෙහි සයමෙව කඤ්චුකං ජහාති, න සක්කා තතො අඤ්ඤෙන උද්ධරිතුං. තස්මා විත්තෙන උද්ධරණං සන්ධාය ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉති මුඤ්ජාදිසදිසං ඉමස්ස භික්ඛුනො සරිරං, ඊසිකාදිසදිසං නිම්මිතරූපන්ති ඉදමෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං. නිම්මානවිධානං පනෙත්ථ පරතො ව ඉද්ධිවිධාදිපඤ්චඅභිඤ්ඤාකථා සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චිත්ථාරිතාති තත්ථ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. උපමාමත්තමෙව හි ඉධ අධිකං.

තත්ථ ඡෙකකුම්භකාරාදයො විය ඉද්ධිවිධඤාණලාභී භික්ඛු දට්ඨබ්බො. සුපරිකම්මකතමත්තිකාදයො විය ඉද්ධිවිධඤාණං දට්ඨබ්බං. ඉච්ඡිතිච්ඡිතභාජනවිකතිආදිකරණං විය තස්ස භික්ඛුනො විකුබ්බනං දට්ඨබ්බං. ඉධාපි විණ්ණවසිතාවසෙනෙව අභිඤ්ඤාචොසානපාරමිප්පත්තතා වෙදිතබ්බං. තථා ඉතො පරාසු චතුසු අභිඤ්ඤාසු.

255. තත්ථ දිබ්බසොතධාතුඋපමායං සඬ්ඛධමොති සඬ්ඛධමකො. අප්පකසිරෙනෙවාති නිද්දුක්ඛෙනෙව. විඤ්ඤාපෙය්‍යාති ඡානාපෙය්‍යා. තත්ථ එවං චාතුද්දියා විඤ්ඤාපෙන්තෙ සඬ්ඛධමකෙ “සඬ්ඛසද්දො අය”න්ති චචත්ථාපෙන්තානං සත්තානං තස්ස සඬ්ඛසද්දස්ස ආවිභුතකාලො විය යොගිනො දුරස්න්තිකභෙදානං දිබ්බානඤ්චෙව මානුසකානඤ්ච සද්දානං ආවිභුතකාලො දට්ඨබ්බො.

256. වෙනොපරියඤාණං-උපමායං දහරොති තරුණො. යුවාති යොබ්බනෙන සමන්තාගතො. මණ්ඩනකජාතිකොති යුවාපි සමානො න අලසියො කිලිට්ඨවත්ථසරිරො, අථ බො මණ්ඩනකපකතිකො, දිවසස්ස ද්වෙ තයො වාරෙ න්භාසිත්ථා සුද්ධවත්ථ-පරිදහන-අලඬිකාරකරණසිලොති අත්ථො. සකණිකන්ති කාලුතිලකවඩික-මුබ්බසිපිලකාදීනං අඤ්ඤතරෙන සදොසං. තත්ථ යථා තස්ස මුබ්බසිත්තං පච්චවෙක්ඛතො මුබ්බදොයො පාකටො හොති, එවං වෙනොපරියඤාණාය විත්තං අභිනිහරිත්ථා නිසින්නස්ස භික්ඛුනො පරෙසං සොළසවිධං විත්තං පාකටං හොතිති වෙදිතබ්බං. පුබ්බෙතිවාසඋපමාදීසු යං චත්තබ්බං, තං සබ්බං මහාඅස්සපුරෙ චුත්තමෙව.

259. අයං බො උදාසි පඤ්චමො ධම්මොති එකුනවිසති පබ්බාති පටිපදාවසෙන එකං ධම්මං කත්වා පඤ්චමො ධම්මොති චුත්තො. යථා හි අට්ඨකනාගරසුත්තෙ (ම. නි. 2.17 ආදයො) එකාදස පබ්බාති සුවිජාවසෙන එකධම්මො කතො, එවම්ඨ එකුනවිසති පබ්බාති පටිපදාවසෙන එකො ධම්මො කතොති වෙදිතබ්බාති. ඉමෙසු ව පන එකුනවිසතියා පබ්බෙසු පටිපාටියා අට්ඨසු කොට්ඨාසෙසු විපස්සනාඤ්ඤාණෙ ව ආසවක්ඛයඤ්ඤාණෙ ව අරහත්තවසෙන අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තතා වෙදිතබ්බා, සෙසෙසු විණ්ණුවසිභාවවසෙන. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාසකුලදායසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සමණමුණ්ඩකසුත්තවණ්ණනා

260. එවං මෙ සුතන්ති සමණමුණ්ඩකසුත්තං. තත්ථ උග්ගාහමානොති තස්ස පරිබ්බාජකස්ස නාමං. සුමනොති පකතිනාමං. කිඤ්චි කිඤ්චි පන උග්ගහිතුං උග්ගාහෙතුං සමත්ථතාය උග්ගාහමානොති නං සඤ්ජානන්ති. සමයං පවදන්ති එත්ථාති සමයප්පවාදකං. තස්මිං කිර යානෙ වඩ්ඪිතාරුක්ඛපොක්ඛරසාතිප්පභුතයො බ්‍රාහ්මණා නිගණ්ඨාවෙලකපරිබ්බාජකාදයො ව පබ්බජිතා සන්තිපතිත්වා අත්තනො අත්තනො සමයං පවදන්ති කපෙත්ති දිපෙත්ති, තස්මා සො ආරාමො සමයප්පවාදකොති චූළිචති. ස්වෙව තින්ද්‍රකාචිරසඬ්ඛාතාය තිම්බරුසකරුක්ඛපත්තියා පරික්ඛිත්තත්තා තින්ද්‍රකාචිරං. යස්මා පනෙත්ථ පඨමං එකා සාලා අහොසි, පච්ඡා මහාපුඤ්ඤං පොට්ඨපාදපරිබ්බාජකං නිස්සාය බහු සාලා කතා, තස්මා තමෙව එකං සාලං උපාදාය ලද්ධනාමවසෙන එකසාලකොති චූළිචති. මල්ලිකාය පන පසෙනදිරඤ්ඤො දෙවියා උය්‍යානභූතො සො පුප්ඵළසඤ්ජන්තො ආරාමොති කත්වා මල්ලිකාය ආරාමොති සඬ්ඛං ගතො. තස්මිං සමයප්පවාදකෙ තින්ද්‍රකාචිරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ. පටිවසතීති වාසථාසුතාය වසති. දිවා දිවස්සාති දිවස්සස්ස දිවා නාම මජ්ඣන්තාතික්කමො, තස්මිං දිවස්සස්සි දිවාභූතෙ අතික්කන්තමත්තෙ මජ්ඣන්තිකෙ නික්කමීති අත්ථො. පටිසල්ලිනොති තතො තතො රුපාදිගොචරතො චිත්තං පටිසංහරිත්වා ලිනො, ඤානරතිසෙවනවසෙන එකීභාවං ගතො. මනොභාවතීයානන්ති මනවඩ්ඪිතකානං, යෙ ආවජ්ජතො මනසිකරොතො චිත්තං විනිවරණං හොති උන්නමති වඩ්ඪති. යාවතාති යත්තකා. අයං තෙසං අඤ්ඤතරොති අයං තෙසං අබ්භන්තරො එකො සාවකො. අප්පෙව නාමාති තස්ස උපසඬ්ඛමනං පත්ථයමානො ආහ. පත්ථනාකාරණං පන සන්දකසුත්තෙ චුත්තමෙව.

261. එතදවොවාති දන්දපඤ්ඤො අයං ගහපති, ධම්මකථාය නං සඬ්ගණ්ඨිත්වා අත්තනො සාවකං කරිස්සාමිති මඤ්ඤමානො එතං “චතුති බො”තිආදිවචනං අවොච. තත්ථ පඤ්ඤපෙමීති දස්සෙමි ය්පෙමි. සම්පන්නකුසලන්ති පරිපුණ්ණකුසලං. පරමකුසලන්ති උත්තමකුසලං. අයොජ්ඣන්ති වාදයුද්ධෙන යුජ්ඣන්තිවා වාලෙතුං අසක්කුණෙය්‍යං අවලං නික්කමීපං ටීරං. න කරොතීති අකරණමත්තමෙව වදති, එත්ථ පන සංවරප්පභානං වා පටිසෙවනප්පභානං වා වදති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

නෙව අභිනන්දීති තිත්ථියා නාම ජාතිත්වාපි අජාතිත්වාපි යං වා තං වා වදන්තීති මඤ්ඤමානො නාභිනන්දී. න පටික්කොසිති සාසනස්ස අනුලොමං විය පසන්තාකාරං විය වදන්ති මඤ්ඤමානො න පටිසෙධෙති.

262. යථා උග්ගාහමානස්සාති යථා තස්ස වචනං, එවං සන්තෙ උත්තානසෙය්‍යකො කුමාරො අයොජ්ඣසමණො ටීරසමණො හවිස්සති, මයං පන එවං න වදාමාති දිපෙති. කායොතිපි න හොතීති සකකායො පරකායොතිපි විසෙසඤ්ඤාණං න හොති. අඤ්ඤත්‍ර එන්ද්‍රිතමත්තාති පච්චත්ථරණෙ වලිසම්ඵස්සෙන වා මඬ්ගුලදට්ඨෙන වා කායඑන්ද්‍රිතමත්තං නාම හොති. තං ය්පෙත්වා අඤ්ඤං කායෙන කරණකම්මං නාම නත්ථි. තම්පි ව කිලෙසසහගතචිත්තෙනෙව හොති. වාචාතිපි න හොතීති මිච්ඡාවාචා සම්මාවාචාතිපි නානත්තං න හොති. රොදිතමත්තාති ජීසවිජාපිපාසාපරෙතස්ස පන රොදිතමත්තං හොති. තම්පි කිලෙසසහගතචිත්තෙනෙව. සඬ්කප්පොති මිච්ඡාසඬ්කප්පො සම්මාසඬ්කප්පොතිපි නානත්තං න හොති. විකුජිතමත්තාති විකුජිතමත්තං රොදනහසිතමත්තං හොති. දහරකුමාරකානඤ්ඤි චිත්තං අතීතාරම්මණං පචන්තති, නිරයතො ආගතා නිරයදුක්ඛං සරිත්වා රොදන්ති, දෙවලොකතො ආගතා හසන්ති, තම්පි කිලෙසසහගතචිත්තෙනෙව හොති. ආජීවොති මිච්ඡාජීවො සම්මාජීවොතිපි නානත්තං න හොති. අඤ්ඤත්‍ර මාතූපඤ්ඤාති පඤ්ඤවොරදාරකා නාම හොන්ති, මාතරි බීරං පායන්තියා අපිච්චවා අඤ්ඤවිහිතකාලෙ පිට්ඨිපස්සෙන ආගන්ත්වා පඤ්ඤං පිචන්ති. එත්තකං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤො මිච්ඡාජීවො නත්ථි. අයම්පි කිලෙසසහගතචිත්තෙනෙව හොතීති දස්සෙති.

263. එවං පරිබ්බාජකවාදං පටික්ඛිපිත්වා ඉදාති සයං සෙක්ඛභූමියං මාතිකං ය්පෙත්තො චතුති බො අභන්තිආදිමාහ. තත්ථ සමධග්ගිහ තිට්ඨතීති විසෙසෙත්වා තිට්ඨති. න කායෙන පාප කම්මන්තිආදීසු න කෙවලං අකරණමත්තමෙව, භගවා පන එත්ථ සංවරප්පභානපටිසඬ්ඛා පඤ්ඤපෙති. තං සන්ධායෙවමාහ. න වෙව සම්පන්නකුසලන්තිආදි පන බිණාසවං සන්ධාය චුත්තං.

ඉදානි අසේක්කභූමියං මානිකං යපෙන්නො දසනි බො අභන්තිආදිමාහ. තත්ථ තිණි පදානි නිස්සාය ද්වෙ පයමචතුක්කා යපිතා, එකං පදං නිස්සාය ද්වෙ පච්ඡිමචතුක්කා. අයං සෙක්කභූමියං මානිකා.

264. ඉදානි තං විභජන්නො කතමෙ ව ථපති අකුසලසීලානිආදිමාහ. තත්ථ සරාගන්ති අට්ඨවිධං ලොභසහගතචිත්තං. සදොසන්ති පටිසසම්පයුත්තචිත්තද්වයං. සමොහන්ති විචිකිච්ඡුද්ධච්චසහගතචිත්තද්වයමපි වට්ටති, සබ්බාකුසලචිත්තානිපි. මොහො සබ්බාකුසලෙ උප්පජ්ජතිති හි වුත්තං. ඉතොසමුට්ඨානාති ඉතො සරාගාදිචිත්තතො සමුට්ඨානං උප්පත්ති එතෙසන්ති ඉතොසමුට්ඨානා.

කුහින්ති කතරං යානං පාපුණිත්වා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති. එත්ථෙතෙති සොතාපත්තිඵලෙ භූමිමං. පානිමොක්ඛසංවරසීලඤ්ඨි සොතාපත්තිඵලෙ පරිපුණ්ණං හොති, තං යානං පත්වා අකුසලසීලං අසෙසං නිරුජ්ඣති. අකුසලසීලන්ති ව දුස්සීලස්සෙතං අධිවචනන්ති වෙදිතබ්බං.

අකුසලානං සීලානං නිරොධාය පටිපන්නොති එත්ථ යාව සොතාපත්තිමග්ගා නිරොධාය පටිපන්නො නාම හොති, ඵලපත්තෙ පන තෙ නිරොධිතා නාම හොන්ති.

265. චිතරාගන්තිආදීහි අට්ඨවිධං කාමාවචරකුසලචිත්තමෙව වුත්තං. එතෙන හි කුසලසීලං සමුට්ඨාති.

සීලවා හොතීති සීලසම්පන්නො හොති ගුණසම්පන්නො ව. නො ව සීලමයොති අලමෙත්තාවතා, නත්ථි ඉතො කිඤ්චි උත්තරි කරණියන්ති එවං සීලමයො න හොති. යත්ථස්ස තෙති අරහත්තඵලෙ භූමිමං. අරහත්තඵලඤ්ඨි පත්වා අකුසලසීලං අසෙසං නිරුජ්ඣති.

නිරොධාය පටිපන්නොති එත්ථ යාව අරහත්තමග්ගා නිරොධාය පටිපන්නො නාම හොති, ඵලපත්තෙ පන තෙ නිරොධිතා නාම හොන්ති.

266. කාමසඤ්ඤාදිසු කාමසඤ්ඤා අට්ඨලොභසහගතචිත්තසහජාතා, ඉතරා ද්වෙ දොමනස්සසහගතචිත්තද්වයෙන සහජාතා.

පයමං ඤානන්ති අනාගාමිඵලපයමජ්ඣානං. එත්ථෙතෙති අනාගාමිඵලෙ භූමිමං. අනාගාමිඵලඤ්ඨි පත්වා අකුසලසඬකප්පා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති.

නිරොධාය පටිපන්නොති එත්ථ යාව අනාගාමිමග්ගා නිරොධාය පටිපන්නො නාම හොති, ඵලපත්තෙ පන තෙ නිරොධිතා නාම හොන්ති. නෙක්ඛම්මසඤ්ඤාදයො හි තිස්සොපි අට්ඨකාමාවචරකුසලසහජාතසඤ්ඤාව.

267. එත්ථෙතෙති අරහත්තඵලෙ භූමිමං. දුතියජ්ඣානිකං අරහත්තඵලඤ්ඨි පාපුණිත්වා කුසලසඬකප්පා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති. නිරොධාය පටිපන්නොති එත්ථ යාව අරහත්තමග්ගා නිරොධාය පටිපන්නො නාම හොති, ඵලපත්තෙ පන තෙ නිරොධිතා නාම හොන්ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සමණමුණ්ඩකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. වූළසකුලුදායිසුත්තවණ්ණනා

270. එවං මෙ සුතන්ති වූළසකුලුදායිසුත්තං. තත්ථ යදා පන, හන්තෙ, හගවාති ඉදං පරිබ්බාජකො ධම්මකථං සොතුකාමො හගවතො ධම්මදෙසනාය සාලයභාවං දස්සෙන්නො ආහ.

271. තංයෙවෙත්ථ පටිභාතුති සවෙ ධම්මං සොතුකාමො, කුය්හෙවෙත්ථ එකො පඤ්ඤො එකං කාරණං උපට්ඨාතු. යථා මං පටිභාසෙය්‍යාති යෙන කාරණෙන මම ධම්මදෙසනා උපට්ඨගෙය්‍ය, එතෙන හි කාරණෙන කථාය සමුට්ඨිතාය සුඛං ධම්මං දෙසෙතුන්ති දිපෙති. තස්ස මය්හං, හන්තෙති සො කිර තං දිස්වා – “සවෙ හගවා ඉධ අභවිස්සා, අයමෙතස්ස භාසිතස්ස අත්ථොති දීපසහස්සං විය උප්පලාපෙත්වා අප්ප මෙ පාකටං අකරිස්සා”ති දසබලංයෙව අනුස්සරි. තස්මා තස්ස මය්හං, හන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ අහො නුනාති අනුස්සරණත්ථෙ නිපාතද්වයං. තෙන තස්ස හගවන්තං අනුස්සරන්තස්ස එතදහොසි “අහො නුන හගවා අහො නුන සුගතො”ති. යො ඉමෙසන්ති යො ඉමෙසං ධම්මානං. සුකුසලොති සුට්ඨු කුසලො නිපුණො ඡෙකො. සො හගවා අහො නුන කට්ඨයා, සො සුගතො අහො නුන කට්ඨයා, තස්ස හි හගවතො පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණස්ස අනෙකානි කප්පකොට්ඨසහස්සානි එකභිගණානි පාකටානීති, අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

තස්ස වාහං පුබ්බන්තං ආරබ්භාති යො හි ලාභී හොති, සො “පුබ්බෙ ත්වං බන්තියො අහොසි, බ්‍රාහ්මණො අහොසි” ති චුත්තෙ ජානන්තො සක්කච්චං සුස්සුසති. අලාභී පන – “එවං භවිස්සති එවං භවිස්සති” ති සිසකම්පමෙත්තමෙව දස්සෙති. තස්මා එවමාහ – “තස්ස වාහං පුබ්බන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤස්ස වෙය්‍යාකරණෙන චිත්තං ආරාධෙය්‍ය” ති.

සො වා මං අපරන්තන්ති දිබ්බවක්ඛුලාභිනො හි අනාගතංසඤාණං ඉජ්ඣති, තස්මා එවමාහ. ඉතරං පුබ්බෙ චුත්තනයමෙව.

ධම්මං තෙ දෙසෙස්සාමීති අයං කිර අතීතෙ දෙසියමානෙපි න බුජ්ඣස්සති, අනාගතෙ දෙසියමානෙපි න බුජ්ඣස්සති. අපස්ස භගවා සණ්ඨසුබ්බමං පච්චයාකාරං දෙසෙතුකාමො එවමාහ. කිං පන තං බුජ්ඣස්සතිති? එතං පගෙව න බුජ්ඣස්සති, අනාගතෙ පනස්ස වාසනාය පච්චයො භවිස්සතිති දිස්වා භගවා එවමාහ.

පංසුපිසාවකන්ති අසුච්චියානෙ නිබ්බන්තපිසාවං. සො හි එකං මූලං ගහෙත්වා අදිස්සමානකායො හොති. තත්‍රිදං වත්ථු – එකා කිර යක්ඛිනී ද්වෙ ආරකෙ ටුපාරාමද්වාරෙ නිසීදාපෙන්වා ආහාරපරියෙසනත්ථං නගරං ගතා. ආරකා එකං පිණ්ඩපාතිකත්ථෙරං දිස්වා ආහංසු, – “භන්තෙ, අම්භාකං මාතා අන්තො නගරං පච්චියා, තස්සා වදෙය්‍යාථ ‘යං වා තං වා ලද්ධකං, ගහෙත්වා සීසං ගච්ඡ, ආරකා තෙ ජීසච්ඡිතං සන්ධාරෙතුං න සක්කොන්ති” ති. තමහං කථං පස්සිස්සාමීති? ඉදං, භන්තෙ, ගණ්ඨවාති එකං මූලබණ්ඩං අදංසු. ථෙරස්ස අනෙකානි යක්ඛසහස්සානි පඤ්ඤාසිංසු, සො ආරකෙහි දින්නසඤ්ඤාණෙන තං යක්ඛිනිං අද්දස විරූපං බිභව්ඡං කෙවලං වීරීයං ගබ්භමලං පච්චාසිසමානං. දිස්වා තමත්ථං කථෙසි. කථං මං ත්වං පස්සසීති චුත්තෙ මූලබණ්ඩං දස්සෙසි, සා අච්ඡින්නදිත්වා ගණ්ඨි. එවං පංසුපිසාවකා එකං මූලං ගහෙත්වා අදිස්සමානකායා හොන්ති. තං සන්ධායෙස “පංසුපිසාවකම්පි න පස්සාමි” ති ආහ. න පක්ඛායතීති න දිස්සති න උපට්ඨාති.

272. දීසාපි ඛො තෙ එසාති උදායි එසා තව වාචා දීසාපි භවෙය්‍ය, එවං වදන්තස්ස වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි පවත්තෙය්‍ය, න ච අත්ථං දීපෙය්‍යාති අධිප්පායො. අප්පාටිභීරකතන්ති අනිය්‍යානිකං අමූලකං නිරත්ථකං සම්පජ්ජතිති අත්ථො.

ඉදානි තං වණ්ණං දස්සෙන්තො සෙය්‍යථාපි, භන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ පණ්ඩුකම්බලෙ නික්ඛිත්තොති විසභාගවණ්ණෙ රත්තකම්බලෙ යපිතො. එවංවණ්ණො අත්තා හොතීති ඉදං සො සුභකිණ්ඨදෙවලොකෙ නිබ්බන්තක්ඛන්ධෙ සන්ධාය – “අම්භාකං මතකාලෙ අත්තා සුභකිණ්ඨදෙවලොකෙ බන්ධා විය ජොතෙති” ති වදති.

273. අයං ඉමෙසං උභින්තන්ති සො කිර යස්මා මණ්ණස්ස බහි ආභා න නිච්ඡරති, ඛජ්ජොපනකස්ස අභිගුලද්වභිගුලචතුර්භිගුලමත්තං නිච්ඡරති, මහාඛජ්ජොපනකස්ස පන බලමණ්ඩලමත්තම්පි නිච්ඡරතියෙව, තස්මා එවමාහ.

විද්ධෙති උබ්බිද්ධෙ, මෙසවිගමෙන දුරිභූතෙති අත්ථො. විගතවලාහකෙති අපගතමෙසෙ. දෙවෙති ආකාසෙ. ඔසධිතාරකාති සුක්කතාරකා. සා හි යස්මා තස්සා උදයතො පටියාය තෙන සඤ්ඤාණෙන ඔසධානි ගණ්ඨන්තිපි පිවන්තිපි, තස්මා “ඔසධිතාරකා” ති වුවවති. අභිදො අභිසරත්තසමයන්ති අභින්තෙ අභිසරත්තසමයෙ. ඉමිනා ගගනමජ්ඣෙ යිතවන්දං දස්සෙති. අභිදො මජ්ඣන්තිකෙපි එසෙව නයො.

අතො ඛොති යෙ අනුභොන්ති, තෙහි බහුතරා, බහු වෙව බහුතරා වාති අත්ථො. ආභා නානුභොන්තීති ඔභාසං න වළඤ්ජන්ති, අත්තතො සරිරොභාසෙනෙව ආලොකං ඵරිත්වා විහරන්ති.

274. ඉදානි යස්මා සො “එකන්තසුඛං ලොකං පුච්ඡිස්සාමි” ති නිසින්තො, පුච්ඡාමුල්ලො පන ජාතො, තස්මා නං භගවා තං පුච්ඡං සරාපෙන්තො කිං පන, උදායි, අත්ථි එකන්තසුඛො ලොකොතිආදිමාහ. තත්ථ ආකාරවතීති කාරණවතී. අඤ්ඤතරං වා පන තපොගුණන්ති අවෙලකපාළිං සන්ධායාහ, සුරාපානවිරතීති අත්ථො.

275. කතමා පන සා, භන්තෙ, ආකාරවතී පටිපදා එකන්තසුඛස්සාති කස්මා පුච්ඡති? එවං කිරස්ස අහොසි – “මයං සත්තානං එකන්තසුඛං වදාම, පටිපදං පන කාලෙන සුඛං කාලෙන දුක්ඛං වදාම. එකන්තසුඛස්ස ඛො පන අත්තතො පටිපදායපි එකන්තසුඛාය භවිතබ්බං. අම්භාකං කථා අනිය්‍යානිකා, සත්ථු කථා ව නිය්‍යානිකා” ති. ඉදානි සත්ථාරංයෙව පුච්ඡිත්වා ජාතිස්සාමිති තස්මා පුච්ඡති.

එත්ථ මයං අනස්සාමාති එතස්මිං කාරණෙ මයං අනස්සාම. කස්මා පන එවමාහංසු? තෙ කිර පුබ්බෙ පඤ්චසු ධම්මෙසු පතිට්ඨාය කසිණපරිකම්මං කත්වා තතියජ්ඣානං නිබ්බන්තෙන්වා අපරිනිනජ්ඣානා කාලං කත්වා සුභකිණ්ඨෙසු නිබ්බන්තන්ති ජානන්ති, ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ පන කාලෙ කසිණපරිකම්මම්පි න ජානිංසු, තතියජ්ඣානම්පි නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛිංසු. පඤ්ච පුබ්බභාගධම්මෙ පන “ආකාරවතී පටිපදා” ති උග්ගහෙත්වා තතියජ්ඣානං “එකන්තසුඛො ලොකො” ති උග්ගණ්ඨිංසු. තස්මා එවමාහංසු. උත්තරිතරන්ති ඉතො පඤ්චහි ධම්මෙහි

උත්තරිතරං පටිපදං වා තතියජ්ඣානතො උත්තරිතරං එකන්තසුඛං ලොකං වා න ජානාමාති චුත්තං හොති. අප්පසද්දෙ කත්වාති එකප්පහාරෙනෙව මහාසද්දං කාතුං ආරද්ධෙ නිස්සද්දෙ කත්වා.

276. සච්ඡිකිරියාහෙතුති එත්ථ ද්වෙ සච්ඡිකිරියා පටිලාභසච්ඡිකිරියා ව පච්චක්ඛසච්ඡිකිරියා ව. තත්ථ තතියජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා අපරිහිනජ්ඣානො කාලං කත්වා සුභකිණ්හලොකෙ තෙසං දෙවානං සමානායුචණ්ණො හුත්වා නිබ්බත්තති, අයං පටිලාභසච්ඡිකිරියා නාම. චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා ඉද්ධිවිකුබ්බනෙන සුභකිණ්හලොකං ගන්ත්වා තෙහි දෙවෙහි සද්ධිං සන්තිට්ඨති සල්ලපති සාකච්ඡං ආපජ්ජති, අයං පච්චක්ඛසච්ඡිකිරියා නාම. තාසං ද්වින්නම්පි තතියජ්ඣානං ආකාරවති පටිපදා නාම. තඤ්ඤි අනුප්පාදෙන්වා නෙව සක්කා සුභකිණ්හලොකෙ නිබ්බත්තිතුං, න චතුත්ථජ්ඣානං උප්පාදෙතුං. ඉති දුට්ඨමිපෙන සච්ඡිකිරියං සන්ධාය – “එතස්ස නුන, හන්තෙ, එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියාහෙතු” ති ආහ.

277. උදඤ්චනිකොති උදකචාරකො. අන්තරායමකාසීති යථා පබ්බජ්ජං න ලහති, එවං උපද්දුතමකාසි යථා තං උපනිස්සයවිපන්නං. අයං කිර කස්සපබුද්ධකාලෙ පබ්බජිත්වා සමණධම්මමකාසි. අපස්ස එකො සභායකො භික්ඛු සාසනෙ අනභිරතො, “ආචුසො, විබ්භම්ස්සාමි” ති ආරොවෙසි. සො තස්ස පත්තචීවරෙ ලොභං උප්පාදෙන්වා ගිහිභාවාය වණ්ණං අභාසි. ඉතරො තස්ස පත්තචීවරං දත්වා විබ්භමි. තෙනස්ස කම්මුතා ඉදානි භගවතො සම්මුඛා පබ්බජ්ජාය අන්තරායො ජාතො. භගවතා පනස්ස පුරිමසුත්තං අතිරෙකභාණවාරමත්තං, ඉදං භාණවාරමත්තන්ති එත්තකාය තන්තියා ධම්මො කට්ඨො, එකදෙසනායපි මග්ගඵලපටිවෙධො න ජාතො, අනාගතෙ පනස්ස පච්චයො භවිස්සතිති භගවා ධම්මං දෙසෙති. අනාගතෙ පච්චයභාවඤ්චස්ස දිස්වා භගවා ධර්මානො එකං භික්ඛුම්පි මෙත්තාචිහාරිම්හි එතදග්ගෙ න යපෙසි. පස්සති හි භගවා – “අනාගතෙ අයං මම සාසනෙ පබ්බජිත්වා මෙත්තාචිහාරිනං අග්ගො භවිස්සති” ති.

සො භගවති පරිනිබ්බුතෙ ධම්මාසොකරාජකාලෙ පාටලිපුත්තෙ නිබ්බත්තිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තප්පත්තො අස්සගුත්තත්ථෙරො නාම හුත්වා මෙත්තාචිහාරිනං අග්ගො අහොසි. ථෙරස්ස මෙත්තානුභාවෙන තිරච්ඡානගතාපි මෙත්තචිත්තං පටිලභිංසු, ථෙරො සකලජම්බුදිපෙ භික්ඛුසඤ්ඤාසං ඔවාදාවරියො හුත්වා චත්තනිසෙනාසනෙ ආවසි, තිංසයොජනමත්තා අට්ඨි එකං පධානසරං අහොසි. ථෙරො ආකාසෙ වම්මඛණ්ඩං පත්ථරිත්වා තත්ථ නිසින්තො කම්මට්ඨානං කථෙසි. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ භික්ඛාවාරම්පි අගන්ත්වා විහාරෙ නිසින්තො කම්මට්ඨානං කථෙසි, මනුස්සා විහාරමෙව ගන්ත්වා දානමදංසු. ධම්මාසොකරාජා ථෙරස්ස ගුණං සුත්වා දට්ඨුකාමො තික්ඛන්තුං පහිණි. ථෙරො භික්ඛුසඤ්ඤාසං ඔවාදං දම්මීති එකවාරම්පි න ගතොති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළසකුලුදායිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. වෙඛනසසුත්තවණ්ණනා

278. එවං මෙ සුතන්ති වෙඛනසසුත්තං. තත්ථ වෙඛනසොති අයං කිර සකුලුදායිස්ස ආවරියො, සො “සකුලුදායි පරිබ්බාජකො පරමවණ්ණපඤ්ඤෙ පරාජිතො” ති සුත්වා “මයා සො සාධුකං උග්ගහාපිතො, තෙනාපි සාධුකං උග්ගහිතං, කථං නු ඛො පරාජිතො, හන්දාහං සයං ගන්ත්වා සමණං ගොතමං පරමවණ්ණපඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා ජානිස්සාමි” ති රාජගහතො පඤ්චවත්තාලිසයොජනං සාවත්ථිං ගන්ත්වා යෙන භගවා, තෙනුපසඬකම්, උපසඬකම්ත්වා පන ධීතකොව භගවතො සන්තිකෙ උදානං උදානෙසි. තත්ථ පුරිමසදිසං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

280. පඤ්ච ඛො ඉමෙති කස්මා ආරහි? අගාරියොපි එකච්චො කාමගරුකො කාමාධිමුත්තො හොති, එකච්චො නෙක්ඛම්මගරුකො නෙක්ඛම්මාධිමුත්තො හොති. පබ්බජිතොපි ව එකච්චො කාමගරුකො කාමාධිමුත්තො හොති, එකච්චො නෙක්ඛම්මගරුකො නෙක්ඛම්මාධිමුත්තො හොති. අයං පන කාමගරුකො කාමාධිමුත්තො හොති. සො ඉමාය කථාය කට්ඨයමානාය අත්තනො කාමාධිමුත්තත්තං සල්ලක්ඛෙස්සති, එවමස්සායං දෙසනා සප්පායා භවිස්සතිති ඉමං දෙසනං ආරහි. කාමග්ගසුඛන්ති නිබ්බානං අධිප්පෙනං.

281. පාපිතො භවිස්සතිති අජානනභාවං පාපිතො භවිස්සති. නාමකංයෙව සම්පජ්ජතිති නිරත්ථකච්චනමත්තමෙව සම්පජ්ජති. තිට්ඨතු පුබ්බන්තො තිට්ඨතු අපරත්තොති යස්මා තුය්හං අතීතකථාය අනුච්ඡිකං පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණං නත්ථි, අනාගතකථාය අනුච්ඡිකං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං නත්ථි, තස්මා උභයමිපෙන තිට්ඨතුති ආහ. සුත්තබන්ධනෙහිති සුත්තමයබන්ධනෙහි. තස්ස හි ආරක්ඛත්ථාය හත්ථපාදෙසු වෙව ගීවාය ව සුත්තකානි බන්ධන්ති. තානි සන්ධායෙනං චුත්තං. මහල්ලකකාලෙ පනස්ස තානි සයං වා පූතිනි හුත්වා මුඤ්චන්ති, ඡිත්දිත්වා වා හරන්ති.

එවමෙව ඛොති ඉමිනා ඉදං දස්සෙති – දහරස්ස කුමාරස්ස සුත්තබන්ධනානං අජානනකාලො විය අවිජ්ජාය පුරිමාය කොටියා අජානනං, න හි සක්කා අවිජ්ජාය පුරිමකොටි ඤාතුං, මොවනකාලෙ ජානනසදිසං පන අරහත්තමග්ගෙන අවිජ්ජාබන්ධනස්ස පමොක්ඛො ජාතොති ජානනං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමොවාති.

පපඤ්චස්සදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චේතනසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. රාජවග්ගො

1. සට්ඨකාරසුත්තවග්ගො

282. එවං මෙ සුතන්ති සට්ඨකාරසුත්තං. තත්ථ සිතං පාත්ථාකාසීති මහාමග්ගෙන ගච්ඡන්තො අඤ්ඤතරං භූමිප්පදෙසං ඔලොකෙන්වා – “අත්ථී නු බො මයා වරියං වරමානෙන ඉමස්මිං යානෙ නිවුත්ථප්පබ්බ”න්ති ආච්ඡන්තො අද්දස – “කස්සපබුද්ධකාලෙ ඉමස්මිං යානෙ වෙගළිඬිගං නාම ගාමනිගමො අහොසි, අහං තදා ජොතිපාලො නාම මාණුවො අහොසිං, මය්හං සහායො සට්ඨකාරො නාම කුම්භකාරො අහොසි, තෙන සද්ධිං මයා ඉධ එකං සුකාරණං කතං, තං භික්ඛුසඬ්ඨස්ස අපාකටං පටිච්ඡන්තං, හන්ද නං භික්ඛුසඬ්ඨස්ස පාකටං කරොමි”ති මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං පදෙසෙ ධීතකොව සිතපාතුකම්මමකාසි, අග්ගග්ගදන්තෙ දස්සෙන්වා මන්දහසිතං හසි. යථා හි ලොකියමනුස්සා උරං පහරන්තා – “කුභං කුභං”න්ති හසන්ති, න එවං බුද්ධා, බුද්ධානං පන හසිතං හට්ඨපහට්ඨාකාරමත්තමෙව හොති.

හසිතඤ්ච නාමෙනං තෙරසහි සොමනස්සසහගතචිත්තෙහි හොති. තත්ථ ලොකියමහාජනො අකුසලතො චතුහි, කාමාවචරකුසලතො චතුහිති අට්ඨහි චිත්තෙහි හසති, සෙක්ඛා අකුසලතො දිට්ඨිසම්පයුත්තානි ද්වෙ අපනෙන්වා ඡහි චිත්තෙහි හසන්ති, බිණාසවා චතුහි සහෙතුකකිරියචිත්තෙහි එකෙන අහෙතුකකිරියචිත්තෙනානි පඤ්චහි චිත්තෙහි හසන්ති. තෙසුපි බලවාරම්මණෙ ආපාටගතෙ ද්විහි ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙහි හසන්ති, දුබ්බලාරම්මණෙ දුහෙතුකචිත්තද්වයෙන ච අහෙතුකචිත්තෙන වානි තීහි චිත්තෙහි හසන්ති. ඉමස්මිං පන යානෙ කිරියාහෙතුකමනොවිඤ්ඤාණධාතුසොමනස්සසහගතචිත්තං හගවතො හට්ඨපහට්ඨාකාරමත්තං හසිතං උප්පාදෙසි.

තං පනෙනං හසිතං එවං අප්පමත්තකම්පි පෙරස්ස පාකටං අහොසි. කථං? තථාරූපෙ හි කාලෙ තථාගතස්ස චතුහි දායාහි චතුද්දීපිකමහාමෙසමුඛතො සතෙරතාවිජ්ජුලතා විය වීරොවමානා මහාතාලක්ඛන්ධපමාණා රස්මිවට්ටියො උට්ඨහින්වා තික්ඛන්තුං සිසවරං පදක්ඛිණං කත්වා දායග්ගෙසුයෙව අන්තරධායන්ති. තෙන සඤ්ඤාණෙන ආයස්මා ආනන්දො හගවතො පච්ඡතො ගච්ඡමානොපි සිතපාතුභාවං ජානාති.

හගවන්තං එතදවොචාති – “එත්ථ කිර කස්සපො හගවා භික්ඛුසඬ්ඨස්සං ඔවදි, චතුසච්චප්පකාසනං අකාසි, හගවතොපි එත්ථ නිසීදිතුං රුචිං උප්පාදෙස්සාමි, එවමයං භූමිභාගො ද්විහි බුද්ධෙහි පරිභුන්තො හට්ඨස්සති, මහාජනො ගන්ධමාලාදීහි පුපෙන්වා වෙතියට්ඨානං කත්වා පරිවරන්තො සග්ගමග්ගපරායණො හට්ඨස්සති”ති චිත්තෙන්වා එතං “තෙන හි, හන්තෙ,”තිආදිවචනං අවොච.

283. මුණ්ඩකෙන සමණකෙනාති මුණ්ඩං මුණ්ඩොති, සමණං වා සමණොති වත්තුං වට්ටති, අයං පන අපරිපක්කඤ්ඤාණත්තා බ්‍රාහ්මණකුලෙ උග්ගහිතවොහාරවසෙනෙව හිළෙන්තො එවමාහ. සොත්තිසිනානිත්ති සිනානත්ථාය කතසොත්තිං. සොත්ති නාම කුරුවින්දපාසාණවුණ්ණානි ලාබාය බන්ධන්වා කතගුළිකකලාපකා වුව්වති, යං සන්ධාය – “තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු කුරුවින්දකසුත්තියා නභායන්ති”ති (වුළුව. 243) වුත්තං. තං උහොසු අන්තෙසු ගහෙන්වා සරිරං සංසන්ති. එවං සම්මානි යථා එතරහිපි මනුස්සා “වෙතියවන්දනාය ගච්ඡාම, ධම්මස්සවනත්ථාය ගච්ඡාමා”ති වුත්තා උස්සාහං න කරොන්ති, “නටසමප්පාදිදස්සනත්ථාය ගච්ඡාමා”ති වුත්තා පන එකච්චනෙනෙව සම්පට්ච්ඡන්ති, තට්ඨ සිත්භාසිතුන්ති වුත්තෙ එකච්චනෙන සම්පට්ච්ඡන්තො එවමාහ.

284. ජොතිපාලං මාණවං ආමන්තෙසීති එකපස්සෙ අරියපරිහාරෙන පයමතරං න්භාසින්වා පව්වුත්තරින්වා ධීතො තස්ස මහන්තෙන ඉස්සරියපරිහාරෙන න්භායන්තස්ස න්භානපරියොසානං ආගමෙන්වා තං නිවත්ථනිවාසනං කෙසෙ වොදකෙ කුරුමානං ආමන්තෙසි. අයන්ති ආසන්නත්තා දස්සෙන්තො ආහ. ඔවට්ටිකං විනිවට්ඨෙන්වානි නාගබලො බොධිසත්තො “අපෙහි සම්මා”ති ඊසකං පරිවත්තමානොව තෙන ගහිතගහණං විස්සප්පාපෙන්වාති අත්ථො. කෙසෙසු පරාමසින්වා එතදවොචාති සො කිර චිත්තෙසි – “අයං ජොතිපාලො පඤ්ඤවා, සකිං දස්සනං ලභමානො තථාගතස්ස දස්සනෙපි පසීදිස්සති, ධම්මකථායපි පසීදිස්සති, පසන්නො ච පසන්නාකාරං කාතුං සක්ඛිස්සති, මිත්තා නාම එතදත්ථං හොන්ති, යංකිඤ්ච කත්වා මම සහායං ගහෙන්වා දසබලස්ස සන්තිකං ගම්ස්සාමි”ති. තස්මා නං කෙසෙසු පරාමසින්වා එතදවොච.

ඉත්තරජව්වොති අඤ්ඤජානිකො, මයා සද්ධිං අසමානජානිකො, ලාමකජානිකොති අත්ථො. න වනිදන්ති ඉදං අම්භාකං ගමනං න වත ඔරකං හට්ඨස්සති න බුද්දකං, මහන්තං හට්ඨස්සති. අයඤ්ඤි න අත්තතො ථාමෙන ගණ්ඨි, සත්ථු ථාමෙන ගණ්ඨිති ගහණස්මිංයෙව නිට්ඨං අගමාසි. යාවතාදොභිජීති එත්ථ දොකාරහිකාරපිකාරා නිපාතා, යාවතුපරිමන්ති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – “වාචාය ආලපනං ඔවට්ටිකාය ගහණඤ්ච අතික්කම්ත්වා යාව කෙසග්ගහණම්පි තත්ථ ගමනත්ථං පයොගො කත්තබ්බො”ති.

285. ධම්මියා කථායාති ඉධ සතිපට්ටිභ්‍යානත්ථාය පුබ්බෙතිවාසපට්ඨායුත්තා ධම්මී කථා වෙදිතබ්බා. තස්ස හි හගවා, – “ජොතිපාල, ත්වං න ලාමකට්ඨානං ඔතිණ්ණසත්තො, මහාබොධිපල්ලඬිකෙ පන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පත්ථෙත්වා

ඔතිණ්ණොසි, තාදිසස්ස නාම පමාදව්හාරො න යුත්තො”තිආදිනා නයෙන සතිපට්ඨානාය ධම්මං කපෙසි.
පරසමුද්දවාසිපේරා පන වදන්ති – “ජොතිපාල, යථා අභං දසපාරමියො පුරත්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පටිච්ඡේදිත්වා
විසතිසහස්සභික්ඛුපරිවාරො ලොකෙ විවරාමි, එවමෙවං ත්වම්පි දසපාරමියො පුරත්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං
පටිච්ඡේදිත්වා සමණගණපරිවාරො ලොකෙ විවරිස්සසි. එවරුපෙන නාම තයා පමාදං ආපජ්ජිතුං න යුත්ත”න්ති
යථාස්ස පබ්බජ්ජාය විත්තං නමති, එවං කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං කපෙසිති.

286. අලත්ථ බො, ආනන්ද,...පෙ.... පබ්බජ්ජං අලත්ථ උපසම්පදන්ති පබ්බජිත්වා කිමකාසි? යං බොධිසත්තෙහි
කත්තබ්බං. බොධිසත්තා හි බුද්ධානං සම්මුඛෙ පබ්බජන්ති. පබ්බජිත්වා ච පන ඉත්තරස්සත්තා විය පතිතසිංහා න
හොන්ති, චතුපාරිසුද්ධියිලෙ පන සුපතිට්ඨාය තෙපිට්ඨකං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා තෙරස ධුතඨගාති සමාදාය
අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ගතපච්චාගතවත්තං පුරයමානා සමණධම්මං කරොන්තා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා යාව
අනුලොමඤ්ඤාණං ආභවිව තිට්ඨන්ති, මග්ගඵලත්ථං වායාමං න කරොන්ති. ජොතිපාලොපි තපෙව අකාසි.

287. අඩ්ඨමාසුපසම්පන්නෙති කුලදාරකඤ්ඤි පබ්බාසෙත්වා අඩ්ඨමාසම්පි අවසිත්වා ගතෙ මාතාපිතුනං සොකො
න වුපසම්මති, සොපි පත්තවිවරග්ගහණං න ජානාති, දහරහික්ඛුසාමණෙරෙහි සද්ධිං විස්සාසො න උප්පජ්ජති, පෙරෙහි
සද්ධිං සිනෙහො න පතිට්ඨාති, ගතගතට්ඨානෙ අනභිරති උප්පජ්ජති. එත්තකං පන කාලං නිවාසෙ සති මාතාපිතරො
පස්සිතුං ලභන්ති. තෙන තෙසං සොකො තනුභාවං ගච්ඡති, පත්තවිවරග්ගහණං ජානාති, සාමණෙරදහරහික්ඛුහි සද්ධිං
විස්සාසො ජායති, පෙරෙහි සද්ධිං සිනෙහො පතිට්ඨාති, ගතගතට්ඨානෙ අභිරමති, න උක්කණ්ඨති. තස්මා එත්තකං
වසිතුං වට්ටන්ති අඩ්ඨමාසං වසිත්වා පක්කාමි.

පණ්ඩුපුට්ඨකස්ස සාලිතොති පුට්ඨකෙ කත්වා සුක්ඛාපිතස්ස රත්තසාලිතො. තස්ස කිර සාලිතො වජ්ජකාලතො
පට්ඨාය අයං පරිහාරො – කෙදාරා සුපරිකම්මකතා හොන්ති, තත්ථ ඛිජාති පතිට්ඨාපෙත්වා ගන්ධොදකෙන සිඤ්චිංසු,
වජ්ජකාලෙ විතානං විය උපරි වත්ථකිලඤ්ජං බන්ධිත්වා පරිපක්කකාලෙ විහිසිසාති ඡිත්තදිත්වා මුට්ඨිමත්තෙ පුට්ඨක
කත්වා යොත්තබ්බද්ධෙ වෙහාසංයෙව සුක්ඛාපෙත්වා ගන්ධවුණ්ණාති අත්ථරිත්වා කොට්ඨකෙසු පුරත්වා තතියෙ
වස්සෙ විවරිංසු. එවං නිවස්සං පරිවුත්ථස්ස සුගන්ධරත්තසාලිතො අපගතකාලකෙ සුපරිසුද්ධෙ තණ්ඩුලෙ ගහෙත්වා
බජ්ජකවිකතිම්පි භත්තම්පි පටියාදිසිංසු. තං සන්ධාය වුත්තං පණ්ණං බාදනීයං භොජනීයං...පෙ.... කාලං
ආරොවාපෙසිති.

288. අධිවුට්ඨො මෙති කිං සන්ධාය වදති? වෙගළිඨගතො නික්ඛමනකාලෙ සට්ඨකාරො අත්තනො සන්තිකෙ
වස්සාවාසං වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං අග්ගහෙසි, තං සන්ධාය වදති. අහුදෙව අඤ්ඤාපත්තං අහු දොමනස්සන්ති තෙමාසං
දානං දාතුං, ධම්මඤ්ච සොතුං, ඉමිනා ච නියාමෙන විසති භික්ඛුසහස්සාති පටිජග්ගිතුං නාලත්ථන්ති අලාභං ආරබ්භ
විත්තඤ්ඤාපත්තං විත්තදොමනස්සං අහොසි, න තථාගතං ආරබ්භ. කස්මා? සොතාපන්නත්තා. සො කිර පුබ්බෙ
බ්‍රාහ්මණහත්තො අහොසි. අපෙකස්මිං සමයෙ පච්චන්තෙ කුපිතෙ වුපසමනත්ථං ගච්ඡන්තො උරවිජදං නාම ධිතරමාහ
– “අම්ම අම්මාකං දෙවෙ මා පමජ්ජි”ති. බ්‍රාහ්මණා තං රාජධිතරං දිස්වා විසඤ්ඤිතො අහෙසු. කෙ ඉමෙ වාති වුත්තෙ
තුම්මාකං භූමිදෙවාති. භූමිදෙවා නාම එවරුපා හොන්තිති නිට්ඨුහිත්වා පාසාදං අභිරුහි. සා එකදිවසං වීරීං ඔලොකෙන්ති
ධීතා කස්සපස්ස භගවතො අග්ගසාවකං දිස්වා පක්කොසාපෙත්වා පිණ්ඩපාතං දත්වා අනුමොදනං සුණමානායෙව
සොතාපන්නා හුත්වා “අඤ්ඤෙපි භික්ඛු අත්ථි”ති පුච්ඡන්තො “සත්ථා විසතියා භික්ඛුසහස්සෙහි සද්ධිං ඉසිපතෙන
වසති”ති ච සුත්වා නිමන්තෙත්වා දානං අදාසි.

රාජා පච්චන්තං වුපසමෙත්වා ආගතො. අථ නං පය්මතරමෙව බ්‍රාහ්මණා ආගන්ත්වා ධිතු අවණ්ණං වත්වා
පරිහින්දිංසු. රාජා පන ධිතු ජාතකාලෙයෙව වරං අදාසි. තස්සා “සත්ත දිවසාති රජ්ජං දාතබ්බ”න්ති වරං ගණ්හිංසු.
අථස්සා රාජා සත්ත දිවසාති රජ්ජං නියානෙසි. සා සත්ථාරං භොජයමානා රාජානං පක්කොසාපෙත්වා බහිසාණියං
නිසිදාපෙසි. රාජා සත්ථු අනුමොදනං සුත්වාච සොතාපන්නො ජාතො. සොතාපන්නස්ස ච නාම තථාගතං ආරබ්භ
ආසානො නත්ථි. තෙන වුත්තං – “න තථාගතං ආරබ්භා”ති.

යං ඉච්ඡති තං හරතුති සො කිර භාජනාති පචිත්වා කයවික්කයං න කරොති, එවං පන වත්වා දාරුත්ථාය වා
මත්තිකත්ථාය වා පලාලත්ථාය වා අරඤ්ඤං ගච්ඡති. මහාජනා “සට්ඨකාරෙන භාජනාති පක්කාති”ති සුත්වා
පරිසුද්ධතණ්ඩුලලොණද්ධිතෙලථාණිකාදීනි ගහෙත්වා ආගච්ඡන්ති. සවෙ භාජනං මහග්ගං හොති, මූලං අප්පං, යං වා
තං වා දත්වා ගණ්හාමාති තං න ගණ්හන්ති. ධම්මිකො වාණිජො මාතාපිතරො පටිජග්ගති, සම්මාසම්බුද්ධං උපට්ඨහති,
බහු නො අකුසලං භවිස්සතිති පුන ගන්ත්වා මූලං ආහරන්ති. සවෙ පන භාජනං අප්පග්ගං හොති, ආහතං මූලං බහු,
ධම්මිකො වාණිජො, අම්මාකං පුඤ්ඤං භවිස්සතිති යථාහතං සරසාමිකා විය සාධුකං පටිසාමෙත්වා ගච්ඡන්ති.
එවංගුණො පන කස්මා න පබ්බජන්ති. රඤ්ඤො වචනපථං පච්ඡන්දන්තො අන්ධෙ ජිණ්ණෙ මාතාපිතරො පොසෙතිති
ආහ.

289. කො නු බොති කුභිං නු බො. කුම්භියාති උක්ඛලිතො. පරියොගාති සුපභාජනතො. පරිභුඤ්ජාති භුඤ්ජ.
කස්මා පනෙතෙ එවං වදන්ති? සට්ඨකාරො කිර භත්තං පචිත්වා සුපං සම්පාදෙත්වා මාතාපිතරො භොජෙත්වා සයම්පි
භුඤ්ජිත්වා භගවතො වඩ්ඪමානකං භත්තසුපං පට්ඨපෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා ආධාරකං උපට්ඨපෙත්වා උදකං
පච්චුපට්ඨපෙත්වා මාතාපිතුනං සඤ්ඤං දත්වා අරඤ්ඤං ගච්ඡති. තස්මා එවං වදන්ති. අභිච්ඡස්සත්ථොති අභිච්ඡස්සත්ථො.

පිතිසුඛං න විජහති න නිරන්තරං විජහති, අප්ථං බො රත්තිභාගෙ වා දිවසභාගෙ වා ගාමෙ වා අරඤ්ඤෙ වා යස්මිං යස්මිං බණෙ – “සදෙවකෙ නාම ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො මය්හං ගෙහං පටිසිත්වා සහන්ථෙන ආමිසං ගහෙන්වා පරිභුඤ්ජති, ලාභා වත මෙ”ති අනුස්සරති, තස්මිං තස්මිං බණෙ පඤ්චවණ්ණා පිති උප්පජ්ජති. තං සන්ධාය ඵලං වුත්තං.

290. කළොපියාති පවිජ්ජො. කිං පන භගවා ඵලමකාසීති. පව්වයො ධම්මිකො, භික්ඛුනං පත්තෙ භත්තසදිසො, තස්මා ඵලමකාසී. සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිපි ව සාවකානංයෙව හොති, බුද්ධානං සික්ඛාපදවෙලා නාම නත්ථි. යථා හි රඤ්ඤො උය්‍යානෙ පුප්ඵළානි හොන්ති, අඤ්ඤෙසං තානි ගණ්හන්තානං නිග්ගහං කරොන්ති, රාජා යථාරුචියා පරිභුඤ්ජති, ඵලංසම්පදමෙතං. පරසමුද්දවාසීටෙරා පන “දෙවතා කිර පටිග්ගහෙන්වා අදංසු”ති වදන්ති.

291. හරථ, භත්තෙ, හරථ භද්‍රමුඛාති අම්භාකං පුත්තො “කුභිං ගතොසි”ති වුත්තෙ – “දසබලස්ස සන්තික”න්ති වදති, කුභිං නු බො ගච්ජති, සත්ථු වසනට්ඨානස්ස ඔවස්සකභාවම්පි න ජානාතීති පුත්තෙ අපරාධසඤ්ඤිනො ගහණෙ කුට්ඨවිත්තා ඵලමාහංසු.

තෙමාසං ආකාසවිජදනං අට්ඨාසීති භගවා කිර වතුන්තං වස්සිකානං මාසානං ඵකං මාසං අතික්කම්ත්වා තිණං ආභරාපෙසි, තස්මා ඵලමාහ. අයං පනෙත්ථ පදත්ථො – ආකාසං ජදනමස්සාති ආකාසවිජදනං. න දෙවොතිවස්සීති කෙවලං නාතිවස්සී, යථා පනෙත්ථ පකතියා ව නිබ්බකොසස්ස උදකපාතට්ඨානබ්හන්තරෙ ඵකම්පි උදකබිත්ථු නාතිවස්සී, ඵලං සනජදනගෙහබ්හන්තරෙ විය න වාතාතපාපි ආබාධං අකංසු, පකතියා උතුඵරණමෙව අහොසී. අපරභාගෙ තස්මිං නිගමෙ ඡඩ්ඪිතෙපි තං යානං අනොවස්සකමෙව අහොසී. මනුස්සා කම්මං කරොන්තා දෙවෙ වස්සන්තෙ තත්ථ සාටකෙ ය්‍පෙත්වා කම්මං කරොන්ති. යාව කප්පුට්ඨානා තං යානං තාදිසමෙව භවිස්සති. තඤ්ච බො පන න තථාගතස්ස ඉද්ධානුභාවෙන, තෙසංයෙව පන ගුණසම්පත්තියා. තෙසඤ්ඤි – “සම්මාසම්බුද්ධො කත්ථ න ලභෙය්‍ය, අම්භාකං නාම ද්විත්තං අන්ධකානං නිවෙසනං උත්තිණං කාරෙසි”ති න තප්පව්වයා දොමනස්සං උදපාදි – “සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො අම්භාකං නිවෙසනා තිණං ආභරාපෙත්වා ගන්ධකුට්ඨං ඡාදාපෙසී”ති පන තෙසං අනප්පකං බලවසොමනස්සං උදපාදි. ඉති තෙසංයෙව ගුණසම්පත්තියා ඉදං පාටිභාරියං ජාතන්ති වෙදිතබ්බං.

292. තණ්ඩුලවාහසතාතීති ඵත්ථ ද්වෙ සකටානි ඵකො වාහොති වෙදිතබ්බො. තදුපියඤ්ච සුපෙය්‍යන්ති සුපත්ථාය තදනුරුපං තෙලථාණිතාදිං. වීසතිභික්ඛුසහස්සස්ස තෙමාසත්ථාය භත්තං භවිස්සතීති කිර සඤ්ඤාය රාජා ඵත්තකං පෙසෙසි. අලං මෙ රඤ්ඤොව හොතුති කස්මා පටික්ඛිපි? අධිගතඅප්පිච්ජතාය. ඵලං කිරස්ස අහොසි – “නාහං රඤ්ඤො දිට්ඨපුබ්බො, කථං නු බො පෙසෙසි”ති. තතො චිත්තෙසි – “සත්ථා බාරාණසිං ගතො, අද්ධා සො රඤ්ඤො වස්සවාසං යාවියමානො මය්හං පටිඤ්ඤාතභාවං ආරොවෙත්වා මම ගුණකථං කටෙසි, ගුණකථාය ලද්ධලාභො පන නටෙන නච්චිත්වා ලද්ධං විය ගායකෙන ගායිත්වා ලද්ධං විය ව හොති. කිං මය්හං ඉම්නා, කම්මං කත්වා උප්පන්තෙන මාතාපිතුනම්පි සම්මාසම්බුද්ධස්සපි උපට්ඨානං සක්කා කාතු”න්ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය
සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. රට්ඨපාලසුත්තවණ්ණනා

293. ඵලං මෙ සුතන්ති රට්ඨපාලසුත්තං. තත්ථ ථුල්ලකොට්ඨිකන්ති ථුල්ලකොට්ඨං පරිපුණ්ණකොට්ඨාගාරං. සො කිර ජනපදො නිව්වසස්සො සදා බිජ්ඣණ්ඩං නික්ඛමති, බලහණ්ඩං පටිසති. තෙන තස්මිං නිගමෙ කොට්ඨා නිව්වසුරාව හොන්ති. තස්මා සො ථුල්ලකොට්ඨිකන්තෙව සඬබ්බං ගතො.

294. රට්ඨපාලොති කස්මා රට්ඨපාලො? භිත්තං රට්ඨං සන්ධාරෙතුං පාලෙතුං සමත්ථොති රට්ඨපාලො. කදා පනස්සෙතං නාමං උප්පන්තන්ති. පදුමුත්තරසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ. ඉතො හි පුබ්බෙ සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ වස්සසතසහස්සායුකෙසු මනුස්සෙසු පදුමුත්තරො නාම සත්ථා උප්පජ්ජන්වා භික්ඛුසතසහස්සපරිවාරො ලොකභිතාය වාරිකං වරි, යං සන්ධාය වුත්තං –

“නගරං භංසවතී නාම, ආනන්දො නාම බත්තියො;
සුජාතා නාම ජනිකා, පදුමුත්තරස්ස සත්ථුතො”ති. (බු. වං. 12.19);

පදුමුත්තරෙ පන අනුප්පන්තෙ ඵල භංසවතියා ද්වෙ කුටුම්භිකා සද්ධා පසන්තා කපණ්දධිකයාවකාදීනං දානං පට්ඨපයිංසු. තදා පබ්බතවාසිනො පඤ්චසතා තාපසා භංසවතීං අනුප්පන්තා. තෙ ද්වෙපි ජනා තාපසගණං මජ්ඣිම භිත්තිත්වා උපට්ඨහිංසු. තාපසා කිඤ්චිකාලං වසිත්වා පබ්බතපාදමෙව ගතා. ද්වෙ සඬසත්ථෙරා ඔභිසිංසු. තදා තෙසං තෙ යාවජීවං උපට්ඨානං අකංසු. තාපසෙසු භුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං කරොන්තෙසු ඵකො සක්කභවනස්ස වණ්ණං කටෙසි, ඵකො භූමිත්ඨරනාගරාජභවනස්ස.

කුටුම්භිකෙසු එකො සක්කභවනං පත්ථනං කත්වා සක්කො හුත්වා නිබ්බත්තො, එකො නාගභවනො පාලිතනාගරාජා නාම. තං සක්කො අත්තනො උපට්ඨානං ආගතං දිස්වා නාගයොනියං අභිරමසීති පුවඡී. සො නාභිරමාමීති ආහ. තෙන හි පදුමුත්තරස්ස භගවතො දානං දත්වා ඉමස්මිං යානෙ පත්ථනං කරොහි, උභො සුඛං වසිස්සාමාති. නාගරාජා සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා භික්ඛුසත්තසංඝපරිවාරස්ස භගවතො සත්තාහං මහාදානං දදාමානො පදුමුත්තරස්ස දසබලස්ස පුත්තං උපරෙවනං නාම සාමණෙරං දිස්වා සත්තමෙ දිවසෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස දිබ්බචත්ථානි දත්වා සාමණෙරස්ස යානත්තරං පත්ථෙසි. භගවා අනාගතං ඔලොකෙත්වා – “අනාගතෙ ගොතමස්ස නාම බුද්ධස්ස පුත්තො රාහුලකුමාරො භවිස්සති”ති දිස්වා “සමීජ්ඣස්සති තෙ පත්ථනා”ති කථෙසි. නාගරාජා තමත්ථං සක්කස්ස කථෙසි. සක්කො තස්ස වචනං සුත්වා තථෙව සත්තාහං දානං දත්වා භිත්තං රට්ඨං සන්ධාරෙතුං පාලෙතුං සමත්ථකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා සද්ධාපබ්බජිතං රට්ඨපාලං නාම කුලපුත්තං දිස්වා – “අභමිපි අනාගතෙ ලොකස්මිං තුම්භාදිසෙ බුද්ධෙ උප්පන්නෙ භිත්තං රට්ඨං සන්ධාරෙතුං පාලෙතුං සමත්ථකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා අයං කුලපුත්තො විය සද්ධාපබ්බජිතො රට්ඨපාලො නාම භවෙය්”න්ති පත්ථනමකාසි. සත්ථා සමීජ්ඣනකභාවං ඤත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“සරාජිකං වාතුවණ්ණං, පොසෙතුං යං පභොස්සති;
රට්ඨපාලකුලං නාම, තත්ථ ජායිස්සතෙ අය”න්ති. –

එවං පදුමුත්තරසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ තස්සෙතං නාමං උප්පන්නන්ති වෙදිතබ්බං.

එතදභොසීති කිං අභොසි? යථා යථා බොතිආදි. තත්ත්වං සඬ්ඛෙපකථා – අහං බො යෙන යෙන කාරණෙන භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, තෙන තෙන මෙ උපපරික්ඛතො එවං භොති – “යදෙන සික්ඛත්තයබ්බත්ථවරියං එකදිවසමිපි අබණ්ඩං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය එකත්තපරිපුණ්ණං වරිතබ්බං, එකදිවසමිපි ව කිලෙසමලෙන අමලීනං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය එකත්තපරිපුණ්ණං, සඬ්ඛලිඛිතං විලිඛිතසඬ්ඛසදිසං ධොතසඬ්ඛසප්පට්ඨානං කත්වා වරිතබ්බං, නයිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා අගාරමජ්ඣෙ වසන්තෙන එකත්තපරිපුණ්ණං...පෙ.... වරිතුං, යංනුනාහං කෙසඤ්ච මස්සඤ්ච ඔභාරෙත්වා කාසායරසපීතතාය කාසායානි බ්බත්ථවරියං වරන්තානං අනුච්ඡවිකානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා නික්ඛමීත්වා අනගාරියං පබ්බජෙය්”න්ති.

අවිරපක්කන්තෙසු ථුල්ලකොට්ඨිකෙසු බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඛමීති රට්ඨපාලො අනුට්ඨිතෙසු තෙසු න භගවත්තං පබ්බජ්ජං යාමි. කස්මා? තත්ථස්ස බහු ඤාතිසාලොභිතා මිත්තාමච්චා සන්ති, තෙ – “ත්ථං මාතාපිතුනං එකපුත්තකො, න ලබ්භා තයා පබ්බජිතු”න්ති බාහායමිපි ගහෙත්වා ආකඩ්ඪෙය්‍යං, තතො පබ්බජ්ජාය අන්තරායො භවිස්සතිති සහෙව පරිසාය උට්ඨන්තිත්වා ථොකං ගන්ත්වා පුන කෙනචි සරිරකිච්චලෙසෙන නිවත්තිත්වා භගවත්තං උපසඬ්ඛමි පබ්බජ්ජං යාමි. තෙන වුත්තං – “අථ බො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො අවිරපක්කන්තෙසු ථුල්ලකොට්ඨිකෙසු...පෙ.... පබ්බාජෙතු මං භගවා”ති. භගවා පන යස්මා රාහුලකුමාරස්ස පබ්බජිතො පහුති මාතාපිතුහි අනුඤ්ඤාතං පුත්තං න පබ්බාජෙති, තස්මා නං පුවඡී අනුඤ්ඤාතොසි පන ත්ථං, රට්ඨපාල, මාතාපිතුහි...පෙ.... පබ්බජ්ජායාති.

295. අම්මතාතාති එත්ථ අම්මාති මාතරං ආලපති, තාතාති පිතරං. එකපුත්තකොති එකොව පුත්තකො, අඤ්ඤො කොචි ජෙට්ඨො වා කනිට්ඨො වා නත්ථී. එත්ථ ව එකපුත්තොති වත්තබ්බෙ අනුකම්පාවසෙන එකපුත්තකොති වුත්තං. පියොති පිතිජනකො. මනාපොති මනවඩ්ඪනකො. සුබ්බෙතොති සුබ්බෙන එධිතො, සුඛසංවඩ්ඪිතොති අත්ථො. සුඛපරිභතොති සුබ්බෙන පරිභතො, ජාතකාලතො පහුති ධාතීහි අඬ්ඛතො අඬ්ඛං ආහරිත්වා ධාරියමානො අස්සකරථකාදීහි බාලකීළනකෙහි කීළයමානො සාදුරසභොජනං භොජයමානො සුබ්බෙන පරිභටො. න ත්ථං, තාත රට්ඨපාල, කස්සච දුක්ඛස්ස ජානාසීති ත්ථං, තාත රට්ඨපාල අප්පමත්තකම්පි කලභාගං දුක්ඛස්ස න ජානාසි න සරසීති අත්ථො. මරණෙනපි තෙ මයං අකාමකා විනා භවිස්සාමාති සවෙපි තව අම්භෙසු ජීවමානෙසු මරණං භවෙය්‍ය, තෙන තෙ මරණෙනපි මයං අකාමකා අනිච්ඡකා න අත්තනො රුට්ඨා විනා භවිස්සාම, තයා වියොගං පාපුණ්ණස්සාමාති අත්ථො. කිං පන මයං තන්ති එවං සන්තෙ කිං පන කිං නාම තං කාරණං, යෙන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම. අථ වා කිං පන මයං තන්ති කෙන පන කාරණෙන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාමාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

296. තත්ථෙව්වාති යත්ථ නං ජීතං මාතාපිතරො නානුජානිංසු, තත්ථෙව යානෙ. අනන්තරභිතායාති කෙනචි අත්ථරණෙන අනත්ථතාය. පරිවාරෙහීති ගන්ධබ්බතට්ඨානකාදීහි පච්චුපට්ඨපෙත්වා තත්ථ සභායකෙහි සද්ධිං යථාසුඛං ඉන්ද්‍රියානි වාරෙහි සඤ්චාරෙහි, ඉතො විතො ව උපනෙහීති වුත්තං භොති. අථ වා පරිවාරෙහීති ගන්ධබ්බතට්ඨානකාදීහි පච්චුපට්ඨපෙත්වා සභායකෙහි සද්ධිං ලල උපලල රම, කීළස්සුතිපි වුත්තං භොති. කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තොති අත්තනො පුත්තදාරෙහි සද්ධිං භොගෙ භුඤ්ජන්තො. පුඤ්ඤාති කරොන්තොති බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච ආරබ්භ දානප්පදානාදීහි සුගතිමග්ගසංඝොධකානි කුසලකම්මානි කරොන්තො. තුණ්හි අභොසීති කථානුප්පබන්ධවිච්ඡේදනත්ථං නිරාලාපසල්ලාපො අභොසි.

අථස්ස මාතාපිතරො තික්ඛන්තුං වත්වා පටිච්චනමිපි අලභමානා සභායකෙ පක්කොසාපෙත්වා “එස වො සභායකො පබ්බජිතුකාමො, නිවාරෙථ න”න්ති ආහංසු. තෙපි තං උපසඬ්ඛමීත්වා තික්ඛන්තුං අවොචුං, තෙසමිපි තුණ්හි අභොසි. තෙන වුත්තං – අථ බො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස සභායකා...පෙ.... තුණ්හි අභොසීති. අථස්ස සභායකානං

නික්බිත්තං වත්වා එතදහොසි – “සවෙ අයං පබ්බජ්ජං අලභමානො මරිස්සති, න කොචි ගුණො ලබ්භති. පබ්බජ්ජං පන නං මාතෘපිතරොපි කාලෙන කාලං පස්සිස්සන්ති, මයම්පි පස්සිස්සාම, පබ්බජ්ජාපි ව නාමෙසා භාරියා, දිවසෙ දිවසෙ මත්තිකාපත්තං ගහෙන්වා පිණ්ඩාය වරිත්තබ්බං, එකසෙය්‍යං එකභත්තං බ්‍රහ්මචරියං අතිදුක්කරං, අයඤ්ච සුබ්‍රමාලො නාගරිකජාතියො, සො තං වරිත්තං අසක්කොන්තො පුන ඉධෙව ආගමිස්සති, හන්දස්ස මාතෘපිතරො අනුජානාපෙස්සාමා”ති. තෙ තථා අකංසු. මාතෘපිතරොපි නං “පබ්බජ්ජෙන ව පන තෙ මාතෘපිතරො උද්දස්සෙතබ්බා”ති ඉමං කතිකං කත්වා අනුජානංසු. තෙන වුත්තං – “අථ බො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස සභායකා යෙන රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස මාතෘපිතරො...පෙ.... අනුඤ්ඤානොසි මාතෘපිතූහි...පෙ.... උද්දස්සෙතබ්බා”ති. තත්ථ උද්දස්සෙතබ්බාති උද්ධං දස්සෙතබ්බා, යථා තං කාලෙන කාලං පස්සන්ති, එවං ආගන්ත්වා අත්තානං දස්සෙතබ්බා.

299. බලං ගහෙන්වාති සප්පායභොජනාති භුඤ්ජන්තො උච්ඡාදනාදිහි ව කායං පරිහරන්තො කායබලං ජනෙන්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා අස්සුමුඛං ඤාතිපරිවට්ටං පභාය යෙන හගවා තෙනුපසඩ්ධකම්...පෙ.... පබ්බාපෙතු මං, හන්තෙ, හගවාති. හගවා සම්පෙ ඨිතං අඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආමන්තෙසි – “තෙන හි හික්ඛු රට්ඨපාලං පබ්බාපෙහි වෙව උපසම්පාදෙහි වා”ති. සාධු, හන්තෙති බො සො හික්ඛු හගවතො පටිස්සුත්වා රට්ඨපාලං කුලපුත්තං ජිනදත්තියං සද්ධිවිහාරිකං ලද්ධා පබ්බාපෙසි වෙව උපසම්පාදෙසි ව. තෙන වුත්තං – “අලත්ථ බො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, අලත්ථ උපසම්පද”න්ති.

පහිත්තො විහරන්තොති ද්වාදස සංවච්ඡරාති එවං විහරන්තො. නෙය්‍යපුග්ගලො හි අයමායස්මා, තස්මා පුඤ්ඤවා අභිනිහාරසම්පන්නොපි සමානො “අජ්ජ අජ්ජෙව අරහත්ත”න්ති සමණධම්මං කරොන්තොපි ද්වාදසමෙ වස්සෙ අරහත්තං පාපුණි.

යෙන හගවා තෙනුපසඩ්ධකම්ති මය්හං මාතෘපිතරො පබ්බජ්ජං අනුජානමානා – “තයා කාලෙන කාලං ආගන්ත්වා අම්භාකං දස්සනං දාතබ්බ”න්ති වත්වා අනුජානංසු, දුක්කරකාරිකා බො පන මාතෘපිතරො, අහඤ්ච යෙනස්සකායයෙන පබ්බජ්ජො, සො මෙ මත්ථකං පත්තො, ඉදාති හගවන්තං ආපුච්ඡිත්වා අත්තානං මාතෘපිතූනං දස්සෙස්සාමිති වින්තෙන්වා ආපුච්ඡිතුකාමො උපසඩ්ධකම්. මනසාකාසිති “කිං නු බො රට්ඨපාලෙ ගතෙ කොචි උපද්දෙවො හවිස්සති”ති මනසි අකාසි. තතො “හවිස්සති”ති ඤාත්වා “සක්ඛිස්සති නු බො රට්ඨපාලො තං මද්දිතු”න්ති ඔලොකෙන්තො තස්ස අරහත්තසම්පත්තිං දිස්වා “සක්ඛිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. තෙන වුත්තං – යථා හගවා අඤ්ඤාසි...පෙ.... කාලං මඤ්ඤාසිති.

මිගචීරෙති එවංනාමකෙ උය්‍යානෙ. තඤ්චි රඤ්ඤා – “අකාලෙ සම්පත්තපබ්බජ්ජානං දින්නමෙව ඉදං, යථාසුඛං පරිභුඤ්ජන්තු”ති එවමනුඤ්ඤාතමෙව අහොසි, තස්මා ථෙරො – “මම ආගතභාවං මාතෘපිතූනං ආරොචෙස්සාමි, තෙ මෙ පාදධොවනඋණ්භොදකපාදමක්ඛනතෙලාදිති පෙසිස්සන්ති”ති විත්තම්පි අනුජ්ජාදෙන්වා උය්‍යානමෙව පාවිසි. පිණ්ඩාය පාවිසිති දුතියදිවසෙ පාවිසි.

මජ්ඣිමායාති සත්තද්වාරකොට්ඨකස්ස සරස්ස මජ්ඣිමෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ. උල්ලිඛාපෙතිති කප්පකෙන කෙසෙ පහරාපෙති. එතදවොචාති – “ඉමෙ සමණකා අම්භාකං පියපුත්තකං පබ්බාපෙන්වා වොරානං හත්ථෙ නික්ඛිපිත්වා විය එකදිවසම්පි න දස්සාපෙන්ති, එවං එරුසකාරකා එතෙ පුන ඉමං යානං උපසඩ්ධකම්තබ්බං මඤ්ඤන්ති, එත්තොව නිකඩ්ඪිතබ්බා එතෙ”ති වින්තෙන්වා එතං “ඉමෙහි මුණ්ඩකෙහි”තිආදිවචනං අවොච. ඤාතිදාසිති ඤාතකානං දාසි. ආභිදොසිකන්ති පාරිවාසිකං එකරත්තාතික්කන්තං පුතිභූතං. තත්ථායං පදත්ථො – පුතිභාවදොසෙන අභිභූතොති අභිදොසො, අභිදොසොව ආභිදොසිකො. එකරත්තාතික්කන්තස්සෙව නාමසඤ්ඤා එසා යදිදං ආභිදොසිකොති, තං ආභිදොසිකං. කුම්මාසන්ති යවකුම්මාසං. ඡඩ්ඛෙතුකාමා හොතිති යස්මා අන්තමසො දාසකම්මකාරානං ගොරුපානම්පි අපරිභොගාරහො, තස්මා නං කවචරං විය බහි ඡඩ්ඛෙතුකාමා හොති. සවෙනන්ති සවෙ එතං. හගිනීති අරියවොහාරෙන අත්තනො ධාතිං ඤාතිදාසිං ආලපති. ඡඩ්ඛනීයධම්මන්ති ඡඩ්ඛෙතබ්බසභාවං. ඉදං වුත්තං හොති – “හගිනි එතං සවෙ බහි ඡඩ්ඛනීයධම්මං නිස්සට්ඨපරිග්ගහං, ඉධ මෙ පත්තෙ ආකිරාහි”ති. කිං පන එවං වත්තුං ලබ්භති, විඤ්ඤන්ති වා පයුත්තවාචා වා න හොතිති. න හොති. කස්මා? නිස්සට්ඨපරිග්ගහන්තා. යඤ්චි ඡඩ්ඛනීයධම්මං නිස්සට්ඨපරිග්ගහං, යත්ථ සාමිකා අනාලයා හොන්ති, තං සබ්බං “දෙථ ආහරථ ආකිරථා”ති වත්තුං වට්ටති. තෙනෙව හි අයමායස්මා අග්ගඅරියවංසිකො සමානොපි එවමාහ.

හත්ථානන්ති හික්ඛාගහණත්ථං පත්තං උපනාමයනො මණ්ඩන්ධනො පභුති ද්වින්නම්පි හත්ථානං. පාදානන්ති නිවාසනන්තනො පට්ඨාය ද්වින්නම්පි පාදානං. සරස්සාති සවෙ තං හගිනීති වාවං නිවිජාරයනො සරස්ස ව. නිමිත්තං අග්ගහෙසිති හත්ථපිට්ඨිආදිති ඔලොකයමානා – “පුත්තස්ස මෙ රට්ඨපාලස්ස විය සුවණ්ණකච්ඡපිට්ඨිසදිසා ඉමා හත්ථපාදපිට්ඨියො, හරිතාලවට්ටියො විය සුවට්ටිතා අඬුගුලියො, මධුරො සරො”ති ගිහිකාලෙ සල්ලක්ඛිතපුබ්බං ආකාරං අග්ගහෙසි සඤ්ජානි සල්ලක්ඛෙසි. තස්ස භායස්මනො ද්වාදසවස්සානි අරඤ්ඤාවාසඤ්චෙව පිණ්ඩියාලොපභොජනඤ්ච පරිභුඤ්ජන්තස්ස අඤ්ඤාදිසො සරීරවණ්ණො අහොසි, තෙන නං සා ඤාතිදාසි දිස්වා ව න සඤ්ජානි, නිමිත්තං පන අග්ගහෙසිති.

300. රටියපාලස්ස මාතරං එතදවොවාති ථෙරස්ස අඬගපව්වඬගානි සණ්ඨාපෙන්වා ථස්සං පායෙන්වා සංවඩ්ඪිතධානිසි සමානා පබ්බජිත්වා මහාබ්ණාසවහාවජපත්තෙන සාමිපුත්තෙන සද්ධිං – “ත්වං නු ඛො, මෙ හත්තෙ, පුත්තො රටියපාලො”තිආදිවචනං වත්තුං අවිසහන්ති වෙගෙන සරං පවිසිත්වා රටියපාලස්ස මාතරං එතදවොව. යග්ගෙහි ආරොචනත්ථෙ නිපාතො. සචෙ ඡෙ සච්චන්ති එත්ථ ඡෙති ආලපනෙ නිපාතො. එවස්සෙති තස්මිං දෙසෙ දාසිජනං ආලපන්ති, තස්මා “ත්වස්සෙති, හොති දාසි, සචෙ සච්චං භණ්ඨි”ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

උපසඩ්ඪකමිති කස්මා උපසඩ්ඪකමි? මහාකුලෙ ඉත්ථියො බහි නික්ඛමන්තා ගරහං පාපුණන්ති, ඉදස්සෙව අච්චාසිකකිච්චං, සෙට්ඨිස්ස නං ආරොචෙස්සාමිති චිත්තෙති. තස්මා උපසඩ්ඪකමි. අස්සෙතරං කුට්ටමුලන්ති තස්මිං කිර දෙසෙ දානපතීනං සරෙසු සාලා හොන්ති, ආසනානි වෙන්ථ පස්සෙත්තානි හොන්ති, උපට්ඨාපිතං උදකකස්සෙයං. තත්ථ පබ්බජිතා පිණ්ඩාය වරිත්වා නිසිදිත්වා භුක්ඡන්ති. සචෙ ඉච්ඡන්ති, දානපතීනමිසි සන්තකං ගණ්හන්ති. තස්මා තමිසි අස්සෙතරස්ස කුලස්ස ඊදිසාය සාලාය අස්සෙතරං කුට්ටමුලන්ති වෙදිතබ්බං. න හි පබ්බජිතා කපණමනුස්සා විය අසාරුජ්ජෙ යානෙ නිසිදිත්වා භුක්ඡන්තිති.

අත්ථි නාම තාතාති එත්ථ අත්ථිති විජ්ජමානත්ථෙ, නාමාති පුච්ඡනත්ථෙ මස්සෙතත්ථෙ වා නිපාතො. ඉදස්සෙති පුත්තං හොති – අත්ථි නු ඛො, තාත රටියපාල, අමිහාකං ධනං, නනු මයං නිද්ධනානි වත්තබ්බා, යෙසං නො ත්වං ඊදිසෙ යානෙ නිසිදිත්වා ආභිදොසිකං කුම්මාසං පරිභුක්ඡිස්සසි. තථා අත්ථි නු ඛො, තාත රටියපාල, අමිහාකං ජීවිතං, නනු මයං මතාති වත්තබ්බා, යෙසං නො ත්වං ඊදිසෙ යානෙ නිසිදිත්වා ආභිදොසිකං කුම්මාසං පරිභුක්ඡිස්සසි. තථා අත්ථි මස්සෙ, තාත රටියපාල, තච අබ්හන්තරෙ සාසනං නිස්සාය පටිලද්ධො සමණගුණො, යං ත්වං සුභොජනරසසංවඩ්ඪිතොපි ඉමං ජිගුච්ඡන්තොයං ආභිදොසිකං කුම්මාසං අමතමිව නිබ්බිකාරො පරිභුක්ඡිස්සසිති. සො පන ගහපති දුක්ඛාභිතුන්තොය එතමත්ථං පරිපුණ්ණං කත්වා වත්තුමසක්කොන්තො – “අත්ථි නාම, තාත රටියපාල, ආභිදොසිකං කුම්මාසං පරිභුක්ඡිස්සසි”ති එත්තකමෙව අවච. අක්ඛරචිත්තකා පනෙත්ථ ඉදං ලක්ඛණං වදන්ති – අනොකප්පනාමරිසනත්ථවසෙනෙතං අත්ථිසද්දෙ උපපදෙ “පරිභුක්ඡිස්සසි”ති අනාගතවචනං කතං. තස්සායමත්ථො – “අත්ථි නාම...පෙ.... පරිභුක්ඡිස්සසි, ඉදං පච්චක්ඛමිසි අහං න සද්දහාමි න මරිසයාමි”ති. ඉදං එත්තකං වචනං ගහපති ථෙරස්ස පත්තමුඛවට්ටියං ගහෙන්වා ධීතකොව කපෙසි. ථෙරොපි පිතරි පත්තමුඛවට්ටියං ගහෙන්වා ධීතෙයෙව නං පුත්තිකුම්මාසං පරිභුක්ඡිස්ස සුතඛවත්තසදිසං පුත්තිකුක්කුච්ඡන්ති භිත්තට්ඨානෙ පුත්තිකං වායන්තං. පුපුජ්ජනෙන කිර තථාරූපං කුම්මාසං පරිභුක්ඡිතුං න සක්කා. ථෙරො පන අරිසිද්ධියං යත්වා දිබ්බොජං අමතරසං පරිභුක්ඡමානො විය පරිභුක්ඡිත්වා ධම්මකරණෙන උදකං ගහෙන්වා පත්තස්සෙව මුඛස්සෙව හත්ථපාදෙ ව ධොවිත්වා කුතො නො ගහපතීතිආදිමාහ.

තත්ථ කුතො නොති කුතො නු. නෙව දානන්ති දෙයාධම්මවසෙන නෙව දානං අලත්ථමිහ. න පච්චක්ඛානන්ති “කිං, තාත රටියපාල, කච්චි තෙ බමනියං, කච්චිසි අප්පකිලමථෙත ආගතො, න තාව තාත ගෙහෙ හත්තං සම්පාදියති”ති එවං පටිසන්ථාරවසෙන පච්චක්ඛානමිසි න අලත්ථමිහ. කස්මා පන ථෙරො එවමාහ? පිතු අනුග්ගහෙන. එවං කිරස්ස අහොසි – “යථා එස මං වදති, අස්සෙපි පබ්බජිතෙ එවං වදති මස්සෙ. බුද්ධසාසනෙ ව පත්තන්තරෙ පදුමං විය හස්මාජන්තො අග්ගි විය චෙග්ගපට්චිජන්තො වන්දනසාරො විය සුත්තිකාපට්චිජන්තං මුත්තරතනං විය වලාහකපට්චිජන්තො වන්දිමා විය මාදිසානං පට්චිජන්තගුණානං භික්ඛූනං අන්තො නත්ථි, තෙසුපි න එවරූපං වචනං පචත්තෙස්සති, සංවරෙ යස්සති”ති අනුග්ගහෙන එවමාහ.

එහි තාතාති තාත තුය්හං සරං මා හොතු, එහි සරං ගමිස්සාමාති වදති. අලන්ති ථෙරො උක්කට්ඨප්පකාසනිකතාය පටික්ඛිපන්තො එවමාහ. අධිවාසෙසිති ථෙරො පන පකතියා උක්කට්ඨසපදානවාරිකො ස්වාතනායභික්ඛං නාම නාධිවාසෙති, මාතු අනුග්ගහෙන පන අධිවාසෙසි. මාතු කිරස්ස ථෙරං අනුස්සරිත්වා මහාසොකො උප්පජ්ජි, රොදනෙනෙව පක්කක්ඛි විය ජාතා, තස්මා ථෙරො “සවාහං තං අපස්සිත්වා ගමිස්සාමි, හදයමිපිස්සා ථාලොයා”ති අනුග්ගහෙන අධිවාසෙසි. කාරාපෙන්වාති එකං භිරස්සෙස්ස, එකං සුවණ්ණස්සාති ද්වෙ පුස්සෙස්ස කාරාපෙන්වා. කීවමහන්තා පන පුස්සෙස්ස අහෙසුන්ති. යථා ඔරතො ධීතො පුරිසො පාරතො ධීතං මජ්ඣිමප්පමාණං පුරිසං න පස්සති, එවංමහන්තා.

301. ඉදං තෙ තාතාති කහාපණපුස්සෙස්සෙව සුවණ්ණපුස්සෙස්සෙව දස්සෙන්තො ආහ. මත්තිකන්ති මාතිතො ආගතං, ඉදං තෙ මාතාමහියා මාතු ඉමං ගෙහං ආගච්ඡන්තියා ගන්ධමාලාදිතං අත්ථාය දින්නං ධනන්ති අත්ථො. අස්සෙස්සෙ පෙත්තිකං අස්සෙස්සෙ පිතාමහන්ති යං පන තෙ පිතු ව පිතාමහානස්සෙව සන්තකං, තං අස්සෙස්සෙයෙව, නිහිතස්සෙව පයුත්තස්සෙව අතිවිය බහු. එත්ථ ව “පිතාමහ”න්ති තද්ධිතලොපං කත්වා පුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. “පෙතාමහ”න්ති වා පාඨො. සක්කා තතොතිදානන්ති ධනගෙතු ධනපච්චයා. තං තං ධනං රක්ඛන්තස්ස ව රාජාදිතං වසෙන ධනපරික්ඛයං පාපුණන්තස්ස කස්සෙව උප්පජ්ජමානසොකාදයො සන්ධාය එවමාහ. එවං පුත්තෙ සෙට්ඨි ගහපති – “අහං ඉමං උප්පබ්බාපෙස්සාමිති ආනෙසිං, සො දාති මෙ ධම්මකථං කාතුං ආරද්ධො, අයං න මෙ වචනං කරිස්සති”ති උට්ඨාය ගන්ත්වා අස්ස ඔරොධානං ද්වාරං විවරාපෙන්වා – “අයං වො සාමිකො, ගච්ඡං යං කිස්සෙති කත්වා නං ගණ්හිතුං වායමං”ති උයොයාපෙසි. සුවයෙ ධීතා නාටකිත්ථියො නික්ඛමිත්වා ථෙරං පරිවාරයිංසු, තාසු ද්වෙ ජෙට්ඨකිත්ථියො සන්ධාය පුරාණදුතිසිකාතිආදි පුත්තං. පච්චෙකං පාදෙසු ගහෙන්වාති එකෙකමිහි පාදෙ නං ගහෙන්වා.

කිසිදු නාම හා අයාප්ත අව්‍යායාමයක කස්මා එවමාහංසු? තදා කිර සම්බන්ධතා ලෙ බන්ධනාශ්‍රමා රෙපි බ්‍රාහ්මණකුමාරෙපි සෙට්ඨිපුත්තෙපි මහාසම්පන්නියො පහාය පබ්බජන්තෙ දිස්වා පබ්බජ්ජාගුණං අජානන්තා කථං සමුට්ඨාපෙන්නි “කස්මා එතෙ පබ්බජන්ති”ති. අපඤ්ඤා වදන්ති “දෙවච්ඡරාදෙවනාටකානං කාරණා”ති. සා කථා විත්ථාරිකා අහොසි. තං ගහෙත්වා සබ්බා එවමාහංසු. අප් ථෙරො පටික්ඛිපන්නො න බො මයං හගිනීති ආදිමාහ. සමුදාවරතීති වොහරති වදන්ති. තත්ථෙව මුච්ඡිකා පපතිංසුති තං හගිනිවාදෙන සමුදාවරන්තං දිස්වා “මයං අප්ප ආගමිස්සති, අප්ප ආගමිස්සති”ති ද්වාදස වස්සානි බග්ගි න නික්ඛන්තා, එතං නිස්සාය නො දාරකා න ලද්ධා, යෙසං ආනුභාවෙන ජීවෙය්‍යාම, ඉතො වම්භා පරිහිනා අඤ්ඤාතො ව. අයං ලොකො නාම අත්තනොව වින්තෙසි, තස්මා තාපි “ඉදානි මයං අනාථා ජාතා”ති අත්තනොව වින්තයමානා – “අනත්ථිකො දානි අමිහෙහි අයං, සො අමිහෙ පජාපතියො සමානා අත්තනා සද්ධිං එකමාතුකුච්ඡියා සයිතදාරිකා විය මඤ්ඤති”ති සමුප්පන්නබලවසොකා හුත්වා තස්මිංයෙව පදෙසෙ මුච්ඡිකා පපතිංසු, පතිතාති අත්ථො.

මා නො විහෙයෙථාති මා අමිහෙ ධනං දස්සෙත්වා මාතුගාමෙ ව උය්‍යාපෙත්වා විහෙය්‍යිත්ථ, විහෙසා හෙසා පබ්බජිතානන්ති. කස්මා එවමාහ? මාතාපිතුනං අනුග්ගහෙන. සො කිර සෙට්ඨි – “පබ්බජිතලිඬ්ගං නාම කිලිට්ඨං, පබ්බජ්ජාවෙසං භාරෙත්වා න්භායිත්වා තයො ජනා එකතො භුඤ්ජිස්සාමා”ති මඤ්ඤමානො ථෙරස්ස භික්ඛං න දෙති. ථෙරො – “මාදිසස්ස බිණ්ණසවස්ස ආහාරන්තරායං කත්වා එතෙ බහුං අපුඤ්ඤං පසවෙය්‍යු”න්ති තෙසං අනුග්ගහෙන එවමාහ.

302. ගාථා අභාසිති ගාථායො අභාසි. තත්ථ පස්සාති සන්නිකෙ යිතජනං සන්ධාය වදන්ති. විත්තන්ති විත්තවිචිත්තං. බිම්බන්ති අත්තභාවං. අරුකායන්ති නවන්තං වණ්ණබානං වසෙන වණ්ණකායං. සමුස්සිතන්ති තිණි අට්ඨිසතානි නවහි න්භාරුසතෙහි බන්ධිත්වා නවහි මංසපෙසිසතෙහි ලිම්පිත්වා සමන්තතො උස්සිතං. ආතුරන්ති ජරාතුරතාය රොගාතුරතාය කිලෙසාතුරතාය ව නිව්වාතුරං. බහුසඬ්කප්පන්ති පරෙසං උප්පන්නපත්ථනාසඬ්කප්පෙහි බහුසඬ්කප්පං. ඉත්ථිතඤ්ඤි කායෙ පුරිසානං සඬ්කප්පා උප්පජ්ජන්ති, තෙසං කායෙ ඉත්ථිතං. සුසානෙ ඡඩ්ඞිතකලෙවරභූතමිපි වෙනං කාකකුලලාදයො පත්ථයන්තියෙවාති බහුසඬ්කප්පො නාම භොති. යස්ස නත්ථි ධූවං යිති යස්ස කායස්ස මායාමරිච්චෙණ්ණිකං උදකපුප්පුළාදීනං විය එකංසෙනෙව යිති නාම නත්ථි, හිජ්ජනධම්මතාව නියතා.

තවෙන ඔනද්ධන්ති අල්ලමනුස්සවම්මෙන ඔනද්ධං. සහ වත්ථෙහි සොහතිති ගන්ධාදිහි මණ්ණිකුණ්ඩලෙහි ව විත්තකතමිපි රූපං වත්ථෙහි සහෙව සොහති, විනා වත්ථෙහි ජෙගුව්ජං භොති අනොලොකනක්ඛමං.

අලන්තකතනාති අලන්තකෙන රඤ්ජිතා. වුණ්ණකමක්ඛිතන්ති සාසපකක්කෙන මුඛපිළකාදිනි නිහරිත්වා ලොණමත්තිකාය දුට්ඨලොහිතං විලියාපෙත්වා තිලපිට්ඨෙන ලොහිතං පසාදෙත්වා හලිද්දියා වණ්ණං සම්පාදෙත්වා වුණ්ණකගණ්ඩිකාය මුඛං පහරන්ති, තෙනෙස අතිවිය විරොවති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

අට්ඨාපදකතනාති රසොදකෙන මක්ඛිත්වා නලාටපරියන්තෙ ආවත්තනපරිවත්තෙ කත්වා අට්ඨපදකරවනාය රචිතා. අඤ්ජනීති අඤ්ජනනාලිකා.

ඔදගීති යපෙසි. පාසන්ති වාකරාජාලං. නාසදානි න සට්ඨි. නිවාපන්ති නිවාපසුත්තෙ වුත්තනිවාපනිණ්ණසදිසභොජනං. කන්දන්තෙති විරවමානෙ පරිදෙවමානෙ. ඉමාය හි ගාථාය ථෙරො මාතාපිතරො මිගුද්දකෙ විය කත්වා දස්සෙසි, අවසෙසඤ්ඤාතකෙ මිගුද්දකපරිසං විය, හිරඤ්ඤසුචණ්ණං වාකරාජාලං විය, අත්තනා භුත්තභොජනං නිවාපනිණ්ණං විය, අත්තනා මහාමිගං විය කත්වා දස්සෙසි. යථා හි මහාමිගො යාවදන්ථං නිවාපනිණ්ණං බාදිත්වා පානියං පිවිත්වා ගීවං උක්ඛිපිත්වා දිසං ඔලොකෙත්වා “ඉමං නාම යානං ගතස්ස සොත්ථි හවිස්සති”ති මිගුද්දකානං පරිදෙවන්තානංයෙව වාකරං අසට්ඨයමානොව උප්පතිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සනච්ඡායස්ස ඡන්තස්ස විය ගුම්බස්ස හෙට්ඨා මන්දමන්දෙන වාතෙන බීජයමානො ආගතමග්ගං ඔලොකෙත්තො තිට්ඨති, එවමෙව ථෙරො ඉමා ගාථා භාසිත්වා ආකාසෙනෙව ගන්ත්වා මිගවීරෙ පච්චුපට්ඨාසි.

කස්මා පන ථෙරො ආකාසෙන ගතොති. පිතා කිරස්ස සෙට්ඨි සත්තසු ද්වාරකොට්ඨකෙසු අග්ගළං දාපෙත්වා මල්ලෙ ආණාපෙසි – “සවෙ නික්ඛමිත්වා ගච්ඡති, හත්ථපාදෙසු නං ගහෙත්වා කාසායානි හරිත්වා ගිහිවෙසං ගණ්භාපෙථා”ති. තස්මා ථෙරො – “එතෙ මාදිසං මහාබිණ්ණසවං හත්ථෙ වා පාදෙ වා ගහෙත්වා අපුඤ්ඤං පසවෙය්‍යුං, තං තෙසං මා අහොසි”ති වින්තෙත්වා ආකාසෙන අගමාසි. පරසමුද්දවාසිත්ථෙරානං පන – “යිතකොව ඉමා ගාථා භාසිත්වා වෙහාසං අබිභූග්ගන්ත්වා රඤ්ඤො කොරබාස්ස මිගවීරෙ පච්චුපට්ඨාසි”ති අයං වාවනාමග්ගොයෙව.

303. මිගවොති තස්ස උය්‍යානපාලස්ස නාමං. සොධෙත්තොති උය්‍යානමග්ගං සමං කාරෙත්වා අත්තොඋය්‍යානෙ තච්ඡිතබ්බයුත්තට්ඨානානි තච්ඡාපෙත්තො සම්මජ්ජිතබ්බයුත්තානි යානානි සම්මජ්ජාපෙත්තො වාලුකාඔකිරණ-පුප්ඵවිකිරණ-පුණ්ණසට්ඨපන-කදලික්ඛන්ධයපනාදිනි ව කරොන්තොති අත්ථො. යෙන රාජා කොරබොයා තෙනුපසඬ්කමීති අම්භාකං රාජා සදා ඉමස්ස කුලපුත්තස්ස වණ්ණං කථෙසි, පස්සිතුකාමො එතං, ආගතභාවං පනස්ස න ජානාති, මහා බො පනායං පණ්ණාකාරො, ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙස්සාමීති වින්තෙත්වා යෙන රාජා කොරබොයා තෙනුපසඬ්කමි.

කිත්තයමානෝ අහොසිති සො කිර රාජා ථෙරං අනුස්සරිත්වා බලමජ්ඣෙයි නාටකමජ්ඣෙයි – “දුක්කරං කතං කුලපුත්තෙන තාව මහත්තං සම්පත්තිං පභාය පබ්බජිත්වා පුනතිවත්තිත්වා අනපලොකෙන්තෙනා”ති ගුණං කපේසි, තං ගහෙන්වා අයං එවමාහ. විස්සජ්ජෙට්ඨාති වත්ථාති ඔරොධමහාමත්තබලකායාදිසු යස්ස යං අනුවච්ඡවිකං, තස්ස තං දාපෙත්වාති අත්ථො. උස්සට්ඨාය උස්සට්ඨායාති උස්සිතාය උස්සිතාය, මහාමත්තමහාරට්ඨිකාදීනං වසෙන උග්ගතුග්ගතමෙව පරිසං ගහෙන්වා උපසඬකමීති අත්ථො. ඉධ භවං රට්ඨපාලො භත්ථත්ථරෙ නිසීදතුති භත්ථත්ථරො තනුකො බහලපුප්ඵාදිගුණං කත්වා අත්ථතො අභිලක්ඛිතො හොති, තාදිසෙ අනාපුච්ඡිත්වා නිසීදතුං න යුත්තන්ති මඤ්ඤමානෝ එවමාහ.

304. පාරිජුඤ්ඤානීති පාරිජුඤ්ඤභාවා පරික්ඛයා. ජිණ්ණොති ජරාජිණ්ණො. වුඩ්ඨොති වයොවුඩ්ඨො. මහල්ලකොති ජාතිමහල්ලකො. අද්ධගතොති අද්ධානං අතික්කන්තො. වයොඅනුප්පත්තොති පච්ඡිමවයං අනුප්පත්තො. පබ්බජනීති ධුරවහාරං ගන්ත්වා භික්ඛු වන්දිත්වා, – “හන්තෙ, මයා දහරකාලෙ බහුං කුසලං කතං, ඉදානි මහල්ලකොමිහි, මහල්ලකස්ස වෙසා පබ්බජ්ජා නාම, චෙතියඬගණං සම්මජ්ජිත්වා අප්පහරිතං කත්වා ජීවිස්සාමි, පබ්බාපෙථ මං, හන්තෙ,”ති කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙන්තො යාවති, ථෙරා අනුකම්පාය පබ්බාපෙත්ති. තං සන්ධායෙන චුත්තං. දුතියවාරෙපි එසෙව නයො.

අප්පාබාධොති අරොගො. අප්පාතඬකොති නිද්දුක්ඛො. සමචෙපාකිනියාති සමචිපාවනියා. ගහණියාති කම්මජනෙජොධාතුයා. තත්ථ යස්ස භුත්තභුත්තො ආහාරො ජීරති, යස්ස වා පන පුට්ඨත්තං විය තථෙව තිට්ඨති, උභොපෙන න සමචෙපාකිනියා ගහණියා සමන්තාගතා. යස්ස පන භුත්තකාලෙ භත්තවිජන්දො උප්පජ්ජතෙව, අයං සමචෙපාකිනියා සමන්තාගතො. නාතිසිතාය නච්චුණ්භායාති තෙනෙව කාරණෙන නාතිසිතාය නච්චුණ්භාය. අනුපුබ්බෙනාති රාජානො වා හරන්තිතිආදීනා අනුක්කමෙන. දුතියවාරෙ රාජභයවොරභයජාතකභයාදීනා අනුක්කමෙන.

305. ධම්මුද්දෙසා උද්දිට්ඨාති ධම්මනිද්දෙසා උද්දිට්ඨා. උපනියානීති ජරාමරණසන්තිකං ගච්ඡති, ආයුක්ඛයෙන වා තත්ථ නියාති. අද්ධුවොති ධුවට්ඨානවිරහිතො. අතාණොති තායිතුං සමත්ථෙත වරහිතො. අනභිස්සරොති අසරණො අභිසරිත්වා අභිගන්ත්වා අස්සාසෙනුං සමත්ථෙත වරහිතො. අස්සකොති නිස්සකො සකභණ්ඩවරහිතො. සබ්බං පභාය ගමනීයන්ති සකභණ්ඩන්ති සල්ලක්ඛිතං සබ්බං පභාය ලොකෙන ගන්තබ්බං. තණ්හාදාසොති තණ්හාය දාසො.

306. භත්ථිස්මිත්ති භත්ථිස්සපෙ. කතාවිති කතකරණයො, සික්ඛිතසික්ඛො පගුණසිප්පොති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථ. ඌරුබලීති ඌරුබලසම්පන්නො. යස්ස හි ඵලකඤ්ච ආවුධඤ්ච ගහෙන්වා පරසෙනං පවිසිත්වා අභින්නං භින්දතො භින්තං සන්ධාරයතො පරහත්ථගතං රජ්ජං ආහරිතුං ඌරුබලං අත්ථී, අයං ඌරුබලී නාම. බාහුබලීති බාහුබලසම්පන්නො. සෙසං පුරිමසදිසමෙව. අලමත්තොති සමත්ථඅත්තභාවො.

පරියොධාය වත්තිස්සන්තිති උප්පන්නං උප්පද්දවං ඔධාය අවත්ථරිත්වා වත්තිස්සන්තිති සල්ලක්ඛිතො ගහිතා.

සංවිජ්ජති බො, හො රට්ඨපාල, ඉමස්මිං රාජකුලෙ පහුතං හිරඤ්ඤසුවණ්ණන්ති ඉදං සො රාජා උපරි ධම්මුද්දෙසස්ස කාරණං ආහරන්තො ආහ.

අථාපරං එතදවොචාති එතං “පස්සාමි ලොකෙ”තිආදීනා නයෙන වතුන්නං ධම්මුද්දෙසානං අනුගීතිං අවොච.

307. තත්ථ භියොවා කාමෙ අභිපත්ථයන්තිති එකං ලභිත්වා ද්වෙ පත්ථයන්ති, ද්වෙ ලභිත්වා වත්තාරොති එවං උත්තරුත්තරි වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ පත්ථයන්තියෙව.

පසය්භාති සපත්තගණං අභිභවිත්වා. සසාගරන්තන්ති සද්ධිං සාගරන්තෙන. ඔරං සමුද්දස්සාති යං සමුද්දස්ස ඔරතො සකරට්ඨං, තෙන අතිත්තරුපොති අත්ථො. න භත්ථීති න හි අත්ථී.

අහො වතා නොති අහො වත නු, අයමෙව වා පායො. අමරාති වාහුති අමරං ඉති ව ආහු. ඉදං චුත්තං හොති – යං මතං ඤාති පරිවාරෙන්වා කන්දන්ති, තං – “අහො වත අම්භාකං භාතා මතො, පුත්තො මතො”තිආදීනිපි වදන්ති.

චුසන්ති එස්සන්ති මරණඵස්සං චුසන්ති. තථෙව චුට්ඨොති යථා බාලො, ධිරොපි තථෙව මරණඵස්සෙන චුට්ඨො, අචුට්ඨො නාම තත්ථී, අයං පන විසෙසො. බාලො ව බාලයා වධිතොව සෙතීති බාලො බාලභාවෙන මරණඵස්සං ආගමිම වධිතොව සෙති අභිභතොව සයති. අකතං වත මෙ කලයාණන්තිආදිවිප්පට්ඨාරවසෙන වලති වෙධති විප්ඵන්දති. ධිරො ව න වෙධතීති ධිරො සුගතීනිමිත්තං පස්සන්තො න වෙධති න වලති.

යාය වොසානං ඉධාධිගච්ඡතීති යාය පඤ්ඤාය ඉමස්මිං ලොකෙ සබ්බකිච්චවොසානං අරහත්තං අධිගච්ඡති, සාව ධනතො උත්තමතරා. අබ්බොසිතක්කාති අපරියොසිතක්කා, අරහත්තපත්තියා, අභාවෙනාති අත්ථො. භවාභවෙසුති

හීනප්පණිනෙසු හවෙසු.

උපෙනි ගබ්හඤ්ච පරඤ්ච ලොකන්ති තෙසු පාපං කරොන්තෙසු යො කොචි සත්තො පරම්පරාය සංසාරං ආපජ්ජන්වා ගබ්හඤ්ච පරඤ්ච ලොකං උපෙනි. තස්සප්පසඤ්ඤොති තස්ස තාදිසස්ස අප්පසඤ්ඤස්ස අඤ්ඤො අප්පසඤ්ඤො අභිසද්දහන්තො.

සකම්මුතා හඤ්ඤතීති අත්තනා කතකම්මවසෙන “කසාහිපි තාලෙතී”ති ආදීහි කම්මකාරණාහි හඤ්ඤති. පෙච්ච පරම්භි ලොකෙති ඉතො ගන්ත්වා පරම්භි අපායලොකෙ.

විරූපරූපෙනාති විච්චරූපෙන, නානාසභාවෙනාති අත්ථො. කාමගුණෙසුති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙසු සබ්බකාමගුණෙසු ආදීනවං දිස්වා. දහරාති අත්තමසො කලලමත්තභාවං උපාදාය තරුණා. වුඩ්ඪාති වස්සසතාතික්කන්තා. අපණ්ණකං සාමඤ්ඤමෙව සෙයොයාති අවිරුද්ධං අද්වජ්ඣගාමිං ඵකන්තනියානිකං සාමඤ්ඤමෙව “සෙයොයා, උත්තරිතරඤ්ච පණ්ණිතරඤ්ච”ති උපධාරෙත්වා පබ්බජිතොස්මි මහාරාජාති. තස්මා යං ත්වං වදසි – “කිං දිස්වා වා සුත්වා වා”ති, ඉදං දිස්වා ව සුත්වා ව පබ්බජිතොස්මිති මං ධාරෙහිති දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

රට්ඨපාලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මසදෙවසුත්තවණ්ණනා

308. එවං මෙ සුතන්ති මසදෙවසුත්තං. තත්ථ මසදෙවඅම්බවනෙති පුබ්බෙ මසදෙවො නාම රාජා තං අම්බවනං රොපෙසි. තෙසු රුක්ඛෙසු පලුප්පමානෙසු අපරභාගෙ අඤ්ඤෙපි රාජානො රොපෙසුංයෙව. තං පන පඨමවොහාරවසෙන මසදෙවම්බවනන්තෙව සඩ්ධං ගතං. සිතං පාත්වාකාසීති සායන්හසමයෙ විහාරවාරිකං වරමානො රමණීයං භූමිභාගං දිස්වා – “වසිතපුබ්බං නු ඛො මෙ ඉමස්මිං ඔකාසෙ”ති ආවජ්ජන්තො – “පුබ්බෙ අහං මසදෙවො නාම රාජා හුත්වා ඉමං අම්බවනං රොපෙසිං, එත්ථෙව පබ්බජිත්වා චත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තිං. තං ඛො පනෙතං කාරණං භික්ඛුසඩ්ධස්ස අපාකටං, පාකටං කරිස්සාමි”ති අග්ගග්ගදන්තෙ දස්සෙන්තො සිතං පාතු අකාසි.

ධම්මො අස්ස අත්ථිති ධම්මිකො. ධම්මෙන රාජා ජාතොති ධම්මරාජා. ධම්මෙ ධීතොති දසකුසලකම්මපට්ඨමෙ ධීතො. ධම්මං වරතීති සමං වරති. තත්‍ර බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසුති යොපි සො පුබ්බරාජුහි බ්‍රාහ්මණානං දින්තපරිහාරො, තං අභාපෙන්වා පකතිනියාමෙනෙව අදාසි, තථා ගහපතිකානං. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. පක්ඛස්සාති ඉමිනා පාටිභාරිකපක්ඛොපි සඩ්ධගහිතො. අට්ඨමීඋපොසථස්ස හි පච්චුග්ගමනානුග්ගමනවසෙන සත්තමියඤ්ච නවමියඤ්ච, වාතුද්දසපන්තරසානං පච්චුග්ගමනානුග්ගමනවසෙන තෙරසියඤ්ච පාටිපදෙ වාති ඉමෙ දිවසා පාටිභාරිකපක්ඛාති වෙදිතබ්බා. තෙසුපි උපොසථං උපවසි.

309. දෙවදුතාති දෙවොති මච්චු, තස්ස දුතාති දෙවදුතා. සිරස්මිඤ්ඤි පලිතෙසු පාතුභූතෙසු මච්චුරාජස්ස සන්තිකෙ ධීතො විය හොති, තස්මා පලිතාති මච්චුදෙවස්ස දුතාති වුච්චන්ති. දෙවා විය දුතාතිපි දෙවදුතා. යථා හි අලඬිකතපටියත්තාය දෙවතාය ආකාසෙ යත්වා “අසුකදිවසෙ මරිස්සති”ති වුත්තෙ තං තථෙව හොති, එවං සිරස්මිං පලිතෙසු පාතුභූතෙසු දෙවතාඛ්‍යාකරණසදිසමෙව හොති. තස්මා පලිතාති දෙවසදිසා දුතාති වුච්චන්ති. විසුද්ධිදෙවානං දුතාතිපි දෙවදුතා. සබ්බබොධිසත්තා හි ජිණ්ණඛ්‍යාධිතමතපබ්බජිතෙ දිස්වාච සංවෙගමාපජ්ජන්වා නික්ඛම්ම පබ්බජන්ති. යථාහ –

“ජිණ්ණඤ්ච දිස්වා දුබ්බඤ්ච ඛ්‍යාධිතං,
මතඤ්ච දිස්වා ගතමායුසඬ්ඛයං;
කාසායවත්ථං පබ්බජිතඤ්ච දිස්වා,
තස්මා අහං පබ්බජිතොමිති රාජා”ති.

ඉමිනා පරියායෙන පලිතාති විසුද්ධිදෙවානං දුතත්තා දෙවදුතාති වුච්චන්ති.

කප්පකස්ස ගාමවරං දන්වාති සතසහස්සුට්ඨානකං ජෙට්ඨකගාමං දන්වා. කස්මා අදාසි? සංවිග්ගමානසත්තා. තස්ස හි අඤ්ජලිස්මිං යපිතාති පලිතාති දිස්වාච සංවෙගො උප්පජ්ජති. අඤ්ඤාති චතුරාසිතිවස්සසහස්සාති ආයු අත්ථි, එවං සන්තෙපි මච්චුරාජස්ස සන්තිකෙ ධීතං විය අත්තානං මඤ්ඤමානො සංවිග්ගො පබ්බජ්ජං රොවෙති. තෙන වුත්තං –

“සිරො දිස්වාන පලිතං, මසදෙවො දිසම්පති;
සංවෙගං අලභී ධීරො, පබ්බජ්ජං සමරොවසී”ති.

අපරමයි වුත්තං -

“උත්තමධිගරුහා මය්හං, ඉමෙ ජාතා වයොහරා;
පාතුභුතා දෙවදුතා, පබ්බජ්ජාසමයො මමා”ති.

පුරිසයුගෙහි වංසසම්භවෙ පුරිසෙ. කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වාති තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජන්තාපි හි පයමං කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා පබ්බජන්ති, තතො පට්ඨාය වඩ්ඪිතෙ කෙසෙ ඛන්ධිත්වා ජටාකලාපධරා හුත්වා විවරන්ති. බොධිසත්තොපි තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජී. පබ්බජිතො පන අනෙසනං අනුයුක්ඡන්වා රාජගෙහතො ආභට්ඨික්ඛාය යාපෙන්නො භුත්මවිහාරං භාවෙසි. තස්මා සො මෙන්තාසහගතෙනාතිආදි වුත්තං.

කුමාරකිළිතං කිළිති අඬකෙන අඬකං පරිහරියමානො කිළි. මාලාකලාපං විය හි නං උක්ඛිපිත්වාච විවරිංසු. රක්ඛො මසදෙවස්ස පුත්තො...පෙ.... පබ්බජීති ඉමස්ස පබ්බජිතදිවසෙ පඤ්ච මධිගලාති අහෙසුං. මසදෙවරක්ඛො මතකහත්තං, තස්ස රක්ඛො පබ්බජිතමධිගලං, තස්ස පුත්තස්ස ඡත්තුස්සාපනමධිගලං, තස්ස පුත්තස්ස උපරජ්ජමධිගලං, තස්ස පුත්තස්ස නාමකරණමධිගලන්ති එකස්මිංයෙව සමයෙ පඤ්ච මධිගලාති අහෙසුං, සකලජම්බුදිපතලෙ උත්තධිගලමහොසි.

311. පුත්තපපුත්තකාති පුත්තා ව පුත්තපුත්තා වාති එවං පවත්තා තස්ස පරම්පරා. පච්ඡිමකො අහොසිති පබ්බජ්ජාපච්ඡිමකො අහොසි. බොධිසත්තො කිර භුත්මලොකෙ නිබ්බන්තො - “පවත්තති නු බො තං මයා මනුස්සලොකෙ නිහතං කල්‍යාණවත්ත”න්ති ආචර්ජන්තො අද්දස - “එත්තකං අද්ධානං පවත්තති, ඉදාති න පවත්තිස්සති”ති. න බො පනාහං මය්හං පටෙණියා උච්ඡිජ්ජිතුං දස්සාමිති අත්තතො වංසෙ ජාතරක්ඛොයෙව අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අත්තතො වංසස්ස නෙමිං සටෙන්තො විය නිබ්බන්තො, තෙනෙවස්ස නිමිති නාමං අහොසි. ඉති සො පබ්බජිතරාජුතං සබ්බපච්ඡිමකො හුත්වා පබ්බජිතොති පබ්බජ්ජාපච්ඡිමකො අහොසි. ගුණෙහි පන අතිරෙකතරො. තස්ස හි සබ්බරාජුහි අතිරෙකතරා ද්වෙ ගුණා අහෙසුං . චතුසු ද්වාරෙසු සතසහස්සං සතසහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා දෙවස්සිකං දානං අදාසි, අනුපොසපීකස්ස ව දස්සනං නිවාරෙසි. අනුපොසපීකෙසු හි රාජානං පස්සිස්සාමාති ගතෙසු දොවාරිකො පුච්ඡති “කුමිහෙ උපොසපීකා නො වා”ති. යෙ අනුපොසපීකා හොන්ති, තෙ නිවාරෙති “අනුපොසපීකානං රාජා දස්සනං න දෙති”ති. “මය ජනපදවාසිනො කාලෙ හොජනං කුභිං ලභිස්සාමා”තිපි තත්ථ වචනොකාසො නත්ථි. චතුසු හි ද්වාරෙසු රාජධිගුණෙ ව අනෙකාති හත්තවාටිසහස්සාති පටිසන්තානෙව හොන්ති. තස්මා මහාජනො ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානෙ මස්සුං කාරෙත්වා න්භායිත්වා වත්ථාති පරිවත්තෙත්වා යථාරුචිතං හොජනං භුක්ඡන්වා උපොසට්ඨගාති අධිට්ඨාය රක්ඛො ගෙහද්වාරං ගච්ඡති. දොවාරිකෙන “උපොසපීකා කුමිහෙ”ති පුච්ඡිතපුච්ඡිතා “ආම ආමා”ති වදන්ති. තෙන හි ආගච්ඡාති පටෙසෙත්වා රක්ඛො දස්සෙති. ඉති ඉමෙහි ද්විති ගුණෙහි අතිරෙකතරො අහොසි.

312. දෙවානං තාවතිංසානන්ති තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්තදෙවානං. තෙ කිර දෙවා විදෙහරට්ඨෙ මිටිලනගරවාසිනො රක්ඛො ඔවාදෙ යත්වා පඤ්ච සීලාති රක්ඛිත්වා උපොසට්ඨකම්මං කත්වා තත්ථ නිබ්බන්තා රක්ඛො ගුණකට්ඨං කටෙන්ති. තෙ සන්ධාය වුත්තං “දෙවානං තාවතිංසාන”න්ති.

නිසින්නො හොතිති පාසාදවරස්ස උපරිගතො දානඤ්ච සීලඤ්ච උපපරික්ඛමානො නිසින්නො හොති. එවං කිරස්ස අහොසි - “දානං නු බො මහන්තං උදාහු සීලං, යදි දානං මහන්තං, අජ්ඣොත්ථරිත්වා දානමෙව දස්සාමි. අථ සීලං, සීලමෙව පුරිස්සාමි”ති. තස්ස “ඉදං මහන්තං ඉදං මහන්ත”න්ති නිච්ඡිතුං අසක්කොන්තස්සෙව සක්කො ගන්ත්වා පුරතො පාතුරහොසි. තෙන වුත්තං අථ බො, ආනන්ද,...පෙ.... සම්මුඛෙ පාතුරහොසිති. එවං කිරස්ස අහොසි - “රක්ඛො කඬ්ඛා උජ්ජන්තා, තස්ස කඬ්ඛව්ඡෙදනත්ථං පඤ්ඤාඤ්ච කටෙස්සාමි, ඉධාගමනත්ථාය පටිඤ්ඤාඤ්ච ගණ්ඨිස්සාමි”ති . තස්මා ගන්ත්වා සම්මුඛෙ පාතුරහොසි. රාජා අදිට්ඨපුබ්බං රූපං දිස්වා හිතො අහොසි ලොමහට්ඨජාතො. අථ නං සක්කො - “මා භායි, මහාරාජ, විස්සත්ථො පඤ්ඤං පුච්ඡ, කඬ්ඛං තෙ පටිවිනොදෙස්සාමි”ති ආහ.

රාජා -

“පුච්ඡාමි තං මහාරාජ, සබ්බභූතානම්ස්සර;
දානං වා භුත්මවරියං වා, කතමං සු මහජ්ජල”න්ති. -

පඤ්ඤං පුච්ඡී. සක්කො - “දානං නාම කිං, සීලමෙව ගුණවිසිට්ඨතාය මහන්තං. අහඤ්ඤි පුබ්බෙ, මහාරාජ, දසවස්සසහස්සාති දසන්තං ජට්ඨසහස්සානං දානං දත්වා පෙත්තිවිසයතො න මුත්තො, සීලවන්තා පන මය්හං දානං භුක්ඡන්වා භුත්මලොකෙ නිබ්බන්තා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අවොච -

“හිනෙන භුත්මවරියෙන, ඛන්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ව දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති.

න හෙතෙ සුලභා කායා, යාවයොගෙන කෙනවි;
යෙ කායෙ උපපජ්ජති, අනාගාරා තපස්සිනෝ”ති. (ජා. 2.22.429-430);

එවං රක්ඛේදො කඨිඛං විනොදෙන්වා දෙවලොකගමනාය පටිඤ්ඤාගහණත්ථං ලාභා තෙ මහාරාජාතිආදිමාහ.
තත්ථ අවිකම්පමානොති අභායමානො. අධිවාසෙසීති අහං මහාජනං කුසලං සමාදපෙමි, පුඤ්ඤවත්තානං පන
වසනට්ඨානං දිස්වා ආගතෙන මනුස්සපථෙ සුඛං කථෙතුං හොතීති අධිවාසෙසි.

313. එවං හද්දන්තවාති එවං හොතු හද්දකං තව වචනන්ති වත්වා. යොජෙත්වාති එකස්මිංයෙව යුගෙ
සහස්සඅස්සාජාතියෙ යොජෙත්වා. තෙසං පන පාටියෙක්කං යොජනකිව්චං නත්ථි, මනං ආගම්ම යුත්තායෙව හොන්ති.
සො පන දිබ්බරථො දියඬිඬියොජනසතිකො හොති, නද්ධිතො පට්ඨාය රථසිසං පඤ්ඤාසයොජනාති, අක්ඛන්ධො
පණ්ණාසයොජනාති, අක්ඛන්ධතො පට්ඨාය පච්ඡාභාගො පණ්ණාසයොජනාති, සබ්බො සත්තවණ්ණරතනමයො.
දෙවලොකො නාම උද්ධං, මනුස්සලොකො අධො, තස්මා හෙට්ඨාමුඛං රථං පෙසෙසීති න සල්ලක්ඛෙනබ්බං. යථා පන
පකතිමග්ගං පෙසෙති, එවමෙව මනුස්සානං සායමාසහත්තෙ නිට්ඨිතෙ වන්දෙන සද්ධිං යුගනද්ධං කත්වා පෙසෙසි,
යමකවන්දා උට්ඨිතා විය අහෙසුං. මහාජනො දිස්වා “යමකවන්දා උග්ගතා”ති ආහ. ආගච්ඡන්තෙ ආගච්ඡන්තෙ න
යමකවන්දා, එකං විමානං, න විමානං, එකො රථොති. රථොපි ආගච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තො පකතිරථප්පමාණොව,
අස්සාපි පකතිඅස්සප්පමාණොව අහෙසුං. එවං රථං ආහරිත්වා රක්ඛේදො පාසාදං පදක්ඛිණං කත්වා
පාචිනසිහපඤ්ජරට්ඨානෙ රථං නිවත්තෙන්වා ආගතමග්ගාහිමුඛං කත්වා සිහපඤ්ජරෙ යත්වා ආරොහනසජ්ජං යපෙසි.

අභිරුහ මහාරාජාති රාජා – “දිබ්බයානං මෙ ලද්ධ”න්ති න තාවදෙව අභිරුහි, නාගරානං පන ඔවාදං අදාසි
“පස්සථ තාතා, යං මෙ සක්කෙන දෙවරක්ඛේදා දිබ්බරථො පෙසිතො, සො ව බො න ජාතිගොත්තං වා කුලජ්ජදෙසං වා
පටිච්ච පෙසිතො, මය්හං පන සීලාචාරගුණෙ පසිදිත්වා පෙසිතො. සචෙ තුම්හෙපි සීලං රක්ඛිස්සථ, තුම්හාකම්පි
පෙසෙස්සති, එවං රක්ඛිතුං යුත්තං නාමෙතං සීලං. නාහං දෙවලොකං ගන්ත්වා විරායිස්සාමි, අප්පමත්තා හොථා”ති
මහාජනං ඔවදිත්වා පඤ්ඤවසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙන්වා රථං අභිරුහි. තතො මාතලි සඬිගාහකො “අහම්පි මහාරාජස්ස
මොනුච්ඡිකං කරිස්සාමි”ති ආකාසම්භි ද්වෙ මග්ගෙ දස්සෙන්වා අපිව මහාරාජාතිආදිමාහ.

තත්ථ කතමෙනාති, මහාරාජ, ඉමෙසු මග්ගෙසු එකො නිරයං ගච්ඡති, එකො දෙවලොකං, තෙසු තං කතමෙන
නෙමි. යෙනාති යෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා යත්ථ පාපකම්මන්තා පාපකානං කම්මානං විපාකං පටිසංවෙදියන්ති, තං
යානං සක්කා හොති පස්සිතුන්ති අත්ථො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. ජාතකෙපි –

“කෙන තං නෙමි මග්ගෙන, රාජසෙට්ඨ දිසම්පති;
යෙන වා පාපකම්මන්තා, පුඤ්ඤකම්මා ව යෙ නරා”ති. (ජා. 2.22.450) –

ගාථාය අයමෙවත්ථො. තෙනෙවාහ –

“නිරයෙ තාව පස්සාමි, ආවාසෙ පාපකම්මිනං;
යානාති ලුද්දකම්මානං, දුස්සීලානඤ්ච යා ගතී”ති. (ජා. 2.22.451);

උභයෙනෙව මං මාතලි නෙහීති මාතලි ද්විති මග්ගෙහි මං නෙහි, අහං නිරයං පස්සිතුකාමො දෙවලොකම්පීති.
පයමං කතමෙන නෙමීති. පයමං නිරයමග්ගෙන නෙහීති. තතො මාතලි අත්තනො ආනුභාවෙන රාජානං පඤ්චදස
මහානිරයෙ දස්සෙසි. විත්ථාරකථා පනෙන්ථ –

“දස්සෙසි මාතලි රක්ඛේදො, දුග්ගං වෙතරණං නදිං;
කුට්ඨං බාරසංයුත්තං, තත්තං අග්ගිසිඛුපම”න්ති. (ජා. 2.22.452) –

ජාතකෙ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා. නිරයං දස්සෙන්වා රථං නිවත්තෙන්වා දෙවලොකාහිමුඛං ගන්ත්වා බීරණ්දෙවධිතාය
සොණදින්නදෙවපුත්තස්ස ගණදෙවපුත්තානඤ්ච විමානාති දස්සෙන්තො දෙවලොකං නෙසි. තත්තාපි විත්ථාරකථා –

“යදි තෙ සුතා බීරණි ජීවලොකෙ,
ආමායදාසි අහු බ්‍රාහ්මණස්ස;
සා පත්තකාලෙ අතිට්ඨං විදිත්වා,
මාතාව පුත්තං සකිමාහිනන්දි;
සංයමා සංවිභාගා ව,
සා විමානස්මි මොදතී”ති. (ජා. 2.22.507) –

ජාතකෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

එවං ගව්‍යතො පන තස්ස රථනෙමි වට්ටියා චිත්තකුටද්වාරකොට්ඨකස්ස උමමාරෙ පහතමත්තෙව දෙවනගරෙ කොලාහලං අහොසි. සක්කං දෙවරාජානං එකකංයෙව ඔහාය දෙවසඩ්ඝො මහාසත්තං පච්චුග්ගමනමකාසි, තං දෙවතානං ආදරං දිස්වා සක්කො චිත්තං සන්ධාරෙත්තුං අසක්කොන්තො – “අභිරම, මහාරාජ, දෙවෙසු දෙවානුභාවෙනා”ති ආහ. එවං කිරස්ස අහොසි – “අයං රාජා අජ්ජ ආගන්ත්වා එකදිවසෙනෙව දෙවගණං අත්තනො අභිමුඛමකාසි. සචෙ එකං ද්වෙ දිවසෙ වසිස්සති, න මං දෙවා ඔලොකෙස්සන්ති”ති. සො උසුයමානො, “මහාරාජ, තුය්හං ඉමස්මිං දෙවලොකෙ වසිතුං පුඤ්ඤං නත්ථි, අඤ්ඤෙසං පුඤ්ඤෙන වසාහි”ති ඉමිනා අධිප්පායෙන එවමාහ. බොධිසත්තො – “නාසක්ඛි ජරසක්කො මනං සන්ධාරෙත්තුං, පරං නිස්සාය ලද්ධං බො පන යාවිත්වා ලද්ධගණ්ඨකං විය හොති”ති පටික්ඛිපන්තො අලං මාරිසාතිආදිමාහ. ජාතකෙපි වුත්තං –

“යථා යාවිතකං යානං, යථා යාවිතකං ධනං;
එවංසම්පදමෙවෙ තං, යං පරතො දානපච්චයා;
න වාහමෙතම්චිඡාමි, යං පරතො දානපච්චයා”ති. (ජා. 2.22.585-586) –

සබ්බං වත්තබ්බං. බොධිසත්තො පන මනුස්සත්තභාවෙන කතිවාරෙ දෙවලොකං ගතොති. වත්තාරො – මන්ධාතුරාජකාලෙ සාධිතරාජකාලෙ ගුත්තිලච්ඡාවාදකකාලෙ නිමිමහාරාජකාලෙති. සො මන්ධාතුකාලෙ දෙවලොකෙ අසඩ්ඛොයාං කාලං වසි, තස්මිඤ්භි වසමානෙයෙව ඡත්තිංස සක්කා වට්ඨෙ. සාධිතරාජකාලෙ සත්තභං වසි, මනුස්සගණනාය සත්ත වස්සසතානි හොන්ති. ගුත්තිලච්ඡාවාදකකාලෙ ව නිමිරාජකාලෙ ව මුහුත්තමත්තං වසි, මනුස්සගණනාය සත්ත දිවසානි හොන්ති.

314. තත්ථෙව මිථිලං පටිනෙසිති පටිනෙත්වා පකාතිසිරිගබ්භෙයෙව පතිට්ඨාපෙසි.

315. කළාරජනකොති තස්ස නාමං. කළාරදන්තතාය පන කළාරජනකොති වුත්තො. න සො අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජීති එත්තකමත්තමෙව න අකාසි, සෙසං සබ්බං පාකාතිකමෙව අහොසි.

316. සමුවච්ඡෙදො හොතීති එත්ථ කල්‍යාණවත්තං කො සමුවච්ඡන්දති, කෙන සමුවච්ඡන්තං, කො පචත්තෙති, කෙන පචත්තිතං නාම හොතීති අයං විභාගො වෙදිතබ්බො. තත්ථ සීලවා භික්ඛු “න සක්කා මයා අරහත්තං ලද්ධු”න්ති වීරියං අකරොන්තො සමුවච්ඡන්දති. දුස්සීලෙන සමුවච්ඡන්තං නාම හොති. සත්ත සෙබා පචත්තෙත්ති. බිණ්ණසවෙන පචත්තිතං නාම හොති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මසදෙවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මධුරසුත්තවණ්ණනා

317. එවං මෙ සුතන්ති මධුරසුත්තං. තත්ථ මහාකච්චානොති ගිහිකාලෙ උජ්ජෙනිකරඤ්ඤො පුරොහිතපුත්තො අභිරුපො දස්සනියො පාසාදිකො සුවණ්ණවණ්ණො ව. මධුරායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. ගුන්දාවනෙති කණ්හකගුන්දාවනෙ . අවන්තිපුත්තොති අවන්තිරට්ඨෙ රඤ්ඤො ධිතාය පුත්තො. වුද්ධො චෙව අරහා වානි දහරං අරහත්තමිපි න තථා සම්භාවෙන්ති යථා මහල්ලකං, ථෙරො පන වුද්ධො චෙව අහොසි අරහා ව. බ්‍රාහ්මණො, හො කච්චානාති සො කිර රාජා බ්‍රාහ්මණලද්ධිකො, තස්මා එවමාහ. බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණොතිආදියු ජාතිගොත්තාදීනං පඤ්ඤාපනට්ඨානෙ බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨානි දස්සෙති. භීනො අඤ්ඤො වණ්ණොති ඉතරෙ තයො වණ්ණො භීනා ලාමකාති වදති. සුක්කොති පණ්ඩරො. කණ්හොති කාළකො. සුජ්ඣන්තිති ජාතිගොත්තාදිපඤ්ඤාපනට්ඨානෙසු සුජ්ඣන්ති. බ්‍රහ්මනො පුත්තාති මහාබ්‍රහ්මනො පුත්තා. ඔරසා මුඛතො ජාතාති උරෙ වසිත්වා මුඛතො නික්ඛන්තා, උරෙ කත්වා සංවද්ධිතාති වා ඔරසා. බ්‍රහ්මජාති බ්‍රහ්මනො නිබ්බන්තා. බ්‍රහ්මනිම්මිකාති බ්‍රහ්මනා නිම්මිතා. බ්‍රහ්මදායාදාති බ්‍රහ්මනො දායාදා. සොසොයෙව බො එසොති වොහාරමත්තමෙවෙනං.

318. ඉජ්ඣෙය්‍යාති සමිජ්ඣෙය්‍ය, යත්තකානි ධනාදීනි පත්ථෙය්‍ය, තත්තකෙහිස්ස මනොරථො පුරෙය්‍යාති අත්ථො. ඛත්තියොපිස්සාස්සාති ඛත්තියොපි අස්ස ඉස්සරියසම්පත්තස්ස පුබ්බට්ඨායී අස්ස. නෙසං එත්ථ කිඤ්චිති න එතෙසං එත්ථ කිඤ්චි.

322. ආසනෙන වා නිමන්තෙය්‍යාමාති නිසින්නාසනං පජ්ඨොටෙත්වා ඉධ නිසිදාති වදෙය්‍යාම. අභිනිමන්තෙය්‍යාමපි නන්ති අභිහරිත්වා තං නිමන්තෙය්‍යාම. තත්ථ දුට්ඨො අභිහාරො වාචාය චෙව කායෙන ව. “තුම්භාකං ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ මමං විචරාදිති වදෙය්‍යාට්ඨෙ යෙනත්ථො”ති වදන්තො හි වාචාය අභිහරිත්වා නිමන්තෙති නාම. විචරාදිවෙකල්ලං සල්ලක්ඛෙත්වා “ඉදං ගණ්හථා”ති තානි දෙන්තො පන කායෙන අභිහරිත්වා නිමන්තෙති නාම. තදුභයමිපි සන්ධාය “අභිනිමන්තෙය්‍යාමපි න”න්ති ආහ. රක්ඛාවරණගුත්තින්ති රක්ඛාසඩ්ධාතඤ්ඤෙවෙව

ආවරණසම්බන්ධතාදේව ගුත්ති. යා පනොසා ආවුධහත්ථෙ පුරිසෙ යපෙත්තෙන රක්ඛා, සා ධම්මිකා නාම සංවිහිතා න හොති. යථා පන අවෙලාය කට්ඨභාරිකාපණ්ණාසාරිකාදයො විහාරං න පවිසන්ති, මිගලුද්දකාදයො විහාරසීමාය මිගෙ වා මච්ඡෙ වා න ගණ්හන්ති, එවං සංවිදහන්තෙන ධම්මිකා නාම සංවිහිතා හොති. තං සන්ධායාහ “ධම්මික”න්ති.

එවං සත්තෙති එවං චතුත්තම්පි චණ්ණානං පබ්බජිතානං පබ්බජිතසක්කාරොන සමෙ සමානෙ. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මධුරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. බොධිරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා

324. එවං මෙ සුතන්ති බොධිරාජකුමාරසුත්තං. තත්ථ කොකනදොති කොකනදං වුව්චති පදුමං. සො ච මඬිගලපාසාදො ඔලොකනකපදුමං දස්සෙත්වා කතො, තස්මා කොකනදොති සඬ්ඛං ලභී.

325. යාව පච්ඡිමසොපානකලෙවරාති එත්ථ පච්ඡිමසොපානකලෙවරන්ති පයමං සොපානඵලකං වුත්තං. අද්දසා බොති ඔලොකනත්ථංයෙව ද්වාරකොට්ඨකෙ ධිතො අද්දස. භගවා තුණ්හී අහොසීති “කිස්ස නු බො අත්ථාය රාජකුමාරොන අයං මහාසක්කාරො කතො”ති ආවජ්ජන්තො පුත්තපත්ථනාය කතභාවං අඤ්ඤාසි. සො හි රාජකුමාරො අපුත්තකො, සුතඤ්චානෙන අහොසි – “බුද්ධානං කිර අධිකාරං කත්වා මනසා ඉච්ඡිතං ලභන්ති”ති. සො – “සවාහං පුත්තං ලභිස්සාමි, සම්මාසම්බුද්ධො මම වෙලජ්ජපටිකං අක්කමිස්සති. නො වෙ ලභිස්සාමි, න අක්කමිස්සති”ති පත්ථනං කත්වා සන්ථරාපෙසි. අථ භගවා “නිබ්බත්තිස්සති නු බො එතස්ස පුත්තො”ති ආවජ්ජෙත්වා “න නිබ්බත්තිස්සති”ති අද්දස.

පුබ්බෙ කිර සො එකස්මිං දීපෙ වසමානො සමච්ඡන්දෙන සකුණපොතකෙ බාදි. සවස්ස මාතුගාමො අඤ්ඤොච භවෙය්, පුත්තං ලභෙය්. උහොහි පන සමානච්ඡන්දෙහි හුත්වා පාපකම්මං කතං, තෙනස්ස පුත්තො න නිබ්බත්තිස්සතිති අඤ්ඤාසි. දුස්සෙ පන අක්කන්තෙ – “බුද්ධානං අධිකාරං කත්වා පත්ථිතපත්ථිතං ලභන්තිති ලොකෙ අනුස්සවො, මයා ච මහාඅභිනිහාරො කතො, න ච පුත්තං ලභාමි, තුච්ඡං ඉදං වචන”න්ති මිච්ඡාගහණං ගණ්හෙය්. තිත්ථියාපි – “නත්ථි සමණානං අකත්තබ්බං නාම, වෙලජ්ජපටිකං මද්දන්තා ආභිණ්ඩන්ති”ති උජ්ඣායෙය්. එතරහි ච අක්කමන්තෙසු බහු භික්ඛු පරචිත්තවිදුනො, තෙ භබ්බං ජාතිත්වා අක්කමිස්සන්ති, අභබ්බං ජාතිත්වා න අක්කමිස්සන්ති. අනාගතෙ පන උපනිස්සෙයො මන්දො භවිස්සති, අනාගතං න ජාතිස්සන්ති. තෙසු අක්කමන්තෙසු සවෙ පත්ථිතං ඉජ්ඣස්සති, ඉච්චෙතං කුසලං. නො වෙ ඉජ්ඣස්සති, – “පුබ්බෙ භික්ඛුසඬ්ඝස්ස අභිනිහාරං කත්වා ඉච්ඡිතිච්ඡිතං ලභන්ති, තං ඉදානි න ලභන්ති. තෙයෙව මඤ්ඤෙ භික්ඛු පටිපත්තිපුරකා අහෙසුං, ඉමෙ පටිපත්තිං පුරෙතුං න සක්කොන්ති”ති මනුස්සා විජ්ජිසාරිතො භවිස්සන්තිති ඉමෙහි කාරණෙහි භගවා අක්කමිතුං අනිච්ඡන්තො තුණ්හී අහොසි. සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසි “න, භික්ඛවෙ, වෙලජ්ජපටිකා අක්කමිතබ්බා”ති (වුළුව. 268). මඬිගලත්ථාය පඤ්ඤත්තං අනක්කමන්තෙසු පන අක්කමනත්ථාය අනුපඤ්ඤත්තිං යපෙසි – “ගිහී, භික්ඛවෙ, මඬිගලිකා, අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, ගිහිනං මඬිගලත්ථායා”ති (වුළුව. 268).

326. පච්ඡිමං ජනතං තථාගතො අනුකම්පතීති ඉදං ථෙරො වුත්තෙසු කාරණෙසු තතියං කාරණං සන්ධායාහ. න බො සුබ්බෙ සුබ්බන්ති කස්මා ආහ? කාමසුඛල්ලිකානුයොගසඤ්ඤී හුත්වා සම්මාසම්බුද්ධො න අක්කමි, තස්මා අභමිපි සත්ථාරා සමානච්ඡන්දො භවිස්සාමිති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

327. සො බො අභන්තිආදි “යාව රත්තියා පච්ඡිමෙ යාමෙ”ති තාව මහාසච්චකෙ (ම. නි. 1.364 ආදයො) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. තතො පරං යාව පඤ්චවග්ගියානං ආසවක්ඛයා පාසරාසිසුත්තෙ (ම. නි. 1.272 ආදයො) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

343. අඬ්ඝසගය්හෙ සිජ්ජෙති අඬ්ඝසගහණසිජ්ජෙ. කුසලො අභන්ති ඡෙකො අහං. කස්ස පනායං සන්තිකෙ සිජ්ජං උග්ගණ්හිති? පිතු සන්තිකෙ, පිතාපිස්ස පිතු සන්තිකෙව උග්ගණ්හි. කොසම්බියං කිර පරන්තපරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. රාජමහෙසි ගරුභාරා ආකාසනලෙ රඤ්ඤා සද්ධිං බාලාහං තප්පමානා රත්තකම්බලං පාරුපිත්වා නිසින්තා හොති, එකො භත්ථිලිඬ්ඛසකුණො “මංසපෙසි”ති මඤ්ඤමානො ගහෙත්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. සා “ජඬ්ඛෙය් ම”න්ති භයෙන නිස්සද්දා අහොසි, සො තං පබ්බතපාදෙ රුක්ඛවිට්ඨෙ යපෙසි. සා පාණස්සරං කරොන්ති මහාසද්දමකාසි. සකුණො පලාසි, තස්සා තත්ථෙව ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි. තියාමරත්තිං දෙවෙ වස්සන්තෙ කම්බලං පාරුපිත්වා නිසිදි. තතො ච අවිදුරෙ තාපසො වසති. සො තස්සා සද්දෙන අරුණෙ උග්ගතෙ රුක්ඛමූලං ආගතො ජාතිං පුච්ඡිත්වා නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා ඔතාරත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං තෙත්වා යාගුං පායෙසි. දාරකස්ස මෙසලතුඤ්ච පබ්බතලතුඤ්ච ගහෙත්වා ජාතත්තා උදෙනොති නාමං අකාසි. තාපසො ඵලාඵලානි ආභරිත්වා ද්වෙපි ජනෙ පොසෙසි.

සා එකදිවසං තාපසස්ස ආගමනවෙලාය පව්වුග්ගමනං කත්වා ඉත්ථිකුත්තං දස්සෙත්වා තාපසං සිලහෙදං ආපාදෙසි. තෙසං එකතො වසන්තානං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ පරන්තපරාජා කාලං අකාසි. තාපසො රත්තිභාගෙ නක්ඛන්තං ඔලොකෙත්වා රඤ්ඤො මනභාවං ඤත්වා – “තුය්හං රාජා මනො, පුත්තො තෙ කිං ඉධ වසිතුං ඉච්ඡති, උදාහු පෙත්තිකෙ රජ්ජෙ ඡත්තං උස්සාපෙතු”න්ති පුච්ඡි. සා පුත්තස්ස ආදිතො පටියාය සබ්බං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා ඡත්තං උස්සාපෙතුකාමතඤ්චස්ස ඤත්වා තාපසස්ස ආරොවෙසි. තාපසො ච හත්ථිගන්ථසිප්පං ජානාති, කුතොනෙන ලද්ධං? සක්කස්ස සන්තිකා. පුබ්බෙ කිරස්ස සක්කො උපටියානං ආගන්ත්වා “කෙන කිලමථා”ති පුච්ඡි. සො “හත්ථිපරිස්සයො අත්ථි”ති ආරොවෙසි. තස්ස සක්කො හත්ථිගන්ථඤ්චෙව විණකඤ්ච දත්වා “පලාපෙතුකාමතාය සති ඉමං තත්තිං වාදෙත්වා ඉමං සිලොකං වදෙය්‍යාථ, පක්කොසිතුකාමතාය සති ඉමං සිලොකං වදෙය්‍යාථ”ති ආහ. තාපසො තං සිප්පං කුමාරස්ස අදාසි. සො එකං වටරුක්ඛං අභිරුචිත්වා හත්ථිසු ආගතෙසු තත්තිං වාදෙත්වා සිලොකං වදති, හත්ථි භිතා පලාසිංසු.

සො සිප්පස්ස ආනුභාවං ඤත්වා පුනදිවසෙ පක්කොසනසිප්පං පයොජෙසි. ජෙට්ඨකහත්ථි ආගන්ත්වා බන්ධං උපනාමෙසි. සො තස්ස බන්ධගතො යුද්ධසමත්ථෙ තරුණහත්ථි උච්චිතිත්වා කම්බලඤ්ච මුද්දිකඤ්ච ගහෙත්වා මාතාපිතරො වන්දිත්වා නික්ඛන්තො අනුපුබ්බෙන තං තං ගාමං පවිසිත්වා – “අහං රඤ්ඤො පුත්තො, සම්පත්තිං අත්ථිකා ආගච්ඡන්තු”ති ජනසඬගහං කත්වා නගරං පරිවාරෙත්වා – “අහං රඤ්ඤො පුත්තො, මය්හං ඡත්තං දෙථා”ති අසද්දහන්තානං කම්බලඤ්ච මුද්දිකඤ්ච දස්සෙත්වා ඡත්තං උස්සාපෙසි. සො හත්ථිවිත්තකො හුත්වා “අසුකට්ඨානෙ සුන්දරො හත්ථි අත්ථි”ති වුත්තෙ ගන්ත්වා ගණ්හාති. වණ්ඩපජ්ජොතො “තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං ගණ්හිස්සාමි”ති කට්ඨහත්ථිං පයොජෙත්වා තස්ස අත්තො යොධෙ නිසිදාපෙත්වා තං හත්ථිං ගහණත්ථාය ආගතං ගණ්හිත්වා තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං ගහණත්ථාය ධිතරං උයොපාජෙසි. සො තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙත්වා තං ගහෙත්වා අත්තතො නගරංයෙව අගමාසි. තස්සා කුච්ඡියං උප්පන්නො අයං බොධිරාජකුමාරො අත්තතො පිතු සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හි.

344. පධානියඬගානීති පධානං වුච්චති පදහනභාවො, පධානමස්ස අත්ථිති පධානියො. පධානියස්ස භික්ඛුනො අඬගානීති පධානියඬගානි. සද්ධොති සද්ධාය සමන්තාගතො. සා පනෙසා ආගමනසද්ධා අධිගමසද්ධා ඔකප්පනසද්ධා පසාදසද්ධාති චතුබ්බිධා. තත්ථ සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තානං සද්ධා අභිනිභාරතො පටියාය ආගතත්තා ආගමනසද්ධා නාම. අරියසාවකානං පටිච්චෙධෙන අධිගතත්තා අධිගමසද්ධා නාම. බුද්ධො ධම්මො සඬ්ඝොති වුත්තෙ අවලභාවෙන ඔකප්පනං ඔකප්පනසද්ධා නාම. පසාදුප්පත්ති පසාදසද්ධා නාම, ඉධ පන ඔකප්පනසද්ධා අධිප්පෙනා. බොධිත්ති චතුමග්ගඤ්ඤාණං. තං සුප්පටිච්චිද්ධං තථාගතෙනාති සද්දහති, දෙසනාසීසමෙව චෙතං, ඉමිනා පන අඬගෙන තීසුපි රතනෙසු සද්ධා අධිප්පෙනා. යස්ස භි බුද්ධාදීසු පසාදො බලවා, තස්ස පධානං චිරියං ඉජ්ඣති.

අප්පාඛාධොති අරොගො. අප්පාතඬකොති නිද්දුක්ඛො. සමච්චෙපාකිනියාති සමච්චාවනියා. ගහණියාති කම්මජතෙජොධාතුයා. නාතිසිතාය නාවුච්ඡන්භායාති අතිසිතගහණිකො හි සිතභීරු හොති, අවිච්ඡන්භගහණිකො උණ්හභීරු, තෙසං පධානං න ඉජ්ඣති. මජ්ඣිමගහණිකස්ස ඉජ්ඣති. තෙනාහ “මජ්ඣිමාය පධානක්ඛමායා”ති. යථාභුතං අත්තානං ආචිකත්තාති යථාභුතං අත්තතො අගුණං පකාසෙනා. උදයත්ථගාමිනියාති උදයඤ්ච අත්ථඤ්ච ගන්තුං පරිච්ඡින්නිද්දුතං සමත්ථාය, එතෙන පඤ්ඤාසලක්ඛණපරිග්ගාහිකං උදයබ්බයඤ්ඤාණං වුත්තං. අරියායාති පරිසුද්ධාය. නිබ්බේධිකායාති අනිබ්බේධපුබ්බෙ ලොභක්ඛන්ධාදයො නිබ්බේජ්ඣිතුං සමත්ථාය. සම්මාදුක්ඛක්ඛයගාමිනියාති තද්ධිගවසෙන කිලෙසානං පභීනත්තා යං දුක්ඛං බියති, තස්ස දුක්ඛස්ස බයගාමිනියා. ඉති සබ්බෙහිපි ඉමෙහි පදෙහි විපස්සනාපඤ්ඤාව කට්ඨා. දුප්පඤ්ඤස්ස භි පධානං න ඉජ්ඣති. ඉමානි ච පඤ්ච පධානියඬගානි ලොකියානෙව වෙදිතබ්බානි.

345. සායමනුසිට්ඨො පාතො විසෙසං අධිගමිස්සතිති අත්ථඬගතෙ සුරියෙ අනුසිට්ඨො අරුණුග්ගමනෙ විසෙසං අධිගමිස්සති. පාතමනුසිට්ඨො සායන්ති අරුණුග්ගමනෙ අනුසිට්ඨො සුරියත්ථග්ගමනවෙලායං. අයඤ්ච පන දෙසනා නෙය්‍යපුග්ගලවසෙන වුත්තා. දන්ධපඤ්ඤො හි නෙය්‍යපුග්ගලො සත්තභි දිවසෙහි අරහත්තං පාපුණාති, තික්ඛපඤ්ඤො එකදිවසෙන, සෙසදිවසෙ මජ්ඣිමපඤ්ඤාවසෙන වෙදිතබ්බං. අහො බුද්ධො අහො ධම්මො අහො ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතතාති යස්මා බුද්ධධම්මානං උළාරතාය ධම්මස්ස ච ස්වාක්ඛාතතාය පාතො කම්මට්ඨානං කථාපෙත්වා සායං අරහත්තං පාපුණාති, තස්මා පසංසන්තො එවමාහ. යත්‍ර භි නාමාති විම්භයත්ථෙ නිපාතො.

346. කුච්ඡමනීති ආපන්නසත්තා. යො මෙ අයං, හන්තෙ, කුච්ඡගතොති කිං පනෙවං සරණං ගහිතං හොතීති. න හොති. අචිත්තකසරණගමනං නාම නත්ථි, ආරක්ඛො පනස්ස පව්වුපට්ඨිතොව හොති. අථ නං යදා මහල්ලකකාලෙ මාතාපිතරො, – “තාත, කුච්ඡගතමෙව තං සරණං ගණ්හාපයිමිහා”ති සාරෙන්නි, සො ච සල්ලක්ඛෙත්වා “අහං සරණං ගතො උපාසකො”ති සතිං උප්පාදෙති, තදා සරණං ගහිතං නාම හොති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය
බොධිරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

347. එවං මෙ සුතන්ති අඛගුලිමාලසුත්තං. තත්ථ අඛගුලීනං මාලං ධාරෙතීති කස්මා ධාරෙති? ආවරියවවනෙන. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා –

අයං කිර කොසලරඤ්ඤො පුරොහිතස්ස මන්තාණියා නාම බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. බ්‍රාහ්මණියා රත්තිභාගෙ ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි. තස්ස මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනකාලෙ සකලනගරෙ ආවුධානි පජ්ජලිංසු, රඤ්ඤො මඬගලසකුන්තොපි සිරිසයනෙ යපිතා අසිලට්ඨිපි පජ්ජලි. බ්‍රාහ්මණො නික්ඛමිත්වා නක්ඛන්තං ඔලොකෙන්තො වොරනක්ඛන්තෙන ජාතොති රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා සුඛසෙය්‍යාභාවං පුච්ඡි.

රාජා “කුතො, මෙ ආවරිය, සුඛසෙය්‍යා? මය්හං මඬගලාවුධං පජ්ජලි, රජ්ජස්ස වා ජීවිතස්ස වා අන්තරායො භවිස්සති මඤ්ඤෙ”ති. මා භායි, මහාරාජ, මය්හං සරෙ කුමාරො ජාතො, තස්සානුභාවෙන න කෙවලං තුය්හං නිවෙසනෙ, සකලනගරෙපි ආවුධානි පජ්ජලිතානිති. කිං භවිස්සති ආවරියාති? වොරො භවිස්සති මහාරාජාති. කිං එකවොරකො, උදාහු රජ්ජස්සකො වොරොති? එකවොරකො දෙවොති. එවං වත්වා ව පන රඤ්ඤො මනං ගණ්හිතුකාමො ආහ – “මාරෙට් නං දෙවා”ති. එකවොරකො සමානො කිං කරිස්සති? කරිසසභස්සබෙන්තෙ එකසාලිසිසං විය හොති, පටිජග්ගට් නන්ති. තස්ස නාමග්ගහණං ගණ්හන්තා සයනෙ යපිතමඬගලඅසිලට්ඨි, ඡදනෙ යපිතා සරා, කප්පාසපිචුම්භි යපිතං තාලවණ්ටකරණසත්ථකන්ති එතෙ පජ්ජලන්තා කිඤ්චි න හිංසිංසු, තස්මා අහිංසකොති නාමං අකංසු. තං සිජ්ජග්ගහණකාලෙ තක්කසිලං පෙසයිංසු.

සො ධම්මන්තෙවාසිකො හුත්වා සිජ්ජං පට්ඨපෙසි. වත්තසම්පන්නො කිංකාරපටිස්සාවි මනාපවාරි පියවාදි අහොසි. සෙසඅන්තෙවාසිකා බාහිරකා අහෙසුං. තෙ – “අහිංසකමාණවකස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය මයං න පඤ්ඤායාම, කථං නං හින්දෙය්‍යාමා”ති? නිසීදිත්වා මන්තයන්තා – “සබ්බෙහි අතිරෙකපඤ්ඤන්තා දුජ්ජපඤ්ඤොති. න සක්කා වත්තුං, වත්තසම්පන්නන්තා දුබ්බන්තොති. න සක්කා වත්තුං, ජාතිසම්පන්නන්තා දුජ්ජාතොති න සක්කා වත්තුං, කින්ති කරිස්සාමා”ති? තතො එකං බරමන්තං මන්තයිංසු “ආවරියස්ස අන්තරං කත්වා නං හින්දිස්සාමා”ති තයො රාසි හුත්වා පඨමං එකච්චෙ ආවරියං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා අට්ඨංසු. කිං තාතාති? ඉමස්මිං ගෙහෙ එකා කථා සුය්‍යතිති. කිං තාතාති? අහිංසකමාණවො තුම්භාකං අන්තරෙ දුබ්භතීති මඤ්ඤාමාති. ආවරියො සන්තප්පෙන්වා – “ගච්ඡට් වසලා, මා මෙ පුත්තං මය්හං අන්තරෙ පරිහින්දා”ති නිට්ඨුහි. තතො ඉතරෙ, අට් ඉතරෙහි තයොපි කොට්ඨාසා ආගන්ත්වා තට්ඨ වත්වා – “අම්භාකං අසද්දහන්තා උපපරික්ඛිත්වා ජානාමා”ති ආහංසු.

ආවරියො සිනෙහෙන වදන්තෙ දිස්වා “අත්ථි මඤ්ඤෙ සන්ථවො”ති පරිහිජ්ජිත්වා වින්තෙසි “සාතෙමි න”න්ති. තතො වින්තෙසි – “සචෙ සාතෙස්සාමි ‘දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො අන්තනො සන්තිකං සිජ්ජග්ගහණත්ථං ආගතෙ මාණවකෙ දොසං උජ්ජාදෙන්වා ජීවිතා වොරොපෙතී’ති. පුන කොචි සිජ්ජග්ගහණත්ථං න ආගමිස්සති, එවං මෙ ලාභො පරිහායිස්සති, අට් නං සිජ්ජස්ස පරියොසානුපවාරොති වත්වා ජඬිසසභස්සං සාතෙහීති වක්ඛාමි. අවස්සං එත්ථ එකො උට්ඨාය තං සාතෙස්සති”ති.

අට් නං ආහ – “එහි තාත ජඬිසසභස්සං සාතෙහි, එවං තෙ සිජ්ජස්ස උපවාරො කතො භවිස්සති”ති. මයං අහිංසකකුලෙ ජාතා, න සක්කා ආවරියාති. අලද්ධපවාරං සිජ්ජං ඵලං න දෙති තාතාති. සො පඤ්චාවුධං ගහෙන්වා ආවරියං වන්දිත්වා අට්ඨං පට්ඨියො. අට්ඨං පට්ඨසනට්ඨානෙපි අට්ඨමජ්ඣෙසි අට්ඨතො නික්ඛමනට්ඨානෙපි යත්වා මනුස්සෙ සාතෙති. වත්ථං වා වෙදනං වා න ගණ්හාති. එකො ද්වෙති ගණ්හමන්තමෙව කරොන්තො ගච්ඡති, ගණනම්පි න උග්ගණ්හාති. පකතියාපි පඤ්ඤවා එස, පාණාතිපාතිනො පන චිත්තං න පතිට්ඨාති, තස්මා අනුක්කමෙන ගණනම්පි න සල්ලක්ඛෙසි, එකෙකං අඬගුලිං ඡින්දිත්වා යපෙති. යපිතට්ඨානෙ අඬගුලියො විනස්සන්ති, තතො විජ්ඣන්ත්වා අඬගුලීනං මාලං කත්වා ධාරෙසි, තෙනෙව වස්ස අඬගුලිමාලොති සඬබා උදපාදි. සො සබ්බං අරඤ්ඤං නිස්සඤ්චාරමකාසි, දාරුආදීනං අත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්තුං සමත්ථො නාම නත්ථි.

රත්තිභාගෙ අන්තොගාමම්පි ආගන්ත්වා පාදෙන පහරිත්වා ද්වාරං උග්ගසාතෙති. තතො සයිතෙයෙව මාරෙත්වා එකො එකොති ගහෙන්වා ගච්ඡති. ගාමො ඔසරිත්වා නිගමෙ අට්ඨාසි, නිගමො නගරෙ. මනුස්සා තියොජනතො පට්ඨාය සරාති පභාය දාරකෙ හත්ථෙසු ගහෙන්වා ආගම්ම සාවත්ථිං පරිවාරෙත්වා බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා රාජඬගණෙ සන්තිපතිත්වා – “වොරො, තෙ දෙව, විජිතෙ අඬගුලිමාලො නාමා”තිආදීනි වදන්තා කන්දන්ති. හග්ගවො “මය්හං පුත්තො භවිස්සති”ති ඤත්වා බ්‍රාහ්මණිං ආහ – හොති අඬගුලිමාලො නාම වොරො උජ්ජන්තො, සො න අඤ්ඤො, තච පුත්තො අහිංසකකුමාරො. ඉදානි රාජා තං ගණ්හිතුං නික්ඛමිස්සති, කිං කත්තබ්බන්ති? ගච්ඡ සාමි, පුත්තං මෙ ගහෙන්වා එහිති. නාහං හද්දෙ උස්සහාමි, චතුසු හි ජනෙසු විස්සාසො නාම නත්ථි, වොරො මෙ පුරාණසභායොති අවිස්සාසනියො, සාබා මෙ පුරාණසන්ථතාති අවිස්සාසනියා, රාජා මං පුජෙතිති අවිස්සාසනියො, ඉත්ථි මෙ වසං ගතාති අවිස්සාසනියාති. මාතු හදයං පන මුදුකං හොති. තස්මා අහං පන ගන්ත්වා මය්හං පුත්තං ආනෙස්සාමිති නික්ඛන්තා.

තංදිවසඤ්ච හගවා පට්ඨුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්තො අඬගුලිමාලං දිස්වා – “මයි ගතෙ එතස්ස සොත්ථි භවිස්සති. අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ යිතො චතුජ්ජෙකං ගාථං සුත්වා මම සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා ඡ අභිඤ්ඤා සච්ඡිකරිස්සති. සචෙ න ගමිස්සාමි, මාතරි අපරජ්ඣන්ත්වා අනුද්ධරණියො භවිස්සති, කරිස්සාමිස්ස සඬගහ”න්ති පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙන්වා පිණ්ඩාය පටිසිත්වා කතහත්තකිච්චො තං සඬගණ්හිතුකාමො විහාරා නික්ඛමි. එතමත්ථං දස්සෙතුං “අට් බො හගවා”තිආදි වුත්තං.

348. සඬකරිත්වා සඬකරිත්වාහි සඬකෙතං කත්වා වග්ගවග්ගා හුත්වා. හත්ථත්ථං ගච්ඡන්තිති හත්ථෙ අත්ථං විනාසං ගච්ඡන්ති. කිං පන තෙ හගවත්තං සඤ්ජානිත්වා එවං වදන්ති අසඤ්ජානිත්වාහි? අසඤ්ජානිත්වා.
අඤ්ඤාතකවෙසෙන හි හගවා එකකොව අගමාසි. වොරොපි තස්මිං සමයෙ දීඝරත්තං දුබ්භොජනෙන ව දුක්ඛසෙය්‍යාය ව උක්කණ්ඨිතො හොති. කිත්තකා පනානෙන මනුස්සා මාරිතාති? එකෙනුනසහස්සං. සො පන ඉදානි එකං ලහිත්වා සහස්සං පුරෙස්සනීති සඤ්ඤී හුත්වා යමෙව පඨමං පස්සාමි, තං ඝාතෙත්වා ගණනං පුරෙත්වා සිප්පස්ස උපවාරං කත්වා කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා න්හායිත්වා වත්ථානි පරිවත්තෙත්වා මාතාපිතරො පස්සිස්සාමිති අට්ඨමජ්ඣකො අට්ඨමුඛං ආගන්ත්වා එකමත්තං යිතොව හගවත්තං අද්දස. එතමත්ථං දස්සෙතුං “අද්දසා ඛො”තිආදි වුත්තං.

ඉද්ධාහිසඬධාරං අහිසඬධාසීති මහාපථවිං උම්මියො උට්ඨපෙන්නො විය සංහරිත්වා අපරභාගෙ අක්කමති, ඔරභාගෙ වලියො නික්ඛමන්ති, අඬගුලිමාලො සරක්ඛෙපමත්තං මුඤ්චිත්වා ගච්ඡති. හගවා පුරතො මහත්තං අඬගණං දස්සෙත්වා සයං මජ්ඣකො හොති, වොරො අත්තෙ. සො “ඉදානි නං පාපුණිත්වා ගණ්ඨිස්සාමි”ති සබ්බථාමෙන ධාවති. හගවා අඬගණස්ස පාරිමත්තෙ හොති, වොරො මජ්ඣකො. සො “එත්ථ නං පාපුණිත්වා ගණ්ඨිස්සාමි”ති වෙගෙන ධාවති. හගවා තස්ස පුරතො මානිකං වා ථලං වා දස්සෙති, එතෙනුපායෙන තීණි යොජනානි ගහෙත්වා අගමාසි. වොරො කිලමි, මුඛෙ ඛෙලො පුස්සි, කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චිංසු. අපස්ස “අච්ඡරියං වත හො”ති එතදහොසි. මිගම්පිති මිගං කස්මා ගණ්ඨාති? ඡාතසමයෙ ආහාරත්ථං. සො කිර එකං ගුම්ඛං සට්ඨෙත්වා මිගෙ උට්ඨාපෙති. තතො විත්තරුටියං මිගං අනුබන්ධන්තො ගණ්ඨිත්වා පචිත්වා බාදති. පුච්ඡෙය්‍යන්ති යෙන කාරණෙනායං ගච්ඡන්තොව යිතො නාම, අහඤ්ච යිතොව අට්ඨිතො නාම, යංනුනාහං ඉමං සමණං තං කාරණං පුච්ඡෙය්‍යන්ති අත්ථො.

349. නිධායාති යො විහිංසනත්ථං භුතෙසු දණ්ඨො පචත්තයිතබ්බො සියා, තං නිධාය අපනෙත්වා මෙත්තාය ඛන්තියා පටිසඬබාය අවිහිංසාය සාරණියධම්මෙසු ව යිතො අහන්ති අත්ථො. තුවමට්ඨිතොසීති පාණෙසු අසඤ්ඤාතත්තා එත්තකානි පාණසහස්සානි ඝාතෙත්තස්ස තව මෙත්තා වා ඛන්ති වා පටිසඬබා වා අවිහිංසා වා සාරණියධම්මො වා නත්ථී, තස්මා තුවං අට්ඨිතොසි, ඉදානි ඉරියාපථෙන යිතොපි නිරයෙ ධාවස්සසි, නිරව්ඡානායොනියං පෙත්තිවිසයෙ අසුරකායෙ වා ධාවස්සසීති වුත්තං හොති.

තතො වොරො – “මහා අයං සීහනාදො, මහත්තං ගජ්ජිතං, න ඉදං අඤ්ඤස්ස හවිස්සති, මහාමායාය පුත්තස්ස සිද්ධත්ථස්ස සමණරඤ්ඤො එතං ගජ්ජිතං, දිට්ඨො වතමිහි මඤ්ඤෙ තිබ්බෙවක්ඛුනා සම්මාසම්බුද්ධෙන, සඬගහකරණත්ථං මෙ හගවා ආගතො”ති වින්තෙත්වා විරස්සං වත මෙතිආදිමාහ. තත්ථ මහිතොති දෙවමනුස්සාදිහි චතුපච්චයපුජාය පුජිතො. පච්චුපාදිති විරස්සං කාලස්ස අච්චයෙන මය්හං සඬගහත්ථාය ඉමං මහාවනං පටිපජ්ජී. පභාය පාපන්ති පජ්ඣිත්වා පාපං.

ඉත්ථෙවොති එවං වත්ථායෙව. ආවුධන්ති පඤ්චාවුධං. සොබ්භෙහි සමත්තතො ඡින්නෙ. පපාතෙහි එකතො ඡින්නෙ. නරකෙහි ඵලිතට්ඨානෙ. ඉධ පන තීහිපි ඉමෙහි පදෙහි අරඤ්ඤමෙව වුත්තං. අකිරිති බිපි ඡඩ්ඛෙසි.

තමෙහි හික්ඛුති තදා අවොවාති හගවතො ඉමං පබ්බාපෙන්නො කුහිං සත්ථකං ලහිස්සාමි, කුහිං පත්තච්චරන්ති පරියෙසනකිච්චං නත්ථී, කම්මං පන ඔලොකෙසි. අපස්ස පුබ්බෙ සීලවත්තානං අට්ඨපරික්ඛාරහණ්ඩකස්ස දින්නභාවං ඤත්වා දක්ඛිණහත්ථං පසාරෙත්වා – “එහි හික්ඛු ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, වර බුහ්මවරියං සම්මා දුක්ඛස්ස අන්තකිරියායා”ති ආහ. සො සහ වචනෙනෙව ඉද්ධිමයපත්තච්චරං පටිලහි. තාවදෙවස්ස ගිහිලිඬගං අන්තරධායි, සමණලිඬගං පාතුරහොසි.

“තිච්චරඤ්ච පත්තො ව, වාසි සුචි ව ඛන්ධනං;
පරිස්සාවනෙන අට්ඨෙතෙ, යුත්තයොගස්ස හික්ඛුතො”ති. –

එවං වුත්තා අට්ඨ පරික්ඛාරා සරීරපට්ඨිකාව හුත්වා නිබ්බන්තිංසු. එසෙව තස්ස අහු හික්ඛුභාවොති එස එහිහික්ඛුභාවො තස්ස උපසම්පන්නහික්ඛුභාවො අහොසි, න හි එහිහික්ඛුනං විසුං උපසම්පදා නාම අත්ථී.

350. පච්ඡාසමණෙනාති හණ්ඨග්ගාහකෙන පච්ඡාසමණෙන, තෙනෙව අත්තතො පත්තච්චරං ගාභාපෙත්වා තං පච්ඡාසමණං කත්වා ගතොති අත්ථො. මාතාපිස්ස අට්ඨඋසහමත්තෙන යානෙන අන්තරිතා, – “තාත, අහිංසක කත්ථ යිතොසි, කත්ථ නිසින්තොසි, කුහිං ගතොසි? මයා සද්ධිං න කථෙසි තාතා”ති වදන්ති ආභිණ්ඩිත්වා අපස්සමානා එත්තොව ගතා.

පඤ්චමත්තෙහි අස්සසතෙහීති සචෙ වොරස්ස පරාජයො හවිස්සති, අනුබන්ධිත්වා නං ගණ්ඨිස්සාමි. සචෙ මය්හං පරාජයො හවිස්සති, වෙගෙන පලායිස්සාමිති සල්ලහුකෙන බලෙන නික්ඛමි. යෙන ආරාමොති කස්මා ආරාමං අගමාසි? සො කිර වොරස්ස භායති, විත්තෙන ගත්තුකාමො න ගච්ඡති, ගරභාහයෙන නික්ඛමි. තෙනස්ස එතදහොසි – “සම්මාසම්බුද්ධං වන්දිත්වා නිසීදිස්සාමි, සො පුච්ඡිස්සති ‘කස්මා බලං ගහෙත්වා නික්ඛන්තොසි’ති. අථාහං ආරොචෙස්සාමි, හගවා හි මං න කෙවලං සම්පරායිකෙනෙව අත්ථෙතා සඬගණ්ඨාති, දිට්ඨධම්මිකෙනපි සඬගණ්ඨාතියෙව. සො සචෙ මය්හං ජයො හවිස්සති, අධිවාසෙස්සති. සචෙ පරාජයො හවිස්සති ‘කිං තෙ, මහාරාජ,

එකං වොරං ආරබ්හ ගමනෙනා'ති වක්ඛති. තතො මං ජනො එවං සඤ්ජානිස්සති – ‘රාජා වොරං ගහෙනුං නික්ඛන්තො, සම්මාසම්බුද්ධෙන පන නිවත්තිතො'ති” ගරහමොක්ඛං සම්පස්සමානො අගමාසි.

කුතො පනස්සාති කස්මා ආහ? අපි නාම භගවා තස්ස උපනිස්සයං ඔලොකෙන්වා තං ආනෙන්වා පබ්බාජෙය්‍යාති භගවතො පරිගණ්හනත්ථං ආහ. රඤ්ඤොති න කෙවලං රඤ්ඤොයෙව භයං අහොසි, අවසෙසොපි මහාජනො භීතො ඵලකාචුධාති ඡඩ්ඛෙන්වා සම්මුඛසම්මුඛට්ඨානෙව පලායින්වා නගරං පවිසින්වා ද්වාරං පිධාය අට්ටාලකෙ ආරුශ්භ ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි. එවඤ්ඤා අවොච – “අඩ්ගුලිමාලො ‘රාජා මය්හං සන්තිකං ආගච්ඡති’ති ඤන්වා පයමනරං ආගන්ත්වා ජෙනවනෙ නිසින්තො, රාජා තෙන ගහිතො, මයං පන පලායින්වා මුත්තා”ති. නත්ථී තෙ ඉතො භයන්ති අයඤ්ඤි ඉදාති කුන්ථකිප්පිලිකං ජීවිතා න වොරොපෙති, නත්ථී තෙ ඉමස්ස සන්තිකා භයන්ති අත්ථො.

කථං ගොත්තොති? කස්මා පුච්ඡති? පබ්බජිතං දාරුණකම්මෙන උප්පන්නනාමං ගහෙන්වා වොහරිතුං න යුත්තං, මාතාපිතුනං ගොත්තවසෙන නං සමුදාවරිස්සාමීති මඤ්ඤමානො පුච්ඡී. පරික්ඛාරානන්ති එතෙසං අත්ථාය අහං උස්සුක්කං කරිස්සාමීති අත්ථො. කට්ඨන්තොයෙව ච උදරෙ ඛද්ධසාටකං මුඤ්චින්වා ථෙරස්ස පාදමුලෙ යපෙසි.

351. ආරඤ්ඤිකොතිආදීති වත්තාරි ධුතඬිගාති පාළියං ආගතාති. ථෙරෙන පන තෙරසපි සමාදින්නානෙව අහෙසුං, තස්මා අලන්ති ආහ. යඤ්ඤි මයං, හත්තෙති කිං සන්ධාය වදන්ති? “හත්ථීමපි ධාවන්තං අනුබන්ධින්වා ගණ්හාමී”ති ආගතට්ඨානෙ රඤ්ඤා පෙසිතහත්ථාදයො සො එවං අග්ගහෙසි. රාජාපි – “හත්ථීහියෙව නං පරික්ඛිපින්වා ගණ්හථං, අස්සෙහෙව, රට්ඨෙහෙව”ති එවං අනෙකවාරං බහු හත්ථාදයො පෙසෙසි. එවං ගතෙසු පන තෙසු – “අහං අරෙ අඩ්ගුලිමාලො”ති තස්මිං උට්ඨාය සද්දං කරොන්තෙ එකොපි ආචුධං පරිවත්තෙනුං නාසක්ඛි, සබ්බෙව කොට්ටෙන්වා මාරෙසි. හත්ථී අරඤ්ඤහත්ථී, අස්සා අරඤ්ඤඅස්සා, රථාපි තත්ථෙව භිජ්ජන්තිති ඉදං සන්ධාය රාජා එවං වදන්ති.

පිණ්ඩාය පාවිසිති න ඉදං පයමං පාවිසි. ඉත්ථිදස්සනදිවසං සන්ධාය පනෙතං වුත්තං. දෙවසිකම්පි පනෙස පවිසතෙව, මනුස්සා ච නං දිස්වා උත්තසන්තිපි පලායන්තිපි ද්වාරම්පි ථකෙන්ති, එකච්චෙ අඩ්ගුලිමාලොති සුත්වා ච පලායින්වා අරඤ්ඤං චා පවිසන්ති, සරං චා පවිසින්වා ද්වාරං ථකෙන්ති. පලායිතුං අසක්කොන්තා පිට්ඨී දත්වා තිට්ඨන්ති. ථෙරො උච්චගයාගුම්පි කට්ඨජුතික්ඛම්පි න ලහති, පිණ්ඩපාතෙන කිලමති. බහි අලහන්තො නගරං සබ්බසාධාරණන්ති නගරං පවිසති. යෙන ද්වාරෙන පවිසති, තත්ථ අඩ්ගුලිමාලො ආගතොති කුටසහස්සානං භිජ්ජනකාරණං හොති. එතදහොසිති කාරුඤ්ඤප්පත්තියා අහොසි. එකෙන ඌනමනුස්සසහස්සං සාතෙන්තස්ස එකදිවසම්පි කාරුඤ්ඤං නාහොසි, ගබ්හමුල්භාය ඉත්ථියා දස්සනමත්තෙනෙව කථං උප්පන්නන්ති? පබ්බජ්ජාබලෙන, පබ්බජ්ජාබලඤ්ඤි එතං.

තෙන භීති යස්මා තෙ කාරුඤ්ඤං උප්පන්නං, තස්මාති අත්ථො. අරියාය ජාතියාති, අඩ්ගුලිමාල, එතං ත්වං මා ගණ්හි, තෙසා තව ජාති. ගිහිකාලො එස, ගිහී නාම පාණම්පි හනන්ති, අදින්නාදානාදීනිපි කරොන්ති. ඉදාති පන තෙ අරියා නාම ජාති. තස්මා ත්වං “යතො අහං, හගිති, ජාතො”ති සවෙ එවං වත්තුං කුක්කුච්චායසි, තෙන හි “අරියාය ජාතියා”ති එවං විසෙසෙන්වා වදාහිති උයොපාජෙසි.

තං ඉත්ථී එතදවොචාති ඉත්ථීතං ගබ්හවුට්ඨානට්ඨානං නාම න සක්කා පුරිසෙන උපසඬකම්තුං. ථෙරො කිං කරොසිති? අඩ්ගුලිමාලත්ථෙරො සච්චකිරියං කත්වා සොත්ථිකරණත්ථාය ආගතොති ආරොචාපෙසි. තතො තෙ සාණියා පරික්ඛිපින්වා ථෙරස්ස බහිසාණියං පිට්ඨං පඤ්ඤාපෙසුං. ථෙරො තත්ථ නිසීදින්වා – “යතො අහං හගිති සබ්බඤ්ඤබුද්ධස්ස අරියාය ජාතියා ජාතො”ති සච්චකිරියං අකාසි, සහ සච්චවචනෙනෙව ධම්මකරණතො මුත්තඋදකං විය දාරකො නික්ඛමී. මාතාපුත්තානං සොත්ථී අහොසි. ඉමඤ්ච පන පරිත්තං න කිඤ්චි පරිස්සයං න මද්දති, මහාපරිත්තං නාමෙතන්ති වුත්තං. ථෙරෙන නිසීදින්වා සච්චකිරියකතට්ඨානෙ පිට්ඨං අකංසු. ගබ්හමුල්භං තිරච්ඡානගතිත්ථීමපි ආනෙන්වා තත්ථ නිසජ්ජාපෙන්නි, තාවදෙව සුබෙන ගබ්හවුට්ඨානං හොති. යා දුබ්බලා හොති න සක්කා ආනෙතුං, තස්සා පිට්ඨකධොවනඋදකං නෙත්වා සීසෙ සිඤ්චන්ති, තඬ්ඬණංයෙව ගබ්හවුට්ඨානං හොති, අඤ්ඤම්පි රොගං වූපසමෙති. යාව කප්පා තිට්ඨනකපාටිහාරියං කිරෙතං.

කිං පන භගවා ථෙරං වෙජ්ජකම්මං කාරාපෙසීති? න කාරාපෙසි. ථෙරඤ්ඤි දිස්වා මනුස්සා භීතා පලායන්ති. ථෙරො භික්ඛාභාරෙන කිලමති, සමණධම්මං කාතුං න සක්කොති. තස්ස අනුග්ගහෙන සච්චකිරියං කාරෙසි. එවං කිරස්ස අහොසි – “ඉදාති කිර අඩ්ගුලිමාලත්ථෙරො මෙත්තවිත්තං පටිලභින්වා සච්චකිරියාය මනුස්සානං සොත්ථිභාවං කරොතිති මනුස්සා ථෙරං උපසඬකම්තබ්බං මඤ්ඤස්සන්ති, තතො භික්ඛාභාරෙන අකිලමන්තො සමණධම්මං කාතුං සක්ඛිස්සති”ති අනුග්ගහෙන සච්චකිරියං කාරෙසි. න හි සච්චකිරියා වෙජ්ජකම්මං හොති. ථෙරස්සාපි ච “සමණධම්මං කරිස්සාමී”ති මූලකම්මට්ඨානං ගහෙන්වා රත්තිට්ඨානදිවට්ඨානෙ නිසින්තස්ස විත්තං කම්මට්ඨානාහිමුඛං න ගච්ඡති, අට්ඨියං යත්වා මනුස්සානං ඝාතිතට්ඨානමෙව පාකටං හොති. “දුග්ගතොම්හි, බුද්දකපුත්තොම්හි, ජීවිතං මෙ දෙහි සාමීති මරණභීතානං වචනාකාරො ච හත්ථපාදවිකාරො ච ආපාථං ආගච්ඡති, සො විජ්ජපිසාරී හුත්වා තතොව උට්ඨාය ගච්ඡති, අපස්ස භගවා තං ජාතිං අබ්බොහාරිකං කත්වාචායං විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං ගණ්හිස්සතිති අරියාය ජාතියා සච්චකිරියං කාරෙසි. එකො වූපකට්ඨොතිආදි වත්ථසුත්තෙ (ම. නි. 1.80) විත්ථාරිතං.

352. අඤ්ඤානපි ලෙඩඩු බිත්තොති කාකසුනබසුකරාදිනං පටික්කමාපනත්ථාය සමන්තා සරක්ඛෙපමත්තෙ යානෙ යෙන කෙනවි දිසාභාගෙන බිත්තො ආගන්ත්වා ථෙරස්සෙව කායෙ පතති. කිත්තකෙ යානෙ එවං හොති? ගණ්ඨිකං පටිමුඤ්චිත්වා පිණ්ඩාය වරින්වා පටිනිවත්තෙන්වා යාව ගණ්ඨිකපටිමුක්කට්ඨානං ආගච්ඡති, තාව හොති. භින්නෙන සීසෙනාති මහාවම්මං ඡින්දිත්වා යාව අට්ඨමරියාදා භින්නෙන.

බ්‍රාහ්මණාති බිණ්ණසවභාවං සන්ධාය ආභ. යස්ස ඛො ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, කම්මස්ස විපාකෙනාති ඉදං සභාගදිට්ඨමම්මවෙදනීයකම්මං සන්ධාය වුත්තං. කම්මඤ්ඤි කරියමානමෙව තයො කොට්ඨාසෙ පුරෙති. සත්තසු විත්තෙසු කුසලා වා අකුසලා වා පට්ඨමච්ඡවනවෙනනා දිට්ඨමම්මවෙදනීයකම්මං නාම හොති. තං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දෙති. තථා අසක්කොන්තං අභොසිකම්මං, නාභොසි කම්මවිපාකො, න භවිස්සති කම්මවිපාකො, තත්ථි කම්මවිපාකොති ඉමස්ස තිකස්ස වසෙන අභොසිකම්මං නාම හොති. අත්ථසාධිකා සත්තමච්ඡවනවෙනනා උපපජ්ජවෙදනීයකම්මං නාම. තං අනන්තරෙ අත්තභාවෙ විපාකං දෙති. තථා අසක්කොන්තං වුත්තතයෙනෙව තං අභොසිකම්මං නාම හොති. උභින්නමන්තරෙ පඤ්චප්චනවෙනනා අපරාපරියවෙදනීයකම්මං නාම හොති. තං අනාගතෙ යදා ඔකාසං ලභති, තදා විපාකං දෙති. සති සංසාරජ්වත්තියා අභොසිකම්මං නාම න හොති. ථෙරස්ස පන උපපජ්ජවෙදනීයඤ්ච අපරාපරියවෙදනීයඤ්චාති ඉමාති ද්වෙ කම්මාති කම්මක්ඛයකරෙන අරහත්තමග්ගෙන සමුත්ථාට්ඨාති, දිට්ඨමම්මවෙදනීයං අත්ථි . තං අරහත්තජ්වත්තස්සාපි විපාකං දෙතියෙව. තං සන්ධාය භගවා “යස්ස ඛො ත්ව”න්තිආදිමාභ. තස්මා යස්ස ඛොති එත්ථ යාදිසස්ස ඛො ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, කම්මස්ස විපාකෙනාති එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අබ්භා මුත්තොති දෙසනාසිසමත්තමෙතං, අබ්භා මහිකා ධුමො රජො රාහුති ඉමෙහි පන උපක්කිලෙසෙහි මුත්තො වන්දිමා ඉධ අධිප්පෙතො. යථා හි එවං නිරුපක්කිලෙසො වන්දිමා ලොකං පභාසෙති, එවං පමාදකිලෙසවිමුත්තො අප්පමත්තො භික්ඛු ඉමං අත්තතො ඛන්ධායතනධාතුලොකං පභාසෙති, විභතකිලෙසන්ධකාරං කරොති.

කුසලෙන පිටියතීති මග්ගකුසලෙන පිටියති අප්පට්ඨසන්ධිකං කරියති. යුඤ්ජති බුද්ධසාසනෙති බුද්ධසාසනෙ කායෙන වාචාය මනසා ව යුත්තප්පයුත්තො විහරති. ඉමා තිස්සො ථෙරස්ස උදානගාථා නාම.

දිසා හි මෙති ඉදං කිර ථෙරො අත්තතො පරිත්තාණාකාරං කරොන්තො ආභ. තත්ථ දිසා හි මෙති මම සපත්තා. යෙ මං එවං උපවදන්ති – “යථා මයං අභිගුලිමාලෙන මාරිකානං ඤාතකානං වසෙන දුක්ඛං වෙදියාම, එවං අභිගුලිමාලොපි වෙදියතු”ති, තෙ මය්හං දිසා චතුසච්චධම්මකථං සුණන්තුති අත්ථො. යුඤ්ජන්තුති කායවාචාමනෙහි යුත්තප්පයුත්තා විහරන්තු. යෙ ධම්මමෙවාදපයන්ති සන්තොති යෙ සන්තො සප්පුරිසා ධම්මංයෙව ආදපෙන්නි සමාදපෙන්නි ගණ්ඨාපෙන්නි, තෙ මනුජා මය්හං සපත්තා භජන්තු සෙවන්තු පයිරුපාසන්තුති අත්ථො.

අවිරොධප්පසංසින්නන්ති අවිරොධො වුව්චති මෙත්තා, මෙත්තාපසංසකානන්ති අත්ථො. සුණන්තු ධම්මං කාලෙනාති ඛණෙ ඛණෙ ඛන්තිමෙත්තාපටිසඬ්ඛාසාරණියධම්මං සුණන්තු. තඤ්ච අනුවිධියන්තුති තඤ්ච ධම්මං අනුකරොන්තු පුරෙන්නු.

න හි ජාතු සො මමං හිංසෙති යො මය්හං දිසො, සො මං එකංසෙනෙව න හිංසෙය්‍ය. අඤ්ඤං වා පන කිඤ්චි නන්ති න කෙවලං මං, අඤ්ඤම්පි පන කඤ්චි පුග්ගලං මා හිංසන්තු මා විභෙදෙන්නු. පජ්ජයා පරමං සන්තින්ති පරමං සන්තිභූතං නිබ්බානං පාපුණ්ත්වා. රක්ඛෙය්‍ය තසථාවරෙති තසා වුව්චන්ති සතණ්භා, ථාවරා නිත්තණ්භා. ඉදං වුත්තං හොති – යො නිබ්බානං පාපුණාති, සො සබ්බං තසථාවරං රක්ඛිතුං සමත්ථො හොති. තස්මා මය්හම්පි දිසා නිබ්බානං පාපුණන්තු, එවං මං එකංසෙනෙව න හිංසිස්සන්තිති. ඉමා තිස්සො ගාථා අත්තතො පරිත්තං කාතුං ආභ.

ඉදාති අත්තතොව පටිපත්තිං දීපෙන්නො උදකඤ්ඤි නයන්ති නෙත්තිකාති ආභ. තත්ථ නෙත්තිකාති යෙ මාතිකං සොධෙත්වා ඛන්ධිතබ්බට්ඨානෙ ඛන්ධිත්වා උදකං නයන්ති. උසුකාරාති උසුකාරකා. නමයන්තීති තෙලකඤ්ජිකෙන මක්ඛෙත්වා කුක්කුලෙ තාපෙත්වා උන්නතුන්නතට්ඨානෙ නමෙත්තා උජුං කරොන්ති. තෙජනන්ති කණ්ඩං. තඤ්ඤි ඉස්සාසො තෙජං කරොති, පරඤ්ච තජ්ජෙති, තස්මා තෙජනන්ති වුව්චති. අත්තානං දමයන්තීති යථා නෙත්තිකා උජුමග්ගෙන උදකං නයන්ති, උසුකාරා තෙජනං, තච්ඡකා ව දාරුං උජුං කරොන්ති, එවමෙවං පණ්ඩිතා අත්තානං දමෙන්නි උජුකං කරොන්ති නිබ්බිසෙවනං කරොන්ති.

තාදිනාති ඉට්ඨානිට්ඨාදිසු නිබ්බිකාරෙන – “පඤ්චභාකාරෙහි භගවා තාදී, ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී, වත්තාවිති තාදී, වත්තාවිති තාදී, තිණ්ණාවිති තාදී, තන්තිද්දෙසාති තාදී”ති (මහානි. 38; 192) එවං තාදිලක්ඛණජ්වත්තෙන සත්ථාරා. භවනෙත්තීති භවරජ්ජු, තණ්භායෙනං නාමං. තාය හි ගොණා විය ගීවාය රජ්ජුයා, සත්තා භද්දෙය බද්ධා තං තං භවං නීයන්ති, තස්මා භවනෙත්තීති වුව්චති. පුට්ඨො කම්මවිපාකෙනාති මග්ගවෙනනාය පුට්ඨො. යස්මා හි මග්ගවෙනනාය කම්මං පච්චති විපච්චති ධස්භති, පරික්ඛයං ගච්ඡති, තස්මා සා කම්මවිපාකොති වුත්තා. තාය හි පුට්ඨත්තා එස අණණො නික්කිලෙසො ජාතො, න දුක්ඛවෙදනාය අණණො. භුඤ්ජාමීති වෙන්ථ ථෙය්‍යපරිභොගො ඉණපරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො සාමිපරිභොගොති වත්තාරො පරිභොගා වෙදිතබ්බා. තත්ථ දුස්සීලස්ස පරිභොගො ථෙය්‍යපරිභොගො නාම. සො හි වත්තාරො පච්චයෙ ථෙන්නෙත්වා භුඤ්ජති. වුත්තම්පි වෙතං “ථෙය්‍යාය වො, භික්ඛවෙ,

රටියිඤ්ඤා භුක්තො”ති (පාරා. 195). සිලවතො පන අපච්චවෙක්ඛණපරිභොගො ඉණපරිභොගො නාම. සත්තන්තං සෙක්ඛානං පරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො නාම. ඛණ්ඩසවස්ස පරිභොගො සාමිපරිභොගො නාම. ඉධ කිලෙසඉණානං අභාවං සන්ධාය “අණණො”ති වුත්තං. “අනිණො”තිපි පායො. සාමිපරිභොගං සන්ධාය “භුඤ්ජාමි භොජන”න්ති වුත්තං.

කාමරතිසන්ථවන්ති දුට්ඨෙසුපි කාමෙසු තණ්හාරතිසන්ථවං මා අනුසුඤ්ජප්ථ මා කරිත්ථ. නයිදං දුම්මන්තිතං මමාති යං මයා සම්මාසම්බුද්ධං දිස්වා පබ්බජිස්සාමිති මන්තිතං, තං මම මන්තිතං න දුම්මන්තිතං. සංවිහත්තෙසු ධම්මෙසුති අහං සත්ථාති එවං ලොකෙ උජ්ජන්තෙහි යෙ ධම්මා සංවිහත්තා, තෙසු ධම්මෙසු යං සෙට්ඨං නිබ්බානං, තදෙව අහං උපගමං උපගතො සම්පත්තො, තස්මා මය්හං ඉදං ආගමනං ස්වාගතං නාම ගතන්ති. කිස්සො විජ්ජාති පුබ්බෙතිවාසදිබ්බවක්ඛුආසවක්ඛයපඤ්ඤා. කතං බුද්ධස්ස සාසනන්ති යං බුද්ධස්ස සාසනෙ කත්තබ්බකිච්චං අත්ථි, තං සබ්බං මයා කතං. තිහි විජ්ජාහි නවහි ව ලොකුත්තරධම්මෙහි දෙසනං මත්ථකං පාපෙසිති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අඬුලිමාලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. පියජාතිකසුත්තවණ්ණනා

353. එවං මෙ සුතන්ති පියජාතිකසුත්තං. තත්ථ නෙව කම්මන්තා පටිහන්තිති න සබ්බෙන සබ්බං පටිහන්ති, පකතිනියාමෙන පන න පටිහන්ති. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. එත්ථ ව න පටිභාතීති න රුච්චති. ආළාභනන්ති සුසානං. අඤ්ඤාචන්තන්ති විචණ්ණතාය අඤ්ඤාභාවො. ඉන්ද්‍රියානි නාම මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා, පතිට්ඨිතොකාසං පන සන්ධාය ඉදං වුත්තං. පියජාතිකාති පියතො ජායන්ති. පියජ්ජභාවිකාති පියතො පභවන්ති.

355. සවෙ තං, මහාරාජාති තස්ස අත්ථං අසල්ලක්ඛයමානාපි සත්ථරි සද්ධාය එවං වදති. වර පිරෙති අපෙහි අම්භාකං පරෙ, අනජ්ඣන්තිකභූතෙති අත්ථො. අප්ථ වා වර පිරෙති පරතො ගච්ඡ, මා ඉධ තිට්ඨාතිපි අත්ථො.

356. ද්විධා ඡෙත්වාති අසිනා ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කරොන්තො ඡින්දිත්වා. අත්තානං උජ්ජාලෙසීති තෙනෙව අසිනා අත්තනො උදරං ඵාලෙසී. යදි හි තස්ස සා අජ්ජියා භවෙය්‍ය, ඉදානි අඤ්ඤං මාතුගාමං ගණ්හිස්සාමිති අත්තානං න ඝාතෙය්‍ය. යස්මා පනස්ස සා පියා අහොසි, තස්මා පරලොකෙපි තාය සද්ධිං සමඬ්භිභාවං පත්ථයමානො එවමකාසී.

357. පියා තෙ වජිරිති එවං කිරස්සා අහොසි – “සවාහං, ‘භුතපුබ්බං, මහාරාජ, ඉම්ස්සායෙව සාවත්ථියං අඤ්ඤතරිස්සා ඉත්ථියා’තිආදිකථං කට්ඨෙය්‍යං, ‘කො තෙ එවං අකාසි, අපෙහි නත්ථි එත’න්ති මං පටිසෙධෙය්‍ය, වත්තමානෙනෙව නං සඤ්ඤාපෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා එවමාහ. විපරිණාමඤ්ඤාභාවාති එත්ථ මරණවසෙන විපරිණාමො, කෙනචි සද්ධිං පලායිත්වා ගමනවසෙන අඤ්ඤාභාවො වෙදිතබ්බො.

වාසභායාති වාසභා නාම රඤ්ඤො එකා දෙව්, තං සන්ධායාහ.

පියා තෙ අහන්ති කස්මා සබ්බපච්ඡා ආහ? එවං කිරස්සා අහොසි – “අයං රාජා මය්හං කුපිතො, සවාහං සබ්බපඨමං ‘පියා තෙ අහ’න්ති පුට්ඨෙය්‍යං, ‘න මෙ ත්වං පියා, වර පිරෙ’ති වදෙය්‍ය, එවං සත්තෙ කථා පතිට්ඨානං න ලභිස්සති”ති කථාය පතිට්ඨානත්ථං සබ්බපච්ඡා පුට්ඨි. කාසිකොසලෙසු ඡඩ්ඞිතභාවෙන විපරිණාමො, පට්ඨාසුනං හත්ථගමනවසෙන අඤ්ඤාභාවො වෙදිතබ්බො.

ආවමෙහීති ආවමනොදකං දෙහි. ආවමිත්වා හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා සත්ථාරං නමස්සිතුකාමො එවමාහ. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

පියජාතිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. බාහිතිකසුත්තවණ්ණනා

358. එවං මෙ සුතන්ති බාහිතිකසුත්තං. තත්ථ එකපුණ්ඩරිකං නාගන්ති එවංනාමකං හත්ථි. තස්ස කිර ඵාසුකානං උපරි තාලඵලමත්තං පණ්ඩරට්ඨානං අත්ථි, තෙනස්ස එකපුණ්ඩරිකොති නාමං අකංසු. සිරිවඩ්ඞං මහාමත්තන්ති පච්චෙකහත්ථි. අභිරුහිත්වා කථාඵාසුකත්ථං සද්ධිං ගච්ඡන්තං එවංනාමකං මහාමත්තං. ආයස්මානොති එත්ථ නොති පුච්ඡාය නිපාතො. මහාමත්තො ථෙරස්ස සඬ්ඝාට්ඨත්තධාරණාකාරං සල්ලක්ඛෙත්වා “එවං, මහාරාජා”ති ආහ.

359. ඔපාරම්භොති උපාරම්භං දොසං ආරොපනාරහො. කිං පුච්ඡාමිති රාජා පුච්ඡති. සුන්දරිවත්ථුස්මිං උප්පන්නම්දං සුත්තං, තං පුච්ඡාමිති පුච්ඡති. යඤ්භි මයං, හන්තෙති, හන්තෙ, යං මයං විඤ්ඤාමිති ඉදං පදං ගහෙත්වා පඤ්භෙන පරිපුරෙතුං නාසක්ඛිමිහා, තං කාරණං ආයස්මතා එවං වදන්තෙන පරිපුරිතං.

360. අකුසලොති අකොසල්ලසම්භූතො. සාවජ්ජොති සදොසො. සබ්බාබජ්ඣොති සදුක්ඛො. දුක්ඛවිපාකොති ඉධ නිස්සන්දවිපාකො කට්ඨො. තස්සාති තස්ස එවං අත්තබ්බාබාධාදිනං අත්ථාය පචත්තකායසමාචාරස්ස.

සබ්බාකුසලධම්මපභිනො ඛො, මහාරාජ, තථාගතො කුසලධම්මසමන්තාගතොති එත්ථ සබ්බෙසංයෙව අකුසලානං ධම්මානං පහානං චණ්ණෙතීති. ආම චණ්ණෙතීති චූත්තෙ යථා පුච්ඡා, තථා අත්ථො චූත්තො භවෙය්‍ය. එවං බ්‍යාකරණං පන න භාරියං. අප්පභිනඅකුසලොපි හි පහානං චණ්ණෙය්‍ය, භගවා පන පභිනාකුසලතාය යථාකාරී තථාචාදීති දස්සෙතුං එවං බ්‍යාකාසි. සුක්කපක්ඛෙපි එසෙව නයො.

362. බාහිතිකාති බාහිතිරට්ඨෙ උට්ඨිතවත්ථස්සෙතං නාමං. සොළසසමා ආයාමෙනාති ආයාමෙන සමසොළසහත්ථා. අට්ඨසමා විත්ථාරෙන්නාති විත්ථාරෙන සමඅට්ඨහත්ථා.

363. භගවතො පාදාසීති භගවතො නිය්‍යාතෙසි. දත්වා ච පන ගන්ධකුටියං විතානං කත්වා බන්ධි. තතො පට්ඨාය ගන්ධකුටි භියෙය්‍යාසොමත්තාය සොභි. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. නෙය්‍යපුග්ගලස්ස පන වසෙන අයං දෙසනා නිට්ඨිතාති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

බාහිතිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ධම්මවෙතියසුත්තවණ්ණනා

364. එවං මෙ සුතන්ති ධම්මවෙතියසුත්තං. තත්ථ මෙදාළපන්ති නාමෙතං තස්ස, තස්ස හි නිගමස්ස මෙදවණ්ණො පාසාණා කිරෙත්ථ උස්සන්තා අහෙසුං, තස්මා මෙදාළපන්ති සඬ්ඛං ගතං. සෙනාසනං පනෙත්ථ අනියතං, තස්මා න තං චූත්තං. නගරකන්ති එවංනාමකං සක්ඛ්‍යානං නිගමං. කෙනවිදෙව කරණියෙනාති න අඤ්ඤා කරණියෙන, අයං පන බන්ධුලසෙනාපතිං සද්ධිං ද්වන්තිංසාය පුත්තෙහි එකදිවසෙනෙව ගණ්භථාති ආණාපෙසි, තංදිවසඤ්චස්ස භරියාය මල්ලිකාය පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං භගවා නිමන්තිතො, බුද්ධප්පමුඛෙ භික්ඛුසඬ්ඛෙ සරං ආගන්ත්වා නිසින්තමත්තෙ “සෙනාපති කාලඬ්ඛතො”ති සාසනං ආහරිත්වා මල්ලිකාය අදංසු. සා පණ්ණං ගහෙත්වා මුඛසාසනං පුච්ඡී. “රඤ්ඤා අයො සෙනාපති සද්ධිං ද්වන්තිංසාය පුත්තෙහි එකප්පහාරෙතෙව ගභාපිතො”ති ආරොචෙසුං. මහාජනගතං මා කරිත්ථාති ඔච්චිකාය පණ්ණං කත්වා භික්ඛුසඬ්ඛං පරිච්ඡි. තස්මිං සමයෙ එකා සප්පිචාටි නිහරිතා, සා උම්මාරෙ ආභවිව හින්තා, තං අපනෙත්වා අඤ්ඤං ආහරාපෙත්වා භික්ඛුසඬ්ඛං පරිච්ඡි.

සත්ථා කතහත්තකිච්චො කථාසමුට්ඨාපනත්ථං – “සප්පිචාටියා හින්තපච්චයා න චින්තෙතඛ්ඛ”න්ති ආහ. තස්මිං සමයෙ මල්ලිකා පණ්ණං නිහරිත්වා භගවතො පුරතො යපෙත්වා – “භගවා ඉමං ද්වන්තිංසාය පුත්තෙහි සද්ධිං සෙනාපතිතො මතසාසනං, අහං එතම්පි න චින්තයාමි, සප්පිචාටිපච්චයා කිං චින්තෙය්‍යාමි”ති ආහ. භගවා – “මල්ලිකෙ, මා චින්තයි, අනාමග්ගෙ සංසාර නාම චත්තමානානං හොති එත”න්ති අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තං ධම්මකථං කත්වා අගමාසි. මල්ලිකා ද්වන්තිංසසුණ්ඛසායො පක්කොසාපෙත්වා ඔවාදං අදාසි. රාජා මල්ලිකං පක්කොසාපෙත්වා “සෙනාපතිතො අම්භාකං අත්තරෙ හින්තදොසො අත්ථි නත්ථි”ති පුච්ඡී. නත්ථි සාමිති. සො තස්සා වචනෙන තස්ස නිද්දොසභාවං ඤත්වා විප්පට්ඨාරී බලවදොමනස්ස උප්පාදෙසි. සො – “එවරුපං නාම අදොසකාරකං මං සම්භාවයිත්වා ආගතං සභායකං විනාසෙසි”න්ති තතො පට්ඨාය පාසාදෙ වා නාටකෙසු වා රජ්ජසුඛෙසු වා චිත්තස්සාදං අලභමානො තත්ථ තත්ථ විචරිතුං ආරද්ධො. එතදෙව කිච්චං අහොසි. ඉදං සන්ධාය චූත්තං “කෙනවිදෙව කරණියෙනා”ති.

දීඝං කාරායනන්ති දීඝකාරායනො නාම බන්ධුලසෙනාපතිස්ස භාගිනෙය්‍යො “එතස්ස මෙ මාතුලො අදොසකාරකො නික්කාරණෙන ඝාතිතො”ති රඤ්ඤා සෙනාපතිට්ඨානෙ යපිතො. තං සන්ධායෙන චූත්තං. මහවිවා රාජානුභාවෙනාති මහතා රාජානුභාවෙන , ධරණිතලං හින්දන්තො විය සාගරං පරිවත්තෙන්තො විය විචිත්තවෙසසොහෙන මහතා බලකායෙනාති අත්ථො. පාසාදිකානීති දස්සනෙනෙව සහ රඤ්ජනකානි. පසාදනීයානීති තස්සෙව වෙච්චනං. අථ වා පාසාදිකානීති පසාදජනකානි. අප්පසද්දානීති නිස්සද්දානි. අප්පනිග්ගොසානීති අවිභාවිතත්ථෙත නිග්ගොසෙන රහිතානි. විජනවාතානීති විගතජනවාතානි. මනුස්සරාහස්සෙය්‍යකානීති මනුස්සානං රහස්සකම්මානුච්ඡිකානි, රහස්සමන්තං මන්තෙන්තානං අනුරූපානීති අත්ථො. පටිසල්ලානසාරුප්පානීති නිලියනභාවස්ස එකිභාවස්ස අනුච්ඡිකානි. යත්ථ සුදං මයන්ති න තෙන තත්ථ භගවා පයිරුපාසිතපුබ්බො, තාදිසෙසු පන පයිරුපාසිතපුබ්බො, තස්මා යාදිසෙසු සුදං මයන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො.

අත්ථි, මහාරාජානි පණ්ඩිතො සෙනාපති “රාජා භගවන්තං මමායති” ති ජානාති, සො සවෙ මං රාජා “කභං භගවා” ති වදෙයා, අදන්ධායන්තෙන ආචික්ඛිතුං යුත්තන්ති වරපුරිසෙ පයොපේත්වා භගවතො නිවාසනට්ඨානං ඤත්වාච චිහරති. තස්මා එවමාහ. ආරාමං පාවිසීති බ්හිනිගමෙ බන්ධාචාරං බන්ධාපේත්වා කාරායනෙන සද්ධිං පාවිසී.

366. විහාරොති ගන්ධකුටිං සන්ධායාහංසු. ආළින්දන්ති පමුබං. උක්කාසිත්වාති උක්කාසිතසද්දං කත්වා. අග්ගළන්ති කවාටං. ආකොටෙහිති අග්ගනබෙන ඊසකං කුඤ්චිකච්ඡිද්දසමීපෙ කොටෙහිති චුත්තං හොති. ද්වාරං කිර අතිඋපරි අමනුස්සා, අතිහෙට්ඨා දීඝජාතිකා කොටෙන්ති. තථා අකොටෙන්වා මජ්ඣෙ ඡිද්දසමීපෙ කොටෙනබ්බං, ඉදං ද්වාරකොට්ටකචත්තන්ති දීපෙන්තා වදන්ති. තත්ථෙවති භික්ඛුහි චුත්තට්ඨානෙයෙව. බග්ගඤ්ච උණ්භිසඤ්චාති දෙසනාමත්තමෙතං,

වාලබ්ඡනිමුණ්භිසං, බග්ගං ඡත්තඤ්චුපාහනං;
ඕරුය්හ රාජා යානම්හා, යපයිත්වා පටිච්ඡදන්ති. —

ආගතානි පන පඤ්චපි රාජකකුඩභණ්ඩානි අදාසි. කස්මා පන අදාසීති. අතිගරුනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තිකං උද්ධතවෙසෙන ගන්තුං න යුත්තන්ති ව, එකකොච උපසඬකමිත්වා අත්තනො රුචිවෙසන සම්මොදිස්සාමි වාති. පඤ්චපු භි රාජකකුඩභණ්ඩෙසු නිවත්තිතෙසු ත්වං නිවත්තාති වත්තබ්බං න හොති, සබ්බෙ සයමෙව නිවත්තන්ති. ඉති ඉමෙහි ද්විති කාරණෙහි අදාසි. රහායතීති රහස්සං කරොති නිගුහති. අයං කිරස්ස අධිප්පායො “පුබ්බෙපි අයං රාජා සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං චතුක්කණ්ණමන්තං මන්තෙත්වා මය්හං මාතුලං සද්ධිං ද්වත්තිංසාය පුත්තෙහි ගණ්භාපෙසි, ඉදානිපි චතුක්කණ්ණමන්තං මන්තෙතුකාමො, කච්චි නු බො මං ගණ්භාපෙස්සති” ති. එවං කොපවසෙනස්ස එතදහොසි.

විවරි භගවා ද්වාරන්ති න භගවා උට්ඨාය ද්වාරං විවරි, විවරතුති පන හත්ථං පසාරෙසි. තතො — “භගවා තුම්හෙහි අනෙකෙසු කප්පකොටිසු දානං දදමානෙහි න සහත්ථා ද්වාරවිවරණකම්මං කත”න්ති සයමෙව ද්වාරං විවටං. තං පන යස්මා භගවතො මනෙන විවටං, තස්මා “විවරි භගවා ද්වාර”න්ති වත්තුං වට්ටති. විහාරං පවිසිත්වාති ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා. තස්මිං පන පටිට්ඨමත්තෙයෙව කාරායනො පඤ්ච රාජකකුඩභණ්ඩානි ගහෙන්වා බන්ධාචාරං ගන්ත්වා විට්ඨුහං ආමන්තෙසි “ඡත්තං සම්ම උස්සාපෙහි” ති. මය්හං පිතා කිං ගතොති? පිතරං මා පුච්ඡ, සවෙ ත්වං න උස්සාපෙසි, තං ගණ්භිත්වා අහං උස්සාපෙමිති. “උස්සාපෙමි සම්මා” ති සම්පට්චිඡී. කාරායනො රඤ්ඤො එකං අස්සඤ්ච අසිඤ්ච එකමෙව ව පරිවාරිකං ඉන්ථිං යපෙන්වා — “සවෙ රාජා ජීවිතෙන අත්ථිකො, මා ආගච්ඡතු” ති විට්ඨුහස්ස ඡත්තං උස්සාපෙන්වා තං ගහෙන්වා සාවත්ථිමෙව ගතො.

367. ධම්මන්වයොති පච්චක්ඛඤාණසඬබ්බාතස්ස ධම්මස්ස අනුනයො අනුමානං, අනුබුද්ධිති අත්ථො. ඉදානි යෙනස්ස ධම්මන්වයෙන “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා” තිආදි හොති, තං දස්සෙතුං ඉධ පනාහං, හන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ ආපාණකොටිකන්ති පාණොති ජීවිතං, තං මරියාදං අන්තො කරිත්වා, මරණසමයෙපි වරන්තියෙව, තං න විතික්කමන්තිති චුත්තං හොති. “අපාණකොටික”න්තිපි පායො, ආජීවිතපරියන්තන්ති අත්ථො. යථා එකච්චෙ ජීවිතහෙතු අතික්කමන්තා පාණකොටිකං කත්වා වරන්ති, න එවන්ති අත්ථො. අයමිපි බො මෙ, හන්තෙති බුද්ධසුබුද්ධතාය ධම්මස්වාක්ඛාතතාය සඬසසුප්පටිපන්නතාය ව එතං එවං හොති, එවඤ්ඤි මෙ, හන්තෙ, අයං භගවති ධම්මන්වයො හොතිති දීපෙති. එසෙව නයො සබ්බත්ථ.

369. න විය මඤ්ඤෙ වක්ඛුං බන්ධන්තෙති වක්ඛුං අබන්ධන්තෙ විය. අපාසාදිකඤ්ඤි දිස්වා පුන ඔලොකනකිච්චං න හොති, තස්මා සො වක්ඛුං න බන්ධති නාම. පාසාදිකං දිස්වා පුනප්පුනං ඔලොකනකිච්චං හොති, තස්මා සො වක්ඛුං බන්ධති නාම. ඉමෙ ව අපාසාදිකා, තස්මා එවමාහ. බන්ධුකරොගො නොති කුලරොගො. අම්භාකං කුලෙ ජාතා එවරුපා හොන්තිති වදන්ති. උළාරන්ති මහෙසක්ඛං. පුබ්බෙනාපරන්ති පුබ්බතො අපරං විසෙසං. තත්ථ කසිණපරිකම්මං කත්වා සමාපත්තිං නිබ්බන්තෙන්තො උළාරං පුබ්බෙ විසෙසං සඤ්ජානාති නාම, සමාපත්තිං පදට්ඨානං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං ගණ්භන්තො උළාරං පුබ්බතො අපරං විසෙසං සඤ්ජානාති නාම.

370. සාතෙතායං වා සාතෙතුන්ති සාතෙතබ්බයුත්තකං සාතෙතුං. ජාපෙතායං වා ජාපෙතුන්ති ධනෙන වා ජාපෙතබ්බයුත්තකං ජාපෙතුං ජානිතුං අධනං කාතුං. පබ්බාපේතායං වා පබ්බාපේතුන්ති රට්ඨතො වා පබ්බාපේතබ්බයුත්තකං පබ්බාපේතුං.

373. ඉසිදත්තපුරාණාති ඉසිදත්තො ව පුරාණො ව. තෙසු එකො බ්‍රහ්මචාරී, එකො සදාරසන්තුට්ඨො. මමහත්තාති මම සන්තකං හත්තං එතෙසන්ති මමහත්තා. මමයානාති මම සන්තකං යානං එතෙසන්ති මමයානා. ජීවිකාය දානාති ජීවිතචුත්තිං දානා. වීමංසමානොති උපපරික්ඛමානො. තදා කිර රාජා නිද්දං අනොක්කන්තොව ඔක්කන්තො විය හුත්වා නිපජ්ජී. අථ තෙ ථපතයො “කතරස්මිං දිසාභාගෙ භගවා” ති පුච්ඡිත්වා “අසුකස්මිං නාමා” ති සුත්වා මන්තයිංසු — “යෙන සම්මාසම්බුද්ධො, තෙන සීසෙ කතෙ රාජා පාදතො හොති. යෙන රාජා, තෙන සීසෙ කතෙ සත්ථා පාදතො හොති, කිං කරිස්සාමා” ති? තතො තෙසං එතදහොසි — “රාජා කුප්පමානො යං අම්භාකං දෙති, තං අච්ඡින්නදෙයා. න

බො පන මයං සක්කොම ජානමානා සත්ථාරං පාදනො කාතු”න්ති රාජානං පාදනො කත්වා නිපජ්ජිංසු. තං සන්ධාය අයං රාජා එවමාහ.

374. පක්කාමීති ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා කාරායනස්ස ධීතට්ඨානං ගතො, තං තත්ථ අදිස්වා බන්ධාවාරට්ඨානං ගතො, තත්ථාපි අඤ්ඤං අදිස්වා තං ඉත්ථි පුච්ඡි. සා සබ්බං පවත්තිං ආචික්ඛි. රාජා – “න ඉදානි මයා එකකෙන තත්ථ ගන්තබ්බං, රාජගහං ගන්ත්වා භාගිනෙයොන සද්ධිං ආගන්ත්වා මය්හං රජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති රාජගහං ගවිජන්තො අන්තරාමග්ගෙ කණාජකහත්තඤ්චෙව භුඤ්ඡී, බහලඋදකඤ්ච පිටි. තස්ස සුබ්බමාලපකතිකස්ස ආභාරො න සම්මා පරිණාමි. සො රාජගහං පාපුණන්තොපි විකාලෙ ද්වාරෙසු පිහිනෙසු පාපුණි. “අජ්ජ සාලායං සයිත්වා ස්වෙ මය්හං භාගිනෙයාං පස්සිස්සාමි”ති බහිනගරෙ සාලාය නිපජ්ජි. තස්ස රත්තිභාගෙ උට්ඨානානි පවත්තිංසු, කතිපයවාලෙ බහි නික්ඛමි. තතො පට්ඨාය පදසා ගන්තුං අසක්කොන්තො තස්සා ඉත්ථියා අභිකෙ නිපජ්ජිත්වා බලවපව්වුසෙ කාලමකාසි. සා තස්ස මතභාවං ඤත්වා – “ද්විසු රජ්ජෙසු රජ්ජං කාරෙත්වා ඉදානි පරස්ස බහිනගරෙ අනාථසාලාය අනාථකාලකිරියං කත්වා නිපන්තො මය්හං සාමි කොසලරාජා”ති ආදීනි වදමානා උච්චාසද්දෙන පරිදෙවිතුං ආරභී. මනුස්සා සුත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා ආගන්ත්වා දිස්වා සඤ්ජානිත්වා ආගතකාරණං ඤත්වා මහාපරිභාරෙන සරිරකිව්වං කරිත්වා “විට්ඨුහං ගණ්හිස්සාමි”ති හෙරිං වරාපෙන්වා බලකායං සන්තිපාතෙසි. අමච්චා පාදෙසු පතිත්වා – “සවෙ, දෙව, තුම්භාකං මාතුලො අරොගො අස්ස, තුම්භාකං ගන්තුං යුත්තං භවෙයා, ඉදානි පන විට්ඨුභොපි තුම්භෙ නිස්සාය ඡත්තං උස්සාපෙතුං අරහතියෙවා”ති සඤ්ඤාපෙන්වා නිවාරෙසුං.

ධම්මවේනියානීති ධම්මස්ස චිත්තිකාරවචනානි. තීසු හි රතනෙසු යත්ථ කත්ථවි චිත්තිකාරෙ කතෙ සබ්බත්ථ කතොයෙව හොති, තස්මා භගවති චිත්තිකාරෙ කතෙ ධම්මොපි කතොව හොතිති භගවා “ධම්මවේනියානී”ති ආහ. ආදිබ්බන්ධවරියකානීති මග්ගබ්බන්ධවරියස්ස ආදිභූතානි, පුබ්බභාගපටිපත්තිභූතානිති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ධම්මවේනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. කණ්ණකත්ථලසුත්තවණ්ණනා

375. එවං මෙ සුතන්ති කණ්ණකත්ථලසුත්තං. තත්ථ උරුඤ්ඤායන්ති උරුඤ්ඤානි තස්ස රට්ඨස්සපි නගරස්සපි එතදෙව නාමං, භගවා උරුඤ්ඤානගරං උපනිස්සාය විහරති. කණ්ණකත්ථලෙ මීගදායෙති තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ කණ්ණකත්ථලං නාම එකො රමණීයො භූමිභාගො අත්ථි, සො මීගානං අභයත්ථාය දින්නත්තා මීගදායොති චූච්චති, තස්මිං කණ්ණකත්ථලෙ මීගදායෙ. කෙනවිදෙව කරණීයෙනාති න අඤ්ඤෙන, අනන්තරසුත්තෙන චුත්තකරණීයෙනෙව. සොමා ව භගීනී සකුලා ව භගීනීති ඉමා ද්වෙ භගීනියො රඤ්ඤො පජාපතියො. භත්තාභිභාරෙති භත්තං අභිභරණට්ඨානෙන. රඤ්ඤො භුඤ්ජනට්ඨානඤ්චි සබ්බාපි ඔරොධා කට්ඨජ්ජාදීනි ගහෙන්වා රාජානං උපට්ඨාතුං ගවිජන්ති, තාපි තථෙව අගමංසු.

376. කිං පන, මහාරාජානි කස්මා එවමාහ? රඤ්ඤො ගරභපරිමොවනත්ථං. එවඤ්චි පරිසා චිත්තෙයා – “අයං රාජා ආගවිජමානොව මාතුගාමානං සාසනං ආරොවෙති, මයං අත්තතො ධම්මතාය භගවන්තං දව්දුං ආගතොති මඤ්ඤාම, අයං පන මාතුගාමානං සාසනං ගහෙන්වා ආගතො, මාතුගාමදාසො මඤ්ඤෙ, එස පුබ්බෙපි ඉමීනාව කාරණෙන ආගවිජති”ති. පුච්ඡිතො පන සො අත්තතො ආගමනකාරණං කථෙස්සති, එවමස්ස අයං ගරභා න උප්පජ්ජිස්සතිති ගරභමොවනත්ථං එවමාහ.

378. අබ්භුදාභාසීති කථෙසි. සකිදෙව සබ්බං උස්සති සබ්බං දක්ඛිනීති යො එකාවජ්ජනෙන එකචිත්තෙන අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං සබ්බං උස්සති වා දක්ඛිනී වා, සො නත්ථිති අත්ථො. එකෙන හි චිත්තෙන අතීතං සබ්බං ජානිස්සාමිති ආවජ්ජිත්වාපි අතීතං සබ්බං ජානිතුං න සක්කා, එකදෙසමෙව ජානාති. අනාගතපච්චුප්පන්නං පන තෙන චිත්තෙන සබ්බෙනෙව සබ්බං න ජානාතීති. එස නයො ඉතරෙසු. එවං එකචිත්තවසෙනායං පඤ්ඤො කථිතො. හෙතුරූපන්ති හෙතුසභාවං කාරණජාතිකං. සහෙතුරූපන්ති සකාරණජාතිකං. සම්පරායිකාහං, භන්තෙති සම්පරායගුණං අහං, භන්තෙ, පුච්ඡාමි.

379. පඤ්චමානීති ඉමස්මිං සුත්තෙ පඤ්ච පට්ඨානියඨිගානි ලොකුත්තරමිස්සකානි කථිතානි. කථිතඨගුණවාසීවුළුසමුද්දත්තෙරො පන “තුම්භාකං, භන්තෙ, කිං රුච්චති”ති චුත්තෙ “මය්හං ලොකුත්තරානෙවානි රුච්චති”ති ආහ. පට්ඨානවෙමත්තතන්ති පට්ඨානානාත්තං. අඤ්ඤාදිසමෙව හි පුච්ඡ්ජනස්ස පට්ඨානං, අඤ්ඤාදිසං සොනාපන්නස්ස, අඤ්ඤාදිසං සකදාගාමිනො, අඤ්ඤාදිසං අනාගාමිනො, අඤ්ඤාදිසං අරහතො, අඤ්ඤාදිසං අසීතිමභාසාවකානං, අඤ්ඤාදිසං ද්විත්තං අග්ගසාවකානං, අඤ්ඤාදිසං පච්චෙකබුද්ධානං, අඤ්ඤාදිසං සබ්බඤ්ඤබුද්ධානං. පුච්ඡ්ජනස්ස පට්ඨානං සොනාපන්නස්ස පට්ඨානං න පාපුණාති...පෙ.... පච්චෙකබුද්ධස්ස පට්ඨානං සබ්බඤ්ඤබුද්ධස්ස පට්ඨානං න පාපුණාති. ඉමමත්ථං සන්ධාය “පට්ඨානවෙමත්තතං වදාමි”ති ආහ. දත්තකාරණං

ගව්‍යයන්ති යං අකුටකරණං, අනවච්ඡින්නදනං, ධුරස්ස අව්ච්ඡින්නන්ති දන්තෙසු කාරණං දිස්සති, තං කාරණං උපගව්‍යයන්ති අත්ථො. දන්තභූමින්නි දන්තෙහි ගන්තබ්බභූමිං. අස්සද්ධොතිආදීසු පුට්ඨජනසොතාපන්නසකදාගාමීඅනාගාමීනො චත්තාරොපි අස්සද්ධා නාම. පුට්ඨජනො හි සොතාපන්නස්ස සද්ධං අප්පත්තොති අස්සද්ධො, සොතාපන්නො සකදාගාමීස්ස, සකදාගාමී අනාගාමීස්ස, අනාගාමී අරහතො සද්ධං අප්පත්තොති අස්සද්ධො, ආබ්බොධො අරහතොපි උප්පජ්ජති පඤ්චවිධ ඛණ්ඩාබ්බා නාම භොන්ති. අරියසාවකස්ස පන සයො මායාවිති නාමං නත්ථි. තෙනෙව ථෙරො – “පඤ්ච පධානියඬගානි ලොකුත්තරානි කට්ඨානිති මය්හං රුච්චති”ති ආහ. අස්සබ්බකසුත්තන්තෙ පන – “තයො ච, හික්ඛෙව, අස්සබ්බකෙ තයො ච පුරිසබ්බකෙ දෙසෙස්සාමි”ති (අ. නි. 3.141) එත්ථ අරියසාවකස්සාපි සම්බොධිනාමං ආගතං, තස්ස වසෙන ලොකුත්තරමිස්සකා කට්ඨානි චුත්තං. පුට්ඨජනො පන සොතාපන්නිමග්ගවීරියං අසම්පත්තො...පෙ.... අනාගාමී අරහත්තමග්ගවීරියං අසම්පත්තොති කුසිතොපි අස්සද්ධො විය චත්තාරොව භොන්ති, තථා දුප්පඤ්ඤො.

එවං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං වෙදිතබ්බං – අදන්තභත්ථිආදයො විය හි මග්ගපධානරහිතො පුග්ගලො. දන්තභත්ථිආදයො විය මග්ගපධානවා. යථා අදන්තා භත්ථිආදයො කුටාකාරං අකත්වා අවිච්ඡින්නදිත්වා ධුරං අපාතෙත්වා දන්තගමනං වා ගන්තුං දන්තභූමිං වා පත්තුං න සක්කොන්ති, එවමෙවං මග්ගපධානරහිතො මග්ගපධානවතා පත්තබ්බං පාපුණ්තුං නිබ්බත්තෙතබ්බං ගුණං නිබ්බත්තෙතුං න සක්කොති. යථා පන දන්තභත්ථිආදයො කුටාකාරං අකත්වා අවිච්ඡින්නදිත්වා ධුරං අපාතෙත්වා දන්තගමනං වා ගන්තුං දන්තභූමිං වා පත්තුං සක්කොන්ති, එවමෙවං මග්ගපධානවා මග්ගපධානවතා පත්තබ්බං පාපුණ්තුං නිබ්බත්තෙතබ්බං ගුණං නිබ්බත්තෙතුං සක්කොති. ඉදං චුත්තං භොති – “සොතාපන්නිමග්ගපධානවා සොතාපන්නිමග්ගපධානවතා පත්තොකාසං පාපුණ්තුං නිබ්බත්තෙතබ්බං ගුණං නිබ්බත්තෙතුං සක්කොති...පෙ.... අරහත්තමග්ගපධානවා අරහත්තමග්ගපධානවතා පත්තොකාසං පාපුණ්තුං නිබ්බත්තෙතබ්බං ගුණං නිබ්බත්තෙතුං සක්කොති”ති.

380. සම්මප්පධානානි මග්ගපධානෙන සම්මප්පධානා. න කිඤ්චි නානාකරණං වදාමි යදිදං විමුක්තියා විමුක්තින්ති යං එකස්ස ඵලවිමුක්තියා ඉතරස්ස ඵලවිමුක්තිං ආරබ්භ නානාකරණං චත්තබ්බං සියා, තං න කිඤ්චි වදාමිති අත්ථො. අවිච්චියා වා අවිච්චින්නි අවිච්චියා වා අවිච්චිමිති. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො, භූමිමත්ථෙ හි එතං උපයොගවචනං. කිං පන ත්ථං, මහාරාජාති, මහාරාජ, කිං ත්ථං? “සන්ති දෙවා වාතුමහාරාජිකා, සන්ති දෙවා තාවතිංසා...පෙ.... සන්ති දෙවා පරනිමිත්තවසවත්තිනො, සන්ති දෙවා තතුත්තරි”න්ති එවං දෙවානං අත්ථිභාවං න ජානාසි, යෙන එවං වදෙසීති. තතො අත්ථිභාවං ජානාමි, මනුස්සලොකං පන ආගව්ජන්ති නාගව්ජන්තිති ඉදං පුච්ඡන්තො යදි වා තෙ, භන්තෙතිආදිමාහ. සබ්බාබ්ජිකානි සදුක්ඛා, සමුච්ඡෙදප්පභානෙන අප්පභීනවෙතසිකදුක්ඛා. ආගන්තාරොති උපපත්තිවසෙන ආගන්තාරො. අබ්බාබ්ජිකානි සමුච්ඡින්නදුක්ඛා. අනාගන්තාරොති උපපත්තිවසෙන අනාගන්තාරො.

381. පභොතීති සක්කොති. රාජා හි පුඤ්ඤචන්තමිපි ලාභසක්කාරසම්පන්නං යථා න කොචි උපසඬකමති, එවං කරොන්තො තම්භා යානා වාවෙතුං සක්කොති. තං අපුඤ්ඤචන්තමිපි සකලගාමං පිණ්ඩාය වරිත්වා යාපනමත්තං අලහන්තං යථා ලාභසක්කාරසම්පන්නො භොති, එවං කරොන්තො තම්භා යානා වාවෙතුං සක්කොති. බ්‍රහ්මචරියචන්තමිපි ඉත්ථිහි සද්ධිං සම්පයොජෙත්වා සීලවිනාසං පාපෙන්තො බලක්කාරෙන වා උප්පබ්බාජෙන්තො තම්භා යානා වාවෙතුං සක්කොති. අබ්‍රහ්මචරියචන්තමිපි සම්පන්නකාමගුණං අමච්චං ඛන්ධනාගාරං පචෙසෙත්වා ඉත්ථිනං මුබ්බිමිපි පස්සිතුං අදෙන්තො තම්භා යානා වාවෙති නාම. රට්ඨතො පන යං ඉච්ඡති, තං පබ්බාජෙති නාම.

දස්සනායපි නප්පභොන්තිති කාමාවචරෙ තාව අබ්බාබ්ජිකෙ දෙවෙ සබ්බාබ්ජිකා දෙවා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණදස්සනායපි නප්පභොන්ති. කස්මා? අරහතො තත්ථ යානාභාවතො. රූපාවචරෙ පන එකවිමානස්මිංයෙව තිට්ඨන්ති ව නිසිදන්ති වානි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණදස්සනාය පභොන්ති, එතෙහි දිට්ඨං පන සල්ලක්ඛිතං පටිච්චද්ධං ලක්ඛණං දට්ඨං සල්ලක්ඛිතං පටිච්චිකිත්තුං න සක්කොන්තිති ඤාණවක්ඛුනා දස්සනාය නප්පභොන්ති, උපරිදෙවෙ ව වක්ඛුච්ඤ්ඤාණදස්සනොනාපිති.

382. කො නාමො අයං, භන්තෙති රාජා ථෙරං ජානන්තොපි අජානන්තො විය පුච්ඡති. කස්මා? පසංසිතුකාමනාය. ආනන්දරූපොති ආනන්දසභාවො. බ්‍රහ්මපුච්ඡාපි චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බා. අථ බො අඤ්ඤතරො පුරිසොති සා කිර කථා විට්ඨුභෙනෙව කට්ඨා, තෙ “තයා කට්ඨා, තයා කට්ඨා”ති කුපිතා අඤ්ඤමඤ්ඤං ඉමස්මිංයෙව යානෙ අත්තනො අත්තනො බලකායං උට්ඨාපෙත්වා කලභමිපි කරෙය්‍යුන්ති නිවාරණත්ථං සො රාජපුරිසො එතදවොච. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. අයං පන දෙසනා නෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙන නිට්ඨිතාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

කණ්ණකත්ථලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. බ්‍රාහ්මණවග්ගො

1. බ්‍රහ්මායුස්සත්තවණ්ණනා

383. එවං මෙ සුතන්ති බ්‍රහ්මායුස්සත්තං. තත්ථ මහතා භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිත්ති මහතානි ගුණමහත්තෙනපි මහතා, සඤ්ඤාමහත්තෙනපි. සො හි භික්ඛුසඤ්ඤා ගුණෙහිපි මහා අහොසි අප්පිච්ඡතාදිගුණසමන්තාගතත්තා, සඤ්ඤායපි මහා පඤ්චසතසඤ්ඤාත්තා. භික්ඛුනං සඤ්ඤානං භික්ඛුසඤ්ඤා, දිට්ඨිසිලසාමඤ්ඤාසඤ්ඤාසඤ්ඤානං සමණගුණෙනාති අත්ථො. සද්ධිත්ති එකතො. පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහිති පඤ්ච මත්තා එතෙසන්ති පඤ්චමත්තාති. මත්තාති පමාණං වුවච්ඡි, තස්මා යථා භොජනෙ මත්තඤ්ඤාති වුත්තෙ භොජනෙ මත්තං ජානාති පමාණං ජානාතිති අත්ථො භොති, එවමිධාපි තෙසං භික්ඛුසතානං පඤ්චමත්තා පඤ්චපමාණන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. භික්ඛුනං සතාති භික්ඛුසතාති. තෙහි පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි.

විසවස්සසතිකොති විසාධකවස්සසතිකො. තිණ්ණං වෙදානන්ති ඉරුචෙදයපුච්චෙදසාමවෙදානං. ඔට්ඨපහතකරණවසෙන පාරං ගතොති පාරගු. සහ නිසණ්ඩුනා ව කෙටුහෙන ව සනිසණ්ඩුකෙටුහනං, නිසණ්ඩුති නාමනිසණ්ඩුරුක්ඛාදීනං වෙච්චනප්පකාසකං සත්ථං. කෙටුහන්ති කිරියාකප්පච්ඡාපො කච්ඡං උපකාරාය සත්ථං. සහ අක්ඛරප්පහෙදෙන සක්ඛරප්පහෙදානං. අක්ඛරප්පහෙදොති සික්ඛා ව නිරුත්ති ව. ඉතිහාසපඤ්චමානන්ති ආට්ඨකිකවෙදං චතුත්ථං කත්වා “ඉතිහ ආස ඉතිහ ආසා”ති ඊදිසවච්චනප්පට්ඨසංයුත්තො පුරාණකථාසඤ්ඤාතො ඉතිහාසො පඤ්චමො එතෙසන්ති ඉතිහාසපඤ්චමා, තෙසං ඉතිහාසපඤ්චමානං. පදඤ්ච තදවසෙසඤ්ච බ්‍යාකරණං අධියති පච්චෙදෙති වාති පදකො වෙය්‍යාකරණො. ලොකායතං වුවච්ඡි විතණ්ඩවාදසත්ථං. මහාපුරිසලක්ඛණන්ති මහාපුරිසානං බුද්ධාදීනං ලක්ඛණදීපකං ද්වාදසසහස්සගත්ථප්පමාණං සත්ථං, යත්ථ සොළසසහස්සගාථාපරිමාණාය බුද්ධමත්තා නාම අහෙසුං, යෙසං වසෙන “ඉමිනා ලක්ඛණෙන සමන්තාගතා බුද්ධා නාම භොන්ති, ඉමිනා පච්චෙකබුද්ධා නාම භොන්ති, ඉමිනා ද්වෙ අග්ගසාවකා, අසීතිමහාසාවකා, බුද්ධමාතා, බුද්ධපිතා, අග්ගපට්ඨාකො, අග්ගපට්ඨාසිකා, රාජා චක්ඛවත්ති”ති අයං විසෙසො ඤායති. අනවයොති ඉමෙසු ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනුනො පරිපුරකාරී, අවයො න භොතිති වුත්තං භොති. අවයො නාම යො තාති අත්ථතො ව ගත්ථතො ව සන්ධාරෙතුං න සක්කොති. අස්සොසි බොතිආදීසු යං චත්තබ්බං සියා, තං සාලෙය්‍යකසුත්තෙ (ම. නි. 1.439 ආදයො) වුත්තමෙව.

384. අයං තාතාති අයං මහල්ලකතාය ගන්තුං අසක්කොන්තො මාණවං ආමන්තෙත්වා එවමාහ. අපිච්ඡ එස බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි “ඉමස්මිං ලොකෙ ‘අහං බුද්ධො අහං බුද්ධො’ති උග්ගතස්ස නාමං ගහෙත්වා බ්‍රහ්ම ජනා විචරන්ති, තස්මා න මෙ අනුස්සවමත්තෙනෙව උපසඤ්ඤාමිතුං යුත්තං. එකච්චඤ්ඤි උපසඤ්ඤාමත්තස්ස අපක්කමනම්පි ගරු භොති, අනත්ථොපි උප්පජ්ජති. යංනුනාහං මම අන්තෙවාසිකං පෙසෙත්වා ‘බුද්ධො වා නො වා’ති ජානිත්වා උපසඤ්ඤාමෙය්‍ය”න්ති තස්මා මාණවං ආමන්තෙත්වා “අයං තාතා”තිආදිමාහ. තං භවන්තන්ති තස්ස භවතො. තථා සන්තංයෙවාති තථා සතොයෙව. ඉදඤ්ඤි ඉත්ථම්භුතාබ්‍යානත්ථෙ උපයොගවච්ඡනං. යථා කථං පනාහං, භොති එත්ථ කථං පනාහං, භො, තං භවන්තං ගොතමං ජානිස්සාමි, යථා සක්කා සො ඤාතුං, තථා මෙ ආචික්ඛාති අත්ථො. යථාති වා නිපාතමත්තමෙවෙනං. කථන්ති අයං ආකාරපුච්ඡා, කෙනාකාරෙතාහං භවන්තං ගොතමං ජානිස්සාමිති අත්ථො.

එවං වුත්තෙ කිරි නං උපජ්ඣායො – “කිං ත්වං, තාත, පට්ඨියං ධීතො පට්ඨිං න පස්සාමිති විය චන්දිමසුරියානං ඔහාසෙ ධීතො චන්දිමසුරියෙ න පස්සාමිති විය වදසි”තිආදීනි වත්වා ජානනාකාරං දස්සෙත්තො ආගතාති බො තාතාතිආදිමාහ. තත්ථ මන්තෙසුති වෙදෙසු. තථාගතො කිරි උප්පජ්ජස්සතිති පටිකච්චෙව සුද්ධාවාසා දෙවා වෙදෙසු ලක්ඛණාති පක්ඛිතිත්වා “බුද්ධමත්තා නාම එතෙ”ති බ්‍රාහ්මණවෙසෙන වෙදෙ වාචෙන්ති “තදනුසාරෙන මහෙසක්ඛා සත්තා තථාගතං ජානිස්සන්ති”ති. තෙන පුබ්බෙ වෙදෙසු මහාපුරිසලක්ඛණාති ආගච්ඡන්ති. පරිනිබ්බුතෙ පන තථාගතෙ අනුක්කමෙන අන්තරධායන්ති, තෙන එතරහි නත්ථි. මහාපුරිසස්සාති පණ්ඩිතමාදානඤ්ඤාකරුණාදිගුණමහතො පුරිසස්ස. ද්වෙයෙව ගතියොති ද්වෙ එව නිට්ඨා . කාමඤ්ඤායං ගතියද්දො – “පඤ්ච බො ඉමා , සාරිපුත්ත, ගතියො”තිආදීසු (ම. නි. 1.153) භවහෙදෙ වත්තති, “ගති මිගානං පවන”න්තිආදීසු (පරි. 339) නිවාසට්ඨානෙ, “එවං අධිමත්තගතිමන්තො”තිආදීසු (ම. නි. 1.161) පඤ්ඤාය, “ගතිගත”න්තිආදීසු විසට්ඨාවෙ, ඉධ පන නිට්ඨායං වත්තතිති වෙදිතබ්බො. තත්ථ කිඤ්ඤාපි යෙහි සමන්තාගතො රාජා භොති, න තෙහෙව බුද්ධො භොති, ජාතිසාමඤ්ඤාතො පන තාතියෙව තාතීති වුවච්ඡන්ති. තෙන වුත්තං – “යෙහි සමන්තාගතස්සා”ති. සචෙ අගාරං අජ්ඣාචසතිති යදි අගාරෙ වසති, රාජා භොති චක්ඛවත්ති. චතුති අච්ඡරියධම්මෙහි සඤ්ඤාච්ඡන්ති ව ලොකං රඤ්ජනතො රාජා. චක්ඛරතනං වත්තෙති, චතුති සම්පත්තිචක්ඛෙහි වත්තෙති, තෙහි ව පරං වත්තෙති, පරහිතාය ව ඉරියාපට්ඨකානං වත්තො එතස්මිං අත්ථිති චක්ඛවත්ති. එත්ථ ව රාජාති සාමඤ්ඤා, චක්ඛවත්තිති විසෙසනං. ධම්මෙන වරතීති ධම්මිකො, ඤායෙන සමෙන වත්තතිති අත්ථො. ධම්මෙන රජ්ජං ලභිත්වා රාජා ජාතොති ධම්මරාජා. පරහිතධම්මකරණෙන වා ධම්මිකො, අත්තහිතධම්මකරණෙන ධම්මරාජා. චතුරත්තාය ඉස්සරොති වාතුරත්තො, චතුසමුද්දන්තාය චතුබ්බිධදිපභුසිතාය ව පට්ඨියා ඉස්සරොති අත්ථො. අජ්ඣන්තං කොපාදිපච්චන්ථිකෙ බ්‍රහ්මා ව සබ්බරාජානො විජෙසිති විජිතාචී. ජනපදත්ථාවරියප්පත්තොති ජනපදෙ ථාවරභාවං ධුවභාවං පත්තො, න සක්කා කෙනචි වාලෙතුං, ජනපදො වා තමහි ථාවරියප්පත්තො අනුස්සක්කො සකම්මනිරතො අවලො අසම්පවෙධිති

ජනපදත්ථාවරියජපත්තො. සෙය්‍යාදීන්ති නිපාතො, තස්ස තානි කතමානිති අත්ථො. වක්කරතනන්තිආදීසු වක්කඤ්ච නං රතිජනනත්ථෙත රතනඤ්චාති වක්කරතනං. එසෙව නයො සබ්බත්ථං.

ඉමෙසු පන රතනෙසු අයං වක්කවත්තිරාජා වක්කරතනෙන අජිතං ජිනාති, හත්ථිඅස්සරතනෙහි විජිතෙ යථාසුඛං අනුච්චරති, පරිණායකරතනෙන විජිතමනුරක්ඛති, සෙසෙහි උපහොගසුඛමනුභවති. පයමෙන වස්ස උස්සාහසත්තියොගො, හත්ථිඅස්සගහපතිරතනෙහි පභුසත්තියොගො, පච්ඡිමෙන මන්තසත්තියොගො සුපරිපුණ්ණො හොති, ඉත්ථිමණ්ණරතනෙහි තිව්ධසත්තියොගඵලං. සො ඉත්ථිමණ්ණරතනෙහි හොගසුඛමනුභවති, සෙසෙහි ඉස්සරියසුඛං. විසෙසතො වස්ස පුරිමානි තිණි අදොසකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති, මජ්ඣිමානි අලොභකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන, පච්ඡිමමෙකං අමොහකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙනාති වෙදිතබ්බං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන බොජ්ඣංගසංයුත්තෙ රතනසුත්තස්ස (සං. නි. 5.222-223) උපදෙසතො ගහෙතබ්බො. අපිව බාලපණ්ඩිතසුත්තෙපි (ම. නි. 3.255) ඉමෙසං රතනානං උජ්ජන්තික්කමෙන සද්ධිං වණ්ණනා ආගමිස්සති.

පරොසහස්සන්ති අතිරෙකසහස්සං. සුරාති අභිරුක්ඛාතිකා. වීරඬගරුපාති දෙවපුත්තසදිසකායා, එවං තාව එතෙ වණ්ණයන්ති, අයං පනෙත්ථ සභාවො – වීරාති උත්තමසුරා වූච්චන්ති. වීරානං අඬගං වීරඬගං, වීරකාරණං වීරියන්ති චුත්තං හොති. වීරඬගං රූපං එතෙසන්ති වීරඬගරුපා, වීරියමයසිරිතා වියාති චුත්තං හොති. පරසෙනප්පමද්දනාති සවෙ පටිමුඛං තිට්ඨෙය්‍ය පරසෙනා, තං මද්දිතුං සමත්ථාති අධිජ්ජායො. ධම්මෙනාති “පාණො න හන්තබ්බො”තිආදිනා පඤ්චසීලධම්මෙන.

අරහං හොති සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ විචට්ටච්ඡදොති එත්ථ රාගදොසමොහමානදිට්ඨිඅවිජ්ජාදුච්චරිතජදනෙහි සත්තහි පටිච්ජන්තෙ කිලෙසන්ධකාරලොකෙ තං ඡදනං විචට්ටෙත්ථා සමන්තතො සඤ්ජාතාලොකො හුත්ථා ධිතොති විචට්ටච්ඡදො. තත්ථ පයමෙන පදෙන පුජාරහතා, දුතියෙන තස්සා හෙතු යස්මා සම්මාසම්බුද්ධොති, තතියෙන බුද්ධත්තහෙතුභූතා විචට්ටච්ඡදනා චුත්තාති වෙදිතබ්බං. අථ චා විචට්ටො ච විච්ඡදො චාති විචට්ටච්ඡදො, චට්ටරහිතො ඡදනරහිතො චාති චුත්තං හොති. තෙන අරහං චට්ටාභාවෙන, සම්මාසම්බුද්ධො ඡදනාභාවෙනාති එවං පුරිමපද්දවයස්සෙව හෙතුද්වයං චුත්තං හොති. දුතියවෙසාරජ්ජෙන වෙන්ථ පුරිමසිද්ධි, පයමෙන දුතියසිද්ධි, තතියචතුත්ථෙහි තතියසිද්ධි හොති. පුරිමඤ්ච ධම්මචක්ඛුං, දුතියං බුද්ධචක්ඛුං, තතියං සමන්තචක්ඛුං සාධෙතීතිපි වෙදිතබ්බං. ත්වං මන්තානං පටිග්ගහෙතාති ඉම්මාස්ස සුරභාවං ජනෙති.

385. සොපි තාය ආවරියකථාය ලක්ඛණෙසු විගතසම්මොහො එකොභාසජාතො විය බුද්ධමන්තෙ සම්පස්සමානො එවං, හොති ආහ. තස්සත්ථො – යථා, හො, මං ත්වං වද්ධි, එවං කරිස්සාමිති. සමන්තෙසීති ගවෙසි, එකං ද්වෙති චා ගණයන්තො සමානයි. අද්දසා බොති කථං අද්දස? බුද්ධානඤ්ඤි නිසින්තානං චා නිපන්තානං චා කොපි ලක්ඛණං පරියෙසිතුං න සක්කොති, ධිතානං පන චඬකමන්තානං චා සක්කොති. තස්මා ලක්ඛණපරියෙසනත්ථං ආගතං දිස්වා බුද්ධා උට්ඨායාසනා තිට්ඨන්ති චා චඬකමං චා අධිට්ඨන්ති. ඉති ලක්ඛණදස්සනානුරූපෙ ඉරියාපථෙ වත්තමානස්ස අද්දස. යෙභුයොනාති පායෙන, බහුකානි අද්දස, අජ්ජානි න අද්දසාති අත්ථො. තතො යානි න අද්දස, තෙසං දීපනත්ථං චුත්තං යපෙත්ථා ද්වෙති. කඬබ්බන්ති “අහො චන පස්සෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං උජ්ජාදෙති. විචිකිච්ඡන්ති තතො තතො තානි විචිනන්තො කිච්ඡති න සක්කොති දට්ඨුං. තාධිමුච්චන්ති තාය විචිකිච්ඡාය සන්තිට්ඨානං න ගච්ඡති. න සම්පසීදන්ති තතො “පරිපුණ්ණලක්ඛණො අය”න්ති හගවති පසාදං නාපජ්ජති. කඬබාය චා දුබ්බලා විමති චුත්තා, විචිකිච්ඡාය මජ්ඣිමා, අනාධිමුච්චනතාය බලවති, අසම්පසාදෙන තෙහි තීහි ධම්මෙහි විත්තස්ස කාලුස්සියභාවො. කොසොහිතෙහි වත්ථිකොසෙන පටිච්ජන්තො. වත්ථගුය්‍යෙහි අඬගජාතෙ. හගවතො හි වාරණස්සෙව කොසොහිතවත්ථගුය්‍යං සුවණ්ණවණ්ණං පදුගබ්බසමානං, තං සො වත්ථපටිච්ජන්තන්තා, අන්තොමුගතාය ච ජීව්හාය පහුතභාවං අසල්ලක්ඛෙත්තො තෙසු ද්විසු ලක්ඛණෙසු කඬබ්බි අහොසි විචිකිච්ඡි.

අථ බො හගචාති අථ හගචා වින්තෙසි – “සචාහං ඉමස්ස එතානි ද්වෙ ලක්ඛණානි න දස්සෙස්සාමි, නික්කඬබ්බො න හවිස්සති. එතස්ස කඬබාය සති ආවරියොපිස්ස නික්කඬබ්බො න හවිස්සති, අථ මං දස්සනාය න ආගමිස්සති, අනාගතො ධම්මං න සොස්සති, ධම්මං අසුණන්තො තිණි සාමඤ්ඤඵලානි න සචිකරිස්සති. එතස්මිං පන නික්කඬබ්බෙ ආවරියොපිස්ස නික්කඬබ්බො මං උපසඬකමිත්ථා ධම්මං සුත්ථා තිණි සාමඤ්ඤඵලානි සචිකරිස්සති. එතදත්ථංයෙව ච මයා පාරමියො පුරිතා. දස්සෙස්සාමිස්ස තානි ලක්ඛණානි”ති.

තථාරූපං ඉද්ධාභිසඬබ්බාරමකාසි. කථංරූපං? කිමෙත්ථ අඤ්ඤෙන වත්තබ්බං? චුත්තමෙන නාගසෙනත්ථෙරෙනෙව මිලින්දරඤ්ඤා පුට්ඨෙත –

ආහ ච දුක්කරං, හන්තෙ නාගසෙන, හගවතා කතන්ති. කිං මහාරාජාති? මහාජනෙන හිරිකරණොකාසං බ්‍රහ්මායුබ්‍රහ්මණස්ස ච අන්තෙවාසිඋත්තරස්ස ච බාවරියස්ස අන්තෙවාසිනං සොළසබ්‍රහ්මණානඤ්ඤෙව සෙලස්ස ච බ්‍රහ්මණස්ස අන්තෙවාසිනං තිසතමාණචානඤ්ඤෙව දස්සෙසි, හන්තෙති. න, මහාරාජ, හගචා ගුය්‍යං දස්සෙති, ඡායං හගචා දස්සෙති, ඉද්ධියා අභිසඬබ්බත්ථා නිවාසනනිවත්ථං කායබන්ධනබද්ධං වීචරපාරුතං ඡායාරූපකමන්තං දස්සෙසි

මහාරාජාති. ඡායං දිට්ඨෙ සති දිට්ඨොයෙව. නනු, හන්තෙති? තිට්ඨතෙනං, මහාරාජ, හදයරුපං දිස්වා බුද්ධිකතකසත්තො භවෙයා, හදයමංසං නිහරිත්වා දස්සෙයා සම්මාසම්බුද්ධොති. කල්ලොසි, හන්තෙ නාගසෙනාති.

නිත්තාමෙත්වාති නිහරිත්වා. අනුමසීති කථිනසුචිං විය කත්වා අනුමජ්ජි. තථා කරණෙන චෙත්ථ මුද්දාභාවො, කණ්ණසොනානුමසනෙන දීඝභාවො, නාසිකසොනානුමසනෙන තනුභාවො, නලාටච්ඡාදනෙන පුටුලභාවො පකාසිතොති චෙදිතබ්බො. උභොපි කණ්ණසොනානීආදීසු චෙත්ථ බුද්ධානං කණ්ණසොනෙසු මලං වා ජල්ලිකා වා නත්ථි, ධොවිත්වා යපිතරජනපනාළිකා විය භොන්ති, තථා නාසිකසොනෙසු, තානිපි හි සුපරිකම්මකතකඤ්චනපනාළිකා විය ව මණිපනාළිකා විය ව භොන්ති. තස්මා ජිවිහං නිහරිත්වා කථිනසුචිං විය කත්වා මුඛපරියන්තෙ උපසංහරන්තො දක්ඛිණකණ්ණසොනං පච්චෙසෙත්වා තතො නිහරිත්වා වාමකණ්ණසොනං පච්චෙසෙසි, තතො නිහරිත්වා දක්ඛිණනාසිකසොනං පච්චෙසෙත්වා තතො නිහරිත්වා වාමනාසිකසොනං පච්චෙසෙසි, තතො නිහරිත්වා පුටුලභාවං දස්සෙත්තො රත්තවලාහකෙන අඬ්ඪවන්දං විය ව සුවණ්ණපත්තං විය ව රත්තකම්බලපටලෙන විජ්ජුජොතසදිසාය ජිවිහාය කෙවලකප්පං නලාටමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙසි.

යංනුනාහන්ති කස්මා චිත්තෙසි? අහඤ්ඤි මහාපුරිසලක්ඛණානි සමන්තෙසින්වා ගතො “දිට්ඨානි තෙ, තාත, මහාපුරිසලක්ඛණානි”ති ආවරියෙන පුච්ඡිතො “ආම, ආවරියා”ති වත්තුං සක්ඛිස්සාමි. සචෙ පන මං “කිරියාකරණමස්ස කීදිස”න්ති පුච්ඡිස්සති , තං වත්තුං න සක්ඛිස්සාමි, න ජානාමිති වුත්තෙ පන ආවරියො කුජ්ඣිස්සති “නනු ත්වං මයා සබ්බම්පෙතං ජානන්තථාය පෙසිතො, කස්මා අජානිත්වා ආගතොසි”ති, තස්මා යන්නුනාහන්ති චිත්තෙත්වා අනුබන්ධි. භගවා න්හානට්ඨානං මුඛධොවනට්ඨානං සරීරපටිජග්ගනට්ඨානං රාජරාජමහාමත්තාදීනං ඔරොධෙහි සද්ධිං පරිවාරෙත්වා නිසින්තට්ඨානන්ති ඉමානි වත්තාරි යානානි යපෙත්වා සෙසට්ඨානෙසු අන්තමසො එකගන්ධකුටියමපි ඔකාසමකාසි.

ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ – “අයං කිර බුන්මායුධාග්මණස්ස මාණවො උත්තරො නාම ‘බුද්ධො වා නො වා’ති තථාගතස්ස බුද්ධභාවං වීමංසන්තො වරති, බුද්ධවීමංසකො නාමාය”න්ති පාකටො ජාතො. යමිති යමිති යානෙ බුද්ධා වසන්ති, පඤ්ච කිච්චානි කතානෙව භොන්ති, තානි හෙට්ඨා දස්සිතානෙව . තත්ථ පච්ඡාහන්තං අලඬ්ඪකතධම්මාසනෙ නිසීදිත්වා දන්තබ්විතං චිත්තබ්ජනිං ගහෙත්වා මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙන්නෙ භගවති උත්තරොපි අවිදුරෙ නිසීදති. ධම්මස්සවනපරියොසානෙ සද්ධා මනුස්සා ස්වාතන්ත්‍රාය භගවන්තං නිමන්තෙත්වා මාණවමපි උපසඬ්ඪකම්ත්වා එවං වදන්ති – “තාත, අම්හෙහි භගවා නිමන්තිතො, ත්වමපි භගවතා සද්ධිං ආගන්ත්වා අම්හාකං ගෙහෙ හත්තං ගණ්ඨෙයාසි”ති. පුනදිවසෙ තථාගතො භික්ඛුසඬ්ඪසපරිවුතො ගාමං පවිසති, උත්තරොපි පදවාරෙ පදවාරෙ පරිග්ගණ්හන්තො පදානුපදිකො අනුබන්ධති. කුලගෙහං පටිට්ඨකාලෙ දක්ඛිණොදකග්ගහණං ආදිං කත්වා සබ්බං ඔලොකෙන්නො නිසීදති. හත්තකිච්චාවසානෙ තථාගතස්ස පත්තං භූමියං යපෙත්වා නිසින්තකාලෙ මාණවකස්ස පාතරාසහන්තං සජ්ජෙත්ති. සො එකමන්තෙ නිසින්තො භුඤ්ජිත්වා පුන ආගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ යත්වා හත්තානුමොදනං සුත්වා භගවතා සද්ධිංයෙව විහාරං ගච්ඡති.

තත්ථ භගවා භික්ඛුනං හත්තකිච්චපරියොසානං ආගමෙන්නො ගන්ධමණ්ඩලමාලෙ නිසීදති. භික්ඛුහි හත්තකිච්චං කත්වා පත්තචීරං පටිසාමෙත්වා ආගම්ම වන්දිත්වා කාලෙ ආරොචිතෙ භගවා ගන්ධකුටිං පවිසති, මාණවොපි භගවතා සද්ධිංයෙව ගච්ඡති. භගවා පරිවාරෙත්වා ආගතං භික්ඛුසඬ්ඪසං ගන්ධකුටිප්පමුඛෙ ධීතො ඔවදිත්වා උය්‍යාපෙත්වා ගන්ධකුටිං පවිසති, මාණවොපි පවිසති. භගවා බුද්ධකමඤ්චෙ අප්පමන්තකං කාලං නිසීදති, මාණවොපි අවිදුරෙ ඔලොකෙන්නො නිසීදති. භගවා මුහුත්තං නිසීදිත්වා සිසොක්කමනං දස්සෙති, – “භොතො ගොතමස්ස විහාරවෙලා භවිස්සති”ති මාණවො ගන්ධකුටිද්වාරං පිදහන්තො නික්බම්ත්වා එකමන්තං නිසීදති. මනුස්සා පුරෙහත්තං දානං දත්වා භුත්තපාතරාසා සමාදින්නඋපොසථඬිගා සුද්ධුත්තරාසඬිගා මාලාගන්ධාදිහත්ථා ධම්මං සුණ්ඪසාමානි විහාරං ආගච්ඡන්ති, චක්කවත්තිතො බන්ධාවාරට්ඨානං විය භොති.

භගවා මුහුත්තං සීහසෙයාං කප්පෙත්වා වුට්ඨාය පුබ්බභාගෙන පරිච්ඡින්නිත්වා සමාපන්නිං සමාපජ්ජති. සමාපන්නිතො වුට්ඨාය මහාජනස්ස ආගතභාවං ඤත්වා ගන්ධකුටිතො නික්බම්ම මහාජනපරිවුතො ගන්ධමණ්ඩලමාලං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනගතො පරිසාය ධම්මං දෙසෙති. මාණවොපි අවිදුරෙ නිසීදිත්වා – “කිං නු බො සමණො ගොතමො ගෙහස්සිතවසෙන පරිසං උස්සාදෙන්නො වා අපසාදෙන්නො වා ධම්මං දෙසෙති, උදාහු නො”ති අක්ඛරක්ඛරං පදං පදං පරිග්ගණ්හාති. භගවා තථාචිධං කථං අකථෙත්වා ව කාලං ඤත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. මාණවො ඉමිනා නියාමෙන පරිග්ගණ්හන්තො සත්ත මාසෙ එකතො විවරිත්වා භගවතො කායද්වාරාදීසු අණුමත්තමපි අවක්ඛලිතං න අද්දස. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, යං බුද්ධභූතස්ස මනුස්සභූතො මාණවො න පස්සෙයා, යස්ස බොධිසත්තභූතස්ස ඡබ්බස්සානි පධානභූමියං අමනුස්සභූතො මාරො දෙවපුත්තො ගෙහස්සිතචිත්තක්කමත්තමපි අදිස්වා බුද්ධභූතං එකසංවච්ඡරං අනුබන්ධිත්වා කිඤ්චි අපස්සන්තො –

“සත්ත වස්සානි භගවන්තං, අනුබන්ධිං පදාපදං;
ඔතාරං නාධගච්ඡිස්සං, සම්බුද්ධස්ස සතීමතො”ති. (සු. නි. 448) –

ආදිගාථායො වත්වා පක්කාමි. තතො මාණවො චිත්තෙසි – “අහං භවන්තං ගොතමං සත්ත මාසෙ අනුබන්ධමානො කිඤ්චි වජ්ජං න පස්සාමි. සචෙ පනාහං අඤ්ඤෙපි සත්ත මාසෙ සත්ත වා වස්සානි වස්සසනං වා වස්සසහස්සං වා

අනුබන්ධෙයාං, නෙවස්ස වජ්ජං පස්සෙයාං. ආවරියො බො පනස්ස මෙ මහල්ලකො, යොගක්ඛෙමං නාම න සක්කා ජානිතුං. සමණස්ස ගොතමස්ස සභාවගුණෙනෙව බුද්ධතාවං වත්වා මය්හං ආවරියස්ස ආරොවෙස්සාමි”ති භගවන්තං ආපුච්ඡන්වා භික්ඛුසඛිසං වන්දිත්වා නික්ඛමි.

ආවරියස්ස සන්තිකඤ්ච පන ගන්ත්වා – “කච්චි, තාත උත්තර, තං භවන්තං ගොතමං තථාසන්තංයෙව සද්දො අබ්භුග්ගතො”ති පුච්ඡිතො, “ආවරිය, කිං වදෙසි? වක්කවාළං අභිසම්බාධං, භවග්ගං අනිනීවං, තස්ස හි, භොතො ගොතමස්ස ආකාසං විය අපරියන්තො ගුණගණො. තථාසන්තංයෙව, භො, තං භවන්තං ගොතම”න්තිආදීනි වත්වා යථාදිට්ඨානි ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණානි පටිපාටියා ආචික්ඛන්වා කිරියසමාවාරං ආචික්ඛි. තෙන වුත්තං – “අප්ඨං බො උත්තරො මාණවො...පෙ.... එදිසො ව එදිසො ව භවං ගොතමො තතො ව භියො”ති.

386. තත්ථ සුප්පතිට්ඨිතපාදොති යථා හි අඤ්ඤෙසං භූමියං පාදං යපෙන්නානං අග්ගතලං වා පණ්ඨි වා පස්සං වා පයමං චූසති, වෙමජ්ඣං වා පන ඡිද්දං හොති, උක්ඛිපන්නානම්පි අග්ගතලාදිසු එකකොට්ඨාසොව පයමං උට්ඨහති, න එවං තස්ස. තස්ස පන සුවණ්ණපාදුකතලං විය එකප්පභාරෙනෙව සකලං පාදතලං භූමිං චූසති, භූමිතො උට්ඨහති. තස්මා “සුප්පතිට්ඨිතපාදො බො පන සො භවං ගොතමො”ති වදති.

තත්ත්වං භගවතො සුප්පතිට්ඨිතපාදතාය – සවෙපි හි භගවා අනෙකසතපොරිසං නරකං අක්කමිස්සාමිති පාදං නීහරති, තාවදෙව නින්තට්ඨානං වාතපුරිතං විය කම්මාරහස්තං උන්නමිත්වා පට්ඨිසමං හොති, උන්නතට්ඨානම්පි අන්තො පටිසති. දුරෙ අක්කමිස්සාමිති අභිනීහරන්තස්ස සිනෙරුප්පමාණොපි පබ්බතො සෙදිතචෙත්තඛිකුරො විය නමිත්වා පාදසමීපං ආගච්ඡති. තථා හිස්ස යමකපාටිභාරියං කත්වා යුගන්ධරපබ්බතං අක්කමිස්සාමිති පාදෙ අභිනීහරතො පබ්බතො නමිත්වා පාදසමීපං ආගතො, සො තං අක්කමිත්වා දුතියපාදෙන තාවතිංසභවනං අක්කමි. න හි වක්කලක්ඛණෙන පතිට්ඨාතබ්බට්ඨානං විසමං භවිතුං සක්කොති. බාණු වා කණ්ඩකො වා සක්ඛරකථලා වා උච්චාරපස්සාවො වා බෙළසිඬිසාණිකාදීනි වා පුරිමතරාව අපගච්ඡන්ති, තත්ථ තත්ථෙව ව පට්ඨං පටිසන්ති. තථාගතස්ස හි සීලතෙජෙන පඤ්ඤාතෙජෙන ධම්මතෙජෙන දසන්තං පාරමිතං ආනුභාවෙන අයං මහාපට්ඨි සමා මුදු පුප්ථාහිකිණ්ණා හොති. තත්ත්වං තථාගතො සමං පාදං නික්ඛිපති, සමං උද්ධරති, සබ්බාවන්තෙහි පාදතලෙහි භූමිං චූසති.

වක්කානීති ද්විසු පාදෙසු ද්වෙ වක්කානි. තෙසං අරා ව නෙමි ව නාහි ව පාළියං වුත්තාව. සබ්බාකාරපරිපූරානීති ඉමිනා පන අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො – තෙසං කිර වක්කානං පාදතලස්ස මජ්ඣෙ නාහි දිස්සති, නාහිපරිච්ඡින්නා වට්ටලෙබා දිස්සති, නාහිමුලපරික්ඛෙපපට්ටො දිස්සති, පනාළිමුලං දිස්සති, අරා දිස්සන්ති, අරෙසු වට්ටලෙබා දිස්සන්ති, නෙමි දිස්සන්ති, නෙමිමණ්ණිකා දිස්සන්ති. ඉදං තාව පාළිආගතමෙව.

සම්බහුලවාරො පන අනාගතො, සො එවං දට්ඨබ්බො – සත්ති සිරි වච්ඡො නන්දි සොවන්තිකො වටංසකො වඩ්ඪමානකං මච්ඡයුගලං හද්දපීඨං අඬිකුසං තොමරො පාසාදො තොරණං සෙතච්ඡන්තං බග්ගො තාලවණ්ඨං මොරහත්ථකො වාළඛිජනී උණ්ඨිසං පත්තො මණ්ණිකුසුමදාමං නිලුප්පලං රත්තුප්පලං සෙතුප්පලං පදුමං පුණ්ඩරිකං පුණ්ණසංථො පුණ්ණපාති සමුද්දො වක්කවාළො හිමවා සිනෙරු වන්දිමසුරියා නක්ඛන්තානි වත්තාරො මහාදීපා ද්වෙපරිත්තදීපසහස්සානි, අන්තමසො වක්කවන්තිරඤ්ඤො පරිසං උපාදාය සබ්බො වක්කලක්ඛණස්සෙව පරිවාරො.

ආයතපණ්ණිති දිසපණ්ණි, පරිපුණ්ණපණ්ණිති අත්ථො. යථා හි අඤ්ඤෙසං අග්ගපාදො දිසො හොති, පණ්ණිමත්ථකෙ ජඩ්ඝා පතිට්ඨානි, පණ්ණි තච්ඡෙත්වා යපිතා විය හොති, න එවං තථාගතස්ස . තථාගතස්ස පන චතුසු කොට්ඨාසෙසු ද්වෙ කොට්ඨාසා අග්ගපාදො හොති, තතියෙ කොට්ඨාසෙ ජඩ්ඝා පතිට්ඨානි, චතුත්ථෙ කොට්ඨාසෙ ආරග්ගෙන වට්ටෙත්වා යපිතා විය රත්තකම්බලෙ ගෙණ්ඩුකසදිසා පණ්ණි හොති.

දීසඬිගුලීති යථා අඤ්ඤෙසං කාචි අඬිගුලි දිසා හොති, කාචි රස්සා, න එවං තථාගතස්ස. තථාගතස්ස පන මක්කට්ඨස්සෙව දිසහත්ථපාදඬිගුලියො මූලෙ චූලා අනුපුබ්බෙන ගන්ත්වා අග්ගෙ තනුකා නියාසතෙලෙන මද්දිත්වා වට්ටිතහරිතාලවට්ටිසදිසා හොන්ති. තෙන වුත්තං “දීසඬිගුලී”ති.

මුදුතලුනහත්ථපාදොති සප්පිමණ්ඩෙ ඔසාදෙන්වා යපිතං සතචාරචිහතකප්පාසපටලං විය මුදු, ජාතමත්තකුමාරස්ස විය ව නිච්චකාලං තලුනා ව හත්ථපාදා අස්සාති මුදුතලුනහත්ථපාදො.

ජාලහත්ථපාදොති න වම්මෙන පට්ඨද්ධඅඬිගුලන්තරො. එදිසො හි එණහත්ථකො පුරිසදොසෙන උපහතො පබ්බජ්ජමිපි න ලහති. තථාගතස්ස පන චතස්සො හත්ථඬිගුලියො පඤ්චපි පාදඬිගුලියො එකප්පමාණා හොන්ති, තාසං එකප්පමාණත්තාය යවලක්ඛණං අඤ්ඤමඤ්ඤං පට්ඨිජ්ඣිත්වා තිට්ඨති. අපස්ස හත්ථපාදා කුසලෙන වඩ්ඪකිනා යොජිතජාලවාතපානසදිසා හොන්ති. තෙන වුත්තං “ජාලහත්ථපාදො”ති.

උද්ධං පතිට්ඨිතගොප්ථකත්තා උස්සඬ්ඛා පාදා අස්සාති උස්සඬ්ඛපාදො. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි පිට්ඨිපාදෙ ගොප්ථකා හොන්ති. තෙන තෙසං පාදා ආණ්ඩද්ධා විය ථද්ධා හොන්ති, න යථාසුඛං පරිවත්තන්ති, ගච්ඡන්තානං පාදතලානි න දිස්සන්ති . තථාගතස්ස පන අභිරුහිත්වා උපරි ගොප්ථකා පතිට්ඨහන්ති. තෙනස්ස නාහිතො පට්ඨාය උපරිමකායො

නාවාය යම්තසුවණ්ණපටිමා විය නිව්වලො හොති, අධොකායොව ඉක්ඛන්ති. සුඛෙන පාදා පරිවත්තන්ති. පුරතොපි පච්ඡතොපි උභයපස්සෙසුපි යත්වා පස්සන්තානං පාදතලානි පඤ්ඤායන්ති, න හත්ථිනං විය පච්ඡතොයෙව.

එණ්ණපඨසොති එණ්ණමගසදිසපඨසො මංසුස්සදෙන පරිපුණ්ණපඨසො, න එකතො ඛද්ධපිණ්ඩකමංසො , සමන්තතො සමසණ්ඨිතෙන මංසෙන පරික්ඛන්තාහි සුවට්ටිතාහි සාලිගබ්භසදිසාහි පඨසාහි සමන්තාගතොති අත්ථො.

අනොනමන්තොති අනමන්තො. එතෙනස්ස අබුජ්ජඅවාමනභාවො දිපිතො. අවසෙසජනා හි බුජ්ජා වා හොන්ති වාමනා වා, බුජ්ජානං උපරිමකායො අපරිපුණ්ණො හොති, වාමනානං හෙට්ඨිමකායො. තෙ අපරිපුණ්ණකායන්තා න සක්කොන්ති අනොනමන්තා ජණ්ණකානි පරිමජ්ජිතුං. තථාගතො පන පරිපුණ්ණඋභයකායන්තා සක්කොති.

උසභවාරණාදීනං විය සුවණ්ණපදුමකණ්ණිකසදිසෙ කොසෙ ඔහිතං පටිච්ඡන්තං වත්ථගුය්හං අස්සාති කොසොහිතවත්ථගුය්හො. වත්ථගුය්හන්ති වත්ථෙන ගුහිතබ්බං අභිගජානං වුව්වති.

සුවණ්ණවණ්ණොති ජාතිහිඬගුලකෙන මජ්ජිත්වා දිපිදායාය සංසිත්වා ගෙරුකපරිකම්මං කත්වා යම්තසනසුවණ්ණරූපකසදිසොති අත්ථො. එතෙනස්ස සනසිතිද්ධසණ්භසරිරතං දස්සෙත්වා ඡව්වණ්ණදස්සනත්ථං කඤ්චනසන්තිහත්තවොති වුත්තං, පුරිමස්ස වා වෙවචනමෙව එතං.

රජොජල්ලන්ති රජො වා මලං වා. න උපලිම්පතීති න ලග්ගති, පදුමපලාසතො උදකබින්දු විය විවට්ටති. හත්ථධොවනපාදධොවනාදීනි පන උතුග්ගණත්ථාය වෙව දායකානං පුඤ්ඤඵලත්ථාය ව බුද්ධා කරොන්ති, වත්තසිසෙනාපි ව කරොන්තියෙව. සෙනාසනං පටිසන්තෙන හි හික්ඛුනා පාදෙ ධොවිත්වා පටිසිතබ්බන්ති වුත්තමෙතං.

උද්ධග්ගලොමොති ආවට්ටපරියොසානෙ උද්ධග්ගානි හුත්වා මුඛසොභං උල්ලොකයමානානි විය යීතානි ලොමානි අස්සාති උද්ධග්ගලොමො.

බ්‍රහ්මුපුගත්තොති බ්‍රහ්මා විය උපුගත්තො, උපුමෙව උග්ගතදීසසරිරො. යෙභුයොන හි සත්තා ඛන්ධෙ කට්ඨං ජාණුසුති තිසු යානෙසු නමන්ති. තෙ කට්ඨං නමන්තා පච්ඡතො නමන්ති, ඉතරෙසු ද්විසු යානෙසු පුරතො. දීසසරිරා පනෙකෙ පස්සවඬිකා හොන්ති, එකෙ මුඛං උන්තාමෙත්වා නක්ඛන්තානි ගණයන්තා විය වරන්ති, එකෙ අප්පමංසලොහිතා සුලසදිසා හොන්ති, පවෙධමානා ගච්ඡන්ති. තථාගතො පන උපුමෙව උග්ගත්ත්වා දීසප්පමාණො දෙවනගරෙ උස්සිතසුවණ්ණතොරණං විය හොති.

සත්තුස්සදොති ද්වෙ හත්ථපිට්ඨියො ද්වෙ පාදපිට්ඨියො ද්වෙ අංසකුටානි ඛන්ධොති ඉමෙසු සත්තසු යානෙසු පරිපුණ්ණමංසුස්සදො අස්සාති සත්තුස්සදො. අඤ්ඤෙසං පන හත්ථපාදපිට්ඨියු න්භාරුජාලා පඤ්ඤායන්ති, අංසකුටඛන්ධෙසු අට්ඨිකොටියො, තෙ මනුස්සපෙනා විය බායන්ති, න තථාගතො. තථාගතො පන සත්තසු යානෙසු පරිපුණ්ණමංසුස්සදන්තා නිගුල්හන්භාරුජාලෙහි හත්ථපිට්ඨාදීහි වට්ටෙත්වා යම්තසුවණ්ණවණ්ණාලිඬගසදිසෙන ඛන්ධෙන සිලාරූපකං විය විත්තකම්මරූපකං විය ව බායති.

සිහස්ස පුබ්බද්ධං විය කායො අස්සාති සිහපුබ්බද්ධකායො. සිහස්ස හි පුරත්ථිමකායොව පරිපුණ්ණො හොති, පච්ඡිමකායො අපරිපුණ්ණො. තථාගතස්ස පන සිහස්ස පුබ්බද්ධකායොව සබ්බො කායො පරිපුණ්ණො. සොපි සිහස්සෙව න තත්ථ තත්ථ විනතුන්තාදිවසෙන දුස්සණ්ඨිතවිසණ්ඨිතො, දීසයුත්තයානෙ පන දීසො, රස්සකිසපුලඅනුවට්ටිතයුත්තට්ඨානෙසු තථාවිධොව හොති. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“මනාපියෙ ව බො, හික්ඛවෙ, කම්මවිපාකෙ පච්චුපට්ඨිතෙ යෙහි අඬගෙහි දීසෙහි සොහති, තානි අඬගානි දීසානි සණ්ඨහන්ති. යෙහි අඬගෙහි රස්සෙහි සොහති, තානි අඬගානි රස්සානි සණ්ඨහන්ති. යෙහි අඬගෙහි ථුලෙහි සොහති, තානි අඬගානි ථුලානි සණ්ඨහන්ති. යෙහි අඬගෙහි කිසෙහි සොහති, තානි අඬගානි කිසානි සණ්ඨහන්ති. යෙහි අඬගෙහි වට්ටෙහි සොහති, තානි අඬගානි වට්ටානි සණ්ඨහන්ති”ති.

ඉති නානාවත්තෙන පුඤ්ඤවත්තෙන විත්තිතො දසහි පාරමිහි සජ්ජිතො තථාගතස්ස අත්තභාවො, තස්ස ලොකෙ සබ්බසිපිතො වා ඉද්ධිමන්තො වා පටිරූපකම්පි කාතුං න සක්කොන්ති.

විතත්තරංසොති අත්තරංසං වුව්වති ද්විත්තං කොට්ටානමන්තරං, තං විතං පරිපුණ්ණමස්සාති විතත්තරංසො. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි තං යානං නිත්තං හොති, ද්වෙ පිට්ඨිකොට්ටා පාටියෙක්කං පඤ්ඤායන්ති. තථාගතස්ස පන කට්ඨො පටියාය මංසපටලං යාව ඛන්ධා උග්ගම්ම සමුස්සිතසුවණ්ණඵලකං විය පිට්ඨිං ඡාදෙත්වා පතිට්ඨිතං.

නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලොති නිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලො. යථා පණ්ණාසහත්ථතාය වා සතහත්ථතාය වා සමක්ඛන්ධසාබො නිග්‍රොධො දීසතොපි විත්ථාරතොපි එකප්පමාණොව හොති, එවං කායතොපි ඛ්‍යාමතොපි

එකප්පමාණෝ. යථා අඤ්ඤාසං කායො වා දිසො හොති බ්‍යාමො වා, න එවං විසමප්පමාණොති අත්ථො. තෙනෙව “යාවතක්ඛස්ස කායො”තිආදි චූත්තං. තත්ථ යාවතකො අස්සාති යාවතක්ඛස්ස.

සමච්චිකත්තොති සමච්චිතක්ඛත්තො. යථා එකෙ කොඤ්චා විය බකා විය වරාහා විය ව දීඝගලා වඬිකගලා පුච්ඡගලා ව හොන්ති, කථනකාලෙ සිරාජාලං පඤ්ඤායති, මන්දො සරො නික්ඛමති, න එවං තස්ස. තථාගතස්ස පන සුච්චිතසුචණ්ණාලිඬිගසදිසො ඛත්තො හොති, කථනකාලෙ සිරාජාලං න පඤ්ඤායති, මෙසස්ස විය ගජ්ජතො සරො මහා හොති.

රසග්ගස්ග්ගීති එත්ථ රසං ගසන්තිති රසග්ගසා , රසහරණිනමෙතං අධිවචනං, තා අග්ගා අස්සාති රසග්ගස්ග්ගී. තථාගතස්ස හි සත්ත රසහරණිසහස්සාති උද්ධග්ගාති හුත්වා ගීවායමෙව පටිමුක්කාති. තිලප්ලමත්තොපි ආහාරො ජීවිහග්ගෙ යපිතො සබ්බං කායං අනුචරති, තෙනෙව මහාපධානං පදහන්තස්ස එකතණ්ඩුලාදීහිපි කාළායයුසපසතෙනාපි කායස්ස යාපනං අහොසි. අඤ්ඤාසං පන තථා අභාවා න සකලකායං ඔජා ඵරති, තෙන තෙ බග්වාබ්බා හොන්ති. ඉදං ලක්ඛණං අප්පාබ්බාධතාසඬ්ඛාතස්ස නිස්සන්දප්ලස්ස වසෙන පාකටං හොති.

සීහස්සෙව හනු අස්සාති සීහහනු. තත්ථ සීහස්ස හෙට්ඨිමහනුමෙව පරිපුණ්ණං හොති, න උපරිමං. තථාගතස්ස පන සීහස්ස හෙට්ඨිමං විය ද්වෙපි පරිපුණ්ණාති ද්වාදසියං පක්ඛස්ස වන්දසදිසාති හොන්ති.

වත්තාලිසදන්තොතිආදියු උපරිමහනුකෙ පතිට්ඨිතා වීසති, හෙට්ඨිමෙ වීසතීති වත්තාලිස දන්තා අස්සාති වත්තාලිසදන්තො. අඤ්ඤාසද්ධි පරිපුණ්ණදන්තානම්පි ද්වත්තිංස දන්තා හොන්ති, තථාගතස්ස වත්තාලිසං.

අඤ්ඤාසඤ්ච කෙවි දන්තා උච්චා කෙවි නිවාති විසමා හොන්ති, තථාගතස්ස පන අයපට්ඨන්තසඬ්ඛපටලං විය සමා.

අඤ්ඤාසං කුම්භීලානං විය දන්තා විරළා හොන්ති, මච්ඡමංසාදීනි බාදන්තානං දන්තන්තරං පුරති. තථාගතස්ස පන කතකලතාය සමුස්සාපිතවජීරපන්ති විය අවිරළා තුලිකාය දස්සිතපරිච්ඡෙදා විය දන්තා හොන්ති.

සුසුක්කදායොති අඤ්ඤාසඤ්ච පුත්තිදන්තා උට්ඨහන්ති, තෙන කාචි දායා කාළාපි විචණ්ණාපි හොන්ති. තථාගතො සුසුක්කදායො ඔසධිතාරකම්පි අතික්කම්ම විරොචමානාය පභාය සමන්තාගතදායො, තෙන චූත්තං “සුසුක්කදායො”ති.

පහුතජීවිහොති අඤ්ඤාසං ජීවිහා ථුලාපි හොති කිසාපි රස්සාපි ථද්ධාපි විසමාපි, තථාගතස්ස පන මුදු දිසා පුච්ඡා වණ්ණසම්පන්නා හොති. සො තං ලක්ඛණං පරියෙසිතුං ආගතානං කඬ්ඛාවිනොදනත්ථං මුදුකත්තා තං ජීවිහං කට්ඨනසුචිං විය වට්ටෙන්වා උභො නාසිකසොතානි පරාමසති, දීඝත්තා උභො කණ්ණසොතානි පරාමසති, පුච්ඡලත්තා කෙසන්තපරියොසානං කෙවලම්පි නලාටං පටිච්ඡාදෙති. එවං තස්සා මුදුදිසපුච්ඡලභාවං පකාසෙන්තො කඬ්ඛං විනොදෙති. එවං තිලක්ඛණසම්පන්නං ජීවිහං සන්ධාය “පහුතජීවිහො”ති චූත්තං.

බ්‍රහ්මස්සරොති අඤ්ඤා ජින්නස්සරාපි හින්තස්සරාපි කාකස්සරාපි හොන්ති, තථාගතො පන මහාබ්‍රහ්මිනො සරසදිසෙන සරෙන සමන්තාගතො. මහාබ්‍රහ්මිනො හි පිත්තසෙම්හෙහි අපලිබුද්ධත්තා සරො විසුද්ධො හොති. තථාගතෙනාපි කතකම්මං වත්ථුං සොධෙති, වත්ථුස්ස සුද්ධත්තා නාහිතො පට්ඨාය සමුට්ඨහන්තො සරො විසුද්ධො අට්ඨඬිගසමන්තාගතොව සමුට්ඨාති. කරවිකො විය හණතිති කරවිකභාණි, මත්තකරවිකරුතමඤ්ජුසොසොති අත්ථො.

තත්‍රිදං කරවිකරුතස්ස මඤ්ජුතාය – කරවිකසකුණෙ කිර මධුරරසං අම්බපක්කං මුඛතුණ්ඩකෙන පහරිත්වා පග්ගරිතං රසං සායිත්වා පක්ඛෙන් තාලං දත්වා විකුජමානෙ වතුප්පදාදීනි මත්තාති විය ලළිතුං ආරහන්ති. ගොවරප්පසුතාපි වතුප්පදා මුඛගතානිපි නිණාති ජඩ්ඛෙන්වා තං සද්දං සුණන්ති, වාළමීගා බුද්දකම්මෙ අනුබන්ධමානා උක්ඛිත්තපාදං අනුක්ඛිපිත්වා ව තිට්ඨන්ති, අනුබද්ධමීගාපි මරණභයං හින්වාපි තිට්ඨන්ති, ආකාසෙ පක්ඛන්දපක්ඛිනොපි පක්ඛෙ පසාරෙන්වා තිට්ඨන්ති, උදකෙ මච්ඡාපි කණ්ණපටලං අප්ථොටෙන්තා තං සද්දං සුණමානාව තිට්ඨන්ති. එවං මඤ්ජුරුතා කරවිකා.

අසන්ධිමිත්තාපි ධම්මාසොකස්ස දෙවි – “අත්ථි නු බො, හන්තෙ, බුද්ධසද්දෙන සදිසො කස්සවි සද්දො”ති සධිසං පුච්ඡී. අත්ථි කරවිකසකුණස්සාති. කුහිං, හන්තෙ, සකුණාති? හිමවන්තෙති. සා රාජානං ආහ, – “දෙව, කරවිකසකුණං දට්ඨුකාමා”ති. රාජා “ඉමස්මිං පඤ්ජරෙ නිසීදිත්වා කරවිකො ආගවිජතු”ති සුවණ්ණපඤ්ජරං විස්සජ්ජෙසි. පඤ්ජරො ගන්ත්වා එකස්ස කරවිකස්ස පුරතො අට්ඨාසි. සො “රාජාණාය ආගතො පඤ්ජරො, න සක්කා අගන්තු”න්ති තත්ථ නිසීදි. පඤ්ජරො ආගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතොව අට්ඨාසි. කරවිකං සද්දං කාරාපෙතුං න සක්කොන්ති. අප රාජා “කථං භණෙ ඉමෙ සද්දං කරොන්ති”ති ආහ? ඤාතකෙ දිස්වා දෙව්ති. අප නං රාජා ආදාසෙහි පරික්ඛිපාපෙසි. සො අත්තනොව ඡායං දිස්වා “ඤාතකා මෙ ආගතා”ති මඤ්ඤමානො පක්ඛෙන් තාලං දත්වා මඤ්ජුස්සරෙන මණ්ඩංසං ධම්මානො විය විරවි. සකලනගරෙ මනුස්සා මත්තා විය ලළිංසු. අසන්ධිමිත්තා වින්තෙසි – “ඉමස්ස තාව තිරච්ඡානස්ස එවං මධුරො සද්දො, කිදිසො නු බො සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණසිරිපත්තස්ස භගවතො අහොසි”ති පිති. උප්පාදෙන්වා තං පිති. අවිජ්ඣිත්වා සත්තහි ජඩිසසතෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. එවං මධුරො කරවිකසද්දො. තතො

සහභාගෙන සහස්සභාගෙන ව මධුරතරො තථාගතස්ස සද්දො, ලොකෙ පන කරවිකතො අඤ්ඤස්ස මධුරරස්ස අභාවතො “කරවිකභාණී”ති වුත්තං.

අභිනිලනෙත්තොති න සකලනිලනෙත්තොව, නිලයුත්තට්ඨානෙ පනස්ස උමාපුප්ඵසදිසෙන අතිවිසුද්ධෙන නිලවණ්ණෙන සමන්තාගතාති අක්ඛිති හොන්ති. පිතයුත්තට්ඨානෙ කණ්කාරපුප්ඵසදිසෙන පිතවණ්ණෙන, ලොහිතයුත්තට්ඨානෙ ඛන්ධුප්ඵකපුප්ඵසදිසෙන ලොහිතවණ්ණෙන, සෙනයුත්තට්ඨානෙ ඔසධිතාරකසදිසෙන සෙනවණ්ණෙන, කාලයුත්තට්ඨානෙ අද්දාරිට්ඨකසදිසෙන කාලවණ්ණෙන සමන්තාගතාති සුවණ්ණවිමානෙ උග්ගාටිතමණ්ණිපඤ්ජරසදිසාති ඛායන්ති.

ගොපබ්බමොති එත්ථ පබ්බමන්ති සකලං චක්ඛුභණ්ඩං අධිප්පෙනං. තං කාලවච්ඡකස්ස බහලධාතුකං හොති, රත්තවච්ඡකස්ස විප්පසන්තං, තංමුහුත්තජාතරත්තවච්ඡසදිසචක්ඛුභණ්ඩොති අත්ථො. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි අක්ඛිභණ්ඩා අපරිපුණ්ණා හොන්ති, හත්ථිමුසිකකාකාදීනං අක්ඛිසදිසෙහි විනිග්ගතෙහි ගම්භිරෙහිපි අක්ඛිති සමන්තාගතා හොන්ති. තථාගතස්ස පන ධොවිත්වා මජ්ඣිත්වා යපිතමණ්ණගුලිකා විය මුදුසිනිද්ධනිලසුබ්බමපබ්බමාචිතාති අක්ඛිති.

උණ්ණාති උණ්ණලොමං. හමුකන්තරෙති ද්විත්තං හමුකානං වෙමජ්ඣෙ නාසිකමත්ථකෙයෙව ජාතා. උග්ගන්ත්වා පන නලාටමජ්ඣකානා. ඔදානාති පරිසුද්ධා ඔසධිතාරකවණ්ණා. මුදුනි සප්පිමණ්ඩෙ ඔසාදෙත්වා යපිතසතවාරවිහතකප්පාසපටලසදිසා. තුලසන්තිහාති සිම්බලිතුලලතාතුලසමානා, අයමස්සා ඔදානතාය උපමා. සා පනෙසා කොටියං ගහෙත්වා ආකඩ්ඪියමානා උපඩ්ඪබාහුප්පමාණා හොති, විස්සට්ඨා දක්ඛිණාවට්ටවසෙන ආවට්ටිත්වා උද්ධග්ගා හුත්වා සන්තිට්ඨති, සුවණ්ණඵලකමජ්ඣෙ යපිතරජතපුප්ඵලකා විය සුවණ්ණසට්ටො නික්ඛමමානා ඛිරධාරා විය අරුණප්පභාරඤ්ජිතෙ ගමනතලෙ ඔසධිතාරකා විය ච අතිමනොහරාය සිරියා විරොචති.

උණ්ණිසසිසොති ඉදං පරිපුණ්ණනලාටතඤ්ඤෙව පරිපුණ්ණසිසතඤ්ඤාති ද්වෙ අත්ථවසෙ පටිච්ච වුත්තං. තථාගතස්ස හි දක්ඛිණකණ්ණවුලිකතො පට්ඨාය මංසපටලං උට්ඨන්තිවා සකලං නලාටං ඡාදයමානං පුරයමානං ගන්ත්වා වාමකණ්ණවුලිකාය පතිට්ඨිතං, රඤ්ඤො ඛද්ධඋණ්ණිසපට්ටො විය විරොචති. පච්ඡිමභවිකබොධිසත්තානං කිර ඉමං ලක්ඛණං විදිත්වා රාජුනං උණ්ණිසපට්ටං අකංසු, අයං තාව එකො අත්ථො. අඤ්ඤෙ පන ජනා අපරිපුණ්ණසිසා හොන්ති, කෙච්ඡි කප්පසිසා, කෙච්ඡි ඵලසිසා, කෙච්ඡි අට්ඨසිසා, කෙච්ඡි තුම්බසිසා, කෙච්ඡි පබ්භාරසිසා. තථාගතස්ස පන ආරග්ගෙන වට්ටෙන්වා යපිතං විය සුපරිපුණ්ණං උදකපුප්ඵලසදිසං සිසං හොති. තත්ථ පුරිමනයෙන උණ්ණිසවෙධිතසිසො වියාති උණ්ණිසසිසො. දුතියනයෙන උණ්ණිසං විය සබ්බත්ථ පරිමණ්ඩලසිසොති උණ්ණිසසිසො.

ඉමාති පන මහාපුරිසලක්ඛණාති කම්මං කම්මසරික්ඛකං ලක්ඛණං ලක්ඛණානිසංසන්ති ඉමෙ චත්තාරො කොට්ඨාසෙ එකෙකස්මිං ලක්ඛණෙ දස්සෙත්වා කමිතාති සුකමිතාති හොන්ති. තස්මා හගවතා ලක්ඛණසුත්තෙ (දී. නි. 3.200-202) වුත්තාති ඉමාති කම්මාදීනි දස්සෙත්වා කට්ඨතබ්බාති . සුත්තවසෙන විනිච්ඡතුං අසක්කොන්තෙන සුමඬිගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය තස්සෙව සුත්තස්ස වණ්ණනාය වුත්තනයෙන ගහෙතබ්බාති.

ඉමෙහි ඛො, හො, සො හවං ගොතමොති, හො ආචරිය, ඉමෙහි ද්විත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණෙහි සො හවං ගොතමො සමන්තාගතො දෙවනගරෙ සමුස්සිතරතනවිචිත්තං සුවණ්ණතොරණං විය යොජනසතුබ්බෙධො සබ්බපාලිපුල්ලො පාරිච්ඡත්තකො විය සෙලන්තරමිති සුපුප්ඵිතසාලරුක්ඛො විය තාරාගණපටිමණ්ඩිතගගනතලමිච්ච ච අත්තනො සිරිවිභවෙන ලොකං ආලොකං කුරුමානො විය වරතිති ඉමත්ථමිපි දිපෙත්වා කිරියාවාරං ආචික්ඛිතුං ගච්ඡන්තො ඛො පනාතිආදිමාහ.

387. දක්ඛිණෙනාති බුද්ධානඤ්ඤි යත්වා වා නිසිදිත්වා වා නිපජ්ජිත්වා වා ගමනං අභිනිහරන්තානං දක්ඛිණපාදොව පුරතො හොති. සහතපාටිහාරියං කිරෙතං. නාතිදුරෙ පාදං උද්ධරතිති තං දක්ඛිණපාදං න අතිදුරෙ යපෙස්සාමිති උද්ධරති. අතිදුරඤ්ඤි අභිහරියමානෙ දක්ඛිණපාදෙන වාමපාදො ආකඩ්ඪියමානො ගච්ඡෙයා, දක්ඛිණපාදොපි දුරං ගන්තුං න සක්කුණෙයා, ආසන්නෙයෙව පතිට්ඨහෙයා, එවං සති පද්විච්ඡෙදො නාම හොති. දක්ඛිණපාදෙ පන පමාණෙනෙව උද්ධතෙ වාමපාදොපි පමාණෙනෙව උද්ධරියති, පමාණෙන උද්ධතො පතිට්ඨහන්තොපි පමාණෙයෙව පතිට්ඨාති. එවමනෙන තථාගතස්ස දක්ඛිණපාදකිච්චං වාමපාදෙන නියමිතං, වාමපාදකිච්චං දක්ඛිණපාදෙන නියමිතන්ති වෙදිතබ්බං.

නාතිසිසන්ති දිවා විහාරහත්තත්ථාය ගච්ඡන්තො භික්ඛු විය න අතිසිසං ගච්ඡති. නාතිසණ්කන්ති යථා පච්ඡතො ආගච්ඡන්තො ඔකාසං න ලහති, එවං න අතිසණ්කං ගච්ඡති. අද්දුවෙන අද්දුවන්ති ජණ්ණුකෙන ජණ්ණුකං, න සන්ථිං උන්තාමෙතිති ගම්භිරෙ උදකෙ ගච්ඡන්තො විය න ඌරුං උන්තාමෙති. න ඔනාමෙතිති රුක්ඛසාධාණදනදණ්ඩකුසපාදො විය න පච්ඡතො ඔසක්කාපෙති. න සන්තාමෙතිති ඔඛද්ධානාඛද්ධට්ඨානෙහි පාදං කොට්ටෙන්තො විය න ථද්ධං කරොති. න විනාමෙතිති යන්තරුපකං කිලාපෙන්තො විය න ඉතො විතො ව වාලෙති. අධරකායොවාති හෙට්ඨිකායොව ඉඤ්ජති, උපරිමකායො නාවාය යපිතසුවණ්ණපටිමා විය නිච්චලො හොති. දුරෙ යත්වා ඔලොකෙන්තො හි බුද්ධානං ඨිතභාවං වා ගමනභාවං වා න ජානාති . කායබලෙනාති බාහා බිපන්තො සරිරතො

සෛදෙහි මුළුවන්නෙහි න කායබලෙන ගව්ෂති. සබ්බකායෙනෙවාති ගිවං අපරිවත්තෙන්වා රාහුලොවාදෙ වුත්තනාගාපලොකිතවසෙනෙව අපලොකෙති.

න උද්ධන්තිආදිසු නක්ඛත්තානි ගණන්තො විය න උද්ධං උල්ලොකෙති, නට්ඨං කාකණ්ණං වා මාසකං වා පරියෙසන්තො විය න අධො ඔලොකෙති, න හත්ථීඅස්සාදයො පස්සන්තො විය ඉතො චිතො ව විපෙක්ඛමානො ගව්ෂති. යුගමත්තන්ති නවවිදන්ථිමත්තෙ වක්ඛුති යපෙත්වා ගව්ෂන්තො යුගමත්තං පෙක්ඛති නාම, හගවාපි යුගෙ යුත්තො සුදන්තආජානියො විය එත්තකං පස්සන්තො ගව්ෂති. තතො වස්ස උත්තරීති යුගමත්තතො පරං න පස්සතිති න වත්තබ්බො. න හි කුට්ටං වා කවාටං වා ගව්ෂො වා ලතා වා ආවරිතුං සක්කොති, අට්ඨවස්ස අනාවරණඤාණස්ස අනෙකානි වක්ඛවාළසහස්සානි එකභිගණානෙව හොන්ති. අන්තරසරන්ති හෙට්ඨා මහාසකුලුදායිසුත්තෙ ඉන්දබ්ලිතො පට්ඨාය අන්තරසරං, ඉධ සරඋම්මාරතො පට්ඨාය වෙදිතබ්බං. න කායන්තිආදි පකතිඉරියපට්ටෙනෙව පවිසතිති දස්සන්තං වුත්තං. දලිද්දමනුස්සානං නිවසරකං පවිසන්තෙපි හි තථාගතෙ ඡදනං වා උග්ගවිෂති, පට්ඨි වා ඔගවිෂති, හගවා පන පකතිගමනෙනෙව ගව්ෂති. නාතිදුරෙති අතිදුරෙ පරිවත්තන්තෙන හි එකං ද්වෙ පදවාරෙ පිට්ඨිභාගෙන ගන්ත්වා නිසිදිතබ්බං හොති. නාව්වාසන්තෙති අව්වාසන්තෙ පරිවත්තන්තෙන එකං ද්වෙ පදවාරෙ පුරතො ගන්ත්වා නිසිදිතබ්බං හොති. තස්මා යස්මිං පදවාරෙ ධීතෙන පුරතො වා පවිෂතො වා අගන්ත්වා නිසිදිතබ්බං හොති, තත්ථ පරිවත්තති.

පාණිනාති කට්ටාතාබාධිකො විය න ආසනං හත්ථෙහි ගහෙන්වා නිසිදති. පක්ඛිපතීති යො කිඤ්චි කම්මං කත්වා කීළන්තො ධීතකොව පතති, යොපි ඔරිමං අභිගං නිස්සාය නිසින්තො සංසන්තො යාව පාරිමඬිගා ගව්ෂති, පාරිමඬිගං වා නිස්සාය නිසින්තො තට්ටෙ යාව ඔරිමඬිගා ආගව්ෂති, සබ්බො සො ආසනෙ කායං පක්ඛිපති නාම. හගවා පන එවං අකත්වා ආසනස්ස මජ්ඣෙ ඔලම්බකං ධාරෙන්තො විය තුලපිටුං යපෙත්තො විය සණ්ඨං නිසිදති. හත්ථකුක්කුච්චන්ති පත්තමුඛවට්ටියං උදකබිත්ථුයපනං මක්ඛිකබිජනියා පණ්ණවිජෙදනථාලනාදි හත්ථෙන අසංයතකරණං. පාදකුක්කුච්චන්ති පාදෙන භූමිසංසනාදි අසංයතකරණං.

න ඡම්භතීති න භායති. න කම්පතීති න ඔසිදති. න වෙධතීති න වලති. න පරිතස්සතීති හයපරිතස්සනායපි තණ්හාපරිතස්සනායපි න පරිතස්සති. එකච්චො හි ධම්මකථාදීනං අත්ථාය ආගන්ත්වා මනුස්සෙසු වන්දිත්වා ධීතෙසු “සක්ඛිස්සාමි නු බො තෙසං චිත්තං ගණහන්තො ධම්මං වා කට්ඨං, පඤ්ඤං වා පුච්ඡිතො විස්සජ්ජෙතුං, හත්තානුමොදනං වා කාතු”න්ති හයපරිතස්සනාය පරිතස්සති. එකච්චො “මනාපා නු බො මෙ යාගු ආගව්ඡිස්සති, මනාපං අන්තරබ්ජ්ජක”න්ති වා තණ්හාපරිතස්සනාය පරිතස්සති. තදුභයම්පි තස්ස නත්ථීති න පරිතස්සති. විචෙකාවච්චොති විචෙකෙ නිබ්බානෙ ආවට්ටමානසො හුත්වා. විචෙකවත්තොතිපි පායො, විචෙකවත්තයුත්තො හුත්වාති අත්ථො. විචෙකවත්තං නාම කතහත්තකිච්චස්ස හික්ඛුනො දිවාචිහාරෙ සමට්ඨිපස්සනාවසෙන මුලකම්මට්ඨානං ගහෙන්වා පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා නිසිදනං. එවං නිසින්තස්ස හි ඉරියාපට්ටො උපසන්තො හොති.

න පත්තං උන්නාමෙතීතිආදිසු එකච්චො පත්තමුඛවට්ටියා උදකදානං ආහරන්තො විය පත්තං උන්නාමෙති, එකො පාදපිට්ඨියං යපෙත්තො විය ඔනාමෙති, එකො බද්ධං කත්වා ගණ්හාති, එකො ඉතො චිතො ව එන්දාපෙති, එවං අකත්වා උභොහි හත්ථෙහි ගහෙන්වා ඊසකං නාමෙත්වා උදකං පටිග්ගණ්හාතීති අත්ථො. න සම්පරිවත්තකන්ති පරිවත්තෙන්වා පයමමෙව පත්තපිට්ඨිං න ධොවති. නාතිදුරෙති යථා නිසින්තාසනතො දුරෙ පතති, න එවං ඡඩ්ඬෙති. නාව්වාසන්තෙති පාදමුලෙයෙව න ඡඩ්ඬෙති. විච්ඡඩ්ඬියමානොති විකිරන්තො, යථා පටිග්ගාහකො තෙමති, න එවං ඡඩ්ඬෙති.

නාතිථොකන්ති යථා එකච්චො පාපිච්ඡො අප්පිච්ඡතං දස්සෙන්තො මුට්ඨිමත්තමෙව ගණ්හාති, න එවං. අතිබහුන්ති යාපනමත්තතො අතිරෙකං. බාඤ්ජනමත්තායාති බාඤ්ජනස්ස මත්තා නාම ඔදනතො චතුත්ථො භාගො. එකච්චො හි හත්තෙ මනාපෙ හත්තං බහුං ගණ්හාති, බාඤ්ජනෙ මනාපෙ බාඤ්ජනං බහුං. සත්ථා පන තථා න ගණ්හාති. න ච බාඤ්ජනෙතාති අමනාපඤ්ඤි බාඤ්ජනං යපෙත්වා හත්තමෙව භුඤ්ජන්තො, හත්තං වා යපෙත්වා බාඤ්ජනමෙව බාදන්තො බාඤ්ජනෙන ආලොපං අතිනාමෙති නාම. සත්ථා එකන්තරිකං බාඤ්ජනං ගණ්හාති, හත්තම්පි බාඤ්ජනම්පි එකතොව නිට්ඨන්ති. ද්වත්තික්ඛන්තුන්ති තථාගතස්ස හි පුටුප්චිභාය දන්තානං උපනීතභොජනං ද්වත්තික්ඛන්තුං දන්තෙහි පුට්ඨමත්තමෙව සණ්ඨකරණියපිට්ඨවිලෙපනං විය හොති, තස්මා එවමාහ. න මුඛෙ අවසිට්ඨාති පොක්ඛරපත්තෙ පතිතඋදකබිත්ථු විය විනිවත්තිත්වා පරගලමෙව යාති, තස්මා අවසිට්ඨා න හොති. රසපට්ඨංවෙදීති මුදුරතිත්තකදුකාදිරසං ජානාති. බුද්ධානඤ්ඤි අන්තමසො පානියෙපි දිබ්බොජා පක්ඛිත්තාව හොති, තෙන තෙසං සබ්බත්ථෙව රසො පාකට්ටො හොති, රසගෙධො පන නත්ථී.

අට්ඨභිගමන්තාගතන්ති “නෙව දවායා”ති වුත්තෙහි අට්ඨහි අභිගෙහි සමන්තාගතං. විසුද්ධිමග්ගෙ පනස්ස විනිච්ඡයො ආගතොති සබ්බාසවසුත්තෙ වුත්තමෙතං. හත්ථෙසු ධොතෙසුති සත්ථා කිං කරොති? පයමං පත්තස්ස ගහණට්ඨානං ධොවති. තත්ථ පත්තං ගහෙන්වා සුබුල්පාලහත්ථං පෙසෙන්වා ද්වෙ වාරෙ සඤ්චාරෙති. එත්තාවතා පොක්ඛරපත්තෙ පතිතඋදකං විය විනිවත්තිත්වා ගව්ෂති. න ච අනත්ථිකොති යථා එකච්චො පත්තං ආධාරකෙ යපෙත්වා පත්තෙ උදකං න පුඤ්ජති, රජෙ පතන්තෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති, න එවං කරොති. න ච අතිවෙලානුරක්ඛීති යථා

එකවිවෙ පමාණාතික්කන්තං ආරක්ඛං යපෙනි, භුඤ්ජිත්වා වා පත්තෙ උදකං පුඤ්ජිත්වා විවරහොගන්තරං පටෙසෙත්වා පත්තං උදරෙන අක්කමිත්වා ගණ්හාති, න එවං කරොති.

න ච අනුමොදනස්සාති යො හි භුත්තමත්තොව දාරකෙසු භත්තත්ථාය රොදන්තෙසු ඡාතජ්ඣන්තෙසු මනුස්සෙසු භුඤ්ජිත්වා අනාගතෙස්වෙව අනුමොදනං ආරභති, තතො සබ්බකම්මානි ඡඩ්ඛෙන්වා එකවිවෙ ආගච්ඡන්ති, එකවිවෙ අනාගතොව භොන්ති, අයං කාලං අතිනාමෙති. යොපි මනුස්සෙසු ආගන්ත්වා අනුමොදනත්ථාය වන්දිත්වා නිසින්තෙසු අනුමොදනං අකත්වා ච “කථං තිස්ස, කථං චුස්ස, කථං සුමන, කථං තිස්සෙ, කථං චුස්සෙ, කථං සුමනෙ, කච්චිත්ථ අරොගා, සස්සං සම්පන්න”න්තිආදීං පාටියෙක්කං කථං සමුට්ඨාපෙනි, අයං අනුමොදනස්ස කාලං අතිනාමෙති, මනුස්සානං පන ඔකාසං ඤත්වා ආයාචිතකාලෙ කරොන්තො නාතිනාමෙති නාම, සත්ථා තථා කරොති.

න තං භත්තන්ති කිං භත්තං නාමෙතං උත්තණ්ඩුලං අතිකිලින්නන්තිආදීනි වත්වා න ගරහති. න අඤ්ඤං භත්තන්ති ස්වාභ්‍යාය වා පුනදිවසාය වා භත්තං උප්පාදෙස්සාමිති හි අනුමොදනං කරොන්තො අඤ්ඤං භත්තං පටිකඬ්ඛති. යො වා – “යාව මාතුමානං භත්තං පච්චති, තාව අනුමොදනං කරිස්සාමි, අථ මෙ අනුමොදනාවසානෙ අත්තනො පක්කභත්තතොපි ථොකං දස්සන්ති”ති අනුමොදනං වඩ්ඪෙති, අයම්පි පටිකඬ්ඛති නාම. සත්ථා න එවං කරොති. න ච මුච්චිතුකාමොති එකවිවෙ හි පටිසංමුඤ්චිත්වා ගච්ඡති, වෙගෙන අනුබන්ධිතබ්බො භොති. සත්ථා පන න එවං ගච්ඡති, පරිසාය මජ්ඣෙකෙ ධිතොව ගච්ඡති. අච්චුක්කට්ඨන්ති යො හි යාව හනුකට්ඨිතො උක්ඛිපිත්වා පාරුපති, තස්ස අච්චුක්කට්ඨං නාම භොති. යො යාව ගොප්ඵකා ඔතාරත්වා ව පාරුපති, තස්ස අච්චුක්කට්ඨං භොති. යොපි උභතො උක්ඛිපිත්වා උදරං විවරිත්වා යාති, තස්සපි අච්චුක්කට්ඨං භොති. යො එකංසං කත්වා ථනං විවරිත්වා යාති, තස්සපි අච්චුක්කට්ඨං. සත්ථා තං සබ්බං න කරොති.

අල්ලිනන්ති යථා අඤ්ඤෙසං සෙදෙන තිත්තං අල්ලියති, න එවං සත්ථු. අපකට්ඨන්ති බලිසාටකො විය කායතො මුච්චිත්වාපි න තිට්ඨති. වාතොති වෙරම්භවාතොපි උට්ඨන්තිවා වාලෙතුං න සක්කොති. පාදමණ්ඩනානුයොගන්ති ඉට්ඨකාය සංසනාදිහි පාදසොභානුයොගං. පක්ඛාලෙත්වාති පාදෙනෙව පාදං ධොවිත්වා. සො නෙව අත්තබ්‍යාබාධායාතිආදීනි න පුබ්බෙනිවාසවෙනොපරියඤාණානං අත්ථිතාය වදන්ති, ඉරියාපථසන්නතං පන දිස්වා අනුමානෙන වදන්ති. ධම්මන්ති පරියන්තිධම්මං. න උස්සාදෙතිති කිං මහාරට්ඨික, කිං මහාකුටුම්භිකාතිආදීනි වත්වා ගෙහස්සිතවසෙන න උස්සාදෙති. න අපසාදෙතිති “කිං, උපාසක, කථං තෙ විහාරමග්ගො ඤාතො? කිං භයෙන නාගච්ඡසි? න හි භික්ඛු කිඤ්චි අච්ඡින්නිත්වා ගණ්හන්ති, මා භායි”ති වා “කිං තුය්හං එවං මච්ඡරියජීවිතං නාමා”ති වා ආදීනි වත්වා ගෙහස්සිතපෙමෙන න අපසාදෙති.

විස්සට්ඨොති සිනිද්ධො අපලිබුද්ධො. විඤ්ඤෙයොති විඤ්ඤාපනියො පාකටො, විස්සට්ඨන්තායෙව වෙස විඤ්ඤෙයො භොති. මඤ්ජුති මධුරො. සචනියොති සොතසුඛො, මධුරන්තායෙව වෙස සචනියො භොති. බින්නි සම්පිණ්ඩිතො. අවිසාරිති අවිසටො, බින්නන්තායෙව වෙස අවිසාරි භොති. ගම්භිරොති ගම්භිරසමුට්ඨිතො. නින්නාදීති නින්නාදවා, ගම්භිරන්තායෙව වෙස නින්නාදී භොති. යථාපරිසන්ති වක්කවාලපරියන්තම්පි එකාබද්ධපරිසං විඤ්ඤාපෙති. බහිද්ධාති අභිගුලිමත්තම්පි පරිසතො බහිද්ධා න ගච්ඡති. තස්මා? සො එවරුපො මධුරස්සරො අකාරණා මා නස්සිති. ඉති භගවතො සොසො පරිසාය මත්ථකෙනෙව වරති.

අවලොකයමානාති සිරස්මිං අඤ්ජලිං යපෙන්වා භගවන්තං ඔලොකෙන්තාව පච්චොසක්කිත්වා දස්සනවිජ්ඣනට්ඨානෙ වන්දිත්වා ගච්ඡන්ති. අවිජ්ඣිතත්තාති යො හි කථං සුත්වා වුට්ඨිතො අඤ්ඤං දිට්ඨසුතාදිකං කථං කට්ඨන්තො ගච්ඡති, එස සභාවෙන විජ්ඣති නාම. යො පන සුතධම්මකථාය වණ්ණං කට්ඨන්තොව ගච්ඡති, අයං න විජ්ඣති නාම, එවං අවිජ්ඣන්තභාවෙන පක්කමන්ති. ගච්ඡන්තන්ති රජ්ජුයන්තවසෙන රත්තසත්තුබ්බෙධං සුවණ්ණග්ගිකං විය ගච්ඡන්තං. අද්දසාම ධීතන්ති සමුස්සිතකඤ්චනපබ්බතං විය ධීතං අද්දසාම. තතො ච හියොයාති විත්ථාරෙන්වා ගුණෙ කට්ඨං අසක්කොන්තො අවසෙසෙ ගුණෙ සංඛිපිත්වා කලාපං විය සුත්තකබද්ධං විය ච කත්වා විස්සජ්ජෙන්තො එවමාහ. අයමෙත්ථ අධිප්පායො – මයා කථිතගුණෙහි අකථිතාව බහුතරා. මහාපථවිමහාසමුද්දාදයො විය හි තස්ස භොතො අනන්තා අප්පමෙයා ගුණා ආකාසමිව විත්ථාරිතාති.

390. අප්පට්ඨංවිදිතොති අවිඤ්ඤාතආගමනො. පබ්බජිතෙ උපසඬ්ඛිකමත්තෙන හි විවරපරිකම්මාදිසමයෙ වා එකං නිවාසෙත්වා සරිරභඤ්ජනසමයෙ වා උපසඬ්ඛිකමිත්වා තතොව පටිනිවත්තිතබ්බං භොති, පටිසන්ථාරමත්තම්පි න ඡායති. පුරෙතරං පන ඔකාසෙ කාරිතෙ දිවාට්ඨානං සම්මජ්ජිත්වා විවරං පාරුපිත්වා භික්ඛු විචිත්තෙ යානෙ නිසීදති, තං ආගන්ත්වා පස්සන්තා දස්සනෙනපි පසීදන්ති, පටිසන්ථාරො ඡායති, පඤ්භබ්‍යාකරණං වා ධම්මකථා වා ලබ්භති. තස්මා පණ්ඩිතා ඔකාසං කාරෙත්ති. සො ච නෙසං අඤ්ඤතරො, තෙනස්ස එතදභොසි. ජිණ්ණො වුඩ්ඪොති අත්තනො උග්ගතභාවං අකට්ඨන්තො කස්මා එවමාහ? බුද්ධා නාම අනුද්දයසම්පන්නා භොන්ති, මහල්ලකභාවං ඤත්වා සීසං ඔකාසං කරිස්සතිති එවමාහ.

391. ඔරමිය ඔකාසමකාසිති වෙගෙන උට්ඨාය ද්විධා හිජ්ජිත්වා ඔකාසමකාසි.

යෙ මෙති යෙ මයා. නාරිසමානසව්හයානි නාරිසමානනාමං ඉත්ථිලිඬිගං, තෙන අවිභාතබ්බාති නාරිසමානසව්හයා, ඉත්ථිලිඬිගෙන චත්තබ්බාති වොභාරකුසලතාය එවං වදති. පඤ්ඤාපිඨොති පුට්ඨලපිඨො. නින්නාමයෙතන්ති නිභර එතං.

393. කෙවලිති සකලගුණසම්පන්නො.

394. පච්චභාසීති එකප්පභාරෙන පුච්ඡිතෙ අට්ඨ පඤ්ඤෙ ඛායකරොත්තො පතිඅභාසි. යො වෙදීති යො විදති ජානාති, යස්ස පුබ්බෙනිවාසො පාකටො. සග්ගාපායඤ්ච පස්සතීති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං කථිතං. ජාතික්ඛයං පත්තොති අරහත්තං පත්තො. අභිඤ්ඤා වොසිතොති තං අරහත්තං අභිජානිත්වා වොසිතො වොසානප්පත්තො. මුනීති අරහත්තඤ්ඤාණමොනෙයොන සමන්තාගතො.

විසුද්ධන්ති පණ්ඩරං. මුත්තං රාගෙහීති කිලෙසරාගෙහි මුත්තං. පභීනජාතිමරණොති ජාතික්ඛයප්පත්තත්තා පභීනජාතිකො, ජාතිපභානෙනෙව පභීනමරණො. බුභ්මවරියස්ස කෙවලිති යං බුභ්මවරියස්ස කෙවලි සකලභාවො, තෙන සමන්තාගතො, සකලචතුමග්ගබුභ්මවරියවාසොති අත්ථො. පාරගු සබ්බධම්මානන්ති සබ්බෙසං ලොකියලොකුත්තරධම්මානං අභිඤ්ඤාය පාරං ගතො, සබ්බධම්මෙ අභිජානිත්වා ධිතොති අත්ථො. පාරගුති වා එත්තාවතා පරිඤ්ඤාපාරගු පඤ්චන්තං බන්ධානං, පභානපාරගු සබ්බකිලෙසානං, භාවනාපාරගු චතුත්තං මග්ගානං, සච්ඡිකිරියාපාරගු නිරොධස්ස, සමාපත්තිපාරගු සබ්බසමාපත්තින්තන්ති අයමත්ථො චුත්තො. පුන සබ්බධම්මානන්ති ඉමිනා අභිඤ්ඤාපාරගු චුත්තොති. බුද්ධො තාදී පච්චවතීති තාදිසො ඡති ආකාරෙහි පාරං ගතො සබ්බාකාරෙන චතුත්තං සච්චානං බුද්ධත්තා බුද්ධොති පච්චවතීති.

කිං පන එත්තාවතා සබ්බෙ පඤ්ඤා විස්සජ්ජිතා භොන්තිති? ආම විස්සජ්ජිතා, විත්තං විසුද්ධං ජානාති, මුත්තං රාගෙහීති ඉමිනා තාව බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණොති පට්ඨපඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො භොති. පාරගුති ඉමිනා වෙදෙහි ගතත්තා වෙදගුති දුතියපඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො භොති. පුබ්බෙනිවාසන්තිආදීති ඉමාසං තිස්සන්තං විජ්ජානං අත්ථිතාය තෙවිජ්ජොති තතියපඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො භොති. මුත්තං රාගෙහි සබ්බසොති ඉමිනාව නිස්සට්ඨත්තා පාපධම්මානං සොත්තියොති චතුත්තපඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො භොති. ජාතික්ඛයං පත්තොති ඉමිනා පන අරහත්තස්සෙව චුත්තත්තා පඤ්චමපඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො භොති. වොසිතොති ව බුභ්මවරියස්ස කෙවලිති ව ඉමෙහි ඡට්ඨපඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො භොති. අභිඤ්ඤා වොසිතො මුනීති ඉමිනා සත්තමපඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො භොති. පාරගු සබ්බධම්මානං, බුද්ධො තාදී පච්චවතීති ඉමිනා අට්ඨමපඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො භොති.

395. දානකට්ඨන්තිආදීති භෙට්ඨා සුත්තෙ විත්ථාරිතානෙව. පච්චපාදීති පටිපජ්ජි. ධම්මස්සානුධම්මන්ති ඉමස්මිං සුත්තෙ ධම්මො නාම අරහත්තමග්ගො, අනුධම්මො නාම භෙට්ඨිමා තයො මග්ගා තිණි ව සාමඤ්ඤඵලාති, තාති පටිපාටියා පටිලභීති අත්ථො. න ච මං ධම්මාධිකරණං විභෙසෙසීති මඤ්ච ධම්මකාරණා න කිලමෙසි, න පුනස්පුනං කථාපෙසීති චුත්තං භොති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. තත්ථ පරිනිබ්බාසීති පන පදෙන දෙසනාය අරහත්තෙනෙව කුටං ගතිත්තන්ති.

පපඤ්චසුද්ධතියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

බුභ්මායුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සෙලසුත්තවණ්ණනා

396. එවං මෙ සුතන්ති සෙලසුත්තං. තත්ථ අඬ්ගුත්තරාපෙසුතිආදි පොතලියසුත්තෙ විත්ථාරිතමෙව. අඬ්ඬතෙළසෙහීති අඬ්ඬෙන තෙළසෙහි, ද්වාදසහි සතෙහි පඤ්ඤාසාය ව භික්ඛුහි සද්ධිත්ති චුත්තං භොති. තෙ පන සාවකසන්තිපාතෙ සන්තිපතිතා භික්ඛුයෙව සබ්බෙ එහිභික්ඛුපබ්බප්පාය පබ්බජිතා බිණ්ණාසවා. කෙණ්ණියොති තස්ස නාමං, ජට්ටොති තාපසො. සො කිර බ්‍රාහ්මණමහාසාලො, ධනරක්ඛණත්ථාය පන තාපසපබ්බප්පං සමාදාය රඤ්ඤො පණ්ණාකාරං දත්වා භූමිභාගං ගහෙත්වා තත්ථ අස්සමං කාරෙත්වා වසති පඤ්චහි සකටසතෙහි චණ්ද්පං පයොපෙත්වා කුලසහස්සස්ස නිස්සයො හුත්වා, අස්සමෙපි වස්ස එකො තාලරුක්ඛො දිවසෙ දිවසෙ එකං සොවණ්ණමයං තාලඵලං මුඤ්චතීති වදන්ති. සො දිවා කාසායාති ධාරෙති, ජවා ව බන්ධති, රත්තිං කාමසම්පත්තිං අනුභවති. ධම්මියා කථායාති පානකාතිසංසප්පියසුත්තාය ධම්මියා කථාය. අයඤ්ඤි කෙණ්ණියො තුව්ඡහත්ථො භගවතො දස්සනාය ගන්තුං ලජ්ජායමානො – “විකාලභොජනා විරතානම්පි පානකං කප්පති”ති වින්තෙත්වා සුසඬ්ඛතඛදරපානං පඤ්චහි කාපසතෙහි ගාභාපෙත්වා අගමාසි. එවං ගතභාවො වස්ස – “අථ බො කෙණ්ණියස්ස ජට්ටස්ස එතදභොසි කිං නු බො අහං සමණස්ස ගොතමස්ස භරාපෙයා”න්ති භෙසජ්ජක්ඛන්ධකෙ (මහාව. 300) පාළිආරුළුභොයෙව.

දුතියමපි බො භගවාති කස්මා පුනස්පුනං පටික්ඛිති? තිත්ථියානං පටික්ඛෙපපසන්නතාය, අකාරණමෙතං, නත්ථි බුද්ධානං පච්චයහෙතු එවරුපං කොහඤ්ඤං. අයං පන අඬ්ඬතෙළසාති භික්ඛුසතාති දිස්වා එත්තකානංයෙව භික්ඛං පටියාදෙස්සති, ස්වෙව සෙලො තිහි පුරිසසතෙහි සද්ධිං පබ්බජිස්සති. අයුත්තං බො පන නවකෙ අඤ්ඤතො පෙසෙත්වා

ඉමෙහෙව සද්ධිං ගන්තුං, ඉමෙ වා අඤ්ඤතො පෙසෙත්වා නවකෙහි සද්ධිං ගන්තුං. අට්ඨ සබ්බෙ ගහෙත්වා ගම්ස්සාමි, භික්ඛාභාරො නප්පභොස්සති. තතො භික්ඛුසු පිණ්ඩාය වරන්තෙසු මනුස්සා උප්පාදිස්සන්ති – “විරස්සාපි කෙණ්ඩො සමණං ගොතමං නිමන්තෙත්වා යාපනමත්තං දාතුං නාසක්ඛි”ති, සයම්පි විප්පට්ඨාරි භවිස්සති. පටික්ඛෙපෙ පන කතෙ “සමණො ගොතමො පුනප්පුනං ‘ත්වඤ්ඤ ව්‍යාභ්මණෙසු අභිප්පසන්නො’ති ව්‍යාභ්මණානං නාමං ගණ්හාති”ති වින්තෙත්වා ව්‍යාභ්මණෙපි නිමන්තෙතුකාමො භවිස්සති, තතො ව්‍යාභ්මණෙ පාටියෙක්කං නිමන්තෙස්සති, තෙ තෙන නිමන්තිතා භික්ඛු හුත්වා භුඤ්ජිස්සන්ති. එවමස්ස සද්ධා අනුරක්ඛිතා භවිස්සති පුනප්පුනං පටික්ඛිපි. කිඤ්චාපි බො, භොති ඉමිනා ඉදං දීපෙති, – “භො ගොතම, කිං ජාතං යදි අහං ව්‍යාභ්මණෙසු අභිප්පසන්නො, අධිවාසෙතු භවං ගොතමො, අහං ව්‍යාභ්මණානම්පි දාතුං සක්කොමි තුම්හාකම්පි”ති.

කායවෙය්‍යාවට්ඨකන්ති කායවෙය්‍යාවච්චං. මණ්ඩලමාළන්ති දුස්සමණ්ඩපං.

397. ආවාහොති කඤ්ඤාගහණං. විවාහොති කඤ්ඤාදානං. සො මෙ නිමන්තිතොති සො මයා නිමන්තිතො. අට් ව්‍යාභ්මණො පරිපක්කොපනිස්සයත්තා බුද්ධසද්දං සුත්වාපි අමතෙනෙවාහිසිත්තො පසාදං ආවිකරොත්තො බුද්ධොති, භො කෙණ්ඩ, වදෙසීති ආහ. කෙණ්ඩො යථාභුතං ආවික්ඛන්තො බුද්ධොති, භො සෙල, වදාමීති ආහ. තතො නං පුනපි දළ්ඨිකරණත්ථං පුච්ඡි, ඉතරොපි තථෙව ආරොවෙසි.

398. අට්ඨස්ස කප්පසතසහස්සෙහිපි බුද්ධසද්දස්සෙව දුල්ලභවාට්ඨං සම්පස්සතො. එතදභොසීති. එතං “සොසොපි බො”තිආදි අභොසි. නිලවනරාජීති නිලවණ්ණරුක්ඛපන්ති. පදෙ පදන්ති පදප්පමාණෙ පදං. අවිවාසන්තො හි අතිදුරෙ වා පාදෙ නික්ඛිපමානෙ සද්දො උට්ඨාති, තං පටිසෙධෙන්තො එවමාහ. සීභාව එකවරාති ගණවාසී සීභො සීභපොතකාදිහි සද්ධිං පමාදං ආපජ්ජති, එකවරො අප්පමන්තො භොති. ඉති අප්පමාදවිහාරං දස්සෙන්තො එකවරසීහෙන ඔපම්මං කරොති. මා මෙ භොන්තොති ආචාරං සික්ඛාපෙන්තො ආහ. අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො – සවෙ තුම්හෙ කථාචාරං අලභිත්වා මම කථාය අන්තරෙ කථං පවෙසෙස්සට්, “අන්තෙවාසිකෙ සික්ඛාපෙනුං නාසක්ඛි”ති මය්හං ගරහා උප්පජ්ජිස්සති, තස්මා ඔකාසං පස්සිත්වා මන්තෙය්‍යාථාති. නො ව බො නං ජානාමීති විපස්සිපි බොධිසත්තො චතුරාසීතිසහස්සත්ථෙරපබ්බජිතපරිවාරො සත්ත මාසානි බොධිසත්තවාරිකං වරි, බුද්ධුප්පාදකාලො විය අභොසි. අම්හාකම්පි බොධිසත්තො ජබ්බස්සානි බොධිසත්තවාරිකං වරි. එවං පරිපුණ්ණසරිරලක්ඛණෙහි සමන්තාගතාපි බුද්ධා න භොන්ති. තස්මා ව්‍යාභ්මණො “නො ව බො නං ජානාමී”ති ආහ.

399. පරිපුණ්ණකායොති ලක්ඛණෙහි පරිපුණ්ණතාය අභිනඬිගතාය ව පරිපුණ්ණසරිරො. සුරුචිති සුන්දරසරිරප්පභො. සුජාතොති ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා සණ්ඨානසම්පත්තියා ව සුනිබ්බන්තො. වාරුදස්සනොති සුවිරම්පි පස්සන්තානං අතිත්තිජනකො මනොහරදස්සනො. සුවණ්ණවණ්ණොති සුවණ්ණසදිසවණ්ණො. සුසුක්කදායොති සුට්ඨු සුක්කදායො. මහාපුරිසලක්ඛණාති පයමං චුත්තබ්‍යාඤ්ජනානෙව චචනත්තරෙන නිගමෙන්තො ආහ.

ඉදානි තෙසු ලක්ඛණෙසු අත්තනො විත්තරුචිතානි ගහෙත්වා ථොමෙන්තො පසන්නතෙන්තොතිආදිමාහ. භගවා හි පඤ්චවණ්ණපසාදසම්පත්තියා පසන්නතෙන්තො, පුණ්ණවන්දසදිසමුඛතාය සුමුඛො, ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා ඔහා, ඔහ්මුපුගත්තතාය උපු, පුත්තිමත්තතාය පතාපවා. යම්පි චෙත්ථ පුබ්බෙ චුත්තං, තං “මජ්ඣිම සමණසඬ්ඨස්සා”ති ඉමිනා පරියායෙන ථොමයතා පුන චුත්තං. එදිසො හි එවං විරොචති. උත්තරගාථායපි එසෙව නයො. උත්තමවණ්ණෙනොති උත්තමවණ්ණසම්පන්නස්ස. රථෙසභොති උත්තමසාරථී. ජම්බුසණ්ඩස්සානි ජම්බුදීපස්ස. පාකටෙන ඉස්සරියං ඉස්සරො භොති.

බත්තියාති ජාතිබත්තියා. භොගීති භොගියා. රාජානොති යෙ කෙච්ච රජ්ජං කාරෙන්තා. රාජාභිරාජාති රාජුනං පූජනියො, අධිරාජා හුත්වා, චක්කවත්තීති අධිප්පායො. මනුජීන්දොති මනුස්සාධිපති පරමිස්සරො හුත්වා.

එවං චුත්තෙ භගවා – “යෙ තෙ භවන්ති අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා, තෙ සකවණ්ණෙ හඤ්ඤමානෙ අත්තානං පාතුකරොන්ති”ති ඉමං සෙලස්ස මනොරථං පුරෙන්තො රාජාහමස්මීතිආදිමාහ. තත්ත්වමධිප්පායො – යං මං ත්වං සෙල “රාජා අරහසි භවතු”න්ති යාවසි, එත්ථ අප්පොස්සුක්කො භොති රාජාහමස්මි. සති ව රාජත්තෙ යථා අඤ්ඤො රාජා යොජනසතං වා අනුසාසති යොජනසහස්සං වා, චක්කවත්තී හුත්වාපි චතුදිපපරියන්තමත්තං වා, නාහමෙවං පරිච්ඡින්නවිසයො, අහඤ්ඤි ධම්මරාජා අනුත්තරො භවග්ගතො අවිච්ඡරියන්තං කත්වා තිරියං අප්පමාණලොකධාතුයො අනුසාසාමි. යාවතා හි අපද්ද්විපදාදිහෙදා සත්තා, අහං තෙසං අග්ගො. න හි මෙ කොචි සීලෙන වා...පෙ.... විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙන වා පටිභාගො අත්ථී, ස්වාහං එවං ධම්මරාජා අනුත්තරො අනුත්තරෙනෙව චතුසතිපට්ඨානාදිහෙදෙන ධම්මෙන චක්කං චත්තෙමි. ඉදං පජහට්, ඉදං උපසම්පජ්ජ විහරථාති ආණාචක්කං, ඉදං බො පන, භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චන්තිආදිනා පරියන්තිධම්මෙන ධම්මචක්කමෙව වා. චක්කං අප්පට්චන්තියන්ති යං චක්කං අප්පට්චන්තියං භොති සමණෙන වා...පෙ.... කෙනච්ච වා ලොකස්මිත්ති.

එවං අත්තානං ආවිකරොත්තං භගවන්තං දිස්වා පීතිසොමනස්සජාතො සෙලො පුන දළ්ඨිකරණත්ථං සම්බුද්ධො පටිජානාසීති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ කො නු සෙනාපතීති රඤ්ඤො භොතො ධම්මෙන පවත්තිත්තස්ස චක්කස්ස

අනුපවත්තකො සෙනාපති කො නුති පුවිඡි.

තෙන ව සමයෙන භගවතො දක්ඛිණපස්සෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො නිසින්තො හොති සුවණ්ණපුඤ්ජො විය සිරියා සොභමානො, තං දස්සෙන්තො භගවා මයා පවත්තිතන්ති ගාමමාහ. තත්ථ අනුජාතො තථාගතන්ති තථාගතං හෙතුං අනුජාතො, තථාගතෙන හෙතුනා ජාතොති අත්ථො. අපිව අවජාතො අනුජාතො අතිජාතොති තයො වුත්තා. තෙසු අවජාතො දුස්සිලො, සො තථාගතස්ස පුත්තො නාම න හොති. අතිජාතො නාම පිතරා උත්තරිතරො, තාදිසොපි තථාගතස්ස පුත්තො නත්ථි. තථාගතස්ස පන එකො අනුජාතොව පුත්තො හොති, තං දස්සෙන්තො එවමාහ.

එවං “කො නු සෙනාපති”ති පඤ්භං බ්‍යාකරිත්වා යං සෙලො ආහ “සම්බුද්ධො පටිජානාසී”ති, තනු නං නික්කඩ්ඛං කාතුකාමො “නාහං පටිඤ්ඤාමත්තෙනෙව පටිජානාමි, අපිවාහං ඉමිනා කාරණෙන බුද්ධො”ති ඤාපෙතුං අභිඤ්ඤෙය්‍යන්ති ගාමමාහ. තනු අභිඤ්ඤෙය්‍යන්ති විජ්ජා ව විමුත්ති ව. භාවෙනබ්බං මග්ගසච්චං. පහානබ්බං සමුදයසච්චං. හෙතුච්චෙනෙත පන ඵලසිද්ධිතො තෙසං ඵලානි නිරොධසච්චදුක්ඛසච්චානිපි වුත්තානෙව හොන්ති. එවං සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං පරිඤ්ඤාතබ්බං පරිඤ්ඤාතන්ති ඉදම්පෙත්ථ සඬග්ගිතන්ති චතුසච්චභාවනාඵලඤ්ච විමුත්තිඤ්ච දස්සෙන්තො “බුද්ධිතබ්බං බුද්ධිත්වා බුද්ධො ජාතොස්මි”ති යුත්තහෙතුනා බුද්ධභාවං සාධෙති.

එවං නිප්පරියායෙන අත්තානං ආවිකත්වා අත්තනි කඩ්ඛාවිතරණත්ථං බ්‍රාහ්මණං අතිවාරියමානො විනයස්සුති ගාමත්තයමාහ. තත්ථ සල්ලකත්තොති රාගාදිසල්ලකත්තෙනො. අනුත්තරොති යථා බාහිරවෙජ්ජෙන වූපසමිතරොගො ඉමස්මිඤ්ඤෙවත්තභාවෙ කුප්පති, න එවං. මයා වූපසමිතස්ස පන රොගස්ස භවත්තරෙපි උප්පත්ති නත්ථි, තස්මා අහං අනුත්තරොති අත්ථො. බ්‍රහ්මභූතොති සෙට්ඨභූතො. අතිතුලොති තුලං අතීතො, නිරූපමොති අත්ථො. මාරසෙනප්පමද්දෙනොති කාමා තෙ පඨමා සෙනාති එවං ආගතාය මාරසෙනාය පමද්දෙනො. සබ්බාමිත්තෙති බන්ධකිලෙසාභිසම්බාරමච්චුදෙවපුත්තමාරසම්බාතෙ සබ්බපච්චත්ථිකො. වසිකත්වාති අත්තෙනො වසෙ වත්තෙන්වා. අකුතොභයොති කුතොපි අභයො.

එවං වුත්තෙ සෙලො බ්‍රාහ්මණො තාවදෙව භගවති සඤ්ජාතපසාදො පබ්බජ්ජාපෙක්ඛො හුත්වා ඉමං භොන්තොති ගාමත්තයමාහ. තත්ථ කණ්භාභිජාතිකොති චණ්ඩාලාදිනිවකුලෙ ජාතො. තතො තෙපි මාණවකා පබ්බජ්ජාපෙක්ඛො හුත්වා එවඤ්චෙ රුච්චති, භොතොති ගාමමාහංසු. අප්ප සෙලො තෙසු මාණවකෙසු තුට්ඨවිත්තො තෙ ව දස්සෙන්තො පබ්බජ්ජං යාවන්තො “බ්‍රාහ්මණා”ති ගාමමාහ.

තතො භගවා යස්මා සෙලො අතීතෙ පදුමුත්තරස්ස භගවතො සාසනෙ තෙසංයෙව තිණ්ණං පුරිසසත්තානං ගණසෙට්ඨො හුත්වා තෙහි සද්ධිං පරිවෙණං කාරෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා තෙන කම්මෙන දෙවමනුස්සසම්පත්තිං අනුභවමානො පච්ඡිමෙ භවෙ තෙසංයෙව ආවරියො හුත්වා නිබ්බත්තො, තඤ්ච තෙසං කම්මං විමුත්තිපරිපාකාය පරිපක්කං එහිභික්ඛුභාවස්ස ව උපනිස්සයභූතං, තස්මා තෙ සබ්බෙව එහිභික්ඛුපබ්බජ්ජං පබ්බාපෙන්තො ස්වාක්ඛාතන්ති ගාමමාහ. තත්ථ සන්දිට්ඨිකන්ති සයමෙව දට්ඨබ්බං පච්චක්ඛං. අකාලිකන්ති මග්ගානන්තරඵලප්පත්තියා න කාලන්තරං පත්තබ්බඵලං. යත්ථ අමොසානි යස්මිං මග්ගබ්‍රහ්මවරියෙ අප්පමත්තස්ස සික්ඛත්තයපුරුණෙන සික්ඛතො පබ්බජ්ජා අමොසා හොති, සඵලානි අත්ථො. එවඤ්ච වත්වා “එථ භික්ඛවො”ති භගවා අවොච. තෙ සබ්බෙ පත්තච්චරධරා හුත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා වස්සසතිකත්ථොරා විය සුවිනීතා භගවන්තං අභිවාදයිංසු. එවම්මං තෙසං එහිභික්ඛුභාවං සන්ධාය “අලත්ථ ඛො සෙලො”තිආදි වුත්තං.

400. ඉමාහිති ඉමාහි කෙණියස්ස විත්තානුකුලාහි ගාමාහි. තත්ථ අග්ගිපරිවරියං විනා බ්‍රාහ්මණානං යඤ්ඤාභාවතො “අග්ගිහුත්තමුඛා යඤ්ඤා”ති වුත්තං. අග්ගිහුත්තසෙට්ඨා අග්ගිඡ්ඡහනප්පධානාති අත්ථො. වෙදෙ සප්ඤ්ඤායන්තෙහි පඨමං සප්ඤ්ඤායිතබ්බතො, සාවිත්ති, “ජන්දසො මුඛ”න්ති වුත්තො. මනුස්සානං සෙට්ඨතො රාජා “මුඛ”න්ති වුත්තො. නදීනං ආධාරතො පටිසරණතො ව සාගරො “මුඛ”න්ති වුත්තො. වන්දයොගවසෙන “අජ්ජ කත්තිකා අජ්ජ රොහිණි”ති සඤ්ඤාණතො ආලොකකරණතො සොම්මභාවතො ව “නක්ඛත්තානං මුඛං වන්දො”ති වුත්තං. තපන්තානං අග්ගත්තා ආදිච්චො “තපනං මුඛ”න්ති වුත්තො. දක්ඛිණෙය්‍යානං පන අග්ගත්තා විසෙසෙන තස්මිං සමයෙ බුද්ධප්පමුඛං සඬ්භං සන්ධාය “පුඤ්ඤං ආකඩ්ඛමානානං, සඬ්භො එව යජනං මුඛ”න්ති වුත්තං. තෙන සඬ්භො පුඤ්ඤස්ස ආයමුඛන්ති දස්සෙති.

යං තං සරණන්ති අඤ්ඤං බ්‍යාකරණගාමමාහ. තස්සත්ථො – පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමා භගවා යස්මා මයං ඉතො අට්ඨමෙ දිවසෙ තං සරණං ආගතමිහා, තස්මා අත්තනා තව සාසනෙ අනුත්තරෙන දමට්ඨෙන දන්තාමිහා, අහො තෙ සරණස්ස ආනුභාවොති.

තතො පරං භගවන්තං ද්විති ගාමාහි ථොමෙත්වා තතියාය වන්දනං යාවන්තො භික්ඛවො තිසතා ඉමෙතිආදිමාහාති.

3. අස්සලායනසුත්තවග්ගොත්තං

401. එවං මෙ සුතන්ති අස්සලායනසුත්තං. තත්ථ නානාවෙරජ්ජකානන්ති අඛිගමගධාදීහි නානප්පකාරෙහි වෙරජ්ජෙහි ආගතානං, තෙසු වා රට්ඨෙසු ජාතසංවඛ්ඛානන්තිපි අත්ථො. කෙනවිදෙවාති යඤ්ඤපාසනාදිනා අනියමිකකිව්වෙන. වාතුවණ්ණිකන්ති වතුවණ්ණසාධාරණං. මයං පන න්හානසුද්ධියා භාවනාසුද්ධියාපි බ්‍රාහ්මණොව සුප්ඤ්ඤන්තිති වදාම, අයුත්තමිපි සමණො ගොතමො කරොතිති මඤ්ඤමානා එවං චිත්තයිංසු. චුත්තසිරොති වාපිතසිරො.

ධම්මවාදීති සභාවවාදී. දුප්පට්මන්තියාති අම්බාදිසෙහි අධම්මවාදීහි දුක්ඛෙන පට්මන්තිතබ්බා භොන්ති. ධම්මවාදිනො නාම පරාජයො න සක්කා කාතුන්ති දස්සෙති. පරිබ්බාජකන්ති පබ්බජ්ජාච්චානං, තයො වෙදෙ උග්ගහෙත්වා සබ්බපච්ඡා පබ්බජන්තා යෙහි මන්තෙහි පබ්බජන්ති, පබ්බජිතා ව යෙ මන්තෙ පරිහරන්ති, යං වා ආචාරං ආචරන්ති, තං සබ්බං භොතා වරිතං සික්ඛිතං. තස්මා තුය්හං පරාජයො නත්ථී, ජයොව භවිස්සතිති මඤ්ඤන්තා එවමාහංසු.

402. දිස්සන්ති ඛො පනාතිආදි තෙසං ලද්ධිහින්දනත්ථං චුත්තං. තත්ථ බ්‍රාහ්මණියොති බ්‍රාහ්මණානං පුත්තපට්ටලාභත්ථාය ආවාහවිවාහවසෙන කුලා ආනිතා බ්‍රාහ්මණියො දිස්සන්ති. තා ඛො පනෙතා අපරෙන සමයෙන උතුනියොපි භොන්ති, සඤ්ජාතපුප්ඵාති අත්ථො. ගබ්භිනියොති සඤ්ජාතගබ්භා. විජායමානාති පුත්තධීතරො ජනයමානා. පායමානාති දාරකෙ ථඤ්ඤං පායන්තියො. යොනිජාව සමානාති බ්‍රාහ්මණිනං පස්සාවමග්ගෙන ජාතා සමානා. එවමාහංසුති එවං වදන්ති. කථං? බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො...පෙ.... බ්‍රහ්මදායාදාති. යදි පන තෙසං සව්ච්චනං සියා, බ්‍රාහ්මණිනං කුච්ඡි මහාබ්‍රහ්මනො උරො භවෙය්‍ය, බ්‍රාහ්මණිනං පස්සාවමග්ගො මහාබ්‍රහ්මනො මුඛං භවෙය්‍ය, එත්තාවතා “මයං මහාබ්‍රහ්මනො උරෙ වසිත්වා මුඛතො නික්ඛන්තා”ති වත්තුං මා ලභන්තුති අයං මුඛතො ජාතච්ඡෙදකවාදො චුත්තො.

403. අයොසා හුත්වා දාසො භොති, දාසො හුත්වා අයොසා භොතිති බ්‍රාහ්මණො සහරියො වණ්ණජ්ජං පයොජෙන්නො යොනකරට්ඨං වා කම්බොජරට්ඨං වා ගන්ත්වා කාලං කරොති, තස්ස ගෙහෙ වයප්පත්තෙ පුත්තෙ අසති බ්‍රාහ්මණී දාසෙන වා කම්මකරෙන වා සද්ධිං සංවාසං කප්පෙති. එකස්මිං දාරකෙ ජාතෙ සො පුරියො දාසොව භොති, තස්ස ජාතදාරකො පන දායජ්ජසාමිකො භොති. මාතිතො සුද්ධො පිතිතො අසුද්ධො සො වණ්ණජ්ජං පයොජෙන්නො මජ්ඣමපදෙසං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණදාරිකං ගහෙත්වා තස්සා කුච්ඡස්මිං පුත්තං පට්ටලහි, සොපි මාතිතොව සුද්ධො භොති පිතිතො අසුද්ධො. එවං බ්‍රාහ්මණසමයස්මිඤ්ඤෙව ජාතිසම්භෙදො භොතිති දස්සනත්ථමෙන චුත්තං. කිං බලං, කො අස්සාසොති යත්ථ තුම්භෙ දාසා භොන්තා සබ්බෙව දාසා භොථ, අයාසා භොන්තා සබ්බෙව අයාසා භොථ, එත්ථ වො කො ථාමො, කො අවස්සයො, යං බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණොති වදාති දීපෙති.

404. ඛත්තියොව නු ඛොතිආදයො සුත්තච්ඡෙදකවාදා නාම භොන්ති.

408. ඉදානි වාතුවණ්ණසුද්ධිං දස්සෙන්නො ඉධ රාජාතිආදිමාහ. සාපානදොණියාති සුනබානං පිට්ඨාදොණියා. අග්ගිකරණියන්ති සිතවිනොදනඅන්ධකාරවිධමනභත්තපවනාදි අග්ගිකිව්වං. එත්ථ අස්සලායනාති එත්ථ සබ්බස්මිං අග්ගිකිව්වං කරොන්තෙ.

409. ඉදානි යදෙනං බ්‍රාහ්මණො වාතුවණ්ණසුද්ධිති වදන්ති, එත්ථ වාතුවණ්ණාති නියමො නත්ථී. පඤ්චමො හි පාදසිකවණ්ණොපි අත්ථීති සංඛිත්තෙන තෙසං වාදෙ දොසදස්සනත්ථං ඉධ ඛත්තියකුමාරොතිආදිමාහ. තත්‍ර අමුත්‍ර ව පනෙසානන්ති අමුස්මිඤ්ඤෙව පන පුරිමනයෙ එතෙසං මාණවකානං කිඤ්චි නානාකරණං න පස්සාමිති වදති. නානාකරණං පන තෙසමිපි අත්ථීයෙව. ඛත්තියකුමාරස්ස හි බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාය උප්පන්නො ඛත්තියපාදසිකො නාම, ඉතරො බ්‍රාහ්මණපාදසිකො නාම, එතෙ හීනජාතිමාණවකා.

එවං පඤ්චමස්ස වණ්ණස්ස අත්ථීතාය වාතුවණ්ණසුද්ධිති එතෙසං වාදෙ දොසං දස්සෙත්වා ඉදානි පුන වාතුවණ්ණසුද්ධියං ඔවදන්තො තං කිං මඤ්ඤසීතිආදිමාහ. තත්ථ සද්ධෙති මතකභත්තෙ. ථාලිපාකෙති පණ්ණාකාරභත්තෙ. යඤ්ඤෙති යඤ්ඤභත්තෙ. පාහුනෙති ආගන්තුකානං කතභත්තෙ. කිං හීති කිං මහප්ඵලං භවිස්සති, නො භවිස්සතිති දීපෙති.

410. භුතපුබ්බන්ති අස්සලායන පුබ්බෙ මයි ජාතියා හීනතරෙ තුම්භෙ සෙට්ඨතරා සමානාපි මයා ජාතිවාදෙ පඤ්ඤං පුට්ඨා සම්පාදෙත්තුං න සක්ඛිත්ථං, ඉදානි තුම්භෙ හීනතරා හුත්වා මයා සෙට්ඨතරෙන බුද්ධානං සකෙ ජාතිවාදපඤ්ඤං පුට්ඨා කිං සම්පාදෙස්සථ? න එත්ථ චිත්තා කාතබ්බාති මාණවං උපත්ථම්භෙන්නො ඉමං දෙසනං ආරභී. තත්ථ අසිකොති කාළකො. දෙවලොති තස්ස නාමං, අයමෙව භගවා තෙන සමයෙන. පට්ටියොති ගණධගණුපාහනා. පත්ථණ්ඩිලෙති පණ්ණසාලපරිවෙණෙ. කො නු ඛොති කහං නු ඛො. ගාමණ්ඩලරූපො වියාති ගාමදාරකරූපො විය.

සො බ්වාහං, හො, හොමිති සො අහං, හො, අසිතදෙවලො හොමිති වදති. තදා කිර මහාසත්තො කොණ්ඩදමකො හුත්වා විවරති. අභිවාදෙතුං උපක්කමිංසුති වන්දිතුං උපක්කමං අකංසු. තතො පටියාය ව වස්සසතිකතාපසොපි තදහුජාතං බ්‍රාහ්මණකුමාරං අවන්දන්තො කොණ්ඩිතො හොති.

411. ජනිකා මාතානි යාය තුමිහෙ ජනිතා, සා වො ජනිකා මාතා. ජනිකාමාතුති ජනිකාය මාතු. යො ජනකොති යො ජනකො පිතා. “යො ජනිකො පිතාතෙව” වා පායො.

අසිතෙනාති පඤ්චාභිඤ්ඤෙන අසිතෙන දෙවලෙන ඉසිතා ඉමං ගන්ධබ්බපඤ්ඤං පුටියා න සම්පායස්සන්ති. යෙසන්ති යෙසං සත්තන්තං ඉසිතං. න පුණ්ණො දබ්බිගාහොති තෙසං සත්තන්තං ඉසිතං දබ්බිං ගහෙත්වා පණ්ණං පචිත්වා දායකො පුණ්ණො නාම එකො අහොසි, සො දබ්බිගහණසිප්පං ජානාති. ත්වං සාවරියකො තෙසං පුණ්ණොපි න හොති, තෙන ඤාතං දබ්බිගහණසිප්පමත්තම්පි න ජානාසිති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

අයං පන අස්සලායනො සද්ධො අහොසි පසන්තො, අත්තනො අන්තොනිවෙසනෙයෙව චෙතියං කාරෙසි. යාවජ්ජදිවසා අස්සලායනවංසෙ ජාතා නිවෙසනං කාරෙත්වා අන්තොනිවෙසනෙ චෙතියං කරොන්තෙවාති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අස්සලායනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සොටමුඛසුත්තවණ්ණනා

412. එවං මෙ සුතන්ති සොටමුඛසුත්තං. තත්ථ ඛෙමියම්බවනෙති එවංනාමකෙ අම්බවනෙ. ධම්මිකො පරිබ්බජොති ධම්මිකා පබ්බජ්ජා. අදස්සනාති තුම්භාදිසානං වා පණ්ඩිතානං අදස්සනෙන. යො වා පනෙත්ථ ධම්මොති යො වා පන එත්ථ ධම්මො සභාවො, තස්සෙව වා අදස්සනෙන. ඉමිනා “අම්භාකං කථා අප්පමාණං, ධම්මොව පමාණ”න්ති දස්සෙති. තතො ථෙරො “නවඋපොසථාගාරෙ විය බහුතා කම්මෙන ඉධ භවිතබ්බ”න්ති වින්තෙත්වා වඩ්ඤාමා ඔරුය්හ පණ්ණසාලං පවිසිත්වා නිසිදි. තං දස්සෙතුං එවං වුත්තෙතිආදි වුත්තං.

413. වත්තාරොමෙ බ්‍රාහ්මණාති ථෙරස්ස කිර එතදහොසි – “අයං බ්‍රාහ්මණො ‘ධම්මිකං පබ්බජ්ජං උපගතො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා නත්ථි’ති වදති. ඉමස්ස වත්තාරො පුග්ගලෙ ද්වෙ ව පරිසා දස්සෙත්වා ‘චතුත්ථං පුග්ගලං කතරාය පරිසාය බහුලං පස්සමි’ති පුච්ඡස්සාමි, ජානමානො ‘අනාගාරියපරිසාය’න්ති වක්ඛති. එවමෙන සකමුඛෙනෙව ‘ධම්මිකො පරිබ්බජො අත්ථි’ති වදාපෙස්සාමි”ති ඉමං දෙසනං ආරභි.

414. තත්ථ සාරත්තරත්තාති සුට්ඨ රත්තරත්තා. සානුග්ගහා වාචා භාසිතා සකාරණා වාචා භාසිතා. වුත්තඤ්ඤෙනං මයා “අම්භාකං කථා අප්පමාණං, ධම්මොව පමාණ”න්ති.

421. කිං පන තෙති ගිහි නාම කප්පියම්පි අකප්පියම්පි වදෙය්‍යාති විවෙචනත්ථං පුච්ඡි. කාරාපෙසිති මාපෙසි. කාරාපෙත්වා ව පන කාලං කත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තො. එතස්ස කිර ජානනසිප්පෙ මාතරම්පි පිතරම්පි සාතෙත්වා අත්තාව සාතෙතබ්බොති ආගච්ඡති. එතං සිප්පං ජානන්තො යපෙත්වා එතං අඤ්ඤො සග්ගෙ නිබ්බත්තො නාම නත්ථි, එස පන ථෙරං උපනිස්සාය පුඤ්ඤං කත්වා තත්ථ නිබ්බත්තිත්වා ව පන “කෙනාහං කම්මෙන ඉධ නිබ්බත්තො”ති ආවජ්ජෙත්වා යථාභූතං ඤාත්වා එකදිවසං ජිණ්ණාය භොජනසාලාය පටිසඬ්ඛරණත්ථං සඬ්ඝෙ සන්තිපතිතෙ මනුස්සවෙසෙන ආගන්ත්වා පුච්ඡි – “කිමත්ථං, හත්තෙ, සඬ්ඝො සන්තිපතිතො”ති? භොජනසාලාය පටිසඬ්ඛරණත්ථන්ති. කෙනෙසා කාරිතාති? සොටමුඛෙනාති. ඉදාති සො කුහින්ති? කාලඬ්ඤාතොති. අත්ථි පනස්ස කොචි ඤාතකොති? අත්ථි එකා භගිනීති. පක්කොසාපෙථ නන්ති. හික්ඛු පක්කොසාපෙසුං. සො තං උපසඬ්ඤාමිත්වා – “අහං, තව භාතා, සොටමුඛො නාම ඉමං සාලං කාරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තො, අසුකෙ ව අසුකෙ ව යානෙ මයා යපිතං ධනං අත්ථි, තං ගහෙත්වා ඉමඤ්ච භොජනසාලං කාරෙහි, දාරකෙ ව පොසෙහි”ති වත්වා හික්ඛුසඬ්ඝං වන්දිත්වා වෙහාසං උප්පතිත්වා දෙවලොකමෙව අගමාසි. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සොටමුඛසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. වඩ්ඤිසුත්තවණ්ණනා

422. එවං මෙ සුතන්ති වඩ්ඤිසුත්තං. තත්ථ දෙවචනෙ සාලවනෙති තස්මිං කිර දෙවතානං බලිකම්මං කරියති, තෙන තං දෙවචනන්තිපි සාලවනන්තිපි වුවචති. ඔපාසාදං අජ්ඣාචසනීති ඔපාසාදනාමකෙ බ්‍රාහ්මණගාමෙ වසති, අභිභවිත්වා වා ආවසති, තස්ස සාමී හුත්වා යාය මරියාදාය තත්ථ වසිතබ්බං, තාය මරියාදාය වසති. උපසග්ගවසෙන

පනෙන්ට භූමිමත්ටේ උපයෝගවචනං වෙදිතබ්බං, තප්පස්ස අනුප්පයොගත්තාව සෙසපදෙසු. තත්ථ ලක්ඛණං සද්දසත්ථතො පරියෙසිතබ්බං. සත්තුස්සදන්ති සත්තෙහි උස්සදං උස්සන්තං, බහුජනං ආකිණ්ණමනුස්සං පොසාවනියහත්ථිඅස්සමොරම්ගාදිඅනෙකසත්තසමාකිණ්ණඤ්චාති අත්ථො. යස්මා පන සො ගාමො බහි ආවිජ්ඣිත්වා ජාතෙන හත්ථිඅස්සාදිනං සාසතිණෙන වෙව ගෙහවිජ්ජනතිණෙන ව සම්පන්නො, තථා දාරුකට්ඨෙහි වෙව ගෙහසම්භාරකට්ඨෙහි ව, යස්මා වස්ස අබ්බන්තරෙ වට්ටවතුරස්සාදිසණ්ඨානා බහු පොක්ඛරණියො, ජලජකුසුමවිචිත්තාති ව බහි අනෙකාති තළාකාති වා උදකස්ස නිව්වහරිතානෙව හොන්ති, තස්මා සතිණකට්ඨොදකන්ති චුත්තං.

සහ ධඤ්ඤාන සධඤ්ඤාං, පුබ්බණ්ණාපරණ්ණාදිහෙදං බහුධඤ්ඤාසන්නිවයන්ති අත්ථො. එත්තාවතා යස්මිං ගාමෙ බ්‍රාහ්මණො සෙතච්ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රාජලීලාය වසති. තස්ස සමිද්ධිසම්පත්ති දිපිතා හොති. රාජතො ලද්ධං හොග්ගං රාජභොග්ගං. කෙන දින්නන්ති වෙ, රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්නං. රාජදායන්ති රඤ්ඤා දායභුතං, දායජ්ජන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මදෙයාන්ති සෙට්ඨදෙයාං, ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රාජසඬ්ඛෙපෙන භුඤ්ජිතබ්බන්ති අත්ථො. අප්ථ වා රාජභොග්ගන්ති සබ්බං ඡෙජ්ජහෙජ්ජං අනුසාසන්නෙන තිත්ථපබ්බතාදිසු සුඬිකං ගණ්හන්නෙන සෙතච්ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රඤ්ඤා හුත්වා භුඤ්ජිතබ්බං. තත්ථ රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්නං රාජදායන්ති. එත්ථ රඤ්ඤා දින්නත්තා රාජදායං, දායකරාජදීපනත්ථං පනස්ස “රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්න”න්ති ඉදං චුත්තං. බ්‍රහ්මදෙයාන්ති සෙට්ඨදෙයාං, යථා දින්නං න පුන ගහෙතබ්බං හොති නිස්සට්ඨපරිච්චත්තං, එවං දින්නන්ති අත්ථො.

423. බහු බහු හුත්වා සංහතාති සඬ්ඝා. එකෙකිස්සා දිසාය සඬ්ඝො තෙසං අත්ථිති සඬ්ඝි. පුබ්බෙ ගාමස්ස අත්තො අගණා බහි නික්ඛමිත්වා ගණා සම්පන්නාති ගණිභුතා. උත්තරෙනමුඛාති උත්තරදිසාහිමුඛා. බත්තං ආමන්තෙසිති බත්තා චුච්චති පුච්ඡිතපඤ්ඤාකරණසමත්ථො මහාමත්තො, තං ආමන්තෙසි. ආගමෙන්නුති මුහුත්තං පටිමානෙන්නු, අච්ඡන්නුති චුත්තං හොති.

424. නානාවෙරජ්ජකානන්ති නානාවිධෙසු රජ්ජෙසු අඤ්ඤෙසු කාසිකොසලාදිසු ජාතා වා නිවසන්ති වා, තතො වා ආගතාති නානාවෙරජ්ජකා, තෙසං නානාවෙරජ්ජකානං. කෙනවිදෙව්භාති අනියමිතෙන යඤ්ඤාපාසනාදිනා කෙනවි කිච්චෙන. තෙ තස්ස ගමනං සුත්වා චිත්තෙසු – “අයං, වඬිකි, උග්ගතබ්‍රාහ්මණො, යෙභුයොන ව අඤ්ඤෙ බ්‍රාහ්මණා සමණං ගොතමං සරණං ගතා, අයමෙව න ගතො. ස්වායං සවෙ තත්ථ ගමිස්සති, අද්ධා සමණස්ස ගොතමස්ස ආවට්ටනියා මායාය ආවට්ටිතො සරණං ගමිස්සති. තතො එතස්සාපි ගෙහද්වාරෙ බ්‍රාහ්මණානං අසන්නිපාතො භවිස්සති. හන්දස්ස ගමනන්තරායං කරොමා”ති සම්මන්තයිත්වා තත්ථ අගමංසු. තං සන්ධාය “අප්ථ බො තෙ බ්‍රාහ්මණා”තිආදි චුත්තං.

තත්ථ උභතොති ද්විති පක්ඛෙහි. මාතිතො ව පිතිතො වාති, හොතො මාතා බ්‍රාහ්මණි, මාතුමාතා බ්‍රාහ්මණි, තස්සාපි මාතා බ්‍රාහ්මණි. පිතා බ්‍රාහ්මණො, පිතුපිතා බ්‍රාහ්මණො, තස්සපි පිතා බ්‍රාහ්මණොති. එවං භවං උභතො සුජාතො, මාතිතො ව පිතිතො ව. සංසුද්ධගහණිකොති සංසුද්ධා තෙ මාතු ගහණි, සංසුද්ධා තෙ මාතු කුච්ඡිති අත්ථො. යාව සත්තමා පිතාමහයුගාති එත්ථ පිතු පිතා පිතාමහො, පිතාමහස්ස යුගං පිතාමහයුගං. යුගන්ති ආයුජ්ජමාණං චුච්චති. අභිලාපමත්තමෙව වෙතං, අත්ථතො පන පිතාමහොව පිතාමහයුගං. තතො උද්ධං සබ්බෙපි පුබ්බපුරිසා පිතාමහග්ගහණෙනෙව ගහිතා. එවං යාව සත්තමො පුරිසො, තාව සංසුද්ධගහණිකො. අප්ථ වා අක්ඛිත්තො අනුපකුට්ඨො ජාතිවාදෙනාති දස්සෙති. අක්ඛිත්තොති අපනෙට්ඨතං, කිං ඉමිනාති එවං අක්ඛිත්තො අනවක්ඛිත්තො. අනුපක්කුට්ඨොති න උපකුට්ඨො, න අක්කොසං වා නින්දං වා පත්තපුබ්බො. කෙන කාරණෙනාති. ජාතිවාදෙන, ඉතිපි හිනාජාතිකො එසොති එවරුපෙන වචනෙනාති අත්ථො. ඉමිනාපඬ්ඨගෙනාති ඉමිනාපි කාරණෙන.

අඬ්ඬොති ඉස්සරො. මහද්ධනොති මහතා ධනෙන සමන්නාගතො. හොතො හි ගෙහෙ පට්ඨියං පංසුවාලිකා විය බහු ධනං, සමණො පන ගොතමො අධනො හික්ඛාය උදරං පුරෙත්වා යාපෙතීති දස්සෙන්නි. මහාහොගොති පඤ්චකාමගුණවසෙන මහාඋපහොගො. එවං යං යං ගුණං වදන්ති, තස්ස තස්ස පටිපක්ඛවසෙන භගවතො අගුණංයෙව දස්සෙමාති මඤ්ඤාමානා වදන්ති.

අභිරුපොති අඤ්ඤෙහි මනුස්සෙහි අධිකරුපො. දස්සනියොති දිවසමිපි පස්සන්නානං අතිත්තිකරණතො දස්සනායොග්ගො, දස්සනෙනෙව චිත්තපසාදජනනතො පාසාදිකො. පොක්ඛරතා චුච්චති සුන්දරභාවො, වණ්ණස්ස පොක්ඛරතා වණ්ණපොක්ඛරතා, තාය වණ්ණපොක්ඛරතාය, වණ්ණසම්පන්නියාති අත්ථො. පොරාණා පන පොක්ඛරන්ති සරිරං වදන්ති, වණ්ණං වණ්ණමෙව. තෙසං මතෙන වණ්ණො ව පොක්ඛරඤ්ච වණ්ණපොක්ඛරාති, තෙසං භාවො වණ්ණපොක්ඛරතා. ඉති පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතායාති උත්තමපරිසුද්ධෙන වණ්ණෙන වෙව සරිරසණ්ඨානසම්පන්නියා වාති අත්ථො. බ්‍රහ්මවණ්ණිති සෙට්ඨවණ්ණි, පරිසුද්ධවණ්ණෙසුපි සෙට්ඨෙන සුචණ්ණවණ්ණෙනෙව සමන්නාගතොති අත්ථො. බ්‍රහ්මවච්ඡයිති මහාබ්‍රහ්මනො සරිරසදිසෙන සරිරෙන සමන්නාගතො. අබුද්දාචකාසො දස්සනායාති හොතො සරිරෙ දස්සනස්ස ඔකාසො න බුද්දකො මහා. සබ්බානෙව තෙ අඬ්ඬපච්චඩ්ඨාති දස්සනියානෙව, තාති වාපි මහන්නානෙවාති දිපෙති.

සිලමස්ස අත්ථිති සිලවා. වුද්ධං වඩ්ඪිතං සිලමස්සාති වුද්ධසීලී. වුද්ධසීලෙනාති වුද්ධෙන වඩ්ඪිතෙන සිලෙන. සමන්තාගතොති යුත්තො, ඉදං වුද්ධසීලීපදස්සෙව වෙවචනං. සබ්බමෙනං පඤ්චසීලමත්තමෙව සන්ධාය වදන්ති.

කාලාණ්ඩාවොතිආදීසු කලාණාණා සුන්දරා පරිමණ්ඩලපදනාඤ්ජනා වාචා අස්සාති කලාණ්ඩාවො. කලාණං මධුරං වාක්කරණං අස්සාති කලාණ්ඩාවාක්කරණො. වාක්කරණන්ති උදාහරණසොසො. ගුණපරිපුණ්ණභාවෙන පුරෙ භවාති පොරී. පුරෙ වා භවත්තා පොරී. නාගරිකිත්ථියා සුමුමාලත්තනෙන සද්දසාතිපි පොරී. තාය පොරියා. විස්සට්ඨායාති අපලිබුද්ධාය, සන්දිට්ඨවිලම්භිතාදිදොසරහිතාය. අනෙලගලායාති ඵලගලෙන විරහිතාය. ඵකච්චස්ස හි කට්ඨන්තස්ස ඵලං ගලති, ලාලා වා පග්ගරති, බෙළුපුස්සිතාති වා නික්ඛමන්ති, තස්ස වාචා ඵලගලා නාම භොති. තබ්බිපරිතායාති අත්ථො. අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනියාතිආදිමජ්ඣපරියොසානං පාකටං කත්වා භාසිතත්ථස්ස විඤ්ඤාපනසමත්ථාය. සෙසමෙත්ථ බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙ උත්තානමෙව.

425. ඵචං වුත්තෙති ඵචං තෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි වුත්තෙ, වඩ්ඪි, “ඉමෙ බ්‍රාහ්මණා අත්තනො වණ්ණෙ වුවිචමානෙ අතුස්සනකසත්තො නාම නත්ථි, වණ්ණමස්ස භණ්ත්වා නිවාරෙස්සාමාති ජාතිආදීහි මම වණ්ණං වදන්ති, න ඛො පන මෙ යුත්තං අත්තනො වණ්ණෙ රජ්ජිතුං. හන්දාහං ඵතෙසං වාදං හින්දිත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස මහන්තභාවං ඤාපෙත්වා ඵතෙසං තත්ථ ගමනං කරොමි”ති වින්තෙත්වා තෙන හි, භො, මමාපි සුණාමාතිආදිමාහ. තත්ථ යෙපි “උභතො සුජාතො”තිආදයො අත්තනො ගුණෙහි සද්දසා ගුණා, තෙපි “කො වාහං, කෙ ව සමණස්ස ගොතමස්ස ජාතිසම්පත්තිආදයො ගුණා”ති අත්තනො ගුණෙහි උත්තරිතරෙයෙව මඤ්ඤමානො, ඉතරෙ පන ඵකන්තෙනෙව භගවතො මහන්තභාවදිපනත්ථං පකාසෙති. මයමෙව අරහාමාති ඵචං නියමෙත්තො චෙත්ථ ඉදං දීපෙති – යදි ගුණමහන්තතාය උපසංකම්පිතබ්බො නාම භොති, යථා සිතෙරුං උපනිධාය සාසපො, මහාසමුද්දං උපනිධාය ගොපදකං, සත්තසු මහාසරෙසු උදකං උපනිධාය උස්සාවබ්බන්දු පරිත්තො ලාමකො, ඵචමෙවං සමණස්ස ගොතමස්ස ජාතිසම්පත්තිආදයො ගුණෙ උපනිධාය අමිභාකං ගුණා පරිත්තා ලාමකා, තස්මා මයමෙව අරහාම තං භවත්තං ගොතමං දස්සනාය උපසංකම්පිතුන්ති.

භූමිගතඤ්ච වෙහාසට්ඨඤ්චාති ඵත්ථ රාජකීගණෙ වෙව උයානෙ ව සුධාමට්ඨා පොක්ඛරණියො සත්තරතනපූරිං කත්වා භූමියං යපිතං ධනං භූමිගතං නාම, පාසාදනියුභාදයො පන පුරෙත්වා යපිතං වෙහාසට්ඨං නාම. ඵචං තාව කුලපරියායෙන ආගතං. තථාගතස්ස පන ජාතදිවසෙයෙව සඬබො ඵලො උජ්ජලො පුණ්ඩරිකොති චත්තාරො නිධයො උපගතා. තෙසු සඬබො ගාවුතිකො, ඵලො අඬ්ඬයොජනිකො, උජ්ජලො තිගාවුතිකො පුණ්ඩරිකො යොජනිකොති. තෙසුපි ගහිතගහිතට්ඨානං පූරතියෙව. ඉති භගවා පහුතං හිරඤ්ඤසුවණ්ණං ඔභාය පබ්බජිතොති වෙදිතබ්බො. දහරො වාතිආදීහි හෙට්ඨා විත්ථාරිතානෙව.

අබුද්දාවකාසොති ඵත්ථ භගවති අපරිමාණොයෙව දස්සනාවකාසොති වෙදිතබ්බො. තත්ථිදං වත්ථුං – රාජගහෙ කිර අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො “සමණස්ස කිර ගොතමස්ස පමාණං ගහෙතුං න සක්කා”ති සුත්වා භගවතො පිණ්ඩාය පවිසනකාලෙ සට්ඨිහත්ථං වෙචං ගහෙත්වා නගරද්වාරස්ස බහි යත්වා සමීපත්තෙ භගවති වෙචං ගහෙත්වා සමීපෙ අට්ඨාසි, වෙච භගවතො ජාණමත්තං පාපුණි. පුනදිවසෙ ද්වෙ වෙචු සට්ඨෙත්වා සමීපෙ අට්ඨාසි, භගවා ද්වින්තං වෙචුනං උපරි ද්විවෙණුමත්තමෙව පඤ්ඤායමානො, “බ්‍රාහ්මණ, කිං කරොසි”ති ආහ? තුමිභාකං පමාණං ගණ්භාමිති. “බ්‍රාහ්මණ, සවෙපි ත්වං සකලවක්ඛවාළගබ්බං පුරෙත්වා ධීතවෙචං සට්ඨෙත්වා ආගමිස්සසි, නෙව මෙ පමාණං ගහෙතුං සක්ඛිස්සසි. න හි මයා චත්තාරි අසඬබොයානාති කජ්ජසහසභස්සඤ්ච තථා පාරමියො පූරිතා, යථා මෙ පරො පමාණං ගණ්භෙයා, අතුලො බ්‍රාහ්මණ, තථාගතො අජ්ජමෙයො”ති වත්වා ධම්මපදෙ ගාථමාහ. ගාථාපරියොසානෙ චතුරාසීතිපාණසහස්සාති අමතං පිටිංසු.

අපරමපි වත්ථු – රාහු කිර අසුරින්දො චත්තාරි යොජනසහස්සාති අට්ඨ ව යොජනසතාති උච්චො, බාහන්තරමස්ස ද්වාදසයොජනසතාති, හත්ථතලපාදතලානං පුටුලනා තිණි යොජනසතාති, අඬ්ඬලිපබ්බාති පණ්ණාසයොජනාති, හමුකන්තරං පණ්ණාසයොජනං, නලාටං තියොජනසතං, සීසං නවයොජනසතං. සො – “අහං උච්චොස්මි, සත්ථාරං ඔනමිත්වා ඔලොකෙතුං න සක්ඛිස්සාමි”ති න ගච්ඡති. සො ඵකදිවසං භගවතො වණ්ණං සුත්වා “යථා කට්ඨඤ්ච ඔලොකෙස්සාමි”ති ආගතො. භගවා තස්ස අජ්ඣාසයං විදිත්වා “චතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු කතරෙන දස්සෙමි”ති වින්තෙත්වා “ධීතකො නාම නිවොපි උච්චො විය පඤ්ඤායති, නිපන්තොවස්ස අත්තානං දස්සෙස්සාමි”ති, “ආනන්ද, ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ මඤ්ඤකං පඤ්ඤාපෙහි”ති වත්වා තත්ථ සිහසෙයාං කජ්ජෙසි. රාහු ආගන්ත්වා නිපන්තං භගවත්තං ගීචං උන්තාමෙත්වා නහමජ්ඣෙසු පුණ්ණවන්දං විය උල්ලොකෙති. කිමිදං අසුරින්දාති ව වුත්තෙ, භගවා ඔනමිත්වා ඔලොකෙතුං න සක්ඛිස්සාමිති න ගච්ඡන්ති. න මයා අසුරින්ද අධොමුඛෙන පාරමියො පූරිතා, උද්ධග්ගං මෙ කත්වා දානං දින්තන්ති. තදිවසං රාහු සරණං අගමාසි. ඵචං භගවා අබුද්දාවකාසො දස්සනාය.

චතුපාරිසුද්ධසීලෙන සීලවා. තං පන සීලං අරියං උත්තමං පරිසුද්ධං, තෙනාහ අරියසීලීති. තදෙව අනවජ්ජට්ඨෙන කුසලං, තෙනාහ කුසලසීලීති. කුසලෙන සීලෙනාති ඉදමස්ස වෙවචනං. බහුතං ආචරියපාචරියොති භගවතො ඵකෙකාය ධම්මදෙසනාය චතුරාසීතිපාණසහස්සාති අපරිමාණාපි දෙවමනුස්සා මග්ගඵලාමතං පිටන්ති. තස්මා බහුතං ආචරියො, සාවකච්චෙනෙයානං පාචරියොති.

බිණකාමරාගොති එත්ථ කාමං භගවතො සබ්බෙපි කිලෙසා බිණා, බ්‍රාහ්මණො පන තෙ න ජානාති, අත්තනො ජානනට්ඨානෙයෙව ගුණං කපෙති. විගතවාපල්ලොති “පත්තමණ්ඩනා විවරමණ්ඩනා සෙනාසනමණ්ඩනා ඉමස්ස වා පුත්තිකායස්ස...පෙ... කෙලනා පටිකෙලනා”ති එවං චූත්තවාපලාවරහිතො.

අපාපපුරෙක්ඛාරොති අපාපෙ නවලොකුත්තරධම්මෙ පුරතො කත්වා විවරති. බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජායාති සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදිභෙදාය බ්‍රාහ්මණපජාය. (අවිරුද්ධො හි සො) එතිස්සාය පජාය පුරෙක්ඛාරො. අයඤ්ඤි පජා සමණං ගොතමං පුරතො කත්වා වරතීති අත්ථො. අපිව අපාපපුරෙක්ඛාරොති න පාපපුරෙක්ඛාරො, න පාපං පුරතො කත්වා වරති, පාපං න ඉච්ඡතීති අත්ථො. කස්ස? බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජාය අත්තනා සද්ධිං පටිවිරුද්ධායපි බ්‍රාහ්මණපජාය අවිරුද්ධො හිතසුඛත්ථිකොයෙවාති චූත්තං හොති.

තිරොරට්ඨාති පරරට්ඨතො. තිරොජනපදාති පරජනපදතො. සංපුච්ඡිතුං ආගච්ඡන්තීති ඛත්තියපණ්ඩිතාදයො වෙව බ්‍රාහ්මණගන්ධබ්බාදයො ව පඤ්භෙ අභිසංඛරිත්වා පුච්ඡස්සාමාති ආගච්ඡන්ති. තත්ථ කෙචි පුච්ඡාය වා දොසං විස්සජ්ජනසම්පට්ච්ඡනෙ වා අසමත්ථතං සල්ලකඛෙන්වා අපුච්ඡන්ත්වා තුණහි නිසීදන්ති, කෙචි පුච්ඡන්ති, කෙසඤ්චි භගවා පුච්ඡාය උස්සාහං ජනෙන්වා විස්සජ්ජෙති. එවං සබ්බෙසම්මි තෙසං විමතියො තීරං පත්වා මහාසමුද්දස්ස උමියො විය භගවත්තං පත්වා භිජ්ජන්ති. සෙසමෙන්ථ තථාගතස්ස වණ්ණෙ උත්තානමෙව.

අතිථි නො තෙ හොන්තීති තෙ අම්මාකං ආගන්තුකා නවකා පාහුනකා හොන්තීති අත්ථො. පරියාපුණාමීති ජානාමි. අපරිමාණවණ්ණොති තථාරූපෙනෙව සබ්බඤ්ඤානාපි අප්පමෙයාවණ්ණො, පගෙව මාදිසෙනාති දස්සෙති. චූත්තම්පි වෙතං -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො වණ්ණං,
කප්පම්පි වෙ අඤ්ඤමහාසමානො;
බියෙථ කප්පො විරදිසමන්තරෙ,
වණ්ණො න බියෙථ තථාගතස්සා”ති.

ඉමං පන ගුණකථං සුත්වා තෙ බ්‍රාහ්මණා චින්තයිංසු “යථා, වඩ්ඤි, සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණං භාසති, අනොමගුණො සො භවං ගොතමො, එවං තස්ස ගුණෙ ජානමානෙන බො පන ඉමිනා අතිවිරං අධිවාසිතං, හන්ද නං අනුචත්තමා”ති අනුචත්තමානා “තෙන හි, හො”ති ආදිමාහංසු.

426. ඔපාතෙතීති පවෙසෙති. සංපුරෙක්ඛරොන්තීති පුත්තමත්තනත්තමත්තම්පි සමානං පුරතො කත්වා විවරන්ති.

427. මන්තපදන්ති මන්තායෙව මන්තපදං, වෙදොති අත්ථො. ඉතිහිතිහ පරම්පරායාති එවං කිර එවං කිරාති පරම්පරභාවෙන ආගතන්ති දිපෙති. පිටකසම්පදායාති පාවචනසංඛ්‍යාතසම්පත්තියා. සාවිත්තිආදීහි ඡන්දබන්ධෙහි ව වග්ගබන්ධෙහි ව සම්පාදෙන්වා ආගතන්ති දස්සෙති. තත්ථ වාති තස්මිං මන්තපදෙ. පවත්තාරොති පවත්තයිතාරො. යෙසන්ති යෙසං සන්තකං. මන්තපදන්ති වෙදසංඛ්‍යාතං මන්තමෙව. ගීතන්ති අට්ඨකාදීහි දසහි පොරාණකබ්‍රාහ්මණෙහි පදසම්පත්තිවසෙන සජ්ඣායිතං. පචුත්තන්ති අඤ්ඤෙසං චූත්තං, වාචිතන්ති අත්ථො. සම්මිතන්ති සමුපබ්‍රූළ්භං රාසිකතං, පිණ්ඩං කත්වා යපිතන්ති අත්ථො. තදනුගායන්තීති එතරහි බ්‍රාහ්මණා තං තෙහි පුබ්බෙ ගීතං අනුගායන්ති අනුසජ්ඣායන්ති වාදෙන්ති. තදනුභාසන්තීති තං අනුභාසන්ති, ඉදං පුරිමස්සෙව වෙවචනං. භාසිතමනුභාසන්තීති තෙහි භාසිතං සජ්ඣායිතං අනුසජ්ඣායන්ති. වාචිතමනුචාවෙන්තීති තෙහි අඤ්ඤෙසං වාචිතං අනුචාවෙන්ති. සෙයාථිදන්ති තෙ කතමෙති අත්ථො. අට්ඨකොතිආදීති තෙසං නාමාති, තෙ කිර දිබ්බෙන වක්ඛුනා ඔලොකෙන්වා පරුපසාතං අකත්වා කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස භගවතො පාවචනෙන සහ සංසන්දෙන්වා මන්තෙ ගන්ථෙසුං, අපරාපරෙ පන බ්‍රාහ්මණා පාණාතිපාතාදීති පක්ඛිපිත්වා තයො වෙදෙ හින්දිත්වා බුද්ධච්චනෙන සද්ධිං විරුද්ධෙ අකංසු.

428. අන්ධවෙණිති අන්ධපවෙණි. එකෙන හි වක්ඛුමතා ගහිතයට්ඨියා කොටිං එකො අන්ධො ගණ්භාති, තං අන්ධං අඤ්ඤො, තං අඤ්ඤොති එවං පණ්ණාස සට්ඨි අන්ධා පටිපාටියා සට්ඨිතා අන්ධවෙණිති වුවචති. පරම්පරාසංසත්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤං ලග්ගා, යට්ඨිග්ගාහකෙනපි වක්ඛුමතා විරහිතාති අත්ථො. එකො කිර ධූත්තො අන්ධගණං දිස්වා “අසුකස්මිං නාම ගාමෙ ඛජ්ජභොජ්ජං සුලභ”න්ති උස්සාහෙන්වා තෙහි “තත්ථ නො සාමී නෙහි, ඉදං නාම තෙ දෙමා”ති චූත්තෙ ලඤ්ජං ගහෙන්වා අන්තරාමග්ගෙ මග්ගා ඔක්කම්ම මහන්තං ගච්ඡං අනුපරිගන්ත්වා පුරිමස්ස හත්ථෙන පච්ඡිමස්ස කච්ඡං ගණ්භාපෙත්වා “කිඤ්චි කම්මං අත්ථි, ගච්ඡථ තාව කුම්භෙ”ති වත්වා පලායි. තෙ දිවසම්පි ගන්ත්වා මග්ගං අචින්දමානා “කහං, හො, වක්ඛුමා කහං මග්ගො”ති පරිදෙචිත්වා මග්ගං අචින්දමානා තත්ථෙව මරිංසු. තෙ සන්ධාය චූත්තං “පරම්පරාසංසත්තා”ති. පුරිමොපිති පුරිමෙසු දසසු බ්‍රාහ්මණෙසු එකොපි. මජ්ඣිමොපිති මජ්ඣෙ ආචරියපාචරියෙසු එකොපි. පච්ඡිමොපිති ඉදාති බ්‍රාහ්මණෙසු එකොපි.

පඤ්ච බොති පාළිආගතෙසු ද්විසු අඤ්ඤෙපි එවරූපෙ තයො පක්ඛිපිත්වා වදති. ද්වෙධාවිපාකාති භූතවිපාකා වා අභූතවිපාකා වා. නාලමෙන්ථාති, භාරද්වාජ, සච්චං අනුරක්ඛිස්සාමීති පටිපන්නෙන විඤ්ඤානා “යං මයා ගහිතං,

ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති එත්ථ එකංසෙනෙව නිට්ඨං ගන්තුං නාලං න යුත්තන්ති උපරි පුච්ඡාය මග්ගං විවර්ත්වා යපෙසි.

430. ඉධ, භාරද්වාජ, භික්ඛුනි ජීවකසුත්තෙ (ම. නි. 2.51 ආදයො) විය මහාවච්ඡසුත්තෙ (ම. නි. 2.193 ආදයො) විය ව අත්තානඤ්ඤෙව සන්ධාය වදති. ලොභනීයෙසු ධම්මෙසුනි ලොභධම්මෙසු. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො.

432. සද්ධං නිවෙසෙතීති ඔකප්පනියසද්ධං නිවෙසෙති. උපසඬකමතීති උපගච්ඡති. පයිරුපාසතීති සන්තිකෙ නිසීදති. සොතන්ති පසාදසොතං ඔදහති. ධම්මන්ති දෙසනාධම්මං සුභාති. ධාරෙතීති පගුණං කත්වා ධාරෙති. උපපරික්ඛතීති අත්ථතො ව කාරණතො ව විමංසති. නිජ්ඣානං ඛමන්තීති ඔලොකනං ඛමන්ති, ඉධ සීලං කට්ඨං, ඉධ සමාධිති එවං උපට්ඨගන්තීති අත්ථො. ඡන්දොති කත්තුකමානා ඡන්දො. උස්සහතීති වායමති. තුලෙතීති අනිච්චාදිවසෙන තීරෙති. පදහතීති මග්ගපධානං පදහති. කායෙන වෙව පරමසච්චන්ති සහජාතනාමකායෙන ව නිබ්බානං සච්ඡිකරොති, පඤ්ඤාය ව කිලෙසෙ නිබ්බිජ්ඣත්වා තදෙව විභූතං පාකටං කරොත්තො පස්සති.

433. සච්චානුබොධොති මග්ගානුබොධො. සච්චානුප්පත්තීති ඵලසච්ඡිකිරියා. තෙසංයෙවාති හෙට්ඨා චූත්තානං ද්වාදසන්තං, එවං දීඝං මග්ගවාදං අනුලොමෙති, තස්මා නායමත්ථො. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – තෙසංයෙවාති තෙසං මග්ගසම්පයුත්තධම්මානං. පධානන්ති මග්ගපධානං. තඤ්ඤි ඵලසච්ඡිකිරියසඬ්ඛාතාය සච්චානුප්පත්තියා ඛහුකාරං, මග්ගෙ අසති ඵලාභාවතොති. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චඩ්ඤ්ඤත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. එසුකාරිසුත්තවණ්ණනා

437. එවං මෙ සුතන්ති එසුකාරිසුත්තං. තත්ථ බිලං ඔලග්ගෙය්‍යුන්ති කොට්ඨාසං ලග්ගාපෙය්‍යුං, ඉමිනා සත්ථධම්මං නාම දස්සෙති. සත්ථවාහො කිර මහාකන්තාරපට්ඨපත්තො අත්තරාමග්ගෙ ගොණෙ මතෙ මංසං ගහෙත්වා සබ්බෙසං සත්ථිකානං “ඉදං බාදිත්වා එත්තකං මූලං දාතබ්බ”න්ති කොට්ඨාසං ඔලග්ගෙති, ගොණමංසං නාම බාදන්තාපි අත්ථි අබාදන්තාපි, මූලං දාතුං සක්කොන්තාපි අසක්කොන්තාපි. සත්ථවාහො යෙන මූලෙන ගොණො ගහිතො, තස්ස නික්ඛමනත්ථං සබ්බෙසං බලක්කාරෙන කොට්ඨාසං දත්වා මූලං ගණ්හාති, අයං සත්ථධම්මො. එවමෙවං බ්‍රාහ්මණාපි ලොකස්ස පටිඤ්ඤං අග්ගහෙත්වා අත්තනොව ධම්මතාය වතස්සො පාරිවරියා පඤ්ඤපෙන්නීති දස්සෙතුං එවමෙව බොතිආදිමාහ. පාපියො අස්සාති පාපං අස්ස. සෙය්‍යො අස්සාති හිතං අස්ස. අථ වා පාපියොති පාපකො ලාමකො අත්තහාවො අස්ස. සෙය්‍යොති සෙට්ඨො උත්තමො. සෙය්‍යංසොති සෙය්‍යො. උච්චාකුලීනතාති උච්චාකුලීනත්තෙන සෙය්‍යො. පාපියංසොති පාපියො. උච්චාකුලීනතා ව ද්විසු කුලෙසු වඩ්ඪෙති බත්තියකුලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ ව, උළාරවණ්ණනා තීසු. වෙස්සොපි හි උළාරවණ්ණො හොති. උළාරහොගතා වතුසුපි. සුද්දොපි හි අත්තමසො වණ්ඩාලොපි උළාරහොගො හොතියෙව.

440. භික්ඛාවරියන්ති කොට්ඨනෙනපි හි බ්‍රාහ්මණෙන භික්ඛා වර්තබ්බාව, පොරාණකබ්‍රාහ්මණා අසිතිකොට්ඨනාපි එකවෙලං භික්ඛං වරන්ති. කස්මා? දුග්ගතකාලෙ වරන්තානං ඉදානි භික්ඛං වරිතුං ආරද්ධාති ගරහා න භවිස්සතීති. අතිමඤ්ඤමානොති යො භික්ඛාවරියවංසං හරිත්වා සත්තජීවකසිකම්මවණ්ණප්පාදිහි ජීවිකං කප්පෙති, අයං අතිමඤ්ඤති නාම. ගොපො වාති යථා ගොපකො අත්තනා රක්ඛිතබ්බං භණ්ඩං ථෙන්නෙත්තො අකිච්චකාරී හොති, එවන්ති අත්ථො. ඉමිනා නයෙන සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. අසිතඛ්‍යාභඩ්ගින්ති නිණ්දායනඅසිතඤ්ඤෙව කාපඤ්ඤං. අනුස්සරෙනාති යත්ථ ජාතො, තස්මිං පොරාණෙ මාතාපෙත්තිකෙ කුලවංසෙ අනුස්සරියමානොති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

එසුකාරිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ධනඤ්ජානිසුත්තවණ්ණනා

445. එවං මෙ සුතන්ති ධනඤ්ජානිසුත්තං. තත්ථ දක්ඛිණාගිරිස්මින්ති ගිරීති පබ්බතො, රාජගහං පරික්ඛිපිත්වා ධීතපබ්බතස්ස දක්ඛිණදිසාභාගෙ ජනපදස්සෙනං නාමං. තණ්ඩුලපාලිද්වාරායාති රාජගහස්ස කිර ද්වන්තිංසමභාද්වාරාති වතුසට්ඨිබුද්දකද්වාරාති, තෙසු එකං තණ්ඩුලපාලිද්වාරං නාම, තං සන්ධායෙවමාහ. රාජානං නිස්සායාති “ගච්ඡ මනුස්සෙ අපිලෙත්වා සස්සභාගං ගණ්හාහි”ති රඤ්ඤා පෙසිතො ගන්ත්වා සබ්බමෙව සස්සං ගණ්හාති, “මා නො, හන්තෙ, නාසෙහි”ති ව චූත්තෙ – “රාජකුලෙ චූත්තං මන්දං, අහං රඤ්ඤා ආගමනකාලෙයෙව එවං ආණත්තො, මා කන්දිත්වා”ති එවං රාජානං නිස්සාය බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ විලුම්පති. ධඤ්ඤං යෙභුයොන

අත්තනො සරං පවෙසෙත්වා අප්පකං රාජකුලෙ පවෙසෙති. කිං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං න පිළං අකාසීති ව චුත්තො – “ආම, මහාරාජ, ඉමස්මිං වාරෙ ඛෙත්තානි මන්දසස්සානි අගෙසුං, තස්මා අපිළෙත්තස්ස මෙ ගණ්හතො න ඛහුං ජාත”න්ති එවං බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ නිස්සාය රාජානං විලුම්පති.

446. පයො පියතන්ති තරුණඛිරං පිවතු. තාව හත්තස්සානි යාව ඛිරං පිවිත්වා නිසිදිස්සට, තාවදෙව හත්තස්ස කාලො භවිස්සති. ඉධෙව හි නො පාතරාසහත්තං ආහරිස්සන්තිති දස්සෙති. මාතාපිතරොතිආදියු මහල්ලකා මාතාපිතරො මුදුකානි අත්ථරණපාචුරණානි සුබ්බමානි වත්ථානි මධුරභොජනං සුගන්ධගන්ධමාලාදීනි ව පරියෙසිත්වා පොසෙතබ්බො. පුත්තධිතානං නාමකරණමඬිගලාදීනි සබ්බකිව්වානි කරොන්තෙන පුත්තදාරො පොසෙතබ්බො. එවඤ්ඤි අකරියමානෙ ගරහා උප්පජ්ජන්ති ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

447. අධම්මචාරීති පඤ්ච දුස්සිලාකම්මානි වා දස දුස්සිලාකම්මානි වා ඉධ අධම්මො නාම. උපකඬ්ඨෙය්‍යුන්ති පඤ්චවිධඛන්ධනාදිකම්මකරණත්ථං තං තං නිරයං කඬ්ඨෙය්‍යුං.

448. ධම්මචාරීති ධම්මිකසිවච්ඡජාදිකම්මකාරී. පටික්කමන්තිති ඔසරන්ති පරිභායන්ති. අභික්කමන්තිති අභිසරන්ති වඩ්ඪන්ති. සෙය්‍යොති වරතරං. භීතෙති නිභීතෙ ලාමකෙ. කාලඬිකතො ව සාරිපුත්තාති ඉදං භගවා “තත්‍රස්ස ගන්ත්වා දෙසෙහි”ති අධිප්පායෙන ථෙරමාහ. ථෙරොපි තංඛණංයෙව ගන්ත්වා මහාබ්‍රහ්මුනො ධම්මං දෙසෙසි, තතො පටියාය වාතුප්පදිකං ගාථං කථෙන්නොපි චතුසව්වච්ඡිත්තං නාම න කථෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ධනඤ්ජානිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා

454. එවං මෙ සුතන්ති වාසෙට්ඨසුත්තං. තත්ථ ඉච්ඡානඬිගලව්‍යාපණ්ණෙති ඉච්ඡානඬිගලගාමස්ස අවිදුරෙ ව්‍යාපණ්ණෙ. වඩ්ඪිති ආදයො පඤ්චපි ජනා රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස පුරොහිතා එව. අඤ්ඤෙ ව අභිඤ්ඤාතාති අඤ්ඤෙ ව ඛහු අභිඤ්ඤාතා බ්‍රාහ්මණා. තෙ කිර ඡට්ඨෙ ඡට්ඨෙ මාසෙ ද්විසු යානෙසු සන්තිපතන්ති. යදා ජාතිං සොධෙතුකාමා හොන්ති, තදා පොක්ඛරසානිස්ස සන්තිකෙ ජාතිසොධනත්ථං උක්කට්ඨාය සන්තිපතන්ති. යදා මන්තෙ සොධෙතුකාමා හොන්ති, තදා ඉච්ඡානඬිගලෙ සන්තිපතන්ති. ඉමස්මිං කාලෙ මන්තසොධනත්ථං සන්තිපතිංසු. අයමන්තරා කථානි යං අත්තනො සභායකභාවානුරූපං කථං කථෙන්නා අනුච්චරිංසු, තස්සා කථාය අන්තරා අයමඤ්ඤො කථා උදපාදි. සීලවානි ගුණවා. වත්තසම්පන්නොති ආචාරසම්පන්නො.

455. අනුඤ්ඤාතපටිඤ්ඤාතාති සික්ඛිතා තුම්හෙති එවං ආචරියෙහි අනුඤ්ඤාතා, ආම ආචරිය සික්ඛිතම්භානි එවං සයඤ්ච පටිඤ්ඤාතා. අස්මානි භවාම. අහං පොක්ඛරසානිස්ස, තාරුක්ඛස්සායං මාණුවොති අහං පොක්ඛරසානිස්ස ජෙට්ඨන්තෙවාසී අග්ගසිස්සො, අයං තාරුක්ඛස්සානි දිපෙති.

තෙවිජ්ජානන්ති තිවෙදානං බ්‍රාහ්මණානං. යදක්ඛාතන්ති යං අත්ථතො ව ඛාඤ්ජනතො ව එකං පදම්පි අක්ඛාතං. තත්‍ර කෙවලිනොස්මසෙති තං සකලං ජානනතො තත්ථ නිට්ඨාගතම්භානි අත්ථො. ඉදානි තං කෙවලිභාවං ආචිකරොන්තො පදකස්මානිආදිමාහ. තත්ථ ජප්පෙ ආචරියසාදිසානි කථනට්ඨානෙ මයං ආචරියසදිසායෙව.

කම්මුනාති දසකුසලකම්මපථකම්මුනා. අයඤ්ඤි පුබ්බෙ සත්තවිධං කායච්චිකම්මං සන්ධාය “යතො ඛො, හො, සීලවා හොති”ති ආහ, තිවිධං මනොකම්මං සන්ධාය “වත්තසම්පන්නො”ති. තෙන සමන්තාගතො හි ආචාරසම්පන්නො හොති. වක්ඛුමානි පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමන්තභාවෙන භගවන්තං ආලපති.

ඛයාතීතන්ති උභයභාවං අතීතං, පරිපුණ්ණන්ති අත්ථො. පෙච්චානි උපගන්ත්වා. නමස්සන්තිති නමො කරොන්ති.

වක්ඛුං ලොකෙ සමුප්පන්නන්ති අවිජ්ජන්ධකාරෙ ලොකෙ තං අන්ධකාරං විධමිත්වා ලොකස්ස දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථදස්සනෙන වක්ඛු හුත්වා සමුප්පන්නං.

456. එවං වාසෙට්ඨෙන ථොමෙත්වා යාවිතො භගවා ද්වෙපි ජනෙ සඬිගණ්හන්තො තෙසං වො අහං ඛාක්ඛිස්සන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඛාක්ඛිස්සන්ති ඛායකරිස්සාමි. අනුපුබ්බන්ති තිට්ඨතු තාව බ්‍රාහ්මණචිත්තා, තිණුරුක්ඛකිට්ඨගතො පටියාය අනුපටිපාටියා ආචික්ඛිස්සාමිති අත්ථො. ජාතිවිභවගන්ති ජාතිවිත්ථාරං. අඤ්ඤමඤ්ඤො හි ජාතියොති තෙසං තෙසඤ්ඤි පාණානං ජාතියො අඤ්ඤමඤ්ඤො නානප්පකාරානි අත්ථො.

තිණුරුක්ඛෙති අනුපාදින්නකජාතිං කත්වා පච්ඡා උපාදින්නකජාතිං කථෙස්සාමි, එවං තස්ස ජාතිභෙදො පාකට්ඨො භවිස්සතිති ඉමං දෙසනං ආරභි. මහාසිවත්ථෙරො පන “කිං, භන්තෙ, අනුපාදින්නකං ඛිජ්ජානතාය නානං, උපාදින්නං

කම්මනානතායාති? එවං චත්තුං න චට්ටති” ති පුච්ඡිතො ආම න චට්ටති. කම්මඤ්ඤි යොනියං බිපති. යොනිසිද්ධා ඉමෙ සත්තා නානාවණ්ණා හොන්තිති. තිණරුක්බෙති එත්ථ අත්තොපේග්ගු බහිසාරා අත්තමසො තාලනාලිකෙරාදයොපි තිණානෙව, අත්තොසාරා පන බහිපේග්ගු සබ්බෙ රුක්ඛා නාම. න චාපි පටිජානරෙති මයං තිණා මයං රුක්ඛාති වා, අහං තිණං, අහං රුක්ඛොති වා එවං න ජානන්ති. ලිඛිතං ජාතිමයන්ති අජානන්තානම්පි ව තෙසං ජාතිමයමෙව සණ්ඨානං අත්තනො මූලභූතතිණාදිසදිසමෙව හොති. කිං කාරණං? අඤ්ඤාමඤ්ඤා හි ජාතියො. යස්මා අඤ්ඤා තිණජාති, අඤ්ඤා රුක්ඛජාති. තිණෙසුපි අඤ්ඤා තාලජාති, අඤ්ඤා නාලිකෙරජාති, එවං චිත්ථාරොතබ්බං. ඉමිනා ඉදං දස්සෙති – යං ජාතිවසෙන නානා හොති, තං අත්තනො පටිඤ්ඤං පරෙසං වා උපදෙසං විනාපි අඤ්ඤාජාතිනො විසෙසෙන ගය්හති. යදි ව ජාතියා බ්‍රාහ්මණො භවෙය්‍යා, සොපි අත්තනො පටිඤ්ඤං පරෙසං වා උපදෙසං විනා බත්තියතො වෙස්සතො සුද්දතො වා විසෙසෙන ගය්හෙය්‍යා, න ච ගය්හති. තස්මා න ජාතියා බ්‍රාහ්මණොති. පරතො පන “යථා එතාසු ජාතිසු” ති ගාථාය එතමත්ථං වච්ඡෙදෙනෙව ආචිකර්ස්සති.

එවං අනුපාදින්නකෙසු ජාතිං දස්සෙත්වා උපාදින්නකෙසු දස්සෙන්නො තතො කීටෙතිආදිමාහ. යාව කුන්ථකිපිල්ලිකෙති කුන්ථකිපිල්ලිකං පරියන්තං කත්වාති අත්ථො. එත්ථ ව යෙ උප්පත්තිවා ගච්ඡන්ති, තෙ පට්ඨගා නාම. අඤ්ඤාමඤ්ඤා හි ජාතියොති තෙසම්පි නිලරත්තාදිවණ්ණවසෙන ජාතියො නානප්පකාරාව හොන්ති.

බුද්දකෙති කාලකාදයො. මහල්ලකෙති සසබ්බාරාදයො.

පාදුරෙති උදරපාදෙ, උදරංයෙව නෙසං පාදාති වුත්තං හොති. දීසපිට්ඨිකෙති සප්පානඤ්ඤි සීසතො යාව නඩගුට්ඨා පිට්ඨියෙව හොති, තෙන තෙ “දීසපිට්ඨිකා” ති වුවචන්ති.

උදකෙති ඔදකෙ, උදකම්හි ජාතෙ.

පක්ඛිති සකුණෙ. තෙ හි පත්තෙහි යන්තිති පත්තයානා, වෙහාසං ගච්ඡන්තිති විහඬිගමා.

එවං උලජලාකාසගොචරානං පාණානං ජාතිහෙදං දස්සෙත්වා ඉදානි යෙනාධිප්පායෙන තං දස්සෙති, තං ආචිකරොන්නො යථා එතාසුති ගාථමාහ. තස්සත්ථො සබ්බෙපෙන වුත්තොව. චිත්ථාරතො පනෙත්ථ යං චත්තබ්බං, තං සයමෙව දස්සෙන්නො න කෙසෙහීතිආදිමාහ. තත්‍රායං යොජනා – යං වුත්තං “නත්ථි මනුස්සෙසු ලිඛිතජාතිමයං පුට්ඨ” ති, තං එවං නත්ථිති වෙදිතබ්බං. සෙය්‍යාදිදං? න කෙසෙහීති. න හි – “බ්‍රාහ්මණානං එදිසා කෙසා හොන්ති, බත්තියානං එදිසා” ති නියමො අත්ථි යථා හත්ථිඅස්සම්ගාදිනන්ති ඉමිනා නයෙන සබ්බං යොජෙතබ්බං.

ලිඛිතං ජාතිමයං නෙව, යථා අඤ්ඤාසු ජාතිසුති ඉදං පන වුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනන්ති වෙදිතබ්බං. තස්සායං යොජනා – එවං යස්මා ඉමෙහි කෙසාදිහි නත්ථි මනුස්සෙසු ලිඛිතං ජාතිමයං පුට්ඨ, තස්මා වෙදිතබ්බමෙන “බ්‍රාහ්මණාදිහෙදෙසු මනුස්සෙසු ලිඛිතං ජාතිමයං නෙව, යථා අඤ්ඤාසු ජාතිසු” ති.

457. ඉදානි එවං ජාතිහෙදෙ අසතිපි “බ්‍රාහ්මණො බත්තියො” ති ඉදං නානත්තං යථා ජාතං, තං දස්සෙතුං පච්චත්තන්ති ගාථමාහ. තත්ථ වොකාරන්ති නානත්තං. අයං පනෙත්ථ සබ්බෙපත්ථො – යථා හි තිරච්ඡානානං යොනිසිද්ධමෙව කෙසාදිසණ්ඨානෙන නානත්තං, තථා බ්‍රාහ්මණාදීනං අත්තනො අත්තනො සරීරෙ තං නත්ථි. එවං සන්තෙපි යදෙන “බ්‍රාහ්මණො බත්තියො” ති වොකාරං, තං වොකාරඤ්ඤි මනුස්සෙසු සමඤ්ඤාය පවුච්චති, වොහාරමත්තෙනෙව පවුච්චතිති.

එත්තාවතා භගවා භාරද්වාජස්ස වාදං නිග්ගණ්හිත්වා ඉදානි යදි ජාතියා බ්‍රාහ්මණො භවෙය්‍යා, ආජීවසීලාවාරවිපන්නොපි බ්‍රාහ්මණො භවෙය්‍යා. යස්මා පන පොරාණා බ්‍රාහ්මණා තස්ස බ්‍රාහ්මණභාවං න ඉච්ඡන්ති, ලොකෙ ව අඤ්ඤෙපි පණ්ඩිතමනුස්සා, තස්මා වාසෙට්ඨස්ස වාදං පග්ගණ්හන්තො යො හි කොචි මනුස්සෙසුති අට්ඨ ගාථා ආහ. තත්ථ ගොරක්ඛන්ති බෙත්තරක්ඛං, කසිකම්මන්ති වුත්තං හොති. ගොති හි පට්ඨියා නාමං, තස්මා එවමාහ. පුට්ඨසිප්පෙනාති තත්තවායකම්මාදිනානාසිප්පෙන. වොහාරන්ති වණ්ඡප්පං. පරපෙස්සෙනාති පරෙසං වෙය්‍යාවච්චකම්මෙන. ඉස්සත්ථන්ති ආවුධජීවිකං, උසුඤ්ඤි සත්තිං වාති වුත්තං හොති. පොරොභිච්චෙනාති පුරොහිතකම්මෙන.

එවං බ්‍රාහ්මණසමයෙන ව ලොකවොහාරෙන ව ආජීවසීලාවාරවිපන්නස්ස අබ්‍රාහ්මණභාවං සාධෙත්වා එවං සන්තෙ න ජාතියා බ්‍රාහ්මණො, ගුණෙහි පන බ්‍රාහ්මණො හොති. තස්මා යත්ථ කත්ථවි කුලෙ ජාතො යො ගුණවා, සො බ්‍රාහ්මණො, අයමෙත්ථ ඤායොති එවමෙන ඤායං අත්ථතො ආපාදෙත්වා ඉදානි නං වච්ඡෙදෙන පකාසෙත්තො න වාහං බ්‍රාහ්මණන්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – අහඤ්ඤි ය්වායං චතුත්තං යොනීනං යත්ථ කත්ථවි ජාතො, තත්‍රාපි විසෙසෙන යො බ්‍රාහ්මණස්ස සංවණ්ණිකාය මාතරි සම්භූතො, තං යොනිජං මත්තිසම්භවං, යා වායං උභතො සුජාතොතිආදිනා නයෙන බ්‍රාහ්මණෙහි බ්‍රාහ්මණස්ස පරිසුද්ධඋප්පත්තිග්ගසම්ඛාතා යොනි වුත්තා, සංසුද්ධගහණිකොති ඉමිනා ව මාතිසම්පත්ති, තතොපි ජාතසම්භූතත්තා යොනිජො මත්තිසම්භවොති වුවචති, තං යොනිජං මත්තිසම්භවං ඉමිනා ව යොනිජමත්තිසම්භවමත්තෙන න බ්‍රාහ්මණං බුමි. කස්මා? යස්මා, හො හොති,

වචනමත්තෙන අක්කේඤ්ඤා සකිඤ්ඤානෙති විසිට්ඨත්තා භොවාදි නාම සො භොති, සචෙ භොති සකිඤ්ඤානො සපලිබ්බොධො. යො පනායං යත්ථ කත්ථවි ජානොපි රාගාදිකිඤ්ඤානාභාවෙන අකිඤ්ඤානො, සබ්බගහණපටිනිස්සග්ගෙන අනාදානො, අකිඤ්ඤානං අනාදානං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං. කස්මා? යස්මා බාහිතපාපොති.

458. කිඤ්ඤානියො සබ්බසංයොජනං ඡෙත්වාතිආදි සත්තවිසති ගාථා. තත්ථ සබ්බසංයොජනන්ති දසවිධසංයොජනං. න පරිත්ථස්සති තණ්හාපරිත්ථස්සනාය න පරිත්ථස්සති. සඬගාතිගන්ති රාගසඬගාදියො අතික්කන්තං. විසංයුත්තන්ති චතුති යොනිති සබ්බකිලෙසෙහි වා විසංයුත්තං.

නද්ධන්ති උපනාහං. වරත්තන්ති තණ්හං. සන්දානන්ති යුත්තපාසං, දිට්ඨිපරිශුච්ඡානස්සෙතං අධිවචනං. සහනුක්කමන්ති අනුක්කමො වුවචති පාසෙ පචෙසනගණ්ඨි, දිට්ඨානුසයස්සෙතං නාමං. උක්ඛිත්තපලිසන්ති එත්ථ පලිසොති අවිජ්ජා. බුද්ධන්ති චතුසච්චබුද්ධං. තිතික්ඛන්ති බමති.

බන්තිබලන්ති අධිවාසනබන්තිබලං. සා පන සකිං උප්පන්තා බලානිකං නාම න භොති, පුනස්පුනං උප්පන්තා පන භොති. තස්සා අත්ථිතාය බලානිකං.

වතවත්තන්ති ධුතඬගවත්තං. සීලවත්තන්ති ගුණවත්තං. අනුස්සදන්ති රාගාදිඋස්සදවරහිතං. “අනුස්සුත”න්තිපි පායො, අනවස්සුතන්ති අත්ථො. දත්තන්ති නිබ්බිසෙවනං.

න ලිම්පති න අල්ලියති. කාමෙසුති කිලෙසකාමවත්ථුකාමෙසු.

දුක්ඛස්ස පජානාති, ඉධෙව බයන්ති එත්ථ අරහත්තඵලං දුක්ඛක්ඛයොති අධිජ්ජෙතං. පජානාතීති අධිගමවසෙන ජානාති. පන්තභාරන්ති ඔහිතභාරං, බන්ධකිලෙසඅභිසම්බාරකාමගුණභාරෙ ඔතාරත්වා යීතං. විසංයුත්තපදං වුත්තත්ථමෙව.

ගම්භීරපඤ්ඤන්ති ගම්භීරෙසු ආරම්මණෙසු පවත්තපඤ්ඤං. මෙධාවින්ති පකතිපඤ්ඤාය පඤ්ඤවත්තං.

අනාගාරෙති වුභයන්ති අනාගාරෙති ව විසංසට්ඨං උභයඤ්ඤ, ද්විතීපි වෙනෙහි විසංසට්ඨමෙවාති අත්ථො. අනොකසාරින්ති ඔකං වුවචති පඤ්ඤකාමගුණාලයො, තං අනල්ලියමානන්ති අත්ථො. අප්පිච්ඡන්ති අනිච්ඡං.

තසෙසුති සතණ්හෙසු. ථාවරෙසුති නිත්තණ්හෙසු.

අත්තදණ්ඩෙසුති ගහිතදණ්ඩෙසු. නිබ්බුතන්ති කිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බුතං. සාදානෙසුති සඋපාදානෙසු.

ඔහිතොති පතිතො.

459. අකක්කසන්ති නිද්දොසං. සදොසො හි රුක්ඛොපි සකක්කසොති වුවචති. විඤ්ඤාපනින්ති අත්ථවිඤ්ඤාපනිකං. සච්චන්ති අවිසංවාදිකං. උදිරයෙති භණ්ති. යාය නාහිසජ්ජෙති යාය ගිරාය පරස්ස සජ්ජනං වා ලග්ගනං වා න කරොති, තාදිසං අඵරුසං ගිරං භාසතීති අත්ථො.

දීසන්ති සුත්තාරුල්ලභණ්ඩං. රස්සන්ති විජ්ජකිණ්ණභණ්ඩං. අණුන්ති බුද්දකං. ථුලන්ති මහත්තං. සුභාසුභන්ති සුන්දරාසුන්දරං. දීසභණ්ඩඤ්ඤා අප්පග්ගමිපි භොති මහග්ගමිපි. රස්සාදීසුපි එසෙව නයො. ඉති එත්තාවතා න සබ්බං පරියාදිණ්ණං, “සුභාසුභ”න්ති ඉමිනා පන පරියාදිණ්ණං භොති.

නිරාසයන්ති නිත්තණ්හං.

ආලයාති තණ්හාලයා. අඤ්ඤායාති ජානිත්වා. අමතොගධන්ති අමතබ්බන්තරං. අනුප්පත්තන්ති අනුපවිට්ඨං.

උභො සඬගන්ති උභයම්පෙතං සඬගං. පුඤ්ඤඤ්ඤි සග්ගෙ ලග්ගාපෙති, අපුඤ්ඤං අපායෙ, තස්මා උභයම්පෙතං සඬගන්ති ආහ. උපච්චගාති අතිතො.

අනාවලන්ති ආවලකරණකිලෙසවරහිතං. නන්දිභවපරික්ඛිණන්ති පරික්ඛිණනන්දිං පරික්ඛිණභවං.

“යො ඉම”න්ති ගාථාය අවිජ්ජායෙව විසංවාදකට්ඨෙන පලිපථො, මහාවිදුග්ගතාය දුග්ගං, සංසරණට්ඨෙන සංසාරො, මොහනට්ඨෙන මොහොති වුත්තො. තිණ්ණොති චතුරොසතිණ්ණො. පාරඬගතොති නිබ්බානං ගතො.

කොයිති ආරම්භකලක්කපනිඡ්ඤානවසෙන කොයි. අනෙජොති නිත්තණ්හො. අනුපාදාය නිබ්බූතොති කිඤ්චි ගහණං අග්ගහෙත්වා සබ්බකිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බූතො.

කාමෙති දුට්ඨෙපි කාමෙ. අනාගාරොති අනාගාරො හුත්වා. පරිබ්බපෙති පරිබ්බජති. කාමහවපරික්ඛිණන්ති ඛිණකාමං ඛිණහවං.

මානුසකං යොගන්ති මානුසකං පඤ්චකාමගුණයොගං. දිබ්බං යොගන්ති දිබ්බං පඤ්චකාමගුණයොගං. සබ්බයොගවිසංයුත්තන්ති සබ්බකිලෙසයොගවිසංයුත්තං.

රතින්ති පඤ්චකාමගුණරතිං. අරතින්ති කුසලභාවනාය උක්කණ්ඨිතං. චිරන්ති චිරියවන්තං.

සුගතන්ති සුන්දරං ධානං ගතං, සුන්දරාය වා පටිපත්තියා ගතං.

ගතින්ති නිබ්බත්තිං. පුරෙති අතීතෙ. පච්ඡාති අනාගතෙ. මජ්ඣෙති පච්චුප්පන්නෙ. කිඤ්චනන්ති කිඤ්චනකාරකො කිලෙසො.

මහෙසින්ති මහන්නෙ ගුණෙ පරියෙසනට්ඨෙන මහෙසිං. විජ්ඣාචිනන්ති විජිතවිජයං.

460. එවං භගවා ගුණතො ඛිණාසවංයෙව බ්‍රාහ්මණං දස්සෙත්වා යෙ ජාතිතො බ්‍රාහ්මණොති අභිනිවෙසං කරොන්ති, තෙ ඉදං අජානන්තා, සාව නෙසං දිට්ඨි දුද්දිට්ඨිති දස්සෙත්තො සමඤ්ඤා හෙසාති ගාථාද්වයමාහ. තස්සත්ථො – යදිදං බ්‍රාහ්මණො ඛත්තියො භාරද්වාජො වාසෙට්ඨොති නාමගොත්තං පකප්පිතං කතං අභිසංඛිතං, සමඤ්ඤා හෙසා ලොකස්මිං, වොහාරමත්තන්ති අත්ථො. කස්මා? යස්මා සමුච්චා සමුදාගතං සමඤ්ඤාය ආගතං. එතඤ්ඤි තත්ථ තත්ථ ජාතකාලෙයෙවස්ස ඤාතිසාලොභිතෙහි පකප්පිතං කතං. නො වෙ නං එවං පකප්පෙය්‍යුං, න කොචි කිඤ්චි දිස්වා අයං බ්‍රාහ්මණොති වා භාරද්වාජොති වා ජානෙය්‍යා. එවං පකප්පිතං පෙනං දීඝරත්තානුසයිතං, දිට්ඨිගතමජානනං, තං පකප්පිතං නාමගොත්තං “නාමගොත්තමත්තමෙතං, වොහාරත්ථං පකප්පිත”න්ති, අජානන්තානං සත්තානං හදයෙ දීඝරත්තං දිට්ඨිගතමනුසයිතං. තස්ස අනුසයිතත්තා තං නාමගොත්තං අජානන්තා නො පමුන්ති, “ජාතියා හොති බ්‍රාහ්මණො”ති අජානන්තාව එවං වදන්තිති චුත්තං හොති.

එවං “යෙ ‘ජාතිතො බ්‍රාහ්මණො’ති අභිනිවෙසං කරොන්ති, තෙ ඉදං වොහාරමත්තං අජානන්තා, සාව නෙසං දිට්ඨි දුද්දිට්ඨි”ති දස්සෙත්වා ඉදානි නිජපරියායමෙව ජාතිවාදං පටික්ඛිපන්තො කම්මවාදඤ්ච පතිට්ඨපෙත්තො න ජච්චාතිආදිමාහ. තත්ථ “කම්මුතා”ති උපඨිසගාථාය විත්ථාරණත්ථං කස්සකො කම්මුතාතිආදි චුත්තං. තත්ථ කම්මුතාති පච්චුප්පන්නෙන කසිකම්මාදිනිබ්බත්තකචෙතනාකම්මුතා.

පටිච්චසමුප්පාදදස්සාති ඉමිනා පච්චයෙන එවං හොතිති එවං පටිච්චසමුප්පාදදස්සාවිනො. කම්මවිපාකකොච්චාති සම්මානාවමානාරහකුලෙ කම්මවසෙන උප්පත්ති හොති, අඤ්ඤාපි භීතපණිතතා භීතපණිතෙ කම්මෙ විපච්චමානෙ හොතිති. එවං කම්මවිපාකකුසලා.

කම්මුතා වත්තතිති ගාථාය පන ලොකොති වා පජාති වා සත්තොති වා එකොයෙවත්ථො, වචනමත්තහෙදො. පුරිමපදෙන වෙන්ථ “අත්ථි බ්‍රහ්මා මහාබ්‍රහ්මා සෙට්ඨො සජ්ඣා”ති දිට්ඨියා පටිසෙධො වෙදිතබ්බො. කම්මුතා හි තාසු තාසු ගතිසු වත්තති ලොකො, තස්ස කො සජ්ඣාති. දුතියපදෙන “එවං කම්මුතා නිබ්බත්තොපි ව පවත්තෙපි අතීතපච්චුප්පන්නහෙදෙන කම්මුතා වත්තති, සුඛදුක්ඛානි පච්චනුහොන්තො භීතපණිතාදිහෙදඤ්ච ආපජ්ජන්තො පවත්තති”ති දස්සෙති. තතියෙන තමෙවත්ථං නිගමෙති “එවං සබ්බථාපි කම්මනිබ්බන්ධනා සත්තා කම්මෙනෙව බද්ධා හුත්වා පවත්තන්ති, න අඤ්ඤා”ති. වතුත්ථෙන තමෙත්ථං උපමාය විභාවෙති. යථා හි රථස්ස යායතො ආණි නිබ්බන්ධනං හොති, න තාය අනිබ්බන්ධො යාති, එවං ලොකස්ස නිබ්බන්තතො ව පවත්තතො ව කම්මං නිබ්බන්ධනං, න තෙන අනිබ්බන්ධො නිබ්බන්තති න පවත්තති.

ඉදානි යස්මා එවං කම්මනිබ්බන්ධනො ලොකො, තස්මා සෙට්ඨෙන කම්මුතා සෙට්ඨභාවං දස්සෙත්තො තපෙනාති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ තපෙනාති ධුතඬිගතපෙන. බ්‍රහ්මවරියෙනාති මෙථුනවිරතියා. සංයමෙනාති සීලෙන . දමෙනාති ඉන්ද්‍රියදමෙන. එතෙනාති එතෙන සෙට්ඨෙන පරිසුද්ධෙන බ්‍රහ්මභූතෙන කම්මුතා බ්‍රාහ්මණො හොති. කස්මා? යස්මා එතං බ්‍රාහ්මණමුත්තමං, යස්මා එතං කම්මං උත්තමො බ්‍රාහ්මණගුණොති චුත්තං හොති. “බ්‍රහ්මාන”න්තිපි පාඨො. අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො – බ්‍රහ්මං ආනෙතිති බ්‍රහ්මානං, බ්‍රාහ්මණභාවං ආවහතිති චුත්තං හොති.

දුතියගාථාය සත්තොති සත්තකිලෙසො. බ්‍රහ්මා සක්කොති බ්‍රහ්මා ව සක්කො ව, යො එවරුපො, සො න කෙවලං බ්‍රාහ්මණො, අථ බො බ්‍රහ්මා ව සක්කො ව සො විජානනං පණ්ඩිතානං, එවං වාසෙට්ඨ, ජානාහිති චුත්තං හොති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

9. සුභසුත්තවණ්ණනා

462. එවං මෙ සුතන්ති සුභසුත්තං. තත්ථ තොදෙය්‍යපුත්තොති තුදිගාමවාසීනො තොදෙය්‍යබ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො. ආරාධකො හොතිති සම්පාදකො හොති පරිපූරකො. ඤායං ධම්මන්ති කාරණධම්මං. කුසලන්ති අනවජ්ජං.

463. මිච්ඡාපට්ඨන්තිති අනියානිකං අකුසලපට්ඨදං. සම්මාපට්ඨන්තිති නියානිකං කුසලපට්ඨදං.

මහට්ඨන්තිආදීසු මහත්තෙහි වෙය්‍යාවච්චකරෙහි වා උපකරණෙහි වා බහුහි අත්ථො එත්ථාති මහට්ඨං. මහත්තානි නාමග්ගහණමඬගලාදීනි කිච්චානි එත්ථාති මහාකිච්චං. ඉදං අජ්ජ කත්තබ්බං, ඉදං ස්වෙති එවං මහත්තානි අධිකාරසඬ්ඛාතානි අධිකරණානි එත්ථාති මහාධිකරණං. බහුතං කම්මෙ යුත්තජ්ජයුත්තතාවසෙන පිළාසඬ්ඛාතො මහාසමාරම්භො එත්ථාති මහාසමාරම්භං. සරාවාසකම්මට්ඨානන්ති සරාවාසකම්මං. එවං සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. කසිකම්මෙ චෙත්ථ නඬ්ඛලකොට්ඨං ආදිං කත්වා උපකරණානං පරියෙසනවසෙන මහට්ඨතා, වණිජ්ජාය යථාධිකංයෙව හණ්ඩං ගහෙන්වා පරිවත්තනවසෙන අප්පට්ඨතා වෙදිතබ්බා. විපජ්ජමානන්ති අවුට්ඨිඅතිවුට්ඨිආදීහි කසිකම්මං, මණිසූවණ්ණාදීසු අවිජ්ජකතාදීහි ව වණිජ්ජකම්මං අප්පඵලං හොති, මූලවිජ්ජෙදම්පි පාපුණාති. විපරියායෙන සම්පජ්ජමානං මහප්ඵලං වූළන්තෙවාසිකස්ස විය.

464. එවමෙව ඛොති යථා කසිකම්මට්ඨානං විපජ්ජමානං අප්පඵලං හොති, එවං සරාවාසකම්මට්ඨානම්පි. අකතකල්‍යාණො හි කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති. මහාදත්තසෙනාපති නාම කිරෙකො බ්‍රාහ්මණහත්තො අහොසී, තස්ස මරණසමයෙ නිරයො උපට්ඨාසී. සො බ්‍රාහ්මණෙහි “කිං පස්සසී”ති චුත්තො? ලොභිතසරන්ති ආහ. බ්‍රහ්මලොකො හො එසොති. බ්‍රහ්මලොකො නාම හො කහන්ති? උපරිති. මය්හං හෙට්ඨා උපට්ඨාතිති. කිඤ්චාපි හෙට්ඨා උපට්ඨාති, තථාපි උපරිති කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තො. “ඉමිනා අම්භාකං යඤ්ඤෙ දොසො දින්නො”ති සහස්සං ගහෙන්වා නිහරිතුං අදංසු. සම්පජ්ජමානං පන මහප්ඵලං හොති. කතකල්‍යාණො හි කාලං කත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති. සකල්‍යාය ගුත්තිලවිමානකථාය දීපෙනබ්බං. යථා පන තං වණිජ්ජකම්මට්ඨානං විපජ්ජමානං අප්පඵලං හොති, එවං සීලෙසු අපරිපූරකාරිනො අනෙසනාය යුත්තස්ස පබ්බජ්ජාකම්මට්ඨානම්පි. එවරූපා හි නෙව ඤානාදිසුඛං න සග්ගමොක්ඛං ලභති. සම්පජ්ජමානං පන මහප්ඵලං හොති. සීලානි හි පුරෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙන්තො අරහත්තම්පි පාපුණාති.

බ්‍රාහ්මණා, හො ගොතමොති ඉධ කිං පුච්ඡාමිති පුච්ඡති? බ්‍රාහ්මණා වදන්ති – “පබ්බජිතො ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ පුරෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, ගහට්ඨොව පුරෙති”ති. සමණො පන ගොතමො – “ගිහිස්ස වා අහං මාණව පබ්බජිතස්ස වා”ති පුනප්පුනං වදන්ති, නෙව පබ්බජිතං මුඤ්චති, මය්හමෙව පුච්ඡං මඤ්ඤෙ න සල්ලක්ඛෙතිති වාගසීසෙන පඤ්ච ධම්මෙ පුච්ඡාමිති පුච්ඡති. සචෙ තෙ අගරුති සචෙ තුය්හං යථා බ්‍රාහ්මණා පඤ්ඤපෙන්නි, තථා ඉධ භාසිතුං භාරියං න හොති, යදි න කොචි අථාසුකභාවො හොති, භාසස්සුති අත්ථො. න ඛො මෙ, හොති කිං සත්ථායාහ? පණ්ඩිතපටිරූපකානඤ්ඤි සන්නිකෙ කථෙතුං දුක්ඛං හොති, තෙ පදෙ පදෙ අක්ඛරෙ අක්ඛරෙ දොසමෙව වදන්ති. එකන්තපණ්ඩිතා පන කථං සුත්වා සුකම්මං පසංසන්නි, දුක්ඛම්මෙ පාළිපදඅත්ථංඛාඤ්ඤපනෙසු යං යං විරුජ්ඣති, තං තං උජුං කත්වා දෙන්නි. හගවතා ව සදිසො එකන්තපණ්ඩිතො නාම නත්ථි, තෙනාහ “න ඛො මෙ, හො ගොතම, ගරු, යත්ථස්සු හවන්තො වා නිසින්තො හවන්තරූපො වා”ති. සච්චන්ති වච්ඡව්චං. තපන්නි තපවරියං. බ්‍රහ්මවරියන්ති මෙටුනවිරතිං. අජ්ඣෙකන්ති මන්තගහණං. වාගන්ති ආමිසපරිච්චාගං.

466. පාපිතො හවිස්සති. අජානනභාවං පාපිතො හවිස්සති. එතදවොචාති හගවතා අන්ධවෙණුපමාය නිග්ගහිතො තං පච්චාහරිතුං අසක්කොන්තො යථා නාම දුබ්බලසුනතො මීගං උට්ඨපෙත්වා සාමිකස්ස අභිමුඛං කත්වා සයං අපසක්කති, එවමෙවං ආවරියං අපදිසන්තො එවං “බ්‍රාහ්මණො”තිආදිවචනං අවොච. තත්ථ පොක්ඛරසාතිති ඉදං තස්ස නාමං, “පොක්ඛරසායී”තිපි වූච්චති. තස්ස කිර කායො සෙනපොක්ඛරසදිසො දෙවනගරෙ උස්සාපිතරජතනොරණං විය සොහති, සිසං පනස්ස කාළවණ්ණඉන්ද්‍රියීලමයං විය, මස්සුපි වන්දමණ්ඩලෙ කාළමෙසරාජී විය බායති, අක්ඛිති නිලුප්පලසදිසාති, නාසා රජතපනාළිකා විය සුවට්ටිතා සුපරිසුද්ධා, හත්ථපාදතලානි චෙව මුඛඤ්ච කතලාබාරසපරිකම්මං විය සොහති. අතිවිය සොහග්ගප්පත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස අත්තභාවො. අරාජකෙ යානෙ රාජානං කාතුං යුත්තම්මං බ්‍රාහ්මණං, එවමෙස සස්සිරිකො, ඉති නං පොක්ඛරසදිසත්තා “පොක්ඛරසාති”ති සඤ්ජානන්ති, පොක්ඛරෙ පන සො නිබ්බත්තො, න මාතුකුච්ඡියන්ති ඉති නං පොක්ඛරෙ සයිතත්තා “පොක්ඛරසායී”තිපි සඤ්ජානන්ති. ඔපමඤ්ඤොති උපමඤ්ඤගොත්තො. සුභගවනිකොති උක්ඛට්ඨාය සුභගවනස්ස ඉස්සරො. හස්සකංයෙවාති හසිතබ්බකඤ්ඤෙව. නාමකංයෙවාති ලාමකංයෙව. තදෙව තං අත්ථාභාවෙන රිත්තකං. රිත්තකත්තා ව තුච්ඡකං. ඉදානි නං හගවා සාවරියකං නිග්ගණ්හිතුං කිං පන මාණවාතිආදිමාහ.

467. තත්ප් කතමා නෙසං සෙයොනි කතමා වාචා තෙසං සෙයොනා, පාසංසතරොති අත්ථො. සම්මුච්චාති සම්මුච්චියා ලොකවොභාරෙන. මත්තාති තුලයිත්වා පරිගණිතීත්වා. පටිසඬ්ඛායාති ජාතිත්වා. අත්පසංභිතන්ති කාරණනිස්සිතං. එවං සත්තෙති ලොකවොභාරං අමුඤ්චිත්වා තුලයිත්වා ජාතිත්වා කාරණනිස්සිතං කත්වා කට්ඨිකාය සෙයාභාවෙ සති. ආවුතොති ආවරිතො. නිවුතොති නිවාරිතො. ඔපුටොති ඔනද්ධො. පරියොනද්ධොති පලිවෙධිතො.

468. ගධිතොතිආදීනි වුත්තත්ථානෙව. සචෙ තං, හො ගොතම, ධානන්ති සචෙ එතං කාරණමත්ථී. ස්වාස්සාති ධුම්පාරිකාදීනං අභාවෙන සො අස්ස අග්ගි අච්චිමා ව චණ්ණිමා ව පහස්සරො වාති. තපුපමාහං මාණවාති තප්පටිභාගං අහං. ඉදං වුත්තං හොති – යථෙව හි තිණකට්ඨපාදානං පට්චිව ජලමානො අග්ගි ධුම්පාරිකඬ්ඛාරානං අත්ථිකාය සදොසො හොති, එවමෙවං පඤ්ච කාමගුණෙ පට්චිව උප්පන්නා පිති ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණසොකාදීනං අත්ථිකාය සදොසා. යථා පන පරිච්චත්තතිණකට්ඨපාදානො ධුමාදීනං අභාවෙන පරිසුද්ධො, එවමෙවං ලොකුත්තරජ්ඣානද්වයසම්පයුත්තා පිති ජාතිආදීනං අභාවෙන පරිසුද්ධාති අත්ථො.

469. ඉදානි යෙ තෙ බ්‍රාහ්මණෙහි වාගසීසෙන පඤ්ච ධම්මා පඤ්ඤත්තා, තෙපි යස්මා පඤ්චෙව හුත්වා න නිව්චලා තිට්ඨන්ති, අනුකම්පාජාතිකෙන සද්ධිං ඡ ආපජ්ජන්ති. තස්මා තං දොසං දස්සෙතුං යෙ තෙ මාණවාතිආදිමාහ. තත්ප් අනුකම්පාජාතිකන්ති අනුකම්පාසභාවං.

කත්ප් බහුලං සමනුපස්සසීති ඉදං භගවා යස්මා – “එස ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ පබ්බජිතො පරිපුරෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, ගහට්ඨො පරිපුරෙති”ති ආහ, තස්මා – “පබ්බජිතොව ඉමෙ පුරෙති, ගහට්ඨො පුරෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී”ති තෙනෙව මුඛෙන භණාපෙතුං පුච්ඡති.

න සතතං සමිතං සච්චවාදීතිආදිසු ගහට්ඨො අඤ්ඤස්මිං අසති වළඤ්ජනකමුසාවාදම්පි කරොතියෙව, පබ්බජිතා අසිනා සීසෙ ඡ්ජ්ජන්තෙපි ද්වෙ කථා න කථෙන්නි. ගහට්ඨො ව අන්තොතෙමාසමත්තම්පි සික්ඛාපදං රක්ඛිතුං න සක්කොති, පබ්බජිතො නිව්චමෙව තපස්සී සීලවා තපනිස්සිතකො හොති. ගහට්ඨො මාසස්ස අට්ඨදිවසමත්තම්පි උපොසඨකම්මං කාතුං න සක්කොති, පබ්බජිතා යාවජීවං බ්‍රහ්මචාරිනො හොන්ති. ගහට්ඨො රතනසුත්තමධිගලසුත්තමත්තම්පි පොත්ථකෙ ලිඛිත්වා යපෙති, පබ්බජිතා නිව්චං සජ්ඣායන්ති. ගහට්ඨො සලාකහත්තම්පි අඛණ්ඩං කත්වා දාතුං න සක්කොති, පබ්බජිතා අඤ්ඤස්මිං අසති කාකසුනබාදිනම්පි පිණ්ඩං දෙනති, භණ්ඩග්ගාහකදහරස්සපි පත්තෙ පක්ඛිපන්තෙවාති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. චිත්තස්සාහමෙනෙන්ති අහං එතෙ පඤ්ච ධම්මෙ මෙත්තචිත්තස්ස පරිවාරෙ වදාමීති අත්ථො.

470. ජාතවද්ධොති ජාතො ව වඩ්ඪිතො ව. යො හි කෙවලං තත්ප් ජාතොව හොති, අඤ්ඤත්ප් වඩ්ඪිතො, තස්ස සමන්තා ගාමමග්ගා න සබ්බසො පච්චක්ඛා හොන්ති, තස්මා ජාතවද්ධොති ආහ. ජාතවද්ධොපි හි යො චිරං නික්ඛන්තො, තස්ස න සබ්බසො පච්චක්ඛා හොන්ති, තස්මා තාවද්දෙව අවසටන්ති ආහ, තංඛණමෙව නික්ඛන්තන්ති අත්ථො. දන්ධායිතත්තන්ති “අයං නු ඛො මග්ගො අයං න නු ඛො”ති කඩ්ඛාවසෙන විරායිතත්තං. චිත්ථායිතත්තන්ති යථා සුබ්බමං අත්ප්ජාතං සහසා පුච්ඡිතස්ස කස්සචි සරීරං ථද්ධභාවං ගණ්හාති, එවං ථද්ධභාවගහණං. නත්ථෙවවාති ඉමිනා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස අප්පටිභතභාවං දස්සෙති. තස්ස හි පුරිසස්ස මාරාවට්ටනාදීනං වසෙන සියා ඤාණස්ස පටිඝාතො, තෙන සො දන්ධායෙයා වා චිත්ථායෙයා වා, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පන අප්පටිභතං, න සක්කා තස්ස කෙනචි අන්තරායො කාතුන්ති දීපෙති.

සෙයාපාපි මාණව බලවා සඬ්ඛධමොති එත්ප් බලවාති බලසම්පන්නො. සඬ්ඛධමොති සඬ්ඛධමකො. අප්පකසිරොනාති අකිච්ඡෙන අදුක්ඛෙන. දුබ්බලො හි සඬ්ඛධමකො සඬ්ඛං ධමන්තොපි න සක්කොති වතස්සො දිසා සරෙන විඤ්ඤාපෙතුං, නාස්ස සඬ්ඛසද්දො සබ්බසො ඵරි. බලවතො පන විප්ථාරිකො හොති, තස්මා බලවාති ආහ. මෙත්තාය වෙතොවිමුත්තියාති එත්ප් මෙත්තායාති වුත්තෙ උපචාරොපි අප්පනාපි වට්ටති, වෙතොවිමුත්තියාති වුත්තෙ පන අප්පනාව වට්ටති. යං පමාණකතං කම්මන්ති පමාණකතං කම්මං නාම කාමාවචරං වුව්චති, අප්පමාණකතං කම්මං නාම රූපාරූපාවචරං. තෙසුපි ඉධ බ්‍රහ්මචිහාරකම්මඤ්ඤෙව අධිප්පෙනං. තඤ්ඤි පමාණං අතික්කමිත්වා ඔධිසකඅනොධිසක දිසාඵරණවසෙන වඩ්ඪෙත්වා කතත්තා අප්පමාණකතන්ති වුව්චති. න තං තත්ත්වසිස්සති, න තං තත්ත්වතිට්ඨති තං කාමාවචරකම්මං තස්මිං රූපාරූපාවචරකම්මෙ න ඔභියති න තිට්ඨති. කිං වුත්තං හොති? කාමාවචරකම්මං තස්ස රූපාරූපාවචරකම්මස්ස අන්තරා ලග්ගිතුං වා ධාතුං වා රූපාරූපාවචරකම්මං ඵරිත්වා පරියාදිසිත්වා අත්තනො ඔකාසං ගහෙත්වා පතිට්ඨාතුං වා න සක්කොති, අප් ඛො රූපාරූපාවචරකම්මමෙව කාමාවචරං මහොසො විය පරිත්තඋදකං ඵරිත්වා පරියාදිසිත්වා අත්තනො ඔකාසං ගහෙත්වා තිට්ඨති, තස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා සයමෙව බ්‍රහ්මසහබ්‍යතං උපනෙතීති. සෙසං සබ්බත්ප් උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සුභසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

473. එවං මෙ සුතන්ති සඬගාරවසුත්තං. තත්ථ වඤ්චලිකප්පෙති එවංනාමකෙ ගාමෙ. අභිජ්ජසන්නාති අවෙච්චප්පසාදවසෙන පසන්නා. සා කිර සොනාපන්නා අරියසාවිකා භාරද්වාපගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස හරියා. සො බ්‍රාහ්මණො පුබ්බෙ කාලෙන කාලං බ්‍රාහ්මණෙ නිමන්තෙත්වා තෙසං සක්කාරං කරොති. ඉමං පන බ්‍රාහ්මණං සරං ආනෙත්වා අභිරුපාය මහාකුලාය බ්‍රාහ්මණියා චිත්තං කොපෙතුං අසක්කොන්නො බ්‍රාහ්මණානං සක්කාරං කාතුං නාසක්ඛි. අථ නං බ්‍රාහ්මණා දිට්ඨදිට්ඨවිධානෙ – “නයිදානි ත්වං බ්‍රාහ්මණලද්ධිකො, එකාහමපි බ්‍රාහ්මණානං සක්කාරං න කරොසී”ති නිජ්ජිලෙන්ති. සො සරං ආගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණියා තමත්ථං ආරොචෙත්වා – “සවෙ, හොති එකදිවසං මුඛං රක්ඛිතුං සක්කුණෙය්‍යාසි, බ්‍රාහ්මණානං එකදිවසං භික්ඛං දදෙය්‍ය”න්ති ආහ. තුය්හං දෙය්‍යාධම්මං රුච්චනකට්ඨානෙ දෙහි, කිං මය්හං එත්ථාති. සො බ්‍රාහ්මණෙ නිමන්තෙත්වා අප්පොදකං පායාසං පවාපෙත්වා සරඤ්ච සුජ්ඣාපෙත්වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණෙ නිසීදාපෙසි. බ්‍රාහ්මණි මහාසාටකං නිවාසෙත්වා කටච්ඡුං ගහෙත්වා පරිවිසන්ති දුස්සකණ්ණකෙ පක්ඛලිත්වා “බ්‍රාහ්මණෙ පරිවිසාමී”ති සඤ්ඤමපි අකත්වා ආසෙවනවසෙන සහසා සත්ථාරමෙව අනුස්සරිත්වා උදානං උදානෙසි.

බ්‍රාහ්මණා උදානං සුත්වා “උභතොපක්ඛිකො එස සමණස්ස ගොතමස්ස සභායො, නාස්ස දෙය්‍යාධම්මං ගණ්ඨිස්සාමා”ති කුපිතා හොපනානි ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛමිංසු. බ්‍රාහ්මණො – “නනු පයමංයෙව තං අවචං ‘අජ්ජෙකදිවසං මුඛං රක්ඛෙය්‍යාසී’ති, එත්තකං තෙ බිරඤ්ච තණ්ඩුලාදීනි ච නාසිතානි”ති අතිවිය කොපවසං උපගතො – “එවමෙව පනායං වසලී යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණස්ස වණ්ණං භාසති, ඉදානි ත්‍යාහං වසලී තස්ස සත්ථුනො වාදං ආරොපෙස්සාමී”ති ආහ. අථ නං බ්‍රාහ්මණි “ගච්ඡ ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, ගන්ත්වා විජානිස්සසී”ති වත්වා “න ඛිවාහං තං, බ්‍රාහ්මණ, පස්සාමි සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... වාදං ආරොපෙය්‍යා”තිආදිමාහ. සො සත්ථාරං උපසඩ්ධමිත්වා –

“කිංසු ඡෙත්වා සුඛං සෙති, කිංසු ඡෙත්වා න සොවති;
කිස්සස්සු එකධම්මස්ස, වධං රොචෙසි ගොතමා”ති. (සං. නි. 1.187) –

පඤ්භං පුච්ඡි. සත්ථා ආහ –

“කොධං ඡෙත්වා සුඛං සෙති, කොධං ඡෙත්වා න සොවති;
කොධස්ස විසමුලස්ස, මධුරග්ගස්ස බ්‍රාහ්මණ;
වධං අරියා පසංසන්ති, තඤ්ඞි ඡෙත්වා න සොවති”ති. (සං. නි. 1.187) –

පඤ්භං කට්ඨෙසි. සො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො. තස්සෙව කනිට්ඨභාතා අක්කොසකභාරද්වාපො නාම “භාතා මෙ පබ්බජිතො”ති සුත්වා භගවත්තං උපසඩ්ධමිත්වා අක්කොසිත්වා භගවතා විනිතො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො. අපරො තස්ස කනිට්ඨො සුන්දරිකභාරද්වාපො නාම. සොපි භගවත්තං උපසඩ්ධමිත්වා පඤ්භං පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජනං සුත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො. අපරො තස්ස කනිට්ඨො පිඨිගලභාරද්වාපො නාම. සො පඤ්භං පුච්ඡිත්වා පඤ්භන්‍යාකරණපරියොසානෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො. සඬගාරවො මාණුවොති අයං තෙසං සබ්බකනිට්ඨො තස්මිං දිවසෙ බ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං එකභත්තග්ගෙ නිසින්තො. අවභුතාවාති අවඩ්ඪිභුතා අවමඩ්ගලභුතායෙව. පරභුතාවාති විනාසං පත්තායෙව. විජ්ජමානානන්ති විජ්ජමානෙසු. සීලපඤ්ඤාණන්ති සීලඤ්ච ඤාණඤ්ච න ජානාසි.

474. දිට්ඨධම්මාභිඤ්ඤාවොසානපාරමිජ්ජත්තාති දිට්ඨධම්මෙ අභිඤ්ඤානෙ ඉමස්මිඤ්ඤෙව අත්තභාවෙ අභිජානිත්වා වොසිතවොසානා හුත්වා පාරමිසඩ්ධානං සබ්බධම්මානං පාරභූතං නිබ්බානං පත්තා මයන්ති වත්වා ආදිබ්‍රහ්මවරියං පටිජානන්තිති අත්ථො. ආදිබ්‍රහ්මවරියන්ති බ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිභූතා උප්පාදකා ජනකාති එවං පටිජානන්තිති වුත්තං හොති. තක්කිති තක්කගාහී. විමංසිති විමංසකො, පඤ්ඤාචාරං වරාපෙත්වා එවංවාදී. තෙසාහමස්මිති තෙසං සම්මාසම්බුද්ධානං අභමස්මි අඤ්ඤතරො.

485. අට්ඨිතවතන්ති අට්ඨිතතපං, අස්ස පධානපදෙන සද්ධිං සම්බන්ධො, තථා සප්පුරිසපදස්ස. ඉදඤ්ඞි වුත්තං හොති – හොතො ගොතමස්ස අට්ඨිතපධානවතං අහොසි, සප්පුරිසපධානවතං අහොසිති. අත්ථි දෙවාති පුට්ඨො සමානොති ඉදං මාණුවො “සම්මාසම්බුද්ධො අජානන්තොව පකාසෙසී”ති සඤ්ඤාය ආහ. එවං සන්තෙති තුම්භාකං අජානනභාවෙ සන්තෙ. තුව්ඡං මුසා හොතීති තුම්භාකං කථා අඵලා නිජ්ජලා හොති. එවං මාණුවො භගවත්තං මුසාවාදෙන නිග්ගණ්භාති නාම. විඤ්ඤානා පුරිසෙනාති පණ්ඩිතෙන මනුස්සෙන. ත්වං පන අවිඤ්ඤානාය මයා බ්‍යාකතමපි න ජානාසිති දිපෙති. උච්චෙන සම්මතන්ති උච්චෙන සද්දෙන සම්මතං පාකටං ලොකස්මිං. අධිදෙවාති සුසුදාරකාපි හි දෙවා නාම හොන්ති, දෙවියො නාම හොන්ති දෙවා පන අධිදෙවා නාම, ලොකෙ දෙවො දෙවිති ලද්ධනාමෙහි මනුස්සෙහි අධිකාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සඬගාරවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මජ්ඣිමනිකාය-අට්ඨකථා නිව්ඨනා.